Digitized by the Internet Archive
in 2011 with funding from
University of Toronto

http://www.archive.org/details/thesaurusresolut01cath

THESAURUS RESOLUTIONUM

Sacræ Congregationis

CONCILII.

Quæ consentaneè ad Tridentinorum PP. Decreta, aliasque Canonici Juris Sanctiones,

MUNUS

SECRETARII EJUSDEM SACRÆ CONGREGATIONIS

OBEUNTE

Emo, ac Rmo D. CARDINALI

DE LAMBERTINIS

ARCHIEPISCOPO BONONIENSI,

PRODIERUNT

In Causis ab anno 1718. *usque ad* 1721.

Episcopis, eorumque Vicariis, Causarum Patronis, ac aliis in Ecclesiastico Foro versantibus apprimè utilis, & necessarius.

TOMUS PRIMUS

TRIPLICI INDICE

A' BARTHOLOMÆO LIVERZANI

Brixichellensi J. U. D. locupletatus.

URBINI, MDCCXXXIV.

Ex Typographia Ven. Cappellæ SSmi SACRAMENTI,
Sumptibus Hieronymi Mainardi.

SUPERIORUM FACULTATE,
& Privilegio Sanctissimi.

BX
1935
.A36
v.1

LIBRARY
SEP 14 1968
UNIVERSITY OF TORONTO

Emo, & Rmo Dño

D. XAVERIO

S. R. E. PRESBYTERO CARDINALI DE GENTILIBUS.

HIERONYMUS MAINARDI TYPOGRAPHUS FELICITATEM.

QUI meis è Typis, CARDINALIS AMPLISSIME, in publicam prodit lucem, Tomus Primus Resolutionum à Sacra Congregatione Tridentini Interprete editarum, dum illi à secretis esset R. P. D. Prosper de Lambertinis, nunc

nunc S. R. E. Cardinalis; & Bononienſium Archiepiſcopus, Te jure optimo Patronum adſciſcit. Quippe qui Sacrorum Canonum peritià clarus, & ejuſdem Supremi Senatus Præfecturà ornatus, tantà vigilantià, & Eccleſiaſticæ Diſciplinæ ſtudio munus graviſſimum obis, ut ad illud non factus, ſed natus propemodum videare. Volumen igitur tot nominibus Tibi debitum offerens, non dubito, quin libenter ſis accepturus, Tuumque illi Patrocinium impertiaris: quod ſupplex oro, & flagito.

AD

AD LECTOREM

RATIONES *multæ sunt, amicæ Lector, quæ me moverunt, ut hoc Opus pluribus distinctum voluminibus, cui Titulus:* Thesaurus Resolutionum Sacræ Congregationis Concilii: *Typis meis vulgarem. I. Quia non pauci Juris Ecclesiastici Consulti id enixè postularunt. II. Quia exactum factorum compendium cum legalibus Animadversionibus ad Causas in Sacra Congregatione Eminentissimorum Patrum Tridentini Concilii Interpretum examinandas opportunè confecere Præsules à Secretis doctrinà, & juris peritià clarissimi, de quibus præcipua fit mentio in fronte cujusque Voluminis, ut statim Authores Lectoribus innotescant. III. Quia Resolutiones ejusdem Sacri Consessus, veluti Tribunalis Supremi, quod lectissimis S. R. E. Cardinalibus constat, tanquam leges habentur. Ne itaque diutiùs delitescerent, æquum visum est, ut in publicum bonum prodirent, atque inposterum non modò Causarum Patronis, verum etiam Judicibus adjumento essent. Postremo, quia tàm in antiquis Resolutionibus in Causarum Synopsi memoratis, quàm in recentibus multæ quæstiones, gravesque difficultates ad juris præscriptum expenduntur, & dirimuntur, quæ non ità facilè apud Doctores tractatæ occurrunt; vel, si occurrant, non tantà cum judicii maturitate, factorum, & circumstantiarum examine, tum etiam rationum pondere dissolvuntur. Ut autem hoc Opus fructum, & utilitatem*

rem adferat, faciliſque, & obvius univerſis illius uſus ſit triplici Indice adaugeri curavimus. Quorum primus complectitur Titulos cujuſque Cauſæ. Secundus Reſolutiones antiquas, & Concluſiones in cujuſque Cauſæ Synopſi allatas deſignat. Tertius denique Reſolutiones ipſas exhibet Cauſarum propoſitarum ab anno Domini MDCCXVIII. *ad annum* MDCCXXI., *Tu interim, Erudite Lector, operà, & diligentià noſtrà libenter utere, & Operi fave.*

INDEX

INDEX
TITULORUM CAUSARUM,

Quæ ab anno 1718. *usque ad annnm* 1721. *in Sacra Congregatione Concilii fuerunt propositæ.*

A

ABulen. Matrimonii 26. Martii & 9. Aprilis 1718. pag.33. & 42.
Albanen. 27. Aprilis, 8. Junii, 1. Octobris, & 16. Novemb. 1720. pag.307. 322. 378. & 395.
Alexandrina 4., & 18. Martii 1719. pag.163. & 169.
Aliphanâ Redditionis Rationis 3., & 17. Decemb. 1718. & 4. & 18. Martii 1719. p.137. 141. 163. & 169.
Amalphitanâ Præposituræ 5., & 26. Augusti 1719. 3. Januarii, & 24. Februarii 1720. pag.225. 229. 276. & 279.
Anagnina Distributionum 8. Junii 1720. pagin. 326.
Antequexen. in Indiis Occidentalibus 22. Aprilis 1719. pag.183.
Aquen. 8. Julii 1719. pag.211.
Aquilana 13. Julii 3. & 24. Augusti & 7. Septembris 1720. p.348. 352. 369. & 373.
Aquipenden. Indulti 18. Martii & 1. Aprilis 1719. pag.170. & 174.
Aquipendii Visitationis Sacrorum Liminum 12. Martii 1718. pag.29.
Aquinaten. Nullitatis Matrimonii 29. Januarii, & 12. Februarii 1718. pag.12. & 15.
Ariminen. Nullitatis Matrimonii 16. Martii 1720. pag.285.
Asculana Reædificationis Ecclesiæ 11. Maii 1720. pag.319.
Asculana Visitationis 4. Februarii & 4. Martii 1719. pag.159. & 162.
Asten. Jurium Parochialium 29. Januarii, & 12. Februarii 1718. pag.8. & 15.
Asten. Beneplaciti 19. Novembris 1718. pagin. 128.
Auximana Restaurationis Ecclesiæ Parochialis 5. & 26. Augusti 1719. pag.225. & 228.

B

BErgomen. 3. Decembris 1718. pag.136.
Bisuntina Restitutionis in Integrum 29. Januarii & 12. Februarii 1718. p.10. & 15.
Bisuntina Restitutionis in Integrum 12. Februarii, & 12. Martii 1718. & 21. Januarii 1719 pag.9. 26. & 150.
Bisuntina 22. Aprilis 1719. pag.182.
Bituntina Matrimonii 15. & 29. Januar. 1718. pag.3. & 7.
Bituntina Matrimonii 2. Iulii 1718. pag.78.
Bononien. 3. & 17. Decembris 1718. p.139. & 141.
Bononien. Missarum 16. Decembris 1719., & 13. Ianuarii 1720. pag.270. & 274.
Bononien. 24. Februarii 1720. pag.282.
Bononien. 21. Maii 1718. pag.66.
Bojanen. Matrimonii 8. Iunii, & 3. Augusti 1720. pag.325. & 350.
Bracharen. Reductionis Missarum 3. & 24. Septembris 1718. pag.106. & 110.
Briscen. 22. Iunii 1720. pag.333.
Brundusina Adimplementi 5. & 26. Augusti 1719. pag.223. & 228.
Burgen. 13. Aprilis 1720. pag.299.

C

CAjetana 2. Iulii 1718. pag.79.
Calaguritana Beneficiorum 15. Ianuarii 1718. 4. Februarii, & 4. Martii 1719., & 27. Aprilis & 13. Iulii 1720. pag.1. 160. 162. 312. & 342.
Callien. 9. Aprilis, & 7. Maii 1718., & 14. Martii 1719. pag.41. 43. & 162.
Canarien. 26. Martii, & 9. Aprilis 1718. pag.36. & 42.
Carpentoraten. 19. Februarii 1718. pag.22.
Carnoten. Nullitatis Professionis 23. Iulii 1718. pag.87.
Casalen. Montis Pietatis 12. Martii 1718. pagin. 28.
Casalen. Irregularitatis 24. Septembr. 1718. pag.117.
Casalen. Commutationis Voluntatis 24. Septembris 1718. pag.119.
Cassanen. 3. Decembris 1718. pag.135.
Cassanen. Concursus 16. Decembris 1719. 13. Ianuarii & 11. Maii, & 1. Octobris 1720. pag.267. 273. 314. & 381.
Castellaneten. Visitationis Sacrorum Liminum 9. Maii 1719. pag.195.
Cathacen. Commutationis Voluntatis 30. Septembris & 18. Novembris 1719. pag.243. & 253.
Caven., seu Massæ Lubren. 16. Decembris 1719. pag.265.
Ceneten. Restitutionis in Integrum 16. Martii 1720. pag.289.
Civitatis Castelli Reductionis 15. & 29. Ianuarii 1718. pag.6. & 8.
Civitatis Castellanæ 21. Maii 1718. pag.64.
Civitatis Castellanæ Irregularitatis 3. Decembris 1718. pag.136.

Co-

Colonien. 16. Novembris 1720. pag.391.
Comen. 9. Maii 1719. pag.196.
Comen. Nullitatis Profeſſionis 13. Januarii 1720. pag.273.
Comen. Miſſæ Parochialis, & Conventualis 11. Maii 1720. pag.321.
Comen. Reparationis Eccleſiæ Collegiatæ 24. Auguſti, & 7. Septembris 1720. pag.369. & 373.
Comen. Diſtributionum 22. Aprilis, & 9. Maii 1719. pag.188. & 191.
Cremen. Reductionis Miſſarum 4. Februarii 1719. pag.156.
Cremonen. Erectionis Collegiatæ 8. Jul. 1719. 7. Septembris & 7. Decembris 1720. p.212. 373. & 402.

D

Derthonen. Jurium Parochialium 16. Novembris, & 7. Decembris 1720. p.398. & 399.
Derthonen. Jurium Parochialium 19. Novembris & 3. Decembris 1718. p.130. & 132.
Dubia Jubilationum 24. Septembris, & 17. Decembris 1718. pag.111. & 144.
Dubia Concurſuum 1. Octobris, & 16. Novembris 1720. pag.380. & 395.

E

Elboren. Declarationis Indulti 21. Maii, & 3. Septembris 1718. pag.59. & 103.
Elboren. Declarationis Indulti 17. Decembris 1718. & 21. Januarii 1719. p.143. & 149.
Eſina Cappellaniæ 22. Aprilis & 26. Auguſti 1719. pag.187. & 230.
Eſina Præeminentiæ 16. Decemb. 1719. p.269.
Eſina Juris Eligendi Concionatorem 16. Martii 1720. pag.284.
Eſina Præeminentiæ 26. Martii &. 9. Aprilis 1718. & 1. Aprilis 1719. p.40. 43. & 176.

F

Fanen. Sepulturæ, & Quartæ Funeralis 13. Auguſti 1718. & 9. Maii 1719. p.99. & 195.
Fanen. 4. & 18. Martii 1719. p.164. & 169.
Fanen. Reductionis Miſſarum 13. & 27. Aprilis 1720. pag.304. & 311.
Faraonen. Reductionis Miſſarum 7. Maii 1718. pag.50.
Farfen., ſeu Firmana Parochialis 5. & 26. Auguſti pag.226. & 228.
Ferentina Diſtributionum 24. Septembris, & 19. Novembris 1718. pag.121. & 123.
Ferrarien. Applicationis Miſſarum 12. Februarii 12. Martii 1718. 13. Januarii, & 24. Februarii 1720. pag.15. 26. 276. 279.
Ferrarien. 4. & 18. Martii 1719. p.167. & 170.
Feretrana Reductionis Onerum 7. Septembr. 1720. pag.373.
Feretrana Reductionis Onerum 3. Septembr. 1718. pag.105.
Feſulana Reſtitutionis in integrum 17. Decembris 1718. & 21. Januarii 1719. p.147. & 150.
Firmana Ædificationis Eccleſiæ 29. Januarii, & 12. Februarii 1718. pag.13. & 15.
Firmana Juriſdictionis 13. Aprilis & 3. Auguſti 1720. pag.301. & 351.
Firmana Cappellaniæ 11. Maii, & 22. Junii 1720. pag.317. & 332.
Firmana Reintegrationis 2. Iulii 1718. p.82.
Florentina Præeminentiarum 16. Martii, & 9. Aprilis 1718. pag.38. & 42.
Florentina 12. Martii 1718. pag.27.
Friſinien. 7. Maii 1718. pag.48.
Fulginaten. 30. Septembris & 18. Novembris 1719. pag.242. & 253.
Fulginaten. Fontis Baptiſmalis 24. Februarii, 3. Auguſti, & 22. Junii 1720. pag.283., & 332.
Fulginaten. Commutationis Voluntatis 13. Junii 1720. pag.345.

G

Gerunden. 24. Auguſti 1720. pag.362.
Gerunden. Expenſarum 7. Decembris 1720. pag.405.
Gurgen. 19. Februarii. 1718. pag.24.

H

Herbipollen. Eccleſiarum Parochialium 27. Aprilis 1720. pag.311.
Hortana Punctaturarum 24. Septembr. 1718. pag.119.

I

Jadren. 24. Auguſti 1720. pag.364.
Januen. Diſpenſationis 26. Maii, & 9. Septembris & 27. Januarii 1720. p.198. 253. & 277.
Januen. Nullitatis Profeſſionis 2. Decembris 1719. pag.257.
Illerden. Translationis 22. Junii 1720. p.333.
Imolen. Diſmembrationis 8. & 22. Junii 1720. pag.328. & 332.
Imolen. Congruæ 22. Junii 3. & 24. Auguſti, & 7. Septembris 1720. pag.337. 351. 369. & 373.
Ipren. Diſpenſationis 5. Auguſti & 3. Decembris 1719. pag.221. & 255.
Iſclana Parochialis 1. Aprilis 1719. p.178.
Juſtinopolitana Miſſarum 18. Novembr. 1719. pag.252.

L

Larinen. 26. Auguſti & 30. Septemb. 1719. pag.231. & 240.
Leodien. Diſpenſationis 3. Septembris 1718. pag.106.
Leodien. Ejectionis Novitiæ 18. Martii 1719. pag.171.
Leodien. Indulti 27. Aprilis 1720. pag.313.
Leodien. Confirmationis Concordiæ 8. & 22. Junii 1720. pag.330. & 332.
Lucana 2. Julii 1718. pag.83.
Lucana Commutationis Voluntatis 30. Sept. & 18. Novembris 1719. pag.247. 254.
Lucana Præpoſituræ 2. & 16. Decemb. 1719. pag.259. & 264.

Luceorien. Nullitatis Matrimonii 7.Septemb. 1720. pag.370.
Lugdunen. Nullitatis Profeſſionis 7.Septemb. 1720. pag.374.
Lunen. Sarzanen. Erectionis Collegiatæ 7. Maii 1718. pag.52.
Lunen. Sarzanen. Præeminentiarum 23. Iulii 1718. pag.86.

M

MAceraten. jurium Parochialium 20.Maii & 17.Iunii 1719. pag.204. & 205.
Magdalunen. 22.Aprilis 1719. pag.184.
Mantuana Conceſſionis Eccleſiæ 20. Maii, & 17.Iunii 1719. pag.204. & 207.
Mantuana 24.Februarii 1720. pag.280.
Mediolanen., ſeu Comen. Reductionis Onerum 15.Ianuarii 1718. pag.2.
Mediolanen. Reductionis Miſſarum 29.Martii, & 9.Aprilis 1718. pag.37. & 42.
Mediolanen. Oneris Miſſarum 3. Sept. 1718., & 1.Aprilis 1719. pag.104. & 175.
Mediolanen. Cenſuarum 2.Decembris 1719. pag.204. & 205.
Melevitana Divinorum Officiorum 15. & 29. Ianuarii 1718. pag.4. & 7.
Melevitana 13.Auguſti 1718. pag.97.
Melevitana Expoſitionis SS.Sacramenti 4. Februarii 1719. pag.159.
Meſſanen. Subſidiorum Dotalium 19. Nov. 1718. pag.24.
Montis Faliſci Miſſæ Conventualis 29. Ianuarii, & 12.Februarii 1718. pag.37. & 42.
Montis Faliſci 7.Dec.1720. pag.406.

N

NArnien. juriſpatronatus 19.Novembris 1. & 22.Aprilis, & 9.Maii, & 5.Auguſti 1719. pag.123. 175. 181. 191. & 220.
Neapolitana, ſeu Vici-Equen. Ordinationis 12.Febr., & 12.Martii 1718. pag.18. & 26.
Neapolitana Reſtitutionis in Integrum 12. Martii 1718. pag.27. 33. & 103.
Neapolitana Reductionis Onerum 9.Aprilis, & 7.Maii 1718. pag.44. & 48.
Neapolitana Beneplaciti 11.Iunii 1718. p.72.
Neapolitana Nullitatis Profeſſionis 11.Iunii, & 2.Iulii 1718. pag.75. & 78.
Neapolitana Prætenſæ Simoniæ 13. Auguſti 1718. pag.100.
Neapolitana Nullitatis Profeſſionis 17. Decembris 1718., & 21. Ianuarii 1719. p.143. & 149.
Neapolitana Matrimonii 20.Maii,& 17.Iunii 1719. pag.203. & 207.
Neapolitana Matrimonii 8.Iulii 1719. p.217.
Neapolitana Prætenſæ Simoniæ 26. Auguſti 1719. pag.230.
Neapolitana Sponſalium 13. Iulii, & 3.Auguſti 1720. pag.349. & 250.
Neapolitana Matrimonii 1.Octobris 1720. pag.376.
Neapolitana, ſeu Surentina Ordinationis 21. Maii 1718. pag.9.
Neocaſtren. 7.Maii 1718. pag.49.
Neocaſtren. Reſtitutionis in Integrum 7.Decembris 1720. pag.404.
Neocaſtren. Reſtitutionis in Integrum 16.Decembris 1719., & 13. Ianuarii, & 24. Februarii 1720. pag.73. 74. & 278.
Nepeſina Canonicatus 21.Januarii, & 4.Febr. 1719. pag.52. & 154.
Novarien. Aggregationis 3., & 24.Septemb. 1718. pag.108. & 110.
Novarien. Aggregationis 13.Januarii 1720. pag.275.
Novarien. 24.Februarii 1720. pag.281.
Nucerina Parochialis 11.Maii, 1. Octobris, & 16. Novembris 1720. pag.315. 380., & 396.
Nullius, ſeu Veſprimien. juriſdictionis 12.,& 26.Martii,& 6.Junii 1718. pag.31. & 33.
Nullius, ſeu Minerbinen. juriſdictionis ſuper Territorio ſeparato 1.Junii, & 13.Auguſti 1718. pag.72. & 94.
Nullius, ſeu S. Severini juriſdictionis 21. Ianuarii, 4. Februarii, 20. Maii, & 7. Iunii 1719. pag.151. 154. 202. & 207.
Nullius, ſeu Veſprimien. ſuper Decimis 17. Junii, & 8.Julii 1719. pag.210. & 212.
Nullius, ſeu Veſprimien. juriſdictionis 26. Auguſti 1719. pag.229.
Nullius Piſcien. Commutationis Voluntatis 13.Julii 1720. pag.341.
Nullius, ſeu Brictinorien., & Policaſtren. 31 & 24. Auguſti 1720. pag.350. & 368.

O

ORdinis S.Franciſci 18.Martii 1719.p.172.
Ordinis S. Auguſtini Magiſterii 16. Decembris 1719. pag.266.
Oriolen. Canonicatus Pœnitentiarii 1.Octob. & 16.Novembris 1720. pag.381. & 396.

P

PAnormitana Nullitatis Matrimonii 30.Septembris, & 8.Novembris 1719. & 6.Iunii 1720. pag.240. 273. & 324.
Papien. 21.Maii 1718. pag.65.
Parmen. Translationis Parochiæ 2. Decemb. 1719. pag.255.
Piſauren. Decimarum 17.Januarii 1718. p.2.
Piſtorien. Matrimonii 1. & 22. Aprilis 1719. pag.180. & 181.
Portallegren. 16.Martii, & 13.Aprilis 1720. pag.294. & 297.
Portugallen. Reductionis Congruæ 8. Iunii, & 13.Iulii 1720. pag 329. & 345.
Pragen. Matrimonii 13.Iulii 1720. pag.339.
Prænestina Iuriſdictionis 27. Aprilis, 18.Junii, & 1.Octobris 1720. pag.322. 365. & 378.
Prænestina Iuriſdictionis 16. Novembr.1720. pag.395.

R

REatina Unionis Eccleſiæ 30. Maii, & 17. Iunii, & 8.Iulii 1719. pag.200. 207. & 212.
Reatina Legati 2.Dec. 1719. pag.262.
Regen. 20.Maii, 17.Iunii, 8.Iulii, & 5. Auguſti 1719. pag.205. 209. 217. & 219.
Regen. 5.Auguſti 1719. pag.221.

Romana, seu Ianuen. Legati 9. Aprilis, & 7. Maii 1718. pag. 43. & 48.
Romana Suspensionis Oneris, & Reintegrationis Eleemosynæ Missarum 7. & 21. Maii 1718. pag 57. & 58.
Romana 21. Maii 1718. pag. 60.
Romana 21. Maii 1718. pag. 62.
Romana, seu Quaren. Indulti 21. Maii, & 11. Iunii 1718. pag. 68. & 70.
Romana, seu Ianuen. Legati 11. Iunii 1718. pag. 71.
Romana Legati 2. & 23. Iulii, & 3. Septembris 1718. pag. 84. 86. 105.
Romana Dotium 24. Sept. 1718. pag. 116.
Romana, seu Ianuen. Applicationis Legatorum 19. Nov. 1718. pag. 123.
Romana 19. Nov. 1718., & 4. Martii 1719. pag. 125. & 162.
Romana Suspensionis Oneris, & Reintegrationis Eleemosynæ Missarum 3. Dec. 1718. & 9. Maii 1719. pag. 133. & 194.
Romana Canonicatus 3. Decemb. 1718. p. 134.
Romana Cappellaniæ 4. Febr. 1719. p. 154.
Romana Præposituræ 1. Aprilis 1719. p. 176.
Romaua Suspensionis Oneris, & Reintegrationis Oneris Missarum 26. Augusti 1719. pag. 229.
Romana Legati 30. Sept., & 18. Nov. 1719. pag. 242. & 253.
Romana, seu Ianuen. Legati 30. Sept. & 19. Nov. pag. 244. & 254.
Romana Subsidii Dotalis 16. Martii, 3. & 24. Augusti 1720. pag. 289. 350. & 368.
Romana, seu Tusculana 27. Apr. 1720. p. 308.
Romana, seu Ianuen. Applicationis Legatorum 27. Aprilis 1720. pag. 312.
Romana Census 11. Maii 1720. pag. 320.
Romana Onerum 8. Iunii 1720. pag. 322.
Romana Nullitatis Professionis 1. Octobris 1720. pag. 377.
Romana Indulti 16 Novembris, & 7. Decembris 1720. pag. 396. & 399.

S

Sagonen. nullitatis Professionis 13. Aprilis 1720. pag. 297.
Sagonen. nullitatis Professionis 4. Februarii, & 5. Augusti 1719. pag. 155. & 220.
Sanctæ Agathæ Gothorum 22. Iunii 1720. pag. 336.
Sanctæ Crucis de la Sierra in Indiis Occidentalibus 8. Iulii 1719. pag. 215.
Sancti Marci 16. Martii, & 13. Aprilis 1720. pag. 293. & 296.
Sarnen. Iurium Parochialium 15. Ianuarii 1718. pag. 1.
Sedunen. 11. Iunii 1718. pag. 74.
Senien. Præeminentiarum 26. Martii, & 9. Aprilis 1718. pag. 40. & 43.
Senien. 19. Februarii 1718. pag. 25.
Senogallien. Censuum 17. & 29. Ianuar. 1718. pag. 5. & 8.
Sicula 18. Nov., & 16. Dec. 1719. pag. 247. & 264.
Siracusana Erectionis Collegiatæ 2. Decemb. 1719., 3. Ianuarii, & 24. Februarii 1720. pag. 260. 276. & 278.
Spoletana Quartæ Funeralis 19. Novembris 1718., & 30. Septembris 1719. pag. 126., & 240.
Spoletana Quartæ Funeralis 13. Ianuar. 1720. pag. 274.
Spoletana Quartæ Funeralis 16. Martii, & 13. Aprilis 1720. pag. 294. & 297.

T

Tarantasien. 1. & 22. Aprilis, & 9. Maii 1719. pag. 182. & 191.
Tarantina Archipresbyteratus 7. Dec. 1720. pag. 404.
Taurinen. Matrimonii 16. Novembris 1720. pag. 393.
Theatina Præminentiarum, seu Præstationis Obedientiæ 7. Dec. 1720. pag. 405.
Terræ Lauri, seu Firmana Discessus Confraternitatis 27. Aprilis 1720. pag. 313.
Toletana, seu Matriten. nullitatis Professionis 13. Augusti 1718. pag. 94.
Tudertina Cappellaniæ 12. Februarii, & 12. Martii 1718. pag. 20. & 26.
Tudertina 22. Aprilis, & 9. Maii 1719. p. 182. & 191.
Tudertina Funerum 3. Augusti 1718. pag. 98.
Turonen. 7. Septembris 1720. pag. 375.

V

Veneta Reductionis Missarum 4. Februarii 1719. pag. 157.
Veneta 13. Iulii 1720. pag. 343.
Vercellen. 9., & 20. Maii 1719. pag. 192., & 198.
Vercellen. Residentiæ 1. Octobris 1720. pag. 378.
Verulana Visitationis Sacrorum Liminum 17. Decembris 1718., & 21. Ianuarii 1719. pag. 145. & 149.
Verulana 22. Iunii 1720. pag. 337.
Vestana, seu Sypontina Ordinationis 11. Maii 1720. pag. 318.
Ugentina, seu Hydruntina Ordinationis 23. Iulii 1718. 18. Martii & 1. Aprilis 1719. pag. 89. 170. & 174.
Virdunen. Restitutionis in Integrum 24. Februarii 1720. pag. 279.
Ulixbonen. Occidentalis nullitatis Matrimonii 6. Martii 1720. pag. 292.
Ulixbonen. Translationis Onerum 15. Ianuarii 1718. pag. 2.
Ulysiponen. Occidentalis Confraternitatis 7. Dec. 1720. pag. 400.
Umbriaticen. Electionis Vicarii Capitularis 26. Martii 1718. pag. 33.
Uxentina, seu Neritonen. Ordinationis 9., & 20. Maii, & 17. Iunii 1719. pag. 197. 200. & 207.
Uxentina Parochialis 11. Maii, & 3. Augusti 1720. pag. 316. & 351.
Uxentina Parochialis 24. Augusti, & 7. Septembris 1720. pag. 369. & 372.

FINIS.

Die Sabbathi 15. Jan. 1718. In Palatio Apoſtolico Quirinali coram S. Congreg. Concilii, in qua præter alia, proponentur infraſcripta, juxta ſtylum ejuſdem S. Congr. de jure reſolvenda.

DIgnentur EE.PP. reaſſumpto noviſſimæ Congregationis Folio ſequentia Cauſarum Dubia, quæ ex illo indeciſa ſuperſunt, in præſenti ampliſſimo conſenſu de more ſapientiſſime definire.

SARNEN. JURIUM PAROCHIALIUM.

Cap. 7. §. Parochiales Seſſion. 21. c. 15. & cap. 3. & 12. Seſs. 25. de Refor.

I. *An Rectori Eccleſiæ Collegiatæ, & Parochialis S. Matthæi Sarni debeantur tres ex quinque partibus Decimarum prædialium, vel potius eidem debeatur medietas earumdem in caſu &c.*

II. *An, & quæ portio eidem Rectori debeatur ex emolumentis incertis Parochiæ in caſu &c.*

III. *An unio, ſeu applicatio Bonorum hæreditariorum quondam Joanni Jacobo Rocco facta a Vicario in actu S. Viſitationis die 23. Maii 1657. duabus Præbendis duorum Canonicorum ſuſtineatur in caſu &c., & quatenus negative.*

IV. *An, & quæ portio fructuum dd. Bonorum debeatur Rectori in caſu &c.*

V. *An quatenus fructus Bonorum hæreditariorum quondam Canonici Franciſci Franzeſii applicati pro expenſis annuis dictæ Eccleſiæ non ſuppetant, obligati ſint, & pro qua rata tam Rector, quam Canonici, ſupplere, & contribuere expenſis paramentorum, SS. Vaſorum, Candelarum pro Miſſis Conventualibus, & pro Divino Officio, & earum quæ diſpenſantur in die Purificationis B. M. Virginis, Olei pro lampade, Hoſtiæ, & Vini pro Miſſis, ac reaptationis Eccleſiæ, & expurgationis Sepulcrorum in caſu &c.*

VI. *An Canonici &, Beneficiati S. Petri, & S. Mariæ ad Præſepe, debeant propriis expenſis providere Candelas, Vinum, & Hoſtias pro Miſſis, quæ ab ipſis celebrantur ex eorum obligatione in dicta Eccleſia, vel potius debeant illa ſubminiſtrare Rector, & Capitulum in caſu &c.*

VII. *An Canonici quoad Chorum, cæteraſque functiones Eccleſiaſticas in dicta Eccleſia peragi ſolitas, & quoad curam animarum teneantur eidem Rectori obedire in caſu &c., & quatenus affirmative.*

VIII. *An idem Rector in caſu inobedientiæ poſſit eoſdem Canonicos mulctare, & quomodo in caſu &c.*

Ad I. Negative quoad primam partem, & Affirmative quoad ſecundam. Ad II. deberi medietatem juxta ſolitum. Ad III. Affirmative. Ad IV. Proviſum. Ad V. Teneri omnes pro rata. Ad VI. Affirmative quoad primam partem, & Negative quoad ſecundam. Ad VII. Affirmative prout de jure, & ad formam Conſtitutionum Synodalium. Ad VIII. Negative.

Sess.7. c.13. & capit. 18. Sess. 24. de Reform.

CALAGURITANA BENEFICIORUM.

An sit locus distinctioni, & divisioni beneficiorum pro rata decimarum, & fructuum, qui solvuntur Capitulo Villæ Maurique populis viginti quatuor Aldearum dictæ Villæ, itaut ad eadem Beneficia in concursu sint præferendi Filii Patrimoniales dictarum Aldearum in casu &c.

Affirmative ad formam aliorum Decretorum.

Sess.25. c.12. de Ref.

PISAUREN. DECIMARUM.

An sit standum, vel recedendum a decisis sub die 9. Sept. 1679. in casu &c.

In decisis, & amplius.

Cap.6. sess.22. decr. de Purg. §. Curent sessione 24., & cap.8. sess.25. de Ref.

ULYXBONEN. TRANSLATIONIS ONERUM.

An sit standum, vel recedendum a Decisis in casu &c.

Patriarchæ ut permittat celebrationem Missarum in Ecclesia Confraternitatis donec aliter a S. Congr. provisum fuerit.

Sess.25. c.4. de ref.

MEDIOLANEN., SEU COMEN. REDUCTIONIS ONERUM. In prima hujus causæ propositione sequuta die 8. Augusti 1717. EE.VV. decreverunt: *Firmetur status juxta Instructionem dandam ab Emo Præfecto:* In altera die 8. Augusti anni 1716. rescriptum fuit: *Dilata, & Em is Ptolomæus dignetur rem perpendere, & Votum aperire.* In præsenti doctissimum Votum cum elaboratissimo Restrictu super facti specie exhibetur, in quo Eminentissimus Relator censet, locum esse reductioni onerum, quamvis ea omnia per contractus sint acceptata, ratione inperventæ læsionis, & injustitiæ ex causa perpetua reductionis fructuum Mensæ Numulariæ S. Ambrosii, cui accedit impossibilitas exequutionis, cum Pius Locus Charitatis redditus, & introitus non possideat, quibus diminutioni relatæ fructuum, etiam proprio ære supplere valeat, damnum Loci Pii juxta calculum inter Partes concordatum est in annuis libris Mediolanensibus 2405. eo quia onera subeunda ad annuas libras 8737. Annui vero Introitus ad libr. 6332. ascendunt; Reductio concorditer a Partibus insinuata æqua Emo Ptolomeo non videtur, sed aliam æquiorem, & omnibus numeris absolutam EE. VV. proponit, cujus in facto summa hæc est. Firmis remanentibus oneribus habentibus sufficientem redditum Eminentia Sua primo deducit libras 728. ab eleemosynis quatuor solemniorum Festivitatum B. M. V. eo quia redditus in hanc causam assignati tantam passi sunt diminutionem. Secundo excepto septimo Canonicatu, de quo infra, ex aliis octo Canonicatibus detrahit libras 120. pro quolibet constituentes annuas libras 960. & reducit Canonicatus tam quoad introitus, quam quoad onera ad eum statum, in quo erant in Fundatione, & erectione. Tertio a septimo Canonicatu pinguiori detrahit libras 150., & onus Chori ad solos dies Festos reducit, ut alia hujus Canonicatus specialia munera Canonicus implere valeat. Quarto distributiones pro assistentia recitationi Laudum B.M.V. singulis Sabbathi diebus (deductis libris 50) ad summam primo loco assignatam reducit. Quinto pro complemento librarum 2405. in quibus damnum Loci Pii consistit, censet, abolendam esse impensam librarum 417. pro Transmissione Visitatorum ad Oppidum Doma-

masii, eo quia ultra Episcopum a jure datum Visitatorem, cum nulla, vel modica impensa hujusmodi Visitatio alicui potest probo Viro ipsiusmet Oppidi Domasii delegari. Hæc satis erit indicasse, juxta morem illorum, qui Terrarum Orbem in parva Tabella depingunt, dum ex enunciato voto, & restricta controversiæ statum perspicue EE.VV. dignoscent, & pro definitiva resolutione dubia alias data reproponuntur.

I. *An sit locus minorationi annuæ summæ persolvendæ pro adimplemento Piorum Operum, in qua quantitate in casu &c.* Et quatenus affirmative.

II. *An. & quæ Pia Opera per Benefactorem destinata, sint moderandæ, seu abolendæ in casu &c.*

Dilata.

BITUNTINA MATRIMONII: Postquam Medicus Januarius de Viro Francisco, & Vidua Theresia Urbano die 26. Decembris anni 1715. clandestine, sed incassum, cum Parochus se ab eorum oculis opportune subtraxerit, Matrimonium contrahere tentarunt, subsequenti die 28. dicti mensis Dominicus dicti Januarii Pater in Curia Episcopali denunciavit impedimentum criminis ex Adulterio cum promissione Matrimonii inita, vivente primo viro dictæ Theresiæ, & ejus sequuta morte ex propinato veneno a Theresia; Absoluto jam processu, & publicato super dicto impedimento, die 26. Martii 1716. Theresia prætextu gravis morbi advocato Parocho, coram eo, & Testibus Matrimonium cum dicto Januario contrahere præsumpsit; sed Curia Episcopalis die 22. Aprilis sequentis per sententiam pronunciavit, *obstare impedimentum Canonicum Criminis ob adulteria commissa, & mortem machinatam cum veneno quond. Nicolao Angelo viro Theresiæ, & matrimonium inter eos* (Januarium scilicet, & Theresiam *(non esse contrahendum, nisi prævia dispensatione Apostolica, utroque machinante, cum expressione tamen in casu temere contraxisse matrimonium, & incidisse in cap. 5. sess. 24. de reform. Matrim.* Ab hujusmodi sententia ad A. C. Januarius, & Theresia appellarunt, sed Reverendissimus Auditor Sanctissimi causæ cognitionem EE.VV. delegavit. Processus ostensivi, & defensivi hæc sunt præcipua capita, Testes duodecim deponunt de Adulterio, quo arguunt ex continua, & inhonesta conversatione, & septem ex dictis Testibus Adulterium fuisse commissum addunt, cum promissione Matrimonii, idque de auditu post sequutam mortem primi viri testantur; De machinata morte, & propinato veneno in quadam medicea potione, itaut nocte sequenti Infirmus decesserit, Testes octo de auditu deponunt: Unus de extrajudiciali confessione sibi facta ab ipsamet Theresia, & Alter de impedimento præstito, ne præcedenter alia vice paratum ab Uxore venenum defunctus ebiberet; Contra dicta, & personas Testium Rei plures exceptiones proponunt, & ulterius fides producunt quatuor Mulierum viciniæ affirmantium nunquam audivisse relatam Matrimonii promissionem, duo Medici, & Chirurgus, qui infirmum curarunt, in formali examine deponunt non ex veneno propinato, sed ex ingenito potius infirmum decessisse. cui consoni sunt alii Testes, negantes etiam assertam famam propinati veneni, quam prætendunt exortam, postquam prima vice Oratores matrimonium contrahere procurarunt, & post denunciatum a Patre Januarii impedimentum criminis, ne matrimonium sibi invisum sequeretur; Demum exhibetur Fides Notarii Curiæ laicalis testantis, nullam adesse

Sess. 24. cap. 1. & 5. de Ref. Matrim.

in ejus Tribunali inquisitionem contra Oratores; Ex quibus, aliisque in Summario referendis, monito Promotore Fiscali, summa EE. VV. Sapientia definient.

An Matrimonium contractum inter Theresiam Urbano, & Januarium Vitum Franciscum sit validum, & substineatur in casu &c.

Dilata coadjuvent. probationes, citato Promothore Fiscali, & parte,

Sess. 25. c. 5. de Reform.

MELEVITANA DIVINORUM OFFICIORUM. Catharina Valenti Ordinarii auctoritate anno 1656. in Ecclesia Parochiali Sancti Pauli Urbis Vallettæ novem instituit Beneficia: Unum Parocho conferendum, reliqua Sacerdotibus a Fundatrice in ejus vita, & deinde ab ipso Collegio Beneficiatorum præsentandis; Præscripsit, ut Beneficiati ultra unam Missam in cantu cum aliis lectis in Anniversario ejus mortis, & aliam quolibet mense celebrandam, quotidie etiam Divina recitarent Officia, & Missam in cantu celebrarent, sequenti tamen adjecta declaratione: *Che nelli giorni, nelli quali in detta Chiesa sarà altra Messa cantata, in tal caso non siano tenuti, che a dire la Messa bassa in luogo di quella, che si dovrà cantare;* Redditus vero assignatos distribui mandavit *tra li sudetti Paroco, e Beneficiati* pro rata servitiorum, *e non altrimenti*, etiam *per qualsivoglia impedimento*. Cum autem Clerus servitio dictæ Parochialis Ecclesiæ adscriptus ex antiqua consuetudine, & Synodalibus Constitutionibus, nullo recepto emolumento, soleant inter cætera diebus Sabbathi Completorium canere cum Laudibus Beatæ Mariæ Virginis, & singulis diebus Dominicis, & Festis de præcepto Missæ Parochiali assistere, Horam Tertiam de mane, & post Meridiem Vesperas decantare, non intervenientibus dictis Beneficiatis, qui separatim Officium Divinum absque cantu persolvunt; Hinc Episcopus in Sac. Visitatione decrevit, ut Beneficiati cum Paroco, & Clero conveniant, & omnibus Cleri functionibus intersint, omnesque tam de numero Beneficiatorum, quam de reliquo Clero a Sacristia ad Chorum, ritu SS. Processionum, binos binos accedere mandavit, imposita quoad Beneficiatos pœna pecuniaria, quoad alios Carceris; Officium divinum a Beneficiatis in solemnioribus Festivitatibus integre etiam in cantu absolvi præscripsit: Parocho primum Stallum in Choro assignavit, & vetuit sub pœna suspensionis a Divinis per mensem ne quis alius, excepto Vice-Parocho, illud occupet. Ab hujusmodi Decretis Beneficiati reclamant, prætendentes juxta productas Testium Fides ex quadragenaria observantia Officia Divina non in cantu, sed recitative, & seorsim a Clero Ecclesiæ persolvisse, Parochum absentem etiam ratione Curæ Animarum de emolumentis, seu distributionibus non participasse, & Vice Parochum superiori tempore numquam pro Parocho enunciatis SS. Functionibus in ejus Stallo interfuisse; Quare monitis Procuratoribus Cleri, & Parochi, sapientissime EE. VV. dispicient.

I. *An Beneficiati fundati in Ecclesia S. Pauli per quon. Catherinam Valenti teneantur intervenire cum Clero dictæ Ecclesiæ in omnibus functionibus, quæ a dicto Clero peraguntur in dicta Ecclesia in casu &c.*

II. *An dicti Beneficiati teneantur Officium Divinum solemniter celebrare, & canere in certis Festivitatibus præscriptis ab Ordinario in casu &c.*

III. *An*

III. *An dicti Beneficiati euntes ad Chorum teneantur proceſſionaliter incedere, juxta decretum factum ab Ordinario in S. Viſitatione, & quatenus affirm.*

IV. *An ſuſtineatur pœna in dicto Decreto deſuper adiecta in caſu &c.*

V. *An in functionibus, in quibus Parochus dictæ Eccleſiæ intervenit tamquam unus ex dictis Beneficiatis, debeat ſemper habere primam Sedem, & ſtallum, & quatenus affirmative.*

VI. *An ſuſtineatur pœna ſuſpenſionis a Divinis ab Ordinario adjecta beneficiatis ſedentibus in dicto primo Stallo.*

VII. *An dictus Parochus impeditus ratione Curæ, debeat haberi pro intereſſente, ad effectum lucrandi diſtributiones in caſu &c.*

VIII. *An in caſu abſentiæ ejuſdem Parochi poſſit Vice Parochus ejus vices ſupplere ad formam Decreti Reverendiſſimi Epiſcopi, & ſedere in ejus Stallo cum Stola, quamvis non adſcriptus inter Beneficiatos in caſu &c.*

I. Affirmatime, exceptis incompatibilibus.
II. Affirmative.
III. Affirmative, tantum quando incedunt cum Clero.
IV. Negative, ſed ſub pœnis mitioribus.
V. Affirmative.
VI. Negative prout in IV.
VII. Negative.
VIII. Negative, exceptis functionibus Parochialibus.

SENOGALLIEN. CENSUUM. Leopardus Leopardi in annis 1694. & 1696 favore Confraternitatis Sanctiſſimi Sacramenti duos Cenſus in ſorte ſcutorum 370. impoſuit conventis fructibus ad rationem quinque pro centenario: Hyppolitus vero dicti Leopardi filius ab Officialibus dictæ Confraternitatis anno 1699. reductionem obtinuit fructuum dictorum Cenſuum ad rationem quatuor pro centenario abſque Apoſtolico Beneplacito; Quare ſupplicat EE. VV., vel talem reductionem validam declarare, vel eam tam pro præterito, quam pro futuro tempore, præcipue attenta bona fide, revalidare; Eminentiſſimus Cardinalis Parraccianus in Urbe Sanctiſs. D. N. Vicarius, anno ſuperiori, quo Eccleſiæ præſidebat Senogallienſi, retulit, ſe de hujuſmodi reductionibus factis a Locis Piis propria auctoritate, nixum plurimorum Doctorum opinionibus dubitaſſe, & ſignanter *Ricci allegat. a Monacell. tom. 2. tit. 14. formul. 5. num. 4. Marin. reſolut. 6. num. 11. & ſeqq. Baruſ. in ſuo Torcular. Juris reſolut. 100. per tot. & potiſſimum oraculo Sac. Congregationis Epiſcoporum, & Regularium, quæ in terminis reſcripſit per hæc verba: Prævia Oratorum abſolutione ad cautelam, quatenus non adſit in promptu aliud inveſtimentum magis utile, & idoneum præfatam reductionem pro ſuo arbitrio, & conſcientia revalidet, atque confirmet.* Auctoritatibus autem præfatis Eminentiſs. Relator ſubdit, Oratorem opponere auctoritatem *Card. de Luca de alienat. diſc. 6. n. 5. & de Cenſ. diſc. 14. n. 4 & 5. diſtinguentis Cenſus conſignativos a reſervativis, ut in illis non ſit opus Apoſtolico, vel Epiſcopali Beneplacito, in iſtis vero utique pro moderatione antedicta*; Ideoque cenſet, neceſſarium eſſe ſapientiſſimum hujus Sac. Congregationis Oraculum pro exemplari regula.

Seſſ. 22., & Seſſ. 25. c. 11. de Reform.

Hinc

Hinc, monito Procuratore dictæ Confraternitatis. a ſumma EE.VV. Sapientia exquiritur.

I. *An Reductio fructuum cenſus ſine beneplacito Apoſtolico ſuſtineatur in caſu &c.*, & quatenus negative.

II. *An ſit locus revalidationi, & confirmationi contractus Reductionis tam pro præterito, quam pro futuro.*

Dilata, & exhibeat Inſtrumentum reductionis.

Seſſ.25. c.4., & 5. de Ref.

CIVITATIS CASTELLI REDUCTIONIS. Ignatius Randoli Venerabili Cappellæ B.M.V. Annunciatæ in Eccleſia PP. Ordinis S. Auguſtini exiſtenti duo Prædia donavit, unum annui redditus ſcutor.8., alterum ſcutorum quinquaginta circiter, cum onere PP. S. Auguſtini impoſito, ut una Miſſa qualibet hebdomada celebraretur, primo per Cappellanum ab ipſo nominatum, ſecundo loco per Cappellanum a filiis Joſephi Albicini ejus conſanguinei nominandum, iiſque deficientibus, per Cappellanum a dictis Patribus eligendum: Mandavit ulterius, ut eleemoſyna Cappellano ſolvatur: *juxta formam della Bolla Pontificia*. Cum autem dicti Patres nunquam conſequi potuerint poſſeſſionem prænominati ſecundi Prædii, ſupplicarunt EE. VV. ante acceptationem oneris pro reductione, & die 4. Auguſti 1714. reſcriptum prodiit: *Pro reductione ad perpetuam*, quæ pro more Regionis eſt obulorum decem & ſeptem. Reductio hujuſmodi exequuta non fuit, attento recurſu Sacerdotis Lucæ Albicini moderni Cappellani inſtantis, ut ipſi bona a Teſtatore donata conſignentur, cum onere ea meliorandi, & Miſſam hebdomadalem celebrandi; Ideoque injunctum fuit, ut monito Cappellano, Cauſa in folio deſcriberetur. Quibus omnibus adimpletis, PP. Ordinis S. Auguſtini pro confirmatione reductionis alias decretæ ſub conſueto Dubio EE. VV. ſupplicant.

An ſit ſtandum, vel recedendum a deciſis ſub die 4. Auguſti 1714.

In Deciſis.

Die Sabbathi 29. Januarii 1718.

NOnnulla Cauſarum Dubia, in noviſſima Congregatione propoſita, indeciſa remanſerunt. Dignabuntur itaque EE. VV. dictæ Congregationis folium reaſſumere, & ſequentibus Dubiis reſpondere.

BITUNTINA MATRIMONII.

An matrimonium contractum inter Thereſiam Urbani, & Januarium Vitum Franciſcum ſit validum, & ſuſtineatur in caſu &c. *Seſſ. 24. c. 1., & 5. de ref. matrim.*

Dilata, & coadjuventur probationes, citatis Promotore Fiſcali, & Parte prætenſi Sponſi.

MELEVITANA DIVINORUM OFFICIORUM.

Seſſ. 25. c. 5. de ref.

I. *An Beneficiati fundati in Eccleſia S. Pauli per quon. Catherinam Valenti teneantur intervenire cum Clero dictæ Eccleſiæ in omnibus functionibus, quæ a dicto Clero peraguntur in dicta Eccleſia in caſu &c.*

II. *An dicti Beneficiati teneantur Officium Divinum ſolemniter celebrare, & canere in certis Feſtivitatibus præſcriptis ab Ordinario in caſu &c.*

III. *An dicti Beneficiati euntes ad Chorum teneantur proceſſionaliter incedere, juxta decretum factum ab Ordinario in S. Viſitatione, & quatenus affirm.*

IV. *An ſuſtineatur pœna in dicto Decreto deſuper adiecta in caſu &c.*

V. *An in functionibus, in quibus Parochus dictæ Eccleſiæ intervenit tamquam unus ex dictis Beneficiatis, debeat ſemper habere primam Sedem, & ſtallum, & quatenus affirmative.*

VI. *An ſuſtineatur pœna ſuſpenſionis a Divinis ab Ordinario adjecta beneficiatis ſedentibus in dicto primo Stallo.*

VII. *An dictus Parochus impeditus ratione Curæ, debeat haberi pro intereſſente, ad effectum lucrandi diſtributiones in caſu &c.*

VIII. *An in caſu abſentiæ ejuſdem Parochi poſſit Vice Parochus ejus vices ſupplere ad formam Decreti Reverendiſſimi Epiſcopi, & ſedere in ejus Stallo cum Stola, quamvis non adſcriptus inter Beneficiatos in caſu &c.*

Ad Primum affirmative in functionibus, quæ ſunt compatibiles cum fundatione. Ad Secundum affirmative. Ad Tertium affirmative, quando incedunt tantum cum Clero. Ad Quartum negative, ſed ſub pœnis mitioribus arbitrio Epiſcopi imponendis. Ad Quintum affirmative. Ad Sextum prout in Quarto. Ad Septimum negative. Ad Octavum negative, exceptis functionibus Parochialibus.

SE-

Sess.22. c.11. & sess.25. de reform.

SENOGALLIEN. CENSUUM.

I. *An reductio fructuum census sine Beneplacito Apostolico sustineatur in casu &c.* „ *& quatenus negative.*

II. *An sit locus revalidationi, & confirmationi contractus reductionis tam pro præterito, quam pro futuro.*

Dilata, & exibeatur instrumentum reductionis.

Sess.25. c.4. & 5. de ref.

CIVITATIS CASTELLI REDUCTIONIS.

An sit standum, vel recedendum a decisis sub die 14. *Augusti* 1714.

In decisis, & amplius.

Sess. 14. c.5. sess.24. c.11., sess.25. c.13. de reform.

ASTEN. JURIUM PAROCHIALIUM. Infirmitas, atque obitus Comitis Eustachii Pallio, qui, Conjuge defuncta, se contulerat ad Conventum Fratrum Eremitarum Ordinis S. Augustini Civitatis Astensis, & in eo, solutis Conventui alimentis, vitam, habitu indutus sæculari, ducebat, occasionem dedit controversiæ inter dictos Patres, atque Priorem Parochialis Ecclesiæ Sancti Pauli, intra cujus limites dicitur esse memoratus Conventus.

Correpto siquidem læthali morbo Comite prædicto, cum Patres eidem Sanctissimæ Eucharistiæ Viaticum, & Oleum Infirmorum administraverint, atque Cadaver sepulturæ mandaverint, absque Parochi præsentia, & interventu, non obstante quod Ordinarius iisdem inhibuisset, ne prædicta peragerent, hinc factum est, ut, judiciali lite introducta, fuerint, utraque Parte informante, in hac Sacra Congregatione proposita, atque discussa dubia quæ sequuntur.

I. *An Patres S. Augustini licite potuerint, irrequisito Parocho, Sacramenta administrare, & Corpus tumulare in casu &c., & quatenus negative.*

II. *An sit locus exumationi Cadaveris, & restitutioni omnium emolumentorum funeralium in casu.*

Quibus die 27. Novembris 1717. hoc, qui sequitur modo, responsum fuit *ad primum negative, ad secundum negative, quo ad primam partem, & quoad secundam, teneri ad quartam funeralium, & amplius*, & in Congregatione habita die 11. Decembris ejusdem anni, denegata fuit Patribus Augustinianis nova audientia præter quam quoad quartam funeralem, ut ex sequenti colligitur rescripto: audiantur super quarta funerali tantum.

Controversia itaque ad solam quartam funeralem redacta, existimant Patres, se ad ejus solutionem non teneri, tum quia exemptio ab ejus solutione fundamentum habere dicitur in Bulla Nicolai V., quæ incipit *Regimini*, & quæ est impressa inter collectas a Fratre Laurentio Empoli fol. 269., & Conventus Astensis fundatio Concilium Tridentinum ultra annos quadraginta præcessit, cum in eo, usque ab anno 1415. coactum fuerit Capitulum Generale; tum quia idem Pontifex Nicolaus V. exemptionem a quarta funerali elargitus est Patribus Carmelitis, cum expressa derogatione *ad Clementinam dudum de sepulturis*, quo Privilegio Augustiniani putant se frui debere ob privilegiorum communicationem, quæ inter utramque Religionem intercedit.

Ex-

Excipit e contra Prior Parochialis Ecclesiæ Sancti Pauli, Patres Augustinianos esse ad solutionem quartæ adstrictos, non solum quia Privilegium ipsis a Nicolao V. concessum, non continet derogationem ad *Clementinam dudum de sepulturis*, sed etiam quia nullum præsidium habere possunt ab alio Privilegio Patribus Carmelitis ab eodem Pontifice concesso, cum in materia exemptionis a quarta funerali communicatio Privilegiorum non suffragetur.

Dignabuntur ergo EE. VV. in præsenti rerum statu decernere.

An sit standum, vel recedendum a decisis diei 27. *Novembris* 1717. *quoad quartam funeralem*.

Non proposita cum sequentibus.

MONTIS FALISCI MISSÆ CONVENTUALIS. In Terra Marthæ Diœcesis Montis Falisci, Ecclesia reperitur sub invocatione, & nomine S. Marthæ, cui altera Parochialis Sancti Blasii fuit alias unita. Illi in Divinis inserviunt Præpositus, atque Canonici, & Præpositus habet principaliter, & in capite curam Animarum, & tres ex quatuor Canonicis, qui vulgo Capitulum, & Canonici Capitulares appellantur, auxilium Præposito præstant in exercenda prædicta cura Animarum. *Sess.* 23. *c.* 1. *de refor.*

Præter hos, alii quinque extant Canonici, qui supranumerarii dicuntur, & tam hi, quam illi in Choro conveniunt ad recitandum Divinum Officium, seu partem Divini Officii, Dominicis, & Festis diebus; Matutinum etenim non recitant, sed tantummodo Primam, Tertiam, Sextam, & Nonam, & Vesperas sua hora decantant, & tempore Quadragesimæ, singulis diebus, Completorium.

Canonici Capitulares, qui & de numero dici possunt, una cum Præposito, per turnum, Dominicis, & Festis diebus Missam canunt, & applicant pro Populo, & Festis mobilibus, primæque Classis semper Missa cantatur a Præposito, qui illam applicat pariter pro populo.

Tam Præpositus, quam singuli Canonici suas habent præbendas, & bona assignata, sed nullos habent redditus communes, præter annua scuta sexaginta circiter, quæ proveniunt ex nonnullis Legatis piis, quæque, demptis expensis, vix sufficiunt pro adimplemento onerum injunctorum, nec ullas pariter habent quotidianas distributiones.

Almutiam deferunt coloris violacei, sed Archivio, sigillo, aliisque requisitis Collegialitatem arguentibus, carent, quæ omnia desumpta sunt ex relatione Ordiuarii, Et ex fide a Cancellario Episcopali transmissa, habetur, Præposituram non esse tamquam primam dignitatem Sedi Apostolicæ reservatam, sed ab Episcopo, si non vacet in mensibus reservatis, conferri per concursum, juxta Concilii Tridentini dispositionem.

Hisce fundamentis innixi, tam Præpositus, quam Canonici asserunt, Collegialitatis signa deesse, & consequenter Ecclesiam S. Marthæ Collegiatam dici non posse; Quo stante, inferunt, se præter Missam, quam pro Populo applicant, nullatenus teneri ad celebrationem Missæ Conventualis, cum hoc onus impositum dicant Cathedralibus, & Collegiatis Ecclesiis, juxta Textum *in Cap. Creatura de celebratione Missarum*.

Multoque magis, cum in Visitatione per Episcopum facta anno 1631. habeatur, quod Ecclesia prædicta habitu solum, & non actu Collegiata dici valeat, & in alia visitatione peracta anno 1645. hæc legantur, *Missa Conven-*

tualis, quæ cantatur, applicetur pro Ecclesia, sive pro Populo, sive pro Benefactoribus in communi. Quando autem accidit in festis de præcepto cantare Missam pro aliquo Benefactore particulari, nunquam propterea omittatur Missa Conventualis, sed eo casu cantentur duo Missæ, altera nempe pro Ecclesia, quæ erit Conventualis, altera pro Benefactore particulari.

Adversus hæc reponit Episcopus, se dubitare, an Præpositus, & Canonici propriæ satisfaciant obligationi, applicando tantummodo Missam, Dominicis, & Festis diebus pro Populo, & omittendo celebrationem Missæ Conventualis, quæ non pro populo, sed pro Benefactoribus est applicanda, uti resolutum fuit ab hac Sacra Congregatione in Camerinen. Missæ Conventualis 6. Junii 1705. ,& 5. Junii 1706. Negari etenim non potest, curam Animarum esse penes Præpositum principaliter, & minus principaliter penes prædictos Canonicos; & quando cura Animarum est penes Canonicos, ipsi propriæ non satisfaciunt obligationi, applicando Dominicis, & Festis diebus Missam pro Populo, cum ulterius teneantur celebrare Missam Conventualem, ut in terminis Canonicorum Cathedralis, & Collegiatarum Ecclesiarum Civitatis Viterbiensis resolvit hæc Sacra Congregatio die 31. Martii 1708. & in terminis Capituli Cathedralis Ecclesiæ Balneoregiensis, cujus duo Canonici in altera dictæ Civitatis parte exercent curam Animarum, hæc eadem Sacra statuit Congregatio die 19. Augusti 1713.

His positis, dignabuntur EE. VV. determinare.

An Canonici nuncupati Ecclesiæ S. Mariæ Terræ Marthæ teneantur ad celebrationem Missæ Conventualis in casu &c.

Sess. 25. c. 19. de Regular. & Monial.

BISUNTINA RESTITUTIONIS IN INTEGRUM. Ascanius Boucaud huic Sacræ Congregationi supplicavit pro restitutione in integrum, adversus Regularem professionem a se emissam inter Canonicos Regulares Ordinis Sancti Augustini, in Monasterio, sive Abbatia Montis Benedicti Bisuntinæ Diœcesis, elapso jam dudum quinquennio, remissisque de more ad Archiepiscopum Bisuntinum precibus pro informatione, ille, nedum processum transmisit a suis subdelegatis compilatum super asserto metu qui dicitur fuisse incussus a Georgina Matre ut Ascanius Professionem Regularem emitteret, sed in Epistola huic Sac. Congregationi scripta retulit sibi videri, quod Professio nullitatis vitio laboret ob allegatam metus causam, cum potissimum mater, post obitum patris, filiorum curam suscepisset.

In Processu autem, qui ab Archiepiscopo transmissus fuit, plures habentur Testium depositiones. Nonnulli dicunt importunas fuisse adhibitas a Matre suasiones, atque sollicitationes, ut filius non sæcularem, quam exoptabat, sed Regularem militiam amplecteretur. Inter hos Testes, extat Avia recurrentis, & cum Avia concordat Patruus Sacerdotali charactere insignitus, qui ait, sæpe Matrem Ascanio minatam fuisse, ut Religionem ingrederetur sub obtentu præcipue, quod eum alere non poterat, tum propter angustiam rei familiaris, tum propter numerum quatuor liberorum, quos habebat.

Alii Testes in eodem processu deponentes, testantur, se ab Ascanio, tempore Novitiatus, audivisse, quod Professionem Regularem emittere nolebat & quod, propter Matris, & Cognatorum timorem in Abbatia permanebat; Alter quoque, ex Testibus narrat, Ascanium Novitiatus tempore ad Ma-

Matrem acceſſiſſe, ut ab ea obtineret licentiam proficiſcendi ad Bellum, quam tamen impetrare non potuit; Et alter, hoc factum confirmando, addit, quod fuit ad Monaſterium ab eadem Matre reductus, quaſi per violentiam, & Patruus Aſcanii, modum entrando, quo habitum Regularem aſſumpſit, inquit, ab eo dictum habitum aſſumptum fuiſſe coram ſe & coram Avunculis, ex quibus quidam Claudius, qui intereſſe non potuit, occaſione, qua Aſcanium ad ſe accedentem dimiſit, hortatus eſt, ne Canonicalem præbendam deſereret, quaſi quod ſi præbendam deſerviſſet, nihil aliud ſperare poſſet, quod, propter Claudii divitias, ait Teſtis, erat maximopere ab Aſcanio pertimeſcendum.

Item Teſtes in ſæpe memorato Proceſſu deponentes, narrant, ſe, ipſo Profeſſionis die, & paucis ante Profeſſionem momentis, Aſcanium audiviſſe aſſerentem, & conquerentem, quod a Cognatis coactus Profeſſionem erat emiſſurus; Nec deſunt Teſtes de auditu proprio exponentes, quod Georgina Mater, ipſo eodem Profeſſionis die anceps erat, & formidabat propter incertitudinem de emittanda a filio Profeſſione; Et alter ex eis concludit, quod illa eadem die fuit a prædicta Matre rogatus, ut Aſcanio ſuaderet Profeſſionis emiſſionem, & licet id ſtrenue peregiſſet, nullam tamen ab illo reportavit reſponſionem, taciturnitatem hanc referendo ad animum a Profeſſione Regulari alienum.

Tandem Teſtes ejuſdem Proceſſus dicunt, ſe ab Aſcanio, poſt emiſſam Profeſſionem, intellexiſſe, quod erat adverſus eam reclamaturus, & in recitato Proceſſu extat licentia a Religione illi conceſſa die 21. Aprilis anno 1697. ut ad Summum Pontificem recurrere poſſet pro declaratione nullitatis Profeſſionis, nondum elapſo quinquennio. Adſunt quoque Teſtes atteſtantes ejus ad Urbem acceſſum, pro dicta declaratione reportanda, fuiſſe a Cognatis, & præcipue a Matre impeditum, comminantem, quod ipſum, in hypotheſi acceſſum, Carceribus mancipare feciſſet: Cumque die 20. Auguſti anno 1714. Apoſtolicus Viſitator Votorum renovationem ab Abbatiæ Religioſis poſtulaſſet. Aſcanius renuit id peragere, uti plerique ex iiſdem Religioſis deponunt, licet alter ex eis referat, illum fuiſſe a Priore Conventus vocatum, & in ejuſdem Prioris Cubiculo, cuidam paginæ ſubſcripſiſſe, ignorando quid ageret.

Hæc ſunt, quæ haurire potui ex Proceſſu tranſmiſſio ab Archiepiſcopo Biſuntino. Nunc autem operæ pretium eſt, ut aliqua adnotentur, quæ ſunt extra Proceſſum, & alia, quæ ad eumdem pertinent Proceſſum. Adnotandum eſt extra Proceſſum, quod Archiepiſcopus in ſua Epiſtola narrat, fuiſſe ab Aſcanio renovatam Profeſſionem die 20. Aprilis anno 1700. licet ſubdat, hanc renovationem fuiſſe ab eo factam, ex improviſo, & ſine matura, & ſufficienti deliberatione. Circa Proceſſum vero eſt adnotandum, quod Teſtes in eodem deponentes, deponunt quidem coram Judice, & emiſſo juramento, ſed abſque interrogatoriis, & quod in Proceſſu deeſt fides obitus Matris, quæ neceſſaria videbatur, ut deprehendi poſſet, quo anno illa mortua ſit; Informantes enim potiſſimam refundunt in eam rationem metus, & contendunt, quod illa vivente, ſemper metus duraverit, itaut Aſcanius excuſandus ſit, ſi longe poſt quinquennium a Concilio præfixum reclamavit.

Porro, his ſtantibus, ab EE. VV. erit definiendum.

An ſit locus reſtitutioni in integrum in caſu &c.

Sess.42. c.9. de Ref. Matr.

AQUINATEN. NULLITATIS MATRIMONII. Vincentius Ruzzanus loci Pontis Curvi ab Apolonia, & ab Angela ejus Matre fuit anno 1695. in Curia Ecclesiastica de crimine stupri cum Apolonia commissi accusatus, & in carceres ejusdem Curiæ conjectus.

Deventum fuit ad constructionem Processus, & in eo geminæ Obstetrices a Judice deputatæ ad recognoscendam Apoloniam, attentatum, sed non perfectum, & consummatum stuprum retulerunt.

Inter testes examinatos, alii de amore, quo Vincentius Apoloniam prosequebatur, alii de bona Apoloniæ fama, alii de rumore commissi stupri, alii de consensu Vincentii in Matrimonium cum Apolonia ineundum, deposuerunt, & ipsa Apolonia, in suo examine, dixit, se stupro consensisse, quia Vincentius sibi, in Matrimonii fidem, anulum tradiderat; dictumque Apoloniæ fuit a Teste confirmatum, qui prope ejusdem domum immediate habitabat, quique per parietem ligneum annuli oblationem, dixit, se intellexisse.

Vincentius examini suppositus, post aliquas interrogationes, conatum ad stuprum confessus est, & sese promptum exhibuit ad Apoloniam in uxorem ducendam, quod Matrimonium, ut perficeretur Archipresbyterum accersiri rogavit, & attentis, tum confessione, tum oblatione Vincentii, Judex, dimissis Birruariis, jussit eum in libertatem poni, & convocari mandavit Archipresbiterum, ipsamque Apoloniam, & post signatam signo Crucis suam a Vincentio depositionem coram duobus Testibus, scribere enim nesciebat, celebratum fuit in Cancellaria Matrimonium coram Archipresbytero, & Testibus.

Celebrato hoc modo Matrimonio, Vincentius carceres evasit; Cumque dicti Matrimonii nullitatem, post plurium annorum intervallum, probaturus, attulisset primo loco Apoloniæ attestationem exaratam anno 1705. in qua ait, nec se ab illo fuisse stupratam, nec ab eo anulum recepisse.

Secundo loco depositionem Abbatis Gerardi, qui retulit, se audivisse a Canonico Joanne Baptista Parisio, Matrimonii Teste jam defuncto, quod scrupulis angebatur, ex quo in Processu scripta non fuerant verba Vincentii, qui in actu Matrimonii coram Vicario dixerat, sed illud contrahere ob vim, & ob timorem carceris, atque triremium.

Tertio loco Joannis Antonii, qui Matrimonio interfuit, testimonium, quo testatus est Vincentium prima vice assensum noluisse præstare, & tandem præstitisse, sub ea conditione, ne secum Apolonia cohabitaret, quæ conditio, uti subdit Testis, assensum præsefert non voluntarium, sed coactum.

Quarto loco, cujusdam Thomæ attestationem, in qua inquit, se ab Apolonia, & ab ejus Consobrina deprehendisse, quod anulus nunquam fuerat a Vincentio datus Apoloniæ.

Et ultimo tandem loco Biruariorum dicta, ex quibus colligitur, Vincentium in ipso Matrimonii actu protestatum fuisse se Matrimonium contrahere non volentem, sed invitum, atque coactum; nec se unquam Apoloniæ anulum tradidisse.

Propositum fuit, die 27. Martii 1706. in hac Sacra Congregatione dubium: *An constet de nullitate Matrimonii in casu &c.* Cumque, nulla tanta resolutione, responsum fuerit, quod coadiuvarentur probationes [illegible] instructionem, demandatum est Episcopo, ut fidem Matrimonii, quod inter Vincentium, atque Apoloniam celebratum dicebatur, in authentica forma transmitteret, & rescriberet, cur tamdiu Causam nullitatis ejusdem Ma-

Matrimonii ſiluiſſet ; traſmiſſaque ſubinde dicta Matrimonii fide , in qua illud celebratum aſſerebatur die 6. Julii 1696. una cum relatione , quod nullitatis cauſa uſque ad eam diem fuerat protracta , ex quo conjuges extrema paupertate preſſi , neceſſarios litis ſumptus miniſtrare non valuerunt , fuit iterum propoſitum præinſertum dubium die 5. Junii 1706. & illi fuit reſponſum *negative* .

Cumque Vincentius eamdem nullitatis inſtantiam nunc proſequi intendat , & præter relata documenta , recentes atteſtationes exhibeat Archipresbyteri , & Canonicorum Collegiatæ Eccleſiæ Sancti Bartholomæi Civitatis Pontis Curvi , & Parochi ſnæ Parochiæ , in quibus dicitur , eum ab Apolonia vivere ſeparatum , & ultra citationes perſonales , adverſus Apoloniam repetitas , epiſtolam Ordinarii adducat anno præterito ſcriptam , in qua dicit,ſe a pluribus informatis teſtibus audiviſſe , quod nunquam cum Apolonia cohabitavit , & quod hæc eadem Mulier , a Vicario examinata hoc ipſum confirmavit , fatendo , quod Matrimonium nunquam fuit conſummatum , quodque cauſa ulteriorem non habuit progreſſum , propter miſerabilem Viri ſtatum ; idemque Vincentius præterea ſe offerat promptum , atque paratum ad ſubjiciendum formali examini Teſtes olim pro nullitate Matrimonii inductos , qui ad perpetuam , uti dicitur , fuerant examinati, dignabuntur EE.VV. decernere.

An ſit ſtandum , vel recedendum a deciſis in caſu &c.

Seſſ.22.c.6. de Reform.

FIRMANA ÆDIFICATIONIS ECCLESIÆ. Franciſcus Vannus,in ultimo , cum quo deceſſit , Teſtamento , reliquit Imagini Beatiſſimæ Virginis Angelorum extra Portam Sancti Andreæ Terræ Montis Georgii octo loca montium , ut in ejus Imaginis honorem fabricaretur Eccleſia ; utque hæc ſua ultima voluntas exequutione non careret, deputavit, & elegit Doctorem Joannem Franciſcum Paſſarum , qui Fabricæ aſſiſteret , attributa ipſi facultate vendendi , & alienandi loca montium abſque etiam ſuorum hæredum conſenſu .

Sequuto Teſtatoris obitu, Paſſarus executor , eo ſub obtèntu , quod Eccleſia fabricari non poſſet in loco a Teſtatore electo , & in quo eſt Imago memoratæ Beatiſſimæ Virginis Angelorum , ex quo inhæret lateri collis fere ruinoſi , licentiam ab Epiſcopo Ripano , qui tunc Firmanam Diœceſim adminiſtrabat , reportavit , eamdem Eccleſiam fabricandi in altero ſolo , ab Imagine diſtante per paſſus geometricos centum viginti , & ab Oppido per paſſus bis centum quinquaginta .

Diſplicuit hæc loci commutatio hæredibus Franciſci Vanni , tum quia propter majorem ab Oppido diſtantiam ejus habitatores incommodum paſſuri dicebantur , tum quia cum ipſi hæredes in vim Teſtamenti teneantur celebrari facere Miſſas in Eccleſia ædificanda , loci commutationem exiſtimabant ſibimet fore præjudicialem ; factaque idcirco oblatione domus , quam poſſident prope Januam Sancti Andreæ, ut in ea novæ Eccleſiæ conſtructio impleri poſſit , habitoque ſubinde ad hanc Sacram Congregationem recurſu , hæc , prævia relatione Archiepiſcopi Firmani , eidem commiſit ut , veris exiſtentibus narratis , & præſertim , quod Eccleſia in loco a Teſtatore aſſignato conſtrui non poſſet , facultatem impertiri valeret pro ſuo arbitrio , & conſcientia , eamdem Eccleſiam ædificandi in domo ab Hæredibus deſignata , & Archiepiſcopus , utens arbitrio ſibi dato , annuit petitis .

Hiſce

Hiſce ſeſe oppoſuerunt coram Auditore Sanctiſſimi, tum Paſſarus Executor, tum Hæredes Philippi Vanni fratris Teſtatoris; ille ſub fundamento, quod ſe inaudito, Sacræ Congregationis reſolutio, & Archiepiſcopi Firmani Decretum prodiiſſent; hi vero ſub alio fundamento, quod controverſia hæc pertinens ad Eccleſiæ conſtructionem diſcuti non poſſet, niſi poſt aliam litem terminatam, & in Tribunali A. C. introductam, quam huic præjudicialem aſſerebant; ſed cum ad amputandam quamcumque dilationem, hæredes Franciſci Vanni teſtatoris, ſe promptos, paratoſque exibuerint ad Eccleſiam ære proprio ædificandam, conſentiendo, ut interim, & in forma depoſiti pretium locorum montium erogandum in Eccleſiæ conſtructionem remaneret penes Paſſarum Executorem Teſtamentarium, Auditor Sanctiſſimi, firmo remanente dicto depoſito, cauſam ad hanc Sacram Congregationem remiſit ſuper puncto commutationis voluntatis.

Contendunt Hæredes Franciſci Vanni, aptiorem eſſe locum ab ipſis electum pro conſtructione Eccleſiæ, comparativè ad alium, in quo Paſſarus ab Epiſcopo Ripano obtinuit, ut Eccleſia conſtrueretur; quod aſſumptum ut comprobent, animadvertendas proponunt, tum meliorem ſitus, a ſe aſſignati capacitatem, tum minorem incommoditatem, tam incolarum Oppidi Sancti Georgi, quam Sacerdotum Miſſas in nova Eccleſia celebrare debentium, & quod ulterius in via Sancti Andreæ, ad quam dicunt teſtatorem reſpexiſſe, & in qua proponunt Eccleſiæ ædificationem, nulla alia exiſtit Eccleſia, in qua Miſſa celebretur præter Eccleſiam Monialium Sancti Andreæ, in qua unica Miſſa dicitur pro Monialibus, licet in eadem via tercentum circiter habitent Perſonæ, quando in loco ab Executore electo novæ Eccleſiæ conſtructione alia reperitur Eccleſia, in qua duæ Miſſæ qualibet hebdomada celebrantur, præter illam, quæ diebus feſtivis dicitur pro Populo Ruſtico per Cappellanum Communitatis.

Ex juribus itaque circumferendis dignabuntur EE. VV. decernere.

An, & quomodo ſit locus commutationi voluntatis bo.me. Franciſci Marini de Vannis, in caſu &c.

Die

Die Sabbathi 12. Februarii 1718.

IN noviſſima Congregatione indeciſa remanſerunt dubia inferius recenſenda. Dignabuntur itaque EE. VV. dictæ Congregationis folium reaſſumere, & ſequentibus Dubiis reſpondere.

ASTEN. JURIUM PAROCHIALIUM.
An ſit ſtandum, vel recedendum a deciſis diei 27. Novembris 1717. quoad Quartam Funeralem.

Cap. 5. ſeſſ. 14. cap. 11. ſeſ. 24. cap. 13. ſeſ. 25. de ref.

In deciſis, & amplius.

MONTIS FALISCI MISSÆ CONVENTUALIS.
An Canonici nuncupati Eccleſiæ S. Mariæ Terræ Marthæ teneantur ad celebrationem Miſſæ Conventualis, in caſu &c.

Cap. 1. ſeſſ. 23. de reform.

Negative, & amplius.

BISUNTINA RESTITUTIONIS IN INTEGRUM.
An ſit locus reſtitutioni in integrum, in caſu &c.

Cap. 9. ſeſ. 24. de regul. & Monial.

Negative.

AQUINATEN. NULLITATIS MATRIMONII.
An ſit ſtandum, vel recedendum a deciſis in caſu &c.

Seſſ. 24. c. 9. de Ref. Matr.

In deciſis, & amplius.

FIRMANA ÆDIFICATIONIS ECCLESIÆ.
An, & quomodo ſit locus commutationi voluntatis bo. me. Franciſci de Vannis, in caſu &c.

Seſ. 22. de ref. cap. 6.

Affirmative juxta Votum Archiepiſcopi, reſervato jure Executori teſtamentario adimplendi voluntatem Teſtatoris in domo ab hæredibus aſſignata.

FERRARIEN. APPLICATIONIS MISSARUM. Calamellus de Calamellis, poſt fabricatam anno 1348. Cappellam in Cathedrali Eccleſia Ferrarienſi ſub invocatione SS. Joannis Evangeliſtæ, & Antonii Viennenſis, duas

Seſſ. 22. Decret. de obſ. & evit. in celeb. Miſſæ.

duas in illa fundavit Cappellanias, aliam redditus ſcutorum centum, aliam redditus ſcutorum quinquaginta, cum onere, quod *Cappellani*, verba ſunt fundationis, *continue celebrent Miſſas, ita quod diebus ferialibus ſpecialiter pro anima ipſius Calamelli, Patris, Matriſque ſuæ, Fratrum, & Sororum, ſuorum Nepotum, Propinquorum, & Benefactorum ſuorum, & Dominæ Catharinæ ejus Uxoris, & omnium Fidelium Defunctorum Miſſas celebrent mortuorum; quod ſi fuerint negligentes pro qualibet vice ſolvant denarios ſex per Reverendiſſimum Epiſcopum convertendos ad dictum uſum.*

In exequutionem oneris injuncti, Cappellani quotidie Miſſas celebrarunt, & celebrant, ſed Miſſas, nec applicarunt, nec applicant, niſi illis diebus ferialibus, in quibus in Kalendario dicitur *de ea*, & pro hujus facti ratione, nedum longævam afferunt obſervantiam, ſed ulterius innituntur Viſitationi factæ anno 1669. a clar. me. Cardinali Cerro Epiſcopo Ferrarienſi, in qua, loquendo de applicatione Miſſarum, quæ fieri debebat a Cappellanis poſſidentibus Cappellanias fundatas a Calamello de Calamellis, ſic ſtatuit: *mandavit celebrari quotidie, & cum applicatione Sacrificii diebus ferialibus ad tenorem fundationis.*

Collato Epiſcopatu Ferrarienſi Emo Domino Cardinali Ruffo, in Congregatione ab ipſo deputata ſuper viſitatione ſuæ Diœceſis, ſuppoſita fuit examini diſpoſitio ſæpe memorati Calamelli de Calamellis, & exiſtimatum fuit, Cappellanos ab eo inſtitutos nullatenus ſatisfacere propriæ obligationi, celebrando quotidie, & applicando tantummodo Miſſam diebus ferialibus, in quibus in Kalendario dicitur *de ea*, ſed teneri ad celebrandum quotidie cum applicatione, itaut ſola differentia inter dies, in quibus fit Officium duplex, & inter dies, in quibus duplex Officium non fit, conſiſtere debeat in hoc, quod in diebus, in quibus non fit Officium duplex, celebrare teneantur Miſſas Mortuorum, quas celebrare non debent in diebus Officii duplicis, abſque eo quod tamen applicationem omittant ullo die, ſive ſit, ſive non ſit dies Officii duplicis.

Ab hoc Congregationis deputaræ ſenſu, Cappellani ſe gravatos exiſtimarunt, & benigne illis conceſſa ab Eminentiſſimo Epiſcopo licentia recurrendi ad hanc Sacram Congregationem, operæ pretium eſt exponere momenta rationum, quæ utrinque parti aſſiſtere poſſunt.

Dicitur itaque in informatione Eminentiſſimi Epiſcopi non poſſe Cappellanis ſuffragari, vel obſervantiam, vel præteritas Viſitationes, quia quando eſt clara lex fundationis, illa eſt ſervanda, & præſidium conſtitui non poteſt, vel in conſuetudine, vel in aliorum ſenſu. Dicitur etiam, applicationem Miſſarum pro Anima Calamelli, & Patris, & Matris ejuſdem, & aliorum ipſius Propinquorum ad paucos redigi dies, ſi fiat illis tantum diebus, in quibus in Kalendario dicitur *de ea*, cum ſingulo menſe, aut pauci, aut nulli adſint dies, in quibus fit Officium de feria; cumque Teſtator non eſſet Sacerdos, ſed Laicus, & conſequenter præſumi valeat ignarus Feriarum, atque dierum, in quibus in kalendario fit Officium de feria, urget maxima veriſimilitudo, quod quocumque die voluerit celebrationem, & applicationem Miſſæ, & quod nomine dierum ferialium intellexerit, prout vulgus intelligit, eos dies, in quibus celebrari poſſunt Miſſæ privatæ Defunctorum, quæ juxta Rubricam, dici valent quocumque die præter quam in Feſtis duplicibus, & Dominicis. Dicitur denique in citata informatione, nullam eſſe difficultatem quo ad applicationem diebus Ferialibus, cum id expreſſe dictum fuerit a Teſtatore, idemque judicium ferendum

dum esse quo ad applicationem cœteris aliis diebus, cum vera sit Doctorum opinio, quod quando ex verbis, aut mente Fundatoris non colligitur, quod ipse reliquerit libertatem applicationis Sacrificii, illud est pro Anima ipsius applicandum.

Et concordant hujus Sacræ Congregationis resolutiones. In Tinen. etenim applicationis Sacrificii, die 18. Augusti 1668. lib.26. Decretorum fol.61. sic legitur, *ex dispositione testamentaria antiquitus facta a pio Testatore reperitur fundata quædam Cappellania cum onere Cappellano pro tempore sacrum faciendi singulis Dominicis, aliisque Festivis diebus, nulla adjecta declaratione, ad cujus suffragium applicandum esset Sacrificium. Ideo Episcopus Tinen. supplicat per Sac. Congregationem declarari, an hujusmodi Sacrificium applicandum sit pro Anima ipsius Testatoris, an vero ad libitum Cappellani, uti hactenus factum esse comperiit. Die 18. Augusti 1668. Sac. Congregatio Concilii respondit, applicandum esse Sacrificium pro Anima Testatoris*, & cum hoc eodem sensu Sac. Congregatio processit in Lucana anni 1683. pag.241. a tergo, & in Collen. ejusdem anni pag.264. lib.33. & in alia Collen. anni 1686. lib.35., & in Vincentina anni 1688. fol.471. lib.38., & in Spoletana applicationis, seu reductionis Missarum anni 1710. fol.4. a tergo lib.60. Pro Cappellanis e contra facit, primo, quod in re, & ad effectum de quo agitur, attendenda sunt verba fundationis, cumque ex illis non habeatur nisi quod Cappellani celebrent quotidie, & quod Sacrificium applicent diebus ferialibus; celebratio erit quidem quolibet die adimplenda, sed applicatio fieri non debebit, nisi diebus ferialibus, diebus scilicet, in quibus in Kalendario dicitur *de ea*, cum dies Feriales, juxta proprietatem sermonis, illi sint, in quibus fit Officium de feria; Facit secundo, quod dispositio Calamelli de Calamellis dubia ad minus censeri potest. Admissa autem dubietate, observantia longæva, & in Visitationibus Episcoporum formiter approbata juxta sensum Doctorum de materia tractantium, tanti esse debet roboris, & momenti, ut ipsi diebus solum ferialibus applicare teneantur, sicut & ipsi, & sui prædecessores prædictis solum diebus applicarunt, & sicut Episcopi in suis Visitationibus statuerunt. Facit denique tertio discretiva, quæ legitur in fundatione Calamelli de Calamellis: *continue celebrent Missai, ita quod diebus ferialibus specialiter pro Anima ipsius Calamelli &c. Missas celebrent Mortuorum*, quasi quod si Fundator dies expressit, in quibus voluit applicationem, in illis, in quibus non expressit applicationem noluisse dicendum sit: Multoque magis, quia demandando quotidianam celebrationem in Cappella, a se fabricata in Cathedrali Ecclesia, & nonnullos dies designando, in quibus exoptabat Missæ applicationem, verisimile admodum est, ut omnibus diebus respexerit ad servitium Cathedralis Ecclesiæ, & ad majorem numerum Missarum in ea celebrandarum, & quod aliquibus diebus, ultra dictum servitium Ecclesiæ, voluerit applicationem Missarum pro Anima sua, & pro Animabus suorum Propinquorum.

Cohærenter ad hæc, Sacra hæc eadem Congregatio in causa Collen. Applicationis sacrificii anno 1685. agendo de quadam dispositione, in qua cautum fuerat, ut Cappellanus pro tempore Missam celebraret omnibus diebus hebdomadæ, præter unum, cum hoc quod tres Missæ qualibet hebdomada celebrarentur de Mortuis pro Anima Fundatoris, censuit, Cappellanum teneri applicare dumtaxat tres Missas de Mortuis, & non alias. Item hæc eadem Sac. Congregatio in alia Collen. applicationis Sacrificii

anno 1689. tractando de quadam Cappellania instituta cum onere Missam quotidie celebrandi hora determinata, post terminatum scilicet Officium Divinum in Cathedrali, ut Mercatores, & Scholarum Discipuli illi interesse possent, respondit, Cappellanum non teneri applicare Sacrificium pro Anima Fundatoris. Et demum hæc eadem Sacra Congregatio in quadam causa Tricastinen. applicationis Sacrificii Missæ, in qua quæstio erat de quadam Cappellania fundata cum obligatione celebrandi quotidie quadam hora determinata pro commoditate nonnullarum Monialium, & applicandi qualibet feria secunda non impedita Missam Mortuorum pro anima Fundatoris, respondit anno 1711. Missam esse applicandam ad libitum Sacerdotis celebrantis, excepta Missa in feria secunda applicanda pro anima Fundatoris, uti habetur pag. 332., & pag. 358. a terg. lib. 61. Decretorum.

His autem pro utraque Parte deductis, diguabuntur EE.VV. decernere.

I. *An Cappellani instituti a Calamello de Calamellis teneantur quocumque die Missam applicare pro anima Fundatoris, & ejus propinquorum, & quatenus negative.*

II. *An teneantur tantummodo applicare Missas diebus ferialibus, in quibus in Kalendario dicitur* de ea *& quatenus negative.*

III. *In quibus diebus teneantur applicare.*

Dilata.

Sess. 23. c. 8. de Reform.

NEAPOLITANA, SEU VICI EQUEN. ORDINATIONIS. Benedictus Manellus cupiens prima Clericali Tonsura initiari, aliosque successive ordines ab Episcopo Vici Equensi, tanquam a suo Ordinario suscipere, petiit ab Eminentissimo Archiepiscopo Neapolitano litteras testimoniales, ex quo longo temporis spatio moratus fuerat in dicta Civitate, & Eminentissimus Archiepiscopus eas denegavit, sub obtentu, quod ordinatio Benedicti, ad se, & non ad Episcopum Vici Equensem pertineret.

Habito per Benedictum recursu ad hanc Sacram Congregationem, exquisita fuit primo informatio Eminentissimi Archiepiscopi, & subindæ datæ sunt litteræ ad Episcopum Vici Equensem, & ab utroque nedum opportunæ responsiones habitæ fuerunt, sed ulterius transmissi sunt Processiculi, una cum necessariis documentis.

Contendit Eminentissimus Archiepiscopus, ordinationem Benedicti ad se spectare; licet enim Nicolaus ejus Pater natus sit in Civitate Vici, certum nihilominus est, quod a quinque supra triginta annis, se transtulit ad Civitatem Neapolitanam, in qua moratus est, & moratur, exercendo Artem argentariam, & gemmariam; uti nedum ex Testibus examinatis, sed ex confessione judiciali ipsius Nicolai desumitur. Additur, quod Uxorem duxit in eadem Civitate, in eadem quoque liberos procreavit, quodque notabilius est, ex documentis insertis in Processu Curiæ Archiepiscopalis, habetur, Benedictum, de cujus agitur ordinatione, Neapoli natum fuisse, Neapoli Sacramentum Confirmationis recepisse, & in denunciatione facta per Parochum circa ejus liberum statum, tanquam Neapolitanum denunciatum fuisse.

Itaut applicabilis videatur dispositio Bullæ 44. quæ incipit *Speculatores*, san. mem. Innocentii XII. ibi, *at si Pater in alieno loco, ubi ejus filius natus est, tamdiu, ac eo animo permanserit, ut inibi vere domicilium de jure con-*

contraxerit, tunc non origo Patris, ſed domicilium per Patrem legitime, ut præfertur, contractum, pro ordinatione ejuſdem filii attendi debeat.

Epiſcopus e contra Vici Equenſis aſſerit, ſui juris eſſe ordinationem Benedicti. Nicolaus etenim illius Pater Vici natus eſt, Vici poſſidet bona ſtabilia, in hac eadem Civitate ſolvit onera communitativa, in hac ipſa Urbe admiſſus eſt tamquam Civis ad Syndici electionem. Ad hanc demum Urbem ſæpius rediit, relinquendo in propria domo Uxorem, & liberos; cumque ad Civitatem Neapolitanam iverit, exercendi gratia mercaturam, ſive Artem aurificam, & gemmariam, nec Apothecam fixam, & ſtabilem habuerit, nec bona ſtabilia emerit: & interrogatus a Promotore Fiſcali Curiæ Archiepiſcopalis, dixerit, ſe ſemper habuiſſe, & adhuc habere animum redeundi ad Civitatem, in qua natus eſt; quod ipſum confirmatur a Teſtibus, qui, & hanc Nicolai declarationem, & alia referunt in Superioribus recenſita: hinc, juxta ſenſum Epiſcopi Vici Equenſis, infertur, ad ſe, tanquam ad Ordinarium, ſpectare ordinationem Benedicti; multoque magis cum in citata Bulla Innocentiana habeantur hæc verba: *Cæteram ſubditus ratione originis is tantum ſit, ac eſſe intelligatur, qui naturaliter natus eſt in ea Diœceſi, in qua ad ordines promoveri deſiderat, dummodo tamen ibi natus non fuerit ex accidente, occaſione nimirum itineris, officii, legationis, mercaturæ, vel cujuſvis alterius temporalis moræ, ſeu permanentiæ ejus Patris in illo loco, ſed vera tantum & naturalis Patris origo erit attendenda*, & paulo poſt: *ſubditus autem ratione domicilii ad effectum ſuſcipiendi ordines, is dumtaxat cenſeatur, qui licet alibi natus fuerit, illud tamen adeo ſtabiliter conſtituerit in aliquo loco, vel per decennium ſaltem in eo habitando, vel majorem rerum, ac bonorum ſuorum partem cum inſtructis ædibus in locum hujuſmodi transferendo, ibique inſuper per aliquod conſiderabile tempus commorando, ſatis ſuperque ſuum perpetuo ibidem permanendi animum demonſtraverit, & nihilominus ulterius utroque caſu, ſe vere, & realiter animum hujuſmodi habere jure jurando affirmet.*

Addit Benedictus impoſſibilem ſibi eſſe Sacrorum ſaltem Ordinum ſuſceptionem in Civitate Neapolitana, cum ibi Pater bona ſtabilia non habeat, & juxta ejus Curiæ leges Patrimonium pro ordinatione conſtitui non poſſit niſi in bonis ſtabilibus in Diœceſi Neapolitana exiſtentibus.

Dignabuntur itaque EE. VV. decernere.

Ad quem ſpectet ordinatio Oratoris in caſu &c.

Non propoſita cum ſequentibus.

BISUNTINA RESTITUTIONIS IN INTEGRUM. Pater Alexius Martin. Ordinis S. Dominici ſupplices preces exibuit Sanctiſſimo Domino Noſtro pro obtinenda declaratione nullitatis ſuæ Profeſſionis, non obſtante lapſu quinquennii, remiſſiſque de more precibus ad Archiepiſcopum Biſuntinum pro informatione, & voto, nedum ipſe requiſitam tranſmiſit informationem, in qua ſuum votum aperuit, ſed una cum informatione Proceſſum a ſe confectum tranſmiſit. *Seſſ. 25. c. 19. de Regular. & Monial.*

Prætendit Pater Alexius ſuam Profeſſionem emiſſam uſque ab anno 1685. nullitatis vitio laborare; primo quia poſt habitum Religioſum aſſumptum in Conventu Polinienſi, tranſmiſſus fuit ad Conventum Biſuntinum, ut in eo Novitiatum expleret; cumque, novitiatus anno decurrente, ægritudine correptus tranſiverit ad locum de Poligni, ibique gratia recupe-

randæ valetudinis, pleriſque diebus permanſerit, tum in domo ſuorum parentum tum in Conventu dicti loci, & recuperata valetudine, ad Conventum Biſuntinum rediverit, in quo novitiatum complevit, hæc anni novitiatus interruptio nullam reddit Profeſſionem ſubſequenter emiſſam, etiamſi a Conventu Novitiatus diſceſſerit, & in domo Parentum, & in alio Conventu habitaverit ex legitima cauſa, & ſuorum Superiorum accedente licentia.

Secundo quia Profeſſionem Regularem non emiſit in Conventu Biſuntino ad id deſignato, ſed in Conventu Polinienſi ad id nullatenus deſignato, in quo rerum themate urget Bulla Urbani VIII. relata in ejus Summario num. 5. quæ Profeſſiones ſic emiſſas declarat eſſe nullas.

Tertio quia Thomas Martin. ejuſdem Frater, & Religioſus Domenicanus, natu major, eidem metum incuſſit, itaut ejus Profeſſio tamquam emiſſa per metum, nulla cenſenda ſit.

Archiepiſcopus è contra Biſuntinus putat, hæc tria fundamenta non eſſe ſubſiſtentia; in ſua etenim informatione dicit, allegatam anni Novitiatus interruptionem non prodeſſe in caſu, & ad effectum, de quo agitur, utpote ſecutam ex cauſa infirmitatis, & pro recuperanda valetudine, & accedente ſuorum Superiorum licentia. Aſſerit ulterius, Profeſſionem non poſſe dici nullam in ſequelam Bullæ Urbani VIII., tum quia Conventus Polinienſis eſt Conventus ſtrictioris obſervantiæ; & Urbanus in citata Conſtitutione, inhærendo decreto Capitulis Generalis, habiti in Civitate Mediolanenſi anno 1622. declaravit tantummodo nullas illas Profeſſiones, quæ in Provinciis, & Congregationibus Regni Galliæ non emitterentur in Conventibus ſtrictioris obſervantiæ; tum quia licet Conventus Polinienſis non fuerit deputatus pro novitiatu, viget tamen immemorabilis conſuetudo, qua non admiſſa innumeræ Profeſſiones corruerunt, ut Novitii, qui ſuum novitiatum in Conventu ſtrictioris obſervantiæ deputato compleverunt, poſſint de licentia Superiorum ad patriam ſe conferre, & in patriæ Conventu Profeſſionem emittere; Dicit tandem Archiepiſcopus, metum allegatum nullius eſſe roboris, & momenti, cum reprehenſiones, & cætera ab ejus Fratre Religioſo geſta, nec metum conſtituant cadentem in conſtantem virum, nec ex induſtria facta ſint ad extorquendum aſſenſum in Profeſſione.

Fundamenta deducta in informatione Archiepiſcopi Biſuntini exornantur a ſcribente pro Joanne Franciſco Martin., qui eſt Frater Alexii, & qui ſe opponit declarationi nullitatis Profeſſionis. Præter autem recitata fundamenta, aliud ille ſubnectit, & eſt, quod ab anno 1685. in quo Alexius Profeſſionem emiſit, nedum Presbyteratus Ordinem ad Titulum Religioſæ paupertatis recepit, ſed etiam munera, ſibi a Religione impoſita, Procuratoris nonnullorum Conventuum, Socii, Lectoris Philoſophiæ, & aliquando Prioris exercuit, quaſi quod in his reponi valeat tacita quædam Profeſſio.

Ex juribus itaque circumferendis, dignabuntur EE. VV. decernere.

An ſit locus reſtitutioni in integrum in caſu &c.

Cap. 1. ſeſſ. 21. de reform.

TUDERTINA CAPPELLANIÆ. Anno 1686. Confratres Societatis Beatiſſimæ Virginis de Lilio Terræ Aquaſpartæ, Diœceſis Tudertinæ, poſt factam nonnullorum bonorum aſſignationem, Cappellaniam perpetuam inſtituerunt, reſervando ſibimetipſis jus nominandi, ſive præſentandi, & onere Cappellano impoſito celebrandi certum numerum Miſſarum, & alias quaſdam ſacras functiones pro Confraternitate peragendi, & pro

prima

prima vice in Cappellanum perpetuum nominaverunt Clericum Carolum Stephanum Gentilem.

In Episcopali Cancellaria non reperitur Decretum institutionis hujusce juris Patronatus sed de eo non videtur dubitari posse, tum quia bonæ memoriæ Planettus Tudertinus Episcopus, in litteris expeditis favore dicti Caroli Stephani, & signatis die 10. Junii anno 1698. testatus est, se approbasse; & confirmasse auctoritate sua ordinaria Institutionem Cappellaniæ perpetuæ cum reservatione Iuris Patronatus favore Confratrum, tum quia Cappellaniam vacantem per liberam dimissionem memorati Caroli Stephani Gentilis, ad præsentationem Confratrum, & cum expressione Juris Patronatus Laicorum, contulit die 18. Julii anno 1701. Clerico Lucio Antonio Moscatello, uti refert modernus Episcopus Tudertinus in sua informatione ad hanc Sacram Congregationem transmissa.

Moscatellus, post lapsum nonnullorum annorum, Cappellaniæ renuntiavit, factaque nova nominatione a Confratribus in personam Clerici Cajetani Corsetti, cum superadditione nonnullorum aliorum onerum, quorum nulla mentio habetur in Cappellaniæ institutione, & signanter audiendi Confessiones Confratrum, & Sororum; uti plene legi potest in Actu nominationis transmisso, & relato in Summario Scripturæ circumferendæ, Eminentissimus Dominus Cardinalis Gualterius, tunc Episcopus Tudertinus, nominationem a Confratribus factam admisit; sed cum honoribus, & oneribus in fundatione, & erectione expressis, uti desumitur, ex ejusdem litteris authenticis expeditis anno 1714. in Secretaria hujus Sac. Congregationis exhibitis.

Adepta per Clericum Cajetanum Corsetti possessione Cappellaniæ, fuit ab eodem excitata prætensio, se videlicet non teneri, nisi ad onera in fundatione expressa, tum quia nominatio a Confratribus facta dicto modo, fuit admissa ab Eminentissimo Gualterio, tum quia non erat in facultate Confratrum nova onera superaddere, quæ in fundatione non fuerant apposita, & ulterius simul, & semel huic Sac. Congregationi supplicavit pro declaratione, ut ad titulum sæpe memoratæ Cappellaniæ perpetuæ sacris Ordinibus initiari valeret; Cumque ex informatione moderni Episcopi Tudertini colligatur, eumdem, juxta legem fundationis Cappellaniæ, esse obligatum ad celebrationem tercentum circiter Missarum quolibet anno, & Cappellaniæ redditus consistere in scutis quinquaginta circiter, itaut, dempto Missarum onere, vix eidem superstint scuta viginti, & sæpe se promptum exibeat ad supplendum de proprio alia decem scuta annua, quæ unitas cum aliis viginti, quæ superstunt, detractis oneribus Missarum, constituunt annum redditum scutorum triginta, quæ est summa præfixa, & statuta pro suscipiendis sacris Ordinibus in Civitate, & Diœc. Tudertina, sive quis ordinetur ad titulum Beneficii, sive ad titulum Patrimonii, sive ad titulum partim Beneficii, & partim Patrimonii, uti testatur modernus Episcopus Tudertinus in aliis suis litteris signatis die 18. Januarii 1718., & in Secretaria exhibitis.

Dignabuntur EE. VV., citata, & non comparente Confraternitate Beatissimæ Virginis de Lilio Terræ Aquaspartæ, decernere.

I. *An Clericus Cajetanus Corsetti teneatur ad onera de novo apposita in nominatione de se facta a Confratribus, & non memorata in fundatione.*

II. *An idem ordinari possit ad titulum ejusdem Cappellaniæ, superaddito ex bonis Patrimonialibus annuo redditu scutorum decem.*

Die

Die Sabathi 19. Februarii 1718.

CREMONEN. In Conſtitutione ſan me. Urbani VIII. edita die 12. Decembris 1634. quæ eſt la 190. in Bull. Tom. 5. & pro cujus exequutione fuit ab eodem Summo Pontifice die 20. Martii 1635. deputata hæc Sacra Congregatio, præſcribitur, ut qui a Summis pro tempore Pontificibus Præfecti fuerint Epiſcopalibus Eccleſiis, ſi ſint in Urbe, debeant poſt menſem a die eorum promotionis, hoc eſt a die pronunciationis factæ per Papam in Conſiſtorio, uti late Bullam interpretando docet *Fagnan. in Cap. Eam te n. 4. & ſeqq. & præſertim n. 23. aliiſque ſeqq. tit. de reſcriptis*, itineri ſe committere, & ad Eccleſiam ſibi commiſſam, ad perſonaliter in ea reſidendum conferre, ſub nonnullis graviſſimis pœnis eo ipſo incurrendis, uti videri poteſt a §. 7. uſque ad 11. citatæ Bullæ.

ALexander Litta Præfectus SS. D. N. Epiſcopali Eccleſiæ Cremonenſi ante terminum temporis ſtatuti ab Urbana Conſtitutione, ſupplices preces exibuit pro ejus prorogatione, cum enim adhuc ad ſuam Eccleſiam non acceſſerit, uti nequit menſibus a Sacro Concilio Tridentino indultis, quemadmodum deſumitur ex reſolutione hujus Sacræ Congregationis die 12. Decembris 1707. in qua cum propoſitum fuiſſet dubium: *An Epiſcopi noviter promoti poſſint uti Trimeſtri Conciliano abſendi a reſidentia ultra menſem conceſſum a ſan. me. Urbano VIII. in ejus Bulla antequam ad reſidentiam primo accedant*.

Supplicationis fundamentum reponitur tum in hyemis rigore, qui non modicum affert itinerantibus incommodum, tum in alia Cauſa, quam Secretarius in Sacra Congregatione exponet.

De incurſu Oratoris in pœnas a Conſtitutione Urbana inflictas, nulla quæſtio excitari valet; licet enim hic, & nunc elapſum ſit tempus a memorata Bulla præfixum, cum tamen ante temporis terminum ſupplicaverit, id ſatis eſſe videtur, ut a quacumque pœna cenſeatur exemptus juxta Decretum editum die 13. Martii 1693. *Sanctiſſimus Dominus noſter decrevit, & reſpective mandavit tempus, & tempora non currere, pendente recurſu, ac impedimento Sanctitatis Suæ, vel Secretarii, qui referre non valeat, itaut hoc medio tempore, nullæ cenſuræ incurrantur a Supplicantibus Epiſcopis, precibus Secretario tempore habili oblatis*.

Redactaque idcirco controverſia ad tempus futurum, ſeu ad termini prorogationem dignabuntur EE. VV. decernere.

An & quomodo Oratoris precibus ſit annuendum in caſu &c.

Ad duos Menſes.

CARPENTORACTEN. In Bulla 15. ſan. me. Xyſti V. Bull. Tom. 2. edita pro viſitatione Sacrorum liminum ab Epiſcopis facienda, præſcribitur, ut Epiſcopi Itali, vel ex Italicis inſulis, unde in Italiam commodius trajici poteſt, veluti Siculi, Sardi, Corſi, & alii adjacentium Provinciarum Italiæ, ac etiam Dalmatiæ & Græcarum, quæ è Regione ipſis

Ita-

Italiæ, & Siciliæ oris sunt, tertio anno, Germani vero, Galli, Hispani, Belgæ, Boemiæ, Ungari, Angli, Scoti, Iberni, & cæteri omnes, qui in Europa sunt citra mare Germanicum, & Balticum, ac omnium Insularum Maris mediterranei quarto anno ad Urbem accedant Sanctorum Apostolorum limina visitari, uti videri potest in §.6. citatæ Bullæ, & in Epistola circulari ad universos Orbis Episcopos scripta a Sac. Congregatione Concilii die 16. Novembris 1673. ad imputandam quancumque ambagem statutum fuit, ut initium trienii, aut quadriennii desumendum sit a die 20. Decembris anni 1585. quo edita fuit Sixtina Constitutio.

Episcopus Carpentoractensis ex ultimis Visitationibus Sacrorum liminum a suis Prædecessoribus, & a se peractis animadvertens, sibi impositum esse onus visitandi de triennio in triennium, supplices preces exhibet pro subrogatione quadriennii loco triennii.

Pro Episcopo facit primo, quod in regestis hujus Sacræ Congregationis frequentior adnotatio Visitationis Sacrorum liminum, quo ad Episcopos Carpentoractenses, non triennium respicit, sed quadriennium; Facit Secundo, quod Episcoporum Vasionensium onus non ad triennium restringitur, sed ad quadriennium ampliatur: Facit tertio quod Archiepiscopi Avenionensis, & Episcopi Cavallicensis Visitationes ut plurimum adnotatæ reperiuntur ad terminos quadriennii, & non trienni, uti fusius Secretarius in Sacra exponet Congregatione; Facit denique quarto, quod Episcopi Galli limina visitare tenentur non quolibet triennio, sed quolibet quadriennio, & juxta Geographos, Civitas Carpentoractensis est caput Comitatus Venusini in Provincia, & est Urbs Galliæ Narbonensis.

Adeoque dicunt Doctores, Comitatum Venusinum, & Civitatem Avenionensem esse in partibus Galliæ, sed non de Gallia, quemadmodum plene habetur *in decis.* 80. *n.* 1. *& seqq. post Tondut. de Pensionibus Ecclesiasticis, & in disquisit. Legal. Pauli de Gandecombe cap.* 12. *n.* 1. *& pluribus seqq.*

Comitatus enim Venusinus factus est de dominio temporali Sedis Apostolicæ in solemni pace inita anno 1228. tempore Gregorii IX. Summi Pontificis, quæ pax est in regestis hujus Pontificis, existentibus in Archivio Vaticano fol. 81. & pluribus seqq. & Civitas Avenionensis anno 1348. facta est de dominio Ecclesiæ, cum Clemens Papa IV. eam emerit a Joanna Neapolis Regina, Sicuti desumitur ex Instrumento emptionis impresso in Bull. Civitatis Avenionensis p. 139. & plene referunt *Boschett. in vita Clementis IV. pag.* 101. *in principio*, *Raynald. in Annalibus Ecclesiasticis ad annum* 1348. *n.* 11. *&* 12. *Nostradamo in historia Provinciæ par.* 4. *pag.* 406. *in fine Bell. cons.* 57. *n.* 5.

Facit è contra adversus Episcopum, quod, & primus, & ultimi visitationis Status non de quadriennio, sed de triennio loquuntur, & quod, si pro Ecclesia Carpentoractensi subrogaretur quadriennium loco triennii, idem etiam fieri deberet quoad Metropolitanam Ecclesiam Avenionensem; cum præcedentes Archiepiscoporum Avenionensium visitationes quadriennales sint, & postremæ sint triennales sicuti Secretarius refert in Sac. Congr.

His autem positis, spectat ad EE. VV. decernere.

An Episcopus Carpentoractensis teneatur ad Sacrorum liminum visitationem de triennio in triennium, vel de quadriennio, in quadriennium.

Teneri de quadriennio in quadriennium.

GUR-

Cap. 1. sess. 23. de reform.

GURGEN. Sacrum Concilium Tridentinum permittit Episcopis, ut singulis annis abesse possint a suis Diœcesibus duobus, aut tribus mensibus, dummodo id ex æqua causa fiat, & absque ullo Gregis detrimento, & dummodo a Cathedrali non absint solemnioribus quibusdam diebus, ibi enumeratis, & a summo Pontifice Urbano VIII. in supra memorata Constitutione 190. menses hi Conciliares non fuerint sublati, ut idem Summus Pontifex declaravit. *Teste Fagnan. in cap. eam te n. 21. & 22. de rescriptis & in cap. Qualiter n. 25. de Clericis non resid.* fuitque ab hac Sacra Congregatione admissum tunc cum primo coacta fuit, die scilicet 28. Martii 1635. occasione Indulti concessi Episcopo Casalensi non residendi per tempus determinatum in sua Ecclesia.

Cohærenter ad hæc a Jacobo Maximiliano Episcopo Civitatis Gurck Norici in Curintia petitur, ut sibi habitare permittatur præter tres menses Conciliares, aliis tribus mensibus in quodam Palatio a se cum aliis bonis empto, quod dicitur *Mayoreffen*, quodque est suæ Diœcesi conterminum, licet situm sit in Diœcesi Archiepiscopi Salisburgensis.

Ut autem Instantiæ merita perpendantur, operæ pretium est, nonnulla de ordinario Episcoporum Gurgentium residentiæ loco, & nonnulla alia de hoc novo extraordinario loco referre, quæ in supplici Oratoris libello leguntur.

Ordinaria Episcoporum Gurgentium residentia sita est in quodam Castro supra montem fabricato, ad quod hyberno tempore vix præ nivis, & gelu impedimento accedi potest, & quod æstivo tempore tutum, & secutum non est propter fulgura, & tempestates. Hæc eadem etiam residentia distat ab Ecclesia Cathedrali pariter unius horæ, & ab ædificiis ferri, & mineralium, ex quibus Episcopales redditus exiguntur, per iter trium horarum.

Novus vero, & extraordinarius residentiæ locus situs est in loco aeris clementioris. Adhæret illi ædificiis ferri, & mineralium, nec distat, nisi per trium horarum spatium ab Ecclesia Cathedrali, & est propior Ecclesiis Parochialibus, Episcopo subjectis, & aliis mensæ Episcopalis Præsidiis.

Ab hac autem novæ residentiæ situatione, infert Orator, æquum esse, ut sibi facultas indulgeatur, in ea manendi tribus mensibus hybernis, & tribus mensibus æstivis. Primo quia ad hunc locum facilior erit Subditorum accessus: Secundo quia feliciori fruetur valetudine propter aeris temperiem, si in dicto loco dicto tempore sibi habitare permittatur; Tertio quia propior erit ædificiis, cæterisque Ecclesiæ bonis, quorum omnium cura diligentior hisce temporibus est necessaria, quibus gravissimæ exiguntur contributiones; Quarto quia facillime pro obeundis Ecclesiasticis Functionibus.

Præter hæc addit idem Orator circumstantias facti, & juris; testatur enim se habere intentionem relinquendi Ecclesiæ pro commodo suorum in Episcopatu Successorum, Palatium, & alia bona, quæ dicuntur *Mayoreffen*, & profitetur se, ut sarta tecta permaneant jura Metropolitani Salisburgensis, exercere nolle actus jurisdictionis Ordinariæ in novo loco, sed se in suam Diœcesim esse ingressurum, quotiescumque se offeret occasio eos exercendi. Succedit mox narratis facti circumstantiis, juris ponderatio, quod stante vicinitate loci, in quo petit habitare, vicinitate inquam ad suam Diœcesim, dici semper poterit, quod est moraliter præsens juxta

ta ea, quæ referunt Doctores allegati per Dianam in editione coordinata *tom. 3. tract. 3. resol. 71. num. 4.*

In hoc itaque rerum themate dignabuntur EE. VV. decernere.

An, & quomodo Oratoris precibus sit annuendum in casu &c.

Non esse locum, & ad mentem, & mens est, ut recurrat ad Sanctissimum in casibus particularibus.

SEGNEN. Propter impedimentum, quod dicitur ab intrinseco, quod videlicet provenit ab infirmitate, Apostolica Sedes consuevit impartiri licentiam Episcopis discedendi a sua Ecclesia, sed ad tempus, uti probat *Textus in cap. nihil 7. quæst. 1.*, & adnotavit *Fagnan. in cap. ex parte n. 77. de Clericis non resid.*, quem sequitur *Rosa de resid. Episcoporum cap. 3. n. 31. & 32.*

Ob hoc impedimenti genus, hoc est infirmitatis, Adamus Episcopus Segnensis in Croatia dispensari petit a residendo in sua Diœcesi, quoad usq; ad alium transferatur Episcopatum, aut Episcopatui, quem obtinet, renuntiare possit ad terminos *Textus in cap. nisi cum pridem §. Alia vero causa tit. de renunciatione.*

Refert enim, se suam Diœcesim visitasse, oves que sibi creditas confirmationis Sacramento muniviſse, dum validiori corporis valetudine fruebatur, sed subsequenter expertum fuisse, quod, quoties Diœcesim ingressus est, toties mortali ægritudine correptus, nec sanitatem, nec vires recuperare potuit, nisi e Diœcesi egrediendo, & ad alios locos clementioris aeris se transferendo, quæ omnia dicit, se probare posse testimoniis Medicorum, Cleri sui, & vicinorum Prælatorum. Præterea se offert promptum, & paratum ad conferendos ordines suis Diœcesanis in quadam Cappella cujusdam suæ Arcis hæreditariæ, pro quibus peragendis testatur, habuisse licentiam ab Ordinario, ab Episcopo scilicet Lagrabiensi.

Hæc sunt, quæ ex epistolis ab Oratore Sanctissimo Domino Nostro scriptis, & a Sanctitate Sua ad hanc Sacram Congregationem pro hac re definienda transmissis, haurire potui.

Adeoque dignabuntur EE. VV. decernere.

An, & quomodo Oratoris precibus sit annuendum in casu &c.

Ad sex Menses.

Die Sabbathi 12. Martii 1718.

NOnnulla Cauſarum Dubia inferius recenſenda in noviſſima Congregatione indeciſa remanſerunt. Dignabuntur itaque EE. VV. dictæ Congregationis folium reaſſumere, & ſequentibus Dubiis reſponſum dare.

Seſſ. 22. Decret. de obſ. & evit. in celeb. Miſſæ.

FERRARIEN. APPLICATIONIS MISSARUM.

I. *An Cappellani inſtituti a Calamello de Calamellis teneantur quocumque die Miſſam applicare pro anima fundatoris, & ejus propinquorum, & quatenus negative.*

II. *An teneantur tantummodo applicare Miſſas diebus ferialibus, in quibus in Kalendario dicitur* de ea, *& quatenus negative.*

III. *In quibus diebus teneantur applicare.*

Dilata.

Seſſ. 23. cap. 3 de Ref.

NEAPOLITANA, SEU VICIEQUEN. ORDINATIONIS.

Ad quem ſpectet ordinatio Oratoris in caſu &c.

Spectare ordinationem ad Epiſcopum Viciequen. cum Teſtimonialibus Emi Archiepiſcopi Neapolitani, & amplius.

Seſſ. 25. de Regular., & Monial. c. 19.

BISUNTINA RESTITUTIONIS IN INTEGRUM.

An ſit locus reſtitutioni in integrum in caſu &c.

Negative, & amplius.

Seſſ. 21. cap. 2. de Ref.

TUDERTINA CAPPELLANIÆ.

I. *An Clericus Cajetanus Corſetti teneatur ad onera de novo appoſita in nominatione de ſe facta a Confratribus, & non memorata in fundatione.*

II. *An idem ordinari poſſit ad titulum ejuſdem Cappellaniæ, ſuperaddito ex bonis patrimonialibus alio annuo reddituſcutorum decem.*

Ad I. Negative & amplius.
Ad II. Affirmative.

NEA-

NEAPOLITANA RESTITUTIONIS IN INTEGRUM. Propoſita hac Cauſa die 2. Octobris mox elapſi anni 1717., reſponſum fuit: *Dilata, & coadjuventur probationes*. Cumque modo iterum proponatur, dignabuntur EE.VV. tam ex juribus tunc deductis, quam ex noviter modo deducendis, ad ſequentis dubii reſolutionem devenire. *Seſſ. 25. c. 19. de Regular.*

An ſit danda reſtitutio in integrum in caſu &c.

Coadjuventur probationes, & ad mentem.

FLORENTINA. Franciſcus de Ginoris in ſuo ultimo, cum quo deceſſit teſtamento, hæredem inſtituit Thomam filium, eique demandavit, ut Cappellam a ſe emptam ſub invocatione SS. Franciſci, & Hieronymi dotaret in florenis quingentis; pro qua dotatione obligavit Domum magnam, ad ſe pertinentem, uti deſumitur ex teſtamento rogato anno 1448. *Seſſ. 22. c. 8. de Reform.*

Nullum in dicto teſtamento fuit onus impoſitum Rectori Cappellæ. Adeoque Junipera del Benino Vidua Thomæ filii hæredis inſtituti, deveniendo ad Cappellæ dotationem, aſſignavit pro pretio florenorum quingentorum, ſeptem partes cujuſdam Apothecæ, nulla facta oneris mentione, uti pariter colligitur ex publico Inſtrumento, rogato anno 1492. & cohærenter ad hæc in Inventario anni 1563. in Actis exhibito per tunc temporis Cappellæ Rectorem, enunciatur, dictam Cappellam non habere onus, niſi ſubventionis decimarum pro Studio Piſano.

Anno 1596. exorta fuit controverſia inter Rectorem, & Priorem, & Canonicos Collegiatæ Eccleſiæ Sancti Laurentii., in qua Cappella ſita eſt, & Cappellæ Rectorem, qui fuerat a Canonicis punctatus, ex quo Choro non interfuerat; Et controverſiæ deciſione commiſſa tunc temporis Vicario Generali Florentino, fuit ab eodem demandatum, ut delerentur punctaturæ, eodemque contextu Vicarius declaravit, ut a die 1. Maii 1597. Rector Cappellæ, ejuſque ſucceſſores tenerentur per ſe, vel per alium Miſſas in hebdomada bis celebrare; necnon quolibet anno Feſtivitatem facere Sanctorum Franciſci, & Hieronymi cum impenſa ſcutorum trium, & facere unum Officium Defunctorum pro Animabus Defunctorum Familiæ de Ginoris, uti deſumitur ex quodam tranſumpto libri Recordiorum Capituli memoratæ Eccleſiæ Collegiatæ.

Cappellæ Rector ſe ſubjecit oneribus a Vicario Generali Florentino impoſitis. At ignoratur, quænam fuerit ejus Succeſſorum præciſa obſervantia; immediatus enim Prædeceſſor Laurentii de Franchis moderni Cappellani, qui Cappellaniam obtinuit ſpatio annorum 56. nec Feſtum Sanctorum Franciſci, Hieronymi, nec Officium Defunctorum celebravit, licet Miſſas pro majori parte recitaverit, abſque eo quod ſciri poſſit, an eas, nec ne applicaverit in ſuffragium Animæ Fundatoris, aut aliorum de ipſius familia, uti refert Archiepiſcopus Florentinus in ſua informatione tranſmiſſa ad hanc Sacram Congregationem.

Rebus in hoc ſtatu manentibus, collata fuit Cappellania Laurentio de Franchis, qui animadvertens, redditus Apothecæ aſſignatos decreviſſe, manum admovit ad perquirendam Cappellaniæ fundationem, ſuppliceſque preces Sacræ Congregationi exhibuit pro declaratione ſuæ exemptionis ab oneribus a Vicario Generali injunctis anno 1597. uti ſupra fuit expoſitum; Cumque Sacra Congregatio die 13. Martii 1717. juſſerit, quod

Causa poneretur in folio, de ejus meritis hic, & nunc per consequens agendum est.

Pro Cappellano facit, quod in fundatione non fuit ullum onus impositum, & quod Vicarius Generalis non poterat onera superaddere in fundatione non appositа, uti respondit hæc Sacra Congregatio anno 1589. Episcopo Ariminensi lib.7.Epistolarum pag.38. & in Sarnen. 3.Julii 1690. lib.40. Decretorum pag.340. & in Asten. Cappellaniæ 14.Februarii 1699. fol.57. lib.49. Decretorum; absque eo quod obstare possit, aut acceptatio Rectoris tunc temporis, aut factum illius Successorum, tum quia Successorum observantia est difformis, tum quia actus a Prædecessoribus gesti, tunc Successoribus præjudicare possunt, quando versamur in Prædecessoribus, qui habent jus obligandi se, & suos Successores, quod non videtur in casu præsenti verificari.

Facit e contra adversus Cappellanum sententia lata a Vicario Generali Florentino, & quod ex actibus per longum temporis spatium continuatis, licet a principio fuerint voluntarii, datur actio, & coactio in futurum favore piæ causæ ad terminos *Textus in cap. ad Apostolicam de simonia*.

His itaque pro utraque parte deductis, dignabuntur EE. VV. decernere.

An Rector Cappellaniæ teneatur adimplere onera, de quibus agitur in casu &c.

Negative.

Sess.22. c.8. de Reform.

CASALEN. MONTIS PIETATIS. Administratores Montis Pietatis Civitatis Casalensis anno 1692. supplicarunt pro facultate accipiendi pecunias ad rationem interusurii trium pro centenario, & exigendi a Pignorantibus ad rationem quinque pro centenario, & die 19. Aprilis Sacra hæc Congregatio, prævia Episcopi relatione, petitam facultatem concessit pro scutis 3000. dummodo pro eadem dumtaxat summa exigi posset interusurium ad rationem quinque, & dummodo intra triennium, ex tunc decurrendum, fieret dictæ summæ restitutio.

Pauperum indigentiæ, quæ fuerunt causa recursus habiti ab Administratoribus Montis Pietatis, excreverunt, iisdemque Administratoribus supplicantibus pro nova facultate accipiendi duplas 6000. ad rationem trium, & exigendi ad rationem quinque, hæc eadem Sacra Congregatio, attenta relatione Episcopi Casalensis, & veris existentibus narratis, & præsertim, quod facta fuisset restitutio scutorum 3000. licentiam impartita est recipiendi summam scutorum 3000. sub annuo interusurio trium pro centenario, necnon exigendi a Pignorantibus pro eadem dumtaxat summa scutorum 3000. ad rationem quinque pro centenario, renovataque clausula, quod summa recipienda intra triennium a die receptionis decurrendum restitueretur, uti colligitur ex Decreto edito die 28. Januarii 1708. & paulo post, die videlicet 7. Julii 1708. ampliata fuit ab hac Sacra Congregatione facultas, usque ad summam scutorum 6000. ita tamen, ut hæc summa intra sexennium, a die receptionis decurrendum, restitueretur.

Facultates ab hac Sacra Congregatione concessæ Administratoribus Montis Pietatis non fuerunt sufficientes, ut occurri posset necessitatibus Pauperum, qui egestate pressi confugere incœperunt ad Hebræos, a quibus mutuas acceperunt pecunias ad rationem decem, & octo pro quolibet centenario, & anno; ad quod inconveniens de medio tollendum, cum

sæpe

sæpe memorati Administratores supplices iterum preces exibuerint pro licentia accipiendi duplas decem mille ad rationem trium pro centenario, & quinque exigendi a Pignorantibus, Episcopus Casalensis requisitus pro informatione, & voto, nedum asseruit calamitates esse certissimas, sed ulterius in ea fuit opinione, ut petita facultas pro summa expressa concedi valeat.

Concessioni autem favet, quod nulla amplius esse valet dubitatio, quin Sacri Montes Pietatis aliquid ultra sortem pro necessariis Ministrorum impensis exigere possint; Antiqua etenim, celebrisque controversia magnis animorum motibus agitata inter Inquisitionem Mantuæ, & Beatum Bernardinum Feltrensem, uti legitur in vita hujus Beati scripta a Morastico, & pro qua hinc inde pugnatum est inter Theologos, & Canonistas, resoluta fuit in Concilio Lateranensi a Summo Pontifice Leone X. quemadmodum legitur in ejus Constitutione 11. Bull. tomo primo, itaut reprobantur nonnullorum paucorum assertiones, qui post Concilium Lateranense improbare ausi sunt, quod Sacri Montes Pietatis aliquid moderatum ultra sortem recipiant pro necessariis impensis.

Absque eo, quod de moderatione in hypothesi præsenti quæstio excitari valeat: tum quia relata hujus Sacræ Congregationis exempla sonant in exactionem a Pignorantibus ad rationem quinque pro centenario; tum quia duo sunt pro Ministrorum salariis, & reliqua tria solvuntur pro emendatione damni emergentis, cui Mons subjectus est, summam recipiendo ad rationem trium pro centenario ad terminos *Textus in Lunica C. de sententiis, quæ pro eo quod interest*, & juxta communem doctrinam Theologorum, *Duce Divo Thoma 2. 2. quæst. 78. art. 11. ad 1.*

E contra concessioni adversatur summa, quæ exorbitans videri potest, & quod nec in supplici Oratorum libello, nec in informatione Episcopi dicitur adimpletam fuisse conditionem præscriptam in concessione, facta die 7. Julii 1708. quod scuta scilicet 6000. fuerint intra sexennium jam decursum restituta.

Quocirca dignabuntur EE. VV. decernere.

An, & pro qua summa, & quomodo Oratorum precibus sit annuendum.

Affirmative pro aliis scutis 6000. cum iisdem cautelis, & conditionibus appositis in præcedentibus concessionibus, & ad mentem.

AQUIPENDII VISITATIONIS SACRORUM LIMINUM. In relatione status Ecclesiæ de more ab Episcopo Aquipendii ad hanc S. Congregationem transmissa, legitur ab eodem institutas fuisse in sua Diœcesi Conferentias, sive Congregationes pro discutiendis Casibus Conscientiæ, quæ singulo quoque mense coguntur, cuique diligentissime interveniunt omnes Parochi, & Sacerdotes, quibus fidelium Sacramentales Confessiones commissæ sunt, & reliquus Ecclesiasticorum Cœtus. *Sess. 23. c. 15. de Ref.*

In eadem relatione habetur, quatuor esse Conventus Regularium in Civitate Aquipendii, Augustinianorum videlicet, Minorum Conventualium, Capuccinorum, & PP. Minoris Observantiæ, & Religiosos in iisdem degentes sæpe sæpius non esse in numero a Sanctionibus Apostolicis præscripto.

Rursus in citata legitur relatione, alios quinque esse Religiosorum Conventus

tus in Diœceſi, duos Patrum Minoris Obſervantiæ, alterum in Terra Canini, alterum in Terra Farneſii, ubi pariter exiſtit Conventus Capuccinorum. Quartus Conventus eſt ille Servorum Beatæ Mariæ Virginis, qui eſt in Terra Iſchiæ, & poſtremus eſt Conventus Carmelitarum in Oppido Cellularum, qui eſt Epiſcopali Viſitationi ſubjectus. Tandem in relatione, aliis prætermiſſis dubiis, qui ſpecialem non merentur diſcuſſionem, proponit Epiſcopus, an Regularibus, qui ſuorum ſubditorum confeſſiones audire cupiunt, liberum ſibi ſit, & licitum, conditionem in concedendis facultatibus injungere, intereſſendi videlicet menſtruis diſceptationibus, & Congregationibus Caſuum Conſcientiæ.

Pro parte affirmativa ponderari poſſe videtur, id non eſſe novum; claræ etenim me. Cardinalis de Luca in annotationibus ad Concilium Tridentinum diſcurſu 2. num. 12. dixit, id futurum eſſe maximopere proficuum, tum, ut Epiſcopus perſpectas habeat opiniones omnium ſuorum Confeſſariorum, tum ut quantum poſſibile eſt, uniformis ſit Confeſſariorum doctrina in materia morum, & ſignanter contractuum, in qua ſæpe ſæpius Theologi diſſident a Theologis, & a Canoniſtis; quibus addi poſſet, collationem hanc omnium Confeſſariorum tam Secularium, quam Regularium futuram eſſe non inutilem pro animorum unione juxta ea, quæ habentur in actis Eccleſiæ Mediolanenſis tomo primo parte 4. in Inſtruct. Confeſs. pag. 647. *Ideo Regularium Superiores Confeſſores ſuos ſæpius moneant, & ad hanc animorum unionem in Fidelium ædificatione adhortentur, curentque in primis, ut dum in caſuum reſolutione diverſa inter eos, & Parochos ſententias fuerit, prudenter in eos ſe gerant, & ad Laicorum notitiam id non veniat, ſed ad nos pro deciſione recurrant.*

Negative e contra favent opinioni ea, quæ ſequuntur; primo quod Epiſcopus Confeſſariorum Regularium doctrinam perſpectam habere poteſt in examine, quod illorum approbationem præcedit ad terminos Sacri Concilii Trid. *ſeſſ. 23. cap. 15. de reformat.* Secundo, quod in Decretis pro Reformatione Regularium, editis a Clemente VIII. præſcribitur, quod in ſingulis Monaſteriis, & Conventibus bis in hebdomada habeatur lectio Sacræ Scripturæ, vel caſuum conſcientiæ, ad quam Fratres omnes convenire tenentur; Tertio, quod hic in Urbe, in decem, & ſeptem Conventibus fiunt Congregationes caſuum conſcientiæ, illiſque interveniunt Parochi tantummodo, & Confeſſarii ex Clero Sæculari, & Regulares, in quorum Conventibus prædictæ caſuum Lectiones habentur; Quarto tandem, quod ab hac Sacra Congregatione die 12. Maii 1685. uti habetur lib. Decretorum 35. fol. 238. prodiit hæc reſolutio in quadam Cauſa Foroſempronien. Acceſſus ad Congregationem Caſuum Conſcientiæ.

Epiſcopus exponit in Civitate Foroſempronien. duo adeſſe Regularium Cœnobia, unum ſcil. cet Minorum Conventualium S. Franciſci, alterum vero Barnabitarum, quæ propter exiguum Religioſorum numerum inibi degentium, ſubjecta ſunt juriſdictioni Ordinarii ex Decreto ſa. me. Innocentii XI. incipien. ut in parvis, *& licet d. Religioſi hujuſmodi ſubjectionem agnoſcant, atque fatiantur, qui tamen ex eis ſæcularium Confeſſiones, eodem Ordinario approbante, excipiunt, ad Congregationem Caſuum Conſcientiæ, quæ ſingulis menſibus habetur, cuique Confeſſarii omnes interſunt, accedere renuunt: quo circa petit declarari, an prædictos Confeſſarios Regulares cogere poſſit ad intereſſendum præfatæ Congregationi Caſuum Conſcientiæ: Sacra &c. reſpondit negative.*

His poſitis, onus erit EE. VV. decernere.

An

An in casu de quo agitur, permissum esse valeat Episcopo concedenti Sacerdotibus Regularibus facultatem audiendi confessiones sæcularium, injungere, ut intersint Congregationibus Casuum Conscientiæ.

Negative, & detur decretum in Forosempronien. 12. Maii 1688.

NULLIUS, seu VESPRIMIEN. JURISDICTIONIS. Collegiata Ecclesia Beatæ Mariæ Virginis de Alba Regali Diœcesis Vesprimien. fuit variis decorata privilegiis a Summis Pontificibus, ut ex his, quæ mox dicentur, colligi potest. *Sess. 24. cap. 5. de Ref.*

Clemens etenim Papa III. eam recepit sub protectione Sancti Petri; Statuitque, ut bona, & jura a Præposito, & Canonicis acquisita, & acquirenda, firma apud ipsos remanerent, ut præter Papam, ejusque de Latere Legatum, nemo eosdem suspenderet, interdiceret, aut excommunicaret, ut nullus Archiepiscopus, vel Episcopus Missas in dicta Ecclesia celebrare posset, nisi a Præposito invitatus, ut demum Præpositus, & Clerici Chrisma, & Oleum Sanctum, Consecrationes Altarium, & Basilicarum, & Sacros Ordines a quovis recipere valeant Antistite, qui communionem haberet cum Sede Apostolica.

Insignia hæc privilegia propter nonnullorum Ordinariorum audaciam, qui jurisdictionem exercere præsumpserunt in Præpositum, & Canonicos, aliqualiter labefactata fuerunt; hujusque rei cognitione delata ad Summum Pontificem Bonifacium Octavum, nedum ille confirmavit Privilegium Clementis, sed clarius illud explicando, liberavit Ecclesiam, Possessiones, Villas, & Castra ad eamdem pertinentia, ab omni jure Archiepiscopi Strigonienſis, & Episcopi Vesprimiensis, eaque declaravit immediate subjecta Papæ, aut ejus de Latere Legato, exclusis aliis cæteris, & signanter his, qui prærogativa Legati Nati potirentur.

Similia erga Collegiatam Ecclesiam Beatæ Mariæ Virginis de Alba Regali præstita fuerunt a Martino Quinto Summo Pontifice; Instante autem Matthia Rege Hungariæ, ut Præpositus, & Canonici uti possent privilegiis etiam quoad bona post exemptionem acquisita, a quorum usu privilegiorum per ignorantiam abstinuerant, atque ut Præpositus, qui a tempore immemorabili de excessibus, & criminibus omnium sibi subjectorum Clericorum, & Sæcularium, forum Ecclesiasticum concernentibus, inquisiverat, correxerat, puniverat, & omnimodam exercuerat jurisdictionem, nedum in foro conscientiæ, sed etiam in foro contentioso, tam in Alba Regali, quam in aliis Ecclesiis, & locis sibi subjectis, in posterum in hisce, & similibus peragendis continuare posset Xistus Papa Quartus annuit petitis, & per alias literas Apostolicas memorata privilegia extendit ad Ecclesias Parochiales, quas voluit esse Præposito subjectas una cum Castris, aliisque locis ad Ecclesiam Collegiatam pertinentibus, quo ad utramque legem Diœcesanam, & Jurisdictionis, itaut nullus Ordinarius sub obtentu curæ animarum se in Parochialibus ingerere posset; Et hæc omnia demum privilegia, petente Ludovico Hungariæ Rege, fuerunt in forma specifica confirmata a Summo Pontifice Leone X. cum clausula, etiamsi non essent in usu.

Constans opinio est, uti Reverendissimus Nuntius Viennensis in sua informatione

tione teſtatur, Præpoſitos fuiſſe in pacifica poſſeſſione exemptionum a Summis Pontificibus ſuæ Eccleſiæ conceſſarum uſque ad annum 1541. quo Alba Regalis fuit a Turcis occupata. Continuavit hæc eadem poſſeſſio poſt annum 1688. quo dicta Urbs fuit e Turcarum manibus vindicata; Franciſcus enim Miller, qui tunc Præpoſituram obtinuit, juribus ſuis pacifice uſus eſt, nec ullas paſſus fuit moleſtias, aut ab Archiepiſcopo Strigonienſi, aut ab Epiſcopo Veſprimienſi. Pacifica hæc quoque poſſeſſio, aliquali tempore continuavit poſt habitam a Felice de Bernabeis Præpoſituram; ſed cum variæ inter ipſum, & clar. mem. Cardinalem Kolonitz Archiepiſcopum Strigonienſem ſimultates ſubinde fuerint exortæ, Præpoſitus ab Archiepiſcopo de facto omni juriſdictione, & exemptione ſpoliatus eſt, fuitque ejus ſubditis tam Eccleſiaſticis, quam Sæcularibus demandatum, ne imposterum eidem obedientiam, & ſubjectionem exiberent. Adverſus hæc Felix de Bernabeis Præpoſitus reclamavit, ſed incaſſum; Cum que ex una parte Eminentiſſimus Dominus Cardinalis de Saxonia Archiepiſcopus Strigonienſis opportunum exiſtimaverit, a veſtigiis ſui Prædeceſſoris nullatenus recedere, & ſic conſequenter juriſdictionem exercere in Præpoſitum & alios, qui ſe tutos ab ejus juriſdictione, & exemptos reputabant in ſequelam Privilegiorum ſupra memoratorum, & ex alia parte Re verendiſſimus Epiſcopus Quinqueeccleſien., modernus Præpoſitus Eccleſiæ B. Mariæ Albæ Regalis, pro ſuæ Eccleſiæ juribus tuendis, & propugnandis, ſe obſtrictum eſſe recognoverit, poſt amicabilem compoſitionem, & abſque ſtrepitu, & figura judicii fruſtra tentatam, delata eſt ad hanc Sacram Congregationem controverſiæ cognitio. Monito itaque, & intimato Procuratore Eminentiſſimi Cardinalis de Saxonia, onus erit EE. VV ſequentibus dubiis a meo Prædeceſſore ſubſcriptis reſpondere.

I. *An conſtet de omnimoda exemptione activa, & paſſiva Præpoſiti, & Eccleſiæ B. Mariæ Albæ Regalis, ejuſque annexorum tam quoad Epiſcopum Veſprimien., quam quoad Metropolitanum, ſeu Primates Regni,* & quatenus affirmative.

II. *An eidem Præpoſito competat facultas concedendi dimiſſorias in caſu &c.*

Non propoſita.

Die Sabbathi 26. Martii 1718.

NOnnulla Cauſarum Dubia inferius recenſenda, in noviſſima Congregatione indeciſa remanſerunt. Dignabuntur itaque EE. VV. dictæ Congregationis folium reaſſumere, & ſequentibus dubiis reſpondere.

FERRARIEN. APPLICATIONIS MISSARUM.

Seſſ. 25. Decr. de obſer., & evit. in Celebr. Miſs.

I. *An Cappellani inſtituti a Calamello de Calamellis teneantur quocumque die Miſſam applicare pro Anima Fundatoris, & ejus propinquorum, & quatenus negative.*

II. *An teneantur tantummodo applicare Miſſas diebus ferialibus, in quibus in Kalendario dicitur de ea, & quatenus negative.*

III. *In quibus diebus teneantur applicare.*

Ad Primum affirmative. In reliquis ſatis proviſum.

NULLIUS, SEU VESPRIMIEN. JURISDICTIONIS.

Seſſ. 24. c. 5. de Reform.

I. *An conſtet de omnimoda exemptione activa, & paſſiva præpoſiti, & Eccleſiæ Beatæ Mariæ Albæ Regalis, ejuſque annexorum tam quoad Epiſcopum Veſprimien. quam quoad Metropolitanum, ſeu Primates Regni, & quateuus affirmative.*

II. *An eidem Præpoſito competat facultas concedendi dimiſſorias in caſu &c.*

Ad Primum affirmative, ad Secundum negative.

UMBRIATICEN. ELECTIONIS VICARII CAPITULARIS.

Seſſ. 24. c. 16. de Ref.

Fuit hæc Cauſa propoſita in folio Congreg. habitæ die 2. Octobris anni præteriti 1717. quod ab EE. VV. poterit reaſſumi. Fuit autem eadem Cauſa reſoluta in Congregatione habita die 13. Novembris ejuſdem anni; Cumque fuerit Canonicis, & Capitulo Cathedralis Umbriaticen. conceſſa nova audientia, dignabuntur EE. VV. decernere.

An ſit ſtandum, vel recedendum a deciſis in caſu &c.

Dilata, & interim Canonicus Joannes Maria Giuranna exerceat nomine Sacræ Congregationis.

ABULEN. MATRIMONII.

Seſſ. 24. c. 1. de Ref. Matr.

Alphonſus Gonzalez Barroſo, & Maria Hernandez Corbo loci S. Jacobi del Collado Diœceſis Abulenſis, poſt obtentam a Sede Apoſtolica diſpenſationem ſuper impedimento quarti gradus conſanguinitatis, quo erant inter ſe conjuncti, matrimonium contraxerunt in faciem Eccleſiæ, & ſervatis ſervandis a Sacro Concilio Tridentino præſcriptis.

Poſt contractum hoc modo matrimonium, conjuges, pacifice, & per ſpatium quinquennii cohabitarunt, & licet matrimonii conſummationi vacaverint, illud tamen conſummare nullatenus potuerunt, ut ipſimet conjuges declararunt, & loci Parochus, cui res delata fuit, eoſdem quo ad thorum ſeparavit, ut Curiam Eccleſiaſticam Abulenſem de hoc facto redderet certiorem.

Facta conjugum ſeparatione, iiſdemque coram Ordinario conſtitutis, Maria Hernandez judicialiter retulit, ſe quinque annis cum Alphonſo cohabitaſſe, & patientiam præſtitiſſe, ſed nunquam copulam fuiſſe conſummatam propter præproperam feminis ejectionem, a dicto Alphonſo profluentem. Fuit hoc ipſum ab Alphonſo judicialiter confirmatum, deputatoque per Vicarium Generalem Abulenſem Perito, Peritus, poſt rem ſedulo examinatam, cenſuit, Alphonſum eſſe impotentem quoad Virginem, ſed non quoad corruptam.

Poſt hæc, inſtante Alphonſo pro nova cohabitatione, eo ſub fundamento, quod conſultis Chirurgis, fas erat ſibi ſperare, quod ope medicamentorum coeundi, & conſummandi potentiam eſſet acquiſiturus, memoratus Vicarius Generalis Abulenſis demandavit, ut conjuges ad cohabitationem redirent; ſed cum nec minus poſt adhibita medicamenta matrimonium fuerit ſpatio quatuor menſium conſummatum, & præcedens impedimentum adhuc durare compertum ſit, uti Maria, & Alphonſus judicialiter confeſſi ſunt, prolata fuit per Curiam Eccleſiaſticam ſententia die 18. Junii 1698, ſuper nullitate matrimonii, & data fuit Mariæ libertas nubendi cui maluiſſet, & Alphonſo facultas eligendi alium ſtatum ſibi beneviſum, excepto pro tunc ſtatu matrimoniali.

In ſequelam hujus ſententiæ, Maria ad alia vota tranſivit, novumque matrimonium cum alio, Viro adhuc vivente, contraxit. Alphonſus vero poſt lapſum biennii, licentiam poſtulavit nubendi cum Vidua; Cumque Peritus, qui ejus impotentiam qualificaverat quoad Virginem, non quoad corruptam, iterum conſultus, hoc ipſum confirmaſſet, Vicarius Generalis permiſit Alphonſo matrimonium cum Vidua contrahere.

Contraxit Alphonſus matrimonium anno 1700. cum Vidua Catharina Martin Niero, & poſt ejus mortem, præcedente Ordinarii licentia, aliud matrimonium contraxit anno 1710. cum Vidua Maria Sanchez; Cumque, hac pariter mortua, inſteterit, pro habenda facultate nubendi cum Virgine Joſepha Sanchez, cum qua etiam dicitur rem habuiſſe, & Periti a Judice electi eum habilem, & idoneum dixerint ad contrahendum, & conſummandum cum Virgine matrimonium ex quo potiſſimum temporis beneficio, immodicus ille calor, a quo præpropera ſeminatio ortum ducebat, ceſſaverit; Vicarius Generalis Abulenſis omnia retulit per epiſtolam Sanctiſſimo Domino Noſtro, ut ſciret quid in hac re agere deberet, & a Sanctitate Sua hujuſce articuli definitio fuit huic Sacræ Congregationi remiſſa.

Videtur autem primum matrimonium eſſe inſtaurandum, & Alphonſum redire debere ad Mariam Hernandez primam conjugem, aut quia matrimonium inter eoſdem contractum, diſſolutum fuit per Curiam Eccleſiaſticam Abulenſem ex falſa Cauſa, ex impotentia videlicet reſpectiva naturali, & perpetua, quæ juxta antiquiores Theologos non eſt impedimentum dirimens matrimonium, uti docet Divus Thomas in 4. ſent. diſt. 34. quæſt. 1. art. 2. ad 5. *Non poteſt eſſe perpetuum impedimentum naturale in Viro reſpectu alterius, ſed ſi non poſſit implere carnalem actum cum Virgine, & poſſit*

cum

cum corrupta, tunc medicinaliter aliquo instrumento posset claustra pudoris frangere, & ei conjungi, nec esset hoc contra matrimonium, quia non fieret ad delectationem, sed ad medicamentum.

Aut quia procedendo etiam cum communiori Recentiorum opinione, qui asserunt, dari impotentiam naturalem perpetuam, non absolutam erga omnes, sed respectivam erga aliquas puta Virgines, eamque quoad Virgines constituere impedimentum impediens, & dirimens matrimonium; cum sententia tamen Curiæ Abulensis huic impotentiæ respectivæ erga Virgines, & non erga corruptas fuerit innixa, hocque fundamentum modo cessaverit, uti nedum ex Medicorum attestationibus, sed ex commercio carnali habito per Alphonsum cum Virgine Josepha Sanchez desumitur, sibi vindicare posse locum videtur constans juris propositio, quod, soluto per Judicis Ecclesiastici sententiam matrimonio propter impotentiam, si conjux ille, qui judicatus est impotens ex post facto potens deprehendatur, primum matrimonium est reintegrandum, uti probat *Textus in cap. laudabilem, & in cap. fraternitatis de frigidis, & maleficiatis, & in Can. requisiti* 33. *qu.* 1. quæ Juris Canonici dispositio procedit, etiamsi in sequelam sententiæ dissolutionis primi matrimonii, alter ex conjugibus, qui non erat impotens, aliud matrimonium contraxerit, uti contigit in hypothesi præsenti, in qua Maria Hernandez alium Virum duxit adhuc viventem, quemadmodum ad rem docet Divus Thomas in 4. sent. dist. 34. quæst. 1. art. 2. *In hoc Ecclesia quandoque errat, quia per triennium quandoque non sufficienter experiri potest perpetuitas impotentiæ; unde si Ecclesia se deceptam inveniat, per hoc, quod ille, in quo erat impedimentum, invenitur, carnalem copulam cum eadem, vel cum alia perfecisse, reintegrat præcedens matrimonium, & dirimit secundum, quamvis de ejus licentia factum;* Cumque D. Thomas loquatur in terminis matrimonii dissoluti per sententiam Ecclesiæ post experimentum triennale ad terminos *Textus in cap. laudabilem de frigidis, & maleficiatis*, a fortiori Divi Thomæ doctrina erit in hypothesi nostra retinenda, in qua Curia Abulensis sententiam protulit dissolutionis absque experimento triennali, quod juxta veriorem sententiam est necessarium, etiamsi conjuges fateantur matrimonium non fuisse consummatum.

E contra autem videtur, quod sit locus matrimonio contrahendo inter Alphonsum, & Josepham Sanchez, & sic consequenter, quod non sit reintegrandum matrimonium inter Alphonsum, & Mariam Hernandez, fuit enim hoc matrimonium dissolutum per sententiam Ecclesiæ, servatis servandis, prolatam, de cujus errore non est quæstio excitanda, ex quo Alphonsus rem habuit cum Virgine Josepha Sanchez, dissolutio siquidem matrimonii inter Alphonsum, & Mariam Hernandez processit, aut ex impotentia respectiva naturali, non quoad speciem, sed quoad individuum, quemadmodum contendit scribens pro Alphonso, aut propter impotentiam respectivam perpetuam ex maleficio, cujus meminerunt ultimi Periti consulti, in qua facti specie non reintegratur primum matrimonium, etiam si Conjux impotens ex post potens evadat, ut in terminis primæ impotentiæ naturalis respectivæ quoad individuum probat Textus *in cap. Fraternitatis ibique Glos. in verbo simili de frigidis, & maleficitatis*, & in terminis impotentiæ respectivæ perpetuæ ex maleficio probat alius Textus *in Can. si. per sortiarias* 33. *quæst.* 1. Absque eo quod quidquam faciat, quod primum matrimonium fuit dissolutum sine prævio experimento triennali, si enim Alphonsus, & Maria Hernandez per quinquennium

cohabitarunt, & copulæ vacarunt, licet inutiliter, aptabilis videtur Doctorum Assertio, quod triennium computatur a die copulæ intentatæ, nec oportet, quod illud triennium a Judice sit assignatum.

Hæc sunt, quæ pro primi matrimonii instauratione, & pro concedenda facultate contrahendi secundum matrimonium dici valent. Verum cum hæc omnia dependeant ab illa facti circumstantia, an Alphonsus rem habuerit cum Virgine Josepha, & ex impotente evaserit potens quoad Virgines, operæ pretium est reverenter insinuare, an hic, & nunc superfedendum sit, tam ab instauratione matrimonii cum Maria Hernandez, quam a concessione licentiæ contrahendi matrimonium cum Virgine Sanchez. Licet enim sententia super dissolutione matrimonii nunquam transeat in judicatum, habet tamen pro se præsumptionem juris, si non de jure, quæ non videtur tolli posse ex relatione duorum Peritorum, & ex rumore extra judiciali commercii carnalis, habiti ab Alphonso cum Virgine Josepha.

Consimilis casus fuit in hac Sacra Congregatione discussus die 16. Maii 1711. in quadam Causa *Oriolen. dispensationis.* Fuerat enim dissolutum matrimonium propter perpetuum impedimentum arctitudinis fœminæ; Cumque Vir aliud matrimonium contraxisset, pluresque anni elapsi essent, fœmina, quæ fuit arcta reputata, fuit ab alio deflorata, qui paratus erat ad eam in uxorem ducendam, exortaque quæstione super instauratione primi matrimonii, ad amputandam quamcumque controversiam, tam fœmina, quæ propter arctitudinem fuerat a Viro separata, quam Vir, qui dissoluto matrimonio, aliam duxerat in uxorem, opportunum existimarunt, Sanctissimo supplicare pro dissolutione primi matrimonii rati, & non consummati, quæ ipsis concessa fuit.

Itaque stantibus his, onus erit EE. VV. decernere.

I. *An hic & nunc sit superfedendum, tam a primi matrimonii instauratione, quam a licentia contrahendi secundum. & quatenus negative.*

II. *An primum matrimonium sit instaurandum, seu potius sit locus licentiæ contrahendi secundum.*

Non proposita cum Sequentibus.

Sess. 24. cap. 9. de sac. Matr.

CANARIEN. Anno 1653. Servus Dei Petrus de Betancur, de cujus Beatificationis Causa introducenda agitur in Sacrorum Rituum Congregatione, in Civitate Guatimalæ, auctoritate ordinaria intercedente, quamdam Religiosam Congregationem instituit, quæ Bethlemitarum dicta est, pro exercendis erga proximos in Hospitalibus præcipue degentes, ferventiores Christianæ Charitatis actus. Factæ etiam fuerunt hujus Congregationis Constitutiones, quæ die 26. Martii 1687. fuerunt approbatæ a Venerabili Dei Servo Innocentio XI. per suas litteras Apostolicas in forma Brevis.

Congregatio hæc Religiosa, quæ tractu temporis excrevit, & plures Domos in variis Civitatibus acquisivit, vulgo habita fuit pro vera Religione, & consequenter pro veris Religiosis habiti sunt illi, qui ei nomen dederunt; sed cum in Brevi supra memorato, Congregatio Bethlemitica nomen habeat Confraternitatis hominum piorum, nec unquam in eodem Brevi fermo fiat, vel de Congregatione in Religionem erigenda, vel de Votis expressis, & perpetuis, a Confratribus emittendis, quæstio excitata fuit, an prædicta Congregatio esset, nec ne vera Religio.

Ad

Ad tollendam de medio hanc controverſiam, annis præteritis acceſſit ad Urbem Frater Michael a Jeſu Maria, ſufficienti inſtructus mandato Procuræ, ut a Sede Apoſtolica obtineret declarationem, quod Congregatio eſſet vera Religio, vel ad minus obtineret, ut Congregatio in veram Religionem erigeretur.

Pro hoc negotio diſcutiendo, fuit deputata Congregatio particularis cl. me. Cardinalium S. Clementis, Gabrielli, & Eminentiſſimi Paracciani, a qua, perpenſis perpendendis, ſequens prodiit Decretum. *Sacra Congregatio Eminentiſſimorum, & RR. DD. Cardinalium S. Clementis, Gabrielli, & Paracciani per Sanctiſſimum D. N. ſpecialiter deputata, viſis, & mature perpenſis ſupraſcriptis precibus, cenſuit, ſi Sanctitati Suæ placuerit, poſſe per Literas Apoſtolicas in forma Brevis prædictam Congregationem Bethlemiticam in Indiis Occidentalibus erigi in veram Religionem, cum Votis ſolemnibus emittendis ex integro etiam ab iis, qui hactenus vota emiſerunt in eadem Congregatione; Ita tamen, ut emittentes nova vota prius certiorentur de ineffizacia precedentium Votorum ad conſtituendos eos vere Religioſos. Romæ 8. Octobris* 1709. & cohærenter ad hæc fuit anno 1710. expeditum Breve a Sanctiſſimo Domino Noſtro.

Habita hujuſce rei notitia a Matthia Gonzalez de Olivera de Terra de la Ortova Inſulæ Tanerifæ Canarien. qui in Congregatione Bethlemitica Profeſſionem emiſerat, habitum ipſe dimiſit, & indutus veſte ſæculari, ubique incedere cœpit, videntibus, & non reclamantibus Fratribus Bethlemiticis; Cumque coram Epiſcopo Inſularum S. Jacobi Cuben. Jamaicæ, & Floridæ die 4. Octobris 1714. comparuiſſet, & declarari petiiſſet, ſe eſſe perſonam liberam, nullo Matrimonii, vel Religionis vinculo innodatam & petitam declarationem obtinuiſſet, ab Indiis ad Inſulas Canarienſes rediit, & exhibita prædicta declaratione coram Ordinario, licentiam ab eodem die 18. Junii 1715. reportavit contrahendi matrimonium, quod & ſubſequenter contraxit cum Maria Emanuela Peniche.

Poſt contractum matrimonium, Matthias Sanctiſſimo ſupplicavit pro declaratione validitatis ejuſdem, ejuſque inſtantia inniti poſſe videtur ſequenti fundamento, quod vota ab eo præcedenter emiſſa, ſunt Vota ſimplicia non ſolemnia, ſolumque Votum ſolemne in Religione approbata impedit Matrimonium contrahendum, & dirimit contractum, juxta *Textum in cap. meminimus, & in cap. inſinuante, qui Clerici, vel voventes*: exceptis Votis ſimplicibus, quæ poſt biennium Novitiatus in Societate Jeſu emittuntur, quorum vigore impeditur matrimonium contractum ex Conſtitutione Gregorii XIII. edita anno 1582. quæ incipit *Quanto fructuoſius*, & ex alia ejuſdem Pontificis edita anno 1584. quæ incipit *Aſcendente Domino*, itaut dubitari tantum valeat in foro conſcientiæ, an Orator citra diſpenſationem poſſit exigere debitum ab uxore, licet reddere teneatur, juxta doctrinam D. Thomæ *in* 4. *Sent. diſt.* 38. *quæſt.* 1. *artic.* 2. *quæſtiunc.* 2. *ad* 3., *& ad* 4. Cum autem Matthiæ Gonzalez de Olivera preces fuerint a Sanctitate Sua ad hanc Sac. Congregationem remiſſæ, dignabuntur EE. VV. decernere.

An matrimonium, de quo agitur, ſit validum in caſu &c.

MEDIOLANEN. REDUCTIONIS MISSARUM. Franciſcus Carcanus in ſuo ultimo, cum quo deceſſit, Teſtamento condito anno 1620. demandavit, ut erigeretur quædam Cappellania Laicalis de jure patronatus ſuæ

Seſſ 25 c.4o de Reform.

ſuæ Familiæ in Eccleſia Monialium Cappuccinarum Sanctæ Praxedis Civitatis Mediolani, cum annua dote librarum 700. illius monetæ, ex certis bonis detrahenda, & onere celebrationis quatuor Miſſarum qualibet hebdomada, quoties ad illam nominaretur Sacerdos de Familia. Si autem eligendus eſſet Cappellanus extraneus, huic impoſuit onus Miſſæ quotidianæ cum eleemoſyna tamen librarum 300. tantummodo, quæ tunc erat ſufficiens juxta taxam eo tempore vigentem.

Idem Teſtator codicillando, confirmavit diſpoſita in Teſtamento, & addidit, *che potendo detti miei Eredi ritener qualche coſa di dette lire trecento, il tutto ceda a lor benefizio.*

Ad normam hujuſce diſpoſitionis Joannes Carcanas hæres Franciſci Teſtatoris, in defectum Sacerdotum de Familia, Sacerdotem extraneum nominavit in Cappellanum, cum onere Miſſæ quotidianæ, & aſſignatione librarum 300. annuarum, conſtituentium ſcuta 40. monetæ Romanæ.

Prætendente autem Promotore Piorum Legatorum Civitatis Mediolani, quod Joannes teneretur ad augmentum eleemoſynæ uſque ad ſummam, & quantitatem librarum 400. annuarum ad formam taxæ, determinatæ in Synodo Diœceſana, pro quotidiano Sacrificio, bina dubia fuerunt in hac Sacra Congregatione propoſita die 9. Septembris 1702. primo videlicet, *An dictus hæres teneatur ad augmentum eleemoſynæ in ſumma librarum* 400. *& quatenus negative; ſecundo, an ſit locus reductioni Miſſarum, ſi non inveniatur Sacerdos, qui velit dictam Miſſam quotidianam celebrare pro annua eleemoſyna librarum* 300. *a Teſtatore præſcripta in caſu*, quibus dubiis reſponſum fuit in Congregatione, habita die 30. Septembris 1702. hoc qui ſequitur modo, *ad primum reſpondit negative, ad ſecundum cenſuit, dandam eſſe reſolutionem eveniente caſu.*

Eminentiſſimus Archiepiſcopus in ſuis literis ſcriptis die 10. Junii 1717. refert, nullum adeſſe ex Familia Carcana, qui Cappellaniam valeat, aut poſſit obtinere, & ſic conſequenter advocandum eſſe Sacerdotem extraneum, nec ullum inter extraneos reperiri, qui cum prædicto ſtipendio librarum 300. aſſumere velit onus Miſſæ quotidianæ; Taxa etenim Synodalis Diœceſis Mediolanenſis eſt librarum 400.

His ergo poſitis, dignabuntur EE. VV. decernere.

An ſuppoſito, quod nullus inveniatur Sacerdos, qui velit Miſſam quotidianam celebrare pro annua eleemoſyna librarum 300. *a Teſtatore præſcripta, ſit locus reductioni in caſu &c.*

Seſſ. 24. c. 12. de Ref.

FLORENTINA PRÆEMINENTIARUM. Occaſione quæ Joannes Guerinus Canonicus, Collegiatæ Eccleſiæ Sancti Laurentii Civitatis Florentiæ Coadjutorem a Sede Apoſtolica obtinuit, inter ipſum, alioſque Canonicos exorta eſt controverſia quoad functiones, quæ ſunt de Hebdomada, & Turno, quæ *Paraturæ* vocantur, an ſcilicet Canonicus Coadjutus eas per ſe ipſum explere valeat, non obſtante, quod habeat Coadjutorem, & an impedito, vel nolente Canonico Coadjuto, jus eas peragendi pertineat ad Canonicum Coadjutorem, vel potius ad Canonicum in Turno ſuccedentem, commiſſaque harum controverſiarum deciſione Reverendiſſimo Archiepiſcopo Florentino, tamquam arbitratori, & amicabili compoſitori, fuit laudum ab illo prolatum, in quo declaravit competiiſſe, & competere Canonico Guerino Coadjuto, jus & facultatem explendi, & exercendi per ſe ipſum, quatenus velit, aut poſſit, omnes,

nes, & quaſcumque functiones canonicales, quas facere, & explere poterat, antequam a Sede Apoſtolica Coadjutorem obtinuiſſet, ſed eo nolente, aut alias non adimplente functiones, jus eas faciendi, tranſire debere ad alios Canonicos in ordine ſuccedentes, & illis ſupplere nolentibus facultatem devolvi ad Coadjutorem, & non aliter, nec alio modo, ut ex tenore laudi, quod a Canonico Guerino exhibetur.

Huic laudo Canonicus Guerinus nullatenus acquievit in ea parte, quæ Canonico Dominico Cianfonio ſuo Coadjutori eſt præjudicialis, habitoque pro illius reformatione recurſu ad hanc Sacram Congregationem, remiſſiſque precibus pro informatione ad eumdem Reverendiſs. Archiepiſcopum Florentinum, retulit ipſe a ſe fuiſſe prolatum laudum ſupradictum, & ſe ulterius terminum præfixiſſe Capitulo ad jura ſua deducenda in hac Sacra Congregatione, & a Capitulo fuiſſe conſignatas nonnullas Scripturas, in quibus tota facti ſeries exponitur, cum inſtantia, ut illæ ad EE. VV. tranſmitterentur, & cum declaratione, quod aliam partem hac in re facere nolebat.

In Scripturis autem a Capitulo tranſmiſſis continetur Capitulare Decretum factum die 15. menſis Septembris anno 1702. in quo inter cætera, cavetur *che il Turno del Coro, circa la celebrazione della Santa Meſſa, delle Parature, e vantaggi dell' hebdomada d' augmenti, ed altri emolumenti ſia ſolamente del Coadjutore nel ſuo luogo, e non del Coadjuto, reputandovendoſi queſto come non interveniente in ogni caſo, che ſi tratti di detta celebrazione, ed altro, come ſopra, ancorchè foſſe preſente*; & ex hoc Decreto inferunt Canonici, quod coadjutus per ſe ipſum explere nequit functiones nuncupatas de Hebdomada, & Turno, & multo magis, cum Canonicus Guerinus illi Decreto ſe ſubſcripſerit, quando factum eſt, illudque fuerit exequtioni mandatum a Canonico de Zipolis, qui in coadjutorem obtinuerat Canonicum Bruſcolum, juxta documentum a Capitulo tranſmiſſum. Addunt iidem Canonici, quod, impedito, aut nolente coadjuto, functiones de hebdomada peragi non debent ab ejus Coadjutore, ſed a Canonicis proxime ſuccedentibus, vel quia ita fert conſuetudo Metropolitanæ Eccleſiæ Florentinæ, de qua teſtatur Magiſter cæremoniarum, vel quia hæc eſt differentia inter Coadjutores Dignitatum, & Coadjutores Canonicorum, quod primi, uti ſedentes in ſtallo dignitatum explere debent functiones ſpectantes ad dignitatem coadjutam; quod procedere non poteſt in Coadjutoribus Canonicorum, qui ſicuti ſedent poſt omnes Canonicos, ita non admittuntur ad honorarias functiones, ſi alii adſint Canonici, juxta tradita per *Pignattell. conſult.* 185. *num.* 3. & 4. *tom.* 4. ponderando, quod reſolutiones Congregationes Sacrorum Rituum in Patavina 14. Februarii 1615. & 3. Decembris 1616. & in Neritonen. 12. Octobris 1619. quæ, impedito coadjuto, firmant jus functiones peragendi devolvi ad coadjutorem, & non ad Canonicum in Turno ſuccedentem, loquuntur in terminis Coadjutorum Dignitatum, & non Canonicorum.

Adverſus hæc reponit Canonicus Guerinus, ſe poſſe explere functiones nuncupatas de Hebdomada, & Turno, non obſtante, quod habeat coadjutorem; in Bulla ſiquidem coadjutoriæ hæc habentur, *toties quoties dictus Joannes Guerinus noluerit, aut non potuerit per ſe ipſum dictæ Eccleſiæ, ratione Canonicatus, ac præbendæ hujuſmodi, deſervire, ſic vice, & loco dicti Joannis Guerini, tamquam dictæ Eccleſiæ Canonicus, illi in Divinis, ac alias deſervire &c.*, quorum tenor verborum importat, ut coadjutus,

ſi

si velit, functiones explere valeat, & possit; Absque eo, quod quidquam referat Decretum allegatum Capitulare anni 1702. tum quia fuit abrogatum ab alio Decreto Capitulari edito die 5. Martii 1704., uti testatur Rinus Archiepiscopus in suo voto, quod laudum præcessit, tum quia primum illud Decretum non fuit auctoritate ordinaria vallatum. Subdit quoque scribens pro Canonico Guerino, consuetudinem Ecclesiæ Metropolitanæ Florentinæ non esse probatam ex attestatione Magistri cæremoniarum, nec est omittendum, quod allegatæ resolutiones Congregationis Sacrorum Rituum firmantes, quod Coadjutores dignitatum, & non Canonici explere debent functiones spectantes ad dignitatem coadjutam, fuerunt ab hac Sacra Congregatione Concilii extensæ ad Coadjutores Canonicorum: In causa etenim Casalen. confirmationis statuti, proposita die 28. Januarii 1690., in qua quæsitum fuit, *an Coadjutori, absque Canonico Coadjuto, indistincte competat exercitium omnium functionum sui Coadjuti*, licet Canonici in ordine succedentes prætenderent eas ad se, & non ad Coadjutores Canonicorum pertinere, responsum fuit, *danda esse Decreta supra allegata a Sacra Rituum Congregatione edita in Patavina videlicet, & Neritonen.*

His positis, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An Canonicus Coadjutus possit per se ipsum explere functiones nuncupatas de Hebdomada, & Turno in casu &c.*

II. *An eo impedito, vel nolente, possit dictas functiones peragere Coadjutor, seu potius jus eas explendi devolvatur ad Canonicum in Turno succedentem in casu.*

Sess. 24. c. 12. de Ref.

ÆSINA. Consimilis quæstioni præcedenti inter Canonicum Joannem Guerinum, & alios Canonicos Collegiatæ Ecclesiæ Sancti Laurentii Civitatis Florentiæ, de qua mox actum est, alia dici valet quæstio, excitata in Ecclesia Cathedrali Æsina inter Canonicum Curtium Bonafides coadjutorem Canonici Moriconi, & Canonicum Hyppolitum Colocci; cum etenim, recurrente hebdomada, in qua juxta Turnum Missa solemnis cantari debebat a Canonico Moricono, Canonicus Curtius Bonafides ejus Coadjutor diceret ad se pertinere ejusdem Missæ solemnis celebrationem in absentia coadjuti, Canonicus Hyppolitus Colocci se opposuit, asserens sui juris esse, & ad se, uti succedentem post Canonicum Moriconum, pertinere, eo impedito, officium peragere, & Missam canere solemnem. Tam Canonicus Bonafides, quam Canonicus Colocci observantiam afferunt Cathedralis Æsinæ, sed eadem neutri favet, cum sit æquivoca, uti testatur Episcopus in sua informatione.

Ad EE. itaque VV. spectat decernere.

An nolente, vel impedito Canonico Moricono, Missa solemnis, quæ, juxta Turnum, ab eodem esset celebranda, celebranda sit a Canonico Curtio Bonafides ejus Coadjutore, vel potius sit celebranda a Canonico Hyppolito Colocci in ordine Canonicorum succedente.

Sess. 25. de Reform. c. 13.

SEGNEN. PRÆEMINENTIARUM. Die 23. Maii 1714. fuit ab Adamo Episcopo Segnensi prolata in Consistorio, quod de more coram ipso habitum est, sententia, in qua pronunciatum fuit, Præpositum Cathedralis Ecclesiæ Segnensis præcedere debere Archidiacono ejusdem Ecclesiæ.

Mortuo Præposito, qui sententiam prædictam favorabilem reportaverat, præpositura collata est Georgio Homolich, & in literis favore ejusdem ex-

expeditis ab Epiſcopo præcipitur Archidiacono, & aliis Canonicis, ut ei dent locum primum in ſtallo, eumque in verum Præpoſitum recognoſcant.

Poſt obtentam Præpoſituram, Georgius ſupplices preces exibuit Sanctiſſimo Domino Noſtro, ut memorata ſententia circa præcedentiam, ſuæ dignitati competentem, auctoritate Apoſtolica confirmetur, ejuſque preces ad hanc S. Congregationem fuerunt à Sanctitate ſua remiſſæ.

Supplicans fundatam habet intentionem in ſpeciali conſuetudine Regni Hungariæ, & univerſæ Germaniæ, quibus in locis Præpoſitura habetur pro prima dignitate, cui conſequenter competit præcedentia tam quoad Archidiaconum quam quoad alias Dignitates, & Canonicos; Alia plura cumulantur a Scribente pro Georgio Præpoſito, quæ in informatione circumferenda legi poſſunt. Citato itaque Procuratore Archidiaconi Segnenſis, dignabuntur EE. VV. ſequens dubium reſolvere, a meo Prædeceſſore concordatum cum Procuratoribus tum Præpoſiti, tum Archidiaconi.

An debeatur præcedentia Præpoſito Cathedralis Eccleſiæ Segnen. adverſus Archidiaconum ejuſdem Cathedralis in caſu &c.

Die Sabbathi 9. Aprilis 1718.

Um nonnulla Cauſarum Dubia, inferius recenſenda, in noviſſima Congregatione deciſa minime fuerint, dignabuntur EE.VV. dictæ Congregationis folium reaſſumere, & ſequentibus Dubiis reſpondere.

Seſſ.24. c.1. de Ref. Matr.

ABUTULEN. MATRIMONII.

I. *An hic, & nunc ſit ſuperſedendum tam a primi matrimonii inſtauratione, quam a licentia contrahendi ſecundum, & quatenus negative.*

II. *An primum matrimonium ſit inſtaurandum, ſeu potius ſit locus licentiæ contrahendi ſecundum.*

Ad primum affirmative, & proponatur, citata Maria prima Uxore. Ad ſecundum ſatis proviſum in primo.

Seſſ.24.can.9. de Sacr. Matr.

CANARIEN.

An matrimonium, de quo agitur, ſit validum in caſu &c.

Matrimonium eſſe validum, ſed illicitum.

Seſſ.25. c.4. de reform.

MEDIOLANEN. REDUCTIONIS MISSARUM.

An ſuppoſito, quod nullus inveniatur Sacerdos, qui velit Miſſam quotidianam celebrare pro annua eleemoſyna librarum 300. a Teſtatore præſcripta, ſit locus reſtitutioni in caſu &c.

Affirmative.

Seſſ.24. c.12. de Ref.

FLORENTINA PRÆEMINENTIARUM.

I. *An Canonicus Coadjutus poſſit per ſe ipſum explere functiones nuncupatas de Hebdomada, & Turno in caſu &c.*

II. *An eo impedito, vel nolente, poſſit dd. functiones peragere Coadjutor, ſeu potius jus ea explendi devolvatur ad Canonicum in Turno ſuccedentem in caſu &c.*

Ad I. Affirmative, & amplius.

Ad II. Affirmative quoad primam partem, & negative quoad ſecundam.

ÆSI-

ÆSINA.

An nolente, vel impedito Canonico Moricono, Missa solemnis, quæ juxta Turnum, ab eodem esset celebranda, celebranda sit a Canonico Curtio Bonafide ejus Coadjutore, vel potius sit celebranda a Canonico Hippolyto Colocci in ordine Canonicorum succedente in casu &c. *Sess.24. c.12. de Reform.*

Exhibeatur Bulla Coadjutoriæ.

SEGNEN. PRÆEMINENTIARUM.

An debeatur præcedentia Præposito Cathedralis Ecclesiæ Segnen. adversus Archidiaconum ejusdem Cathedralis in casu &c. *Sess.25. c.13. de Ref.*

Negative.

ROMANA, seu JANUEN. LEGATI. Anno 1713. Joannes Antonius Justinianus Chiensis in hac Sacra instetit Congregatione, ut sibi subsidium assignaretur ex Legato Marchionis Vincentii Justiniani, cumque die 9. Septembris ejusdem anni propositum fuisset sequens dubium: *An Joanni Antonio Justiniano sit facienda submin istratio ex Legato Marchionis Vincentii Justiniani, & in qua summa in casu &c.*, responsum fuit *negative*, & *experiatur prætensa jura sua, suis loco, & tempore.* Tum enim Jo: Antonius fruebatur menstruo subsidio sc. 10. ex legato Silvani Justiniani, quod durare debebat usque ad complementum ætatis annorum viginti. *Sess.22. c.6. de reform.*

Acquievit Orator usque ad annum 1717. & imminente dicti subsidii cessatione, propter adventum anni vigesimi, novas preces exibuit pro consecutione subsidii ex Legato Marchionis Vincentii Justiniani; Cumque in Congregatione habita die 11. Sept. 1717. pro parte Joannis Antonii dictum fuerit, quod licet nec ipse, nec Pater, nec Avus, nec Abavus, nec Tritavus adscripti reperiantur in libro Nobilium Reipublicæ Januensis, ipsi tamen descendunt *a Joanne filio Britii filii Christini*, qui unacum Antonio Edoardo, & Nicolao fratribus descriptus reperitur in Albo Nobilium, & pro parte Familiæ Justinianæ impugnata fuerit hæc descendentia, eo sub obtentu, quod Joannes Antonius, Edoardus, & Nicolaus filii fuerint quondam Britii quondam Nicolai, nulla fuit capta a Sac. Congregatione resolutio, sed dubio proposito, & sequentibus verbis concepto: *An sit standum, vel recedendum a decisis in casu &c.*, responsum fuit, quod *concordetur factum coram Domino Secretario.*

Factum autem coram mea Procuratoribus utriusque Partis concordatum, ad duo capita reducitur.

Primum caput est, quod Edoardus, Joannes Antonius, & Nicolaus de Justinianis sunt descripti in libro Nobilium Civitatis Januensis tanquam filii quondam Britii quondam Nicolai, sed hoc minime obstante, Procurator Joannis Antonii sibi facultatem reservavit sua deducendi fundamenta in Sacra Congregatione ad effectum ostendendi, vel quod Nicolaus idem est ac Christinus, vel quod Nicolai nomen irrepsit in librum Nobilium Januensium per errorem, & equivocationem testium, qui forte fuerunt examinati occasione adscriptionis ad cœtum Nobilium dictæ Reipublicæ.

Secundum caput, quod fuit concordatum, consistit in hoc, quod ex centum, & viginti locis Sancti Georgii in Cartolario P. provenientibus a columna quondam Pagani Justiniani, & a Testamento Raphaelis pariter de Justinianis, tres partes fuerunt efformatæ, quarum altera locorum videlicet sexaginta est penes Joannem Antonium, & alios tres ejusdem fratres Soc. Jesu Religiosos, sed non adhuc professos, itaut prædictus Joannes Antonius solos locos quindecim possideat.

Hæc sunt, quæ fuerunt coram me concordata. Reassumpto itaque folio Congregationis habitæ die 11. Septembris 1717. & perpensis juribus per collitigantes circumferendis, dignabuntur EE. VV. decernere, sive aptius loquendo, respondere dubio tunc proposito, & non resoluto.

An sit standum, vel recedendum a decisis in casu &c.

Recedendum a decisis, & dentur Joanni Antonio scuta decem menstrua.

Sess. 22. c. 6. de Refor.

NEAPOLITANA REDUCTIONIS ONERUM. Post secutam notoriam decoctionem Mensæ Nummulariæ Domus Sanctissimæ Annunciatæ Civitatis Neapolis, Gubernatores ejusdem Domus supplicarunt pro suspensione nonnullorum operum piorum, quæ facere tenebantur, & pro applicatione nonnullorum subsidiorum Dotalium favore Puellarum expositarum, ad rationem tamen ducatorum 50. pro quolibet subsidio, licet a Testatoribus relicta fuissent In summa majori, & Sacra hæc Congregatio die 15. Martii 1704. annuit petitis, suspendendo videlicet præstationem certorum operum piorum per decennium, & indulgendo applicationem subsidiorum dotalium pro Puellis expositis, ad rationem ducatorum 50. exceptis tamen illis Dotibus, quæ a Testatoribus relictæ fuissent cum positiva exclusione expositarum, & hæc resolutio fuit a Sanctissimo Domino Nostro confirmata per litteras Apostolicas in forma Brevis expeditas die 7. Februarii 1705.

Post expeditum Breve, exorta est controversia, an immox recensita reductione comprahensum dici deberet Legatum Ascanii de Elia, qui hæredem instituerat prædictam Domum SS. Annunciatæ, & mandaverat, ut ex fructibus suæ hæreditatis distribuerentur, singulis annis, Puellis egenis quinquaginta subsidia dotalia ad rationem ducatorum centum pro quolibet, & quod pariter solverentur annui ducati centum viginti Puellis Orphanis SS. Annunciatæ Civitatis Luceriæ.

Adeoque, ad amputandam quamcumque controversiam, in Congregatione habita die 15. Junii 1709. sequentia dubia fuerunt examini supposita.

Primo, an subsidia dotalia relicta ab Ascanio de Elia comprahendi valeant in Brevi obtento, & quatenus negative; Secundo, an dicta subsidia dotalia sint applicanda in collatione expositarum; & regulanda ad ducatos quinquaginta pro quolibet; Tertio, an dicta subsidia dotalia sint applicanda pro monacatione expositarum in Monasterio Domus SS. Annunciationis; Quarto, an quo ad Dotes præteritas integre non distributas sit locus condonationi in casu.

Et ad primum, responsum fuit *negative*, ad tertium pariter *negative*, injungendo, ut Oratores recurrerent in casibus particularibus, & ad secundum, & quartum *affirmative*, subdendo, committi posse Eminentissimo

Ar-

Archiepiſcopo Neapolitano per Breve SS. D. N., ſi ita Sanctitati Suæ placuiſſet, ut veris exiſtentibus narratis, Adminiſtratores abſolveret a dotibus in præteritum integre non diſtributis, & quoad ſubſidia dotalia relicta ab Aſcanio de Elia, applicandi mandaret pro collocatione Puellarum expoſitarum, regulatis tamen ſubſidiis ad rationem ducatorum quinquaginta pro quolibet.

Breve non fuit expeditum, cumque pro facultate illud expediendi, Gubernatores novum recurſum habuiſſent ad hanc S. Congregationem, reſponſum fuit de menſe Julii 1716. *Emo Archiepiſcopo pro informatione, & voto, qui dignetur referre, an, & quomodo ſint diſtributæ dotes ad formam Decreti.*

Supervenit relatio Eminentiſſimi Archiepiſcopi, exarata die 6. Nov. 1717. in qua retulit, quod ab anno 1709. uſque ad menſem Octobris d. anni 1717. ex hæreditate Aſcanii de Elia devenerunt ad Domum SS. Annunciationis ducati triginta quinque millia ſexcentum octoginta ſeptem, & grana octoginta ſeptem, ex quibus expenſi ſunt ducati viginti quinque millia, & centum pro ſubſidiis dotalibus; quæ fuerunt diſtributa quingentis octoginta duabus Puellis ad rationem ducatorum quinquaginta pro qualibet. Habetur quoque in eadem relatione, quod ſoluti fuerunt ducati mille octoginta Puellis Orphanis Civitatis Luceriæ ad rationem annuorum ducatorum centum viginti, itaut, ſubductis ſubducendis, remaneant in variis Bancis Civitatis Neapolitanæ, ducati quinquies mille trecenti quinquaginta ſeptem, & grana octoginta ſeptem, expendendi, & applicandi in tot ſubſidia dotalia Puellarum; Admittitur tandem in recenſita relatione, quod redditus hæreditatis non ſufficiunt pro adimplemento onerum legatorum.

Adminiſtratores huic relationi innixi, ſupplices preces exibuerunt ad ſequentia capita redactas; Primo. quod ſibi daretur facultas expediendi Breve ad tramites Decreti editi die 15. Junii 1709. Secundo, quod tam ducati, qui reperiuntur in variis Bancis Civitatis Neapolis, juxta ea, quæ dicta ſunt, quam fructus in poſterum maturandi, detracta quantitate neceſſaria pro Puellis Orphanis Luceriæ, applicarentur pro collocatione Puellarum ad rationem ducatorum quinquaginta pro qualibet, ad proportionem tamen ejus quantitatis, quæ habebitur ex hæreditate Aſcanii de Elia, & tertium, quod approbarentur ſolutiones factæ ab anno 1709. uſque ad annum proxime præteritum, licet Breve non eſſet expeditum, & licet ob incuriam Adminiſtratorum, reperiri non potuerit ad quid fuerit applicata de præterito ulterior ſumma uſque ad ducatos centum, uti habetur in relatione Eminentiſſimi Ordinarii; Exiſtimabant etenim Adminiſtratores hæc omnia explicite contineri in reſolutione hujus S. Congregationis die 15. Junii 1709. jam ſupra indicata; Cumque in Congregatione habita die 11. Dec. 1717. demandatum fuerit, ut hæc inſtantia poneretur in folio, onus erit EE. VV. decernere.

An, & quomodo Oratorum precibus ſit annuendum in caſu &c.

Non propoſita cum ſequente.

CALLIEN. Comites de Lutiis, ad quos jure hæreditario Familiæ Brancaleonæ pertinet jus nominandi ad Cappellaniam in Cathedrali Eccleſia Callienſi erectam ſub invocatione S. Bernardini, contendunt, Cappellanum

Seſſ. 24. c. 13. de Reform.

lanum a se nominatum non teneri deferre Pluviale certis diebus, & celebrare certis pariter diebus,& horis præscriptis,uti demandatum fuit ab Episcopo in Tabellis pro regulanda officiatura Cathedralis Ecclesiæ exaratis.

Fundamenta dictorum Comitum de Lutiis consistunt in his, quæ sequuntur; Probant itaque primo, redditus Cappellaniæ esse in scutis 27. & obul.30. monetæ Urbini; Cumque Cappellanus teneatur celebrare quolibet anno Missas 182. inferunt eum aliis oneribus gravari non potuisse.

Secundo contendunt, quod onera, tum delationis Pluvialis, tum celebrationis certis diebus, & horis, nullatenus adsint in fundatione Cappellaniæ, hinc deducendo non potuisse Episcopum onera apponere, quæ in fundatione non sunt appositа; Et quamvis Cappellaniæ fundationem invenire non potuerint, alias tamen Cappellaniarum erectarum in Cathedrali Ecclesia fundationes exhibent, in quibus onera recensita non inveniuntur.

Tertio iidem Actores asserunt, observantiam pro se militare, ad quod assumptum demonstrandum, Testes proferunt deponentes, quod sui Cappellani ad libitum in Cathedrali Ecclesia celebrarunt extra dies, & horas in Tabellis præscriptas.

Adversus hæc respondit Episcopus, se curare observantiam Tabellarum, ob eum solum finem, ne sua Cathedralis debito fraudetur obsequio; Quia præmissa protestatione, subdit, antiquum esse morem Ecclesiæ Callien sis, quod fiant Tabellæ, tum pro diebus, in quibus Sacerdotes debent deferre Pluvialia, tum pariter pro diebus, & horis, in quibus Missæ sunt celebrandæ, quæ res, ut ponatur in claris, copiam authenticam transmisit antiquarum Tabellarum, necnon antiquas Constitutiones editas usque de anno 1568. in quibus a suis Prædecessoribus demandatum est, ut ordo Tabellæ servetur quoad celebrationē Missarū in Cathedrali Ecclesia explendā.

Affert ulterius edictum Episcopi Castellani, publicatum anno 1689. in quo, loquendo de Cappellanis obligatis ad celebrandum in Cathedrali Ecclesia, hæc habentur: *Con il presente publico Editto, inerendo anche al Decreto da noi sopra di ciò fatto nella Sacra Visita, ordiniamo, e comàndiamo a tutti li Cappellani, tanto perpetui, come ammovibili, che hanno il peso di celebrare nella d. Catedrale, che inviolabilmente osservino da loro stessi, o per mezzo d'altri la solita tavola, sì delle Messe cantate, come delle prime, ed ultime, e delli Piviali nel modo, e forma, che si ripartirà dal Sig. Prepostо;* Cumque Antistes hic,in eodem edicto testetur de immemorabili observantia, *l'attenta applicazione &c. ci obliga ad inculcare con ogni più ardente zelo quel tanto da tempo immemorabile hanno parimente determinato i nostri Antecessori, li quali per riparare alla necessità che la medema Chiesa ha de' Ministri, che con titolo di Mansionarj, o Beneficiati prestino quel servizio, che richiede il buon'ordine della Gerarchia Ecclesiastica, obligarono gli Officiatori delle d. Cappelle della d. Cattedrale a cantare &c. portare li Piviali &c. e celebrare le Messe per le loro Cappelle nell'ore distribuite &c.* concludit modernus Episcopus, nullatenus esse permissum Cappellano Cappellaniæ S.Bernardini se eximere a prædictis oneribus in Tabella, sive Tabellis præscriptis.

Multoque magis, cum non solum duo Testes Sacerdotes, qui, spatio triginta annorum, Cappellanias obtinuerunt de jure patronatus Laicorum erectas in Cathedrali Ecclesia Callien si, dicant se Missas celebravisse ad normam Tabellæ, Tresque alii Sacerdotes observantiam confirment Tabellæ, quo ad delationem Pluvialium, sed quod magis est, ipsimet Cappellani Cappellaniæ Sancti Bernardini, occasione recipiendi institutionem

ab

ab Episcopo, se juramento obstrinxerint observandi dispositionem Tabellarum, uti signanter colligitur ex institutione moderni Cappellani, *offerens se paratum sustinere onera ejusdem Cappellæ, tam quoad celebrationem Missarum, quam in parendo Tabellæ, faciendo Hebdomadarias, servando statuta, & laudabiles consuetudines Ecclesiæ, & sic medio juramento tactis, & præsertim observare Decreta Illustrissimi, & Reverendissimi Episcopi quoad Cappellas, & servitium Ecclesiæ.*

Dignabuntur itaque EE. VV. decernere.

An Cappellanus S. Bernardini teneatur deferre Pluviale, & sacrum celebrare certis diebus, & horis præscriptis in Tabellis in casu &c.

Die Sabbathi 7. Maii 1718.

CUM nonnulla Cauſarum Dubia, inferius recenſenda, in noviſſima Congregatione deciſa minime fuerint, dignabuntur EE. VV. dictæ Congregationis folium reaſſumere, & ſequentibus Dubiis reſpondere.

Seſſ.22. c.6. de ref.

NEAPOLITANA REDUCTIONIS ONERUM.
An, & quomodo Oratorum precibus ſit annuendum in caſu &c.

Pro nova facultate expediendi Breve, eoque expedito ſupplicent pro approbatione dotium diſtributarũ,& ad mentem

Seſſ.24. c.13. de ref.

CALLIEN.
An Cappellanus Cappellaniæ S. Bernardini teneatur deferre Pluviale, & Sacrum celebrare certis diebus, & horis præſcriptis in Tabellis in caſu &c.

Dilata,& extrahantur Partitæ ex libris Sacriſtiæ, citatis intereſſe habentibus, & interim præſens Cappellanus obſervet Tabellam.

Seſſ.21. c.6. de Ref.

ROMANA, ſeu JANUEN. LEGATI. In Congregatione habita die 11. Decembris anni proxime præteriti 1717. propoſita fuit inſtantia Xaverii, Franciſci, & Pantaleonis de Juſtinianis pro aliqua congrua ſubminiſtratione ex Legato Marchionis Vincentii Juſtiniani: cumque Sacra Congregatio cenſuerit *coadjuvandas eſſe probationes, & Teſtes formiter eſſe examinandos*, dignabuntur EE.VV, folium dicta die 11. Decembris exhibitum reaſſumere, & ex juribus circumferendis decernere.
An, & pro qua ſumma facienda ſit ſubminiſtratio ex Legato Marchionis Vincentii Juſtiniani in caſu &c.

Dilata, & examinentur formiter Teſtes Romæ exiſtentes, & interim per modum proviſionis, & ſine præjudicio jurium ambarum partium ſubminiſtrentur Oratoribus ſc.30. pro expenſis examinis, & alia ſc.30. pro alimentis.

Seſſ.24.cap.1. de Ref.Matr.

FRISINGEN. Joſeph Felix Dopſte inſtat, declarari, nullum fuiſſe Matrimonium a ſe contractum cum Maria Clara. Rorbotchin, & quatenus Matrimonium validum reputetur, ſupplicat pro ejus diſſolutione, ſeu diſpenſatione, ſub obtentu quod illud fuerit ratum, ſed non conſummatum, & Maria Clara adhæret tum inſtantiæ, tum ſupplicationi, uti deſumitur ex ejus declaratione coram Officiali Friſingenſi,a quo de ordine hujus Sacræ Congregationis fuit compilatus proceſſus.

Fun-

Fundamentum inſtantiæ ſuper nullitate Matrimonii conſtituitur in hoc, quod contractum fuiſſe dicitur per vim, & metum Mariæ Claræ incuſſum, itaut propter animi perturbationem ignoretur, an affirmative, vel negative reſponderit Sacerdoti, de more interroganti, an Matrimonio cum Joſeph Felice contrahendo aſſenſum præſtaret, quemadmodum ipſa Maria Clara coram dicto Officiali Leodienſi aſſeruit.

Fundamentum deinde ſupplicationis pro diſſolutione, ſeu diſpenſatione Matrimonii tamquam rati, & non conſummati reponitur in mutuo, & concordi amborum conjugum pro diſpenſatione conſenſu, in ætatis inæqualitate inter eos intercedente, & in odio implacabili, quo Uxor affecta eſt erga Virum, itaut periculum mortis immineat, uti deſumitur ex reſponſionibus Mulieris coram Officiali, & ex informatione Ordinarii.

De Summi Pontificis Poteſtate in diſpenſando ſuper Matrimonio rato, & non conſummato, nulla eſt in foro, & in praxi diſputatio; & ſola controverſia reduci conſuevit ad Cauſam, an adſit videlicet cauſa ſufficiens pro tali diſpenſatione concedenda, & an verificata dici valeat circumſtantia, quod Matrimonium ſit ratum, & non conſummatum, ex defectu etenim verificationis hujuſce circumſtantiæ, Sacra hæc Congregatio noluit annuere diſpenſationi, licet ageretur de Muliere, quæ fuerat hæreſis labe infecta, & quæ a Conſanguineis hæreticis ſollicitabatur, ut ad vomitum rediret ſub ſpe, & pollicitatione alterius dotis, & alterius mariti, uti deſumi valet *ex Cauſa Eiſteten. diſpenſationis*, quæ fuit propoſita die 15. Septemb. 1716. & reſoluta die 15. Maii 1717.

Loquendo de Cauſa præcipua, uti diximus in caſu, eſt illa odii implacabilis cum periculo vitæ, & hæc licet a pleriſque ſcribentibus pro ſufficienti habeatur, exiſtimatur tamen inſufficiens a Fagnano *in cap. ex parte num.* 15. *de converſione Conjugatorum*.

Et poſt hæc ſermonem transferendo ad verificationem illius circumſtantiæ, quod Matrimonium ſcilicet fuerit ratum, & non conſummatum, operæ pretium eſt inveſtigare, an in hypotheſi ejus verificationi obſtet, quod Vir, & Mulier in eodem thalamo cubarunt licet Maritus dicat ſe non conſummaſſe, & licet Uxor aſſerat, ſe debitum denegaſſe, tum quia ille ſibi potens eſſe non videbatur, tum quia ſtatim ipſam accuſare incæpit, & increpare, quod infantem peperiſſet, & quod eſſet morbo gallico affecta.

His poſitis, dignabuntur EE. VV. decernere.

An conſtet de nullitate Matrimonii, & quatenus negative.

An ſit locus diſpenſationi in caſu &c.

Negative, & amplius.

NEOCASTREN. RESTITUTIONIS IN INTEGRUM. Soror Maria Magdalena Diaco nata eſt die 29. Julii anno 1694., & Profeſſionem emiſit in Monaſterio S Claræ Civitatis Neocaſtri die 11. Aprilis 1711. Cumque elapſo quinquennio, judicium nullitatis Profeſſionis inſtituere voluerit, expeditæ fuerunt conſuetæ litteræ Ordinario Neocaſtren. pro compilatione proceſſus, auditis intereſſe habentibus. *Seſſ. 25. c. 19. de Regular., Monial.*

In Proceſſu autem per dictum Ordinarium compilato, & tranſmiſſo, nedum continentur reſponſiones ſororis Mariæ Magdalenæ poſitionibus ſibi datis

a Procuratore ſui Monaſterii, in quibus conſtanter aſſeruit, a ſe fuiſſe emiſsã Profeſſionem propter metum, a Patre, & a Matre incuſsum, ſed, quod notatu dignum eſt, in eodem continentur Proceſsu atteſtationes, & examina Patris, & Matris, qui minas enarrant, a ſeipſis Filiæ intentatas, ut profeſſionem faceret. Corroborantur hæc ex dictis aliorum Teſtium. qui referunt, ſe fuiſse præſentes, tunc cum Mater metum Puellæ injecit, ut regulari obſervantiæ, & Profeſſioni nomen daret. Alii deponunt de præpotentia Patris, & Univerſitas Neocaſtri teſtatur de publica voce, & fama in eo, quod attinet ad Profeſſionem emiſsam per vim, & metum.

In quo rerum themate, ſcribens pro Sorore Maria Magdalena ſuſtinet, non eſse ambigendum de nullitate Profeſſionis, attentis, ex una parte, qualitate minarum, & ex alia, ſexu, & ætate Sororis prædictæ.

Adverſus tamen hæc, animadverti poteſt, quod Pater, & Mater adhuc vivunt, itaut in ambiguo ſit, utrum recedendo a priori voluntate, facinus admiſsum in cogenda Puella ad profitendum, publica confeſſione emendare ſtatuerint, vel potius Filiæ genio indulgere volentes, dixerint, ſe feciſse, quod non fecerunt. Rurſus ponderandum eſt, quod Ordinarius non videtur fidem Teſtibus præſtare, uti colligitur ex tota ejus informatione, & præcipue ex ſequentibus verbis: *utinam factum eſſet tale, quale per Oratricem figuratur, ſic enim communis humani generis hoſtis tot non bene faceret lucra;* Cumque Ordinarius per ſeipſum confecerit Proceſsum, & interfuerit examini Teſtium, ejus profecto judicium non videtur eſse contemnendum, juxta celebrem Epiſtolam Hadriani, ſcriptam Varo Legato Provinciæ Ciliciæ, de qua Caliſtratus *in L. Teſtium ff. de Teſtibus*: *Tu magis ſcire potes, quanta fides habenda ſit Teſtibus, quin, & cujus dignitatis, & cujus exiſtimationis ſint, & qui ſimpliciter viſi ſint dicere, utrum unum, eundemque, & præmeditatum ſermonem attulerint, an ad ea, quæ interrogaveris ex tempore veriſimilia reſponderint.*

Quo circa dignabuntur EE. VV. decernere,

An ſit locus reſtitutioni in integrum in caſu &c.

Dilata, & coadjuventur probationes, & interim Epiſcopus procedat ad formam Concilii contra Parentes.

Seſs. 22. de Sacrif. Miſſ. in decret. de Obſ. & evit. in celeb. Miſ.

FARAONEN. REDUCTIONIS MISSARUM. Franciſcus Barreto in teſtamento, ſub quo deceſſit, Majoratum, ſeu Fideicommiſsum inſtituit, & ex redditibus ejuſdem duas Miſsas quotidianas celebrari juſſit in Eccleſia Fratrum Capuccinorum S. Antonii Loci de Laule, voluitque, quod unicuique Cappellano darentur 25000. reis, ſcuta nempe 25. monetæ Romanæ pro quotidianæ Miſsæ celebratione; cumque tractu temporis aucta fuerit eleemoſyna manualis, & excreverit, Teſte Ordinario in ſua relatione, uſque ad 120. regalia, & ſic ad obulos 12. pro qualibet Miſsa, itaut inveniri non potuerint Sacerdotes, qui pro tenui eleemoſyna relicta onus aſsumere voluerint celebrationis Miſsarum, ſupplices preces porrectæ fuerunt huic S. Congregationi pro reductione duarum Cappellaniarum ad unam tantum Cappellaniam, & Miſsam quotidianam.

Propoſita fuit die 12. Novembr. 1716. hæc inſtantia inter ſummaria precum,

&

& reſponſum fuit *Lectum*, eo potiſſimum ſub fundamento, quod Teſtator non reliquit certum Fundum, ex quo fructus percipi deberent pro ſolvenda eleemoſyna relicta, nec aliqua ſumma fuit legata ad effectum investiendi, ſed ſimpliciter ab eodem demandatum eſt, ut hæres ex fructibus hæreditariis ſolveret eleemoſynam Cappellanis, in quo rerum themate viſum fuit non eſſe locum reductioni, ſed hæredem teneri ad ſupplendum, & multo magis, quia percurrendo teſtamentum, deprehenſum fuit, quod Legatum incipiebat ab onere, & non a dote Cappellaniarum, quæ conſequenter ſtare dicenda eſt demonſtrative, & non taxative.

Adverſus hujuſmodi reſolutionem, ſcribens pro Adminiſtratrice Majoratus, ſeu fideicommiſſi, novam poſtulavit audientiam, eamque, uti mihi ſupponitur, a meo Prædeceſſore obtinuit, una cum ſubſcriptione dubiorum infra referendorum, & in ſcriptura per manus circumferenda contendit, eſſe locum reductioni Miſſarum cum duobus Cappellanis ad Manualem, vel ad minus unioni Cappellaniarum ad unam tantum Cappellaniam quotidianam, & ulterius inſtat pro gratia, ut Miſſæ, quæ, juxta diſpoſitionem Teſtatoris, eſſent ut diximus, celebrandæ in Eccleſia Fratrum Capuccinorum, celebrentur in Oratorio privato prædictæ Adminiſtratricis.

Ejus pro reductione fundamentum conſtituitur in quadam aſſerta ſententia, quæ prolata dicitur in Senatu Portugalliæ, & in qua declaratum fuit, quod vinculum fideicommiſſi, ſeu Majoratus non poterat omnia bona Teſtatoris comprehendere, ſed debebat eſſe reſtrictum ad tertiam eorum partem, quaſi quod reſtrictio hæc operetur, ut reductioni petitæ ſit locus.

Item gratiæ fundamentum reponitur, tum in merito perſonali Adminiſtratricis, mulieris nobilitate, & pietate conſpicuæ, tum in eximio Viri ipſius merito, qui claſſis Luſitanæ fuit Ductor in binis anteactis expeditionibus adverſus Turcas, & tandem in eo, quod in tantum Teſtator diſpoſuiſſe dicitur, ut Miſſæ celebrarentur in Eccleſia Patrum Capuccinorum, in quantum ſuppoſuit, quod in ea ſuum corpus eſſet ſepeliendum, quaſi quod, ſi ejus corpus alibi ſepultum eſt, deciderit Eccleſia a jure ſuo, & conſequenter aperta ſit via gratiæ, ut in poſterum Miſſæ celebrentur in relato Oratorio privato.

His ſtantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An ſit locus reductioni Miſſarum cum duobus Cappellanis ad manualem, ſeu potius unioni Cappellaniarum ad unam tantum quotidianam in caſu &c., & quatenus negative.*

II. *In quo loco Miſſæ ſint celebrandæ in caſu &c.*

Ad I. Negative. Ad II. Miſſas eſſe celebrandas in Eccleſia Capuccinorum, & amplius.

LUNEN. SARZANEN. ERECTIONIS COLLEGIATÆ. Prævis duabus luculentis Relationibus Eminentiſſimi D. mei Cardinalis Tanarii, Sacra hæc Congregatio die 26. Januarii 1704. conceſſit, ut Eccleſia Beatæ Mariæ Virginis de Populo, exiſtens in Terra Pontremoli Diœceſis Lunen. Sarzanen., & intra limites Parochialis Eccleſiæ S. Geminiani, erigi poſſet in Collegiatam, & quod Juſpatronatus Canonicatuum, excepto Canoni- *Seſſ. 24. c. 12. de Reform.*

catu Reghini, in quo mandavit obſervantiam diſpoſitionis Fundatoris, eſſet reſervatum ad lineam tantum maſculinam eorum, qui bona ſua pro illorum erectione conferre promittebant, & die 19. Junii 1704. hæc eadem Sacra Congregatio extendit dictum Juſpatronatus etiam ad lineam fœmininam, ex quo facta eſt oblatio augmenti Bonorum pro dote prædictorum Canonicatuum.

His ita ſtatutis, nihil aliud ſupereſſe videbatur pro erectione novæ Collegiatæ, ſed dum Deputati omnem operam navabant pro ejus actuali erectione, nova, & magna excitata fuit a Capitulo Cathedralis Eccleſiæ Lunen. Sarzanen. controverſia, conſiſtens in præjudicio, quod ſibi ex erectione Collegiatæ provenire dicebat; cum enim ad ipſum pertineret jus conferendi Parochialem Eccleſiam Sancti Geminiani, & hujus Parochialis Bona eſſent applicanda Præpoſito novæ Collegiatæ, & ad Præpoſitum pro tempore animarum cura eſſet deferenda, ſuppreſſo quocumque Titulo Collativo Eccleſiæ S. Geminiani, præjudicium Capituli certum eſſe videbatur, quocirca in Congregatione habita *die* 3. *Septembris* 1707. propoſitis duobus dubiis, primo ſcilicet: *An conſtaret de jure conferendi, & quatenus affirmative*, ſecundo, *An illud obſtaret erectioni Collegiatæ*, ad utrumque reſponſum fuit *affirmative*.

Juridica hæc Capituli oppoſitio ſepulchralem quodammodo lapidem impoſitura videbatur erectioni novæ Collegiatæ, non ſine damno cultus Divini, nec ſine præcedentium expenſarum non modica jactura; cumque nullus alius ſupereſſet locus de medio tollendi oppoſitionem Capituli, quam eidem offerendo jus præſentandi ad unum ex Canonicatibus, in nova Collegiata erigendis, ad emendandum videlicet damnum, quod in ipſum derivabat ex ſuppreſſione Parochialis Eccleſiæ Sancti Geminiani, uti hujuſce Cauſæ hiſtoriam referendo admonuit R. P. D. Petra, olim a ſecretis hujus Sac. Congregationis *Tom.* 3. *ſuorum Comment. pag.* 66. *n.* 39. & 40. Domini de Maraffiis Fundatores unius ex Canonicatibus in Collegiata erigendis, ſe promptos, & paratos exhibuerunt ad cedendum Juſpatronatus favore Capituli Cathedralis Eccleſiæ Lunen. Sarzanen.

Delata hujus oblationis notitia ad hanc Sac. Congregationem, fuit juxta morem ſcriptum Ordinario pro informatione, cumque Ordinarius, in commiſſi ſibi muneris adimplementum, Edicta affigi juſſerit, ut unuſquiſque ſua jura deducere poſſet in eo quod attinet ad novæ Collegiatæ erectionē, plures inventi ſunt oppoſitores; ſe oppoſuit etenim Capitulum Lunen. Sarzanen. ſeſe oppoſuerunt Ratiocinatores Comitatus, Rectores Eccleſiarum Parochialium S. Columbani, S. Nicolai, & S. Chriſtinæ, Archipresbyter Sanctorum Hippolyti, & Caſſiani de Saliceto, Parochiani S. Geminiani, & Confratres Confraternitatis in ea Eccleſia erectæ.

Folia oppoſitionum fuerunt ab Ordinario tranſmiſſa, & fideliter referuntur in Summario Informantis pro erectione Collegiatæ, qui contendit nonnullas oppoſitiones tolli ex facto, nonnullas non eſſe præſentis inſpectionis, & nonnullas, utpote neceſſario connexas cum erectione Collegiatæ, eſſe contemnendas, gratia quippe erectionis eſt ex natura ſua præjudicialis, & ſtatim, ac aliqua Eccleſia erecta eſt in Collegiatam, eidem competunt nonnullæ prærogativæ, quæ antecedenter non competebant, & quæ forte ante erectionem ad alias pertinebant Eccleſias, juxta *deciſ.* 1445. *cor. Seraphino.*

Perpenſis itaque foliis, unacum reſponſionibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An

an, & quomodo relaxanda sint Decreta edita die 26. Januarii, & 19. Julii 1704. super erectione Collegiatæ in Oppido Pontremoli in casu &c.

Affirmative cum omnibus conditionibus expressis in folio Capituli, & dummodo institutio authorizabilis, & approbatio personæ præsentandæ ad Canonicatum pertineat ad Episcopum, & sola expeditio literarum Collationis spectet ad Capitulum Cathedralis, nec non prævia ratificatione obligationum per deputatos, & Syndicos Communitatis factarum favore Ecclesiæ Collegiatæ facienda a generali Consilio Pontremoli legitime coacto.

TOLETANA. Maria Theresia Lopez Majo Monialis Professa in Monasterio Commendatricium Calatravæ Ordinis S. Benedicti, Civitatis Matriti, SS. D. N. supplicavit pro facultate mutandi dispositionem, a se factam, dum erat in Novitiatu, & a Sanctitate Sua fuit supplex Oratricis libellus ad hanc S. Congregationem remissus. *Sess. 25. c. 16. de Regul. & Monial.*

Ut autem adæquatum de instantia ferri valeat judicium, videtur esse necessarium primo loco exponere tenorem dispositionis, a Moniali factæ, dum erat in Novitiatu, secundo loco referre dispositionem, quam ipsa facere meditatur, & tertio loco circumstantias enarrare, quæ in consimili dispensatione concedenda, vel neganda, ab hac Sacra Congregatione ponderari consueverunt; Nulla etenim qnoad Potestatem Pontificiam esse valet difficultas, tum quia prohibitio disponendi tam inter vivos, quam in ultima voluntate quoad Monacos, & Moniales, descendit a jure positivo, hoc est, a Textu *in Authentica ingressi C. de Sacrosanctis Ecclesiis, & a capit. quia ingredientibus de testamentis*, quam sua auctoritate Summus Pontifex tollere potest, tum quia si Ecclesiasticas Historias transcribere liceret, facile esset exempla afferre Monacorum etiam Sanctorum, qui ante juris positivi prohibitionem de bonis suis in ultima voluntate disposuerunt.

Ducto itaque initio a tenore dispositionis, factæ ante Professionem a Sorore Maria Theresia, tres ipsa instituit Cappellanias, & jus ad eas nominandi sibi reservavit, & post suum obitum jus illud detulit ad nonnullos suos Consanguineos, illisque deficientibus, ad Patrem Rectorem Collegii Soc. Jesu, absque eo, quod tamen Ecclesiam expresserit, in qua Cappellani deberent Missas celebrare, uti non solum ex Oratricis precibus desumitur, sed etiam habetur ex Relatione Archiepiscopi Toletani.

Transeundo ad hujus dispositionis mutationem, Soror Maria Theresia vellet, ut a Summo Pontifice sibi indulgeretur facultas disponendi, primo, quod Cappellani nominandi deberent esse ex suis Consanguineis intra quartum gradum, & in eorum defectu, ex paupertioribus, & magis egenis Sacerdotibus, suo monasterio inservientibus, secundo, quod Missæ semper in Ecclesia sui Monasterii celebrarentur, & tertio, quod jus nominandi Cappellanos deferretur ad ejusdem Monasterii Abbatissam, subdendo hæc omnia esse admodum rationabilia, tum quia Ecclesia sui Monasterii non habet sufficientem numerum Missarum, & propter ejus paupertatem, Sacerdotes illi inservientes, accedunt ad celebrandum in aliis Ecclesiis, ut eleemo-

mosynam Missarum obtineant; Tum quia consanguinei in prima dispositione vocati ad jus activum nominandi, jam mortui sunt, & tandem quia P. Rector Collegii Soc. Jesu se promptissimum, & paratissimum exhibuit, & exhibet ad renunciandum pro se, suisque Successoribus juri nominandi sibimet, vel Successoribus suis deferendo post obitum Sororis Theresiæ, quæ omnia referuntur etiam, & confirmantur in allegata Informatione Archiepiscopi Toletani.

Post hæc nihil aliud superest, quam circumstantias enarrare, in quibus Sacra hæc Congregatio consimiles petitiones aliquando rejiciendas, & aliquando censuit admittendas.

In quadam Causa Toletana, die 8. Julii 1668. Sacra Congregatio negative respondit petitioni cujusdam Monialis Sanctæ Claræ, quæ post demandatam in suo Testamento, quod in sæculo condiderat, Cappellaniæ fundationem, post suum obitum erigendam, & ad quam suos vocaverat Consanguineos, postulabat facultatem de iisdem bonis disponendi favore sui Monasterii, sed in ea causa, Oratrix ad mutationem dispositionis procedebat non tam ex amore erga suum Monasterium, quam ex odio concepto adversus Consanguineos. Item in quadam Causa Bononien. Sec. hæc Congregatio noluit concedere licentiam revocandi testamentum cuidam Regulari, qui ante Professionem illud condiderat, hæredem relinquendo suum Monasterium, licet ageretur de Professo inter Jesuatos, & licet Ordo Jesuatorum, tempore petitionis, fuisset jam suppressus à Summo Pontifice Clemente IX. uti colligitur ex resolutionibus in dicta Causa editis die 25. Febr. 1679. & die 23. Augusti 1692. sed in ea Causa nedum aderat præjudicium Monasterii, hæredis instituti in primo Testamento, cujus bona, & jura ad Sedem Apostolicam erant devoluta, sed ulterius Papa, Religionem supprimendo, Professis permiserat transitum ad aliam Religionem, & quatenus in sæculo permansissent in habitu Clericali, præstationem ex redditibus Monasterii assignaverat.

E contra Sacra hæc eadem Congregatio in quadam Causa Florentina die 13. Julii 1686. indulsit Fratri Camillo Landro, Ordinis S. Augustini, ut accedente consensu Fratrum sui Conventus, renunciare posset juribus, sibi competentibus super quadam Domo, favore sui Fratris germani, & in alia Causa Limana 27. Junii 1699. concessit cuidam Moniali, ut de certa quantitate disponeret, cujus dispositionem sibi reservaverat in testamento, quod fecerat ante Professionem.

Uno verbo, admissa novæ dispositionis rationabilitate, tota quæstio reduci videtur ad præjudicium eorum, qui ex prima dispositione jus acquisiverant, cumque in facti specie, nulla quæstio esse videatur quoad novæ dispositionis rationabilitatem, nec præjudicium in jure activo nominandi ullum adsit, ex quo Consanguinei vocati jam decesserunt, & Pater Rector Collegii suum præstiterit, & præstet assensum, & in eo, quod attinet ad jus passivum quodcumque cesset præjudicium certarum personarum, cum certæ personæ non essent in prima dispositione ad illud vocatæ, & in eadem prima dispositione non fuerit expressa Ecclesia, in qua Missæ essent celebrandæ, quasi quod deduci hinc valeat consequentia, licitum esse professo, secluſa etiam quacumque dispensatione, declarare Testamentum a se conditum ante emissam Professionem, dummodo declaratio non importet novam dispositionem, putat Soror Maria Theresia Lopez suis precibus annui posse. Quocirca ponderatis relatis circumstantiis, & ex

ami-

aminato puncto, an in re, de qua agitur, ſufficiat conſenſus Patris Rectoris, & an pro eodem præſtando requiratur beneplacitum Apoſtolicum; nonnulli etenim volunt illud eſse neceſsarium, etiamſi agatur de quærendis *Donat. in praxi rerum Regul. tom.1. tract.14. quæſt.59.*, & alii cenſent eſse neceſsarium in quæſitis, non in quærendis *Tamburin. de jure Abbatum tom.3. diſput.13. quæſt.9. n.5.* Onus erit EE. VV. decernere.

An Oratricis precibus ſit annuendum in caſu &c.

Affirmative prævia renunciatione facienda per P. Præpoſitum Generalem.

ROMANA SUSPENSIONIS ONERIS, ET REINTEGRATIONIS ELEEMOSYNÆ MISSARUM. Ægidius Urſinus de Vivariis anno 1647. ſuum ultimum condidit Teſtamentum, in quo, poſt nonnulla relicta Legata, ſuam Animam inſtituit hæredem, mandavitque, ut a ſuis Exequutoribus Teſtamentariis fieret bonorum diſtributio ad uſus pios, ita tamen, ut major eorum pars applicaretur fundationi Miſsarum celebrandarum in Altaribus Privilegiatis. *Seſſ. 22. de Sacrif. Miſſæ in Decret. de Obſer. & evit. in celeb. Miſ.*

Pro adimplemento hujuſce voluntatis, duo ex Exequutoribus Teſtamentariis, tres etenim fuerunt a Teſtatore nominati, bona hæreditaria inter plures Eccleſias diſtribuerunt anno 1648., & inter prædictas Eccleſias, elegerunt illam S. Pauli in Platea Columnæ, quæ poſtea fuit translata ad aliam Eccleſiam S. Caroli ad Catenarios, & pro dotis aſſignatione unicuique Eccleſiæ ceſserunt, & aſſignarunt ſcuta 1400. pro qualibet Miſsa quotidiana celebranda, ſuperaddita declaratione, quod in caſu cujuſcumque evictionis, aut partialis, aut totalis, ceſsare deberet proportionabiliter onus celebrationis Miſsarum.

A dotis aſſignatione procedendum erat ad ejus effectivam conſignationem, adeoque omnes tres Exequutores Teſtamentarii, per organum Procuratoris a ſe deputati, conſignarunt Patribus Barnabitis, ad quos Eccleſia Sancti Pauli pertinebat, litteras patentales treſdecim Locorum Montium, cum uno tertio Montis Salis tertiæ Erectionis, qui reddebant annuum fructum ſcutorum 60. Patreſque onus acceptarunt celebrandi unam Miſsam quotidianam pro Anima Teſtatoris, & in Actibus mox recenſitis, aſſignationis videlicet, & correſpectivæ acceptationis, nonnullæ conditiones appoſitæ fuerunt, quod videlicet in caſu extractionis locorum Montium, aut extinctionis Montis Salis in totum, vel in parte. pretium reinveſtiri deberet in aliis locis Cameralibus, & non vacabilibus, ad creditum hæreditatis Ægidii Urſini, & ad liberam pro Conventu fructuum exactionem, & quod ſi contingeret ex cauſa extinctionis, aut extractionis imminutio fructuum, itaut Patres non haberent quolibet Anno ſcut.60. permiſsum ipſis eſse deberet celebrationem Miſsarum ſuſpendere, idque toties quoties fructuum contingeret imminutio.

Aſſignationis tempore fructus locorum Montis Salis erant in ſcutis quatuor cum dimidio pro quolibet loco, & ſic juxta calculum, Patres habebant quolibet anno ſcut.60. Caſus autem evenit anno 1656. quod fructus dictorum locorum Montium fuerunt redacti ad quatuor pro quolibet loco, & anno 1635. ad tria, itaut propter varias etiam extractiones, diverſis aliis temporibus ſecutas, non habuerint, nec habeant Patres niſi locos undecim,

cim, & ſexaginta centeſimos diverſorum locorum Cameralium non vacabilium, & in fructu nec habuerint, nec habeant niſi annua ſcuta triginta quatuor, & obulos octoginta, cumque, his minime obſtantibus, ab anno 1653. uſque ad totum annum 1715. celebrata fuerit ſemper Miſſa quotidiana, itaut dicti Patres pro toto recenſito tempore celebrationis remanſerint in damno ſcutorum 927. redelata ad Sacr. Congregationem particularem, deputatam ſuper reviſione omnium onerum Miſſarum Urbis, poſt demandatam Abbati Brunetto relationem, uti habetur ex reſcripto dictæ Congregationis die 3. Febr. 1716., & poſt exhibitam a dicto Abbate demandatam relationem, hujus negotii examen ad hanc Sacram Concilii Congregationem remiſſum fuit, uti colligitur ex alio reſcripto die 24. Martii ejuſdem anni, ſequentibus verbis concepto, *ad Sacram Congregationem Concilii, & Fiſcalis S. Viſitationis infiet pro dubii propoſitione.*

Dominus Fiſcalis commiſſum ſibi munus ſtrenue adimplevit, & longam pro veritate Scripturam, per manus circumferendam, docte de more exaravit.

In ſcriptura autem contendit, celebrationem Miſſæ quotidianæ pro Anima Urſini de Vivariis eſſe intermittendam, quouſque fructus locorum Montium aſſignatorum, & extractorum, per eorum continuum inveſtimentum in alios locos Montium aſcendant ad annua ſcuta 60. dicit enim hoc deſcendere ex claro, & litterali pacto, quod legitur in Inſtrumento. Contendit ulterius, ſemper fuiſſe debitam eleemoſynam ſcutorum 60., ſermonem etiam habendo de Miſſis hucuſque celebratis, animadverſis potiſſimum verbis, appoſitis in Inſtrumento, quæ perpetuitatem importare videntur: Contendit tandem, ex locorum Montium eſſe ante omnia detrahendam favore Patrum, illam pecuniarum ſummam, quam dicit eſſe debitam pro reintegratione Miſſarum, celebratarum, quæque in minori ſumma a Patribus recepta fuit, habita ratione ſcutorum 60., quæ ipſi pro Miſſa quotidiana celebranda expreſſe pepigerunt, & hoc aſſumptum idem Dominus Fiſcalis ſic explicat, & moderatur, ut ſcilicet pecunia debita ſit Patribus pro eleemoſyna Miſſarum celebratarum poſt annum 1676., ut hæc eleemoſynæ reintegratio fiat ante omnia, & ſic ante fructuum reinveſtimenta, & denique, ut hoc interim, & quo ad uſque Miſſa quotidiana non celebratur, Patres commemorationem pii teſtatoris faciant qnotidie in Sacrificio; Commemoratio hæc etenim conſona videtur pietati Chriſtianæ, & ceſſura eſt in levamen Animæ Fundatoris; & in eo quod attinet ad reintegrationem ante omnia faciendam, ſed ſolum pro Miſſis celebratis poſt annum 1676., ſubdit idem Dominus Fiſcalis, hæc eſſe conſona rationi, tum quia anticipate Miſſæ fuerunt a Patribus celebratæ, cum celebratæ fuerint quando juxta pactum, poterant a celebratione deſiſtere, tum quia modicum tempus elapſum fuit ab Anno 1653., quo factum fuit Inſtrumentum conventionis, ad annum 1656., quo fructus locorum Montium redacti fuerunt ad ſcuta quatuor, & modicum etiam damnum hoc tempore in Patres derivavit, quando e contra, & longum tempus ab Anno 1676. ad Annum 1715. elapſum eſt, & magnum fuit, hoc intermedio tempore, damnum, cum hoc intermedio tempore, nedum ſecutæ ſint plures Montium extractiones, ſed univerſalis contigerit fructuum diminutio à quatuor ad tria.

Hæc, & alia plura legi poſſunt in ſcriptura Domini Fiſcalis, ad quam remiſſive me habeo, ſolumque mihi addidiſſe fas ſit, exemplarem eſſe articulum; an qui Miſſas celebravit, credens ſe eſse obligatum ad eas celebrandas, quando in veritate non erat obligatus, implorare valeat officium Judicis

pro

pro earum eleemoſyna obtinenda, ſicut enim, qui aliquid ſolvit pro cauſa pia, putans ſe eſſe obligatum ad ſolvendum, quando in veritate obligatus non erat, non poteſt repetere quod ſolvit, juxta elegantem Ulpiani *textum in l. cum is, qui* 32. §. *Si in ea ff. de condictione indebiti*, ibi *ſi in ea opinione ſit Mulier, ut credat ſe pro dote obligatam, quidquid dotis nomine dederit, non repetit, ſublata enim falſa opinione, relinquitur pietatis cauſa, ex qua ſolutum repeti non poterit*; ita ex identitate rationis dubitandum videtur, an ſit, nec ne prohibitum implorare officium Judicis pro eleemoſina Miſſarum, quas quis celebravit, putando ſe eſſe obligatum, quando obligatus non erat; ſublato quippe errore, ſemper ſubſiſtit Cauſa pietatis, quæ ſi impedit condictionem indebiti, impedire etiam dici valet, ne petenti Judex officium ſuum impertiatur.

At quidquid ſit de his, ſpectat ad EE. VV. reſpondere ſequentibus dubiis.

I. *An celebratio Miſſæ quotidianæ pro anima quondam Ægidii Urſini de Vivariis, intermittenda ſit, quouſque fructus Locorum Montium, pro hujuſmodi celebratione aſſignatorum, per eorum continuum inveſtimentum in alia Loca Montium, in totum aſcendant ad annua ſcuta ſexaginta in caſu &c.*

II. *An pro Miſſis, hucuſque celebratis, annua ſemper eleemoſyna ſcutorum ſexaginta fuerit debita in caſu &c.* Et quatenus affirmative.

III. *An ex iiſdem fructibus Locorum Montium ante omnia ſit detrahenda, & perſolvenda tota illa pecuniarum ſumma, quæ pro reintegratione eleemoſynæ Miſſarum celebratarum, ad iſtiuſmodi annuam rationem ſexaginta ſcutorum hactenus deſideratur, in caſu &c.*

Non propoſita.

Die Sabbathi 21. Maii 1718.

IN proxima præterita Congregatione nonnulla Cauſarum Dubia inferius recenſenda indeciſa remanſerunt. Dignabuntur EE. VV. dictæ Congregationis ſolium reaſſumere, & ſequentibus dubiis reſpondere.

Seſſ. 22. de Sacrif. Miſſ. in decret. de Obſ. & evit. in celeb. Miſ.

ROMANA SUSPENSIONIS ONERIS, ET REINTEGRATIONIS ELEEMOSYNÆ MISSARUM.

I. *An celebratio Miſſæ quotidianæ pro anima quondam Ægidii Urſini de Vivariis intermittenda ſit, quouſque fructus locorum montium pro hujuſmodi celebratione aſſignatorum per eorum continuum inveſtimentum in alia loca montium, in totum aſcendant ad annua ſcuta ſexaginta, in caſu &c.*

II. *An pro Miſſis hucuſque celebratis, annua ſemper eleemoſyna ſcutorum ſexaginta debita fuerit in caſu &c.* Et quatenus affirmative.

III. *An ex iiſdem fructibus locorum montium ante omnia ſit detrahenda, & perſolvenda tota illa pecuniarum ſumma, quæ pro reintegratione eleemoſynæ Miſſarum celebratarum ad iſtiuſmodi annuam rationem ſexaginta ſcutorum hactenus deſideratur, in caſu &c.*

Ad I. Affirmative. Ad II. & III. Dilata.

Seſſ. 23. de Reform. c. 8. & 9.

NEAPOLITANA, SEU SURRENTINA ORDINATIONIS. Propoſita fuit hæc Cauſa in Congregatione habita die 27. Novembris 1717. nec ulla fuit capta reſolutio. Fuit eadem repropoſita in Congregatione habita die 11. Decembris ejuſdem anni, & reſponſum fuit *pro coadjuvatione probationum*. Scriptum ſubinde fuit, tum Eminentiſſimo Archiepiſcopo Neapolitano, tum Archiepiſcopo Surrentino, ut ille ſuper permanentia, & Domicilio Renati de Maſſa ante ſuam Ordinationem in Diœceſi Neapolitana, validioribus, quibus poſſet, informaret documentis, & ut hic conſimili modo certiorem redderet Sacram Congregationem de illius permanentia, & domicilio ante ſuam pariter ordinationem in Diœceſi Surrentina. Ex novis igitur documentis tranſmiſſis per manus circumferendis, prævia citatorum foliorum reaſſumptione, proponitur Dubium ab EE. VV. definiendum.

An Sacerdos Renatus de Maſſa ſit licite ordinatus in caſu &c.

Negative.

ELBO-

ELBOREN. DECLARATIONIS INDULTI. Fuit a Sanctiſſimo Domino Noſtro per ſuas literas, expeditas in forma Brevis, conceſſum Hoſpitali Spiritus Sancti Civitatis Elborenſis, Indultum, quod omnia Legata pia in Civitate, & Diœceſi Elborenſi a Teſtatoribus relicta, & in poſterum relinquenda, quæ intra tempus, pro exequutione præfixum, non fuerunt exequutioni demandata, eidem Hoſpitali applicata cenſerentur, dummodo tamen Legata pia non fuiſſent certis perſonis relicta. *Seſſ. 22. c. 6. de Reform.*

Priores, & Beneficiati Parochialium Eccleſiarum Civitatis, & Diœceſis Elborenſis in ſupplici libello, Sanctiſſimo Domino Noſtro exhibito, expoſuerunt, ſe ab Adminiſtratoribus Hoſpitalis indebite vexari, ſub obtentu præcitati Indulti, dixerunt enim ſe cogi, ad faciendam in fine anni quamdam fidem de numero Miſſarum non ſatisfactarum, remiſſoque examine precum ad hanc Sacram Congregationem, fuit de more ſcriptum, pro informatione Ordinario Elborenſi,

Retulit Ordinarius, ſe inſtantiam Parochorum, & Beneficiatorum communicaſſe Adminiſtratoribus Hoſpitalis, nec rationes ſubſiſtentes, & validas ab illis audiviſſe, quæ ad negocium facere poſſent, & poſt plura concluſit, quod Indultum Sanctiſſimi Domini Noſtri declaratione indigebat, & ſignanter. an ſub illo comprehenſæ dici poſſent eleemoſynæ a Teſtatoribus relictæ, vel deſignatæ pro celebratione Miſſarum, & an eo ipſo, quod eleemoſynæ non ſolvuntur intra tempus deſignatum ad opera pia peragenda, impetrantes cenſendi ſint privati actione ad eaſdem petendas, uti fuſius ex ejus relatione deſumi valet.

Delata ad Sacram hanc Congregationem memorata informatione, tranſmiſſiſque foliis rationum allegatarum ab Adminiſtratoribus Hoſpitalis, cum animadverſum fuerit, in illis impugnari hujus Sacræ Congregationis juriſdictionem, quaſi quod ipſa non poſſet moderari, aut declarare Indultum a Summo Pontifice conceſſum, a Prioribus & Beneficiatis Eccleſiarum Parochialium iterum ſupplicatum fuit Sanctitati Suæ pro conceſſione omnium facultatum neceſſariarum, & opportunarum, & ſupplicatione ad hanc Sacram Congregationem remiſſa, cauſa inter prædictos Priores, & Beneficiatos, & Adminiſtratores Hoſpitalis proponitur ſuper declaratione Indulti.

Contendunt Priores, & Beneficiati, quod in Indulto non comprehendantur Legata Miſſarum tam perpetuarum, quam manualium, licet illud conceptum ſit per hæc verba, *Legata pia relicta, & relinquenda*: Tum quia Legata Miſſarum ſunt ſpecialı nota digna, tum quia Legata, & onera Miſſarum, ut plurimum a Teſtatoribus relinquuntur certis Eccleſiis, & certis Altaribus, itaut certis quodammodo locis relicta dicenda ſint, ſeu certis perſonis, & tandem quia ſpeciales in oneribus Miſſarum adſunt Pontificiæ Conſtitutiones; quo ad Miſſas etenim non adimpletas, facultates Reverendæ Fabricæ ſibi vindicant locum, & quoad earum reductionem in futurum urgent Decreta ſan. mem. Urbani VIII., & Innocentii XII., necnon facultates hujus Sacræ Congregationis.

Contendunt ulteriores Priores, & Beneficiati, quod ultra terminum a Teſtatoribus deſignatum, pro exequutione piorum operum a ſe relictorum, præfigendus ſit hæredibus, vel Executoribus Teſtamentariis alius novus terminus, antequam legata pia non adimpleta applicentur Hoſpitali: præter etenim poſſibilitatem, quod ab hæredibus, & Executoribus Teſtamentariis aliqua legitima cauſa afferatur pro mora excuſanda, uti ponderat ſcribens pro Prioribus, & Beneficiatis, urget exemplum ejus, qui ſub juramento

promiſit ſolvere quolibet anno partem ſui debiti, quam unica vice ſolvere debuiſſet, ſi etenim uno omittat anno ſolutionem partis conventæ, jus diſponit, ut pro tota ſumma agi valeat a Creditore, *Textus in l. ſi quis major C. de tranſactionibus*, & tamen, non obſtante hac literali juris diſpoſitione, agi nequit pro tota ſumma, niſi creditor plene probet, debitorem fuiſſe in dolo juxta *deciſ.* 583. *num.* 3. *part.* 1. *diverſ. & deciſ* 1059., *& deciſ.* 1136. *cor. Seraphino*.

Contendunt denique Priores, & Beneficiati Indultum eſſe reſtringendum ad terminum annorum triginta, excipienda eſſe etiam ab Indulto Legata relicta certis locis, necnon Legata pro quibus, aut obtentæ fuerunt, aut obtinebuntur compoſitiones a Reverenda Fabrica Sancti Petri; item petunt, quod inhibeatur quæcumque condonatio, nec non quæcumque compoſitio cum debitoribus Legatorum, & tandem, ut exequutio Indulti ſoli committatur Epiſcopo.

His ſtantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An Legata Miſſarum tam perpetuarum, quam manualium comprehendantur in Indulto, ſeu Brevi, de quo agitur, in caſu &c.*

II. *An, & qui terminus, ultra deſignatum a Teſtatoribus, ſit præfigendus Hæredibus, aut Executoribus Teſtamentariis, antequam legata pia non adimpleta applicentur Hoſpitali Expoſitorum Elboræ, in caſu &c.*

III. *An, & quomodo ſit conſulendum Sanctiſſimo Domino Noſtro pro moderatione Brevis, ſeu Indulti, de quo agitur, in caſu &c.*

Audiantur Miniſtri Rev. Fabricæ, & ad Mentem.

Seſſ. 23. c. 8. de Ref.

ROMANA. Gullielmus Melfort. qui obtinet Archipresbyteratum in Collegiata Eccleſia Sancti Euſtachii, debet ex cauſa dicti beneficii ad Sacros Ordines aſcendere, ſed nonnullis indiget diſpenſationibus, ut ex ſequenti facti ſerie deſumitur.

Gullielmus origine Scotus Londini natus eſt anno 1686. ex Genitoribus conſpicuæ, & nobiliſſimæ familiæ, ſed hæreſis labe infectis, qui tamen hæreſim abjurarunt, & Catholicam Religionem ſubinde amplexi ſunt, dum ipſe erat in ætate annorum duorum, & poſtquam ab Adminiſtro Eccleſiæ Anglicanæ Baptiſmum receperat.

Tempore quo glorioſæ memoriæ Jacobus Secundus Angliæ Rex e Regno fuit expulſus, ipſe cum ſuis Genitoribus Gallias, & deinde Flandriam petiit, & in Univerſitate Duacenſi ſuorum ſtudiorum curſum explevit, & ab Epiſcopo Attrebatenſi Confirmationis Sacramentum ſuſcepit, & poſt hæc, cum Gallias reverſus fuiſſet, fuit ab Epiſcopo Nivernienſi ad primam Tonſuram, & ad quatuor Ordines Minores promotus. Duobus ab hinc annis Romam venit, & a Sanctiſſimo Domino Noſtro dictum Archipresbyteratum Sancti Euſtachii obtinuit.

In hoc itaque rerum ſtatu, primo videndum eſt, an Orator ſit irregularis propter Baptiſmum ab Hæretico receptum. Porro ab Hæreticis Baptizati ſunt irregulares *Textus in Can. Ventum eſt in fine prima quæſt.* 1., & ſola difficultas in hoc conſiſtit, utrum hæc irregularitas incurratur ab eo, qui in adulta ætate fuit ab hæretico Baptizatus.

Pro irregularitate contrahenda etiam ab Infante, facit Textus *in Can. qui in qua-*

*qualibet prima quæſt.*7., & hanc opinionem tuetur *Majol. de irregularitate lib.*3. *cap.*12.: pro irregularitate vero contrahenda ſolum ab illo, qui in adulta ætate baptizatur, facit *Textus in Can. placuit*, & *in Can. qui apud Donatiſtas prima quæſt.*4., & hanc opinionem tuetur *Gloſſa in Can. qui in qualibet in verbo Baptizati prima quæſt.*7., & fuſe proſequitur *Suarez de cenſuris diſput.*42. *ſect.*1., ubi docet, crimen eſſe fundamentum hujus irregularitatis, & crimen conſiſtere in voluntaria ſuſceptione Baptiſmi ab hæretico.

Rurſus cum Orator natus ſit ex parentibus hæreticis, inquirendum eſt, an ex hoc capite irregularitatem incurrerit. Juxta veriorem ſententiam, hæreticorum filii ſunt irregulares: *Textus in cap. quicumque* 2. §. *Hæretici*, & *in cap. ſtatutum* 15. *de hæreticis in* 6. Cum autem Parentes Oratoris Catholicam fidem amplexi ſint operæ pretium eſt examinare, an propter hanc circumſtantiam, nulla dici valeat ab ipſo irregularitas incurſa; Doctores etenim hanc ſtatuere videntur differentiam inter hæreticum, & hæretici filium, quod hæreticus, hæreſi etiam abjurata, remanet irregularis, juxta *Textum in Can. Preshyter de pœnitentia diſt.*5. e contra vero hæretici filius non eſt irregularis, ſi Parentes Catholicam fidem amplexi ſint, uti docet *Suarez in allegato Tractatu de Cenſuris diſp.*43. *ſect.*3., & ſequitur *Cardinalis Albitius de inconſtantia in fide cap.*24. *num.*75. & 76. & eſt de mente hujus Sacræ Congregationis, uti colligitur ex ejuſdem epiſtola anni 1591. *Epiſtolarum lib* 7. *pag.*277. *a tergo*.

Orator quoque fuit, uti diximus, prima Tonſura, & quatuor Minoribus Ordinibus ab Epiſcopo Nivernienſi initiatus; Cumque in hac ordinatione non adfuerint literæ dimiſſoriales ſui Ordinarii, examinandum eſt, an remanſerit ſuſpenſus ab exequutione ordinum ſuſceptorum, quamdiu proprio Ordinario videbitur expedire, juxta Concilium Tridentinum *ſeſſ.*23. *cap.*8. *de Reformatione*; abſque eo quod ſuffragari poſſit ratio Domicilii per Oratorem in Galliis contracti, quia non ſunt probata requiſita Domicilii ad effectum Ordines ſuſcipiendi ad tramites Bullæ, *Speculatores* §. *Subditus*, *quæ eſt la quaranta quattro in Bull. parvo ſan. mem. Innocentii XII.*

Tandem cum debeat Orator ad Sacros Ordines aſcendere, & ſit arctatus ab Archipresbyteratu, quem obtinet, teſtimoniales non exhibet literas eorum Ordinariorum, in quorum Diœceſibus tanto tempore moram traxit, ut aliquo potuerit impedimento canonico irretiri, uti in citata Bulla præſcribitur; cumque ipſe paratus ſit vitam, & mores, nec non Baptiſmum, & confirmationem probare per Teſtes fide dignos, videndum eſt, an id admitti valeat.

Exemplo ejus, quod paſſim practicatur in Tribunali Sanctiſſimæ Inquiſitionis, in quo concurrente morali impoſſibilitate probandi libertatem Status quoad aliquos, qui volunt Matrimonio copulari, admittitur libertatis probatio per Teſtes, & per juramentum ejus, qui vult Matrimonium contrahere, intimata pœnarum comminatione adverſus Polygamos.

Omnia itaque in unum colligendo, onus erit EE. VV. ſequentibus dubiis reſpondere.

I. *An Orator ſit irregularis, ex quo Baptiſmum ab Hæretico recepit.*

II. *An irregularis ſit, ex quo natus eſt a parentibus hæreticis, & quatenus affirmative.*

III. *An ei ſit indulgenda diſpenſatio.*

IV. *An remanſerit ſuſpenſus a ſuſceptorum Ordinum exequutione, ex quo eos re-*

recepit sine dimissoriis proprii Episcopi, & quatenus affirmative.

V. *An hæc suspensionis pœna de medio tollenda sit per Apostolicam dispensationem, non obstante quod sui Ordinarii consensus deficiat.*

VI. *An probatio de vita, & moribus, necnon Baptismi, & Confirmationis fieri possit per Testes, deficientibus literis testimonialibus Ordinariorum, juxta præscripta in Bulla* Speculatores.

Ad primum, & Secundum negativè. Ad Tertium satis provisum. Ad Quartum, & Quintum affirmativè. Ad sextum dilata, & ad mentem.

Decr. de Purgat. sess. 25.

ROMANA. Claræ Memoriæ Cardinalis Corradus in suo testamento facto die 7. Januarii anni 1666. sic disposuit.

Amplius dispono, quod instituantur a prædictis Eminentiss. Dominis meis hujus Testamenti Executoribus duæ Cappellaniæ cum onere singulis Sacerdotibus, qui illas pro tempore obtinebunt, celebrandi, per se ipsos Missam quotidianam, altera scilicet in dicta Ecclesia Sanctæ Mariæ Transpontem pro suffragio animæ meæ, altera vero in Ecclesia S. Gregorii pro suffragio animarum Patris, Matris, Fratris, atque Attinentium, & Benefactorum, ac Familiarum meorum hoc ordine, videlicet die Lunæ pro Anima Patris mei, die Martis pro Anima Matris meæ, die Mercurii pro Anima Fratris mei, die Jovis pro Animabus Benefactorum, die Veneris pro Animabus Attinentium, & die Sabbathi pro Animabus Familiarium nostrorum, atque iste Ordo successive in perpetuum servetur.

Cappellania fundata in Ecclesia Sancti Gregorii, tribus ab hinc annis, translata fuit ad Ecclesiam Sanctorum Fabiani, & Sebastiani extra mœnia Urbis, Apostolica auctoritate intercedente; cumque Abbas, & Monaci dictæ Ecclesiæ, ordine, quo supra, Missas fecerint celebrare, sed prætermiserint celebrationem die Dominico, dubitare incœperunt, an adæquate, & integre satisfecerint oneri annexo dictæ Cappellaniæ, habitoque recursu ad hanc Sacram Congregationem, rescriptum fuit *Eminentissimo Protectori, qui dignetur Sacram Congregationem Concilii instructam reddere, & votum aperire.*

Eminentissimus Protector in sua informatione sensit, Monacos esse obligatos ad celebrationem Missæ etiam die Dominico, motus ex verbis fundationis, & signanter ex his, quæ sequuntur, *cum onere singulis Sacerdotibus, qui illas pro tempore obtinebunt, celebrandi per se ipsos Missam quotidianam.* Quoad punctum vero, an die Dominico Monaci sint obligati ad Missæ applicationem, idem Eminentissimus Protector, docte de more, hinc inde deductis rationibus, dixit, articulum esse dubium, & quia Monaci in præteritum Missam die Dominico non celebraverant, & idcirco instabant pro absolutione, idem Eminentissimus Protector concluſit, quod in omnem casuum Monaci absolvi possent cum aliqua tenui compositione præscribenda, vel ab hac Sacra Congregatione, vel ab altera Fabricæ S. Petri.

Ex his, quæ hucusque dicta sunt, satis aperte desumitur, difficultatem consistere in hoc, an Monaci teneantur Missam die Dominico applicare.

Pro applicatione facit primo, quod versamur in Missa quotidie celebranda ex dispositione hominis, in quo rerum statu urget propositio, quod obligatus ad celebrandum, obligatus etiam censetur ad applicandum pro Fun-

da-

datore, licet in fundatione nulla facta fit mentio applicationis, juxta antiquam resolutionem hujus Sac. Congregationis *in Tinen. applicationis Sacrificii* 18. *Augusti* 1668. cum aliis resolutionibus concordantibus laudatam in folio Congregationis a me distributo *pro die* 12. *Februarii hujus ejusdem anni* 1718. *in Causa Ferrarien. applicationis Missarum*.

Facit secundo pro applicatione, quod licet pius Fundator quamlibet hebdomadæ diem expresserit, designando applicationem, & eamdem applicationem non designaverit pro Missa celebranda die Dominico, hinc tamen non infertur, quod dicta die voluerit relinquere liberam sacrificii applicationem, sed potius sibi vindicat locum præsumptio, quod singulis hebdomadæ diebus voluerit pro singulis in particulari applicationem Sacrificii, & die Dominico eamdem voluerit applicationem pro omnibus in communi.

Tum quia pius Testator in eodem Testamento, in eadem oratione, & cum eadem dote alteram Cappellaniam fundavit, & cum quoad hanc nulla sit difficultas, imo clarum sit quotidianam voluisse Missæ applicationem, idem judicium erit etiam ferendum in ordine ad Cappellaniam, de qua nunc agitur.

Tum quia Monaci Sancti Gregorii, in quorum Ecclesia fuit præsens Cappellania fundata, Missam applicarunt etiam die Dominico; in eorum etenim libris adnotata est a Cappellano celebrante celebratio, nedum aliis diebus, sed etiam die Dominico. Uniformis hæc autem adnotatio demonstrat, applicationem non solum aliis diebus, sed etiam die Dominico factam fuisse, & ab hac uniformi adnotatione oritur observantia, quæ viam aperit interpretationi voluntatis pii Fundatoris.

Facit tertio pro applicatione, quod Ecclesia Sancti Gregorii, in qua fuit, uti diximus, Cappellania fundata, Missis abundat, nedum diebus ferialibus, sed etiam die Dominico. Dici ergo nequit, quod Testator die Dominico voluerit simplicem Missæ celebrationem pro majori cultu Ecclesiæ, & pro majori commoditate Populi, ad eam accedentis; Et cessante hoc respectu, cessat ratio, propter quam fuit alias ab hac Sacra Congregatione determinatum, quod Cappellanus, qui tenebatur celebrare, non tenebatur applicare, juxta resolutiones in citato folio allegatas.

E' contra adversus applicationem Missæ die Dominico faciunt ea, quæ sequuntur. Cardinalis Fundator geminas Cappellanias instituit, alteram in Ecclesia Sanctæ Mariæ Transpontem, cum celebratione Missæ quotidianæ pro suffragio animæ suæ, alteram in Ecclesia Sancti Gregorii, enumeratis diebus, & personis, pro quibus erat applicanda Missa, & omisso die Dominico, in quo de applicatione locutus non est. Dici ergo nequit, quod voluerit pro anima sua applicationem die Dominico, cum animæ suæ consuluerit per applicationem Missæ quotidianæ ab alio Cappellano in alia Ecclesia celebrandæ. Similique ratione dici non potest, quod die Dominico voluerit applicationem in communi, pro omnibus illis, pro quibus demandaverat applicationem in particulari, aliis diebus per ipsum designatis, urgente nedum discretiva inter diem Dominicum, & alios dies, sed etiam taxativa pro aliis diebus, & non pro die Dominico, in quo rerum statu, durum videtur, quod Missa die Dominico sit ex præcepto Fundatoris applicanda.

Additur, quod disputato in hac Sacra Congregatione dubio, an esset die Sabbati Missa applicanda, in hypothesi, in qua Fundatrix demandaverat applicationem aliis hebdomadæ diebus, & applicationem non demandaverat

die

die Sabbathi, ſed ſimplicem in illo celebrationem, reſponſum fuit *negative*, uti deſumitur ex folio Congregationis habitæ die 1. Decembris 1714. pro Cauſa Romana Reductionis, & applicationis Miſſarum, & ex alio folio pro Congregatione die 15. Decembris 1714. *lib.*64. *Decretorum*.

His præmiſſis, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An Monaci ratione dictæ Cappellaniæ teneantur ad celebrationem Miſſæ die Dominico in caſu &c. & quatenus affirmative.*

II. *An teneantur ad ejuſdem Miſſæ applicationem, & quatenus affirmative.*

III. *An quoad præteritum ſint abſolvendi.*

Dilata.

*Seſſ.*14.*cap.*3. *de Ref.*

CIVITATIS CASTELLANÆ. Jacobus Paradiſi Sacerdos, & Canonicus Cathedralis Eccleſiæ Civitatis Caſtellanæ fuit a ſuo Ordinario ſuſpenſus a celebratione Miſſæ, propter morbum Paralyticum, quo laborat, eodemque ſupplicante pro facultate celebrandi Miſſam cum aſſiſtentia Sacerdotis, fuerunt juxta morem, preces remiſſæ ad eumdem Ordinarium pro informatione, & voto, & ipſe retulit, ſibi ex Teſtimonio plurium Sacerdotum, & Clericorum fide dignorum conſtare, quod poſt abſolutam a Jacobo Paralytico Miſſam, fuerunt adinventæ in corporali particulæ Hoſtiæ conſecratæ, & quod aliquæ ex Calice Sanguinis guttæ ceciderunt, dum Miſſa ab eodem celebrabatur, propter manuum tremorem, quo laborat. De hoc poſtremo facto Epiſcopus dicit, ſe eſſe informatum ex Proceſſu a ſe confecto, neque ſe exiſtimare, quod adjutorium alterius Sacerdotis operari valeat, ne in Miſſæ celebratione a Canonico peragenda, ſequi poſſint ea, quæ ſupra fuerunt enarrata.

De juſtitia ſuſpenſionis, nulla videtur eſſe poſſe difficultas; Sacerdos etenim, qui tremulas habet manus, propter periculum ſubverſionis Sanguinis, ſuſpenditur ab Ordinis Sacerdotalis adminiſtratione, juxta Doctrinam *Specul. in cap. ſi forte n.*5. *de elect. in* 6. itaut hic, & nunc tantum quærendum ſit, an Miſſæ celebratio illi permitti valeat cum alterius Sacerdotis aſſiſtentia.

Pro negativa opinione facit *Gloſſ. in Can. communiter*, *in verbo de iis diſt.*33. quæ alterius Sacerdotis aſſiſtentiam admittit in Sacerdote Epileptico, qui raro tamen in terram labatur, nonniſi quia ſi accidat Paroxiſmus, Sacrificium, quod ab eo incæptum eſt, perfici valet ab Aſſiſtente, quæ ratio non videtur applicabilis Caſui Sacerdotis Paralytici.

Pro affirmativa vero opinione facit Textus Concilii Toletani, relatus in *Can. illud* 7. *quæſt.*1., qui aſſiſtentiam Sacerdotis generaliter admittit, quando agitur de infirmo Sacerdote celebrante, non attentis poſtremis verbis, in quibus dicitur, non admitti Sacerdotem adjutorem, quando frequens, & continuus eſt morbus celebrantis: hæc etenim poſtrema verba non ſunt verba Concilii, ſed Gratiani, quæque conſequenter vim Textus habere non poſſunt, juxta communem ſenſum eruditorum, etiam in Tribunalibus admiſſum, uti videri poteſt *in deciſ.*377. *Peniæ num.*32. *& ſeq. Venetæ impreſſionis*.

Additur, quod adhibito Calice majoris ponderis, & firmato Celebrantis brachio per brachium aſſiſtentis, non videtur amplius adeſſe poſſe periculum effuſionis. Simileque eſt illud, quod habetur in conceſſion. facta celebrationis Miſſæ anno 1706. in Navibus Hiſpanorum, & in Triremibus Claſſis Pontificiæ pro anno 1716. per Literas Apoſtolicas in forma Brevis; legitur enim

enim in illis hæc clausula: *dummodo celebratio Missæ eo dumtaxat tempore, quo mare tranquillum, & cælum serenum reperiatur, & cum assistentia alterius Sacerdotis, seu Diacon. fiat, itaut periculum effusionis Sanguinis, in dicta celebratione minime adsit.*

Dignabuntur itaque EE. VV. decernere.

An Oratoris precibus sit annuendum in casu &c.

Negative.

PAPIEN. N. N. dum erat constitutus in decimo quinto suæ ætatis anno, & dum cum alio juvene ludebat, eum parvo cultro percussit, & percussus, seu vulneratus intra quadraginta dies, & ex causa vulneris mortuus est. Delictum non fuit notorium, nec unquam deductum fuit ad forum contentiosum, & moraliter est impossibile, ut modo ad forum contentiosum deducatur, tum quia omnes Propinqui illius, qui occisus est, nunc mortui sunt, tum quia elapsi jam sunt anni decem & octo; cumque dictus N. N. velit Sacris Ordinibus initiari, & ad Sacerdotium ascendere, & habuerit recursum ad Emum Ordinarium pro obtinenda ab illo dispensatione super commisso homicidio, non intendit Eminentissimus Ordinarius aliquid agere, nisi audito sensu hujus S. Congregationis. *Sess. 24. c. 6. de ref.*

Clara est lex S. Concilii Tridentini *sess. 24. de Reformat. cap. 6.* in qua dicitur licere Episcopis dispensare in omnibus irregularitatibus, & in omnibus suspensionibus ex delicto occulto provenientibus, excepta ea, quæ oritur ex homicidio voluntario, & exceptis aliis deductis ad forum contentiosum; quæ dispensatio tamen prodest in foro conscientiæ; quo circa cum versemur in homicidio, & in facto exposito supponatur, illud fuisse, & esse occultum, nec umquam deductum fuisse ad forum contentiosum, & hic, & nunc moraliter esse impossibile, ut ad dictum forum deducatur, totus difficultatis punctus erit in hoc constituendus, an in casu, & ad effectum de quo agitur, homicidium dici valeat voluntarium.

Adversus qualitatem homicidii voluntarii facit, quod in pluribus mors non sequitur ex vulnere, per parvum cultrum illato, juxta Doctrinam *Cajetani in Comment. ad 2-2. Divi Thomæ quæst. 64. art. 8. ad tertium. Homicidium non inter casualia, sed voluntaria computandum videtur, quoniam in promptu ratio est, ut actus ipse occisio sit, quoniam talis actus in pluribus natus est facere abortum, casuale autem est, ut in paucioribus.*

Pro qualitate vero homicidii voluntarii, & signanter ad effectum de quo agitur, facit, quod homicidium voluntarium est non solum quando occidens explicite vult occidere, sed etiam quando ejus voluntas tendit in eum actum, ex quo de per se, ac immediate mors sequitur, non per accidens, uti contingit in eo, qui alium percutit, volens ei injuriam irrogare, sed non occidere, si enim ex percussione mors sequatur, dicitur homicidia voluntarius, cum voluntas percutientis feratur in percussionem, & in omne id, quod immediate, & per se, non per accidens ex eo fuit secutum; & sic in homicidium ex percussione per se, & immediate secutum, uti probat Textus *in cap. ult. de homicidio in 6.*, & late exornat *Govar. in comment. ad Clementinam si furiosus de homicidio part. 2. sub num. primo*, ubi etiam §. *primo sub num. 2.* observat, quod habens facultatem dispensandi in

homicidio casuali, & non in voluntario, non potest in dicto homicidio taliter commisso dispensare.

His autem stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An Ordinarius dispensare valeat in irregularitate ex homicidio contracto in casu, & ad effectum, de quo agitur?

Negative.

Sess. 25. c. 3. de ref.

BONONIEN. Ex testamento perituræ numquam mem. Cardinalis Ægidii Albornozzi Bononiæ, & totius Italiæ de Latere Legati, institutum fuit in Civitate Bononiæ celeberrimum S. Clementis Collegium pro Nobilibus Hispanis, quod nomen habet Collegii Majoris, cum fuerit norma aliorum subinde Collegiorum, quæ in Hispaniis erecta fuerunt, ut pluribus refert *Antonius Masinus rerum Bononiensium scriptor accuratissimus pag. 529.*

Ad hoc Hispanorum Collegium, cujus fundatio fuit etiam roborata auctoritate Apostolica, nonnullæ Hispaniarum Ecclesiæ, & illi de Domo Fundatoris jus habent nominandi certum numerum Scolasticorum, qui Theologiæ, vel Juris Canonici Professores saltem Baccalaureatus titulum in una, vel altera facultate obtinuerint, uti legitur *in Statuto Collegii nono, & decimo dist. 2.*, & quilibet nominatus cor. Ordinario Loci probare tenetur puritatem suæ Originis, absque ulla macula Maurorum, Judæorum, vel Hæreticorum, & alia quædam requisita, quæ sunt descripta in fine statutorum *sub versiculo sequitur forma communis*, & hæc probatio fieri debet per testes Catholicos, & omni exceptione majores, qui sint ad minus quinque & deinde per alios tres testes legalitatem testium examinatorum comprobantes.

Primis hisce probationibus compilatis, eædem in forma authentica, una cum literis nominationis a nominato exhibentur Rectori, & Collegii Collegialibus, qui ipsum in Collegium admittunt, postquam recognoverunt omnia fuisse rite, & recte peracta.

Quia vero hæc prima probatio esse potest errori, & deceptioni obnoxia, hac de causa, in Collegii Statutis per Summos Pontifices approbatis, nova & distincta præscribitur forma ad secundum examen deveniendi; a toto siquidem Collegio per secreta suffragia, unus ex Collegialibus eligitur, qui jam peractis secundis probationibus de aliquo beneficio provisus in Hispanias redierit, ut de veritate, & subsistentia primarum probationum per se ipsum inquirat, examinando iterum testes, qui coram Loci Ordinario deposuerunt, vel alios, si illi mortui sint, & præter hos, alios tres Testes super illorum, & Notarii de prima probatione rogati legalitate, quemadmodum legitur in Statuto 12. *dist. 2. & in fine sub versiculo sequitur forma communis*, & hic Collegialis inquirens propria manu debet testium depositiones scribere, & ad Collegium transmittere, & si per hanc secundam inquisitionem prima deprehendatur extorta dolo, vel fraude, expellitur ille, qui in Collegium admissus est, & ad omnes expensas condemnatur, uti habetur in statutis, & in relatione Eminentissimi Bononiæ Archiepiscopi.

Ut sarta tecta, & in suo robore permaneat mox relata secunda inquisitio, & ut ea rite, & recte executioni mandari valeat, Rector, & Collegiales SS D. N. supplicarunt, ut Collegiali electo ad eam peragendam in Locis Hispaniarum, daretur facultas testes renuentes se examini subjicere, per

cen-

censuras Ecclesiasticas cogendi, precibusque pro informatione, & voto ab hac Sac. Congregatione remissis ad Eminentissimum Bononiæ Archiepiscopum, eodemque annuente, proposita fuit hæc instantia inter summaria precum die 5. Junii 1717. & negative fuit responsum, eo præcipue sub obtentu, quod inconveniens videbatur facultatem simplici Collegiali præstare erigendi Tribunal, & Censuras decernendi; præterquam quod per spatium trium, & ultra sæculorum, facta fuerat secunda inquisitio ad tramites statutorum absque eo quod extraordinarium prædictum remedium Censurarum fuerit existimatum necessarium.

Adversus hoc rescriptum concessa fuit Rectori, & Collegialibus nova audientia, & quod eorum instantia poneretur in folio, & cum modo de ejus merito agendum sit, sequentia ab iisdem proponuntur fundamenta, quorum ope existimant fieri voti compotes.

Primum est, quod officium Testes examinandi inutile quodammodo videtur, & frustratorium si eo fungens officio facultatem non habet testes cogendi, in hypothesi, in qua recusent se examini subjicere; cumque Censura sit subsidiarium pro coactione remedium, hinc inferunt, decens esse, & maximopere conveniens, quod à Summo Pontifice detur Collegiali facultas testes examinandos cogendi per censuras in hypothesi, in qua nolint se examini subjicere, & in qua aliud aptius non suppetat remedium.

Secundum est, quod sæpe sæpius in praxi occurrit, ut in casu renitentiæ Testium examinandorum, vel non possit haberi recursus ad Ordinarium, vel recursus ad eumdem sit inutilis, tum quia Testes aliquando degunt in locis ab eo loco admodum remotis, in quo degit Ordinarius, tum quia sæpius Ordinarii recusant assistentiam, & opem præstare Collegiali examinanti, ut examinare valeat Testes, qui se nolunt examini subjicere, & tandem quia inter hos Testes, sæpe sæpius aliqui reperiuntur, qui sunt ab Ordinarii jurisdictione exempti; Ad hæc ergo incommoda avertenda, dicunt expedire, ut Collegiali inquirenti detur modo prædicto facultas Testes per Censuras cogendi.

Tertium est, quod consimilium concessionum non desunt exempla a Rectore, & Collegialibus proposita, & justificata; Julius etenim Tertius, Paulus Tertius, & Paulus Quartus concesserunt, ut ille, qui juxta statuta Toletanæ Ecclesiæ probationes recipere debet pro his, qui ad illam sunt admittendi, Testes cogere possit per Censuras. Hoc ipsum fuit concessum a Clemente Octavo Collegio Majori de Alcala, ut conficiens processum super qualitatibus Collegialium, Testes compellere possit per censuras, & pœnas Ecclesiasticas. Binæ tandem aliæ reperiuntur Urbani Octavi concessiones pro Collegio Vallisoletano S. Crucis, & pro Collegio Salamantino S. Bartholomæi; ita ut si urgente probationum explendarum necessitate, inferiora Hispaniarum Collegia dicto Privilegio fuerunt decorata, juremerito sperari valeat, esse consimili privilegio decorandum Collegium Hispanorum, Bononiæ erectum, quod est cæteris aliis antiquius, & Majoris appellatione est hac de causa decoratum; in nihilum relevante vel inconvenientia, quod Collegialis possit erigere Tribunal, & procedere ad Censuras, vel quod spatio tanti temporis non fuerit expetitum hoc remedium, quandoquidem, uti subdunt Oratores, quælibet tollitur inconvenientia ab allegatis exemplis, & experientia præterita difficultatum, quæ contigerunt in compilanda secunda inquisitione, occasionem subministravit exorandi Sedem Apostolicam pro facultate in superioribus mo-

Hæc ſunt, quæ ab Oratoribus exponuntur; Dignabuntur itaque EE. VVt decernere.

An Oratorum precibus ſit annuendum, itaut ſit ſtandum, vel recedendum a Decretis.

In Decretis.

Seſſ. 22. c. 6. de Reform.

ROMANA, SEU PRATEN. INDULTI. Prævio conſilio hujus Sacræ Congregationis ſan. mem. Innocentius XII. per ſuas litteras in forma Brevis indulſit R.P.D. Alexandro de Calvis, tunc Signaturæ Juſtitiæ Votanti, pro ſuæ Dignitatis ſubſtentatione, ut, ſuſpenſo multiplico, quod Laurentius de Calvis ejuſdem Patruus, in ſuo ultimo demandaverat teſtamento, frui poſſet tum reſidualibus fructibus decurſis, & non investitis, tum aliis in poſterum decurrendis, uſquequo filius Joannis Vaji capax evaderet Legati a teſtatore relicti.

Sciendum eſt etenim, quod memoratus Laurentius de Calvis nonnulla bona reliquit Capitulo Pratenſi, ut ex illorum fructibus darentur ſcut. 24. quolibet Anno Magiſtro Grammaticæ pro puero inſtruendo, & ut alia ſcuta 165. erogarentur pro alimentis alterius juvenis in Seminario Romano, & per ſex annos ſcut. 110. ut ille extra Seminarium Romanum, in Urbe permanere poſſet, Studiis, & Praxi Legali vacando, ea ulterius ſtatuta lege, ut in hypotheſi, in qua prædicta Legata eſſent vacantia, fieret multiplicum pro augendo Legato relicto favore ejus, qui juriſprudentia operam in Urbe navaret, necnon pro conſtituenda Dote alterius Legati in ſumma ſcutorum annuorum 40. pro Clerico educando, vel in Seminario Pratenſi, vel in Seminario Florentino.

Apoſtolicum Breve fuit executioni mandatum, & redditus in eodem aſſignati, fuerunt ab R. P. D. Alexandro de Calvis pacifice exacti uſque ad annum 1710. ſolvente Canonico de Bracciolis Camerario hæreditatis Calvæ & Deputato Seminarii Pratenſis; cum autem Anno prædicto ſolutio ceſſaverit, orta eſt inter dictum R. P. D. Alexandrum, & Deputatos Seminarii Pratenſis controverſia, prætendentibus iſtis, quod Breve fuerit per ſubreptionem, & obreptionem obtentum, & quod fructus eius vigore percepti ſint reſtituendi, & quatenus hæc reſtitutio in omni ſua parte non ſubſiſteret, in aliqua tamen parte ſubſiſtere debeat, & quod tandem fructus in præteritum non exacti, hic & nunc exigi non poſſint.

Adverſus hæc opponit R.P.D. Alexander, non eſſe qualificandum Breve Pontificium, tamquam obreptitium, vel ſubreptitium, ex quo non fuerint expreſſæ familiæ ad Legatum vocatæ poſt familias DD. de Organis, & DD. de Vajis, tum quia Breve emanavit poſt informationem Epiſcopi, & exhibito in manibus tunc temporis Secretarii teſtamento Laurentii, tum quia ex ipſa Brevis narrativa deſumitur, quod Summo Pontifici innotuit, alias familias fuiſſe ad Legatum vocatas, cum in ea legatur, R. P. D. Alexandrum eſſe *ex familia primo vocata, & cuicumque alteri præelecta*, & tandem quia expreſſio familiarum poſteriori loco vocatarum fieri non debebat pro actus validitate, cum nulli tunc adeſſent ex familia Organa, & ex filiis Joannis Vaji, qui eſſent capaces Legatorum, omneſque alii ſubſequenter vocati, ex littera teſtamenti eſſent excluſi, quoaduſque aderat ſpes capacitatis a primis vocatis acquirendæ.

Præterea additur ab eodem R.P.D. Alexandro de Calvis, quod licet in Brevi Apo-

Apoſtolico appoſita fuerit clauſula *Donec filius Joannis Vaii hujuſmodi legati capax fuerit*, prætendi tamen nequit, quod illa fuerit reſoluta, ſtatim ac Ferrantes Maria Vajus alter ex filiis Joannis Vaji terminavit ætatem annorum quindecim; Aut quia Teſtator, præter dictam ætatem, voluit, quod eligendus ad conſecutionem ſui Legati, alias plures haberet qualitates in Teſtamento expreſſas, de quarum concurſu in dicto Ferrante non docetur, aut quia ex eodem Teſtamento colligi videtur, capacitatem eſſe conſtituendam non in Anno decimo quinto, ſed in vigeſimo ſexto, in quo rerum themate ſolutjo ſibi fieri debuiſſet uſque ad annum 1713., & ſic intermitti non poterat de Anno 1710.

Tandem contendit R.P.D. Alexander, non eſſe locum reſtitutioni fructuum exactorum, primo quia fuerunt bona fide conſumpti, ſecundo quia ad effectum evitandæ reſtitutionis ſufficit ſola poſſibilitas, quod iidem exigi potuerint in ſequelam Indulti, & tertio quia agitur de fructibus pro pia cauſa ſolutis, & in terminis ſolutionis factæ pro pia cauſa, conditio indebiti nullum ſibi poteſt locum vindicare.

Ex his ergo, & aliis per Informantes deducendis dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An Breve de anno 1695. conceſſum R.P.D. de Organis ſuſtineatur, & fructus ejus vigore percepti, ſint omnes reſtituendi in caſu &c., & quatenus ſuſtineatur.*

II. *An, & a quo tempore d. Breve, ſeu indultum expiraverit, ac fructus exacti pro qua rata ſint reſtituendi, vel reſpective non exacti, exigendi, in caſu &c.*

Dilata, & proponatur in prima etiam unica.

Die Sabbathi 11. Junii 1718.

Sess 22 de ref. cap. 6.

ROMANA, seu PRATEN. INDULTI. Proposita fuit hæc Causa in postrema Congregatione habita *die 21. Maii proximi præteriti*, nec ulla fuit capta resolutio; cumque placuerit EE. VV. respondere, *dilata, & proponatur omnino in prima, etiam unica*, dignabuntur EE. VV. reassumere folium dictæ Congregationis, & ex juribus ab utrumque parte deducendis, respondere sequentibus dubiis.

I. *An Breve de anno 1695. concessum R. P. D. de Organis sustineatur, & fructus ejus vigore percepti sint omnes restituendi in casu &c., & quatenus sustineatur.*

II. *An, & a quo tempore d. Breve, seu Indultum expiraverit, ac fructus exacti pro qua rata sint restituendi, vel respective non exacti exigendi in casu &c.*

Ad Primam primi Dubii partem affirmative, & quoad Secundam ejusdem dubii partem negative, & amplius. Ad secundum, Breve expiravisse anno 1710. nec ullos fructus perceptos, usque ad dictum tempus esse restituendos.

Sess. 23. c. 18. de Ref.

SUTRINA ORATORII. Facta fuit relatio hujus Causæ inter summaria precum in antedicta Congregatione habita die 21. Maii proxime præteriti, & responsum fuit *ponatur in folio pro prima Congregatione, etiam unica.*

Factum autem ita se habet. Presbyteri Doctrinæ Christianæ Terræ Roncilionis habent in ea Collegium, in quo nedum ipsi habitant, unacum Convictoribus, sed ad quod ulterius alii accedunt Discipuli, quos erudiunt ad tramites proprii, quod profitentur Instituti, cumque prædicti Presbyteri SS.D.N. supplicaverint pro facultate habendi in memorato Collegio Oratorium, ut in eo valeant Missas celebrare, & Sacramenta administrare Convitoribus, Domesticis, atque Discipulis, & fuerit a Sanctitate Sua remissus supplex Libellus ad hanc S. Congregationem, de more fuit scriptum Episcopo pro informatione, & voto.

Retulit Episcopus, Presbyteros prædictos laudabiliter se gerere in administratione Collegii, & maximopere proficuam esse futuram licentiam Oratorii privati, & præter rationes ab Episcopo adductas in sua informatione, quæ est impressa in summario Oratorum, addi posset exemplum, tum Seminarii Romani, tum Collegii Clementini, quæ consimili gaudent privilegio, Oratorii videlicet, in quo Patres Soc. Jesu, & Patres Congregationis Somaschæ, qui respective præsident administrationi Seminarii, & Collegii, Missas celebrant, & in quibus Sacramenta administrantur Convictoribus, atque Domesticis; rectæ siquidem juventutis educationi nimis conferre videtur, quod Alumni Collegiorum ad publicas non accedant Ecclesias, ut in illis Sacramenta recipiant: & quia in quadam sententia A.C., quæ etiam dicitur confirmata, re discussa, in binis Congregationibus specialiter deputatis, dictum fuit licuisse Presbyteris Doctrinæ Christianæ Terræ Roncilionis habere Oratorium privatum, ad effectum in eo exercendi opera sui instituti, cum conditione tamen, ut in illo non ministrent Populo Sacramenta,

menta, non habeant ſepulturam, non retineant Campanas publicas, nec eleemoſynas quærant pro Miſſis in eo celebrandis: contendit ſcribens pro iiſdem Presbyteris ſententiam hanc non obſtare præſenti ipſorum petitioni, tum quia proprium eorum inſtitutum eſt, Pueros dirigere, & confirmare in via mandatorum Dei, & Eccleſiæ, tum quia ſunt parati ad adimplendas cæteras alias memoratas conditiones in ſententia appoſitas. Adhæret hiſce fundamentis etiam Epiſcopus in ſua informatione, adeoque onus erit EE. VV. decernere.

An, & quomodo Oratorum precibus ſit annuendum.

Pro gratia Oratorii privati ad formam ſententiæ, & ulterius licere Presbyteris plures Miſſas quolibet die, & etiam feſtis ſolemnioribus in d. Oratorio celebrare, & Sacramenta in eo convictoribus diſcipulis, & domeſticis, hoc eſt illis, qui actu degunt in Collegio, & illi inſerviunt adminiſtrare, excepta communione Paſchali.

ROMANA, ſeu JANUEN. LEGATI. Propoſita fuit hæc Cauſa in Congregatione habita *die 9. Aprilis, hujus ejuſdem anni*, & in folio tunc diſtributo, quod EE. VV. poterunt reaſſumere, fuit expoſita ſeries ejuſdem, una cum reſcriptis præcedentibus. Porro inter cætera narratum fuit, quod in Congregatione habita *die 9. Septembris* 1713. inſtante Joanne Antonio Juſtiniano pro ſubminiſtratione alicujus ſubſidii ex Legato Marchionis Vincentii Juſtiniani, Sacra Congregatio reſpondit *negative, & quod experiretur prætenſa jura ſua, ſuis loco, & tempore*. Fuit etiam ibidem relatum, quod renovata inſtantia *die* 11. *Septembris* 1717., & propoſito dubio, *an eſſet ſtandum; vel recedendum a deciſis*, reſponſum fuit, *quod concordaretur factum coram Domino Secretario.* In folio tandem reaſſumendo referuntur omnia, in quibus ſcribentes hinc inde in facto concordarunt; cumque tunc fuerit diſputatum præcedens dubium non reſolutum, *an eſſet* videlicet *ſtandum, vel recedendum a deciſis in caſu*, reſponſum eſt *pro receſſu a deciſis, & quod Joanni Antonio ſubminiſtrarentur ſcuta decem menſtrua.* *Sess. 22. c. 6. de ref.*

Familia Juſtiniana Januæ novam audientiam poſtulavit, & obtinuit, excitataque occaſione novæ audientiæ a Joanne Antonio prætenſione, quod ſubſidium ex Legato Marchionis Vincentii ſibi ſit debitum, non a die ultimæ reſolutionis, ſed a die motæ litis, eo ſub obtentu, quod ſubſidium hoc cedit loco alimentorum, & alimenta debentur, non a die reſolutionis, ſed à die motæ litis, hinc eſt quod in præſenti Congregatione ſequens dubium proponitur diſputandum.

An ſit ſtandum in primo, vel ſecundo loco deciſis, & quatenus ſtandum ſit in ſecundo loco deciſis, a quo tempore alimenta debeantur.

In deciſis ſecundo loco, & alimenta deberi a die Decreti S. Congregationis editi die 9. Aprilis currentis anni 1718.

OT-

Sess.22. c.8. de Ref.

TOLENTINA ORDINATIONUM. Proposita fuit hæc Causa in Congregatione habita die 2. Octobris 1717., & in ea septem dubia fuerunt disputata, uti colligitur ex folio dictæ Congregationis benigne de more reassumendo; cum autem septimum dubium esset conceptum sequentibus verbis, *an constet de causis remotionis dicti Vicarii &c.* hoc est Prosperi Ascentiani Vicarii Generalis Ecclesiæ Tolentinæ, *& affirmative fuerit responsum*, fuit ab eodem supplicatum pro nova audientia super d. septimo dubio. De concessione, aut denegatione novæ audientiæ in duabus Congregationibus sermo habitus est, sed tandem *die 9. Aprilis hujus ejusdem anni* 1718. responsum fuit, *audiatur, & scribatur tantum juxta mentem*, & mens fuit quod sepositis cæteris aliis omnibus oppositionibus, scriberetur tantum super ordinatione Vicarii Ascentiani super dimissorialibus ab eodem concessis Brigitto, super Dimissoriis ab eodem concessis Francisco Massii, & Stephano Rillio, non obstantibus judicialibus protestationibus Archidiaconi Porcelli super insufficientia Beneficii, & congruitate Patrimonii, & super pœnis a jure impositis pro defectibus mox insinuatis: prædedens etenim affirmativa ad septimum dubium responsio suum habuit fundamentum, non in aliis oppositionibus, sed in defectibus expositis, & in eorum pœnis, inter quas reputatum est, quod privatio, seu remotio ab officio sibi locum vindicare posset. Fuit hæc mens a me utrique Parti communicata, ut informantes scire possent, quæ omittere, & quæ dicere tenebantur, quocirca dignabuntur EE. VV. decernere.

An sit standum, vel recedendum a decisis, quoad septimum dubium propositum, & resolutum die secunda Octobris 1717.

Recedendum a decisis, & ad Mentem.

Sess.24. c.9. de Ref.

NULLIUS, seu MINERBINEN. JURISDICTIONIS SUPER TERRITORIO SEPARATO. Proposita fuit hæc Causa in Congregatione habita *die 1. Julii* 1715. nec ulla fuit capta resolutio. Repropositа fuit in Congregatione habita *die 16. Novembris ejusdem anni*, & ex quatuor Dubiis tunc disputatis, tertium remansit indecisum, uti desumi potest ex foliis dictarum Congregationum benigne reassumendis. Tertium autem dubium respiciebat Territorium separatum unacum jurisdictione quasi Episcopali prætensum ab Archipresbytero Terræ Cirignolæ, & de prædicto tertio dubio dictum fuit, *quod de eo particulariter videretur*. Ex juribus itaque circumferendis, onus erit EE. VV. tertium dubium non resolutum resolvere, & consequenter statuere.

An constet de Territorio separato cum jurisdictione quasi Episcopali Archipresbyteri Terræ Cirignolæ in casu &c.

Dilata, & proponatur omnino in prima Congregatione Augusti.

Sess.22. c.11. de ref.

NEAPOLITANA BENEPLACITI. In Congregatione habita die 12. Martii 1718. demandatum fuit, quod præsens Causa poneretur in folio; Ejus autem factum ita se habet.

Anno 1638. Salvator Carrabba donavit Ecclesiæ Sanctæ Mariæ Constantinopolis existenti in Civitate Neapolitana quædam Capitalia fructifera ducatorum 10550., & annui redditus ducatorum 800., & alios ducatos 3619. exigendos ex fructibus jam decursis dictorum Capitalium, quos voluit investi-

veſtiri pro donationis augumento, idemque Salvator ſequentes appoſuit conditiones, quæ fuerunt acceptatæ a Sindicis, & Gubernatoribus Eccleſiæ.

Prima conditio fuit, quod ipſi Salvatori ſubminiſtrarentur quolibet anno Ducati 600. quoadusque viveret.

Secunda fuit. quod ejus obitu ſecuto, ultra expenſam funeris, & celebrationis 1000. Miſſarum unica vice, celebrarentur quolibet die in Eccleſia Sanctæ Mariæ Conſtantinopolis duæ Miſſæ per duos Cappellanos a Gubernatoribus nominandos, cum menſtrua aſſignatione Ducatorum 5. pro quolibet Cappellano, ultra anniverſarium quolibet anno pariter faciendum.

Tertia conditio fuit, quod quolibet anno binæ Dotes Ducatorum 50. pro qualibet diſtribuerentur duabus Puellis Terræ Pagliatæ cum prælatione favore ſuarum conſanguinearum.

Quarta demum, & ultima conditio fuit, quod ſi una, vel duæ Fœminæ ex deſcendentibus ſuorum Nepotum ingredi vellent Collegium, ſive Conſervatorium Sanctæ Mariæ Conſtantinopolis, in eo recipi deberent abſque Dote, & ſine ulla expenſa, & quod receptæ amplius amoveri non poſſent.

Plurium annorum ſpatio præſcriptæ conditiones fuerunt executioni mandatæ; Cumque ſchedulæ ſubſidiorum Dotalium tempore ſubſequenti fuerint Puellis Terræ Pagliatæ conſignatæ, ſed Dotes non fuerint deinde iiſdem perſolutæ; introducta fuit Lis in Tribunali Fabricæ Neapolis, in quo, comparentibus Dominico Carrabba, & aliis intereſſe habentibus, & opponentibus Gubernatoribus Eccleſiæ, reddituum deteriorationem, & inſufficientiam, deventum eſt ad concordiam, in qua prævia Periti Deputati Relatione; circa reddituum quantitatem, ſtatutum fuit, quod Ducati 400. diſtribuerentur inter Puellas ad ſubſidia Dotalia nominatas, uſque ad annum 1696., & quod pro tempore ſubſequenti loco Ducatorum 100. pro duabus Dotibus Puellarum darentur tantum Ducati 50. uni, vel duabus Puellis, ita tamen, ut ſi unquam redditus augerentur per reacquiſitionem novorum Capitalium deperditorum, ipſe dotes redire deberent ad quantitatem a donante præfixam, & a Gubernatoribus in actu Donationis acceptatam; cumque Tribunal fabricæ declaraſſet, quod conſtabat de diminutione fructuum, & reddituum corporum donatorum, quodque tranſactio erat utilis Puellis Terræ Pagliatæ, fuit ab eodem Tribunali decretum, ut, pro confirmatione concordiæ, haberetur recurſus ad hanc Sacram Congregationem.

Habito recurſu pro neceſſario beneplacito, Sacra hæc Congregatio *die* 28. *Martii* 1705. juſſit, ut ab R. P. D. Nuntio Neapolis tranſmitterentur una cum inſtrumento donationis, jura juſtificantia deteriorationem reddituum, & quod audiretur Curator Puellarum ad Dotes Vocatarum, unacum aliis intereſſe habentibus, cumque fuerit a Nuntio deputatus Curator, pluresque novæ ſeſſiones, & informationes coram prædicto Nuntio habitæ fuerint, fuit ab ipſo uſque de anno 1708. iterum pronunciatum, quod conſtabat de redditum diminutione, quodque Eccleſia Sanctæ Mariæ Conſtantinopolis celebrari faceret in perpetuum duas Miſſas quotidianas a duobus Cappellanis, quorum unicuique ſolveretur quolibet anno ſumma Ducatorum 45., retentis Ducatis 6. pro jure Sacriſtiæ, quod pariter fieret quolibet anno anniverſarium, & quod denique binæ Dotes quolibet anno diſtribuerentur ad rationem Ducatorum 35. pro qualibet, uſquequo tamen redditum augmentum contigeret, quo ſecuto proportionabiliter fieri deberet augmentum Dotium uſque ad ſummam a Donante præfinitam.

Puellarum Curator, necnon Dominicus Carrabba huic novo Nuntii decreto assensum præstiterunt; sed cum idem Nuntius pro confirmatione sui decreti Partes remiserit ad hanc Sacram Congregationem, & instrumentum donationis, una cum actis coram se factis, & Periti relatione transmiserit, onus erit EE. VV, decernere.

An sit locus Beneplacito Apostolico pro confirmatione Concordiæ, in casu &c.

Dilata, & proponatur, citato Curatore.

Sess. 21. c. 4. de Ref.

SEDUNEN. Parochialis Ecclesia Sancti Desiderii existens in Pago Columberii Diœcesis Sedunensis fuit anno 1704. translata ad Oppidum Montheoli, in quo Gubernator, una cum Consiliariis, & aliis Justitiæ Ministris degit. Fuit autem hæc translatio facta, nedum Auctoritate Episcopi, sed etiam Apostolici Nuntii, qui eam confirmavit, nec in translatione defuit assensus Abbatis, & Capituli Canonicorum Regularium Sancti Augustini Abbatiæ Sancti Mauritii Agaunen, ad quos pertinere dicitur Juspatronatus dictæ Parochialis. Accessit ulterius assensus Parochianorum Pagi Columberii, pro quorum servitio deputatus fuit Sacerdos, qui nomine Parochi Montheoli eis Sacramenta administraret, & cætera Parochialia munera exerceret.

Post lapsum nonnullorum annorum, Columberienses recursum habuerunt ad hanc Sacram Congregationem, ut eadem committere dignaretur Ordinario Sedunensi, ut Parochiæ translationem revideret, & quatenus opus esset, revocaret; Datisque de more litteris ad Ordinarium, habitaque subsequenter illius informatione, demandatum fuit, quod Causa poneretur in folio.

Scribens pro Parocho Ecclesiæ loci Montheoli contendit non esse locum dismembrationi; nec erectioni novæ Parochialis, tum quia servatis servandis, & justissimis concurrentibus causis, majoris videlicet Divini Cultus, & communis Reipublicæ boni, facta fuit, & executioni mandata translatio Parochiæ a Pago Columberii, ad Oppidum Montheoli, tum quia indigentiæ Columberiensium satis consultum est per deputationem Vicarii, qui nomine Parochi eis Sacramenta administrat.

Cumque pro bono pacis Ordinarius in sua informatione proponat, quod Sanctissimus Dominus Noster posset Vicario existenti in Pago Columberii facultatem impertiri administrandi Incolis Sacramenta etiam tempore Paschali, deferendo ad ipsum emolumenta oblationum, primitiarum, & Mortuariorum, vel quod Beneficium simplex sub titulo Beatæ Mariæ Virginis de Compassione erectum in Ecclesia loci Columberii erigi posset in Parochiale, facta narratorum emolumentorum assignatione favore novi Parochi, vel tandem, quod idem Sanctissimus Dominus Noster posset auctoritate Apostolica dare Columberiensibus licentiam novam fundandi Parochiam propriis sumptibus.

Subdit informans pro Parocho loci Montheoli, non esse hæc temperamenta admittenda, cum de jure non sit permissum, aut dismembrare antiquas Parochias, aut novas erigere, nisi concurrentibus requisitis Textus in *cap. ad Audientiam l. 1. de Ecclesiis Ædific. quem Sacrum Concilium Trident. innovavit Sess. 21. de reformat. cap. 4.* quæ requisita dicit in hypothesi deficere, & eo fortius cum Oppidum Montheoli distet per unum milliare a Pago

a Pago Columberii, & via inter hos locos intercedens sit plana, nec ullo flumine intersecata.

His stantibus dignabuntur EE. VV. decernere.

An sit locus dismembrationi, & erectioni novæ Parochialis in casu &c.

Negative ad utrumque.

NEAPOLITANA NULLITATIS PROFESSIONIS. Factum hujus Causæ, nedum luculenter exponitur ab Informantibus, sed plene etiam refertur in folio Congregationis habitæ *die* 27. *Maii* 1713. quod poterit ab EE. VV. reassumi. Nulla fuit dicta die capta resolutio, sed responsum fuit, *quod fierent diligentiæ juxta instructionem*, & instructio refertur in Summario Informantium, quæ ad unguem correspondet instructioni, quæ habetur in Regestis hujus Sacræ Congregationis *lib.* 24. *Epistolarum*. Inter Scripturas, quæ pro præsenti Congregatione distribuuntur, una adest respiciens punctum alimentorum, quæ petuntur a Fabio Ferrante Filio Fabii Senioris, de qua prætensione operæ pretium est adnotare, quod de ea actum fuit in Congregatione habita *die* 3. *Augusti* 1715. inter Summaria precum, & quod responsum fuit, *de ea habendam esse rationem in Causæ propositione*. Dignabuntur ergo EE. VV. ex juribus ab utraque parte circumferendis respondere sequentibus dubiis. *Sess.* 25. *c.* 19. *de Reg.*

I. *An sit necessaria restitutio in integrum in casu &c. quatenus affirmative.*
II. *An sit concedenda, & quatenus negative quoad primum Dubium.*
III. *An constet de nullitate Professionis.*

Non proposita cum sequente.

NULLIUS, SEU FARFEN. SUBROGATIONIS ECCLESIÆ. Antiqua Parochialis Ecclesia Terræ Podii Mirteti Abbatiæ Farfensis erat, & est adeo angusta, ut Populum satis numerosum capere nec valuerit, nec valeat. Cumque itaque operæ pretium existimatum fuerit novam ædificare Ecclesiam amplioris formæ, & elegantioris structuræ, & expensæ fuerint a Communitate subministratæ, prævia licentia Sacræ Congregationis boni Regiminis, ad novæ Ecclesiæ constructionem deventum est, eademque fere ad Calcem perducta, cum quædam controversiæ exortæ fuerint, nonnulli habiti sunt congressus coram Eminentissimo Abbate, nonnullisque ejus auctoritate concordatis Capitulis inter Communitatem ex una, & Sacerdotem Eustachium Spinellum Archipresbyterum, & Parochum ex alia partibus, supplicatum fuit Sacræ Congregationi pro eorum approbatione, datoque consueto rescripto, ut Eminentissimus Abbas dignaretur Sacram Congregationem instructam reddere, & suum Votum aperire, fuit ab eodem exarata informatio, quæ exhibetur in Summario Communitatis. *Sess.* 21. *cap.* 7. *de Ref.*

Omissis autem omnibus illis rebus, in quibus juxta prudentem Eminentissimi Abbatis insinuationem, factæ fuerunt opportunæ correctiones, necnon cæteris aliis omissis, in quibus idem Eminentissimus Abbas nullam videtur habere difficultatem, substantialis punctus reduci videtur ad defectum Domus, & Cubiculorum prope novam Ecclesiam, in quibus Parochus possit inhabitare; dicitur enim id convenire decenti conservationi Sacratissimæ Eucharistiæ, & ut occurratur periculo extinctionis lampadis,

nocturno Latronum, & obvio Canum, & belluarum ingreſſui, uti fuſius legitur in relatione, in qua etiam binæ ponderantur circumſtantiæ, quarum prima eſt, quod juxta praxim Sacræ Congregationis Sacerdos, qui curam habet Eccleſiæ, in qua Sanctiſſimum Sacramentum aſſervatur, habere debet Domum Eccleſiæ contiguam, & ſecunda in hoc reſidet, quod Communitas habet contiguam Eccleſiæ quamdam parvam Domum, quæ mira facilitate reduci poſſet ad uſum Parochi.

Adverſus hæc opponitur a Communitate, quod Eccleſia noviter conſtructa ſubrogari debet in locum veteris Eccleſiæ Parochialis, quod item non adeſt ulla neceſſitas ædificationis Domus, ſeu Cubiculi prope novam Eccleſiam pro Parochi habitatione, & quod tandem, ſi eſſet neceſſaria hujus Domus ædificatio, illa ad Parochum pertinere deberet.

Et in eo quidem, quod attinet ad novam Eccleſiæ ſubrogationem, prætenditur eidem debere eſſe locum, tum quia Eccleſia antiqua eſt nimis anguſta, tum quia nova Eccleſia fuit conſtructa, ut petita ſubrogatio ſuum haberet effectum; in eo, quod ſpectat ad conſtructionem Domus, ſive Cubiculorum prope novam Eccleſiam pro Parochi habitatione, ſubditur, ei locum eſſe non poſſe, tum quia Parochus prope veterem Eccleſiam non habebat Domum, tum quia Parocho a jure impoſita dicitur obligatio non habitandi in Domo Eccleſiæ contigua, ſed vel in Parochia, vel in Domo Parochiæ vicina, uti præter laudatas a ſcribente auctoritates, colligi poſſe videtur ex actis Eccleſiæ Mediolanenſis ſub Sancto Carolo Borromæo, qui omnia reformare ſtuduit ad tramites Concilii Tridentini, hæc enim leguntur in citatis actis *tom. 1. pag. 80. Si quis Parochus etiam Urbanus Parochiale Domicilium non habet, ubi habitet, intra illius fines Domum conducat, quam proxime poteſt Eccleſiæ, cujus curationi præeſt, ſi intra fines Domus non eſt, quam conducere poſſit, extra, ubi propius Eccleſiæ poteſt, conducat, idque judicio Epiſcopi*; & poſt hæc ſermonem transferendo ad onus ædificationis, quatenus ædificatio Domus eſſet facienda, prætenditur, quod illud ſpectet ad Parochum, & non ad Communitatem, cum Parochus habeat in redditu ſcuta 200. & cum obligatio Populi ſit ſubſidiaria, nec ullum ſibi vindicet locum, niſi poſt excuſſum Parochum, eumque repertum non idoneum propter tenuitatem fructuum Parochiæ.

Abſque eo, quod juxta Communitatis ſenſum officere poſſit, vel quod Eccleſia ſine contigua Parochi habitatione recenſitis periculis remaneat expoſita, vel quod parva quædam Domus Eccleſiæ contigua ad Communitatem ſpectet, vel denique, quod Eccleſia fuit expenſis Communitatis ædificata quaſi quod ex his inferatur, Domum contiguam pro Parocho eſſe ædificandam, & quidem Communitatis expenſis; ne etenim quid intactum relinquatur, reſpondetur ab Informante pro Communitate, quod Eccleſia eſt ſita in loco, in quo multi degunt habitatores, & quod officia Divina in ea explebuntur a Parocho, a Canonicis, & ab aliis Præsbyteris, itaut allegatum ceſſet periculum, quod Domus contigua Parochiæ eſt Domus Prioralis, in qua cogitur conſilium Terræ, in qua habentur ſcholæ publicæ, itaut prætendi nequeat, quod illa ſit aptanda pro Parochi commoditate, & habitatione. Additur, quod regula juris ſtatuens, ut obligatus ad Eccleſiæ reaptationem, ſit etiam obligatus ad reaptationem Domus Parochi, non eſt aptabilis noſtris circumſtantiis, in quibus Communitas ædificavit ex ſua devotione, & liberalitate novam Eccleſiam, & ante ædificationem exhibuit Plantam, carentem Domo pro Parochi habitatione.

Hæc

Hæc ſunt, quæ a Communitate deducuntur. Dignabuntur itaque EE. VV. ſequentibus dubiis reſpondere.

I. *An in locum veteris Eccleſiæ Parochialis ſubroganda ſit alia Eceleſia noviter conſtructa in caſu &c. & quatenus affirmative.*

II. *An ſit neceſſaria ædificatio Domus, ſeu Cubiculorum prope dictam novam Eccleſiam pro habitatione Parochi in caſu &c. & quatenus affirmative.*

III. *An onus ædificationis Domus ſpectet ad Parochum, ſive potius ad Communitatem in caſu &c.*

Die Sabbathi 2. Julii 1718.

IN proxima præterita Congregatione nonnulla Cauſarum Dubia inferius recenſenda indeciſa remanſerunt. Dignabuntur itaque EE. VV. dictæ Congregationis folium reaſſumere, & ſequentibus dubiis reſpondere.

Seſſ.25. c.9. de regul.

NEAPOLITANA NULLITATIS PROFESSIONIS.

I. *An ſit neceſſaria reſtitutio in integrum in caſu &c., & quatenus affirmative.*
II. *An ſit concedenda, & quatenus negative quoad primum dubium.*
III. *An conſtet de nullitate profeſſionis.*

Non conſtare de nullitate Profeſſionis, & quoad alimenta Fabius utatur Jure ſuo coram Judicibus competentibus.

Seſs.21. c.7. de refor.

NULLIUS, SEU FARFEN. SUBROGATIONIS ECCLESIÆ.

I. *An in locum veteris Eccleſiæ Parochialis ſubroganda ſit alia Eccleſia noviter conſtructa in caſu &c., & quatenus affirmative.*
II. *An ſit neceſſaria ædificatio domus, ſeu cubiculorum prope dictam novam Eccleſiam pro habitatione Parochi in caſu &c. & quatenus affirmative.*
III. *An onus ædificationis domus ſpectet ad Parochum, ſive potius ad Communitatem in caſu &c.*

Proponatur in prima.

Seſſ.24. c.1. & 5. de Ref. Matr.

BITUNTINA MATRIMONII. Factum hujus Cauſæ exponitur in folio diſtributo pro Congregatione habita *die* 15. *Januarii* 1718., quod poterit ab Eminentiis Veſtris reaſſumi. Tunc autem nulla fuit capta reſolutio; cumque Cauſa repropoſita fuerit in Congregatione immediate ſubſequenti, habita *die* 29. *Januarii* 1718. reſponſum fuit: *Dilata, & coadjuventur probationes, citatis Promotore Fiſcali, & Patre prætenſi Sponſi*; in cujus reſcripti ſequelam, cum facta fuerit probationum coadjuvatio, & uterque citandus fuerit citatus, dignabuntur EE. VV. reſpondere dubio ſequenti.

An Matrimonium contractum inter Thereſiam Urbano, & Januarium Vitum Franciſcum ſit validum, & ſuſtineatur in caſu.

Affirmative, & amplius.

SE-

SENOGALLIEN. CENSUUM, Quæstio est inter Doctores, an in censu consignativo fieri valeat fructuum reductio absque Apostolico Beneplacito. *Sess.22. c.11. de Ref.*

Negative respondent *Ricc. dec. Curiæ Archiep. Neapolitanæ dec.*134. *par.*1. *Idem resolut.*37. *part.*1. *num.*4. *de Marinis resolut. juris cap.*6. *n.*10. *&* 11. *tom.*1. *Baruf. in suo Torcular. juris resolut.*100. *per totam*, *Ventrigl. in praxi part.*1. *annot.*1. §.2. *num.*6.

Affirmative autem respondent *Card. de Luca de alienat. discurs*6. *num.*5. *de Censibus discurs.*14. *n.*4. *&* 5. *& in conflictu legis observ.*201. *Carolus Ant. de Luca ad Ventrigl. in praxi part.*1. *annot.*1. §.2. *num.*4. *Petra ad Constit. Apostolicas tom.*1. *fol.*138. *num.*88., *Monacel. tom.*4. *in supplem. ad tom.*2. *fol.*151. *num.*146. *& seq.*

Fuit hic articulus examini suppositus in hac Sacra Congregatione *die* 15. *Januarii* 1718. occasione cujusdam reductionis census, factæ ab Officialibus Confraternitatis Sanctissimi Sacramenti Castri Montis Alboddi nec ulla fuit capta resolutio.

Repropositus fuit in Congregatione subsequenti, habita *die* 29. *Januarii*, & responsum fuit: *Dilata, & exhibeatur instrumentum reductionis*. Dignabuntur itaque EE. VV., prævia reassumptione allegatorum foliorum, & inspectione Instrumenti census, quod exhibetur, decernere.

I. *An reductio fructuum census sine beneplacito Apostolico sustineatur in casu &c. & quatenus negative.*

II. *An sit locus revalidationi, & confirmationi contractus reductionis tam pro præterito, quam pro futuro.*

Ad Primum negative in casu de quo agitur. Ad Secundum negative quoad præteritum, reservato Jure Hyppolito agendi contra Priores, qui reduxerint Censum, & quoad futurum arbitrio Eminentissimi Episcopi.

CAJETANA. Gubernatores, & Deputati, qui a Civitate Cajetæ, ad quam pertinet Juspatronatus Cappellæ Sancti Erasmi, eliguntur, ut invigilent tam super fabrica, & ornatu ejusdem, quam super conservatione, & erogatione reddituum ad illam pertinentium, huic Sacræ Congregationi supplicarunt pro declaratione, quod duæ Statuæ argenteæ, & quod alia quædam argentea ornamenta essent de libero dominio Civitatis, quæ de illis disponere posset ad proprium usum etiam, & commodum in casu necessitatis, absque eo quod ullum jus unquam Cappellæ acquireretur, etiamsi prædicta argenta eidem commodarentur, requisitoque Episcopo pro informatione, & voto, Sacra Congregatio die 6 Junii 1716. post habl-tam dictam informationem jussit, quod causa poneretur in folio. *Sess 22. c.8. & 9. de Ref.*

Capitulo comparere recusante, licet Cappella in ejus Ecclesia Cathedrali sita sit, Episcopus existimavit, ad suum pertinere officium prædictæ Cappellæ jura prosequi, & exorare pro causæ resolutione, non obstante quadam protestatione, emissa a Procuratore Deputatorum, se videlicet hoc unum solum intendere, quod ad Deputatos pertineat custodia argentorum, absque eo quod aliquid deducere velit pro dominio eorumdem argentorum a Civitate prætenso, hoc etenim Episcopus asserit esse adinventum, ne causa re-

resolvatur, semper etenim Civitas, & Deputati usque adhuc unitim processerunt, & semper in præteritis Deputati insteterunt pro declaratione dominii favore Civitatis.

At ad merita causæ deveniendo, contendit Episcopus, quod Candelabra, Crux, & alia argentea ornamenta sint de dominio Cappellæ, tum quia asserit, fuisse conflata ex votis, & lampadibus ejusdem, tum quia eorum residuum fuit solutum ex pecuniis, quas habebant Deputati fabricæ, quæque ad Cappellam pertinebant.

Contendit ulterius, idem dicendum esse de duabus Statuis argenteis jam confectis, non solum quia dicit, fuisse constructas ex pecuniis Cappellæ, a Procuratore Deputatorum persolutis, sed etiam quia calculus ostendit, quod ad manus Deputatorum devenerunt ducati 22704. & quia alias a Deputatis opponebatur, quod major pecuniarum quantitas fuerat habita ex assignatione nonnullarum Gabellarum, quæ a Civitate facta fuerat Cappellæ, quodque vel hæ assignationes non subsistebant ex defectu assensus Regii, vel pecuniæ ab his assignationibus retractæ, fuerant erogatæ in fabricam, & ornatum Cappellæ, hinc inferendo, quod argenta, & Statuæ non potuerunt esse confectæ ex pecuniis ad Cappellam pertinentibus, sed ex aliis pecuniis a Civitate subministratis; respondet Episcopus, quod, juxta Statutum Civitatis Cajetæ, potuerunt fieri dictarum Gabellarum assignationes favore Cappellæ, & quod solutiones factæ a Deputatis absque ulla expressione, quod fierent ex pecuniis a Civitate subministratis, censeri debent factæ ex pecuniis propriis Cappellæ; & multo magis, quia quando solutiones factæ sunt ex pecuniis a Civitate subministratis, id fuit in solutionibus expressum.

Contendit præterea idem Episcopus se cogere posse Deputatos ad redditionem rationis, cum id descendat ex dispositione Sacri Concilii Tridentini, & ulterius se posse deputare personam idoneam pro exactione Gabellæ Quartutii Piscationis, & exigere ab Exactoribus computa exacti, eo sub fundamento, quod id descendit ex resolutione Sacræ Congregationis Episcoporum, & Regularium, per Summum Pontificem confirmata.

E contra scribens pro Deputatis inquit: nihil repugnare, quod argenta, & statuæ fiant a Laicis, quod item commodentur alicui Cappellæ, sive loco sacro, absque eo quod ullum illi jus acquiratur, & cum facultate de dictis argentis, & statuis disponendi in casu necessitatis.

Post hæc idem scribens asserit, quod ornamenta, de quibus agitur, fuerunt confecta ex sola pecunia Civitatis, & non ex redditibus Cappellæ, idque confirmat ex variis Consilii resolutionibus, in quibus statutum fuit, quod argenta conservarentur penes certos Depositarios.

His ergo stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An, & quale jus competat Civitati, & Deputatis super Candelabris, Cruce, & aliis ornamentis argenteis, quæ a triginta annis citra semper inservierunt pro ornatu Cappellæ S. Erasmi, vel potius illa libere spectent ad dictam Cappellam in casu &c.*

II. *An, & quale jus competat eisdem Civitati, & Deputatis super duabus statuis argenteis jam factis, & super pecuniis exactis, & exigendis ex Gabellis, & aliis effectibus assignatis dictæ Cappellæ per Consilium Civitatis, vel potius eædem statuæ libere spectent ad dictam Cappellam in casu &c.*

III. *An, & quo jure Episcopus cogere possit Deputatos, & Gubernatores dictæ Cappellæ ad reddendum rationem pecuniæ, ad eos perventæ ex redditibus, & lega-*

legatis dictæ Cappellæ, necnon ex Gabellis, & aliis effectibus, assignatis eidem Cappellæ per Consilium Civitatis in casu &c.

IV. *An Episcopo competat ius deputandi personam idoneam pro exactione Gabellæ Quartutii Piscationis, concessæ d. Cappellæ, & exigendi ab Exactoribus computa exacti in casu &c.*

Ad primum, argenta de quibus agitur, libere spectare ad Cappellam, eorum vero tantummodo custodiam ad Deputatos. Ad secundum, statuas, & pecunias, de quibns agitur libere spectare ad Cappellam, custodiam vero statuarum, & administrationem reddituum tantummodo spectare ad Deputatos. Ad tertium affirmative ad formam Concilii Trid. sess. 22. cap. 9. de ref. Ad quartum, committendam esse Deputatis exactionem, & administrationem Gabellæ Quartutii Piscationis cum onere eum erogandi, & reddendi Episcopo rationem ad normam Decreti Sac. Congreg. Episcoporum die 28. Aug. 1643.

MEDIOLANEN. ONERIS MISSARUM. Franciscus Ripa in ultimo, cum quo decessit, testamento, condito de anno 1610. suos Hæredes gravavit ad solvendum quolibet anno libras 300. Imperiales, hoc est scuta 40. monetæ Romanæ Cappellæ S. Antonii, erectæ in Ecclesia S. Thomæ, ut in eadem Missa quotidiana celebraretur, iisdemque hæredibus libertatem dedit se eximendi ab annua præstatione, solvendo unica vice lib. 6000. hoc est scuta 800. monetæ Romanæ: *Liceat dictis, & infrascriptis Hæredibus meis se se liberare a dicto legato librarum* 300. *&c. mediante exbursatione librarum* 6000. *vel implicatione earumdem*. *Sess. 25. cap. 4. de Refor.*

Anno 1654. fuit hoc onus Missarum, prævia auctoritate hujus Sacræ Congregationis, redactum ad Missas festivas tantum de præcepto, & ad quatuor in singulis hebdomadis celebrandas, & anno 1656. accedente auctoritate ordinaria, fuit hoc Missarum legatum erectum in titulum perpetuæ Ecclesiasticæ Cappellaniæ, & Hæredes Testatoris pro ejus dote tot bona stabilia assignarunt, quæ reddebant annuas libras 300. sibique reservarunt jus prædicta bona redimendi semper, & quandocumque, & etiam post centum annos, media solutione, seu deposito librarum 6000.

Anno 1714. Ludovicus Ripa redemit bona mox recensita, & punctualiter solvit libras 6000. sed cum hæc summa fuerit erogata in emptionem census annui redditus librar. 240. hoc est scutorum monetæ Romanæ 32., quæ non sufficiunt pro adimplemento oneris Missarum, eleemosynam regulando ad tramites Constitutionum Synodalium Mediolanensium, exorta est in Congregatione Legatorum Piorum Mediolani controversia inter memoratum Ludovicum hæredem, & Promotorem Legatorum Piorum, an scilicet onus Missarum esset reducendum, vel potius hæres summam deficientem pro ejus adimplemento supplere teneretur, & unanimi voto dictum fuit, quod huic Sacræ Congregationi esset supplicandum pro decisione controversiæ, uti colligitur ex informatione Eminentissimi Archiepiscopi Mediolanensis.

Pro hærede facit, quod testator ipsum obligavit, vel ad solvendas quolibet

anno libras 300., vel ad unica vice exbursandas libras 6000.; hinc etenim inferre licet, non posse eumdem cogi ad supplendam summam deficientem, statim ac satisfecit voluntati Testatoris, persolvendo unica vice prædictas libras 6000.

Haud urgente, quod ex hac summa librarum 6000., cum qua emptus fuit Census, non possunt haberi, nisi libræ annuæ 240. tum quia ipse de hac re non debet esse sollicitus, cum ad solam solutionem librarum 6000. fuerit a Testatore adstrictus; tum quia Testator ipsi demandavit, vel quod exbursaret libras 6000., vel quod illas erogaret in emptionem alicujus rei fructiferæ, uti desumitur ex verbis supra relatis. Si ergo Hæres viam elegit solvendi libras 6000. obligari non potest ad supplendum summam deficientem etiamsi ex libris 6000. hodie non retrahantur libræ 300., sed libræ tantummodo 240.

Facit è contra pro Legatorum Piorum Promotore, quod in tantum Testator permisit, ut hæredes se liberare possent a præstatione librar. 300. annuarum, solvendo unica vice libras 6000. in quantum supposuit, quod ex investimento librarum 6000. haberi possent quolibet anno libræ 300. Adeoque si hodie ex libris 6000. non percipiuntur, nisi libræ 240. subintrat obligatio Hæredis ad supplendum.

Absque eo quod quidquam referat, quod juxta testatoris expressam voluntatem, potest Hæres se liberare a solutione librarum 300. solvendo unica solutione libras 6000.; hoc siquidem argumentum urgere posset, si vel immediate post tempus conditi testamenti, vel paulo post Hæres exbursasset libras 6000., secus autem se habet res quoties, prout in casu, Hæres ad solutionem dictæ summæ devenit post lapsum annorum 140. a die conditi testamenti; in primo etenim casu, ex summa librarum 6000. bene erogata haberi potuissent nedum libræ 300. annuæ, sed aliæ plures, quod in secundo casu evenire non potest propter intermediã reddituum diminutionem. In hoc autem rerum statu dignabuntur EE. VV. resolvere.

An hæres teneatur supplere, vel potius sit locus reductioni oneris Missarum in casu &c.

Exhibeatur Testamentum.

Sess. 14. c. 10. deref.

FIRMANA REINTEGRATIONIS. Anno 1270. a Priore Monasterii S. Petri de Ferentillo donata fuit Ecclesia S. Petri, posita in Castro Montis S. Petri Firmanæ Diœcesis, Fratribus Minoribus Ordinis S. Francisci, unacum Domibus, Claustris, & cum omni jure Parochiali, & hæc donatio fuit confirmata anno 1448. a Capitulo Lateranensi, cui unita fuit Abbatia S. Petri de Ferentillo.

Quidquid sit, an Animarum cura fuerit unquam a Fratribus exercita, qua in re Archiepiscopus Firmanus in sua relatione asserit, nullum extare legitimum documentum; & è contra Scribens pro Fratribus contendit, & Monacos Donatores, & Fratres Donatarios curam olim Animarum exercuisse: hoc unum certum est, quod usque de anno 1446. Parochia fuit a Capitulo Lateranensi collata Presbytero seculari, & quod temporibus subsequentibus non adest probatio, quod Parochia fuerit Regularis.

Cumque Conventus, & Patres Minores Conventuales S. Francisci Sanctissimo Domino Nostro supplicaverint pro reintegratione ad possessionem Parochiæ, ad effugiendas potissimum lites, quæ fere continuo vigent inter

ter ipsos, & Parochum sæcularem, & fuerit a Sanctitate Sua remissus supplex libellus ad hanc Sacram Congregationem, dignabuntur EE. VV. decernere.

An sit danda reintegatio in casu &c.

Negative, & amplius.

LUCANA. Episcopus Lucanus, in actu Visitationis Collegiatæ Ecclesiæ Sancti Martini Terræ Petræ Sanctæ, decretum fecit, quod in ea caneretur Evangelium Dominicæ Passionis Dominica Palmarum, aliisque diebus Majoris Hebdomadæ, illis modo, & forma, quibus canitur in Cathedrali Ecclesia, hoc est, quod Dominica Palmarum, & Feria sexta in Parasceve caneretur a Canonicis, & Feria tertia, & Feria quarta caneretur a Cappellanis, ita enim practicari audivi in Cathedrali Ecclesia Lucana, & hoc ipsum observatur etiam in nostra Basilica Vaticana; utque Decretum suam haberet executionem, idem Episcopus ultra mulctam scutorum decem, Locis Piis applicandam, in casu contraventionis pœnam apposuit suspensionis a Divinis ipso facto incurrendæ. *Cap.12. sess.24. de Ref.*

Contendunt Canonici, decreta hæc nullatenus subsistere, tum quia ipsorum Ecclesia fuit erecta in Collegiatam anno 1673. & Testes deponunt Evangelium Dominicæ Passionis fuisse ab eo fere tempore cantatum non a Canonicis, sed a Cappellanis, tum quia cum Canonici sint sex, & in Dominica Passionis Missa cantetur a Præposito, cui duo Canonici Diaconus, & Subdiaconus ministrare tenentur, si tres alii Canonici canere deberent Passionem, unus tantum ex Canonicis in Choro remaneret, quod videtur absurdum.

Additur, quod in Cæremoniali Episcoporum *lib.2. cap.25. pag. mihi* 326. dicitur, quod Episcopo celebrante, illique assistentibus duobus Canonicis, Diacono, & Subdiacono Feria sexta in Parasceve, Passio canatur a tribus Cappellanis, seu Cantoribus, habitu Diaconali indutis, quod ipsum legitur *lib.2. cap.26. p.*387. cumque in Sacrorum Rituum Congregatione alias disputatum fuerit, an admittenda esset consuetudo immemorabilis Cathedralis Viterbiensis, in qua, Episcopo, eoque impedito, celebrante Missam prima dignitate, Canonici canere consueverant Passionem Dominica Palmarum, & Feria sexta in Parasceve, ex quo Cæremoniale obstabat huic disciplinæ, Sacra Congregatio die 7. Julii 1612. respondit, Cæremoniale non obstare, & servandam esse laudabilem prædictam consuetudinem. *Eadem Sacra Rituum Congregatio respondit, Cæremonialem Librum non obstare, nec tollere immemorabiles, & laudabiles consuetudines Ecclesiarum, & licet in eo dicatur, quod Passio in Dominica Palmarum, & Feria sexta in Parasceve decantetur e cantoribus, non ex hoc probibetur, quominus a Canonicis decantari possit, & debeat, maxime ubi viget consuetudo, quod a Canonicis decantetur, prout viget in Civitate Viterbiensi, quam consuetudinem omnino servandam esse censuit, & declaravit.*

Ex his etenim sequi videtur, quod, cessante consuetudine, Passio non sit a Canonicis canenda.

Adversus autem hanc Canonicorum prætensionem pugnat animadversio, quod Inferiores Ecclesiæ se uniformare debent in sacris cæremoniis stylo Cathedralis; cumque in Cathedrali Ecclesia Lucana, Evangelium Dominicæ Passionis cantetur a Canonicis Dominica Palmarum, & Feria sexta

Majoris Hebdomadæ, idem etiam erit obſervandum in Collegiata Eccleſia, de pua nunc agitur; cum Canonici Collegiatæ dedignari non debeant facere id, quod fit a Canonicis Eccleſiæ Cathedralis, uti ponderat Epiſcopus in ſua informatione.

Dignabuntur ergo EE. VV. decernere.

An decreta, de quibus agitur, ſint exequenda in caſu &c.

Negative, & amplius.

eſt. 25. c. 4. e reform.

ROMANA LEGATI. Nobilis Matrona Eleonora de Pimentellis reliquit Patribus Prædicatoribus Sanctorum Xyſti, & Clementis loca 60. Montis Sermonetæ, his verbis: *Laſcio luoghi ſeſſanta del medeſimo Monte Sermoneta alli Padri Domenicani de' Santi Siſto vecchio, e Clemente, con obligo in perpetuo di cantarmi nell' una, e l' altra Chieſa una Meſſa di Requie la ſettimana*; cumque exorta fuerit controverſia, an Patres unam, vel duas Miſſas celebrare teneantur in ſequelam dictæ teſtamentariæ diſpoſitionis, controverſiæ reſolutio fuit ad hanc Sac. Congregationem remiſſa.

Pro celebratione non unius, ſed duarum Miſſarum faciunt ea verba: *Con obligo in perpetuo di cantarmi nell'una, e l' altra Chieſa una Meſſa di Requie la ſettimana*; ſi enim duplex eſt Eccleſia, videtur, quod duplex etiam debeat eſſe Miſſa celebranda, altera videlicet in Eccleſia Sancti Xyſti, altera in Eccleſia Sancti Clementis.

Facit è contra pro celebratione unius tantum Miſſæ, quod pia Teſtatrix reliquit *una Meſſa di Requie la ſettimana*, & quamvis addiderit *nell'una, e l'altra Chieſa*; hæc tamen verba alternativam videntur importare obligationem, Miſſam videlicet celebrandi aut in una, aut in alia ex dictis Eccleſiis, itaut obligationi ſatisfactum ſit ſtatim, ac una Miſſa in altera ex dictis Eccleſiis fuerit celebrata.

Suadetur hujuſmodi intellectus nedum auctoritate recolendæ memoriæ Cardinalis Ferrarii, qui ſenſit, Patres eſſe obligatos ad unius tantum Miſſæ celebrationem qualibet hebdomada, uti medio juramento teſtatur Dominus Carolus Arnò, qui Auditoris munere apud eum uſque ad ipſius obitum functus eſt, ſed ex ſequentibus ulterius circumſtantiis.

Prima eſt, quod Eleonora Teſtatrix optime ſciebat, Patres Dominicanos non ſemper, & per totum annum habitare conſueviſſe in uno ex dictis Conventibus, ſed ob aeris inclementiam conſueviſſe modo habitare in Conventu S. Xyſti, modo in Conventu S. Clementis. Verifimile ergo eſt, quod ipſa voluerit Patres obligare ad Miſſæ celebrationem in ſola Eccleſia illius Conventus, in quo ipſi degerent, & ſic ad unius tantum Miſſæ celebrationem qualibet hebdomada.

Secunda eſt, quod Teſtatrix Patres obligavit non ad celebrationem Miſſæ lectæ, ſed ad celebrationem Miſſæ ſolemnis, ſeu decantatæ, *con obligo in perpetuo di cantarmi una Meſſa di Requie*; cum autem Miſſa cantata exigat præſentiam non unius ſimplicis Sacerdotis, ſed omnium Patrum, infertur, quod ipſa voluerit unius tantum Miſſæ celebrationem qualibet hebdomada, alias dicendum eſſet, quod voluiſſet, ut qualibet hebdomada Patres, aut a Conventu S. Clementis ad Conventum S. Xyſti, aut a Conventu S. Xyſti irent ad Conventum S. Clementis pro Miſſa canenda, quod videtur abſurdum, & onus intolerabile.

Tertia eſt, quod Teſtatrix collective, & per modum unius locuta eſt de Patri-

tribus Sancti Clementis, & Sancti Xysti: *Lascio luoghi sessanta alli Padri Domenicani de' Santi Sisto Vecchio, e Clemente.* Idem ergo judicium ferendum est, quoad eam partem Testamenti, in qua demandavit Missæ celebrationem qualibet hebdomada *nell' una, e l'altra Chiesa de' SS. Sisto, e Clemente*; in quo rerum statu non est necesse, quod duplex Missa canatur, sed una sufficit, quæ cantetur qualibet hebdomada in altera ex dictis Ecclesiis.

Quarta tandem est, quod Patres de familia Conventuum S. Clementis, & S. Xysti semper considerati sunt per modum unius, ita ut Sacra Congregatio super disciplina Regularium declaraverit die 13. Augusti 1700. quod expletus censeatur annus Novitiatus etiamsi Novitii, qui habitum receperunt in Conventu Sancti Xysti, mensibus æstivis propter aeris inclementiam transeant ad Conventum Sancti Clementis.

His positis dignabuntur EE. VV. decernere.

An Patres ad unam, vel ad duplicem Missam sint obligati in casu &c.

Non proposita.

Die

Die Sabbathi 23. Juii 1718.

IN proxima præterita Congregatione nonnulla Cauſarum Dubia inferius recenſenda indeciſa remanſerunt. Dignabuntur itaque EE. VV. dictæ Congregationis folium reaſſumrre, & ſequentibus dubiis reſpondere.

Seſſ. 22. cap. 7. de ref.

NULLIUS, SEU FARFEN. SUBBOGATIONIS ECCLESIÆ.

I. *An in locum veteris Eccleſiæ Parochialis ſubroganda ſit alia Eccleſia noviter conſtructa in caſu &c.* & quatenus affirmative.

II. *An ſit neceſſaria ædificatio domus, ſeu cubiculorum prope dictam novam Eccleſiam pro habitatione Parochi in caſu &c.* & quatenus affirmative.

III. *An onus ædificationis domus ſpectet ad Parochum, ſive potius ad communitatem in caſu.*

Proponatur omnino in prima -

Seſſ. 25. cap. 4. de Ref.

ROMANA LEGATI:

An Patres ad unam, vel ad duplicem Miſſam ſint obligati in caſu &c.

Patres teneri ad unicam Miſſam.

Seſs. 24. c. 3. de refor.

LUNEN. SARZANEN. PRÆEMINENTIARUM. Fuit hæc cauſa propoſita in Congregatione habita *die* 10. *Aprilis* 1717., nec ulla tunc fuit capta reſolutio. Repropoſita fuit in Congregatione habita *die* 15. *Maii ejuſdem anni*, & cum tria fuerint diſcuſſa, & examinata dubia, videlicet.

I. *An jus canendi Miſſam Conventualem, benedicendi Fontem, & faciendi alias functiones eccleſiaſticas in die Sabbathi Sancti ſpectet privative ad Eccleſiam Archipresbyteralem Vetiani ſuperioris*, & quatenus affirmative.

II. *An Vicarii perpetui Parochialis Eccleſiæ Vetiani inferioris teneantur in die Sabbathi Sancti accedere ad dictam Eccleſiam Archipresbyteralem, & præſtare aſſiſtentiam perſonalem benedictioni Fontis, & aliis ſupradictis functioibus Eccleſiaſticis, & quatenus recuſent.*

III. *An, & quomodo in caſu renitentiæ ſint cogendi in caſu.*

Ad primum, & ſecundum *affirmative*, & ad tertium pariter *affirmative prout de iure* reſponſum fuit: cumque reſolutio emanaverit informante tantummodo Archipresbytero Eccleſiæ Matricis loci Vetiani ſuperioris, conceſſa fuit priori Eccleſiæ Sanctæ Mariæ Vetiani, & ejus Vicariis perpetuis nova audientia, in cujus ſequelam dignabuntur EE. VV. prævia reaſſumptione foliorum

foliorum alias exhibitorum, & ſignanter pro Congregatione habita die 10. Aprilis 1717. decernere.

An ſit ſtandum, vel recedendum a deciſis ſub die 15. Maii 1717. in caſu &c.

In deciſis, & amplius.

CARNOTEN. NULLITATIS PROFESSIONIS. Poſt introductum a Patre Honorato Franciſco Marion coram Officiali Pariſienſi judicium ſuper nullitate Profeſſionis, emiſſæ in Ordine Cappuccinorum, propter vim, & metum ſibi, ut aſſerebatur, illatum a ſuis Genitoribus, de quibus conqueſtus fuerat, intra quinquennium, idem Pater Honoratus Franciſcus tum ad evitandas graviſſimas fori Pariſienſis expenſas, tum ad ſe ſubrahendum nedum a moleſtiis, quibus a Superioribus Conventus exagitabatur, ſed etiam a praxi forenſi, juxta quam modo ad unum, modo ad aliud Tribunal, & ſignanter ad Parlamentum evocabatur, recurſum habuit ad Sedem Apoſtolicam, & in hac Sacra Congregatione obtinuit, quod de viribus ſuæ Profeſſionis diſputaretur. *Seſſ. 25. c. 15. de Regular.*

Ad partes itaque poſita nullitate deſcendente ab aſſertis, vi & metu, eam enim dicit ſe probare non poſſe propter defectum pecuniæ omnino neceſſariæ pro compilandis opportunis probationibus, prætendit, ipſe nullam eſſe ex alio capite Profeſſionem, quam emiſit, ex quo videlicet defuit in actu, in quo ea conſiſtere dicitur, defuit inquam explicita, & implicita obligatio ad tria ſubſtantialia vota Religionis, paupertatem ſcilicet, caſtitatem, & obedientiam; & ex quo Superior Conventus non fuit ille, qui actum prædictum acceptavit, cum fuerit emiſſus in manibus Magiſtri Novitiorum, de quo non probatur, quod habuerit mandatum a Guardiano Conventus ad eum recipiendum.

Auditus fuit Procurator Generalis Ordinis, & ejus informatio exhibetur in Summario, una cum actu emiſſo a Patre Honorato, in quo totus controverſiæ punctus conſiſtit.

Dignabuntur ergo EE. VV. decernere.

An conſtet de nullitate Profeſſionis in caſu &c.

Dilata, & coadjuventur probationes juxta Inſtructionem.

SPOLETANA QUARTÆ FUNERBLIS. Parochi Terræ Nurſiæ Spoletanæ Diœceſis prætendunt ſibi deberi Quartam Funeralem pro unoquoque ſuo Parochiano, qui ſepeliatur, vel in Eccleſia Patrum Minorum Reformatorum Ordinis S. Franciſci, vel in Eccleſia Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum, vel in Eccleſia Patrum Congregationis Oratorii S. Philippi Nerii dictæ Terræ. *Seſſ. 23. c. 13. de Reform.*

Fundamentum Parochorum conſiſtit in Sacrorum Canonum diſpoſitione, & præcipue in *Clementina dudum de Sepulturis*. Addunt, quod Patres Scholarum Piarum, & quod Patres Oratorii S. Philippi nullo fruuntur exemptivo privilegio a ſolutione quartæ Funeralis, & quamvis fuerit alias reſolutum, quod Minores Reformati Ord. S. Franciſci ſint exempti a ſolutione Quartæ in ſequelam potiſſimum Brevis Julii II., in quo adeſt clauſula derogativa *Clementinæ dudum de Sepulturis*, uti habetur in *deciſ. 179. coram Royas, & in deciſ. 263. par. 15. recent.* & uti etiam fuit ab hac S. Congregatione admiſſum anno 1573. in quadam Cauſa *Tricaricen. Poſitionum*

num lib.1. pag.24. a tergo, contendunt nihilominus hæc Patribus Reformatis suffragari non posse ex his, quæ habentur apud *Cardinalem de Luca de Parochis discurs.25.*

Dignabuntur itaque EE. VV. decernere.

An debeatur Parochis Quarta Funeralis de candelis, intortitiis, ac de omnibus aliis, quæ offeruntur in die humationis cadaverum in casu, & ad effectum &c.

Dilata, & proponatur in prima.

Sess.24. c.18. de ref.

ISCLANA PACOCHIALIS. Sacerdos Thomas Morgioni rejectus fuit in concursu habito occasione collationis Parochialis Ecclesiæ S. Spiritus Suburbii Celsæ in Civitate Isclana, & appellatione interposita, causaque devoluta ad hanc Sac. Congregationem, prætendit, concursum non fuisse validum, & quatenus validus fuisset, prætendit esse locum provocationi ad novum examen in Curia faciendum.

Prætendit autem concursum non fuisse validum, quia examen factum fuit a solo Vicario, Episcopus enim erat absens, & non ab Examinatoribus Synodalibus, & quia concursui interfuerunt tres Sacerdotes, qui non erant Examinatores Synodales.

Prætendit deinde locum esse provocationi ad novum examen in Curia faciendum, quidquid enim sit, an ad tramites Concilii Tridentini *cap.18. vers. Nec prædictorum Sess.24. de Ref.* locus sit appellationi in devolutivo a judicio examinatorum tantum, vel etiam ab Episcopi collatione juxta ea, quæ habentur apud *Fagnan. in cap. cum sit ars, n.50. & seqq. de ætat. & qualit.*

Hoc unum certum est, quod juxta posteriorem Constitutionem 33. *S.Pii V. Bull. tom.2.* admittitur appellatio in devolutivo tam a relatione Examinatorum, quam ab irrationabili judicio Episcopi.

Absque eo quod de gravamine per Episcopum illato docendum sit ante novum examen coram Judice appellationis faciendum, juxta *resolutionem huius Sac. Congregationis in causa Pisaurien. 12. Iunii 1603. impressam apud Fagnan. in cap eam te, n.31. de ætat. & qualit.* & absque eo, quod in novo examine instituenda sit quæstio de majori probitate, & experientia, de quibus, ultra doctrinam, habenda est ratio in collatione Parochialium; hæc etenim omnia sunt discutienda post novum examen completum, & quando, completo novo examine, assumitur principalis quæstio, an sit facienda nova collatio ob præelectionis irrationabilitatem, tunc quippe clare docendum est de gravamine, & tunc indago instituenda est de moribus, experientia, & similibus, quæ, præter doctrinam, in Beneficiis curatis requiruntur, uti hujus Sac. Congregationis resolutiones referendo, & amplectendo, respondit *Rota dec.4. & dec.24. cor. Cardinali Celso, & dec.9. & 10. post Monacell. in Formul. tom.4.*

Adversus hæc, Sacerdos Cajetanus Boncore, qui fuit præelectus, & qui Litteras Apostolicas super provisione Parochialis, uti vacatæ in mense reservato reportavit, nullam asserit esse difficultatem quoad validitatem concursus, tum quia in eo Vicarius quæsita proposuit, & Examinatores suum officium expleverunt in interrogationibus, & in scrutinio responsionum, juxta antiquam praxim Diœcesis Isclanæ, tum quia impugnari non potest qualitas Examinatorum Synodalium, cum Sacerdos Morgionus illorum examini se subjecerit, & cum fuerint electi in Synodo Diœcesana, quæ licet su-

ſuſpenſa fuerit, & ſuam executionem uſque adhuc non habuerit, id tamen proceſſit ex difficultatibus, quæ fuerunt excitatæ adverſus Conſtitutiones in hac Synodo editas, quod nihil habet commune cum electione Examinatorum Synodalinm.

Additur, quod Morgionus appellationem non interpoſuit intra decennium, in quo rerum ſtatu contenditur, non eſſe locum ordinario remedio appellationis, ſed extraordinario reſtitutionis in integrum, quod non datur ſine læſione, & conſequenter ſine probatione gravaminis, ut innuit *Card. de Luca diſcurſ. 7. n. 8. de Parochis*.

His ſtantibus, onus erit EE. VV. decernere.

I. *An conſtet de validitate concurſus, & quatenus affirmative.*

II. *An ſit locus provocationi ad novum examen faciendum in Curia in caſu &c.*

Ad I. affirmative. Ad II. affirmative, & ad Mentem.

UGENTINA, ſeu HYDRUNTINA ORDINATIONIS. Anno 1602. Clericus Franciſcus Graſſi natus eſt in Oppido Turris Padulum Diœceſis Ugentinæ ex Patre ejuſdem loci, & Matre Hydruntina; cumque in infantili ætate conſtitutus, ad Civitatem Hydruntinam unacum Matre, & tota familia translatus fuiſſet, poſt plurium annorum lapſum ad Urbem venit, ſtudiorum gratia, & ad hanc S. Congregationem recurſum habuit, ſupplicando, ut Archiepiſcopo Hydruntino demandaretur expeditio literarum Dimiſſorialium, ad effectum, nt in Urbe ordines recipere poſſet; Capitulum etenim Hydruntinum ſe huic oppoſuerat, & opponit prætenſioni, ſub obtentu, quod dictarum literarum expeditio non pertineat ad memoratum Archiepiſcopum, ſed ad Epiſcopum Ugentinum. *Seſſ. 23. c. 16. de ref.*

Aſſerit Franciſcus literarum expeditionem ſpectare ad Archiepiſcopum Hydruntinum, quia licet ipſe ſit ſubditus originarius Epiſcopi Ugentini: in Civitate nihilominus Hydruntina domicilium acquiſivit, in quo rerum ſtatu debet ad Ordines promoveri cum literis Dimiſſorialibus Archiepiſcopi, & non Epiſcopi Ugentini, ad tramites famigeratæ Bullæ *Speculatores*.

Abſque eo quod de acquiſitione domicilii dubitari poſſe videatur, prætermiſſo etenim antiquo Regis Ferdinandi Privilegio, confirmato ab Imperatore Carolo V. juxta quod omnes Regnicolæ, qui habitaverint in Civitate Hydruntina, admittuntur ad omnia Privilegia, quibus veri Cives Hydruntini fruuntur.

Franciſcus fuit Civitate largitus a Decurionibus, & Decurionum judicium fuit a Regio Conſilio Neapolitano, prævio nonnullorum Teſtium examine, qui de neceſſariis requiſiti depoſuerunt, approbatum. Similia contigerunt erga illius fratrem, cum quo ipſe in communi vivit, itaut, ſi cum his, quæ hucuſque deducta ſunt, conjungantur ea, quæ ſequuntur, quod ſcilicet per decennium in Civitate Hydruntina habitavit, quod bona ſtabilia in Territorio acquiſivit, quod Joannes Petrus frater uxorem duxit in Civitate Hydruntina, in qua habitat, & in qua honores, & onera ſuffert, quod bona ſtabilia, quæ a ſua familia poſſidebantur in Terra, ſive Oppido Turris Padulum, fuerunt diſtracta, nil ultra videatur requiri poſſe ad effectum demonſtrandi, quod ille ad tramites juris domicilium acquiſivit in Civitate Hydruntina.

Parum quoque refragante, quod ſoli Cives Hydruntini ex Summi Pontificis

Privilegio ſunt admittendi ad gremium Cathedralis illius Civitatis, tum quia id nihil videtur habere commune cum ordinatione, tum quia ſtatim ac Franciſcus civilitatem obtinuit Hydruntinam, dici etiam valet effectus capax Beneficiorum, quæ Summi Pontificis Privilegio Civibus Hydruntinis conferri debent juxta *deciſ. 73. n. 9. cor. Card. Cerro*, in qua aliæ concordantes allegantur.

Adverſus hæc, Capitulum Hydruntinum excipit primo, quod Franciſcus natus eſt in Terra Turris Padulum Ugentinæ Diœceſis. Secundo, quod non videtur perfecte acquiſiviſſe domicilium in Civitate Hydruntina. Tertio, quod ipſe adſcribi nequit ſervitio Eccleſiæ Hydruntinæ, reſiſtente Bulla Clementis VII., in qua ſtatui prætendit, quod omnia Beneficia Diœceſis, etiam Sedi Apoſtolicæ reſervata, ſolis Civibus originariis conferantur, & reſiſtente diſpoſitione Concilii Tridentini *Seſſ. 23. cap. 16. de Ref.*, ubi dicitur nullum in poſterum ordinandum eſſe, qui illi Eccleſiæ, aut pio loco, pro cujus neceſſitate, aut utilitate aſſumitur, non adſcribatur; Quarto tandem, & ultimo, quia idem Franciſcus tempore, quo Hydrunti permanebat, initiatus fuit prima Clericali Tonſura ab Ordinario Ugentino, nullis obtentis literis Dimiſſorialibus ab Archiepiſcopo Hydruntino; in quo rerum ſtatu contenditur, quod ſicuti ipſe in recipienda prima Tonſura fuit adſcriptus ſervitio Parochialis Eccleſiæ Oppidi Terræ Padulum, ita ei permiſſum eſſe non valeat locum, cui adſcriptus eſt, deſerere, & Ordines ab alio recipere, quam ab Epiſcopo Ugentino, juxta Statuta in allegato loco Concilii; Ad partes poſita Bulla Innocentiana, quia hæc non loquitur in caſu, in quo aliquis fuerit adſcriptus ſervitio Eccleſiæ ſuæ originis. Dignabuntur EE. VV. decernere.

An Clericus Franciſcus Graſſi ſit promovendus ad Ordines cum literis Dimiſſorialibus Archiepiſcopi Hydruntini, vel Epiſcopi Ugentini in caſu &c.

Dilata, & coadjuventur probationes per Inſtrumenta emptionis, & venditionis.

Seſs. 23. c. 9. de ref.

ROMANA, ſeu SIPONTINA. Poſt collatam ab Archiepiſcopo Sipontino Joanni Pace Clerico Romano ſuo familiari Manſionariam reſidentialem, una cum ſimplici beneficio, quorum fructus congruam Patrimonii ſacri a Synodo Sipontina præſcriptam excedebant, exorta fuit controverſia, an onera Miſſarum eſſent deducenda, ad effectum ſtatuendi, quod ipſe haberet ſufficiens ſacrum Patrimonium pro ſacris Ordinibus ſuſcipiendis; cumque die 27. Novembris 1717. Sacra hæc Congregatio demandaverit, ut ſuper hoc articulo ſcriberetur pro veritate, & hoc interim prædictus Clericus, ad evitandam quamcumque controverſiam, ſupplementum obtinuerit ex bonis Patrimonialibus Archiepiſcopi Sipontini, itaut, deductis etiam oneribus Miſſarum, nulla ſit amplius controverſia, quin ipſe habeat ſufficiens Patrimonium conſtitutum partim in beneficiis, partim in bonis propriis Archiepiſcopi, loquendo tamen de ſufficientia Patrimonii, non ad tramites Taxæ Urbis, ſed ad tramites Taxæ Sipontinæ, fuerunt in proxima præterita Congregatione, a memorato Clerico Joanne Pace preces renovatæ pro facultate aſcendendi ad ſacros Ordines, unacum inſtantia, ut Tribunali Eminentiſſimi Vicarii Urbis demandetur, quod ſibi literæ Teſtimoniales concedantur, cumque Eminentiſſimo Domino Cardina-

li

li Pro-Præfecto meum reſtrictum de more Eminentiæ Suæ exhibitum perlegenti, articulus viſus fuerit exemplaris, mihique demandaverit, ut eum in folio deſcriberem, mandatis ea, qua decet, reverantia, morem gero, & cohærenter ad hæc, diſputanda proponuntur dubia ad calcem referenda.

Pro inſtantia Oratoris facit, nullam videri excitari poſſe difficultatem in ordine ad ſupplementum ex bonis Patrimonialibus ad effectum conſtituendi ſufficiens Patrimonium, partim ex dictis bonis, partim ex beneficiis, id enim nuper fuit admiſſum ab hac S. Congregatione in *Tudertina Cappellaniæ* 12. *Martii* 1718. Item facit pro eadem inſtantia, non eſſe hic, & nunc attendendam Taxam Urbis, ſed Taxam Sipontinam: Manſionaria etenim, ad cujus titulum Joannes petit ordinari, non eſt Beneficium ſimplex, ſed Beneficium reſidentiale, & quando verſamur in Beneficio reſidentiali, non attenditur Taxa loci originis, ſed loci Beneficii, uti reſolvit hæc Sacra Congregatio *in Romana, ſeu S. Agathæ Gotorum* 27. *Maii* 1713. Denique in eo, quod attinet ad literas teſtimoniales Oratori concedendas a Tribunali Emi Vicarii, facit Bulla *Speculatores*, quæ non Dimiſſoriales, ſed Teſtimoniales literas expoſcit, quoad Ordinarium originis quando agitur de ordinando in alio loco, ad quem ipſe tranſtulit domicilium, uti contigiſſe prætenditur in hypotheſi præſenti, in qua Clericus intendit Ordines ſuſcipere ad titulum Manſionariæ reſidentialis in Diœceſi Sipontina exiſtentis,

Facit e contra adverſus inſtantiam Oratoris, quod ipſe ratione originis eſt ſubditus Card. Vicarii Urbis, & ad evitandas fraudes, non admittitur ſupplementum ex bonis Patrimonialibus, niſi in Epiſcopo originis, itaut, concurrente utilitate, & neceſſitate Eccleſiæ, ipſe ſolus admittere valeat, ut pro adæquatione Patrimonii ſacri fiat unio bonorum Patrimonialium cum Beneficio, juxta late deducta per *Monacel. in Formul. Leg. tom. 3. pag. 227. a n. 20. uſque ad 26.* Item facit contra inſtantiam Oratoris, quod attenditur Taxa non loci originis, ſed loci Beneficii, quando Beneficium non ſolum eſt reſidentiale, ſed etiam ſatis eſt pro congrua Ordinandi ſubſtentatione, quod in caſu noſtro non verificatur. Facit demum quod Orator non recepit ab Archiepiſcopo Sipontino beneficium ſufficiens ad congruam ſubſtentationem, uti dictum eſt, & quod majorem bonorum ſuorum partem cum inſtructis ædibus non tranſtulit ad Diœceſim Sipontinam, nec animum patefecit, ibidem perpetuo permanendi, in quibus circumſtantiis non Teſtimoniales, ſed Dimiſſoriales Vicarii Urbis videntur requiri ad tramites Bullæ *Speculatores*.

His ſtantibus onus erit EE: VV. decernere.

I. *An Oratori indulgenda ſit facultas aſcendendi ad Ordines ſacros ad titulum Manſionariæ una cum ſupplemento ex bonis Patrimonialibus in caſu &c. & quatenus affirmative.*

II. *An eidem dandæ ſint a Tribunali Eminentiſſimi Vicarii Urbis literæ Teſtimoniales, vel Dimiſſoriales in caſu &c.*

Ad I. Affirmative. Ad II. Dandas eſſe ab Emo Urbis Vicario literas Teſtimoniales, & Dimiſſoriales ad normam Taxæ Urbis.

ROMANA LEGATORUM. Sacerdos Sebastianus Guidus anno 1640. suam ultimam exaravit dispositionem, in qua Hæredem reliquit universalem Hospitale S. Joannis Nationis Florentinorum Urbis, ita tamen, ut pro unica vice consequi tantummodo deberet a sua hæreditate summam sc. 50. monetæ, & in reliquis satisfacere teneretur Legatis, quæ tam in testamento, quam in Codicillis enumerantur.

Quia vero post demandatum nonnullorum Legatorum adimplementum, idem pius Testator jussit, ut quolibet anno pauperibus Puellis quatuor dotes distribuerentur, & quod nulla dos esse posset major scutis 35., nec minor scutis 30., ea superaddita conditione, ut si unaquæque dos ad scuta 30. ascendere non posset, dotium distributio suspenderetur: *si sospenda di darle, ancorche conveniſſe diſtar più anni fin' a tanto si faccia il moltiplico di poter' arrivare almeno a ſcudi trenta*, & paulo post, *e se non basterà si aspetti il tempo, che possa bastare ancorche si doveſſe aſpettare molt' anni*.

Atque post enarratum dotium Legatum, idem Testator processit ad relictum plurium aliorum Legatorum, & signanter trium, quæ sequuntur; primi scilicet annuorum scutorum 20. pro linteaminibus necessariis pro Ecclesia Sancti Joannis Nationis Florentinorum Urbis, secundi consistentis in solutione unius scuti quolibet mense pro Musica in dicta Ecclesia facienda: & tertii demum scutorum quinque quolibet anno erogandorum in emptionem earum rerum, quæ Pueris accedentibus ad eamdem Ecclesiam, ut Christiana Doctrina imbuantur, de more distribuuntur.

Controversia exorta, an pendente multiplico conficiendo pro dotibus distribuendis, suspendi debeat solutio trium Legatorum, de quibus modo sermo habitus est: cum enim contigerit diminutio reddituum hæreditatis, & annuo dotium Legato satisfieri non valeat, nedum juxta literam Testamenti, sed etiam ad tramites Sententiæ Reverendæ Fabricæ S. Petri, fieri debet fructuum multiplicum, usquequo fructus perveniant ad summam requisitam pro adimplenda dotium distributione.

Exquisitum fuit Votum Eminentissimi Protectoris, qui, auditis Officialibus, & Deputatis Hospitalis, ad quos, juxta legem a Testatore præscriptam, pertinet declaratio, mutatio, & suppletio, quæ pro interpretatione Testamenti necessaria videri posset, sensit, quod, pendente multiplico conficiendo pro dotibus distribuendis, nullatenus sit suspendenda solutio trium Legatorum in Testamento ordinatorum favore Ecclesiæ S. Joannis, sed quod illa, etiam pendente dotium multiplico, sint persolvenda, uti desumitur ex docto, & luculento prædicti Eminentissimi suffragio, quod exhibetur, unacum Testamento, & Codicillis.

Fundamenta autem hujus assertionis consistunt potissimum in his, quæ sequuntur: ponderatur enim primo, quod Testator in Testamento suspendit dotium distributionem in casu deficientiæ reddituum, & quod nullam trium controversorũ legatotum suspensionem demandavit, hinc inferendo, quod tria hæc legata fuerunt a testatore prædilecta, & quod per consequens ea non sunt suspendenda, sed persolvenda, licet pendeat multiplicum pro dotibus.

Ponderatur secundo, quod Testator in Codicillis, post ordinata alia legata pro unica vice solvenda, inquit: *che tutto quello che ho detto, e disposto nel presente Codicillo, e sono anche per dire, abbia luogo, ed effecuzione immediatamente dopo i Legati fatti nel Testamento, intendendo avanti le doti, le quali voglio, che siano l' ultime, e prima siano sodisfatti i Legati tutti*; posito

siquidem, quod Legata Testamentaria solvenda sint ante Legata in Codicilis contenta, & quod Legata in Codicilis relicta sint ad tramites voluntatis Testatoris exequenda ante Legatum dotium, sequitur, quod Legata, de quibus agitur, utpote in Testamento relicta, sint solvenda ante dotium Legatum, & sic, quod pendente pro dotibus multiplico, non sit eorum solutio suspendenda.

Denique ponderatur, quod testator fuit Officialis, & Administrator Ecclesiæ Sancti Joannis spatio annorum 40., quod in ea sepulturam elegit, quod duo prima Legata respiciunt majorem cultum Divinum, & quod tandem summæ utilitatis est Legatum relictum pro Pueris instruendis in Christiana Doctrina, quasi quod ex his, & similibus præsumi valeat testatorem nunquam voluisse, quod Legata hæc non solverentur, pendente licet super dotibus multiplico.

Hæc sunt, quæ in voto Eminentissimi Protectoris continentur; quia autem testator post legata in testamento relicta, & illud signanter dotium, transitum fecit ad alia tria legata, de quibus agitur, adhibitis sequentibus verbis: *Item vuole, che sodisfatti tutti i sopradetti Legati, e quello che lascia all' erede, se avanzerà qualche cosa di più, il tutto si metta insieme, e se ne paghi scudi venti alla Sagrestia &c. Item di detto avanzo si paghi ancora in caso vi sia. scudo uno il mese alla musica &c., e scudi cinque l'anno alla Dottrina Cristiana di nostra Chiesa.*

Dubitari idcirco ex alia parte rationabiliter potest, an pendente multiplico super Dotibus, locus esse valeat solutioni trium prædictorum legatorum; si enim id fieret, non videretur verificatum, quod hæc tria legata solverentur post satisfactionem aliorum legatorum, & signanter legati dotium, & quod ulterius dicta tria legata solverentur ex eo, quod supereſt, cæteris aliis legatis adimpletis.

Adeoque onus erit EE. VV. decernere.

An pendente multiplico super dotibus, suspendenda sit solutio trium legatorum, de quibus agitur, vel ea potius sint persolvenda pendente, & adhuc non completo pro dotibus multiplico in casu &c.

Non proposita.

Die Sabbathi 13. Auguſti 1718.

CUm in proxima præterita Congregatione nonnulla Cauſarum dubia deciſa minime fuerint, dignabuntur EE. VV. dictæ Congregationis folium reaſſumere, & ſequentibus dubiis reſpondere.

NULLIUS, ſeu FARFEN. SUBROGATIONIS ECCLESIÆ.

I. *An in locum veteris Eccleſiæ Parochialis ſubroganda ſit alia Eccleſia noviter conſtructa in caſu &c., & quatenus affirmative.*

II. *An ſit neceſſaria ædificatio domus, ſeu cubiculorum prope d. novam Eccleſiam pro habitatione Parochi in caſu &c., & quatenus affirmative.*

III. *An onus ædificationis domus ſpectet ad Parochum, ſive potius ad Communitatem in caſu &c.*

Non propoſita.

ROMANA LEGATORUM.

An pendente multiplico ſuper dotibus, ſupendenda ſit ſolutio trium legatorum, de quibus agitur, vel ea potius ſint perſolvenda, pendente, & adhuc non completo pro dotibus multiplico in caſu &c.

Ad primam partem negative: Ad ſecundam affirmative.

NULLIUS, ſeu MINERBIEN. JURISDICTIONIS SUPER TERRITORIO SEPARATO. In propoſitione hujus Cauſæ habita die 11. Junii nuper elapſi, placuit EE. VV. ſupplicationi Archipresbyteri Terræ Cirignolæ dilationem petentis, reſpondere: *Dilata, & proponatur omnino in prima Congregatione Auguſti.* In obſequium hujus mandati iterum nunc reproponitur. Dignabuntur proinde EE. VV. reaſſumere folium, & ſcripturas dicta die diſtributas, & ſequenti dubio reſponſum dare.

An conſtet de Territorio ſeparato, cum juriſdictione quaſi Epiſcopali Archipresbyteri Terræ Cirignolæ in caſu &c.

Dilata.

TOLETANA, ſeu MATRITEN. NULLITATIS PROFESSIONIS. Petrus de Souza Correa de Sà, & Benavides, Regularis Profeſſus in Ordine Minorum Cappuccinorum, ſub nomine Fratris Joſeph Antonii a Baeza, huic S. Congregationi ſupplicavit pro reſtitutione in integrum adverſus Regularem Profeſſionem a ſe emiſſam in Ordine prædicto; Propoſitaque ejus inſtantia in Congregatione habita die 18. Maii 1715. reſponſum fuit

fuit *affirmative*, & per literas Apoſtolicas in forma Brevis, ſi Sanctiſſimo Domino noſtro placuiſſet, committi poſſe Ordinario Toletano, ut conjunctim cum Superiore locali, eum adverſus lapſum quinquenii in integrum reſtitueret, & ſubinde ſuper prætenſa nullitate profeſſionis, prout juris fuerit, procederet.

Obtenta in integrum reſtitutione, idem Petrus Sanctiſſimo ſupplicavit, ut Cauſam nullitatis Profeſſionis huic Sacræ Congregationi delegaret, auditoque tunc temporis Secretario, Sanctitas Sua hujus ejusdem inſtantiæ examen ad eamdem S. Congregationem remiſit, quæ, pluribus ponderatis circumſtantiis, & ſignanter, quod judicium non requirebat Proceſſum, nec examen Teſtium, eo quia agebatur de nullitate Profeſſionis, utpote emiſſæ ante ætatem a Sacro Concilio Tridentino præſcriptam, die 8. Auguſti 1716. cenſuit conſulendum eſſe Sanctiſſimo pro cognitione Cauſæ in ipſa S. Congregatione, citatis Superiore Locali, & aliis intereſſe habentibus, & hoc reſponſum fuit a Sanctitate Sua approbatum die 12. Auguſti ejuſdem anni.

In hujus reſcripti executionem ſcriptæ fuerunt literæ Archiepiſcopo Toletano pro citatione, & termini præfixione Guardiano Conventus Capuccinorum Civitatis Matritenſis, in quo fuerat ab Oratore emiſſa Profeſſio, & Archiepiſcopus parendo mandatis, nedum citationem exequi fecit adverſus P. Guardianum, ſed eidem etiam terminum præfixit quatuor menſium, qui incipere debebant a die 25. Januarii 1717. ad ſua jura deducenda in Sacra Congregatione. Scriptæ etiam fuerunt literæ Epiſcopo Tagaſtenſi Ordinario Ulyſſiponenſi, ut competentem terminum præfigeret intereſſe habentibus ad deducendum in S. Congregatione quidquid in contrarium habere prætenderent, & ut Fidem Baptiſmi Petri de Souza tranſmitteret: cumque ab Epiſcopo Baptiſmi Fides tranſmiſſa fuiſſet, idemque eodem contextu reſpondiſſet, ſe nullatenus potuiſſe terminum præfigere intereſſe habentibus; ex quo Procurator Fiſcalis acriter contendebat, non eſſe Cauſas Luſitanorum a Judicibus exteris extra Regnum judicandas, S. hæc Congregatio die 24. Aprilis 1717. cenſuit eſſe ſcribendum Nuntio Apoſtolico pro extractione Fidei Baptiſmatis, auditis intereſſe habentibus.

Supervenerunt literæ Nuntii Apoſtolici, ſcriptæ die 15. Martii hujus currentis anni 1718. ex quibus habetur, quod, inſtante Petro de Souza Profeſſionis ſuæ nullitatem prætendente, coram ſe allatus fuit liber Baptizatorum in Parochiali Eccleſia S. Catharinæ Montis Synai, a quo, præſentibus Parocho, ac legitimis intereſſe habentibus, extracta fuit Fides Baptiſmi prædicti Petri, ſervatis de jure ſervandis.

Ex Fide Baptiſmatis hoc modo extracta colligitur Petrum fuiſſe Baptizatum die 23. Februarii 1679., cumque Profeſſionem emiſerit die 3. Maii 1694., & Concilium Tridentinum *ſeſſ. 25. de Regul. & Monial. cap. 15.* decreverit, in nulla Religione fieri poſſe Profeſſionem ante decimum ſextum annum expletum, itaut Profeſſio antea facta nulla ſit, nec ullam inducat obligationem. Dignabuntur EE. VV. decernere.

An conſtet de nullitate Profeſſionis in caſu &c.

Ad Mentem.

RO-

Sess. 22. c. 6. de ref.

ROMANA, seu JANUEN. APPLICATIONIS LEGATORUM. Joannes Baptista Donghius, & Maria Æmilia Theresia ejusdem filia, supplicem libellum SS. D. N. exhibuerunt, humillime expostulantes, ut fructus Locorum 72. Montis Novennalis a Jo: Augustino Cappello relictorum, ut distribuerentur Pauperibus familiis loci Vultri dominii Reipublicæ Januensis, necnon fructus 80. Locorum ejusdem Montis relictorum, ut dotes distribuerentur decem, & octo Puellis ejusdem Loci, ad effectum nubendi, sibi ad tempus determinatum respective consignarentur, primi videlicet Jo: Baptistæ pro alendo semetipso, unacum sua familia, & secundi Mariæ Æmiliæ Theresiæ, ut cum dote condecenti Virum invenire posset, & a Sanctitate Sua fuerunt de more remissæ preces ad hanc Sacram Congregationem.

Petitionis fundamenta consistunt in his, quæ sequuntur; primo in ætate Jo: Baptistæ, qui est constitutus in anno 55. & in ætate Mariæ Æmiliæ, quæ dicitur constituta in anno 26.

Secundo in paupertate, & nobilitate Familiæ, ex eadem etenim ferunt, ortum habuisse Jo: Stephanum Donghium, qui post plura publica munera laudabiliter exercita, Cardinalitiam obtinuit Dignitatem a Summo Pontifice Urbano VIII., uti pluribus legitur apud *Ciacconium lib. 4. pag. 631.*

Tertio in qualitate petitionis, cum ea non tendat ad destructionem voluntatis pii Fundatoris, sed ad temporaneam suspensionem executionis; petit enim Jo: Baptista pro se, & sua Familia sc. 15. quolibet mense, & Maria Æmilia instat pro suspensione distributionis Dotium quoad usque conflatur summa scutorum quatuor, vel quinque millium, in qua putat consistere Dotem suo statui proportionatam.

Quarto in sanguinis vinculo inter Testatorem, & Oratores intercedente; Joannes quippe Baptista descendit a Benedicta sorore Testatoris, & licet non sit agnatus, est tamen Cognatus, & est cum eo conjunctus in tertio gradu, & Maria Æmilia per consequens est in quarto gradu conjuncta, quasi quod inferri valeat, quod si Testator utrumque videret paupertate laborantem, probabiliter dici valeat, quod facturus esset id, quod nunc fieri postulatur hujus S. Congregationis auctoritate, & multo magis, cum in tantum supponatur, eum non habuisse rationem de hisce sibi conjunctis ex latere Benedictæ sororis, in Legatis mox recensitis, in quantum tunc temporis familia Donghia divitiis affluebat.

Ultimo, in prædilectione Testatoris erga hos eosdem descendentes ex Benedicta sorore, tum quia ad juspatronatus honorificum Ecclesiæ, & cujusdam Conventus erigendi, extincta linea illorum de Cappellis, vocavit majorem natu ex linea, & descendentia Benedictæ sororis; Tum quia in casu pariter deficientiæ lineæ masculinæ illorum de Cappellis, vocavit ad quasdam Cappellanias erigendas, descendentes ex Benedicta sorore, & tandem quia in quadam Sepultura extruenda facultatem dedit, ut sepeliri possent Cadavera eorum, ad quos juspatronatus Ecclesiæ erat devolvendum, & sic Cadavera eorum, qui a Benedicta sorore descendebant.

Accedunt consimilium gratiarum exempla, necnon favorabilis informatio Eminentissimi Archiepiscopi Januensis, prædicta omnia confirmantis.

Adeoque onus erit EE. VV. decernere.

An, & pro qua summa sit locus applicationi Legatorum in casu &c.

Dilata.

ME-

MELEVITANA. Joannes Baptiſta Simon Vivier natus a Patre, & Matre Turcis, Sacramentum Baptiſmi recepit in infantili ætate, & omnibus Sacris Ordinibus, non excluſo Præsbyteratu, fuit initiatus ab Epiſcopo Melevitano, qui ſuæ originis perfectam notitiam dicitur habuiſſe. Aſſumptus etiam fuit ad Officium Subſtituti Cancellariæ Curiæ Epiſcopalis, & ab Ordinario fuit proviſus de Beneficio Eccleſiaſtico juriſpatronatus Laicorum; Cumque Sedes Apoſtolica alterum eidem Beneficium contulerit, & ejus nomine quæſitum fuerit ab hac Sacra Congregatione, an indigeret abſolutione cum rehabilitatione ad Ordines, nec non nova proviſione Beneficiorum, relata fuit ejus inſtantia inter ſummaria precum, & Emus D. Cardinalis Pro-Præfectus juſſit, ut in folio deſcriberetur. *Seſſ.24.cap.6 de Refor.*

Quoad abſolutionem cum rehabilitatione ad Ordines, inventa fuit in Archivio Sancti Officii Epiſtola ſcripta Epiſcopo Melevitano de anno 1696. in qua fuit eidem data facultas conferendi Joanni Baptiſtæ Simoni Vivier Ordines Sacros, non excluſo Præsbyteratu.

Præter quam quod irregularitas deſcendens a Neophitatu, juxta Canones a *Gratiano relato diſt.*48. ſibi vindicat locum in eo, qui fuit Baptizatus in adulta ætate, & qui novus eſt in Baptiſmate, uti ponderat *Suarez de Cenſuris diſput.*43. *ſect.*3. *concluſ.*2. *n.*5. & non applicatur illis, qui in infantili ætate conſtituti Baptiſmum receperunt, quemadmodum nec procedit quoad eos, qui licet Baptiſmum in adulta ætate receperint, poſt aliquod nihilominus temporis intervallum, & experimentum, idonei ab Ordinario reputantur pro Sacrorum Ordinum receptione, uti ponderat *Gibalin. de Irregul. cap.*3. *propoſit.*3. *Diana in editione coordinata tom.*5. *tract.*5. *reſolut.*47. *Suarez loco cit. num.*6. & 7., *Sanchez in præcept. Decal. lib.*2. *cap.*28. *n.*11. *Bonacina operum Moral. tom.*1. *de Irregul. quæſt.*2. *puncto* 1. *propoſit.*3. *num.*5. *Corad. in praxi diſpenſat. lib.*3. *cap.*7. *num.*2. & 3. *Ricciul. in tract. de Neophit. cap.*3. *ſub num.*4. §. *Pugnantes*.

Quoad novam vero Beneficiorum proviſionem in jure ſtatutum eſt, quod filii Hæreticorum ſint incapaces Beneficiorum Eccleſiaſticorum, *Textus in cap. Iquicumque* §. *Hæretici de hæret. in* 6. & in jure pariter ſtatutum eſt, ut promovendi ad Epiſcopatum debeant eſſe nati a Parentibus Catholicis, uti habetur *in Conſtitut.*6. *Gregorii XIV.* §.9. *Bull. tom.*2. Formula diſpenſationis quoad beneficia, loquendo de illis, qui a parentibus Mahomettanis ortum habuerunt, impreſſa eſt apud *Corrad. in praxi diſpenſat. lib.*3. *cap.*7. *num.*5. E contra vero cum hic, & nunc non agatur de nato a parentibus Hæreticis, nec quæſtio ſit de promovendo ad Epiſcopatum, ſed verſemur in terminis ejus, qui natus a parentibus Turcis Sacerdotio jam eſt initiatus, nulla videtur eſſe neceſſaria diſpenſatio quoad conſequenda Beneficia, *Ricciul. de Neophit. cap.*4.

Adeoque onus erit EE. VV. decernere.

I. *An Orator indigeat abſolutione cum rehabilitatione ad Ordines.*

II. *An indigeat nova proviſione beneficiorum, & quatenus affirmative.*

III. *An eidem indulgenda ſit abſolutio cum rehabilitatione ad Ordines, & cum nova beneficiorum proviſione.*

Ad Primum negative. Ad Secundum negative. Ad Tertium ſatis proviſum in duobus præcedentibus Dubiis.

Sess. 25. c. 13. de ref.

TUDERTINA FUNERUM. In Congregatione habita *die* 4. *Julii* 1716. propoſita fuit hæc Cauſa ſuper punĉto Quartæ Funeralis, an ea videlicet eſſet perſolvenda a Conventu, & Patribus Tertii Ordinis Sanĉti Franciſci, Terræ Maſſæ Tudertinæ Diœceſis, Archipræsbytero ejuſdem Terræ, & in Congregatione habita *die* 8. *Auguſti ejuſdem anni*, negative reſponſum fuit, Patres videlicet non teneri ad dictam ſolutionem; quia vero tunc nonnulla indeciſa remanſerunt, non quoad ſolutionem Quartæ, ſed quoad ejuſdem quotam, de his conſequenter agitur in præſenti Congregatione.

Primum ergo, de quo nunc agitur, eſt Frumentum, quod in certa quantitate perſolvitur, cum quis moritur.

De hoc Frumento loquendo, contendunt Patres illud venire, & comprehendi ſub Quarta Funeraliæ, quia nomine Funeralium comprehenduntur, ea quæ obveniunt occaſione funeris, ſive ante Corpus reconditum Terræ, ſive poſt, & ex his canonica portio debetur juxta originalem theoricam *Zabarel. in Clementina dudum* §. *Verum num.* 4 *&* 5. *de ſepult.*

Abſque eo quod prætendi valeat Frumentum hoc ſolvi titulo Decimæ Sacramentalis, vel illud non fuiſſe ſemper a Patribus exaĉtum, non obſtante, quod Cadavera in eorum Eccleſiis fuerint tumulata, tum quia in Terra Maſſæ, Decimæ exiguntur in pecunia, tum quia in re, de qua nunc agitur, anteceſſorum negligentia nequit ſucceſſoribus præjudicare, etiamſi negligentia illa eſſet in facto verificata.

Adverſus hæc excipit Parochus, ſe eſſe in antiquiſſima poſſeſſione, Frumentum exigendi, nec illud venire ſub nomine Funeralium, ſed eſſe potius Decimam perſonalem, vel Sacramentalem; Primo quia ad effectum, de quo agitur, comprehenſionis videlicet ſub nomine Funeralium, non attenditur tempus, ſed cauſa oblationis. Secundo quia Frumentum non ingreditur Eccleſiam cum Cadavere, ſed vel immediate tranſmittitur ad domum Parochi, vel, adveniente tempore recolleĉtæ, conſignatur, itaut potius habendum ſit pro Decima perſonali, vel Sacramentali, quæ nihil habet commune cum Decima prædiali.

Frumento ſuccedit pannum, ſeu linteum telæ albæ, quod appenditur ad Crucem Parochi, cum qua Cadavera aſſociantur, ſed in hujus quæſtionis examine non eſt immorandum, cum Patres quoad illam dent manus victas.

Poſt pannum ſermo habendus eſt de Sudariolo; ſciendum eſt etenim, quod ſupra pectus Defunctorum collocatur quædam parva Crux, quæ á Parocho datur, & quòd Defunctorum manus teguntur Sudariolo, cùm quo Cadavera ad Eccleſiam deferuntur.

Aſſerunt Patres Sudariolum ad ſe pertinere, & venire ſub appellatione Quartæ Funeralis, cùm detur occaſione funeris, & pro funere, nec illud unquam ſpectare poſſe ad Parochum, cùm Parochi fundamentum in ea conſtituatur circumſtantia, quòd Sudariolum datur in adminiſtratione Extremæ Unctionis, quæ res eſt prohibita in *Taxa ſan. mem. Innocentii XI., edita anno* 1678. *prævio conſilio hujus Sacræ Congregationis, uti legitur in* §. *Parimente*.

A Parocho non admittitur, quòd Sudariolum comprehendatur ſub Quarta Funerali, nec quòd detur ex cauſa adminiſtrationis Extremæ Unctionis, tum quia recurrit ratio in ſuperioribus inſinuata, quòd funeralia non menſurantur ex tempore, ſed ex cauſa, itaut ea ſola ſpectare dicenda ſint ad

Fune-

Funeralia, quæ obveniunt causa Sepulturæ, tum quia Sudariolum potius dici valet oblatio facta Cruci, cum Sudariolum non solum detur pro iis, qui moriuntur, recepto Sacramento Extremæ Unctionis, sed etiam pro Infantibus, & pro aliis, qui ex improviso decedunt.

Post hæc nihil aliud supereſt, quam loqui de Cera, quæ per viam accenditur, & Eccleſiam Patrum non ingreditur.

Propter rationem ſæpe inſinuatam, quod nomine Quartæ Funeralis veniant emolumenta earum rerum, quæ occaſione funeris præſtantur, & quæ cum funere deportantur, Patres aſſerunt, Ceram. de qua nunc agitur, eſſe compræhenſam ſub Quarta funerali, abſque eo quod vis ulla fieri poſſit in aſſumpto, quod Cera debeatur loco funeris, quod in Parochia antiquitus peragebatur, licet Cadavera tumularentur in Eccleſiis Regularium, cum a Conſtitutionibus Apoſtolicis, Decreto irritante vallatis, jam prohibitum fuerit obligare hæredes eorum, quorum Cadavera ſepeliebantur in Eccleſiis Regularium ad celebrandas præventive Exequias in Parochiis, uti habetur in *Conſtit.6. §.6. Xyſti* IV. *Bull. tom.*1., & reſpondit Sac Rituum Congregatio *in Senogallien.* 22. *Junii* 1675. cum aliis concordantibus.

Parochus reſpondet, non agi de Ceris, quæ domi Defuncti accenduntur, & Eccleſiam cum Cadavere ingrediuntur, & cum quibus Cadaver aſſociatur, ſed de Ceris, quæ accenduntur per viam, & Eccleſiam non ingrediuntur; in ordine ad quas pro ſe militare contendit antiquiſſimam conſuetudinem, quam dicit attendendam, non obſtante privilegio exemptivo Regularium a ſolutione Quartæ, cum conſuetudo non ſit detogativa, ſed declarativa privilegiorum.

His ſtantibus dignabuntur EE.VV. decernere.

An ſub quarta funerali comprehendantur frumentum, Pannum, Sudariolus, & Cera, quæ accenditur, & extinguitur extra Eccleſiam Fratrum in caſu.

Comprehendi ſub quarta funerali frumentum, & ceram, non autem pannum, & ſudariolum, & quoad ſudariolum Sac. Congregatio mandavit illud amplius non afferri cum Cadavere, nec ab hæredibus Parocho conſignari.

FANEN. SEPULTURÆ, & QUARTÆ FUNERALIS. Anno 1715. Pius Georgius, poſt conſtructum in Eccleſia Patrum Cappuccinorum Sacellum, Sepulchrum excavare fecit, in quo deinde ſepeliri curavit Cadaver Jo. Baptiſtæ filii in pupillari ætate Defuncti, & ab hoc facto ortum habuit controverſia inter dictos Patres Cappuccinos, & Parochum Mondavii, intra cujus Parochiæ fines Conventus Cappuccinorum ſitus eſt, tum quoad Sepulturam, tum quoad Quartam Funeralem. *Seſſ.25. c.13. de Ref.*

Loquendo de Sepultura, Patres Cappuccini aſſerunt. eam fuiſſe factam a Pio Georgio pro ſe, & ſua familia, nedum ipſorum accedente conſenſu, ſed etiam prævia licentia Sac. Congregationis Epiſcoporum, & Regularium.

Sermonem faciendo de Quarta funerali, ſuſtinent iidem, ſe eſſe exemptos ab ejus ſolutione, primo in ſequelam Privilegiorum, quæ a Summis Pontificibus conceſſa ſunt Religioni Sancti Franciſci, cujus ipſi ſunt filii juxta Bullam 54. Summi Pontificis Pauli V. *Bull tom.* 3. in qua, prævio hujus

Sacræ Congregationis consilio, decrevit eosdem esse vere fratres Minores S Francisci, ejusque filios, & eorum Constitutiones esse Regulæ S. Francisci consentaneas, & secundo in sequelam nonnullarum resolutionum hujus ejusdem Sacræ Congr., & signanter *die* 21. *Maii* 1678, *uti habetur lib.* 30. *Decretorum pag* 76. *& pag.* 82.

Adversus hæc, Parochus excipit obstare Constitutiones Religionis humationi Cadaverum in eorum Ecclesiis, & quod Sacræ Congregationis Episcoporum, & Regularium licentia, in hypothesi præsenti, Patribus suffragari non potest; petente etenim Pio Georgio facultatem faciendi Sepulchrum in eorum Ecclesia pro se, suaque familia, & insinuante Procuratore Generali, quod id tantummodo concedi poterat ipsi, sed non ejus familiæ, Sacra Congregatio die 19. Junii 1715. respondit *Arbitrio Provincialis, & Definitorii*, quod Parochus prætendit importare tantummodo facultatem Sepulchri pro Georgio, sed non pro ejus familia, ne dicatur arbitrium Provinciali, & Definitorio fuisse concessum derogandi Constitutionibus Religionis.

Addit, in eo quod attinet ad Quartam, non posse PP. Cappuccinos sustinere, se esse ab eadem exemptos, cum proprium exemptionis privilegium non afferant munitum expressa derogatione *Clementina dudum de Sepulturis*, quando in materia, de qua nunc agitur, communicatio privilegiorum non suffragatur: nec pariter suffragatur proprium privilegium destitutum prædicta derogatione, uti resolutum fuit ab hac Sacra Congregatione in *Astenjurium Parochialium* 27. *Novemb* 1717 & 12. *Febr.* 1718., quodque notabilius est, cum idem Parochus asserat, se esse in centenaria, & immemorabili observantia exigendi Quartam funeralem a Patribus Minoribus Conventualibus S Francisci, Observantia hæc a fortiori dicenda erit militare adversus PP. Cappuccinos.

Tandem Parochus distinguit inter Quartam funeralem, & Quartam Sepulturæ, & contendit, quod etiamsi Patres Cappuccini dici possent exempti a Quarta funeralium, nunquam tamen inducta dici posset exemptio a Quarta Sepulturæ, cum Quarta Sepulturæ sit illa portio pecuniæ, quæ solvitur ab hæredibus Defuncti proprio ejusdem Parocho, cujusque exemptio non tendit in Beneficium Ecclesiarum tumulantium, sed in commodum prædictorum Defuncti hæredum.

His stantibus dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An erectio Sepulturæ Justineatur pro persona tantum* Pii *Georgii, vel potius pro tota ejus familia in casu &c.* & quatenus affirmative.

II. *An debeatur quarta funeralis in casu.*

Dilata in omnibus, & coadjuventur probationes.

Sess. 25. c. 9. de reform.

NEAPOLITANA PRÆTENSÆ SIMONIÆ Instrumentum stipulatum inter Damianum Matrotam Sacerdotem, & Michaelem Serranum, & Lucretiam ejus Uxorem, subsellia Judicum Romanæ Curiæ defatigavit; R. P siquidem Balestra Judex confidentiarum censuit in dicto Instrumento veram adfuisse simoniam. Fuit hoc ipsum confirmatum in Congregatione Criminali Eminentissimi Urbis Vicarii. Fuit autem hoc retractatum in Congregatione criminali A.C sed Congregatio Criminalis Gubernii postremam A.C. Sententiam infirmavit, & postremo hujus ejusdem Causæ examen

men ad hanc Sacram Congreg. in quinta instantia remissum fuit ab Auditore Sanctissimi.

Ut autem, si non omnia, saltem principaliora, quæ a scribentibus hinc inde deducuntur, oculis EE. VV. in hoc folio exhibeantur, operæ pretium est referre.

Primo, quod in Instrumento stipulato die 18. Novembris 1707. Damianus Mastrota Sacerdos donavit donatione irrevocabili inter vivos Lucretiæ Appartamentum Domus pertinens ad Beneficium, seu Cappellaniam sub titulo Annuntiationis, eaque moriente, ad donationem vocavit Michaelem ejusdem Virum, quod idem Damianus donavit prædicto Michaeli totum id, quod ab ipso tamquam a Patrono dicti Beneficii quolibet anno prætendere poterat pro juribus Sacristiæ, Missarum cantatarum, & aliarum similium rerum, se obligando ad subeundum de proprio onera mox memorata, quod tandem duæ superadditæ fuerunt conditiones, quarum altera fuit, quod hæ donationes durare deberent quoad usque Damianus persisteret in possessione Beneficii, & altera fuit, quod in casu inobservantiæ exbursare teneretur scuta 50.

Secundo, quod Sacerdos Joachinus Villa, qui fuerat deputatus ad complenda onera Missarum annexa Cappellaniæ, sive Beneficio, quoad usque durasset absentia Joannis Pasquedæ, qui dictum Beneficium, sive Cappellaniam obtinebat, fecit prædicti Beneficii, sive Cappellaniæ resignationem die 22. Novembris 1707.

Tertio, quod Michael Serranus, & Antonia de Losa, ad quos jus nominandi ad Cappellaniam, sive Beneficium pertinebat die 24. Novembris ejusdem anni 1707. deputarunt, & nominarunt Sacerdotem Damianum Mastrotam, ut ipse adimpleret onera Missarum, sub obtentu discessus Joachini Villæ a Civitate Neapolis, & quod ea ipsa die fuit admissa nominatio, & intra terminum trium dierum fuit a nominato capta possessio.

Ab hac facti serie, ex publicis actis desumpta, quæque etiam coadjuvatur a depositionibus nonnullorum Testium Examinatorum in Tribunali Nuntiaturæ Neapolis, Andreas Assantes, qui prævia Patronorum nominatione, fuit ab Ordinario institutus, & Cappellaniam, sive Beneficium obtinuit tamquam vacans propter simoniam a Damiano commissam, contendit de labe simoniaca non esse dubitandum, tum quia faciendo donationem Appartamenti, quod erat de juribus Beneficii, sive Cappellaniæ, & obtinendo subinde nominationem ad Beneficium, sive Cappellaniam, simoniæ confidentialis reus esse dignoscitur ad tramites *Bullæ* 85. *S. Pii V.* §. 2. *Bull. to.* 1. ibi *ad hæc, plerique Ordinarii, & Collatores, ac etiam Patroni laici curant deponenda Beneficia, ut fructus seu pensiones capiant eorumdem, aliisque faciant ministrari* tum quia hoc idem crimen convincitur ex dimissione ejus quod erat solvendum per Michaelem Patronum quolibet anno, pro jure Sacristiæ Missarum cantatarum, & consimilium rerum, uti probat *Text. Alexandri* III. *in cap. veniens* 10. *de test. & attest.* ibi, *quod prius promisisset, quod unicuique Parochianorum bariles vini remitteret, qui Sacerdoti ejusdem Ecclesiæ, qui pro tempore ibi serviret, consueverant pro beneficio dari.*

Absque eo quod quidquam referat, quod non versamur in Beneficio Ecclesiastico, sed in Cappellania manuali, sive Legato Pio, & quod Sacerdos Damianus fuit nominatus, & deputatus per modum provisionis ut supplere vices Villæ absentis, quasi quod ex his inferatur, nullum sibi posse simoniam locum vindicare ex defectu subjecti: in eo enim quod attinet ad punctum

ctum Cappellaniæ, ſive Legati Pii, reſpondet Aſſantes hic, & nunc agi de vero Beneficio, tum quia in Litteris Apoſtolicis Innocentii XI. illud fuit appellatum ſimplex Beneficium Eccleſiaſticum de Jurepatronatus laicorum, & in aliis Litteris Apoſtolicis Innocentii XI. conceſſa fuit diſpenſatio ſuper ætate ad Beneficia Eccleſiaſtica requiſita, tum quia nominati fuerunt ad ejus titulum ordinati, quod non contigiſſet in Cappellania pure Laicali, & amovibili ad nutum, & tandem, quia nominationes a Patronis fuerunt expletæ coram Ordinario, fuit ab Ordinario conceſſa inſtitutio, & coram Ordinario facta fuit dimiſſio, quæ omnia arguere dicenda ſunt veram Beneficii qualitatem, in eoque quod ſpectat ad deputationem Damiani, non in perpetuum, ſed ad tempus, ſubdit Aſſantes id non excludere ſimoniam, cum unice ad effectum ſimoniæ videndum ſit, an res, quæ fuit in contractu deducta, ſit nec ne ſpiritualis, ſive Eccleſiaſtica, non autem an ingreſſus fuerit titulo inſtitutionis, vel titulo adminiſtrationis, uti probat *Text. in cap. conſulere de ſimonia*.

Adverſus hæc, excipit Damianus Maſtrota nonnulla, quæ ad factum, & nonnulla, quæ ad jus referuntur.

Ad factum refertur, quod alterata prætenditur data inſtrumenti donationis, indicat etenim data, illud fuiſſe ſtipulatum *die* 18. *Novembris* 1707. & ſic ante nominationem expletam *die* 24. *eiuſdem menſis*, quando ex eodem Inſtrumento deſumitur, quod proceſſum fuit per viam ceſſionis, & donationis jurium, & rerum penes Maſtrotam jam exiſtentium, in quo rerum ſtatu argui poſſe videtur, quod Inſtrumentum fuit ſtipulatum non ante, ſed poſt nominationem; multoque magis quia Michael Serranus hujuſce criminis delator, in libello tranſmiſſo fatetur, Inſtrumentum fuiſſe confectum *die* 7. *Januarii anno* 1708.

Ad partes poſitis dictis Teſtium in Tribunali Nuntiaturæ Neapolis examinatorum; cum etenim ipſi ad ſummum deponant de confeſſione extrajudiciali Maſtrotæ, atque Serrani, nullum conſtituere valent probationis gradum, tum quia loquendo de confeſſione Maſtrotæ, non ſunt conteſtes de loco, tempore, & verbis, tum quia ſermonē habendo de alia Serrani, urget animadverſio, quod ſi infectus crimine ſimoniæ adverſus Correum teſtificari nequit, uti probat *Text. in cap. veniens*, 10. *de teſt.*, *& atteſt.* admitti per conſequens nec poterit ejus confeſſio extrajudicialis, etiamſi eſſet in facto plene juſtificata.

Ad jus deinde refertur, quod verſamur in Cappellania fundata abſque Ordinarii auctoritate, in Cappellania amovibili, & ad quam per modum proviſionis & ad ſupplendam abſentiam Joachini Villæ, Maſtrota nominatus eſt, in qua facti ſpecie conventiones eſſe poſſunt illicitæ, ſed non ſimoniacæ, nec obnoxiæ pœnis a jure ſtatutis adverſus ſimoniacos, quemadmodum deciſum, & reſolutum dicitur in quadam Congregatione particulari habita *die* 8. *Maii* 1704. uti legitur apud R. P. *Petram ad Conſtit. Apoſtolicas tom.* 4. *pag.* 503. *n.* 21. *& ſeq.*

Haud urgentibus Apoſtolicis diſpenſationibus, & cæteris aliis ſupra relatis, pro inducenda qualitate veri Beneficii Eccleſiaſtici, quia admiſſa qualitate Cappellaniæ Laicalis, & amovibilis, quæ ex fundatione colligitur, ſubſequentes actus, utpote ab erroneo ſuppoſito derivantes, non ſunt habendi in conſideratione.

His ſtantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An conſtet de ſimonia in caſu &c.* & quatenus affirmative.

II. *An, & in qua pœnas incurreret Maſtrota in caſu.*

Dilata, & ad Mentem.

Die

Die Sabbathi 3. Septembris 1718.

NEAPOLITANA RESTITUTIONIS IN INTEGRUM. Factum hujus Cauſæ exponitur in folio diſtributo pro Congregatione, quæ fuit habita die 2. Octobris anno 1717. quod poterit ab EE. VV. benigne reaſſumi. Tunc nulla fuit capta reſolutio, ſed ſimpliciter fuit reſponſum *quod coadjuvarentur probationes*. Fuit Cauſa repropoſita in Congregatione habita die 12. Martii 1718. & ſimiliter fuit reſponſum *pro coadjuvatione probationum*. Examinatis ergo Teſtibus, circa ægritudinem ante ingreſſum Oratoris in Religionem, Cauſa pro tertia vice reproponitur, & dignabuntur EE. VV. decernere. *Sess. 25. n. 19. de Reg.*

An ſit danda reſtitutio in integrum in caſu &c.

Affirmative.

ELBOREN. DECLARATIONIS INDULTI. Factum hujus Cauſæ refertur in folio diſtributo pro Congregatione habita die 21. Maii 1718., quod poterit ab EE VV. benigne de more reaſſumi. Tunc autem nulla fuit capta reſolutio, ſed fuit reſcriptum, *quod audirentur Miniſtri Reverendæ Fabricæ*. Deducuntur in præſenti a Procuratore Fiſcali Generali Reverendæ Fabricæ, ejuſdem jura. Quocirca dignabuntur EE. VV. decernere. *Seſſ. 22. c. 6. & 9. de Ref.*

I. *An legata Miſſarum, tam perpetuarum, quam annualium comprehendantur in Indulto, ſeu Brevi, de quo agitur in caſu.*

II. *An, & qui terminus, ultra deſignatus a Teſtatoribus, ſit præfigendus hæredibus, aut Executoribus Teſtamentariis, antequam Legata Pia non adimpleta applicentur Hoſpitali expoſitorum Elboræ in caſu &c.*

III. *An, & quomodo ſit conſulendum SS. D. N. pro moderatione Brevis, ſeu Indulti, de quo agitur in caſu &c.*

Ad Primum Dilata. Ad Secundum, eſſe aſſignandum terminum trium annorum decurrendorum a die, quo Hoſpitale interpellaverit hæredes pro adimplemento in Curia Epiſcopali. Ad Tertium, Breve non comprehendere Legata pia relicta certis Perſonis, & locis, nec minus legata pro quibus obtentæ fuerunt, aut obtinebuntur compoſitiones à Reverenda Fabrica Sancti Petri; exprimatur etiam Hoſpitale non poſſe facere vigore brevis compoſitiones, ſeu condonationes cum Debitoribus, & quod Brevis executio ad ſolum Epiſcopum pertinere debeat.

ROMANA, SEU JANUEN. LEGATI. Inſtantia Xaverii, Franciſci, & Pantaleonis de Juſtinianis pro aliqua congrua ſubminiſtratione ex Legato Marchionis Vincentii Juſtiniani fuit expoſita in folio diſtributo pro Congregatione habita *die* 11. *Decemb. anni* 1717. quod poterit ab EE. VV. reaſ- *Seſſ. 22. c. 6. de Ref.*

reaſſumi. Tunc nulla fuit capta reſolutio, ſed reſponſum fuit, *quod coadjuvarentur probationes, & quod Teſtes formiter examinarentur.* Cauſa fuit repropoſita in Congregatione habita *die* 7. *Maii* 1718. & reſponſum fuit *Dilata, & examinentur formiter Teſtes Romæ exiſtentes, & interim per modum proviſionis, & ſine præjudicio jurium ambarum Partium, ſubminiſtrentur Oratoribus ſcuta triginta pro expenſis examinis, & alia ſcuta triginta pro alimentis.* Adimpletum fuit in hujus reſcripti executionem examen formale Teſtium Romæ exiſtentium, & ſic onus erit EE. VV. decernere. *An, & pro qua ſumma facienda ſit ſubminiſtratio ex Legato Marchionis Vincentii Juſtiniani in caſu &c.*

Eſſe faciendam ſubminiſtrationem Xaverio, ex Legato Marchionis Vincentii in ſumma ſcutorum octo quolibet menſe, & Franciſcum, & Pantaleonem eſſe reponendos, & educandos in Seminario Montis Faliſci, ſubminiſtratis expenſis arbitrio Eminentiſſimi pro-Præfecti, & amplius.

Seſſ. 25. c. 4. de Ref.

MEDIOLANEN. ONERIS MISSARUM. Factum hujus Cauſæ exponitur in folio Congregationis habitæ *die* 2. *Julii* 1718. quod poterit ab EE. VV. reaſſumi. Tunc autem nulla fuit capta reſolutio, ſed reſponſum fuit, *quod exhiberetur Teſtamentum*, ut videlicet videri poſſet, an Ludovicus Ripa poſſet uti facultate data a Franciſco Ripa ſuis hæredibus, ſe ipſo liberandi ab annua ſolutione librarum 300. mediante exburſatione librarum 6000. vel implicatione earumdem, hæc etenim circumſtantia non poterat deſumi ex particula tunc tranſmiſſa.

In hujus reſcripti executionem, exhibitum fuit Teſtamentum, ex cujus verbis Ludovicus Ripa, Pronepos Franciſci Teſtatoris contendit, ſibi competere facultatem ſe liberandi a Legato annuo librarum 300. ſolvendo, & implicando, ſicuti fecit, libras 6000.

Teſtator legavit libras 300. & voluit quod in Cappella quotidie celebrari deberet Miſſa una *uſque in perpetuum*. Dedit hæredibus ſuis, & ſeniori eorumdem facultatem eligendi Cappellanum, *& lege, quod liceat ſeniori, & propinquiori ex dictis, & infraſcriptis hæredibus meis, & ſucceſſive ſeniori, & proximiori deſcendentium meorum, vel familiæ meæ uſque in infinitum eligere Cappellanum idoneum*. Facultatem ſubinde Teſtator impertitus eſt exburſandi unica vice libras 6000. & ſic ſe liberandi ab annua præſtatione librarum 300. *liceat etiam dictis, & infraſcriptis hæredibus meis ſe liberare a dicto legato librarum* 300. *imperialium computato, ut ſupra, mediante exburſatione librarum* 6000. *imperialium, vel implicatione earumdem.*

Poſt hæc, Teſtator hæredes ſibi ſcripſit filios legitimos, & naturales, quos habebat, *mihi hæredes univerſales inſtitui, & inſtituo ore meo proprio nominando, nominavi, & nomino Bartholomæum, Benedictum, Ludovicum Præſbyterum, Octavium, & Joannem Angelum filios meos legitimos, & naturales æquis portionibus*, & licet in hac vocatione Teſtator ad ulteriores gradus non videatur fuiſſe progreſſus, in parte tamen Fiſci excluſive dici valeat habuiſſe rationem omnium deſcendentium tam ex maſculis, quam ex fœminis, *& ubi omnes hæredes mei, vel ultimus ex meis delinqueret, ut ſupra, tunc eos, vel eum pariter privavi, & privo præambula hora, ut ſupradicta*

dicta hæreditate, & bonis meis, & eis, seu ei substituti, & substituo filios ipsorum hæredum meorum, vel alicujus eorum, & si non aderint, filias meas, eorum sorores, vel eorum filios.

Ab his autem verbis infert Ludovicus Ripa, se posse uti facultate data a Testatore suis hæredibus se liberandi ab annua solutione librarum 300. exbursando libras 6000. cum etenim data fuerit hæc facultas *dictis, & infrascriptis hæredibus*, sub nomine *dictorum hæredum* comprehenduntur omnes hæredes in infinitum, ex quo Testator antecedenter locutus fuerat de seniore, & propinquiore ex hæredibus, & descendentibus suis, suæque familiæ, usque in infinitum. Consimile dicit habendo judicium de aliis verbis, *& infrascriptis hæredibus meis*, cum in parte Fisci exclusiva, quæ inservire valet pro declaratione in ordine ad partem dispositivam, habuerit rationem de filiis tam masculorum, quam fœminarum, sub quorum nomine nepotes, aliique descendentes in infinitum comprehenduntur, quoties dignoscitur Testatorem noluisse suam vocationem in primis hæredibus restringere, sed ad ulteriores extendere voluisse.

Hæc sunt in Causa. Dignabuntur ergo EE. VV. decernere.

An hæres teneatur supplere, vel potius sit locus reductioni oneris Missarum in casu.

Dilata.

ROMANA LEGATI. Factum hujus Causæ refertur in folio distributo pro Congregatione habita *die* 2. *Julii* 1718. quod ab EE. VV. poterit benigne de more reassumi. Cum autem tunc nulla fuerit capta resolutio, Causa fuit repropositа in Congregatione habita *die* 23. *Julii hujus ejusdem anni* 1718. disputatoque dubio, *an Patres ad unam, vel ad duplicem Missam sint obligati in casu*, responsum fuit *Patres teneri ad unicam Missam*, impetrata tamen ab hærede Ducissæ Pimentel nova audientia: dignabuntur EE. VV. decernere. *Sess.* 25. *c.* 4. *de Ref.*

An sit standum, vel recedendum a decisis.

In Decisis, & amplius.

FERETRANA REDUCTIONIS ONERUM. Licet a Congregatione super statu Regularium, occasione suppressionis cujusdam parvi Conventus Sancti Augustini de Plano Mileti Feretranæ Diœcesis, fuerit demandatum, quod erigeretur Cappellania perpetua, quod Cappellanus in Conventu resideret, per se ipsum quotidie celebraret, in schola doceret, Parocho auxiliaretur in cura Animarum, & quolibet anno solveret Seminario scuta 20. comperto nihilominus, quod redditus Conventus erant admodum tenues, eadem Sacra Congregatio absolvit Cappellanum a retentione scholæ, & solutionem Seminario faciendam quolibet anno reduxit ad scuta decem. *Sess.* 23. *c.* 18. *de Ref.*

Prædicta Cappellania de præsenti obtinetur a Sacerdote Paulo Antonio Barnabeo, qui contendit se non esse obligatum ad solvenda prædicta scuta decem Seminario, non quia hæc lex non fuerit imposita a Sacra Congregatione super statu Regularium, sed quia redditus Cappellaniæ nunc non excedunt scuta 20. & obulos 50. ex quibus si detrahantur scuta 8. circiter pro annuis oneribus, non supersunt nisi scuta duodecim circiter, ex quibus si essent de-

detrahenda ſcuta 10. quolibet anno pro Seminario, ipſe pro ſcutis duobus teneretur reſidere in ædibus Conventus, Miſſam quotidianam celebrare, & Parochum coadjuvare in exercitio curæ Animarum, ad quæ evitanda abſurda, conludit, vel ſe non teneri ad annuam ſolutionem ſcutorum 10. vel eſſe locum reductioni aliorum onerum Cappellaniæ.

Adverſus hæc excipit Seminarium, non eſſe locum abſolutioni ab onere ſcutorum 10. annuorum, tum quia Teſtes a Cappellano adducti patiuntur exceptiones in Perſona, & in dictis, tum quia eadem bona, quæ aderant tempore ſupreſſionis Conventus, adſunt etiam de præſenti, itaut reddituum deterioratio, quatenus eſſet in facto verificata, in jure non relevaret, ut pote procedens ab omiſſione debitæ culturæ. Similia ſunt ea, quæ habentur in relatione Ordinarii; Quocirca, ex juribus ab utraque parte circumferendis, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An Cappellanus Conventus ſuppreſſi Sancti Auguſtini Plani Mileti teneatur ad annuam præſtationem ſcutorum* 10. *favore Seminarii Montis Feretrani, & quatenus affirmative.*

II. *An, & quomodo ſit locus reductioni aliorum onerum d. Cappellaniæ in caſu.*

Firmetur ſtatus, & examinentur Teſtes formiter, auditis intereſſe habentibus.

Seſſ. 23. c. 14. de Ref.

LEODIEN. DISPENSATIONIS. Propoſita fuit inſtantia Bartholomæi Beveaux in proxime præterita Congregatione inter ſummaria precum, & reſponſum fuit, *quod proponeretur in folio, citata Parte.*

Factum autem ita ſe habet. Bartholomæus mox memoratus Rector Parochialis Eccleſiæ loci de Bure Diœceſis Leodien. fuit inhibitus ab Ordinario, ne converſaret cum quadam muliere ſub pœna ſuſpenſionis a Divinis ipſo facto incurrendæ. Non obſtante prohibitione, Bartholomæus cum muliere converſavit, & nulla obtenta abſolutione, ſeu diſpenſatione a Sede Apoſtolica, Miſſas celebravit, itaut irregularis factus ſit ad terminos *Textus in cap.* 1. *de ſententia, & re judicata in ſexto, & in cap.* 1. *de ſententia excom. in* 6.

Pro obtinenda diſpenſatione ab irregularitate, dictus Parochus ſupplices preces Sedi Apoſtolicæ exhibuit, & audita de more relatione Ordinarii, conſtat ab eo fuiſſe adimpletam pœnitentiam impoſitam, tum vacando exercitiis ſpiritualibus per duos menſes in Conventu Leodienſi Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtini, tum ſolvendo mulctam pecuniariam ſcutorum 40.; ſed cum ante ſupplicationem Oratoris, Joannes Philippus Weſpin porrexerit in Dataria Apoſtolica aliam ſupplicationem, quæ tamen non data ſupponitur, ad effectum impetrandi Parochialem, hinc eſt, quod in præſenti ſequens proponitur dubium ab EE. VV. definiendum.

An ſit locus diſpenſationi ab irregularitate in caſu.

Pro diſpenſatione impoſitis præceptis, nec non Pœnitentiis ſalutaribus arbitrio Epiſcopi.

Seſſ. 25. c. 4. de Ref.

BRACHAREN. REDUCTIONIS MISSARUM. Confraternitas Miſericordiæ Oppidi de Guimaraens Bracharen. Diœceſis huic Sac. Congregationi expoſuit, ſe eſſe gravatam ſequentibus oneribus in propria Eccleſia adimplen-

implendis, Miſſarum videlicet quolibet anno celebrandarum 10365. inter quas 366. debent eſſe cantatæ, nec non ſeptem Officiorum pro Defunctis, & tandem retinendi quindecim Cappellanos pro ſervitio Chori. Expoſuit ulterius ab Adminiſtratoribus, variis temporibus receptam fuiſſe pro dictorum onerum adimplemento, ſummam ſcutorum 33446. Monetæ Romanæ, & in omnibus diſpoſitionibus Piorum Benefactorum, atque contractibus ſuperadditam fuiſſe obligationem diſtribuendi in alias diverſas eleemoſynas id, quod ex redditu ſupereſſet, ſatisfactis oneribus. Expoſuit tandem dicti capitalis redditum non excedere hiſce temporibus ſummam annuam ſcutorum 1705. hiſce quoque temporibus auctum nedum eſſe ſalarium Cappellanorum, ſed etiam eleemoſynam Miſſæ non exiguum habuiſſe incrementum, tempore etenim, quo Legata fuerunt relicta, & initi fuerunt contractus, eleemoſyna Miſſæ non excedebat valorem medietatis julii, quando hodie eſt adaucta ad obulos decem, aut duodecim, & in ultima parte ſupplicis libelli Confraternitas exoravit, ut Ordinario daretur facultas ſtatuendi, quod medietas reddituum implicaretur pro celebratione Miſſarum ad rationem eleemoſynæ manualis, & quod alia medietas implicaretur pro ſalario Cappellanorum, diſtributione eleemoſynarum, expenſis Sacriſtiæ, & reaptatione Eccleſiæ.

Scriptum fuit pro informatione, & Voto Archiepiſcopo Bracharenſi, qui expoſita in facto a Confraternitate confirmavit, ut ex ejus relatione, quæ exhibetur, colligi poteſt. Addit quod in majori parte piarum diſpoſitionum a ſe viſarum cautum reperitur, ut ſuperextantes redditus, ſolutis ſtipendiis, applicentur pro alimonia, & cura Pauperum, atque Infirmorum, & quod præſtando eleemoſynam ad rationem hodiernam pro omnibus Miſſis acceptatis, nihil ſupereſt pro ſalariis, aut aliis piis operibus explendis, juxta voluntatem Teſtatorum, itaut opportunum eſſe videatur, quod medietas reddituum implicetur pro celebratione Miſſarum, ad rationem eleemoſynæ manualis, & quod alia medietas implicetur ad uſus pios, curandi videlicet Infirmos, recipiendi Pauperes in Hoſpitali, alendi Carceratos, & reliqua faciendi pro neceſſaria domus conſervatione.

Habita Archiepiſcopi relatione demandatum fuit, quod cauſa poneretur in folio, uti habetur ex reſcripto edito die 5. Septembris 1716. cohærenter ad hæc renovantur inſtantiæ a Confraternitate pro onerum reductione ad tramites informationis Ordinarii.

Potiſſimum petitionis fundamentum conſtituitur in hoc, quod, ſtante augmento eleemoſynæ Miſſarum in ſumma adeo conſiderabili, locus eſt earum reductioni, etiamſi loquamur de Miſſis per contractum acceptatis. Additur, quod licet vera ſit regula, quod inter pia opera diverſi generis, Miſſæ poſtremum ſibi vindicent locum, quando agitur de onerum reductione, uti advertit *Bordon. de Legatis cap.* 15. *num.* 35. & 42. & teſtando de praxi hujus Sacræ Congregationis proſequitur *Fagnan. in cap. ex parte num.* 34. *de conſtit.* æque tamen eſt vera limitatio, quod conſtito, prout hic conſtare ſupponitur, de mente Teſtatorum, & contrahentium, quod ipſi eodem voluntatis fervore, tam ſuffragia Miſſarum, quam alia opera pia demandaverint, & exoptaverint, non eſt abſolute, & ſimpliciter facienda reductio aliorum onerum piorum, præſervatis in totum ſuffragiis Miſſarum, ſed reductio eſt proportionabiliter explenda quoad Miſſas, & quoad alia opera pia, juxta doctrinam *Paſſerin. de ſtatu hominum qu.* 187. *art.* 4. *num.* 1101. quam in facti contingentia Sacra hæc Congregatio ſecuta

est in alia *Bracharen. reductionis onerum die* 11. *Septembris* 1717. cui adjungi potest alia resolutio in *Causa Narnien.* 15. *Maii ejusdem anni*, non omissa dispositione *Concilii Trident. sess.*25. *cap.*4. *de reform.* ubi de hujusmodi reductione agens non proposuit Episcopis unicam tantum animarum purgantium utilitatem ex majori Missarum suffragio provenientem, sed eis concessit statuere circa hæc quidquid magis ad Dei honorem, & cultum, & Ecclesiarum utilitatem expedire vidissent.

Dignabuntur ergo EE. VV. decernere.

An, & quomodo sit locus reductioni Missarum in casu &c.

Non proposita cum sequente.

*Sess.*22. *c.*8. *Refor.*

NOVARIEN. AGGREGATIONIS. Occasione qua Confratres Societatis Orationis, & Mortis loci Prædarii, juxta ipsorum laudabile institutum, propriis humeris deferendi, exemplo Thobiæ, corpora pauperum, & miserabilium personarum decedentium, eaque sepulturæ mandandi, Cadaver cujusdam Viatoris occisi in loco *detto la Cremosina* sepelire volebant in Ecclesia Parochiali Sancti Petri loci Pogni per unum milliare distantis a Terra Prædarii, inter ipsos ex una, & Gasparem Franciscum Tarlottum dictæ Ecclesiæ Parochum ex altera partibus exorta est controversia, contendentibus Confratribus, quod ille teneretur ad aperitionem januæ Ecclesiæ, & Parocho excipiente se ad id non teneri.

Aperta, his minime obstantibus, fuit Ecclesiæ janua, sed porrecta a Parocho querela adversus Confratres coram Episcopo Novariensi super violentia sibi, ut asserebat, illata pro obtinenda januæ aperitione, expeditum fuit a Confraternitate Monitorium in Tribunali A. C. super observantia, & executione Privilegiorum sibi a Summis Pontificibus concessorum. Post hæc remissa fuit Causæ cognitio ad hanc Sacram Congregationem, & a meo Prædecessore fuerunt subscripta dubia mox referenda.

Adnotasse interea fas sit, quod privilegia Archiconfraternitatis Orationis, & Mortis in Urbe institutæ, quæ Confraternitatem Terræ Prædarii aggregavit, enarrantur *in Constit.*22. *Pii IV. Bullar. tom.*2. & in literis in forma Brevis Urbani VIII. relatis in *Summario Confraternitatis num.*1. Rursus, quod famigerata Decreta Urbis, & Orbis Congregationis Sacrorum Rituum circa jura Parochialia, & functiones, & præeminentias inter Parochos, & Confraternitates laicorum, eorumque Officiales sunt impressa *in fine libri* 12. *decis. Rotæ Romanæ in Mantissa post Card. de Luca.*

His positis, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An Confraternitas aggregata gaudeat solum Indulgentiis, vel potius etiam Privilegiis Archiconfraternitatis Aggregantis in casu &c.*

II. *An SS. Eucharistiæ Sacramentum retineri possit in Oratorio Confraternitatis in casu &c.*

III. *An cum licentia Episcopi, & sine consensu Parochi fieri possit in Oratorio Confratrum Expositio infra annum, & præcipue quadraginta horarum in octava Defunctorum in casu &c.*

IV. *An Parochus possit impedire celebrationem Missarum solemnium in dicto Oratorio per annum, sive pro Vivis, sive pro Defunctis, etiam post Missam Parochialem in casu &c.*

V. *An liceat dictæ Confraternitati facere Processiones, tam intra ambitum dicti Oratorii, quam extra illum absque licentia Parochi, per cujus Parochiam transeundum est in casu &c.*

VI. *An*

VI. *An Cappellanus dictæ Confraternitatis possit deferre Stolam in dictis Processionibus in Oratorio tantum, seu etiam extra Oratorium in casu.*

VII. *An, & quomodo possit Parochus se ingerere in administratione oblationum, vel eleemosynarum in dicto Oratorio recollectarum, vel capsulæ pro illis recipiendis expositæ clavem retinere in casu &c.*

VIII. *An dictus Parochus possit se ingerere in distributione subsidii dotalis dari soliti quolibet anno a dicta Confraternitate in casu &c.*

IX. *An Confraternitas possit facere suas Congregationes absque licentia, & intersentia Parochi in casu &c.*

X. *An, & quando Parochus est paratus ad sepelienda cadavera pauperum Defunctorum, seu occisorum, possit ea sepelire Confraternitas Mortis in casu &c.*

XI. *An Parocho dicta Cadavera sepelire, & januas Ecclesiæ aperire recusante, possit eadem Confraternitas ea sepelire in Ecclesia Parochiali, eamque aperire per vim in casu &c.*

XII. *An liceat Cappellano d. Societatis facere benedictionem, & distributionem Candelarum in d. Oratorio pro Confratribus, & Sororibus in Festo Sanctissimæ Purificationis in casu &c.*

XIII. *An Processus, & comminatio censurarum contra dictos Confratres sustineatur in casu &c.*

Die Sabbathi 24. Septembris 1718.

CUM in proxima præterita Congregatione nonnulla Cauſarum dubia deciſa minime fuerunt, dignabuntur EE. VV. dictæ Congregationis folium reaſſumere, & ſequentibus dubiis reſpondere.

Seſſ. 24. c. 4. de Ref.

BRACHAREN. REDUCTIONIS MISSARUM.

An, & quomodo ſit locus reductioni Miſſarum in caſu &c.

Pro tranſmiſſione conſuetæ Inſtructionis, & Ordinarius ad tramites ejuſdem conficiat reductionem, quam ad Sacram Congregationem pro approbatione tranſmittere teneatur una cum informatione, & ad mentem.

Seſs. 22. c. 8. de Refor.

NOVARIEN. AGGREGATIONIS.

I. *An Confraternitas aggregata gaudeat ſolum Indulgentiis, vel potius etiam Privilegiis Archiconfraternitatis Aggregantis in caſu &c.*

II. *An SS. Euchariſtiæ Sacramentum retineri poſſit in Oratorio Confraternitatis in caſu &c.*

III. *An cum licentia Epiſcopi, & ſine conſenſu Parochi fieri poſſit in Oratorio Confratrum Expoſitio infra annum, & præcipue quadraginta horarum in octava Defunctorum in caſu &c.*

IV. *An Parochus poſſit impedire celebrationem Miſſarum ſolemnium in dicto Oratorio per annum, ſive pro Vivis, ſive pro Defunctis, etiam poſt Miſſam Parochialem in caſu &c.*

V. *An liceat dictæ Confraternitati facere Proceſſiones, tam intra ambitum dicti Oratorii, quam extra illum abſque licentia Parochi, per cujus Parochiam tranſeundum eſt in caſu &c.*

VI. *An Cappellanus dictæ Confraternitatis poſſit deferre Stolam in dictis Proceſſionibus in Oratorio tantum, ſeu etiam extra Oratorium in caſu.*

VII. *An, & quomodo poſſit Parochus ſe ingerere in adminiſtratione oblationum, vel eleemoſynarum in dicto Oratorio recollectarum, vel capſulæ pro illis recipiendis expoſitæ clavem retinere in caſu &c.*

VIII. *An dictus Parochus poſſit ſe ingerere in diſtributione ſubſidii dotalis dari ſoliti quolibet anno a dicta Confraternitate in caſu &c.*

IX. *An Confraternitas poſſit facere ſuas Congregationes abſque licentia, & intereſſentia Parochi in caſu &c.*

X. *An, & quando Parochus eſt paratus ad ſepelienda cadavera pauperum Defunctorum, ſeu occiſorum, poſſit ea ſepelire Confraternitas Mortis in caſu &c.*

XI. *An*

XI. *An Parocho dicta Cadavera sepelire, & januas Ecclesiæ aperire recusante, possit eadem Confraternitas ea sepelire in Ecclesia Parochiali, eamque aperire per vim in casu &c.*

XII. *An liceat Cappellano dictæ Societatis facere benedictionem, & distributionem candelarum in dicto Oratorio pro Confratribus, & Sororibus in Festo Sanctissimæ Purificationis in casu &c.*

XIII. *An processus, & comminatio censurarum contra dictos Confratres sustineatur in casu &c.*

Ad I. gaudere Indulgentiis, & Privilegiis Archiconfraternitatis Aggregantis. Ad II. affirmative. Ad III. affirmative. Ad IV. affirmative nisi accedat licentia Episcopi. Ad V. ad primam partem affirmative: ad secundam negative nisi accedat licentia Episcopi. Ad VI. affirmative ad primam partem, negative ad secundam. Ad VII. negative. Ad VIII. negative Ad IX. affirmative. Ad *X.* negative. Ad XI. affirmative ad formam Bullæ, & ad Mentem. Ad XII. affirmative. Ad XIII. negative.

DUBIA JUBILATIONUM. Licet in jure Canonico cautum non reperiatur, quod Canonicus, sive Beneficiatus, qui Ecclesiæ inservivit spatio 40. annorum, frui debeat exemptione a servitio, &, hoc minime obstante, sit admittendus ad participationem fructuum, & distributionum, uti bene ponderat *Navar. cons.* 12. *lib.* 3. *de Clericis non residentibus*, ex quo fortasse infirmitas Canonicorum, & Beneficiatorum, aut gravis eorundem ætas remedium habent Coadjutoriæ, aut indulti vacandi a Choro, durante infirmitate, quemadmodum prosequitur *Card. de Luca de Can. dis urs.* 15. *num.* 6. *& seqq.* *Sess.* 24. *c.* 12. *§. præterea de Reform.*

In Cathedralibus nihilominus, & Collegiatis Ecclesiis, in quibus adsunt statuta, vacatione a Choro, quæ jubilatio dicitur, concedentia Canonicis, & Beneficiatis post servitium annorum 40. jam resolutum est, eadem non esse improbanda, sed toleranda, & Sacræ Congregationis resolutio a Summo Pontifice Gregorio XIII. confirmationem obtinuit, juxta plene relata apud *Garziam. de Beneficiis par.* 3. *cap.* 2. § 1. *num.* 344.

Et quod notabilius est, etiamsi non adsint Statuta, praxis inolevit, ut ab hac Sacra Congregatione indulta jubilationis concedantur Canonicis, & Beneficiatis, qui spatio 40. annorum suis Ecclesiis inservierunt, ne Cœlestis Militiæ Milites deterioris sint conditionis, quam Milites militiæ secularis, quibus a jure civili vacatio a muneribus, dummodo Veterani essent, liberaliter concessa est, juxta *Textum in leg. a muneribus 6. ff. de vacat. & excusat. munerum, & in leg.* 1. *Cod. de Veteranis lib.* 12., & praxis memorata non absolute, & simpliciter sibi vindicat locum, sed in hypothesi, in qua plene doceatur de servitio præstito spatio annorum 40., & quidem cum qualitate *continui, & laudabilis*, uti non solum colligitur ex formula indulti, sed etiam desumitur ex rescriptis hujus Sacræ Congregationis, in quibus vel denegata fuit jubilatio, non obstante servitio annorum 40., ex quo ipsum

ipſum non fuerat continuum, & laudabile, quemadmodum contigit *in Romana Jubilationis* 6. *Auguſti* 1712. *lib.* 62. *Decret.* vel jubilatio, quamvis conceſſa, fuit revocata, quia oſtenſum fuit ſervitium annorum 40. non fuiſſe continuum, & laudabile, uti pariter contigit *in Maceraten. Jubilationis propoſita die* 22. *Februarii* 1698., *& reſoluta die* 8. *Martii ejuſdem anni lib.* 48. *Decretorum*.

Ea, quæ hucuſque deducta ſunt, nullam admittere poſſe videntur controverſiam. Ad alia ergo capita difficultas reducitur, pro qua diſſolvenda Sacræ Congregationis expoſcitur Oraculum, ut tuta videlicet ſit via, per quam incedendum eſt in conceſſione Jubilationum; primumque difficultatis caput reſpicit tempus pro jubilatione neceſſarium, ſecundum pertinet ad qualitatem ſervitii, ad eundem effectum requiſiti, tertium ſpectat ad Eccleſiæ qualitatem, in qua Canonicus, vel Beneficiatus inſervivit, & quartum tandem refertur ad exemptionem competentem Jubilato poſt jubilationem indultam.

A primo capite initium deſumendo, inſtant nonnulli pro jubilatione, & de quadragenario docent ſervitio, ſed, in conputatione temporis quadragenarii, contendunt habendam eſſe rationem temporis, quo abfuerunt a ſervitio Eccleſiæ, obtentis abſentiæ indultis, vel ex cauſa infirmitatis, vel ex cauſa ſtudiorum, vel ut Eccleſiæ ſuæ negotiis vacarent, vel ratione munerum, uti ſæpe accidit in Baſilicis Urbis, in quibus nonnulli Canonici, & Beneficiati, propter munera ipſis a Summo Pontifice collata. aut indultum habent vacandi a ſervitio Chori *pro diebus*, *& horis*, *pro quibus fuerint in aliis commiſſis muneribus occupati*, vel indultum habent abſolute, & ſimpliciter vacandi a Choro, quoad uſque munus duraverit, quod potiſſimum accidit in his, qui Præfecturas, & Officia obtinent extra Urbem.

In terminis abſentiæ ex cauſa infirmitatis, hæc Sacra Congregatio alias cenſuit, abſentiam prædictam non præjudicare jubilationi, dummodo infirmitas fuiſſet ab Ordinario approbata, & ejuſdem Sacræ Congregationis acceſſiſſet indultum, uti videri poteſt *in Bergomen. Jubilationis propoſita* 4. *Julii*, *& reſoluta die* 8. *Auguſti* 1716., in qua agebatur de abſentia a ſervitio Chori pro horis Matutini, & Primæ continuata ſpatio decem annorum, & habitis a Sacra Congregatione neceſſariis indultis. In terminis abſentiæ cauſa ſtudii, & quidem prævia licentia Sacræ Congregationis, diſputatum fuit, & reſolutum, non eſſe dicti temporis habendam rationem in computo jubilationis, uti videri poteſt *in Nepeſina Jubilationis* 28. *Novembris* 1711. *lib.* 61. *Decretorum*, & in terminis demum indultarii, qui propter Officium Scripturas Bibliothecæ Vaticanæ indultum habuerat vacandi a ſervitio Chori *pro diebus*, *& horis*; Articulo examinato, dictum fuit, non eſſe a jubilatione excludendum propter abſentiam, quæ horis, & diebus prædictis contigiſſe dicebatur, uti videri poteſt *in Romana Jubilationis propoſita* 28. *Novembris*, *& reſoluta die* 12. *Decembris* 1699. *lib.* 49. *Decretorum*; Abſens etenim cauſa infirmitatis habetur pro præſente, & intereſſente, etiam ad effectum conſequendi diſtributiones, quod ipſum verificatur in indultario pro diebus, & horis; at ſecus ſe habet res in abſente cauſa ſtudii, cui de jure diſtributiones non competunt, & ſi fructus in diſtributionibus conſiſtant, non aliter concedi conſuevit indultum, quam dimiſſa tertia parte.

Ttranſeundo ad qualitatem ſervitii pro jubilatione neceſſarii, nonnulli inſtant pro jubilatione, & pariter docent de quadragenario ſervitio, ſed illud non eſt uniforme, ſed difforme, vel quia in una Eccleſia tamquam Canonici

ſpatio

ſpatio 20. annorum, & in alia per alios 20. annos tanquam pariter Canonici Choro interfuerunt, aut in una tanquam Beneficiati, in alia tanquam Canonici inſervierunt, vel quia in una, & eadem Eccleſia inſervierunt per totum temporis ſpatium, ſed partim tanquam Clerici Beneficiati; partim tanquam Beneficiati, & aliquando partim tanquam Beneficiati, partim tanquam Canonici, vel tandem, quia per decem, aut duodecim annos inſervierunt tanquam Coadjutores, & per reliquum tempus tanquã Titulares. In terminis ejus, qui inſervierat, partim tanquam Clericus Beneficiatus, partim tanquam Beneficiatus Eccleſiæ Lateranenſis, reſolutum fuit id non obſtare jubilationi, & tempora prædicta eſſe conjungenda, uti colligitur *ex allegata Romana Jubilationis* 12. *Decembris* 1699. Fuit è contra denegata jubilatio cuidam, qui in Eccleſia Sanctæ Mariæ Majoris Civitatis Baruli prius inſervierat in qualitate Clerici, deinde Subdiaconi & poſtremo Præsbyteri, uti habetur *in Tranen*, *Jubilationis propoſita* 16. *Decembris* 1702. *& reſoluta die* 13. *Januarii* 1713. *lib.* 53. *Decretorum*. In terminis autem ejns, qui inſervierat partim tanquam Coadjutor, partim tamquam Principalis, coſtans videtur fuiſſe opinio Sacræ Congregationis, faciendam eſſe temporum conjunctionem, cum agitur de jubilatione, uti videre eſt *in Brixien*, 27. *Martii* 1683. *in Novarien.* 4. *Auguſti* 1691., *in Bergomen.* 11. *Februarii* 1696., *& in alia Bergomen. Jubilationis*, *propoſita* 4. *Julii*, *& reſoluta* 8. *Auguſti* 1716. *lib.* 66. *Decretorum*. Succedit Eccleſiæ qualitas, cui Canonicus, vel Beneficiatus inſervivit, & de hac loquendo, aliquando diſputari contingit, an parvus Canonicorum, vel Beneficiatorum numerus, qui remanet pro ſervitio Eccleſiæ, impedire valeat indultum jubilationis Canonico, vel Beneficiato, qui laudabiliter inſervivit ſpatio annorum 40. In ante penultima Congregatione conceſſa fuit jubilatio Præpoſito Cathedralis Eccleſiæ Brittinorien., non attenta oppoſitione Capituli reclamantis, quod treſdecim erant eraat Canonici, & quatuor Manſionarii addicti ſervitio Eccleſiæ, & quod tres ex Canonicis erant curæ Animarum præoccupati, duo mala valetudine præpediti, & alter jubilationis jam fruens indulto; Et quod fortius eſt, licet novem eſſent Canonici, comprehenſo Præpoſito, & dempto uno, qui ad Organum, altero, qui ad Confeſſionarium adſtare debebat, demptiſque aliis tribus, qui Altari celebrando aſſiſtere tenebantur, & ſic diceretur tres tantumodo in Choro eſſe manſuros, Sacra Congregatio cenſuit eſſe Præpoſito concedendum jubilationis indultum uti videre eſt *in Ripana Jubilationis* 29. *Novembris* 1710. *lib.* 60. *Decretorum*.

Supereſt, ut ſermo fiat de exemptione, quæ competit Jubilato poſt conceſſam jubilationem. In formula jubilationis indulgetur, ut Jubilatus abeſſe poſſit à ſervitio Chori, & interim frui fructibus, & diſtributionibus. Si Eccleſiæ ſervitium, & cultus Divinis detrimentum patiantur, diſputatum fuit, & reſolutum in hac Sacra Congregatione *die* 27. *Septembris* 1659. quod Epiſcopus cogere poterat Jubilatos ad inſerviendum, uti videri poteſt *in Aquilana* 27. *Septembris* 1659. *ad tertium dubium lib.* 21. *Decretorum*. *& in Sabinen.* 2. *Octbris* 1717. *lib.* 67. *Decretorum*, & facit *Textus in cap. cum ad hoc de Clericis non reſidentibus*, in quo Gregorius Nonus ſtatuit, quod Privilegiati ſuper abſentia redire cogantur, ſi Eccleſia patitur Miniſtrorũ defectum. Quoad reſidentiam Jubilatorum non video, quod unquam de ea fuerit actum in Congregatione, licet ab eadem reſolutum fuerit, quod Parochus, non obſtante Coadjutore ſibi dato ab Epiſcopo, ad termi-ros

cap.16,seſſ.21. de Reform. reſidere teneatur, alioquin Parochus litteratus eſſet deterioris conditionis illiterato, cui datus eſt Coadjutor, uti, referendo reſolutiones Sacræ Congregationis, docent *Garzias de Benef.par.4. cap.5.num.8. Gallemart.ad cap.6.ſeſſ.21.Gonzal.ſuper regulam 8. Cancellariæ Gloſ. 5. §.9.num.* 30. & non obſtante, quod juxta praxim Canonici Coadjuti reſidere nolentes ex aliqua juxta cauſa, indultum quærant, & obtineant à Sacra Congregatione.

His ſtantibus, onus erit EE. VV. decernere.

I. *An indulgenda ſit jubilatio Canonicis, & Beneficiatis, qui ſpatio annorum* 40. *Eccleſiis inſervierunt; licet dicto temporis ſpatio cum debitis licentiis, & indultis abfuerint ab Eccleſiis, vel ex cauſa infirmitatis, vel ex cauſa ſtudiorum, vel pro ſuæ Eccleſiæ ſervitio, vel ratione munerum, pro quibus obtinuerunt indulta abſendi pro diebus, & horis, vel indulta ſimpliciter, & abſolute abſendi ab Eccleſia durante Officio ipſis commiſſo.*

II. *An indulgenda ſit jubilatio illis, qui inſervierunt ſpatio annorum* 40. *ſed partim in una Eccleſia, partim in alia, aut tanquam Canonici in ambabus, aut tanquam Beneficiati in una, & Canonici in alia, nec non illis, in una, & eadem Eccleſia per totum tempus inſervierunt, ſed partim tanquam Clerici Beneficiati, partim tamquam Beneficiati, & aliquando partim tanquam Beneficiati, partim tanquam Canonici, vel partim tanquam Coadjutores, & partim tanquam Principales, & Titulares.*

III. *An indulgenda ſit jubilatio illis, qui inſervierunt ſpatio annorum* 40. *non obſtante parvo numero aliorum, qui remanent addicti Eccleſiæ ſervitio, & quis ſit parvus numerus inſervientium in caſu, & ad effectũ de quo agitur.*

IV. *An, non obſtante jubilationis indulto, Jubilatus cogi poſſit ad inſerviendum, ſi Divinus Cultus detrimentum patiatur.*

V. *An obſtante jubilationis indulto, Jubilatus teneatur ad reſidendum, licet non teneatur ad intereſſendum.*

Dilata, & proponatur in Secunda poſt Aquas.

Seſſ. 25. cap. 4. de Refor.

ROMANA DOTIUM. Archiconfraternitas Sancti Joannis Decollati, obſequendo voluntati nonnullorum piorum Teſtatorum ſingulis annis, nonnullis Puellis Nationis Florentinæ dotes diſtribuit; cumque aliquando contingat, ut dotes ad Archiconfraternitatem revertantur, vel quia dotata matrimonium contrahit, ſed moritur abſque liberis, vel quia Puellæ dotatæ nolunt, aut non poſſunt nuptias contrahere, aut in ſæculo, aut in Domino, & ad ſublevandam inopiam Eccleſiæ Sancti Joannis Nationis Florentinorum, nulla alia ope ſaltem pro nunc reparabilem, Archiconfraternitas ſuum præſtiterit aſſenſum, ut dotes, dicto modo ad Dotantem reverſæ, vulgo *Doti ricadute*, Eccleſiæ prædictæ commodo applicentur, nec iterum diſtribuantur per ſpatium annorum quindecim, exceptis tamen illis dotibus, in quibus filiæ Confratrum prælationem debent obtinere; ſupplices præces à Deputatis Eccleſiæ Sancti Joannis exhibitæ fuerunt Sanctiſſimo Domino Noſtro pro memoratarum dotium applicatione per ſpatium annorum quindecim, exceptis illis, in quibus, uti dictum fuit, Confratrum filiæ, & conſanguineæ ſunt præferendæ, ſed incluſis aliis, quæ diſtribuuntur ex relicto cujuſdam Valerii Bonafede.

Fuit à Sanctitate Sua ſupplex libellus ad hanc Sacram Congregationem remiſſus, quæ audire voluit Emum Protectorem, qui ſenſit, uti mox exponetur.

Cen-

Censuit itaque Eminentissimus Protector hic & nunc non agi de commutatione voluntatis, sed de benigna interpretatione, & sic esse posse locum gratiæ, tum quia Testatores, excepto Valerio Bonafede, de quo infra agetur, dispossuerunt quidem, quod singulis annis dotes tot Puellis distribuantur, sed nihil dispossuerunt de dotibus semel distributis, quæque ad Archiconfraternitatem revertuntur; tum quia Doctores de materia scribentes, in ea sunt opinione, quod dotes reversæ non possunt in usus profanos applicari, sed nullus esse videtur, qui discusso formiter articulo, doceat, quod eædem de necessitate sunt iterum distribuendæ Puellis in sæculo, vel in Domino nupturis, & tandem, quia licet nonnulla loca Pia Urbis hunc usum elegerint, ut has pecunias in iteratas dotes erogent, alia tamen loca Pia non desunt, quæ pecuniæ erogationem in alios usus pios, & non in dotes fecerunt, & eorum factum fuit à Superioribus approbatum, uti specialiter contigit in Archiconfraternitate Charitatis in Ecclesia S. Hieronymi; & quod fortius est, etiamsi versaremur non in voluntatis interpretatione, sed in commutatione, subdit Eminentissimus Protector, esse posse locum commutationi, cum adsit justa causa, cum non deficiat hæredis, hoc est Archiconfraternitatis Sancti Joannis Decollati consensus, & ad Summum Pontificem pro gratia recurratur.

Post hæc, transit Eminentissimus Protector ad dotes: quæ distribuuntur ex relicto Valerii Bonafede, & de his specialiter loquendo asserit, non obstare gratiæ, quod ille expresse dispossuerit, dotes reversas, esse iterum distribuendas, neque pariter obstare, quod in his dotibus præferantur filiæ Confratrum.

Quod autem non obstet gratiæ, pro qua supplicatur, quod Valerius dispossuerit, ut dotes reversæ iterum distribuantur, probat idem Eminentissimus Protector; Primo quia non agitur de totali commutatione, sed de aliquali alteratione, & suspensione piæ dispositionis; Secundo quia applcando Ecclesiæ dotes reversas, pinguius adimpletur Testatoris voluntas, ex iisdem etenim pecuniis satisfit charitati erga proximum, mediante dotis distributione, & Divino Cultuo, qui est actus Religionis, & Charitatis immediate erga Deum, assignando usui, & commoditati Ecclesiæ dotem ad Dotantem reversam; Tertio quia etiamsi ageretur de positiva commutatione voluntatis, semper recurrit argumentum, quod adest assensus hæredis, & quod non deficit juxta causa, itaut sit locus interpositioni auctoritatis Summi Pontificis pro gratiæ concessione.

Quod vero non obstet prælatio filiarum Confratrum in dotibus, de quibus nunc agitur, probat Eminentissimus Protector, ex quo ex hæreditate Valerii tot dotes annuatim distribuuntur, ut non solum sufficiant pro dotandis omnibus filiabus Confratrum concurrentibus, sed ulterius nonnullæ remaneant extraneis distribuendæ, concludendo, quod dotes istæ relictæ à Valerio sub gratia comprehendi possunt, quoties ab Ecclesia Sancti Joannis emittatur obligatio de illis restituendis in casu, quo dotes solitæ, quæ singulis annis distribuuntur ex fructibus dictæ hæreditatis, non sufficerent pro dotandis omnibus filiabus Confratrum in illo anno concurrentibus.

His positis, dignabuntur EE. VV. decernere.

An, & quomodo sit locus concessioni gratiæ in casu &c.

Negativè.

Seſſ. 25. cap. 4. de Reſor.

ROMANA DOTIUM. Maria Boncompagna anno 1679. ſuum condidit Teſtamentum, in quo æquis portionibus hæredes ſibi ſcripſit Thomam, & Urſulam, ex Philippo fratre nepotes, & in hoc eodem Teſtamento nonullas dotes reliquit diſtribuendas ab Archiconfraternitate Sanctiſſimæ Annunciationis, quolibet anno, quatuor Pauperibus Virginibus Monaſticam vitam electuris, ad rationem ſcutorum 50. pro qualibet.

Angela Thomæ filia, quæ degit tanquam educanda in Monaſterio Sancti Silveſtri, Sanctiſſimo Domino Noſtro ſupplicavit pro applicatione ſcutorum 400. ex dictis ſubſidiis dotalibus à Maria Teſtatrice relictis, uti mox fuit expoſitum, ad effectum, ut in dicto Monaſterio, Monaſticam Profeſſionem emittere valeat.

Supplicationis fundamentum conſtituitur in laudabili ſtylo Tribunalium, & præſertim hujus Sacræ Congregationis; novum etenim non eſt, ut ex ſubſidiis, quæ relinquuntur Puellis incertis, nonnulla deſumantur pro commoditate Puellæ, quæ ſit ſanguine conjuncta cum Teſtatore, utipſa Monialis effici poſſit, uti cæteris prætermiſſis exemplis, in una ex anteactis Congregationibus factum fuit favore Appolloniæ, & Palmæ de Juſtinianis, quibus aſſignata fuerunt octo ſubſidia dotalia, quatuor videlicet pro qualiber, ex his, quæ fuerunt relicta à Cardinali Benedicto Juſtiniano, ut pauperibus Puellis diſtribuantur ab Archiconfraternitate Sanctiſſimæ Annunciationis, idquæ, ſi conceſſum fuit Apolloniæ, & Palmæ, quæ præter agnationem, & cognomen *nihil* aliud habeant commune cum Cardinali Benedicto, à fortiori Oratrix ſperat hoc eſſe faciendum favore ſui, cum ipſa ſit proneptis Teſtatricis.

Accedit, quod Teſtatrix voluit, quod Puellæ, quibus dos eſſet aſſignanda, ſorte extraherentur, & à lege *ſortis* excepit pauperes Puellas, ſi nobiles eſſent. Cum ergo paupertas Oratricis ſit notoria, ut ipſe teſtari poſſum, utpote à Sanctiſſimo Domino Noſtro deputatus, una cum nonnullis aliis Prælatis, ut particulari interſim Congregationi ſuper negotiis Domus Boncompagnæ, & de nobilitate difficultas non videatur excitanda, uti colligitur ex *deciſ.* 581. *ſub num.* 2. *par.* 1. *recent.* quæ edita fuit uſque de anno 1519. utriuſque qualitatis concurſus faciliorem reddere videtur gratiam, pro qua ſupplicatur.

Inſtantia Oratricis fuit à Sanctitate Sua ad hanc S. Congregationem remiſſa, quæ juxta morem, Eminentiſſimum Archiconfraternitatis Sanctiſſimæ Annunciationis Protectorem audire voluit.

Senſit autem Eminentiſſimus Protector, non eſſe locum gratiæ: primo quia Teſtatrix diſpoſuit, quod unicuique ex filiabus Urſulæ neptis, quæ matrimonio juncta erat cum Comite Orſino, aſſignari poſſent ſcuta 400. quaſi quod, ſi ita diſpoſuit favore filiarum Urſulæ, & non favore filiarum Thomæ, memoratæ Teſtatricis voluntas adverſari cenſenda ſit aſſigationi favore Angelæ, quæ eſt filia Thomæ,

Secundo, quia Maria Teſtatrix prohibuit derogationem ſuæ voluntatis, *ſotto qualſivoglia preteſto, o cauſa, benche neceſſaria, o neceſſariiſſima, etiam di congiunzione di ſangue*, hinc inferendo, quod nequit eſſe locus commutationi voluntatis, in caſu de quo nunc agitur, cum eadem ſanguinis conjunctioni innixa ſit.

Tertio, quia pro diſtributione quattuor ſubſidiorum dotalium requiruntur ſcuta 200. quolibet anno, & juxta ſtatum præſentem dicta ſcuta 200. non habentur, cum deficiant ſcuta 38. & ob 17. Cumque Teſtatrix in hac hy-

hypotheſi demandaverit, quod ſubſidia dotalia non diſtribuerentur, ſed quod fieret multiplicum, uſquequo ſumma neceſſaria completa ſit, *in tal caſo ordinò, che ſi debba ſoprasedere in dare detti ſuſſidi*, tantum abeſt, ut inquit Eminentiſſimus Protector, quod fieri valeat horum ſubſidiorum aſſignatio favore Oratricis, quod ab omni eorum diſtributione eſt ſuperſedendum.

Hæc ſunt fundamenta deducta in relatione Eminentiſſimi Protectoris, quorum unicuique reſpondere ſatagit Oratricis Procurator in ſupplici libello per manus circumferendo,

Dicit autem non obſtare primum fundamentum deductum ex permiſſione Teſtatricis aſſignandi ſcuta 400. pro unaquaque ex filiabus Urſulæ, quod non fuit diſpoſitum favore filiarum Thomæ; quia Maria Teſtatrix æquali amore eſt proſecuta Thomam, & Urſulam ſuos ex fratre nepotes, cum utroſque æqualiter hæredes inſtituerit; Cumque in tantum diſpoſuerit favore filiarum Urſulæ, & non favore filiarum Thomæ, in quantum filiæ Urſulæ erant natæ tempore conditi Teſtamenti, & familia Urſina, in qua Urſula nupta erat, paupertate laborabat, quando e contra tunc temporis Thomas uxorem non duxerat, & Domus Boncompagna tunc commoditatibus abundabat, hinc eſt, nullum ex omiſſione filiarum Thomæ deduci poſſe argumentum ad rem, de qua agitur, ſed præſumptæ potius, & conjecturatæ menti Teſtatricis eſſe poſſe locum, aſſerendo, quod ſi ratione paupertatis ſic diſpoſuit favore filiarum Urſulæ, eſſet hoc etiam factura, ſi filiam Thomæ videret paupertate laborantem, & ſubſidio indigentem pro emittenda Profeſſione Regulari,

Dicit ulterius Defenſor, non obſtare ſecundum fundamentum deſumptum ex prohibitione commutationis etiam ſub obtentu urgentiſſimæ cauſæ, & conjunctionis ſanguinis; quandoquidem aſſignatio, pro qua ſupplicatur, non videtur importare commutationem voluntatis, ſed interpretationem, & quidem non divinatoriam, ſed innixam conjecturis, & argumentis ſupra relatis, & à Teſtamento deſumptis.

Dicit denique, non eſſe faciendam vim in ſuſpenſione diſtributionum, quia ſuſpenſio ſuum initium habere poterit poſt aſſignationem, de qua nunc agitur, & multo magis, quia de hac ſuſpenſione non fuit habita ratio, quando Puellis fuerunt aſſignata ſubſidia in totum conflantia ſummam ſcutorum 2450., & quando quinque filiabus Urſulæ fuerunt data ſcuta 400. pro qualibet, & ſic in totum ſcuta 2000.

His ſtantibus dignabuntur EE. VV. decernere.

An ſit locus aſſignationi ſcutorum 400. *in caſu &c.*

Pro Gratia.

CASSALEN. IRREGULARITATIS. Sacerdos Petrus Jacobus Rampini contendit, ſe non incurriſſe irregularitatem, non obſtante occiſione Angeli Mariæ Colletti, & quatenus irregularis ex dicto Homicidio evaſiſſet, ſupplicat pro diſpenſatione. *Seſſ. 14. de Refor. cap. 7.*

Contendit autem, ſe non incurriſſe irregularitatem, non obſtante occiſione Angeli Mariæ Colletti, tum quia hic erat Fur nocturnus, qui ſe abdiderat in horreo Advocati Vaſini, in cujus Domo Sacerdos habitabat, in quo rerum

rerum themate urget illud Exodi cap.22. *ſi effringens Fur domum, ſive ſuffodiens fuerit inventus, & accepto vulnere mortuus fuerit, Percuſſor non erit reus ſanguinis, quodſi, orto ſole, hoc fecerit, homicidium perpetraverit, & ipſe morietur* ; urget, & illud duodecim Tabularum, uti habetur *in l. 4. §. 1. ad l. Aquil.* ibi, *Lex duodecim Tabularum Furem noctu deprehenſum occidere permittit, ut tamen idipſum cum clamore teſtificetur. Interdiu autem deprehenſum ita permittit occidere, ſi is ſe telo defendat*, urget denique concordans autoritas Sancti Auguſtini relata *in cap. ſi profodiens 3. tit. de homicidio*.

Tum quia non ante Sacerdos ſclopum exploſit, ex cujus exploſione Angelus remanſit ſauciatus, & mortuus, quam hic Fur infelix, lumen extinxiſſet, quod deferebatur à Chatharina Ancilla Vaſini Domini Domus, quæ etiam exclamaverat *e qui il ladro* in his quippe circumſtantiis, aut Angeli homicidium ſecutum dici debet, & factum ad propriam defenſionem, itaut excluſa cenſenda ſit quæcumque irregularitas, *juxta Textum in Clementina unica de homicidio*, vel ad minus erit admittendum, quod ignorabatur, an Occiſus acceſſiſſet, ut alios occideret, vel tantum ut fureretur, quod facit, ut aptabilis ſit doctrina allegata Sancti Auguſtini quæſt. 84. in Exodum, ibi, *Intelligitur ergo tunc non pertinere ad homicidium, ſi Fur nocturnus occiditur. Si autem diurnus, pertineret. Hoc eſt enim, quod ait, ſi orietur ſol ſuper eum, poterat quippe diſcernere, quod ad furandum, non ad occidendum veniſſet, & ideo non deberet occidi*.

Supplicat deinde Petrus Jacobus ſacerdos, in hypoteſi, in qua fuiſſet effectus irregularis, pro benigna diſpenſatione ; primo, quia non verſatur in promovendo, ſed in promoto ; ſecundo, quia res eſt de homicidio ſecuto per accidens, & præter intentionem, in quo poſt peractam pœnitentiam Homicida non impeditur, quominus in ſuſceptis miniſtret ordinibus, & ad majores valeat promoveri, juxta textum *in cap. ſignificaſti 15. de homicidio*.

Hæc, & alia conſimilia referuntur in ejuſdem ſupplici libello per manus circumferendo ; quia vero illius inſtantia, relata inter ſummaria præcum, non fuit ab hac Sacra Congregatione admiſſa, licet pluries fuerit propoſita, operæ pretium eſſe exiſtimavi fundamenta exponere, propter quæ Sacra Congregatio non annuit petitis, ut tutum efformari valeat judicium, & ſtatui, an hic & nunc ſit admittendum, quod alias non fuit admiſſum.

Et in eo quidem, quod attinet ad punctum diſpenſationis, homicidium ſecutum fuit menſe Maii anno 1716. adeoque juxta praxim, & diſciplinam Sacræ Congregationis exiſtimatum eſt, quod modicum tempus eſſet elapſum ad effectum diſpenſandi, licet non agatur de promovendo, ſed de promoto.

In eoque, quod ſpectat ad irregularitatem, ſi Angelus repertus eſt in horreo, ſi extincto lumine, quod à Catharina deferebatur, Sacerdos, ſibi, vitæque ſuæ cavere potuiſſet abſque ſcolpi exploſione, aut tacendo, aut ſe non movendo, & forte ſenſim fugiendo, homicidium licet Furis nocturnie vadit culpabile, juxta Textum *in l. Furem ad l. Cornel. de Sicariis*, ibi, *Furem nocturnum ſi quis occiderit, ita demum impune feret, ſi parcere ei ſine periculo ſuo non potuit*, & Occidens excuſari nequit ab irregularitate, ut in terminis Presbyteri occidentis Furem, qui comprehendi poterat abſque occiſione, probat Textus *in cap. interficiſti, de homicidio*, & in terminis occidentis Furem nocturnum, quem videbat ſe accingentem ad ſolvenda vincula, quibus tenebatur, itaut de propria occiſione timeret, probat

bat Textus in *cap. ſuſcipimus* 10. *tit. de homicidio*, ubi Gloſſa obſervat homicidium fuiſſe culpabile, quia occidens aliter evadere poterat.

His ſtantibus, dignabuntur EE. VV, decernere.

An conſtet de irregularitate, & quatenus affirmative, an ſit locus diſpenſationi in caſu.

Affirmative quoad primam partem, & negative quoad Secundam.

CASALEN. COMMUTATIONIS VOLUNTATIS, Capitaneus Carolus Truſſia in ſuo Teſtamento condito anno 1641. ſuos hæredes gravavit, onere faciendi celebrare unam Miſſam qualibet hebdomada in parva Eccleſia Sancti Valerii loci de Lu Diœceſis Caſalenſis; cumque Petrus, & alii Fratres de Pavaranza, ad quos hæreditas Capitanei devenit, Sanctiſſimo Domino Noſtro ſupplicaverint pro facultate faciendi dictam Miſſam celebrare in Collegiata Eccleſia prædicti loci de Lu, & a Sanctitate Sua fuerint preces remiſſæ ad hanc ſacram Congregationem, Hæc, audito Epiſcopo, qui conſuluit pro facultate, ſaltem pro tempore hyberno, propoſitæ inſtantiæ inter ſummaria precum die 21. Maii 1718. reſcripſit *Lectum*. *Seſſ. 25. cap. 4. de Refor.*

Impetrata autem a Fratribus de Pavaranza nova audientia, iſtantia in folio reproponitur, & Oratores ſperant fieri Voti compotes, primo, quia ſi non impoſſibilis, ſaltem difficilis eſt acceſſus tempore potiſſimum hyberno ad Eccleſiam, ſive Cappellam Sancti Valerii, utpote ſitam in alto, & præcipiti Colle, nivibus, & gelu obſito. Secundo, quia Sacerdotes accedentes ad celebrandum in dicta Cappella ultra incommodum itineris, aliud non leve ſubeunt incommodum, perquirendi videlicet ejus clavem, quæ modo eſt apud unum, modo apud alium, & inveniendi ab Eccleſiis diſtantibus lumen, vinum, aquam, & cætera neceſſaria pro celebratione Miſſarum. Tertio, quia Eccleſia Sancti Valerii eſt adeo anguſta, ut Sancti Titularis feſtum celebretur in Eccleſia Collegiata; Quarto, quia ſeptuaginta ſeptem anni à die conditi Teſtamenti elapſi ſunt, itaut probabiliter credi poſſit Montem tempore intermedio inacceſſibilem evaſiſſe. Quinto, quia ex verbis Teſtamenti deſumi poſſe videtur, Teſtatorem non habuiſſe ſpecialem devotionem erga Eccleſiam, ſed ad ſuffragium Animarum principaliter reſpexiſſe. In quo rerum ſtatu onus erit EE. VV. decernere.

An ſit locus commutationi voluntatis in caſu &c.

Negative.

HORTANA PUNCTATURARUM, Anno 1648. Angelus Archiepiſcopus Gozzadinus, Hortæ, & Civitatis Caſtellanæ Epiſcopus, in executionem decreti editi ab hac Sacra Congregatione, conceſſit Canonicis Hortanis, ut alternatim Choro inſervirent, itaut in una hebdomada ſeptem Canonici, in alia ſex Choro intereſſent, exceptis diebus Dominicis, & Feſtivis totius anni, quibus omnes Officii s Divinis aſſiſtere tenerentur, & ulterius idem decrevit, quod pro qualibet die pœna non inſervientium conſti- *Seſſ. 21. cap. 4. de Refor.*

tuere-

tueretur in Bononenis duobus cum dimidio ; & quod punctationes liquidarentur quolibet Trimestri , & solveretur suis loco, & tempore in receptione fructus cujusdam Tenutæ .

Anno 1702. Simon Paulus Aleottus Hortæ , & Civitatis Castellanæ Episcopus , ad tollendas discordias , quæ fuerant exortæ occasione dividendi punctaturas decrevit , quod Canonici inposterum non admitterentur ad participationem harum punctaturarum , quando deficentia cujuslibet ipsorum , sive continuatis , sive interpolatis diebus , ascenderet quolibet anno , non comprehensis punctaturis Concionum, ad summam scutorum 2. cum dimidio.

Tandem in Synodo celebrata à bonæ memoriæ Episcopo Blasio anno 1715. , de mandatum fuit , quod inposterum distributiones punctaturarum fierent quolibet Trimestri .

Electo Canonico Virgilio Squarto ad Officio Syndici , eodemque , ratione muneris , prætendente , quod divisio punctaturarum , quibus plectuntur Canonici , Choro non interessentes, fieri deberet ad tramites Decreti Episcopi Aleotti , & e contra , Capitulo , aliisque Canonicis afferentibus divisionem fieri debere ad tramites decreti bonæ memoriæ Episcopi Gozzadini, & Episcopi Blasii , causaque ad hanc Sacram Congregationem delata , proponitur dubium infra referendum .

Fundamentum Canonici Squartæ reponitur in decreto Episcopi Alcotti , quod , utpote editum in Sacra Visitatione , & tendens ad morum correctionem , videtur observandum , & multo magis cum alias fuerit executioni mandatum .

Absque eo quod quidquam faciant, vel præcedens Decretum Episcopi Gozzadini , vel subsequens Episcopi Blasii ; quia Episcopus Aleottus nihil aliud egit , quam aliquid addere Decreto Episcopi Gozzadini , ut eo fortius castigarentur negligentiæ Canonicorum absentium , & Decretum Episcopi Blasii de divisione punctaturarum quolibet Trimestri est compatibile cum Decreto Episcopi Aleotti, cum possint distribui punctaturæ de Trimestri in Trimestre , & ab illarum participatione excludi optime valeant Canonici qui in illo Trimestri punctaturas habuerunt excedentes obulos 62. cum dimidio ; Trimestre quippe est quarta pars anni , & obuli 62. cum dimidio , sunt quarta pars scutorum duorum , & obulorum quinquaginta , de quibus in Decreto Episcopi Aleotti .

Adversus hæc Capitulum , & Canonici sustinent , repartitiones punctaturarum esse faciendas ad formam Decreti Episcopi Gozzadini , & Constitutionum Synodalium Episcopi Blasii ; tum quia , aut Episcopus Aleottus non potuit derogare Decreto edito ab Episcopo Gozzadino , qui erat Delegatus hujus Sacræ Congregationis , vel quatenus id fieri potuisset ab Episcopo Alcotto , potuit etiam Episcopus Blasius derogare Decreto Episcopi Aleotti; tum quia hoc Aleotti decretum non fuit observantia munitum .

Ulterius Capitulum , & Canonici contendunt , non esse compatibile Decretum Episcopi Aleotti cum Decretis Gozzadini , & Blasii , qui voluerunt punctaturas esse dividendas quolibet Trimestri ; potest enim dari casus , quod Canonicus in primo Trimestri , punctaturas habeat ascendentes ad obulos 70. & quod in reliquis anni temporibus idem Canonicus nullas habeat punctaturas . Si divisio punctaturarum fit quolibet Trimestri , Canonicus non participabit in primo Trimestri de punctaturis , contra mentem Episcopi Aleotti , qui solummodo privavit participatione punctaturarum Canonicum habentem in toto anno punctaturas in summa juliorum 25.

Ex

Ex his, Capitulum contendit, Decretum Episcopi Aleotti non esse compatibile cum Decretis antecedenti, & subsequenti aliorum duorum Episcoporum de punctaturarum divisione quolibet Trimestri.

Dignabuntur ergo EE. VV. decernere.

An, & quomodo facienda sit repartio punctaturarum in casu.

Faciendam esse repartionem ad tramites Decreti R. P. D. Blasii.

FERENTINA DISTRIBUTIONUM. Armidorus Sangiulianus, Rector Seminarii Setiæ, & Custos Ecclesiæ S. Annæ dictæ Civitatis, Canonicatum obtinuit in Ecclesia S. Agathæ Terræ Proxeudi, & a munere Rectoris, & Custodis remotus fuit auctoritate Episcopi Terracinensis, propter incompatibilitate cum Canonicatu; cumque Armidorus falsificasse direretur nonnullas litteras Sac. Congregationis Episcoporum, & Regularium. necnon Communitatis Civitatis Setinæ, ut iterum Rectoria, & Custodia frui posset, damnatus fuit in contumacia ad Triremes Pontificias per decennium. *Sess. 21. c. 3. de Ref.*

Post lapsum nonnullorum annorum, pro gratia supplicavit, & licet instantia fuerit pluries rejecta, Sacra tandem Congregatio Episcoporum, & Regularium pro gratia rescripsit *die* 20. *Martii* 1716. obtentaque gratia, judicium instituit in hac Sacra Congregatione adversus Capitulum Ecclesiæ S. Agathæ pro restitutione pecuniarum inter Canonicos distributarum tempore suæ absentiæ, & contumaciæ.

Id grave videtur Capitulo, & Canonicis; primo, quia asserunt Canonicatus non habere præbendas distinctas, sed omnes redditus consistere in distributionibus; secundo, quia in Constitutionibus Synodalibus cautum est, quod nullus absens haberi possit pro præsenti in Choro, nisi absit ex licentia Episcopi; tertio, quia juxta praxim, & consuetudinem, si quis sine dicta licentia a Residentia discedat, punctaturis mulctatur usque ad 29. diem suæ absentiæ, & mense elapso, privatur duodecima parte annui redditus, & hæc eadem regula observatur si absentia continuaverit tempore diuturniori; quarto, quia Armidorus abfuit ex culpa propria, ratione videlicet gravissimi delicti in sententia contumaciali canonizati; quinto, quia idem ante causam mox memoratam non erat solitus residere, & Choro interesse, in quo rerum themate nunquam ad participationem admitti potest pro tempore absentiæ.

Absque eo quod quidquam faciat, quod fructus Canonicatuum Ecclesiæ Sanctæ Agathæ ad massam grossam rediguntur, & certis anni temporibus distribuuntur. & quod ejus Canonici non habent onus residendi, & eo fortius, cum Ecclesia fuerit erecta in Collegiatam sola Episcopi auctoritate intercedente; tum quia cum fructus dentur ratione laboris, & interesse-ntiæ anniversariis, naturam potius sapiunt distributionum, quam fructuum, licet certis anni temporibus dividantur; tum quia de Collegialitate Ecclesiæ non est dubitandum; licet anno 1564. erecta fuisset, sola Episcopali interveniente auctoritate; cum tunc temporis vigeret opinio inter Doctores, & in Tribunalibus recepta, quod Episcopus, justa intervenie-nte causa, erigere posset, & instituere Collegiatam, uti plene habetur in *dec.* 1084. *cor. Emerix jun.*

Adverſus hæc excipit Armidorus, quod Canonicus abeſſe poteſt tribus menſibus quolibet anno abſque licentia Epiſcopi, & quod tempore hujus abſentiæ excludi nequit a fructibus, licet excludatur a diſtributionibus. Præterea contendit, quod redditus Canonicatuum hujus Eccleſiæ, utpote qui non diſtribuuntur pro ſingulis horis, ſed in fine cujuslibet anni, dicendi ſint fructus præbendales, & maſſæ groſſæ, itaut ſemper reviviſcat aſſumptum, ut ipſe pro tempore memoratæ abſentiæ ad eorum participationem ſit admittendus. Addit, quod in fundatione Collegiatæ non fuit appoſitum onus reſidentiæ, ſeu ſervitii in Choro, ſed tantum celebrationis unius Miſſæ qualibet hebdomada.

His poſitis, dignabuntur EE. VV. decernere.

An Canonico Armidoro Sangiuliani debeantur fructus, & diſtributiones pro tempore, vel temporibus ſuæ abſentiæ in caſu &c.

Dilata ad primam.

Die

Die Sabbathi 19. Novembris 1728.

CUM in proxima præterita Congregatione nonnulla Cauſarum dubia deciſa minime fuerint, dignabuntur EE. VV. dictæ Congregationis folium reaſſumere, & ſequentibus dubiis reſpondere.

FERENTINA DISTRIBUTIONUM. *Seſſ. 21. c. 3. de Ref.*

An Canonico Armidoro Sangiuliani debeantur fructus, & diſtributiones pro tempore, vel temporibus ſuæ abſentiæ in caſu &c.

Negative, & amplius.

ROMANA, ſeu JANUEN. APPLICATIONIS LEGATORUM. *Seſſ. 22. c. 6. de Ref.*

Factum hujus Cauſæ exponitur in folio Congregationis habitæ die 13. Auguſti proxime præteriti; Poſt benignam autem ejus reaſſumptionem, cum tunc nulla fuerit capta reſolutio, dignabuntur EE. decernere,

An, & pro qua ſumma ſit locus applicationi Legatorum in caſu.

Dilata, & ad mentem.

NARNIEN. JURISPATRONATUS. Petrus de Rapaciolis donavit Patribus Auguſtinianis Excalceatis juſpatronatus ſibi competens in Eccleſia Sanctæ Mariæ *del Colle*, una cum ipſa Eccleſia, & ſitu eidem contiguo, necnon juſpatronatus duorum aliorum Beneficiorum erectorum in Cappella Sanctiſſimi Crucifixi Eccleſiæ Collegiatæ S. Nicolai, & intuitu hujus donationis, Patres promiſerunt fundare Conventum, ſeu Hoſpitium ſuæ Religionis; Cumque ante Couventus, ſeu Hoſpitii erectionem Beneficia prædicta vacaverint per obitum Joannis Pauli Factoris, Dominicus de Scipiis præſentationem obtinuit a Patribus Auguſtinianis, & Nicolaus Leander paternus fuit præſentatus a Petro Rapaciolo, & inter præſentatos exorta eſt controverſia, quis ex ipſis ſit ab Ordinario inſtituendus in dictis Beneficiis. *Seſſ. 25. de Ref. c. 9.*

Pro Dominico facit, quod ipſe eſt præſentatus a Patribus donatariis, quorum jus ſalvum eſſe videtur, cum Donator poſt donationem nequeat amplius præſentare.

Pro Nicolao vero Leandro facit, quod donatio videtur nullitatis vitio laborare, & quatenus eſſet valida, contenditur, eam Patribus ſuffragari non poſſe in caſu, & ad effectum de quo agitur.

Dicitur autem donationem nullitatis vitio laborare, quia quidquid ſit, utrum Laici valeant donare Loco Pio ſine conſenſu Epiſcopi jus præſentandi ad Beneficia Eccleſiaſtica, exiſtimant nihilominus Doctores, quod illi donare nequeant Eccleſiam, & ejus fabricam, ſive titulum, aut proprietatem ſine

dicto consensu *Barbos. in cap. cum & plantare n.*12. *de privilegiis*, *Tamburin. de jure abbatum. ti.*1. *disput.*9. *qu.*2. *n.*2., *Monacell. to.*4. *pag.*10. *num.*118.

Dicitur quoque donationem, quatenus esset valida, Patribus suffragari non posse in casu, & ad effectum de quo agitur, quia quidquid sit, an, corruente modo, corruat donatio, vel potius agendum sit ad onera implementum; cum tamen tum ex defectu reddituum, tum ex dissensu Canonicorum, Parochorum, & aliorum Religiosorum, necnon communitatis, & ab experientia desumatur, impossibilem esse Conventus, sive Hospitii publici fundationem, impossibilitas hæc operari videtur, quod Patres uti nequeant jure præsentandi ipsis cessò sub intuitu, & contemplatione fundationis Conventus, seu Hospitii.

Monitis itaque Patribus ad sua jura deducenda, aliisque informantibus, onus erit EE. VV, decernere.

An, & ad cujus favorem sustineatur nominatio ad Beneficia erecta in Cappella Sanctissimi Crucifixi Sancti Nicolai Collisscipionis in casu &c.

Præfiagtur terminus unius mensis Religioni ad faciendam legitimam Renunciationem, eoque elapso, Lander instet.

Sess.25. de Ref. c.4.

MESSANEN. SUSIDIORUM DOTALIUM. Paulus Agliata de Terra Petragliæ inferioris, in ultimo, cum quo decessit, Testamento, inter cætera disposuit, quod quolibet anno occasione solemnitatis Corporis Christi a suis hæredibus consignarentur unciæ 100., ut cum illis nubere possent quinque puellæ *Orfane di Padri*, *povere*, *necessitose*, *d' età d' anni quindici per infino all' età d' anni venticinque*, *quali Orfane abbiano da essere figlie di Donne onerate*, *necessitose*, *e pericolose*, *e che non siano difettose*, *nè zoppe*, injuncta Deputatis cujusdam Hospitalis lege, easdem antecedenter visitandi, & nomina dotandarum sorte extrahendi, & quinque sorte extractis assignandi uncias 20. pro qualibet, ut eædem deinde persolventur futuris earumdem maritis statim post habitam Ecclesiæ benedictionem, uti legitur in particula Testamenti, quæ exhibetur in *Summ. Informantis*.

Nonnullæ Testatoris proneptes in maxima egestate constitutæ, Sanctissimo Domino Nostro supplicarunt pro benigna assignatione duplicis annualitatis pro qualibet, ex unciis, quæ Orphanis puellis a Testatore, uti dictum fuit relictæ sunt, precibusque ad hanc Sacram Congreg. remissis, scriptum fuit, pro informatione, & voto Archiepiscopo Messanensi, qui de paupertate, de conjunctione sanguinis cum Testatore, & tandem de gratiæ congruitate amplissimum dedit testimonium.

Addit informans, quod licet Oratrices non sint Orphanæ, sunt tamen consanguineæ Testatoris, quod agitur de præjudicio puellarum incertarum, quod contemni consuevit, quando agitur de subveniendo his, quæ sanguine conjunctæ sunt Testatori, quod tandem Deputati Hospitalis non habent, de quo conquerantur, cum ipsi sint tantum nudi Ministri, & Executores ultimæ voluntatis Pauli Agliatæ.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An, & quomodo Oratricum precibus sit annuendum in casu.

Negative.

ROMA-

ROMANA. Anno 1661. Alexander Papa VII. indulsit Abbati Generali Congregationis Vallis Umbrosæ, ut ipse, unacum duobus Visitatoribus, aliisque duobus Religiosis, zelo, & doctrina probatis, moderari posset, & reducere onera Missarum suæ Congregationis eo usque suscepta, ad rationem annuæ eleemosynæ scutor. 40. pro qualibet Missa quotidiana perpetua, & Abbas Generalis in executionem hujus Indulti fecit reductionem nonnullorum onerum Monasterii S. Praxedis de Urbe, quæ redditus habebant, sed valde imminutos, observando ad unguem formam sibi præscriptam; & quia nonnulla aderant onera, quę redditus non habebant, ex quo dos a piis Fidelibus relicta deperierat, vel ob temporum injuriam, vel propter anteriores creditorum hypothecas, memoratus Abbas Generalis, adhibito consilio quatuor Religiosorum, inter quos adfuit etiam Abbas Ascanius Tamburinus vir pietate, & doctrina probatissimus, novam quamdam excogitavit reductionem, seu moderationem, demandando, ut communia quotidiana suffragia pro dictis Benefactoribus applicarentur, & quod Missa quolibet mense cantaretur, deletis a Tabella oneribus, & eorum loco suffecto in eadem Tabella onere Missæ mensualis, & ita spatio quinquaginta, & amplius annorum fuit pacifice observatum, licet plures Visitationes Apostolicæ fuerint hoc tempore factæ in eadem Ecclesia. *S. ss. 24. c. 4. de Ref.*

Anno 1710. facta fuit ultima Ecclesiæ S. Praxedis Visitatio, & Prælatus tunc temporis Sacræ Congreg. Visitationis a Secretis, sub obtentu, quod Abbas Generalis non potuisset onera cassare, & recensitam methodum reductionis demandare, jussit, quod respectu oneris relicti anno 1286. a Cardinali Anchero Titulari Ecclesiæ S. Praxedis, & ad paricipationem Missæ cautatæ, aliorumque communium suffragiorum anno 1661. ut supra, admissi, servaretur in posterum dispositio Testatoris, quæ exsculpta antiquo Lapide in Claustro Monasterii posito legitur his verbis.

In Dei Nomine Amen. Anno Incarnationis Domi 1286. *in die omnium Sanctorum obiit piæ mem. Dominus Ancherus Presbyter Cardinalis istius Ecclesiæ S. Praxedis, pro cujus Animæ remedio dati sunt eidem Ecclesiæ in possessionibus* 51. *floreni aurei; Crux, & Candelabra argentea, & constructa in ea Cappella cum Altari, ob reverentiam omnium Sanctorum, & debet in Cappella ipsa lampas ardere semper, & ter in qualibet septimana Missa, & in sequenti die post diem Animarum quolibet anno per Monachos ipsius Ecclesiæ celebrari Anniversarium solemne pro ejusdem Cardinalis anima, quæ requiescat in pace. Amen.*

Adversus hoc Prælati Sacræ Congreg. Visitationis a Secretis Decretum, Abbas, & Monaci S. Praxedis recursum habuerunt ad hanc Sacram Congregationem, quæ juxta morem audire voluit informationem, & Votum Emi Cardinalis Protectoris, cumque ipse asseruerit. sibi fuisse plene demonstratum ex perantiquis libris Monasterii, omnia, & singula, quæ ab ipso nunc possidentur, stabilia habere origines omnino diversas, & Monasterium nihil possidere, quod proveniat a Cardinali Archero, & sic concluserit potuisse Abbatem Generalem, vigore facultatis Apostolicæ sibi indultæ, hoc onus cassare, vel potius reducere modo in superioribus exposito; & multo magis, cum verisimile admodum sit, quod floreni 51. auri a Cardinali relicti non fuerint annuus fructus, sed potius integer valor possessionis legatæ, quæ in tot Urbis vicissitudinibus, & ob tantum temporis lapsum deperdita sit, onus erit EE. VV. decernere.

An

An in futurum ſervanda ſit diſpoſitio Cardinalis Ancheri, vel potius locus eſſe debeat ejuſdem oneris reductioni, ſeu moderationi factæ ab Abbate Generali Congregationis Vallis Umbroſæ anno 1662.

Ad primam partem affirmative, ad ſecundam Negative.

Seſſ. 25. c. 13. de Ref.

SPOLETANA QUARTÆ FUNERALIS. Licet juxta Apoſtolica Privilegia, Religio Franciſcana ſit exempta a ſolutione Quartæ, uti habetur in *dec.* 169. *cor. Rojas*, *& in dec.* 263. *par.* 15. *rec.* Patres Minores Conventuales S. Franciſci Terræ Montis Leonis Diœceſis Spoletanæ, nihilominus non detrectant ſolvere Parocho Eccleſiæ Parochialis S. Nicolai ejuſdem Terræ, tertiam partem cerarum, quæ ad ipſos deveniunt, occane funerum illarum perſonarum, quæ in ipſorum Eccleſia eligunt ſepulturam; ſed eodem contextu prætendunt ſibi a dicto Parocho conſignari tertiam partem cerarum, quæ ad ipſum deveniunt occaſione funerum, ſeu Cadaverum, quæ in ipſius Eccleſia Parochiali tumulantur, & hujus reciprocæ ſolutionis fundamentum reponunt in antiqua conſuetudine, quam nonnulli Teſtes dicunt antiquam, & notoriam, nonnulli aſſerunt eſſe immemorabilem, uti ſignanter colligi poteſt ex primo, & tertio Teſte; ex partitis quoque a libro Conventus extractis inferri exiſtimant, quod conſuetudo vigeret uſque ab anno 1616. & ſic concludunt. ſe bonum jus fovere, vel in ſequelam immemorabilis, vel in ſequelam ad minus centenariæ, quæ immemorabili æquipollet.

Addunt non deeſſe rationem, cui hæc innititur conſuetudo, cum ipſi ſtrenue ſe geſſerint, & gerant in his, quæ pertinent ad Cultum Divinum, & ad Sacramentorum adminiſtrationem. Nullatenus attenta exagerata Parochi paupertate, vel quia proprio juri cedere non tenentur, ut alienæ ſuccurrant inopiæ, vel quia Eccleſia Parochialis in præſenti ea omnia poſſidet ſtabilia, quæ antiquitus poſſidebat, in quo rerum themate non eſt habenda in conſideratione paupertas, utpote a mala bonorum cultura deſcendens.

Adverſus hæc Parochus Eccleſiæ S. Nicolai excipit, & aſſerit ſibi a Patribus deberi tertiam partem, quoad emolumenta, quæ in die humationis Cadaverum in eorum Eccleſia offeruntur, & in medietate quoad ea, cum quibus ad dictam deferuntur Eccleſiam, & ulterius, ſe non teneri ad ullam Quartæ Funeralis præſtationem pro cadaveribus, quæ in ſua tumulantur Eccleſia.

Aſſerit autem, ſibi debere a Patribus tertiam partem, & reſpective medietatem emolumentorum, cum hæc quantitas ſit præſcripta in Conſtitutionibus Synodalibus, abſque eo quod quidquam referant aſſerta Apoſtolica privilegia, vel quia non ita pacificum eſt, quod hi Religioſi ſint exempti a ſolutione Quartæ, cum allegatæ Deciſiones prodierint, aut Patribus tantum informantibus, aut non examinata funditus materia, vel quia propter applicatas Parochiæ decimas favore Beneficiati Eccleſiæ S. Mariæ *del Piano*, Eccleſia Parochialis redacta eſt ad ſtatum adeo miſerabilem, ut Subcollector ſpoliorum non potuerit tempore vacationis exigere niſi ſcuta 30. ſubdendo quod in caſu, de quo nunc agitur, Apoſtolica privilegia Patribus ſuffragari non valeant propter maximum Eccleſiæ Parochialis præjudicium, ad terminos *Text. in cap. ſuggeſtum de decimis*.

Aſſerit deinde Parochus, ſe non teneri ullo modo ad ſolutionem Quartæ pro Ca-

Cadaveribus, quæ in sua sepeliuntur Ecclesia; primo, quia hoc est contrarium dispositioni juris. Secundo, quia consuetudo a Patribus allegata non est attendenda, cum non sit uniformis, prætendit enim non semper ab illis fuisse exactam Quartam Funeralem pro Cadaveribus in Ecclesia Parochiali tumulatis, & cum eadem coalescat ex actibus facultativis, & metam ad summum centum annorum non excedat, quando in re, de qua nunc agitur, utpote habente contra se juris dispositionem, aut immemorabilis, aut quadragenaria cum titulo esset necessaria. Nonnulli præterea testes referunt, Patres se laudabiliter non gerere in Sacramentorum administratione, & sic cessare titulum exactionis controversæ Quartæ.

Jura a partibus hinc inde deducuntur, adeoque onus erit EE. VV. decernere.

I. *An Parocho Ecclesiæ Parochialis S. Nicolai Terræ Montis Leonis debeatur a PP. Min. Conventualibus S. Francisci dicti loci Quarta Funeralis pro Cadaveribus, quæ tumulantur in eorum Ecclesia in casu &c.*

II. *An eadem Quarta Funeralis debeatur a Parocho dictis Patribus pro Cadaveribus, quæ tumulantur in Ecclesia Parochiali in casu &c.*

Dilata. & examinentur Testes formiter, & recognoscantur Libri tam Parochi, quam Fratrum.

MANTUANA APPLICATIONIS SACRIFICII. In fundatione cujusdam Cappellaniæ facta a Joanne Francisco de Gonzaga Mantuæ Domino in Altari Majori Ecclesiæ Monasterii Monialium Corporis Christi ejusdém Civitatis habentur hæc verba: *Magnificus, & Potens Dñs Dñs Joannes Franciscus de Gonzaga Mantuæ Dominus attendens, quod in vanum extruuntur Ecclesiæ nisi in eis divina dicantur Officia, celebrentur, & Missæ, cognito quod Ecclesia dedicata sub titulo Corporis Christi dote caret, sitque opus Cappellano, qui ibidem, ut requiritur, celebret Missam pro satisfactione, & voto Venerabilium Monialium degentium ibidem, ut se, & socio, sive Clerico necessariis, quoad victum, vestitum, & tectum ad sufficientiam provideri, ne de cætero in ipsa Ecclesia Cappellani carentia continua Missarum desinat celebratio, quam ad majus meritum, & satisfactionem ipsarum Dominarum quotidianam esse desiderat, sponte donavit &c.* & ab horum tenore verborum oritur dubitatio, an Cappellanus teneatur Missam applicare pro anima pii Fundatoris. *Sess. 22. de ob. serv. & vit. in celeb. Miss.*

Facit pro applicatione, quod Missa est applicanda pro Fundatore, licet ipse applicationem non expresserit, juxta resolutionem hujus Sacræ Congreg. *in Tinen. applicationis Sacrificii die* 18. *Aug.* 1668. *lib.* 26. *Decretor. fol.* 61. cui hæc Sacra Congreg. temporibus subsequentibus passim adhæsit.

Facit è contra, quod ex verbis Fundatoris colligi videtur, ipsum demandasse Missæ celebrationem pro commodo Monialium, in quo rerum statu celebratio videtur præscripta, sed non applicatio, ut in terminis fundationis Cappellaniæ cum onere quotidianæ celebrationis quadam hora determinata, *acciò molti occupati da'negozj possino andare a sentirla, & in specie li Scolari quando escono dalla Scuola* respondit hæc Sac. Congreg. *in Collen. applicationis Sacrificii* 17. *Dec.* 1679 *lib.* 4. *Decretor. fol.* 4., & in terminis Cappellaniæ erectæ cum onere perpetuæ celebrationis Missæ *all' ora che dalla Dama Superiora del Monastero di S. Orsola li sarà prescritta, e designata per il commodo delle sue Monache*, respondit hæc eadem S. Congr.

in

in Tricaſtinen. applicationis Sacrificii, quæ fuit propoſita die 1p. *Julii, & reſoluta die* 8. *Auguſti* 1711. *uti habetur lib.*61. *Decretorum fol.*332., *& fol.*358.

His ſtantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An Cappellanus teneatur Miſſam applicare pro ſuffragio animæ Fundatoris, vel potius teneatur ad ſolam Miſſæ celebrationem in caſu &c.

Negative quoad primam partem; affirmative quoad ſecundam.

Sess. 25. c. 4. de Reg.

ASTEN. BENEPLACITI. Audinus Cagna in ſuo ultimo, cum quo deceſſit Teſtamento, condito die 18. Aprilis 1692. inter cætera diſpoſuit, quod ſingulis annis diſtribueretur pauperibus Oppidi S. Victoriæ eleemoſyna librar.50., quod ſolverentur libræ 100. pro eleemoſyna Concionatoris Quadrageſimalis d. Oppidi, & quod ſolverentur quinque dotes librar.100. pro qualibet quinque Puellis ejuſdem Oppidi cum prælatione tamen favore ſuarum Conſanguinearum; Scriptiſque ſubſequenter hæredibus univerſalibus Patribus S. Philippi Civitatis Taurini, & alia adjecit onera, celebrationis videlicet perpetuæ duarum Miſſarum quotidianarum, & quod ſuperextantes reddtius ſuæ hæreditatis in alia opera pia impenderentur, reſervata tertia parte ſummæ ſuperextantis pro eleemoſyna Patrum Cappuccinorum loci de Brà, & non adimplentibus Patribus S. Philippi onera impoſita, ſubſtituit cum iiſdem gravaminibus Patres Prædicatores Conventus S. Vincentii ejuſdem loci de Brà.

Secuto Teſtatoris obitu, Patres S. Philippi renuntiarunt hæreditati, eademque delata fuit ad Patres Prædicatores, qui eam adiverunt cum beneficio legis, & Inventarii, habitoque recurſu ad Vicarium Generalem Aſtenſem, ab eodem obtinuerunt die 2. Aprilis 1696. ſententiam, in qua declaratum fuit, quod, ſtante reddituum inſufficientia pro oneribus adimplendis, tenerenturipſi quidem ad integram celebrationem duarum Miſſarum, ſed in eo, quod attinet ad dotes relictas in ſumma librar.100. pro qualibet, tenerentur ad ſolas libras 50. & in eo, quod ſpectat ad eleemoſynam librarum 50. tenerentur tantummodo ad eleemoſynam librarum 30. cumque non obſtante hujuſmodi reductione, iidem Patres Prædicatores pro nova reductione inſteterint coram eodem Vicario, & Communitas Oppidi S. Victoriæ, de cujus intereſſe agebatur, ſe huic novæ oppoſuerit reductioni, deventum fuit die 23. Aprilis 1715. ad tranſactionem.

Pro hujus autem intellectu tranſactionis, operæ pretium eſt adnotare, quod Paulus Franciſcus, & Catharina conjuges de Riva, & Incolæ Oppidi S. Victoriæ favore Conventus, & Patrum donationem fecerunt *die* 9. *Maii* 1705. univerſalem omnium bonorum ſuorum, locum tamen habituram poſt obitum utriuſque, impoſito Donatariis onere perpetuo duodecim Miſſarum quolibet anno.

Tota igitur tranſactio conſiſtit in ceſſione, quam Patres faciunt Communitati S. Victoriæ nonnullorum Cenſuum, & omnium, & ſingulorum bonorum exiſtentium in eo loco, & pertinentium tam ad hæreditatem Audini, quam ad donationem Conjugum de Riva, quæ omnia juxta relationem Vicarii Capitularis Aſtenſis aſcendunt ad capitale ſcutorum 1100. monetæ Romanæ, & ad annuos fructus in ſcut.50. Cedunt præterea iidem Patres Communitati nonnnulla nomina Debitorum parvi momenti, & fere inexigibilia abſque ulla obligatione evictionis, & è contra iidem Patres retinent

poſ-

poſſeſſionem aliorum bonorum . & Cenſuum conflantium in totum capitale ſcutorum 3800. & annuum redditum ſcutorum 167.40. & bona , quæ dimittuntur favore Communitatis ſpectant ad hæreditatem Audini; demptis ſcutis 160. quæ pertinent ad donationem illorum de Riva , & bona , quæ ab iiſdem Patribus detinentur , ſunt pariter hæreditaria Audini Cagnæ , dempto Cenſu in ſorte ſcutorum 40. & in redditu ſcutorum 2.&40. qui eſt ſuppoſitus donationi dictorum de Riva .

A bonis ad onera tranſeundo , & tenorem tranſactionis quoad hanc partem exponendo, in eadem habetur, quod Patres debeant impoſterum adimplere integram celebrationem tam duarum Miſſarum perpetuarum ab Audini relictarum , quam aliarum duodecim quolibet anno celebrandarum , juxta legem appoſitam in donatione illorum de Riva , & quod Communitas alia onera ſubire teneatur , ſolutionis ſcilicet dotium , & eleemoſynæ perſolvendæ Concionatori , & Pauperibus , ſuperadditis tamen ſequentibus conditionibus , primo videlicet quod Communitas ad dicta onera teneatur *per quanto ſi eſtenderanno le rendite de' beni , ed effetti come ſopra da detto Convento ceduti* ; exponitur enim in relatione Ordinarii, quod onera annua, quæ Communitas aſſumit in ſequelam tranſactionis aſcendunt ad ſcuta 76. ſecundo , quod ab Ordinario perſona eligatur , quæ bona ceſſa adminiſtret , & tertio , quod in caſu inſufficientiæ redditiuum pro integro onerum implemento , præferenda ſit ſemper eleemoſyna Concionatoris .

Factis hiſce inter Partes conventionibus iu publicum Inſtrumentum redigendis poſt obtentum Apoſtolicum Beneplacitum , ſupplicatum fuit huic Sacræ Congregationi pro ejus conceſſione , & negotii cognitio fuit remiſſa ad Eminentiſſimum Alterium , qui *die* 16. *Martii* 1716. fuit in Voto , quod Beneplacitum denegaretur,& quod Patribus potius ſuaderetur, quod deficientibus redditibus inſtarent pro onerum reductione , & Sacra Congregatio *die* 2. *Maji ejuſdem anni* reſpondit *tranſactionem non eſſe confirmandam , nec eſſe locum Apoſtolico Beneplacito* ; Cumque adverſus hanc reſolutionem Supplicantes novam obtinuerint Audientiam , novæque ſubſequenter datæ fuerint litteræ Ordinario pro informatione , & Voto , tandem *die* 15. *Januarii hujus anni* 1718. demandatum fuit , quod Cauſa poneretur in folio .

Cauſa in folio deſcripta ad tramites mandati Sacræ Congregationis , iterum iſtant Patres pro confirmatione concordiæ , & pro conceſſione Beneplaciti Apoſtolici, & putant non obeſſe primam difficultatem alias excitatam , quod non potuerit Ordinarius onera reducere , quandoquidem aſſerunt , nullam factam fuiſſe onerum reductionem , ſed Ordinarium tantummodo calculatis fructibus hæreditatis declaraſſe dotes , & eleemoſynam eſſe in tali quantitate perſolvendas ; putant ulterius non obſtare , quod in obligatione Communitatis non fuerint ſervatæ debitæ ſolemnitates , dicunt quippe , ſe non eſſe deventuros ad ſtipulationem inſtrumenti , niſi præmiſſis præmittendis ; putant denique diviſionem bonorum in tranſactione conventam non importare derogationem voluntatis Teſtatoris , inquiunt ſiquidem , quod ceſſio facta Communitati ſicuti videtur expediens , pro conſervatione bonorum ita dici nequit contraria voluntati Teſtatoris ; cum etenim Patres habeant Conventum in loco de Brà , & locus hic diſtet ab Oppido S. Victoriæ , ubi reperiu tur bona ceſſa , poterit Communitas per perſonam ab Epiſcopo eligendam , rite , & rectæ

bona administrare, quod non erit, nec est Patribus facile, utpote ab Oppido distantibus, & multo magis cum hac de causa ædificia sint ruinosa, & campestria tendant ad sterelitatem.

Hæc sunt in Causa; quocirca dignabunt EE. VV. decernere.

An transactio sit confirmanda, & locus sit interpositioni Beneplaciti Apostolici in casu &c.

Negative, & cassata reductione facta per Curiam Episcopalem, PP. istent in S. Congregatione pro reductione.

Sess. 24. cap. 7. de Refor.

DERTHONEN. JURIUM PAROCHIALIUM. In Oppido Novarum Derthonen. Diœcesis adsunt Ecclesiæ Parochiales SS. Petri, Andreæ, & Nicolai, & adest etiam Ecclesia Collegiata; cumque inter Parochos harum Ecclesiarum, & Archipræsbyterum memoratæ Ecclesiæ Collegiatæ nonnullæ exortæ sint contentiones, circa exercitium jurium Parochialium, & ab Auditore Sanctissimi fuerit earum resolutio demandata huic Sacræ Congregationi, ex juribus ab utraque parte deducendis onus erit EE. VV. decernere,

I. *An constet de Matricitate Ecclesiæ Collegiatæ Sanctæ Mariæ Novarum, seu potiùs de alio titulo, aut specie superioritatis.*

II. *An jus benedicendi Fontem, & Cereum Paschalem in die Sabbathi Sancti spectet privativè ad dictam Ecclesiam Collegiatam, Et quatenus affirmativè:*

III. *An Parochi Ecclesiarum Sanctorum Petri, Andreæ, & Nicolai teneantur, in dicta die Sabbathi Sancti accedere ad dictam Ecclesiam Collegiatam, & præstare per se, vel mediantibus eorum Deputatis assistentiam personalem benedictioni Fontis, & Cerei.*

IV. *An dicti Parochi possint in die Sabbathi Sancti pulsare Campanas ante signum Collegiatæ.*

V. *An in feria sexta Hebdomadæ Sanctæ possit discooperiri Crux ante Ecclesiam Collegiatam.*

VI. *An competat Ecclesiæ Collegiatæ jus recipiendi ab Ordinario Oleum Sanctum, illudque privativè distribuendi, & consignandi Parochis.*

VII. *An jus benedicendi Sponsas, & Puerperas spectet privativè ad Parochos.*

VIII. *An competat Capitulo Collegiatæ jus convocandi Parochos in propria Ecclesia occasione funerum, & processionum.*

IX. *An occasione processionum, seu funerum facien. cum intereſſentia Capituli, teneantur Parochi incedere sub Cruce Capituli, seu potiùs, an, & sub qua Cruce sit incedendum.*

X. *An accedente Capitulo dictæ Ecclesiæ Collegiatæ ad funus, debeatur præcedentia Parocho, seu potiùs Archipresbytero Collegiatæ.*

XI. *An jus deferendi Stolam in processionibus, & funeribus competat privativè Archipresbytero, & Capitulo Collegiatæ.*

XII. *Starium frumenti occasione funerum Patris, vel Matrisfamilias, aliæque oblationes funebres, an, & pro qua rata dividi debeant inter Ecclesiam Collegiatam, & Parochos.*

XIII. *An*

XIII. *An in Processionibus solemnibus, & Rogationibus possit Capitulum, & Archipresbyter ingredi alias Ecclesias, ibique solitas orationes, seu functiones peragere.*

XIV. *An eidem Archipresbytero accedenti ad Infirmos pro danda benedictione in articulo mortis, liceat deferre superpelliceum, & Stolam sine licentia Parochi.*

XV. *An Canonicus Ecclesiæ Collegiatæ habitans in Domo sita intra fines alterius Parochiæ, ex quo dicta Ecclesia Collegiata caret ædibus Canonicalibus teneatur in ultima infirmitate recipere Sacramenta ab Ecclesia Collegiata, vel potiùs à Parocho Domicilii.*

XVI. *An idem Canonicus decedens, non electa sibi sepultura, debeat sepeliri in Ecclesia Collegiata, vel in Parochia Domicilii,*

Non Proposita.

Die Sabbathi 3. Decembris 1718.

UNica, quæ ex folio præcedentis Congregationis resolvenda superfuit Causa est ea, quæ sequitur. Derthonen Jurium Parochialium. Dignabuntur itaque EE. VV. prædictum folium reassumere, & sequentibus dubiis respondere.

Sess. 24. cap. 7. de Refor.

DERTHONEN. JURIUM PAROCHIALIUM.

I. *An constet de Matricitate Ecclesiæ Collegiatæ Sanctæ Mariæ Novarum, seu potiùs de alio titulo, aut specie superioritatis.*

II. *An jus benedicendi Fontem, & Cereum Paschalem in die Sabbathi Sancti spectet privativè ad dictam Ecclesiam Collegiatam, Et quatenus affirmativè:*

III. *An Parochi Ecclesiarum Sanctorum Petri, Andreæ, & Nicolai teneantur, in dicta die Sabbathi Sancti accedere ad dictam Ecclesiam Collegiatam, & præstare per se, vel mediantibus eorum Deputatis assistentiam personalem benedictioni Fontis, & Cerei.*

IV. *An dicti Parochi possint in die Sabbathi Sancti pulsare Campanas ante signum Collegiatæ.*

V. *An in feria sexta Hebdomadæ Sanctæ possit discooperiri Crux ante Ecclesiam Collegiatam.*

VI. *An competat Ecclesiæ Collegiatæ jus recipiendi ab Ordinario Oleum Sanctum, illudque privativè distribuendi, & consignandi Parochis.*

VII. *An jus benedicendi Sponsas, & Puerperas spectet privativè ad Parochos.*

VIII. *An competat Capitulo Collegiatæ jus convocandi Parochos in propria Ecclesia occasione funerum, & processionum.*

IX. *An occasione processionum, seu funerum facien. cum intereſſentia Capituli, teneantur Parochi incedere sub Cruce Capituli, seu potiùs, an, & sub qua Cruce sit incedendum.*

X. *An accedente Capitulo dictæ Ecclesiæ Collegiatæ ad funus, debeatur præcedentia Parocho, seu potiùs Archipresbytero Collegiatæ.*

XI. *An jus deferendi Stolam in processionibus, & funeribus competat privativè Archipresbytero, & Capitulo Collegiatæ.*

XII. *Starium frumenti occasione funerum Patris, vel Matrisfamilias, aliæque oblationes funebres, an, & pro qua rata dividi debeant inter Ecclesiam Collegiatam, & Parochos.*

XIII. *An in Processionibus solemnibus, & Rogationibus possit Capitulum, & Archipresbyter ingredi alias Ecclesias, ibique solitas orationes, seu functiones peragere.*

XIV. *An eidem Archipresbytero accedenti ad Infirmos pro danda benedictione in articulo mortis, liceat deferre superpelliceum, & Stolam sine licentia Parochi.*

XV. *An*

XV. *An Canonicus Ecclesiæ Collegiatæ habitans in Domo sita intra fines alterius Parochiæ, ex quo dicta Ecclesia Collegiata caret ædibus Canonicalibus teneatur in ultima infirmitate recipere Sacramenta ab Ecclesia Collegiata, vel potiùs à Parocho Domicilii.*

XVI. *An idem Canonicus decedens, non electa sibi sepultura, debeat sepeliri in Ecclesia Collegiata, vel in Parochia Domicilii.*

Ad Primum negativè quoad primam, & affirmativè quoad secundam partem. Ad Secundum affirmativè. Ad Tertium affirmativè. Ad quartum negativè. Ad Quintum negativè. Ad Sextum affirmativè arbitrio tamen Episcopi. Ad Septimum affirmativè quoad primam, & negativè quoad secundam partem. Ad Octavum negativè qnoad Parochum Defuncti, affirmativè quoad alios Parochos, qui ad funus invitantur, & quoad omnes quando ad Processiones accedunt. Ad Nonum dilata. Ad Decimum negativè ad primam partem, affirmativè ad secundam. Ad Undecimum negativè. Ad Decimum secundum dilata. Ad Decimumtertium affirmativè. Ad Decimumquartum affirmativè in actu Benedictionis. Ad Decimumquintum affirmativè quoad primam partem, negativè quoad secundam. Ad Decimumsextum affirmativè dummodo adsit Sepulcrum Canonicorum.

Sess. 25. de Sacrifi. Missæ in Decret. de observand. & Evit. in celeb. Missarum.

ROMANA SUSPENSIONIS ONERIS, ET REINTEGRATIONIS ELEEMOSYNÆ MISSARUM. Proposita fuit hæc Causa in Congregatione habita die 7. Maji 1718: cujus Congregationis folium dignabuntur EE. VV. reassumere, cùm in eo tota facti series fuerit exposita. Tria tunc fuerunt proposita dubia.

I. *An celebratio Missæ quotidianæ pro anima quondam Ægidii Ursini de Vivariis intermittenda sit quousque fructus locorum montium pro hujusmodi celebratione assignatorum, per eorum continuum investimentum in alia loca Montium, in totum ascendant ad annua scuta* 60. *ic casu.*

II. *An pro Missis hucusque celebratis annua semper eleemosyna scutorum* 60. *fuerit debita in casu &c., & quatenus affirmativè.*

III. *An ex jisdem fructibus locorum Montium ante omnia sit detrahenda, & persolvenda tota illa pecuniarum summa, quæ pro reintegratione eleemosynæ Missarum celebratarum, ad istiusmodi annuam rationem* 60. *scutorum hactenus desideratur, in casu &c.*

Nulla autem tunc fuit capta resolutio, sed repropositа Causa in sequenti Congregatione habita die 21. Maji 1718. responsum fuit *ad primum affirmativè, ad secundum, & tertium dilata*. Dignabuntur ergo ex novis juribus circumferendis EE. VV. duo postrema dubia secundum videlicèt, & tertium, quæ non fuerunt resoluta, resolvere, *Dilata*.

ROMA-

Sess. 24. cap. 52. de Refor. ROMANA CANONICATUS. Hieronymus de Pace Canonicus Collegiatæ Ecclesiæ Sancti Hieronymi Illiricorum de Urbe obtinuit die 7. Julii 1714. licentiam absendi à Residentia sui Canonicatus, per sex menses, ut se transferre posset ad Civitatem Cuzulen. suam Patriam, in qua litem habebat super quadam Cappellania Laicali, a se possessa, & nullam residentiam requirente: cùmque die 9. Julii ejusdem anni, R. P. D. Vicesgerens, cujus arbitrio, & conscentiæ fuerat à Sacra Congregatione remissa licentia, eam per sex prædictos menses concessisset, idem discessit ab Urbe die 10. Julii.

Instante Promotore Fiscali Curiæ Eminentissimi Pro-Vicarii, relaxatæ fuerunt die 21. Januarii 1717. litteræ citatoriales per edictum adversus eumdem, ut ad suam residentiam rediret, quæ die 9. Februarii ejusdem anni fuerunt affixæ ad Januas Cancellariæ Episcopalis Civitatis Anconæ; cùmq; similis earumdem litterarum executio facta fuerit die 5. Aprilis, & die 6. Maji 1717. in Urbe, deventum fuit ad sententiam privationis Canonicatus die 17. Decembris ejusdem anni.

Advenit Urbem Hieronymus pace die 31. Decembris ejusdem anni 1717., & die sequenti, quæ fuit prima anni 1718., se transtulit ad Ecclesiam, & Officiis Divinis interfuit, & usque ad præsentem diem interesse non destitit, & interposita appellatione à sententia privatoria Canonicatus, fuit ab Auditore Sanctissimi Causa remissa ad hanc Sacram Congregationem.

Pro parte Fiscalis Curiæ Vicarii, dicitur ritè, & recte deventum fuisse ad sententiam privatoriam Canonicatus, fuit enim ter citatus, & licèt fuerit citatus per edictum, hæc tamen forma erat servanda, ex quo ipse degebat apud Illiricos, itaut vel tutus non esset accessus, vel magna saltem distantia denegari non posset, juxta tradita *per Ventrigl. in praxi Eccles. parte* 1. *annot.* 19. §. 3. *num.* 7. Fuit præterea Canonicus expectatus per triennium à Concilio Tridentino *sess.* 24. *cap.* 12. *de Reformatione* præscriptum; cùmque à die ultimæ citationis usque ad diem prolationis sententiæ elapsi fuerint sex menses, & ultra, contendit Fiscalis nihil aliud requiri pro validitate, & justitia sententiæ, juxta Textum *in Cap. Ex tuæ de Clericis non residen.* cujus dispositio fuit à Concilio Tridentino præservata, uti ponderat *Fagnan. in allegato capit. num.* 35., cùmq; , *die* 29. *Maji currentis anni* 1718. Camerarius electus fuerit in Capitulo, cui Canonicus Pace interfuit, subdit Fiscalis non esse de hac electione habendam rationem, cùm, pendente appellatione, non esset eidem permissum se in actibus Capitularibus ingerere citrà vitium attentatorum.

Adversus hæc Hieronymus Pace excipit, asserendo sententiam privationis nullitate, & injustitia laborare; nullitate quidem, tum quia unusquisque sciebat locum, in quo ipse degebat, in quo rerum statu citatio debebat esse personalis; non attenta responsione, quòd tutus non aderat accessus, quia in actis non fuerunt exhibitæ probationes de non tuto accessu; tum quia, quatenus procedi potuisset per edictum, illud erat affigendum non in Civitate Anconæ, nec in aliis locis Urbis, sed in Ecclesia Beneficii, seu Canonicatus juxta *textum in cap. ex tuæ de Cler. non Resident.*

A' nullitate transeundo ad injustitiam, inquit Hieronymus de ea constare, non solùm quia ipse aberat ex justa causa, ex causa videlicet litis super sua Cappellania, sed etiam quia, attento jure Concilii Tridentini, antequam quis privari possit Canonicatu, expectandus est lapsus trium annorum, &

transacto

tranſacto tertio anno, trina citatio per edictum eſt adverſus abſentem expedienda, & deinde expectari debet per alios ſex menſes, antequam deveniri valeat ad privationem, juxta firmata per *Fagnan. in citat. cap. Ex tuæ num.* 14. *&. num.* 35. *de Cleric. non Reſident.* quod non fuiſſe obſervatum in hypotheſi contendit, cùm à calculo potiſſimùm Triennii, & aliorum ſex menſium à Concilio requiſitorum demendum ſit ſemeſtre, quo abfuit ex licentia Sacræ Congregationis, quo currente, haberi debet ac ſi fuiſſet præſens; & in eo, quod ſpectat ad electionem Camerarii, ait, eam fuiſſe legitimam, cùm Capitulo interfuerit ex licentia R. P. D. Viceſgerentis.

His ſtantibus, onus erit EE. VV. decernere.

I. *An Sententia privationis Canonicatus, de quo agitur, ſuſtineatur in caſu &c.*

II. *An electio Camerarii facta in Capitulo habito ſub die 29. Maji proxime elapſi propter interventum Canonici de Pace ſuſtineatur in caſu &c.*

Ad Primum negativè, & amplius. Ad Secundum affirmativè, & amplius.

CASSEN. Sub obtento antiquæ, & immemorabilis conſuetudinis vigentis in receptitia Eccleſia Sanctæ Mariæ Majoris Civitatis Maratheæ, Diœceſis Caſſanenſis, de qua plerique Teſtes deponunt, licèt ad perpetuam examinati, quicumque Sacerdos antequam admittatur ad numerum Sacerdotum participantium, ſolvit unicuique ex illis decem Carolenos, ex quo prædicti Sacerdotes participantes tulerunt, & actu fuerunt onus emendi paramenta, Vaſa Sacra, & alia neceſſaria pro Sacriſtia, cùm autem occaſione admiſſionis Sacerdotis Salvatoris Mariæ Urſamandi ad numerum Sacerdotium participantium, exorta fuerit controverſia de validitate dictæ conſuetudinis, eademque fuerit ad hanc Sacram Congregationem delata, de ejus propterea viribus, & ſubſiſtentia in præſenti eſt inquirendū. *Seſſ. 24. cap. 14. de Refor.*

Porrò regula juris eſt, quod hæ, ſimileſq; conſuetudines, licet immemorabiles, juxta quas aliquid perſolvitur occaſione poſſeſſionis Canonicatus, & Præbendæ, non ſunt attendendæ tanquam irrationabiles, ſi id quod exigitur, ſeu perſolvitur, cedit in utilitatem, & privatum commodum aliorum Canonicorum, ſive Sacerdotum, aliorumve Eccleſiæ Miniſtrorum, ſecus autem, ſi id, quod exigitur, ſeu perſolvitur, erogatur in uſus pios, uti probat Textus *in cap. Jacobus de ſimonia*, & habetur *in cap.* 14. *ſeſſ.* 24. *de Reform. & in Bulla* 104. *Sancti Pii Quinti Bull. tom.* 2. & fuit reſolutum ab hac Sacra Congregatione *in Polignanen. anno* 1584. *& in Avenionen. anno* 1586. *lib.* 4. *Decret. pag.* 9. *& pag.* 189. *& in Segobien.* 11. *Julji.* 1590. *apud Garz. de Benef.* 3. *parte, cap.* 2. *num.* 198. *& in Tudertina* 19. *Februarii* 1633. *lib.* 14. *Decret. fol.* 709.

His ſtantibus, onus erit EE. VV. decernere.

An conſuetudo vigens in Eccleſia Matrici Sanctæ Mariæ Majoris Civitatis Maratheæ exigendi à quolibet Presbytero admittendo ad participationem maſſæ communis ejuſdem Eccleſiæ Carolenos decem, ſit ſervanda in caſu.

Affirmativè dummodo fiat depoſitum in capſa Sacriſtiæ, & quoad depoſitum erogetur in uſum ejuſdem Sacriſtiæ tantum, & amplius.

CIVI-

Sess. 23. cap. 6. de Refor.

CIVITATIS CASTELLANÆ IRREGULARITATIS. Sacerdos Joannes Baptista Rosinus percussionibus fuit provocatus à Josepho Sancio Clerico Conjugato suo Nepote, qui cum in Platea loci Julianelli apprehensum Capillis, humi stravit, & pugnis affecit. Secuta postmodum reconciliatione, Sacerdos spatio decem dierum abstinuit à Missæ celebratione, quam tamen deinde reassumpsit, sub obtentu, quod Joseph Sancius non incederet in habitu, & tonsura, & quod à duobus Theologis Societatis Jesu audivit, quod percutiens Clericum Conjugatum non incedentem in habitu, & tonsura non incurrit excommunicationem. Quia vero post nonnullas Missas celebratas dubitari intellexit, an ex recensita percussione censuram incurrisset, denuo abstinuit à celebrando, uti non solum desumitur ex ejus supplici libello, sed etiam ex informatione Vicarii Capitularis. In hoc rerum statu Sacerdos Rosinus exorat pro declaratione, an incurrerit, nec ne irregularitatem, & quatenus affirmative supplices exhibet preces pro dispensatione.

Clericus cælebs non incedens in habitu, & tonsura, & non servans requisita Concilii Tridentini *sess. 23. cap. 6. de Reform.* ammittit ipso jure Privilegium fori, sed non privilegium Canonis, uti fuit resolutum ab hac Sacra Congregatione *die 16. Octobris 1582.* & late prosequitur *Fagnan. in capit. Si quis num. 72. & seqq. de Foro competenti*. Secus autem videtur, quod se habeat res, loquendo de Clerico conjugato, hic quippe si non deferat habitum, & tonsuram, excluditur à Canonis privilegio, juxta *Textum in cap. Unico de Cler. Conjug. in 6.* & distinguendo firmat *Diana Oper. Moral. tomo 5. in edit. coord. tract. 2. resolut. 43. num. 1. 2.*

Adeoque potior difficultas in facto consistit, an scilicet Joseph Sancius incederet absque habitu, & tonsura, incedebat enim, uti habetur in supplici libello *colla veste negra, con crovatta, e non col Collarino*, & vestes Clericales in casu, & ad effectum de quo agitur, illæ sunt, quæ cum eis incendentem prima facie indigitant esse Clericum, & non Laicum, juxta late deducta *per Passer. in cit. capit. unico num. 26. de Cler. Conjug. in 6.*

His stantibus, onus erit EE. VV. decernere.

I. *An Sacerdos Joannes Baptista Rosinus irregularitatem incurrerit in casu, & quatenus affirmative.*

II. *An eidem sit indulgenda dispensatio.*

Esse concedendam dispensationem ad Cautelam.

Sess. 24. cap. 6. de Refor.

BERGOMEN. Anno 1628 Confraternitas Sanctissimi Crucifixi erecta in Ecclesia Sancti Joseph intra limites Parochiæ Gandini, Diœcesis Bergomen. accepit à Josepho quondam Antonii de Nigris Capitale librarum. 1600. monetæ Bergomen. & se obligavit ad perpetuam celebrationem Missarum 60. annualium, & contractus fuit ab Ordinario approbatus; de ejus etenim utilitate dubitari non poterat cum elemosyna Missarum ferialium tunc esset in solidis 20. & libræ 1600 traditæ à Josepho essent investitæ, & redderent sex pro Centenario quolibet anno, ita ut singulis annis libræ 42. remanerent liberæ pro Confraternitate.

Capitale, quod olim reddebat, uti diximus, sex, hodie reddit tria pro centenario, & anno, & ulterius aucta est manualis eleemosyna Missarum ad solidos 32. pro qualibet Missa; cumque Confraternitas exoraverit pro reductione, & Eminentissimus Ordinarius requisitus pro informatione,

& vo

& voto, eam juri consentaneam existimaverit, quæritur, an sit annuendum petitis.

Pro reductione facit, quod onus Missarum hodie adimpletur erogando redditus aliorum legatorum, aut eleemosynas, quas Confraternitas recipit a piis Fidelibus, ad quod absurdum evitandum, videtur, quod debeat esse locus reductioni; & multo magis, cum libræ 42. quæ olim liberæ remanebant pro Confraternitate, fuerint expensæ pro manutentione Confraternitatis, & Ecclesiæ, ita ut nec antiquiores, nec præsentes Confratres ullum ab eis commodum, seu privatam utilitatem receperint,

Facit contra adversus reductionem, quod licet ea sibi vindicet locum, etiam in Missis per contractum acceptatis, quando tractu temporis contractus reducitur ad iniquitatem, & ad læsionem, ad terminos textus *in L. cum quidam ff. de Usuris*, non videtur tamen, quod reductio sit in Hypothesi statim indulgenda, sed quod prius haberi debeat ratio earum librarum 42. quæ per aliquod temporis intervallum liberæ remanserunt pro Confraternitate, compensando videlicet sterilitatem annorum subsequentium cum fertilitate præcedentium juxta Textum, in *cap. propter sterilitatem de locat. & conduct.*

His stantibus dignabuntur EE.VV. decernere.

An sit locus reductioni in casu &c.

Dilata, & scribatur Eminentissimo Episcopo, ut exprimat tempus, quo redditus Investimenti decrescere ceperunt, & quo eleemosyna Missæ fuit aucta, & an Confraternitas habeat bona legatis, aut oneribus obligata, & non habeat argenta.

ALIPHANA REDDITIONIS RATIONIS. Contendit Curia Episcopalis Aliphana, quod Presbyteri Ecclesiæ S. Antonii extra Partem nuncupati Teriæ Pedemontis teneantur ad redditionem rationis Bonorum, & redditiuum ad eamdem Ecclesiam pertinentium, & quod ulterius non sit valida electio Procuratoris, seu Administratoris ab ipsis facta, bonorum, & redditiuum spectantium ad Cappellam Beatæ Mariæ de Monte Carmelo erectam in memorata Ecclesia Sancti Antonii, sed quod valida sit, & sustineatur deputatio Procuratoris, seu administratoris bonorum, & redditiuum dictæ Cappellæ a se facta in persona Sacerdotis Francisci Bojani. *Sess. 22. c. 9 de Refor.*

Fundamentum prætensionis redditionis rationis bonorum; & redditiuum ad Ecclesiam Sancti Antonii spectantium potissimum constituitur *in cap. 9. sess. 22. de Reform.* in qua derogatur consuetudinibus, & privilegiis, quæ in contrarium allegari possent.

Fundamentum prætensionis, quod non sustineatur electio Procuratoris, seu Administratoris bonorum, & redditiuum Cappellæ Beatæ Mariæ de Monte Carmelo a dictis presbyteris facta, sed quod potius sit valida illa, quam idem Episcopus fecit in persona Sacerdotis Bojani, reponitur in hoc, quod in electione a Presbyteris facta, non fuit servata forma decreti editi a Curia Episcapali, quod Administrator videlicet, seu Procurator hujus Cappellæ non eligeretur, nisi ille, qui esset facultatibus idoneus, vel qui sufficientem præstaret cautionem, quod item electio fieret per secreta suffragia, quod pariter ab Administratore præstaretur juramentum de fideliter

liter administrando, & quod non eligeretur, qui debitor remaneret in præcedenti administratione.

Absque eo quod quidquam faciat prætensum a Sacerdotibus Juspatronatus in ecclesia S. Antonii, primo, quia non solum ex eorum bonis, sed etiam ex eleemosynis Fidelium fundata fuit ecclesia prædicta, itaut de subsistentia juris patronatus, etsi a prædecessoribus approbati, dubitandum sit; Secundo quia non est de jure permissum patronis se ingerere in administratione bonorum ecclesiæ patronatæ juxta Textum *in cap. Præterea 4. de Jurepatronatus*. Tertio quia ecclesiæ Sancti Antonii fuerunt relicta plura legata pia, de quorum adimplemento Sacerdotes tenentur reddere Episcopo rationem.

Multoque minus refragantibus cæteris, quæ opponi possent adversus electionem Sacerdotis Bojani in administratorem, seu procuratorem Cappellæ, quia eadem fuit confirmata, & ab iisdem Sacerdotibus ecclesiæ S. Antonii ratificata.

Adversus hæc Sacerdotes excipiunt, quod ecclesia Sancti Antonii fuit a suis prædecessoribus fundata cum reservatione Juris patronatus, ab Episcopo tunc temporis approbata, & quod semper a se, & a suis prædecessoribus fuit electus Administrator, seu procurator, qui rationem reddidit in manibus Sacerdotum eligentium, facta ab anno 1653. usque in præsens divisione fructuum, & reddituum inter ipsos; & electo semper, juxta concessionem Episcopi factam de anno 1653. Rectore, cui sola concessa fuit quoad honores præeminentia, & non quoad emolumenta, in quo rerum themate dicitur non habere locum allegatam Concilii Tridentini dispositionem, quæ non procedit in ordine ad fructus, & emolumenta, quæ inter ipsos Sacerdotes, seu cappellanos sunt divdienda. Quo stante, Sacra Episcoporum Congregatio die 16. Julii 1717. Sacerdotes ecclesiæ Sancti Angeli hujus ejusdem Diœcesis absolvit a prætensa redditione rationis, quæ resolutio dicitur firmare statum, etiam in casu præsenti.

Et in eo quod attinet ad electionem procuratoris, seu Administratoris Bonorum Cappellæ Sanctæ Mariæ de Carmelo, Sacerdotes asserunt electionem a se factam in personis Jacobi Natalitii, & Joannis Baptistæ de Roma esse validam, & sustineri, non obstante decreto Episcopi, tum quia facultas eligendi unum, vel plures procuratores a Julio Antonio Ciccarello, qui bona Cappellæ reliquit, delata fuit ad ipsos, tum quia ipsi se agnoscunt obligatos ad redditionem rationis, itaut superflue remaneant quæcumque cautiones, & cautelæ ab Episcopo in suo decreto quoad Administratorem præscriptæ. Nullatenus urgente approbatione facta a nonnullis Sacerdotibus de persona Bojani ab Episcopo electa, quia horum Sacerdotum consensus non fuit datus capitulariter, seu collegialiter, uti præscribitur in Constitutionibus.

His stantibus, onus erit EE.VV. decernere.

I. *An Decretum Episcopi, seu illius Vicarii Generalis super redditione rationis fructuum, & reddituum Ecclesiæ Sancti Antonii Castri Pedemontis sustineatur in casu.*

II. *An decretum super electione Procuratoris, seu administratoris Bonorum Cappellæ Sanctæ Mariæ de Carmelo factum ab Episcopo sustineatur, seu potius sustineatur electio facta a Socerdotibus dictæ Ecclesiæ in casu &c.*

Non proposita.

BONO-

BONONIEN. Antonius Boaterius, in suo Testamento condito an. 1542. legavit Patribus Sanctæ Mariæ Servorum, libras 400. cum onere sequentibus verbis expresso, *dicendi & celebrandi in dicta Ecclesia ad Altare Annunciationis, cui prope fuit, & est sepulcrum subterraneum ipsius Domini Testatoris, & suorum Antecessorum pro animabus sua, suæque Conjugis, ac suorum Prædecessorum singulis diebus in perpetuum, durante seculo, una Missam planam, & semel in anno in die obitus ipsius Domini Testatoris, seu alia immediate sequenti, si causa intervenerit legitima, propter quam differri debeat, unam Missam solemnem mortuorum in cantu cum suis responsoriis, & Officium mortuorum, quam missam in cantu, & Officium mortuorum dictus Dominus Testator voluit, & mandavit debere dici, & celebrari, ac fieri singulis annis in perpetuum, donec Cœlum, & Terra durabunt.* *Sess. 22. de Sacrific. Miss. sæ in Decret. de Observand. & Evit. in celeb. Missæ.*

Quoad perpetuam celebrationem Missæ solemnis, & Anniversarii nulla fuit excitata difficultas, solaque disputatio redacta est ad missam planam singulis diebus recitandam, de hac etenim quæsitum est, an ejus onus durare deberet ultra seculum, hoc est ultra metam centum annorum, vel potius, elapsis centum annis, cessare debuerit.

Exquisita fuit juxta morem informatio Eminentissimi Archiepiscopi, qui fuit in sensu, quod post centum annos non adesse amplius obligatio celebrandi Missam planam, sed proposita instantia inter summaria precum, eadem fuit rejecta in Congregatione habita die 25. Januarii 1716. Obtenta vero nova audientia, unacum descriptione in folio, de viribus resolutionis modo est agendum.

Pro oneris perpetuitate ultra centum annos, facit primo, quod quando versamur in legato pio, & signanter in Legato Missarum, verba *in perpetuum* non restringuntur ad centum annos, sed ad quodcumque tempus extenduntur, uti late probant *Pancirol. consil.* 175. *per totum, Gratian. decis.* 22. *per totam, Ciarlin. Controvers. lib.* 2. *cap.* 143. *per totum*; cum improbabilis sit, & sensui ecclesiæ repugnans nonnullorum Theologorum assertio, quod animæ non detineantur in purgatorio ultra decem annos, vel, ut alii dicunt, ultra metam centum annorum, *Bellarmin. controv. tom.* 2. *lib.* 2. *de Purgatorio caput* 9.

Facit secundo, quod vox *Sæculum* non solum est apta nata ad exprimendum spatium centum annorum, sed etiam ad denotandum Mundum, juxta illud *venturus est judicare sæculum per ignem*, quo stante idem erit dicere durante sæculo, ac durande Mundo.

Plura e contra sunt, quæ suadent, onus Missæ planæ non se extendere ultra metam centum annorum, tum quia quando vox *sæculum* usurpatur ad denotandum tempus, & mensuram temporis, spatium significat tantummodo centum annorum, tum quia non desunt magni nominis Auctores, qui censent legatum pium relictum cum verbis perpetuitatem denotantibus, ad centum annos restringi, uti late videri potest *apud Vivium decis. lib.* 3. *decis.* 406. *num.* 18. & 19., & tandem quia quando Testator voluit perpetuitatem absolutam, & indefinitam, eam expressit verbis clarissimis, uti colligitur ex legato Missæ solemnis, & anniversarii *singulis annis in perpetuum donec Cœlum, & Terra durabunt*. Hinc etenim inferre licet, quod quando in Legato Missæ planæ, singulis diebus celebrandæ, usus est illis verbis *in perpetuum durante sæculo*, intellexit de perpetuitate limitata ad tempus centum annorum, multoqu magis cum verba illa *durante sæculo* non præce-

dant, sed subsequantur hæc alia *in perpetuum*, in hoc quippe rerum statu, verba priora *in perpetuum* restringuntur in sequentibus *durante sæculo*.

Accedit quod agitur de tenui legato librarum 400., quod si insufficiens est pro adimplemento oneris, limitati ad centum annos, a fortiori damnosum Patribus evaderet, si onus ultra centum annos extenderetur. Ad hoc ergo absurdum evitandum concludendum esse videtur, quod onus missæ planæ non excedat tempus centum annorum, cum legatum de sui natura debeat esse lucrosum.

His stantibus, onus erit EE.VV. decernere:

An onus Missæ planæ duret ultra spatium centum annorum, vel potius, transacto dicto termino, remanserit extinctum.

Non proposita.

Sess. 23. c. 10. de Ref.

NULLUS, seu BRICTINORIEN, ET POLICASTREN. Pendet in Tribunali Rotæ controversia inter Episcopum Brictinorien. ex una, & Capitulum Basilicæ San. Petri ex altera partibus, super puncto, an Abbatia Sancti Russilli, quæ est in Castro Foripompilli, & quæ fuit dicto Capitulo unita, Territorium habeat separatum, & an hoc Territorium comprehendat Castrum prædictum, nec non alterum Meldulæ. Non fuit usque adhuc hæc controversia decisa, sed etiam admisso, quod constaret de Territorio separato, contendit Episcopus Brictinorien., quod Capitulum Sancti Petri concedere non possit dimissorias Clericis Castrorum prædictorum; quidenim esset de jure antiquiori Decretalium, Concilium Tridentinum *sess. 23. cap. 10. de Reformat.* concessionem Dimissoriarum reservavit Episcopis, intra quorum Diœcesum fines Abbatiæ sitæ sunt, non obstante, quod eædem fruantur Territorio separato, uti præter antiquiores hujus Sacræ Congregationis resolutiones a Scribentibus allegatas. respondit hæc Sacra Congregatio *in Nullius, seu Vesprimien. Jurisdictionis, quæ fuit proposita die* 12. *& resoluta die* 26. *Martii hujus anni* 1718.

Additur ab Episcopo Brictinorien., quod Capitulum San. Petri usque adhuc non exibuit Privilegium, quod esset necessarium ad effectum, de quo agitur, facultatis videlicet concedendi litteras dimissorias, & quod privilegium præsumptum consistens in immemorabili non est probatum, & quatenus esset probatum, non relevaret, utpote a Tridentino sublatum.

Se quoque ad causam admisit Episcopus Policastren., in cujus, uti prætenditur, Diœcesi existit alia Abbatia eidem capitulo Sancti Petri unita, & ex iisdem juribus supra recensitis sustinet, non posse prædictum capitulum litteras concedere dimissorias.

His stantibus, onus erit EE.VV. decernere.

An, etiamsi constaret de Territorio separato, possit Capitulum Sancti Petri concedere dimissorias in casu.

Dilata ad primam post Reges.

Die

Die Sabbathi 17. Decembris 1718.

NOnnulla Cauſarum dubia in poſtrema Congregatione non fuerunt reſoluta. Dignabuntur itaque EE. VV. poſtremæ congregationis folium reaſſumere & ſequentibus dubiis reſpondere.

ALIPHANA REDDITIONIS RATIONIS.

I. *An Decretum Epiſcopi, ſeu illius Vicarii Generalis ſuper redditione rationis fructuum & reddituum Eccleſiæ Sancti Antonii Caſtri Pedemontis ſuſtineatur in caſu.* *Seſs.22. c.9. de Ref.*

II. *An Decretum ſuper electione Procuratoris, ſeu adminiſtratoris Bonorum Cappellæ S. Mariæ de Carmelo factum ab Epiſcopo, ſuſtineatur, ſeu potius ſuſtineatur electio facta a Sacerdotibus dictæ Eccleſiæ in caſu &c.*

Ad primum affirmative, quoad redditus, quibus eſt aliquod onus annexum, negative quoad redditus, qui libere dividi debent inter Presbyteros. Ad Secundum, deveniendum eſſe a Presbyteris ad novam electionem Adminiſtratoris juxta Decretum Epiſcopi quoad qualitates eligendorum juxta modum.

BONONIEN.

An onus Miſſæ planæ duret ultra ſpatium centum annorum, vel potius, tranſacto dicto termino, remanſerit extinctum. *Seſs.22.de Sacrific. Miſſa iu Decret. de Obſervand. et vitam in celeb. Miſſæ.*

Ad Primam dubii partem affirmative. Ad Secundam negative.

NULLIUS, ſeu VESPRIMIEN. JURISDCTIONIS. Propoſita fuit hæc cauſa in Congregatione habita die 12. Martii 1718., cujus folium dignabuntur EE. VV. reaſſumere; cumque tunc non fuerit reſoluta, fuit repropoſita in ſequenti congregatione habita *die 26. Martii ejuſdem anni*. Dubia, quæ tunc fuerunt propoſita, ſunt ea, quæ ſequuntur.. *Seſs.24. c.9. de Ref.*

I. *An conſtet de omnimoda exemptione activa, & paſſiva Præpoſiti, & Eccleſiæ Beatæ Mariæ Albæ Regalis, ejuſque annexorum, tam quoad Epiſcopum Veſprimien., quam quod Metropolitanum, ſeu Primates Regni, & quatenus affirmative.*

II. *An eidem Præpoſito competat facultas concedendi dimiſſorias in caſu.*

Cumque ad primum reſponſum fuerit *affirmative*, & ad ſecundum *negative*; cumque Eminentiſſimus Dominus Cardinalis de Saxonia Archiepiſcopus Strigonienſis tunc ſua jura non deduxerit, itaut reſolutio fuerit capta, infor-

informante tantummodo Præpoſito, fuerit eidem Eminentiſſimo ſubſequenter conceſſa nova audientia.

Ex juribus ab utraque parte deducendis onus erit, EE.VV. decernere. *An ſit ſtandum, vel recedendum a deciſis in caſu &c.*

Standum eſſe in deciſis

Seſſ.24. c.15. de Ref.

STRIGONIEN. Eminentiſſimus, & Reverendiſſimus Dominus Cardinalis Archiepiſcopus Strigonenſis Sacræ Ceſareæ Majeſtati ſupplicavit pro obtinendo Diplomate, quo perpetuis futuris temporibus Archiepiſcopi Strigonienſes titulo, & dignitate principum Sacri Romani Imperii potirentur, eodemque obtento, erogata ſumma viginti millium florenorum, aliquid peragere ſtatuit, nedum in tanti beneficii memoriam, ſed in ſuffragium animæ ſuæ, & pro incolumitate Auguſtiſſimæ Domus Auſtriacæ.

Ex redditibus itaque Menſæ Archiepiſcopalis aſcendentibus ad annuos ſexaginta mille circiter florenos rhenenſes decrevit, ut perpetuis futuris temporibus mille floreni quotannis ſolverentur ab Archiepiſcopis Strigonenſibus Capitulo eccleſiæ metropolitanæ, ea impoſita lege, ut canonici celebrare deberent ſingulis menſibus duas miſſas ſolemnes, alteram nempe pro incolumitate Domus Auſtriacæ, alteram pro refrigerio; & ſuffragio animæ ſuæ, ita tamen, ut ex miſſis pro incolumitate Domus Auſtriacæ celebrandis, duæ eſſent votivæ de Venerabili Euchariſtiæ Sacramento, cum ejuſdem expoſitione; & ut eo tutius hæc pia voluntas executioni mandaretur, addidit, quod in hypotheſi, in qua ſui in Archiepiſcopatu ſucceſſores prædictos mille florenos ſolvere recuſarent, liberum eſſet capitulo ſine juris ſtrepitu eorum ſatisfactionem conſequi ex nonnullis decimis ad menſam Archiepiſcopalem ſpectantibus, nullo alio adhibito judicio, quam duorum Nobilium Comitatus Nitrienſis, uti latius ex inſtrumento deſumitur.

Fuit hæc piu voluntas notificata Sacræ Ceſareæ Majeſtati, quæ eam libentiſſime acceptavit. Fuit eadem notificata Capitulo, qui pariter libentiſſime acceptavit; cumque Eminentiſſimus, & Reverendiſſimus Dominus Cardinalis Archiepiſcopus Strigonenſis Sanctiſſimo Domino Noſtro ſupplicaverit pro Apoſtolica confirmatione a ſe in fundatione expreſſe reſervata, fuerunt, a Sanctitate ſua preces remiſſæ ad hanc Sacram Congregationem, quæ reſcripſit *Eminentiſſimo, & Reverendiſſimo Domino Cardinali Tanario, qui dignetur rem perpendere & votum ſuum Sac. Congreg. Concilii aperire.*

Eminentiſſimus, & Reverendiſſimus Dominus Cardinalis Tanarius munus ſibi commiſſum ſtrenue de more adimplevit, & fuit in ſenſu pro confirmatione Fundationis, licet enim agatur *de* alienatione, agitur nihilominus de Epiſcopi alienatione, ſeu donatione ex bonis ſuæ menſæ Epiſcopalis, favore ſui Capituli, in quo rerum ſtatu, vel ſolemnitas non eſt neceſſaria, uti probat *Textus in cap. Ut ſuper de rebus Eccleſiæ non alien.* & late proſequuntur *Oldrad. conſil.* 182., *verſ. & ſicut*, *Turricell. de Rebus Eccleſiæ non alien. cap.* 15. *n.* 77. *& ſeqq. Boſcul in controverſ. Feudal. cap.* 4. *n.* 49. *poſt Cardinal de Luca de Feudis*, *Rota deciſ.* 756. *n.* 3. & 4. *parte prima diverſ.* vel alienatio, ſeu donatio talis naturæ, & indolis reputantur, ut confirmationem Apoſtolicam mereantur, quemadmodum in terminis perpetuæ applicationis annuorum ſcutorum 876. ab Epiſcopo Liperitano ſub. tractorum ex redditibus ſuæ menſæ Epiſcopalis pro conſtituendis quotidianis diſtributionibus dividendis inter Canonicos, & Dignitates ſuæ Eccleſiæ,

siæ, respondit hæc Sacra Congregatio *die* 18. *Septembris* 1683., non obstante, quod ad effectum prædictum constituendarum distributionum alius modus fuerit a Sacro Concilio Tridentino insinuatus *sess.*21. *cap.*3. *& sess.*22. *cap.pariter* 3. *de reform.*

Additur, non deesse sufficientem pro dicta alienatione causam; cum etenim notorium sit magnam dignitatis accessionem in Archiepiscopos Strigonienses derivare a titulo Principis Sacri Romani Imperii, quo decorantur, & hanc eandem novam dignitatem non parum prodesse, ut ipsius Ecclesiæ Strigonienſis negotia in Aula Cæsarea felicius expediantur, hinc est, satis constare de merito Augustissimi Imperatoris, qui Archiepiscopos dicto insigni decoravit honore, nec non de merito Eminentissimi, & Reverendissimi Archiepiscopi, qui gratiam prædictam a Cesarea Majestate impetravit, non ut sibi consuleret, cum Principis Sacri Romani Imperii Titulum a suo sanguine obtinuerit, sed ut Ecclesiam suam, suosque in Arciepiscopatu successores novis cumularet honoribus, ita ut de causa in re, & ad effectum de quo agitur cumularet honoribus, ita ut de causa in re, & ad effectum, de quo agitur, sufficienti non videatur a primo ad ultimum esse dubitandum, cum utilis ex causa censeatur ea alienatio, quæ fit ab Ecclesia ob justam gratitudinem, & meriti remunerationem erga ipsam præstiti, uti probat *Textus in cap.consensus de Rebus Ecclesiæ non alien. & in Authen. licentiam C. de Episcopis & Clericis*.

Alia plura afferuntur ab informante in suo supplici libello per manus circumferendo; adeoque onus erit EE.VV. decernere.

An sit locus confirmationi Apostolicæ in casu &c.

Affirmative juxta modum.

NEAPOLITANA NULLITATIS PROFESSIONIS. Fuit proposita Hæc Causa in Congregatione habita die 11. Junii 1718. cujus folium EE.VV. reassumere dignabuntur, & tunc nulla fuit capta resolutio. Fuit eadem Causa repropositа insequenti Congregatione habita die 2. Julii *ejusdem anni*, & tunc tria dubia, quæ sequuntur fuerunt examinata, *Cap.9. sess. 25. de Reg.*

I. *An sit necessaria restitutio in integrum in casu &c. & quatenus affirmative.*

II. *An sit concedenda, & quatenus negative quoad primum dubium.*

III. *An constet de nullitate Professionis.*

Hisce dubiis complicative fuit responsum modo, qui sequitur: *non constare de nullitate Professionis, & quoad alimenta, Fabius utatur jure suo coram Judicibus competentibus.*

Concessa subinde nova audientia, una cum facultate disputandi aliud dubium, An constet de validitate matrimonii in casu, onus erit EE.VV. decernere.

I. *An sit standum, vel recedendum a decisis in casu.*

II. *An constet de validitate matrimonii in casu &c.*

Proponatur in prima post Reges, etiam unica:

ELBOREN. DECLARATIONIS INDULTI. Proposita fuit hæc causa in Congregatione habita die 21. Maji 1718. cujus folium dignabuntur EE.VV. reassumere. Tunc autem nulla fuit capta resolutio, sed repropo posita Causa in Congregatione habita die 3. Septembris 1718., fuerunt disputata dubia, quæ sequuntur - *Sess. 22. cap. 6. de Ref.*

I. *An legata Missarum, tam perpetuarum, quam manualium comprehendantur*

tur in Indulto, seu Brevi, de quo agitur in casu; & huic dubio responsum fuit *dilata*.

II. Fuit propositum sequens dubium, *an, & qui terminus, ultra designatum a Testatoribus, sit præfigendus hæredibus, aut Executoribus Testamentariis, antequam legata pia non adimpleta applicentur Hospitali expositorum Elberæ in casu &c.* & huic dubio fuit responsum *esse assignandum terminum trium annorum decurrendorum a die, quo Hospitale interpellaverit hæredes pro adimplemento in curia Episcopali*.

III. Fuit disputatum sequens dubium, *an & quomodo sit consulendum Sanctissimo Domino Nostro pro moderatione Brevis, seu Indulti, de quo agitur in casu*, & huic dubio fuit responsum, *ad tertium, Breve non comprendere legata pia relicta certis personis, & locis, nec minus legata, pro quibus obtentæ fuerunt, aut obtinebuntur compositiones a reverenda fabrica San. Petri. Exprimatur etiam Hospitale non posse facere vigore Brevis compositiones, seu condonationes cum debitoribus, & quod Brevis executio ad solum Episcopum pertinere debeat*.

Causa hæc pro tertia vice reproponitur, adeoque dignabuntur EE.VV. respondere sequentibus dubiis.

II. *An legata Missarum, tam perpetuarum, quam manualium comprehendantur in Indulto, seu Brævi, de quo agitur in casu*.

II. *An sit standum, vel recedendum a decisis quoad secundum, & tertium*.

Proponatur in prima post Reges, etiam unica,

Sess. 24. c. 12. de Reform. DUBIA JUBILATIONUM. Fuerunt hæc dubia proposita in Congregatione habita die 24. Septembris 1718., & fuit dictum, quod iterum proponerentur; Dignabuntur itaque EE.VV. folium dictæ Congregationis reassumere, cui operæ pretium visum est sequentia superaddere.

Quoad eos, qui servitium quadragenarium expleverunt, sed partim in una Ecclesia, partim in alia, urgere videtur difficultas, quod monstruosum videretur, quod aliquis exempli gratia jubilationem obtineret, & eximeretur a servitio Ecclesiæ, cui vel per modicum tempus, vel per tempus non quadragenarium inservivit, licet alteri Ecclesiæ inserviverit, & uniendo tempora utriusque servitii, spatium compleverit quadragenarium.

Quoad eos, qui uni, eidemque Ecclesiæ inservierunt spatio quadraginta annorum, sed cum indulto absolute & simpliciter vacandi a choro, quoad usque munus duraverit, quod potissimum accidit in his, qui præfecturas, & Officia obtinent extra urbem, vel cum indulto vacandi a servitio Chori pro diebus, & horis, pro quibus fuerint in commissis muneribus occupati, quod ut plurimum contingit in his, qui ministeria a summo Pontifice in Urbe obtinent, aliqua videtur adesse inter unum, & alterum casum differentia, in primo etenim, canonici nullo modo inserviunt ecclesiæ, loquendo de tempore, quo absunt, quod non contingit in secundo, in quo canonici inserviunt eo modo, quo possunt, & diebus, & horis, quibus non sunt in aliis exercendis ministeriis occupati. Additur quod Bulla 90. sanctæ memoriæ Innocentii XII. revocavit indulta prioris generis, & dixit expedire, quod in posterum non concederentur, & indulta secundi generis præservavit; & si quid obstet Indultariis secundi generis est, quod licet ipsi fruantur omnibus fructibus, distributionibus, anniversariis, & omnibus emolumentis, quibus fruuntur illi, qui intersunt horis canonicis, non admittuntur tamen

men ex consuetudine ad participationem ejus portionis, quæ interessentibus accrescit ex aliorum absentia, nisi & ipsi Indultarii sint præsentes.

Demum quoad punctum, an jubilati teneantur ad residendum, licet non teneantur ad interessendum, adinventæ fuerunt binæ resolutiones hujus Sacræ Congregationis, altera in *Causa Sancti Angeli in Vado* 15. *April.* 1690. *fol.*256.*lib.*4. *Decretorum*, in qua dictum fuit, Canonico Jubilato deberi distributiones, nec ad residentiam localem teneri: altera *in Causa Patavina Jubilationis* 9. *Junii* 1714. *lib.*64. *Decretorum fol.*217. in qua similiter dictum fuit deberi Canonico Jubilato distributiones, & eum non esse obligatum ad residendum.

His stantibus. dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An indulgenda sit jubilatio Canonicis, & beneficiatis, qui spatio* 40.*annorum Ecclesiis inservierunt, licet dicto temporis spatio cum debitis licentiis, & indultiis abfuerint ab Ecclesiis, vel in causa infirmitatis, vel ex causa studiorum, vel pro suæ Ecclesiæ servitio, vel ratione munerum, pro quibus obtinuerunt indulta absendi pro diebus, & horis, vel indulta simpliciter & absolute absendi ab Ecclesia, durante officio ipsis commisso.*

II. *An indulgenda sit jubilatio illis, qui inservierunt spatio annorum* 40., *sed partim in una Ecclesia, partim in alia, aut tanquam canonici in ambabus, aut tanquam beneficiati in una, & canonici in alia, necnon illis, qui in una, & eadem Ecclesia per totum tempus inservierunt, sed partim tanquam clerici Beneficiati, partim tamquam Beneficiati, & aliquando partim tanquam Beneficiati, partim tanquam canonici, vel partim tanquam coadjutores, & partim tanquam Principales, & Titulares.*

III. *An indulgenda sit jubilatio illis, qui inservierunt spatio annorum* 40.*non obstante parvo numero aliorum, qui remanent addicti Ecclesiæ servitio, & quis sit parvus numerus inservientium in casu, & ad effectum, de quo agitur.*

IV. *An, non obstante jubilationis indulto, Jubilatus cogi possit adinserviendum, si divinus cultus detrimentum patiatur.*

V. *An, non obstante jubilationis indulto, Jubilatus teneatur ad residendum, licet non teneatur ad interessendum.*

Ad Primum affirmative, quoad absentes ex causa infirmitatis cum debitis licentiis, & indultis, vel pro suæ Ecclesiæ servitio, vel cum indultis absendi pro diebus, & horis, negative autem quoad absentes ex causa studiorum, & quoad habentes indulta absendi absolute, durante officio. An Secundum negative ad primam partem, affirmative ad secundam. Ad Tertium dabitur resolutio in casibus particularibus. Ad Quartum affirmative, Ad Quintum negative juxta Decreta.

VERULANA VISITATIONIS SACRORUM LIMINUM. Peracta ab Episcopo Verulano Visitatione Civitatis, & Diœcesis, & transmissa prima relatione suæ Ecclesiæ pro quadragesimo quarto triennio, nonnulla in eadem exponuntur, pro quorum resolutione idem Episcopus enixe rogat, ut sine strepitu litium removeantur abusus, & cultus divinus nullum patiatur detrimentum. *Sess.*24. *c.*12. *de Ref.*

Refert itaque memoratus Episcopus, Capitulum Ecclesiæ Cathedralis componi ex duodecim Canonicis, & in Cathedrali Ecclesia, in multis anni Dominicis, & aliis Festivitatibus de præcepto Missam cantari sine Diacono, & Subdiacono. Item refert adesse in Civitate Verulana insignem Collegiatam Sancti Erasmi, cui inserviunt decem Canonici, & cui præest Abbas, qui est prima dignitas, & in dicta Collegiata Ecclesia non cantari Missam Conventualem, nisi bis in hebdomada, & diebus festivis sine Diacono, & Subdiacono, quamvis hi Collegiatæ Canonici redditus habeant æquales Canonicis Ecclesiæ Cathedralis, scuta videlicet centum pro unoquoque. Prosequitur idem Episcopus enarrando, quòd Canonici Cathedralis Ecclesiæ, decantato Vespere de mane tempore Quadragesimæ, ad eadem recedunt, nec assistunt Concioni, & tandem, quòd in feria quinta majoris hebdomadæ in eadem Cathedrali fit expositio Sanctissimi Sacramenti in forma quadraginta horatum, & datur benedictio solemnis Populo feria sexta sequenti post Missam.

Quoad Missam Conventualem certum est, adesse obligationem eamdem quotidie celebrandi, non solùm loquendo de Ecclesia Cathedrali, uti resolvit hæc Sacra Congregatio *die* 16. *Novembris* 1652. *lib.* 19. *Decretorum fol.* 210., ubi inquit, nullam suffragari posse consuetudinem contrariam, sed etiam in Ecclesiis Collegiatis, si enim tam in Cathedralibus, quam in Collegiatis Ecclesiis adest obligatio recitandi quotidiè officia divina publice, & in Choro, ad quem finem instituti sunt Canonicatus, & præbendæ, sub nomine divinorum officiorum comprehenditur Missa Conventualis, juxta *Textum in cap. Dolentes, & in cap. Cum creatura de celebratione Missarum*, quinimmo Missa solemnis, & Conventualis est primo intenta, & horæ Canonicæ tamquam dispositiones ad eam ordinantur, juxta late deducta per *Quartum ad Rubr. Missalis par. prima tit.* 3. *sect. prima*, & missa Conventualis exposcit Diaconum, & Subdiaconum, itaut in casu solum deficientiæ Ministrorum necessariorum, cani valeat cum uno Ministro, qui, præter solitas functiones, cantat Epistolam, cantante Sacerdote celebrante Evangelium, uti docent, *Svarez tom* 3. *in tertiam partem disput.* 87. *sect. prima*, *Castald. in praxi lib.* 2. *sect.* 5. *c.* 3. *Quart. loco citato* §. *dubitari potest.*

Quoad assistentiam Concioni tempore Quadragesimæ, Sacra hæc Congregatio anno 1628. consimili interrogationi Episcopi Nicien. sic respondit, uti habetur *lib.* 3. *Decret. fol.* 563. *Canonicos legittime non impeditos tempore Quadragesimæ quotidianis concionibus interesse debere, & ideo Episcopum Decretum edere posse, ut canonicis nunquam liceat prædicto tempore ab Ecclesia abesse, nisi de ipsius, vel ejus Vicarii licentia, & die* 10. *Martii* 1663. Archiepiscopo Urbinaten. interroganti, *an stante consuetudine, quod Canonici punctentur, nisi assistant concionibus tempore Quadragesimali, expediat eosdem punctare, si non assistant concionibus tempore Adventus, & infra, annum*, eadem Sacra Congregatio respondit, *esse hortandos, non cogendos*, uti habetur *lib.* 23. *lib.* 23. *Decret. fol.* 458.

Quoad expositionem denique Sanctissimi Sacramenti in forma quadraginta horarum, videtur id adversarii tum Rubricis Missalis Romani, tum Cæremoniali Episcoporum; in Rubrica siquidem Missæ propriæ feriæ quintæ in Cœna Domini dicitur, quod ea die parari debet locus aptus, ornandus cum velis, & luminibus, ubi Calix cum Hostia reponatur, *& lib.* 2. *Cærem. cap.* 23. legitur præparandum esse sacellum intra ecclesiam, in quo post Missam recondendum sit Sacramentum, quæ adversari videntur expositio-

ni

ni Sanctiſſimi Sacramenti dicta feria quinta in forma quadraginta horarum ; adeoque *Gavantus par.4. tit.8, ſuorum comment. in Rubr. Miſſ.* ad ea verba Rubricæ *reponit in capſula* ait, *non videndus eſt calix a Populo, & multo minus Hoſtia patere populo debet* & magis ad rem ſubdit *Bauldri in Manual Sacrarum Cæremon. cap.9. de feria quinta in Cæna Domini art. 1. num.3. Nullo modo debet hac die poni tabernaculum oſtenſorium, ſicut ſolet fieri in feſto Corporis Chriſti, in quo appareat Sacramentum hac die, & ſequenti, neque etiam debet exponi, ut in oratione quadraginta horarum, contra quoſdam, qui in hoc manifeſte agunt contra intentionem Eccleſiæ, & contra Rubricas Miſſalis, & contraria conſuetudo videtur abuſus.*

His ſtantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An Miſſa Conventualis in Cathedrali Eccleſia cantanda ſit omnibus diebus Dominicis, & aliis feſtivis de Præcepto cum Diacono, & Subdiacono, vel potius permitti poſſit, ut in aliquibus diebus Dominicis, & aliis feſtivis de præcepto Miſſa Conventualis cantetur ſine Diacono, & Subdiacono, in caſu &c.*

II. *An in Collegiata Eccleſia cantanda ſit quolibet die Miſſa Conventualis, & diebus feſtivis cum Diacono, & Subdiacono, vel potius liceat Miſſam Conventualem bis in hebdomada decantare, & in diebus feſtivis ſine Diacono, & Subdiacono in caſu &c.*

III. *An tempore Quadrageſimæ Canonici Cathedralis Eccleſiæ teneantur aſſiſtere concioni, itaut permiſſum eſſe ipſis non debeat, decantato Veſpere, ab Eccleſia diſcedere, & concioni non aſſiſtere in caſu &c.*

III. *An in poſterum tolerandum ſit, quod in Cathedrali Eccleſia, feria quinta Majoris hebdomadæ fiat expoſitio Sanctiſſimi Sacramenti in forma quadraginta horarum, & detur benedictio ſolemnis populo feria ſequenti ſexta poſt Miſſam in caſu &c.*

Non propoſita.

FESULANA RESTITUTIONIS IN INTEGRUM. Fuit propoſita hæc Cauſa in Congregatione habita die 22, Septembris 1708. & nulla fuit capta reſolutio. Fuit eadem repropoſita in Congregatione habita *die* 10. *Novembris ejuſdem anni*, & cum fuiſſet examinatum conſuetum dubium, *an ſit locus reſtitutioni in integrum &c.* reſponſum fuit *negative*. Quia vero multi ex EE. Patribus, qui modo Congregationi interſunt, non intererant prædicto anno 1708. itaut folium nequeant reaſſumere pro dicta Congregatione diſtributum, nedum opportunum, ſed neceſſarium exiſtimatum fuit illud per extenſum referre. *Cap.19.ſeſſ.25. de Regul.*

Pater Matthias de Bonvicinis, Franciſcus in ſæculo nuncupatus de Civitate Piſciæ humiliter conquerens apud Sanctiſſimum Dominum Noſtrum de Profeſſione emiſſa in Abbatia Sanctæ Mariæ Vallis Umbroſæ, Feſulanæ Diœceſis ſub die 25. Julii 1680. per aſs. vim, & metum ſibi a Genitore incuſſum, ſupplicavit anno 1701. in integrum reſtitui adverſus lapſum quinquennii, ad effectum redarguendi de invaliditate dictam Profeſſionem. Ejus tamen precibus ad hanc Sacram Congregationem remiſſis, injunctum fuit Epiſcopo Feſulano, ut audito ſuperiore locali, receptiſque formiter probationibus eandem Sacram Congregationem inſtructam redderet. Idem autem Epiſcopus injuncto muneri obſequens, litteras remiſſoriales extradidit ad tres Judices ſubdelegatos, pro examine Teſtium degentium in variis reſpective locis, eoque per illorum ſingulos completo, fuit exinde conſtructus

Proceſſus, cujus exemplar ad Sacram Congregationem extat tranſmiſſum. Porro quinque Teſtes inducti per dictum Patrem Matthiam fuerunt coram ſupradictis Judicibus ſubdelegatis cum juramento examinati de menſe Maji anni 1705. etiam præviis interrogatoriis exhibitis pro parte Procuratoris Generalis ad hunc effectum deputati a P. Generali præcedenter citato.

Ex eorum ſane dictis, conſtant ſevitiæ actus, quos in Patrem Matthiam Oratorem, ante Profeſſionem Genitor exercuit, quippe qui nedum mortis minis, verum etiam percuſſionibus, ſtrictis armis illatis, cibariorum, & veſtium detractione, privata cuſtodia, atque ejectione e domo, cæteriſque impulſibus, Filium compulit Religioſum habitum ſuſcipere, ſubindeque profiteri; Verum duo ex illis hæc ſcire fatentur, ob conſuetum acceſſum habitum ad Domum Oratoris, reliqui vero de auditu, & publica fama eadem proſequuntur,

Ad hæc binæ atteſtationes cum juramento recognitæ, & in Summario exhibitæ, altera Joannis Bonvicini Germani Oratoris, altera vero Franciſci Fabretti, qui ſupra enunciatis actibus præſentes ſeſe extitiſſe fatentur. Quin & renuentem filium renunciationem facere ante Profeſſionem in Cancellaria Epiſcopali, quod Genitor ipſe ira fremens, minis adegerit illam perficere, Pater de Pogiis tunc Procurator Generalis teſtatur, quod pariter de auditu tamen, tres alii Teſtes comprobant.

Aliquales præterea Oratoris conqueſtiones poſt Profeſſionem ſuper recenſitis coactionibus, duo Correligioſi referunt, quibus quoque accinit Abbas Superior Localis per Epiſtolam directam præfato Epiſcopo Feſulano, ſuperaddens ulterius eumdem Oratorem recuſaſſe munus ſcribæ ad effugiendam Profeſſionis ratificationem, propterea quæ Superior ipſe citatus, non alias, quam poſt Teſtium examen, ſub die nempe 28. Aprilis 1706. nihil ſe habere, quod opponeret, in eadem epiſtola fuit proteſtatus.

Vicarius Generalis Feſulanus, abſente Epiſcopo, in Epiſtola, quam ad Sacram Congregationem tranſmiſit, tranſcribens pleraque Teſtium dicta, putat Oratoris preces eſſe exaudiendas, non oſtante ejus diuturna acquieſcentia, quam proveniſſe, inquit, ex eo, quod Genitor vixerit uſque ad annum 1705. in quo ſub die 28. Maji diem clauſit extremum.

Vice verſa, juſſu hujus Sac. Congregationis citatis Fratribus laicis Oratoris ad eorum jura deducenda, ex eis Bartholomæus ejuſdem Oratoris renunciatarius comparuit, quaſdam exhibendo atteſtationes, vel eorundem Teſtium, ut ſupra examinatorum contraria teſtificantium, vel aliorum prætenſum metum excludere conantium. Ex quibus, & aliis in Summario utrinque deducendis EE. VV. declarare non graventur, an ſit locus reſtitutioni in integrum.

Hæc ſunt, quæ continebantur in folio diſtributo pro Congregatione die 21. Septembris 1708.

Dignabuntur itaque EE. VV. decernere.

An ſit ſtandum, vel recedendum a deciſis in caſu.

Non propoſita.

Die

Die Sabbathi 21. Januarii 1719.

CUM nonnulla Cauſarum dubia in poſtrema Congregatione reſoluta minime fuerint; Dignabuntur EE.VV. dictæ poſtremæ Congregationis folium reaſſumere & ſequentibus dubiis reſpondere.

NEAPOLITANA NULLITATIS PROFESSIONIS.

I. *An ſit ſtandum, vel recedendum a decisis in caſu &c.* — *Cap. 9. ſeſſ. 25. de Regul.*
II. *An conſtet de validitate matrimonii in caſu &c.*

Ad Primum in Deciſis. Ad Secundum negative.

ELBOREN. DECLARATIONIS INDULTI.

I. *An Legata Miſſarum, tam perpetuarum, quam manualium comprehendantur in Indulto, ſeu Brevi, de quo agitur in caſu &c.* — *Seſſ. 22. cap. 6. de Ref.*
II. *An ſit ſtandum, vel recedendum a decisis quoad ſecundum, & tertium.*

Ad Primum affirmative, & ad mentem. Ad Secundum in Deciſis; dempta tamen interpellatione facienda, & quoad Tertium ſtandum in Deciſis, non adempta Epiſcopis facultate exequendi, etiam per ſuos Delegatos.

VERULANA VISITATIONIS SACRORUM LIMINUM.

Seſſ. 24. c. 12. de Ref.

I. *An Miſſa Conventualis in Cathedrali Eccleſia cantanda ſit omnibus diebus Dominicis, & aliis feſtivis de Præcepto cum Diacono, & Subdiacono, vel potius permitti poſſit, ut in aliquibus diebus Dominicis, & aliis feſtivis de præcepto Miſſa Conventualis cantetur ſine Diacono, & Subdiacono, in caſu &c.*
II. *An in Collegiata Eccleſia cantanda ſit quolibet die Miſſa Conventualis, & diebus feſtivis cum Diacono, & Subdiacono, vel potius liceat Miſſam Conventualem bis in hebdomada decantare, & in diebus feſtivis ſine Diacono, & Subdiacono in caſu &c.*
III. *An tempore Quadrageſimæ Canonici Cathedralis Eccleſiæ teneantur aſſiſtere concioni, itaut permiſſum eſſe ipſis non debeat, decantato Veſpere, ab Eccleſia diſcedere, & concioni non aſſiſtere in caſu &c.*
IV. *An in poſterum tolerandum ſit, quod in Cathedrali Eccleſia, feria quinta Majoris hebdomadæ fiat expoſitio Smi Sacramenti in forma quadraginta horarum,*

rarum, & detur benedictio ſolemnis Populo feria ſequenti ſexta poſt Miſſam in caſu &c.

Ad Primum affirmative ad primam partem. Ad Secundam negative, Ad Secundum ad primam partem affirmative, Ad Secundam partem affirmative in Solemnioribus ab Epiſcopo deſignandis, & in reliquis ſatis proviſum in præcedentibus. Ad Tertium detur decretum in Nicien. anni 1628. Ad Quartum negative.

Cap. 19. ſeſſ. 25. de Regul.

FESULANA RESTITUTIONIS INTEGRUM, *An ſit ſtandum, vel recedendum a deciſis in caſu &c.*

In deciſis, & amplius.

Seſs. 23. c. 10. de Ref.

NULLIUS, ſeu BRICTINORIEN. & POLICASTREN. Propoſita fuit hæc Cauſa in Congregatione habita ſub die 3. Decembris mox elapſi anni 1718. Cumque placuerit EE. VV. reſpondere: *Dilata ad primam poſt Reges*; iterum pròinde modo reproponitur, & humiliter ſupplicantur, ut dignentur, prævia reaſſumptione folii, dicta die diſtributi, ſequenti dubio reſponſum dare.

An etiamſi conſtare de Territorio ſeparato, poſſit Capitulum S. Petri concedere Dimiſſorias in caſu &c.

Negative, & amplius.

Seſs. 25. c. 4. de Ref.

ROMANA DOTIUM. Inſtantia Eccleſiæ S. Joannis nationis Florentinorum, ut ad propriam inopiam ſublevandam applicarentur illæ dotes, quæ diſtribuuntur, & quæ ad dotantem revertuntur, quæque idcirco appellantur: *doti ricadute*; fuit propoſita in Congregatione habita die 14. Septembris anni præteriti, cujus folium poterunt EE. VV. reaſſumere, & fuit rejecta; cum iterum proponatur, decernendum erit ab EE. VV. *An ſit ſtandum, vel recedendum a deciſis in caſu &c.*

In Deciſis, & amplius.

Seſs. 25. de Reg. & Mon. cap. 19.

BISUNTINA RESTITUTIONIS IN INTEGRUM. Aſcanius Boucaud ſupplices preces exhibuit huic Saræ Congregationi pro reſtitutione in integrum adverſus profeſſionem religioſam a ſe emiſſam inter Canonicos Regulares Ordinis San. Auguſtini in Monaſterio, ſive Abbatia Montis Benedicti Biſuntinæ Diœceſis, uti deſumitur ex folio Congregationis habitæ die 19. Januarii anni præteriti 1718. quod EE. VV. reaſſumere dignabuntur; cumque ejus inſtantia fuerit rejecta in ſequenti Congreg. habita die 12. Februarii ejuſdem anni, in præſenti onus erit EE. VV. decernere. *An ſit ſtandum vel recedendum a deciſis.*

In Deciſis, & amplius.

NUL-

NULLIUS, seu SAN. SEVERINI JURISDICTIONIS. Inter Episcopos San. Severini, & Abbates Commendatarios Abbatiæ San. Laurentii in Dogliolo frequentes excitatæ sunt controversiæ; Claræ etenim mem. Cardinalis Antonius Barberinus Abbas Commendatarius nominavit Antonium Fabarium ad Parochialem Ecclesiam S. Mariæ Castri Petini, & Episcopus S. Severini tamquam Ordinarius, prævio concursu, pro dicta Parochiali approbavit Nicolaum Boantium, ex quo orta est lis, quæ fuit in Thribunali Rotæ discussa an. 1660. uti habetur ex *decis.* 148. *p.* 13. *Recent.* *Sess. 7. c. 7. & 8. de Ref.*

Post lapsum decem annorum, anno videlicet 1670. Episcopos S. Severini, occasione Visitationis Sacrorum Liminum, exposuit nonnulla prætensa præjudicia suæ jurisdictioni illata a Ministris Abbatiæ, propositisque in hac Sacra Congregatione decem Dubiis, fuit unicuique data congrua responsio, uti habetur *lib.* 26. *Decretorum fol.* 397. *a tergo*, & aliis quinque propositis dubiis in Congregatione habita *die* 14. *Martii* 1682. ex quibus quartum conceptum erat sequentibus verbis: *An, & quando in collatione Ecclesiarum Parochialium Abbatiæ servanda sit forma tradita a Sac. Concilio cap.* 18. *sess.* 24. *de Reform.*, fuit eidem responsum in Congregatione habita *die* 11. *Aprilis ejusdem anni* 1682. modo qui sequitur: *Ad quartum, servandam esse Constitutionem Pianam la* 47. uti habetur *lib.* 32. *Decret. fol.* 172. & *fol.* 116. *a tergo*; cumque in relatione status suæ Ecclesiæ ab Episcopo anno 1699. ad hanc Sac. Congr. transmissa, alia dubia fuissent excitata, fuit eidem, non audito Promotore Fiscali Abbatiæ sic rescriptum *die* 30. *Maji* 1799.: *Quoad. Presbyteros, & Clericos Abbatiales exemptos a jurisdictione Episcopi, & Synodalia decreta eludentes, procedi posse contra inobservantes ad pœnas contentas in Synodalibus Constitutionibus. Quoad Parochos, & Vicarios Abbatiales publicæ venerationi exponentes SS. Eucharistiæ Sacramentum, ac indulgentias, & Jubilæa publicantes, Episcopo irrequisito, id eisdem Parochis minime licere absque ipsius licentia*, quemadmodum legitur *lib.* 19. *litterarum Visitat. sacrorum liminum fol.* 250. sed prætendente postmodum Promotore Fiscali Præsbyteros, & vicarios non subjacere Decretis, & pœnis Synodalibus, nisi quoad concernentia curam animarum tantum, nec non eisdem licere, irrequisito Episcopo, SS. Eucharistiæ Sacramentum exponere, ac Indulgentias, & Jubilæa publicare, utpote ab Ordinarii jurisdictione omnino exemptis, in sequelam Brevis san. mem. Urbani Octavi, fuit in Congregatione habita *die* 24. *Januarii* 1701. propositum dubium: *An esset standum, vel recedendum à decisis sub die* 30. *Maji* 1699. *in casu*, nulla tunc capta resolutione, fuit idem dubium repropositum in Congregatione habita *die* 4. *Februarii* 1702. & responsum fuit *recedendum esse a decisis præter quam quoad concernentia curam animarum, expositionem Sanctissimi, & publicationem Indulgentiarum*, sicuti legitur. *lib.* 52. *decret, fol.* 1., & *fol.* 39.

Hæc sunt, quæ operæ pretium existimatum est referre, ut novis dubiis ab Episcopo S. Severini propositis congruum dari valeat responsum. Ex juribus autem circumferendis, dignabuntur EE. VV. decenere.

I. *An in collationibus Ecclesiarum Parochialium Abbatiæ S. Laurentii in Dogliolo sit standum, vel recedendum a decisis sub die* 11. *Aprilis* 1682. *in casu &c.*

II. *An electio Oeconomorum, tam in casu vacationis Ecclesiarum Parochialium dictæ Abbatiæ, quam inhabilitationis eorum Parochorum ad exercitium curæ, spectet privative ad Episcopum in casu &c.*

III. *An*

III. *An Confraternitates Laicales erectæ in Altaribus Ecclesiarum Parochialium d. Abbatiæ subjaceant Visitationi, directioni, & jurisdictioni Episcopi, in casu &c.*

IV. *An Beneficia erecta in Altaribus dd, Parochialium subjaceant directioni, & jurisdictioni Episcopi, in casu &c.*

V. *An decretum Sac. Congreg. emanatum die 30, Maii 1639. & confirmatum die 4. Feb. 1702. sit etiam servandum singulis tertiis Dominicis cujuslibet mensis, & per totam Octavam festivitatis Sanctissimi Corporis Christi in Ecclesia Abbatiali S. Laurentii in casu &c.*

Non proposita.

Sess. 22. in Decreto de Observand. & Evit. in celeb. Missar.

NEPESINA CAOONICATUS. Flaminia Fantibassa in suo ultimo testamento, condito de an. 1629, , hæredem sibi scripsit Franciscum Galeottum suum virum, cui onus imposuit erigendi unum Canonicatum sive Cappellaniam in Ecclesia Cathedrali Nepesina; *post mortem autem dicti Francisci mandavit de ejus hæreditate fieri, erigi & dotari in Ecclesia Cathedrali B. Mariæ Civitatis Nepesinæ unum Canonicatum, sive Cappellania cum dote scutorum* 1000. & quia dari poterat casus, quod Antonius Testatricis frater supervixisset Francisco viro, in hac facti specie, Flaminia demandavit, quod ususfructus scutorum 1000. pertinere deberet ad Antonium, & quod eodem defuncto, Canonicatus, seu Cappellania erigeretur arbitrio memorati Francisct viri, *& post ipsius mortem*, scilicet Antonii *fiat Canonicatus, seu Cappellania prædicta arbitrio d. Francisci.*

Secuto Testatricis obitu Franciscus anno 1543. in suo, quod condidit, testamento, utens facultate sibi a Flaminia uxore attributa, mandavit, ut deveniretur ad Erectionem Canonicatus, cum onere octo Missarum singulis mensibus celebrandarum, pro anima memoratæ suæ uxoris, & suorum, & anno sequenti 1644. Carolus Floridus, alter ex Testamentariis Executoribus Francisci, ad erectionem Canonicatus devenit cum onere prædicto, uti desumitur ex documentis ab Episcopo Nepesino transmissis.

Omissis intermediis præsentationibus ad Canonicatum, modo prædicto erectu, utpote ad decisionem Causæ parum, aut nihil conducentibus, Petrus, & fratres de Ximenis, Cesar Monaldus, & Persius Pisanus anno 1714. ad eum præsentarunt Sacerdotem Antonium Petruccium, qui pro institutione, & immissione in possessionem Canonicatus instetit; cumque in hujus instantiæ executionem, Curia Episcopalis eum instituisset, cum omnibus oneribus, & honoribus, fuit ab eodem subinde excitata prætensio absolutionis ab onere octo Missarum mensualium, de quibus supra habitus est sermo, factaque hujusce prætensionis relatione audito Episcopo Nepesino, qui Oratoris instantiam censuit esse rejiciendam, inter summaria precum in Congregatione habita die 10. Aprilis 1717. responsum fuit *Lectum*, obtentaque subinde nova audientia, una cum descriptione in folio proponitur in præsenti dubium circa onera, ad quæ tenetur, vel non tenetur Canonicus Petruccius.

Putat autem idem Canonicus, se non teneri ad onus octo Missarum mensualiū, tum quia illud non legitur impositum in Testamento Flaminiæ, ex cujus bonis Canonicatus fuit electus, tum quia hæc pia Testatrix voluit, quod erigeretur Canonicatus, seu Cappellania, hinc inferendo, quod Franciscus ejusdem vir non poterat devenire ad erectionem Canonicatus insimul, &

Cap-

Cappellaniæ injungendo etenim Canonico onus Miſſarum, unionem feciſſe videtur Canonicatus, & Cappellaniæ contra voluntatem Fundatricis.

Accedit reddituum tenuitas, ex calculo ſiquidem per Canonicum Petruccium exhibito deſumitur nihil aliud remanere pro quotidiano ſervitio Chori, quam modicam ſummam ſcutorum 10. annuorum, & obulorum 15. ſtatim ac admittitur onus controverſum celebrationis, ad quod abſurdum de medio tollendum infert, ſe non poſſe adſtringi ad celebrationem octo Miſſarum menſualium, quæ important quolibet anno ſc. 19., & ob. 60., calculando unamquamque Miſſam ad rationem juliorum duorum, ex quo agitur de onere perpetuo.

Contendunt è contra Patroni, Canonicum eſſe obligatum ad celebrationem Miſſarum; primo quia Flaminia voluit, quod Canonicatus erigeretur *arbitrio Franciſci viri*, & Franciſcus vir illum, accedente auctoritate Ordinaria, erigere curavit, cum expreſſione oneris ſupradicti. Secundo quia onus celebrationis octo Miſſarum quolibet menſe non eſt imcompatibile cum Canonicatu; Tertio quia Miſſæ fuerunt celebratæ ſpatio ſeptuaginta circiter annorum, itaut de obſervantia non ſit dubitandum; Quarto, quia non videtur ſubſiſtere tenuitas reddituum, cum Canonicus, præter ſcuta octo, quæ cuilibet ex Canonicis diſtribuuntur, habeat quolibet anno ſcuta 40. cum dimidio, & onus impoſitum Miſſarum, illud calculando ad rationem manualis, non excedat ſummam ſcutor, 9. & ob. 60.

His ſtantibus, ex juribus ab utraque parte circumferendis, dignabuntur EE. VV. decernere.

An, & ad quæ onera teneatur Canonicus in caſu &c.

Non propoſita.

Die Sabbathi 4. Februarii 1719.

NOnnulla cauſarum dubia in proxima præterita Congregatione non fuerunt reſoluta. Dignabuntur itaque EE. VV. poſtremæ Congregationis folium reaſſumere, & ſequentibus dubiis reſpondere.

Seſſ. 7. c. 7. de ref.

NULLIUS, ſeu S. SEVERINI JURISDICTIONIS.

I. *An in collationibus Eccleſiarum Parochialium Abbatiæ S. Laurentii in Dogliolo ſit ſtandum, vel recedendum a deciſis ſub die* 11. *Aprilis* 1682. *in caſu &c.*

II. *An electio Oeconomorum, tam in caſu vacationis Eccleſiarum Parochialium dictæ Abbatiæ, quam inhabilitationis eorum Parochorum ad exercitium curæ, ſpectet privative ad Epiſcopum in caſu &c.*

III. *An Confraternitates Laicales erectæ in Altaribus Eccleſiarum Parochialium d. Abbatiæ ſubjaceant Viſitationi, directioni, & juriſdictioni Epiſcopi, in caſu &c.*

IV. *An Beneficia erecta in Altaribus dd, Parochialium ſubjaceant directioni, & juriſdictioni Epiſcopi, in caſu &c.*

V. *An decretum Sac. Congreg. emanatum die* 30. *Maii* 1639. *& confirmatum die* 4. *Feb.* 1702. *ſit etiam ſervandum ſingulis tertiis Dominicis cujuslibet menſis, & per totam Octavam feſtivitatis Sanctiſſimi Corporis Chriſti in Eccleſia Abbatiali S. Laurentii in caſu &c.*

Ad primum dilata, & videatur particulariter de unaquaque Eccleſia. Ad ſecundum affirmative. Ad tertium negative. Ad quartum negative. Ad quintum affirmative.

Seſſ. 22. in Decret. de Obſervand. evitam in celeb. Miſſæ.

NEPESINA CANONICATUS.

An, & ad quæ onera teneatur Canonicus in caſu &c.

Teneri ad onera expreſſa in Teſtamento Franciſci, & ad onera, ad quæ tenentur alii Canonici.

Seſſ. 22. c. 4. de Ref.

ROMANA CAPPELLANIÆ. Ad Cappellaniam vacantem per obitum Sacerdotis Angeli Pini fuit a Principe Gaſpare de Alteriis, ad quem pertinet jus præſentandi, Præſentatus Balthaſſar Ricci in Acolitatus Ordine, & in ætate annorum 23. & ſex menſium conſtitutus; Cumque exorta fuerit controverſia, an in Cappellania, ad quam Balthaſſar præſentari obtinuit, requiratur Sacerdotium actu, & quatenus requireretur, idem exoraverit pro diſpenſatione, Eminentiſs. Card. Urbis Vicarius, requiſitus pto Informatione, & voto, cenſuit Oratorem eſſe Cappellaniæ capacem, nec ulla indigere diſpenſatione, quia non ſolum infra annum, ſed etiam infra ſex menſes promoveri poteſt ad Sacros Ordines, & ad Presbyte-

ra-

teratum, concluendod eundem inſtitui poſſe ad laudatam Cappellaniam, conditione adjecta, ut infra annum ſe ad omnes Sacros Ordines promoveri curet.

Verba fundationis Cappellaniæ, de qua nunc agitur, ſunt ea. quæ ſequuntur, *duas perpetuas*, (verba ſunt ſanctæ me. Clementis X. qui duas perpetuas Cappellanias in ſua Cappella gentilitia exiſtente in Eccleſia S. Mariæ ſupra Minervam, inſtituit, & fundavit) *duas perpetuas ſine cura Cappellanias in prædicta Cappella noſtra gentilitia pro duobus Presbyteris futuris Cappellæ gentilitiæ hujuſmodi Cappellanis, quarum unam, & alteram in ſingulis vero Dominicis, & aliis de præcepto Eccleſiæ feſtivis diebus, quilibet illorum unam Miſſam, ita tamen, ut Miſſarum celebrandarum. Sacrificium, juxta mentem noſtram, per Cappellanos ipſos applicetur, celebrare debeant, & teneantur, Apoſtolica auctoritate perpetuo exigimus, & inſtituimus.*

Suppoſito hoc verborum tenore, pro Balthaſſaris capacitate, & ſic pro excluſione cujuſcumque diſpenſationis, facit, quod in terminis Sacerdotii, nedum a jure, ſed ab homine requiſiti in Beneficio, ſive in Cappellania, recepta videtur eſſe propoſitio, quod illud non ſit neceſſarium de tempore collationis, ſive præſentationis, ſed ſufficere, quod intra unius anni ſpatium valeat obtineri, *Gonzal. ad Regul.* 8. *Cancell. gloſ.* 5. *n.* 104., & 105. fuſe *Clericat. diſc.* 72. *tit. de Benefic. a n.* 1. *uſque ad* 11. qui loquitur in terminis Cappellaniæ, ad quam vocatus eſt Sacerdos cum onere celebrandi Miſſas, & illi Auctores, qui qualitatem Sacerdotalem expoſcunt de tempore collationis, ſeu præſentationis, nihilominus admittunt contrariam opinionem eſſe in praxi receptam, *Amoſtaz. de cauſis piis lib.* 3. *cap.* 5. *n.* 34., *Caſtill. contr. juris to.* 5. *cap.* 91. *a. n.* 38. *uſque ad n.* 51.

E' contra pro incapacitate Balthaſſaris, & ſic pro neceſſitate diſpenſationis, facit, quod quando annexio Sacerdotii eſt facta reſpectu actus, Sacerdotium requiritur tempore collationis, ſive præſentationis, ad differentiam caſus, in quo annexio Sacerdotii facta ſit reſpectu aptitudinis, in hac quippe facti ſpecie ſatis eſt, quod Sacerdotium intra annum acquiri valeat,

Abſque eo quod de annexione Sacerdotii reſpectu actus in hypotheſi dubitari poſſe videatur; ea etenim ſemper adeſſe dicitur, quando Fundator voluit, quod nominetur Sacerdos, vel quod Beneficium, ſeu Cappellania conferatur Sacerdoti, uti late probat *Fagnan. in cap. ut Abbates a n.* 37. *uſque ad* 60. *de ætat. & qualit.* & in terminis Beneficii, ad quod eligendus erat Presbyter, qui celebrare debebat Miſſas omni hebdomada, quod qualitas Sacerdotalis fuerit neceſſaria de tempore præſentationis, firmavit *Rota dec.* 248. *dec.* 363. *dec.* 278. *dec.* 312. *dec.* 353. & *dec.* 364. *cor. Emerix jun.*

His ſtantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An Balthaſſar inſtitui valeat ad Cappellaniam, ad quam fuit præſentatus, non obſtante, quod tempore præſentationis non eſſet Sacerdos, & quatenus negative.*

II. *An eidem ſit indulgenda diſpenſatio in caſu &c.*

Ad primum affirmative. Ad ſecundum proviſum in primo.

SAGONEN. NULLITATIS PROFESSIONIS. Frater Dominicus Franciſcus de Lama natus eſt die 8. *Julii anno* 1691., & profeſſionem *Seſſ.* 25. *c.* 25. *de Regul.*

Regularem emisit in Religione Min. Reformatorum S. Francisci 10. *Dec.* 1706., & licet intra quinquennium voluerit reclamare apud Ordinis Provincialem, professionem nihilominus ratificavit expresse *die* 8. *Dec.* 1711. Cumque in præsenti instet pro concessione restitutionis in integrum, de duobus præcipue videtur esse inquirendum, hoc est de professione, & de professionis ratificatione; Quoad professionem, nulla esset, de nullitate loquendo, difficultas, cum emissa fuerit ante decimum sextum annum expletum contra litteram Sacri Concilii Tridentini *Sess.*25. *cap.*15. *de Regul.* ubi professio taliter emissa declaratur nulla, nec ullam dicitur inducere obligationem, sed quia expressa supervenit ratificatio cum positiva scientia in ratificante, quod professio erat nulla ratione ætatis, in quo rerum statu, data validitate ratificationis, non posset professio ullo modo impugnari, juxta *Text. in cap. significatum de Regul.* ibi, *seu post decimum quartum annum Professionem a se prius factam, ratam habuerit*, & in *cap. is qui de Regul, in* 6. ibi, *seu professionem a se prius factam ratam expresse habeat*, hinc est, quod totum instantiæ pondus ad ratificationem reducitur.

Coutendit itaque Frater Dominicus, ratificationem fuisse nullam, utpote emissam propter vim, & metum cadentem in constantem virum, sibique incussum a Laurentio fratre, qui, pugione ad pectus admoto, eum ad ratificandum induxit, uti desumitur ex ejusdem Laurentii testimonio, qui stimulis conscientiæ, & exhortationibus Missionariorum permotus rem totam aperuit, non obstante, quod fateatur egressum Fratris Dominici a Religione sibi futurum esse præjudicialem, propter divisionem bonorum paternorum, quam ille post egressum prætendere posset. Concordant cum Laurentio alii testes deponentes de auditu; Quocirca onus erit EE. VV. decernere.

An sit concedenda restitutio in integrum in casu.

Dilata, & coadjuventur probationes, & Episcocus procedat prout de jure contra Laurentium Fratrem Oratoris;

*Sess.*25.*c.*4. *de ref.*

CREMEN. REDUCTIONIS MISSARUM. Supplicarunt Canonici Regulares Monasterii S. Benedicti Civitatis Cremen. huic S. Congreg. pro reductione nonnullorum onerum Missarum, & proposita eorum instantia inter summaria precum, responsum fuit die 24. Septembris anni præteriti 1718. modo, qui sequitur *ad primum*, hoc est quoad legatum factum anno 1632. *ad Manualem*, agebatur enim de legato librarum undecim mille, relicto Canonicis cum onere Missæ quotidianæ, item agebatur de legato incipiente a quantitate, non ab onere, necnon de legato dictarum librarum, quæ erant investitæ in quodam censu, cujus hodierni redditus summam non excedunt scutor.45. monetæ romanæ omnino imparem pro adimplemento Missæ quotidianæ, habita ratione eleemosynæ, quæ dari consuevit in Civitate Cremen. pro Missæ celebratione, ita ut de reductione ad manualem existimatum fuerit dubitari non posse. *Quoad secundum onus*, hoc est quoad contractum initum anno 1628. responsum fuit *Lectum, & utantur jure suo coram Judice competente*, & loquendo de aliis oneribus responsum fuit *Lectum*; impetrataque subinde a Canonicis nova audientia unacum descriptione in folio, agitur in præsenti de viribus præteritæ resolutionis.

Lo-

Loquendo autem de contractu inito anno 1628. in ordine ad quem responsum fuit *Lectum, & utantur jure suo coram Judice competente*, sciendum est, quod Marcus Antonius Bondentes assignavit dicto anno 1628. Abbati Monasterii libras 5400. pro celebratione Missæ quotidianæ, quod dictæ libræ erant in censibus investitæ, & quod hodierni dictorum censuum redditus non excedunt annua scuta 23. monetæ Romanæ.

Cumque, teste Episcopo in sua informatione, hodierna eleemosyna manualis sit unius Julii cum dimidio pro una Missa feriali, & duorum Juliorum pro festiva, hinc inferunt Canonici, constare de læsione, & sic esse locum reductioni, non obstante, quod onus fuerit acceptatum in contractu, & multo magis, cum acceptatio secuta fuerit post editam Bullam Urbanam, & contra formam in eadem præscriptam; tum quia in acceptationem non adfuit licentia in scriptis Superioris Generalis, tum quia pecuniæ erant in censibus investitæ, quando ad tramites Bullæ investimentum fieri debebat in bonis immobilibus.

Quoad alia vero onera, in quibus rescriptum fuit *Lectum*, sciendum est primo, quod in antiqua tabella appensa in Sacrario descriptum est onus quinque Missarum quolibet mense celebrandarum ad Altare S. Sebastiani pro anima Antonii Taffini, pro libris imperalibus 400. quæ sunt in censu investitæ, & hodie reddunt *scuta tria* circiter monetæ Romanæ. Sciendum est secundo, quod in eadem tabella adnotatum est onus Missarum 84. annuarum ad Altare S. Mariæ Lauretanæ pro anima Philippi Fontanæ, qui dedit Monasterio libras 670. Imperiales, & quod hæ in censu investitæ hodie reddunt scuta octo circiter. Sciendum est tertio, quod in eadem tabella adnotatum est onus Missarum 30. pro anima Camilli Cribelli quolibet anno, qui reliquit libras 400. quæ in censu investitæ hodie reddunt scuta tria circiter monetæ Romanæ. Sciendum est denique, quod in eadem tabella descriptum est onus unius Missæ qualibet hebdomada pro anima Elisabeth de Faconis pro libris Imperialibus 700. ex quibus in censibus investitis, hodie habentur sc.5. quolibet anno monetæ Romanæ; cumque nec onerum, nec eorum, quæ relicta fuerunt pro ipsorum adimplemento, alia habeatur notitia, quam ea, quæ deducitur ex descriptione in tabella, & præsumptio sit, quod libræ fuerint relictæ in censibus investitæ, ex quo hodie hæc capitalia sunt pariter in censibus investita, nec eorum redditus sufficiant pro Missarum celebratione, & illorum decrementum non ex culpa Canonicorum, sed ex censuum diminutione processerit, hisce de causis iidem Canonici existimant sibi esse debitam reductionem, horum etiam onerum, quæ sunt descripta in tabella.

Adeoque onus erit EE. decernere.

An, & quomodo sit standum, vel recedendum a decisis in casu.

Standum in Decisis quoad legatum factum anno 1532. quoad contractum vero anni 1628. pro nova informatione juxta Instructionem, & quoad reliqua in decisis.

VENETA REDUCTIONIS MISSARUM. Joannes Delphinus, in ultimo, cum quo decessit, Testamento, condito de an. 1539. inter cætera, duas voluit Missas quotidianas celebrari in Ecclesia S. Cantiani, alteram pro anima Florisdelisæ sororis, jubendo, ut Sacerdoti celebranti solve-

Sess. 25. de Ref. c. 4.

verentur ducati 16. aliam pro anima propria, jubendo, ut Sacerdoti solverentur ducati 20. In eodem Teſtamento idem teſtator prælegavit Elenæ ſuæ Conſobrinæ campos 55. *Item laſcio a Madonna Elena figlia del quon. Meſſer Criſtoforo Soranzo mia cugina, alla quale ho molte obligazioni, e maſſime per avermi ſempre governato campi 55. delle mie poſſeſſioni &c.* Hanc eandem Elenam Joannes ſubinde ſcripſit hæredem, impoſito onere ſatisfaciendi legatis a ſe relictis, *il reſto veramente di tutti i miei beni d' ogni ſorte laſcio, e voglio che ſia della d. Elena Soranzo per li benefizj, che ho avuto da lei, con queſto che la facci tutti i miei Legati*, & in Codicillis poſt teſtamentum exaratis iterum voluntatem expreſſit, quod ad Elenam campi 55. devenirent: *Item voglio, che del tutto Madonna Elena Soranzo mia cugina, figlia di Criſtofaro ſia commiſſaria per la maggior parte, e che abbia il tutto, e ſopra tutto li miei campi 55. &c.*

Bona Elenæ ad duas devenerunt familias, ad familiam videlicet Mori, cui in diviſione bonorum contingit onus celebrationis Miſſæ pro anima Teſtatoris, & ad familiam Delphinam, quæ in ſe ſuſcepit onus adimplendi celebrationem Miſſæ quotidianæ, de qua tantummodo nunc agitur pro anima Floriſdeliſæ; Cumque Aloyſius Barbadicus cauſam habens a Delphinis, huic Sac. Congregationi ſupplicaverit pro reductione oneris Miſſæ quotidianæ, ex quo ſexdecim ducati a Teſtatore relicti, hodie non ſunt ſufficientes, ſcriptum fuit pro informatione, & voto Patriarchæ Venetiarum, qui ſenſit eſſe locum reductioni.

Si de reductione agendum eſt ad tramites ordinariæ praxis hujus Sac. Congreg., non videtur, quod eidem eſſe valeat locus, ſed quod ab hæredibus ſupplendum ſit id, quod requiritur pro celebranda Miſſa quotidiana; Teſtator enim incœpit ab onere, & deinde meminit eleemoſynæ: *Item voglio ſia celebrato ogni anno una Meſſa nella d. Chieſa di San Canziano per l' anima della d. Fiordeliſe per un Sacerdote da eſſer eletto per li miei Commiſſaſſj, quali abbia ogni anno ducati 16.*, & in hac Sac. Congreg. reprobata ſententia Boerii in *cap. ſuper litteris de reſcriptis*, negantis hæredem poſſe cogi ad ſupplendum, quando Teſtator expreſſit quantitatem eleemoſynæ pro Miſſis celebrandis, invaluit opinio Felini *in eodem cap. ſuper litteris de reſcriptis*, qui dicit, eſſe locum ſupplemento, quando quantitas fuit relicta demonſtrative, ſecus autem ſi taxative fuerit relicta, & ſemper cenſendum eſſe, quod quantitas fuerit demonſtrative relicta, quando Teſtator incœpit ab onere, uti teſtatur bo. me. Carolus de Vechiis meritiſſimus olim Sac. Congreg. Secretarius in ſuo ſuffragio impreſſo apud Chriſpin *de viſit. paſtoral. par.* 2. §. 18. *n.* 6.

At punctus eſt, quod Felini doctrina in Sacra Congreg. recepta non applicatur, quando ex Teſtamento deſumitur, & ex circumſtantiis ſupplementum ſibi locum vindicare non poſſe, juxta tradita per *Monacel. in formul. par.* 1. *tit.* 10. *formul.* 19. *n.* 22. *in fine*, cumque admiſſo in præſenti rerum ſtatu ſupplemento, remanere non poſſint, teſte Patriarcha in ſua informatione, in hæreditate Elenæ illi campi 55. quos teſtator eidem prælegavit, & in Codicillis expreſſit enixis verbis: *e ſopra tutto*; quod ad eam devenire deberent, id operari potiſſimum videtur, ut, non obſtante regula in contrarium, eſſe valeat locus limitationi.

His ſtantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An ſit locus reductioni in caſu &c.

Negative.

ME-

MELEVITANA EXPOSITIONIS SS. SACRAMENTI. Episcopus Melevitanus in actu visitationis decrevit, quod in Parochiali Ecclesia S. Pauli Apostoli Civitatis Vallettæ fieri deberet expositio Sñi Sacramenti in Altari Majori, & non in alio Altari pertinente ad Confraternitatem S. Michaelis Archangeli in eadem Ecclesia erectam; cumque reclamantibus Confratribus adversus hoc decretum, scriptum de more fuisset Episcopo pro informatione, retulit ipse se feciſſe decretum supra memoratum, ex quo Altare Confraternitatis positum est in vestibulo, & primo ingressu Ecclesiæ, itaut de irreverentia ingredientium, & egredientium ab Ecclesia maximopere timeri potuerit, de quo periculo nulla rationabilis suspicio adesse potest, si Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum exponatur in Altari Majori, *Sess. 13. c. 5. de Eucharist.*

Adversus hæc excipiunt Confratres, primo hic, & nunc agi de expositione SS. Sacramenti, quæ fit qualibet prima Dominica Mensis, & quæ post Missam cantatam terminatur, cum in fine Missæ Sacramentum reponatur; secundo in pluribus Urbis Ecclesiis adesse consuetudinem Eucharistiam publicæ venerationi exponendi in Altaribus minoribus, quando, prout hic, non agitur de solemniori, & per non modicum tempus duratura expositione; tertio, non suffragari rationem deductam a periculo irreverentiæ, tum quia novum non est, nec in Urbe, nec in Diœcesi Melevitana, quod fiat expositio in Altaribus sitis prope januam Ecclesiarum, tum quia in latere dextero Ecclesiæ S. Pauli, in qua est Altare Confraternitatis nulla janua reperitur, cum pateat aditus a duabus aliis januis, altera in medio, altera a latere sinistro, quarto tandem, & ultimo fuisse a Vincentio Hagius dono data Altari Confraternitatis nonnulla bona cum obligatione expositionis SS. Sacramenti qualibet prima Dominica mensis in eodem, & cum pacto resolutivo, in casu, quo conditio non adimpleretur, quasi quod subsistente Episcopi decreto, certa sit bonorum relictorum jactura,

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An expositio SS. Sacramenti fieri debeat qualibet prima Dominica mensis in Altari Confraternitatis, vel potius in Altari majori Ecclesiæ S-Pauli, in casu &c.

Affirmative ad primam dubii partem, negative ad secundam, & Episcopus provideat, ne sequatur inconvenientia.

ASCULANA VISITATIONIS. Contendit Reverendissimus Episcopus Asculanus, se visitare posse Ecclesiam S. Joannis ad Templum, quæ est Commenda Sacræ Religionis Hierosolymitanæ, non solum quia fui in Episcopatu Prædecessores eam visitarunt, sed etiam quia Concilium Tridentinum *sess. 7. de Ref. cap. 8.* decernit, quod locorum Ordinarii Ecclesias quascumque quomodolibet exemptas, auctoritate Ordinaria singulis annis visitare teneantur, & *sess. 21. cap. 8. de Ref.* statuit, quod Commendata Monasteria, Abbatiæ, Prioratus, & Præposituræ nuncupatæ, in quibus non viget Regularis observantia, necnon Beneficia tam curata, quam non curata, Sæcularia, & Regularia qualitercumque commendata, etiam exempta, ab Episcopis, tamquam Apostolicæ Sedis delegatis annis singulis visitentur. *Sess. 7. de Ref. c. 8.*

Absque eo quod suffragari valeant equiti Commendatario privilegia Religionis

nis exemptiva a jurisdictione Ordinariorum innovata post Concilium Tridentinum a S. Pio V. *Constit.67. & Constit.136. Bull. to.* 2. quandoquidem litteræ hæ Apostolicæ S. Pii V. redactæ dicuntur ad terminos S. Concilii Tridentini a Summo Pontifice Gregorio XIII. in sua *Const.67. citato Tom.2. Bullarii*.

Adversus autem fundamenta hucusque deducta facere posse videtur resolutio hujus Sacræ Congreg. in *Mantuana juris visitandi* 17. *Junii* 1690. *lib.* 40. *decret.* in qua dictum fuit. Episcopum non posse visitare Ecclesiam non Parochialem spectantem ad Commendam S. Joannis Hierosolymitani; etiam si pluries fuit a prædecessoribus Episcopis visitata.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. dec ernere.

An, & quo jure liceat Episcopo Asculano visitare Ecclesiam S. Joannis ad Templum, in casu &c.

Non proposita cum sequente.

Sess.6. c.6. de Refor.

CALAGURITANA BENEFICIORUM. Proposita fuit hæc causa in Congregatione habita *die* 8. *Julii*, & fuit repropositа in Congregatione habita *die* 9. *Sept.* 1702. nec ulla fuit capta resolutio. Pro tertia vice fuit proposita in Congregatione habita *die* 30. *Sept. ejusdem anni*, prodiitque responsum, quod infra exponetur. Cum autem Capitulum, & Beneficiati Ecclesiarum SS. Andreæ, & Jacobi novam audientiam postulaverint, & obtinuerint, & sic de viribus præteritæ resolutionis hodie sit agendum, & nonnulli sint ex Eminentissimis Patribus, qui tempore causæ propositæ, & resolutæ, huic non intererant Congregationi, operæ pretium esse existimatum est, antiquioris folii subsantiam hic inserere, unacum rescripto Sacræ Congreg., ut tuto responderi valeat, an sit standum, vel recedendum a decisis. Folium autem præteritæ propositionis, in substantialibus ita se habet.

Beneficia Ecclesiarum Calaguritanæ, & Calciaten Diœcesis, ubilibet vacantia, utpote constituta ex decimis, & fructibus solvi solitis a Populo ipsorum locorum, sa. me. Clementis VIII. de anno 1596. de voto hujus Sac. Congreg., conferri mandavit solis filiis patrimonialibus, & originariis eorumdem locorum, ea tamen lege, quod major pars Beneficiatorum Ecclesiæ præsentare debeat Episcopo, quem maluerit ex illis, qui, prævio examine, idonei fuerint renunciati.

In Ecclesiis Parochialibus SS. Jacobi, & Andreæ Civitatis Calaguritanæ, quibus annexa est altera Parochialis S. Bartholomæi Villæ de Aldeanova, Beneficia hujusmodi triginta numerantur, ad quæ tamen, ut asseritur, pluribus ab hinc annis, semper filii Patrimoniales dictę Civitatis præsentati fuere, eo quod major pars Capituli constituta fuerat a Beneficiatis naturalibus illius, exclusis penitus originariis dictæ Villæ de Aldeanova, non sine maximo ipsius detrimento, & curæ Animarum, pro qua exercenda, unicus tantum Beneficiatus existit. Quamobrem Universitas d. Villæ, preces porrexit san. mem. Innocentio XII. ut per suas litteras Apostolicas demandare dignaretur separationem tot Beneficiorum ex præfato Capitulo, quot ad portionem annuarum decimarum, quas eidem persolvit, constitui possent; itaut ad ea Beneficia soli naturales illius Villæ prę ferri deberent, quatenus idonei reperti fuerint, ad formam Constitutionis san. mem. Clementis VIII. precibusque per specialem commissionem

sionem prædicti Summi Pontificis usque de anno 1697. ad hanc Sac. Congregationem pro voto remissis &c. resolvendum proponitur dubium, *An sit locus distinctioni Beneficiorum pro rata decimarum, & fructuum, qui solvuntur Capitulo a populo Villæ de Aldeanova, itaut ad eadem Beneficia in concursu sint præferendi filii patrimoniales ejusdem Villæ in casu &c.*

Hactenus præteritum folium. Responsum autem a Sac. Congregatione editum *die* 30. *Sept.* 1702. conceptum est sequentibus verbis: *S. Congregatio respondit affirmative, censuitque, si SS. D. Nostro placuerit, per suas litteras Apostolicas in forma Brevis Episcopo Calaguritano committi posse, ut ad mensuram decimarum, quæ a Populo Villæ de Aldeanova Capitulo solvuntur, numerum portionum Beneficialium populo prædicto assignet, ac patrimoniales natos ejusdem Villæ, dummodo alias approbati sint, ad proprias portiones præferri mandet servata in reliquis forma motus proprii san. me. Clementis VIII.*

Cohærenter ad hanc resolutionem, expeditæ fuerunt litteræ Apostolicæ in forma Brevis, cum solita clausula, *salva auctoritate Sac. Congregationis*. Quocirca hodie disputari contingit.

An sit standum, vel recedendum a decisis sub die 30. *Sept.* 1702.

Die Sabbathi 4. Martii 1719.

IN proxima præterita Congregatione nonnulla Cauſarum Dubia inferius recenſenda indeciſa remanſerunt. Dignabuntur itaque EE. VV. dictæ Congregationis folium reaſumere, & ſequentibus dubiis reſpondere.

Seſſ.7.cap.8. de Ref.

ASCULANA VISITATIONIS.

An. & quo jure liceat Epiſcopo Aſculano viſitare Eccleſiam S. Joannis ad Templum in caſu &c.

Negative, & amplius:

Seſſ.6.c.1. de Ref.

CALAGURITANA BENEFICIORUM.

An ſit ſtandum, vel recedendum a deciſis ſub die 30. *Sept.* 1702.

Dilata, & coadjuventur probationes.

Seſſ.24. c.4. de Ref.

ROMANA. Factum hujus cauſæ relatum fuit in folio Congregationis habitæ die 19. Nov., quod ab EE. VV. poterit reaſſumi. Fuit tunc diſputatum dubium: *an in futurum ſervanda ſit diſpoſitio Cardinalis Ancherii, vel potius locus eſſe debeat ejuſdem oneris reductioni, ſeu moderationi factæ ab Abbate Generali Congregationis Vallis Umbroſæ anno* 1661. & reſponſum fuit *ad primam partem affirmative, ad ſecundam negative*. In præſenti autem ſequentia dubia diſputanda proponuntur.

I. *An ſit ſtandum, vel recedendum a deciſis, & quatenus ſtandum ſit in deciſis.*

II. *An ſit locus novæ oneris reductioni.*

Ad primum in deciſis. Ad ſecundum dilata; & exhibeatur Inſtrumentum venditionis poſſeſſionum nuncupatarum *il Caſtiglione, e Monte Portio*.

Seſſ.24.c.13. de Ref.

CALLIEN. Factum hujus cauſæ relatum fuit in folio Congregationis habitæ die 9. Aprilis 1718. quod poterit ab EE. VV. reaſſumi. Tunc autem nulla fuit capta reſolutio, ſed in Congregatione habita *die* 7. *Maii ejuſdem anni*, reſponſum fuit *dilata, & extrahantur partitæ ex libris Sacriſtiæ, citatis intereſſe habentibus, & interim præſens Cappellanus obſervet tabellam*. Facta partitarum extractione, in præſenti diſputandum proponitur dubium, alias propoſitum, & non reſolutum.

An

An Cappellanus Cappellaniæ S. Bernardini teneatur deferre Pluviale, & Sacrum celebrare certis diebus, & horis præscriptis in tabellis in casu &c.

Affirmative, & amplius.

Sess. 22. de Observantia Vit. in celeb. Missar.

ALIPHANA REDDITIONIS RATIONIS. Factum hujus causæ relatum fuit in folio Congregationis habitæ die 3. Dec. 1718. quod poterit ab EE.VV. reassumi. Tunc autem nulla fuit capta resolutio, sed reproposita causa in Congregatione habita die 17. Decemb. 1718. cum sequentibus dubiis.

I. *An Decretum Episcopi, seu illius Vicarii Generalis super redditione rationis fructuum & reddituum Ecclesiæ Sancti Antonii Castri Pedemontis sustineatur in casu.*

II. *An Decretum super electione Procuratoris, seu administratoris Bonorum Cappellæ S. Mariæ de Carmelo factum ab Episcopo, sustineatur, seu potius sustineatur electio facta a Sacerdotibus dictæ Ecclesiæ in casu &c.*

Fuit responsum modo, qui sequitur. *Ad primum affirmative quoad redditus, quibus est aliquod onus annexum, negative quoad redditus, qui libere dividi debent inter Presbyteros. Ad secundum deveniendum esse a Presbyteris ad novam electionem Administratoris juxta decretum Episcopi, quoad qualitatem eligendorum, juxta modum*, & modus fuit, *ut aboleretur pœna suspensionis, unacum necessitate approbationis fidejussionis, & confirmationis ab Episcopo faciendæ.*

In præsenti hæc eadem Causa reproponitur, adeoque dignabuntur EE.VV. decernere.

An, & quomodo sit standum, vel recedendum a decisis in casu &c.

Non proposita cum sequentibus.

Sess. 22. cap. 9. de Ref.

ALEXANDRINA. Anno 1628. Joannes Zucca rogavit Patrem Præpositum, & reliquos Patres Somaschæ Ecclesiæ Parochialis S. Sirii Civitatis Alexandrinæ ut vellent, assignata iisdem eleemosyna, *celebrare, seu celebrari facere Missam unam quotidianam in perpetuum in aurora ad Altare ipsius Joannis erectum in d. Ecclesia sub titulo S. Caroli, ad effectum, ut omnes Viatores, laboratores, & Peregrinantes possint illam commode audire, & in apertura januarum hujus Ciuitatis Alexandriæ recedere, & ad viaticum, & laborerium accedere. & pergere*; & previa licentia Patris Generalis, necnon prævia assignatione ducat. 800. Patres promiserunt *Missam quotidie, & singulo die, & si festivo in honorem B. M. V., & Sanctorum dicere, & celebrare, seu dici, & celebrari facere in aurora, tempore congruo, quo valeant Laboratores, Coltivatores, & quivis Operarii, & Viatores, & Peregrinantes dictam Missam audire, & ab hac civitate recedere, & exire in aperitione januarum hujus civitatis*, & in hypothesi, in qua Patres deficerent in celebratione, etiam pro unica vice, conventum fuit, ut caderent ab assignatione dictorum ducatorum, uti latius desumitur ex instrumento.

In executionem hujus instrumenti Missa fuit punctualiter celebrata, & ulterius Patres eam applicarunt pro anima pii Testatoris, cumque subinde prætensionem excitaverint, quod ad dictam applicationem minime tenerentur, & huic prætensioni se opposuerint Dominicus Ruphinus, & alii de

Zucca, cauſam habentes a Joanne, de hoc onere applicationis in præſenti diſputari contingit.

ro applicatione facit, quod Miſſa eſt pro Fundatore applicanda, licet ipſe applicationem non expreſſerit, juxta reſolutionem hujus Sacræ Congreg. in *Tinen. applicationis ſacrificii die* 18. *Auguſti* 1668. *lib.*26. *Decretor. fol.*61. cui hæc Sacra Congregatio temporibus ſuqſequentibur paſſim adhæſit. Facit ulterius, quod Joannes devenit ad hujus Cappellaniæ fundadationem volens in aliqua parte *gratias reddere*, *ac etiam ad implorandam divinam miſericordiam*, uti legitur in inſtrumento. hæc etenim verba præſeferre videntur obligationem applicandi. Facit denique ipſorum Patrum obſervantia, qui in præteritum Miſſas celebrarunt, & applicarunt; non omiſſo, quod aſſignamentum factum a Joanne congruum, & proportionatum dici debet, quæ res favet oneri applicationis.

Putant è contra Patres, ſe ad applicationem non teneri, quia quando Teſtator de applicatione locutus non eſt, &, prouthic, aliam expreſſit cauſam celebrationis, pro commoditate videlicet viatorum, atque peregrinantium, tunc onus celebrationis ſibi vindicat locum, ſed non illud applicationis, ut in terminis Cappellaniæ fundatæ cum onere quotidianæ celebrationis quadam hora determinata, *accio molti occupati da' negozj poſſino andare a ſentirla, ed in ſpecie li ſcolari quando eſcono dalla ſcnola.* Reſpondit hæc Sac. Congr. *in Collen. applicationis ſacrificii* 17. *Dec.*1689.*lib.*4. *decret. fol.*4. & in terminis Cappellaniæ fundatæ cum onere celebrationis Miſſæ quotidianæ *pro ſatisfactione*, *& voto Monialium degentium in Monaſterio Corporis Chriſti Civitatis Mantuanæ*, reſpondit hæc Sac. Congr. *in Mantuana applicationis ſacrificii* 19. *Nov.*1718. in cujus folio aliæ allegantur conſimiles reſolutiones. Addunt Patres, præteritam obſervantiam ſibi non obeſſe, cum obſervantia ſibi vindicet locum in re dubia, non in re clara, & in hujus ſui aſſumpti comprobationem aſſerunt, quod aſſignamentum factum a Joanne non eſt congruum, habita ratione celebrationis in Aurora, ſi ultra celebrationem, diceretur onus adeſſe applicationis.

His ſtantibus dgnabuntur EE.VV. decernere.

An Patres Congregationis Somaſchæ teneantur ad applicationem Miſſæ celebrandæ in Aurora, in caſu &c.

Seſs. 25. cap. 4. de Reſ.

FANEN. Laurentius Daniellius in ultimo, ſub quo deceſſit, Teſtamento, demaudavit Papirio ſuo filio, & hæredi, ut intra ſex menſes emeret Cappellam S. Jo. Baptiſtæ, ſitam in Eccleſia S. Petri Patrum Congregationis S. Philippi Nerii Civitatis Fanen. & ut ulterius eam congrue dotaret, ut Miſſa quotidiana in eadem celebrari poſſet pro ſuffragio animæ ſuæ, & Papirius Cappellam emit pretio ſcutor.550. & inſuper adimplevit celebrationem Miſſæ quotidianæ, & nedum ipſe, ſed etiam Alavolinus ſucceſſor Cappellanos elegit, qui Miſſas celebrarunt, exortaque deinde controverſia inter memoratum Alavolinum, & Patres ſuper jure deputandi Cappellanum, poſt obtentas a Patribus binas ſuper hoc puncto ſententias favorabiles. alteram a Curia Epiſcopali Fanenſi, alteram ab A.C. deventum ſubinde fuit ad tranſactionem anno 1687. in qua Alavolinus nominavit in perpetuum Cappellanum, cum obligatione nunquam variandi, nec revocandi, Patrem Præfectum Sacriſtiæ pro tempore Eccleſiæ S. Petri, excepto ſolo caſu, in quo inter ſuos filios, nepotes, & pronepotes aliquis reperiretur Sacerdos idoneus, qui dictam Cappellam vellet obtinere. In eadem

quo-

quoque tranſactione conventum fuit, ut pro dotatione Cappellaniæ, ſeu pro eleemoſyna Sacerdotis celebrare debentis, ſolverentur ſcuta 40. monetæ Urbini, & alia ſcuta 2. ejuſdem monetæ pro ſolitis utenſiliis Sacriſtiæ, ſed cum anno 1715. Epiſcopus Fanenſis eleemoſynas Miſſarum auxerit a julio uno monetæ Urbini, adjulium unum monetæ Romanæ, nova exorta eſt controverſia inter Alavolinos, & Patres, tam ſuper validitate tranſactionis, quam ſuper augmento dotis, ſeu reductione Miſſarum.

Contendunt autem Patres tranſactionem non ſuſtineri; primo, quia defuit beneplacitum Apoſtolicum, tam de jure, quam ex voluntate contrahentium requiſitum. Secundo, quia non obſtantibus ſententiis favorabilibus obtentis, uti diximus, & prolatis favore Patrum, fuit conceſſum Alavolino jus paſſivum pro ſuis filiis, nepotibus, & deſcendentibus. quatenus inter eos aliquis idoneus Sacerdos reperiretur, Tertio, quia ad tramites teſtamenti, dotanda erat Cappellania in cenſibus, aut in rebus conſimilibus, quo ſtante, non erat permiſſum Alavolino ſuſcipere in ſe onus ſolvendi ſcuta 40. monetæ Urbini; quarto tandem, quia cum ageretur de Cappellania perpetua, ſtipendium non poterat taxari ad rationem eleemoſynæ manualis, & in eo quod attinet ad ſupplementum dotationis, contendunt iidem Patres, debere eſſe locum ſupplemento, & non reductioni Miſſarum. Si etenim Teſtator voluit, quod Cappellania congruenter dotaretur, ſtatim ac congrua dotatio facta non fuit, non poteſt eſſe locus reductioni Miſſarum, ſed ſupplementum dotis.

Contendunt è contra Alavolini, quod tranſactio ſuſtineatur; de exiſtentia ſiquidem litis non videtur dubitari poſſe, ſicuti nec de ſpe probabili obtinendi revocationem præcedentium ſententiarum, cum quæſtio eſſet ſuper poſſeſſorio, & ipſi præcedenter deveniſſent ad nominationem Cappellanorum; cumque utilitas Patrum ex tranſactione proveniens conſiſtat in jure per eoſdem acquiſito, circa perpetuam deputationem Præfecti Sacriſtiæ in Cappellanum, inferunt nihil aliud requiri pro validitate tranſactionis, etiamſi defuerit beneplacitum Apoſtolicum, tum quia fuit reſervatum in caſu, in quo eſſet neceſſarium, tum quia beneplacitum requiritur in tranſactione; in qua fit alienatio ſtabilium, & non in tranſactione, in qua Patres acquiſiverunt jus paſſivum perpetuæ Cappellaniæ. Addunt Alavolini, non eſſe locum reductioni Miſſarum, nec augmento dotis, tum quia in Civitate Fani adſunt aliæ Cappellaniæ perpetuæ cum ſimplici eleemoſyna ſcutorum 36. monetæ Urbini, itaut per conſequens juſta, & proportionata a fortiori reputanda ſit dos, de qua nunc agitur, utpote conſtituta in ſcutis 42. ejuſdem monetæ; tum quia punctus reductionis Miſſarum, vel augmenti dotis diſcuti poſſe videtur, cum contingit deterioratio fundorum aſſignatorum, ſecus autem, quoties, prout in caſu, nulla accidit deterioratio, cum eadem ſemper vigeat obligatio perſolvendi annua ſc. 42. Abſque eo quod quidquam referat edictum Epiſcopi augens eleemoſynam Miſſæ a Julio uno monetæ Urbini ad Julium unum monetæ Romanæ, quandoquidem edictum loquitur de Miſſis manualibus, & non de Miſſis perpetuis.

His ſtantibus, dignabuntur EE. VV, decernere.

I. *An tranſactio ſuſtineatur, & quatenus affirmative, ſeu negative.*

II. *An ſit locus augmento dotis, vel reductioni Miſſarum, in caſu &c.*

CASALEN. RESIDENTIÆ. Occaſione qua per obitum Canonici Theodori Belliardi vacavit alter ex Canonicatibus Eccleſiæ Parochialis *Seſſ. 24. c. 12. de Ref.*

lis S. Mariæ Novæ Oppidi Lù Casalen. Diœcesis, ad quem sic vacantem Alphonsus Cajetanus Belliardus præsentavit Joannem Franciscum fratrem suum, qui institutionem ab Episcopo reportavit, & possessionem cæpit, exorta est controversia inter Agentes Communitatis Oppidi de Lù, ad quos per turnum pertinet præsentatio ad Canonicatus, & eos de Belliardis, qui pariter per turnum habent jus nominandi, seu præsentandi, an Canonici nominati, & nominandi ab hac eadem familia onus habeant formalis, & præcisæ residentiæ personalis, eademque ad hanc Sacram Congreg. delata, disputandum in præsenti proponitur dubium infra exponendnm.

Contendit Communitas Oppidi de Lù, quod d. Canonici ad formalem præcisam residentiam personalem teneantur non solum ex dispositione Sac. Concilii Tridentini *sess.* 24. *cap.* 12. *de ref.* sed etiam quia Præpositus Ecclesiæ anno 1699. cessit favore Mensæ Capitularis ducatos decem auri de Camera, & S. Congregatio accedente assensu eorum de Belliardis tanquam Patronorum, approbavit cessionem, injuncta Canonicis obligatione residendi, & Ecclesiæ inserviendi per seipsos.

Addit Communitas, quod relicta fuerunt Ecclesiæ Legata pia, intuitu residentiæ, & ad finem eamdem promovendi, & quod residentibus aliis Canonicis tam antiquis, quam recenter a moderno Episcopo institutis, monstruosum esset, quod nominati a familia de Belliardis non essent oneri residentiæ subjecti; & multo magis, quia Præpositus Placentinus præsentatus a Belliardis anno 1700. & sic post relatam Sacræ Congreg. resolutionem, punctualiter per decem & octo annos, quibus vixit, personaliter resedit, quæ Præpositi residentia referri nequit ad curam animarum, quam idem exercebat, cum Choro interesset indutus Superpelliceo, Bireto, & Almutia, & subjaceret punctaturis, sicut alii subjacebant Canonici.

Contendunt è contra illi de Belliardis, quod Canonici a se nominati, & nominandi non habeant onus formalis, & præcisæ residentiæ personalis; Xystus etenim Quartus in sua Bulla expresse permisit Canonicis, ut inservire possent per substitutos, & quamvis univerit Ecclesiæ S. Mariæ Novæ quædam Beneficia, quorum fructus essent dividendi inter interessentes Divinis Officiis, hæc tamen residentia non est præcisa, sed causativa, & in eo quod attinet, vel ad dispositionem S. Concilii Tridentini, vel ad resolutionem hujus Sacræ Congregationis, dicunt nullam ex iisdem applicari casui præsenti, non primam, quia Concilium Tridentinum non imponit onus residendi illis Canonicis, qui illud non habent in sequelam Bullæ Pontificiæ; non secundam, quia præmisso in facto, quod Præpositus sibi in præteritum applicaverat redditus Beneficiorum a Xysto Quarto unitorum, & quod loco Reddituum prædictorum Beneficiorum cessit anno 1699. mensæ Capitulari ducatos decem auri de Camera, supplicando Sacræ Congregationi pro confirmatione, ne cessio a se facta impugnaretur a subsequentibus in Præpositura successoribus, infertur, quod responsum Sacræ Congregationis, in quo cessio fuit confirmata, & in quo injuncta fuit Canonicis obligatio residendi, & Ecclesiæ inserviendi per se ipsos, referri nequit ad residentiam præcisam, sed ad residentiam causativam; & specialius, quia assensus tunc præstitus a Belliardis tanquam Patronis, in ventre expressam habuit præservativam, quod ex eo non intelligeretur impositum ullum onus residentiæ personalis. Pro assumpti etiam corroboratione affertur observantia, quia post Decretum Sacræ Congregationis anni 1699. Canonici, qui noluerunt inservire per se ipsos, continuarunt,

ut

ut in præteritum, inſerviendo per alios, & quod notabilius eſt, Canonicus ipſe Jacobus Franciſcus Belliardus, ex cujus præſentatione orta eſt lis, de qua tunc agitur, inſtitutionem reportavit ab Epiſcopo cum verbis excluſivis obligationis reſidentiæ perſonalis; Abſque eò quod quidquam referant, vel Legata relicta ad finem promovendi reſidentiam, vel exempla aliorum Canonicorum, qui perſonalem reſidentiam adimplerunt, & adimplent. Primo quia reſidentia a legantibus promota non poteſt eſſe præciſa, ſed cauſativa. Secundo quia exempla aliorum Canonicorum reſidentium, aut referri poſſunt ad reſidentiam cauſativam, aut ut plurimum militant in Canonicis nominatis ab aliis Compatronis, & non in illis nominatis a Belliardis.

His ſtantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An Canonici Eccleſia Collegiatæ Oppidi Lù nominati per familiam de Belliardis poſt Decretum Sac. Congreg. Concilii emanatum de anno 1699., *& per eandem Familiam in poſterum nominandi, habeani onus formalis reſidentiæ perſonalis præciſæ in caſu &c.*

FERRARIEN. In Paſtorali Viſitatione expleta ab Emo D. Cardinali Rufo Epiſcopo Ferrarien. fuerunt ab Eminentia ſua edita nonnulla Decreta, & ſignanter, quod in Cathedrali Eccleſia Miſſa Conventualis pro Benefactoribus applicetur, & quod Capitulum teneatur eleemoſynam elargiri Cappellanis illis, qui juxta conſuetudinem, Miſſas celebrant Conventuales. Fuit ulterius ab eodem Eminentiſſimo Epiſcopo editum Decretum, quod Cappellani Curati, qui a Capitulo Cathedralis Eccleſiæ amovibiliter deputantur pro exercitio curæ Animarum, quarum habitualis cura reſidet aut penes Archipresbyterum, uti habetur in Bullis proviſionis ejuſdem, aut penes Archipresbyterum, & Capitulum, uti legitur in Statuto Capituli *cap.*4. teneatur diebus Dominicis, & feſtis pro Populo Sacrificium offerre, & quod Capitulum debeat hiſce Cappellanis Curatis pro dictis Miſſis eleemoſynam dare; Cumque adverſus hæc Decreta habitus fuit a Capitulo recurſus ad hanc Sacram Congreg., examinanda idcirco proponuntur dubia infra exponenda. *Seſs.* 23. *cap.* 1. *de Ref.*

Putat autem Capitulum, nullam ſibi impoſitam eſſe obligationem applicandi Miſſam Conventualem pro Benefactoribus, tum quia ab immemorabili nunquam facta fuit dicta applicatio, tum quia quolibet menſe, a Capitulo, prima die non impedita, recitatur nocturnum a Mortuis cum laudibus, & Miſſa de requiem pro Benefactoribus decantatur, ultra Miſſam a rubricis præſcriptam, uti legitur in *cap.*27. Statuti Apoſtolica Auctoritate roborati a Summo Pontifice Clemente VII., & in eo quod attinet ad applicationem faciendam pro populo diebus Dominicis, & feſtis, a Cappellanis, qui exercent curam animarum, Capitulum ſubdit, Parochialitatem fuiſſe Cathedrali annexam abſque ulla congruæ aſſignatione, cum fuerit Cathedrali aſſignata ſexta pars Parochiæ S. Romani, quæ continet animas 300., & ex qua tenuiſſimi fructus incerti percipiuntur, qui pro majori parte Sacriſtiæ Eccleſiæ applicantur, inferendo ex his, quæ huc uſque deducta ſunt, non adeſſe, in caſu de quo agitur, obligationem applicandi Miſſam Conventualem, & Parochialem.

Adverſus hæc autem excipit Eminentiſſimus Epiſcopus in ſua informatione; & loquendo de Miſſa Conventuali, ait, certum eſſe, quod eadem eſt applicanda pro Benefactoribus, juxta reſoluta ab hac Sacra Congregatione

in

in Cesenaten. Missæ Conventualis 24. *Maii* 1661. *impressa apud Crispin. in sua visit. Pastor. par.*2. §.20. *n.*37. non obstante quacumque consuetudine contraria, ut in specie resolutum fuit ab hac Sacra Congr. in *Tusculana* 16. *Nov.*1652. *lib.*19. *Decret. fol.*210. Consimile inquit, ferendum esse judicium de applicatione Missæ Parochialis diebus saltem Dominicis atque festis ; textus etenim Concilii Tridentini *cap.*1. *sess.*23. *de ref.* ubi legitur, præcepto divino mandatum esse omnibus, quibus animarum cura commissa est, pro his Sacrificium offerre, intelligitur de speciali ipsius Sacrificii, & fructus medii applicatione, juxta late deducta per *Fagnan. in cap. fraternitatem n.*93. & 94. *de sepulturis*, & juxta mentem hujus Sac. Congregationis expressam in resolutionibus fuse cumulatis per *Monacell. in formul. legal. par.*2. *tit.*2. *n.*4. & 5., & *to* 2. *tit*'16. *formula* 2. *n.*18. & absque eo quod quidquam referat, quod Decretum editum in Sacra Visitatione loquitur de Cappellanis Curatis amovibilibus, & quod nulli sunt redditus, vel saltem pauci, qui ratione Parochialitatis a Cathedrali percipiuntur, quandoquidem obligatio applicandi pro Populo extenditur etiam ad Curatos amovibiles, cum amovibilitas non tollat, quin habeant curam animarum, uti ratiocinatur *Monacel. loco allegato n.*20. & paupertas non excusat ab applicatione pro populo, ut in terminis Parochorum non habentium congruam resolvit hæc Sacra Congregatio *in Forosempronien. Missæ Parochialis* 8. *Febr.*1716. *lib.*66. *Decret. fol.*55. *a tergo*, quæ etiam Sac. Congregatio resolvit celebrantibus Missam Conventualem esse debitam eleemosynam per modum distributionis, & eandem esse persolvendam ex redditibus Capituli, uti videre est in *Burgi S. Donini Missæ Conventualis* 16. *Maii* 1716. *lib.*66. *Decret. fol.*223. *a tergo*.

His stantibus dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An dignitates, Canonici Mansionarii, & Cappellani capituli, qui omnes ex usu, & consuetudine tenentur celebrare in Cathedrali Ecclesia Missas conventuales, teneantur ad easdem applicandas pro Benefactoribus, & quatenus affirmative*..

II. *An celebrantibus, & applicantibus Missas conventuales solvenda sit eleemosina a capitulo, & quatenus affirmative*.

III. *An pro elecmosyna dictarum Missarum conventualium teneantur contribuere omnes constituentes corpus capituli, sive sint Sacerdotes, sive Diaconi, sive Subdiaconi, & sive participent, sive non participent de massa distributionum*.

IV. *An supposita obligatione applicationis Missæ conventualis, teneatur capitulum in posterum continuare in recitatione Nocturni a mortuis, & in celebratione Missæ cantatæ cum applicatione prima die cujuslibet mensis non impedita pro Benefactoribus*.

V. *An Cappellani Curati amovibiliter a capitnlo deputati pro exercitio curæ animarum teneantur diebus Dominicis, & Festis Missam applicare pro populo, & quatenus affirmative*.

VI. *An elemosina sit iisdem persolvenda ab Archipresbytero, vel a capitulo, & quatenus solvenda sit a capitulo*.

VII. *An eleemosyna desumenda sit ex massa distributionum, vel ex fructibus præbendæ singulorum canonicorum*.

Die Sabbathi 18. Mattii 1719.

CUm in proxime præterita Congregatione nonnulla Cauſarum dubia, inferius recenſenda, deciſa minime fuerint, dignabuntur EE. VV. dictæ Congregationis folium reaſſumemere, & ſequentibus dubiis reſpondere.

ALIPHANA REDDITIONIS RATIONIS.

An, & quomodo ſit ſtandum, vel recedendum a deciſis, in caſu &c. — *Seſſ. 22. cap. 9. de Ref.*

In deciſis, & amplius, & Fidejuſſio approbetur ab eiſdem Presbyteris eligentibus eorum riſico, & periculo.

ALEXANDRINA.

An Patres Congregationis Somaſchæ teneantur ad applicationem Miſſæ celebrandæ in Aurora, in caſu &c. — *Seſſ. 22. de Obſervand. et Vit. in celeb. Miſſar.*

Affirmative.

FANEN.

I. *An tranſactio ſuſtineatur, & quatenus affirmative, ſeu negative.*
II. *An ſit locus augmento dotis, vel reductioni Miſſarum, in caſu &c.* — *Seſſ. 5. cap. 4. de Ref.*

Ad primum negative, & partes utantur Jure ſuo quoad litem. Ad ſecundum teneri ad Dotationem prout de Jure.

CASALEN. RESIDENTIÆ.

An Canonici Eccleſiæ Collegiatæ Oppidi Lù nominati per Familiam de Belliardis poſt Decretum Sacræ Congregationis Concilii emanatum de anno 1699., & per eamdem Familiam in poſterum nominandi, habeant onus formalis reſidentiæ perſonalis præciſæ, in caſu &c. — *Seſſ. 24. c. 12. de Ref.*

Negative, & amplius.

FERRARIEN.

Sess. 23. c. 1. de Ref.

I. *An dignitates, Canonici Mansionariis, & Cappellani capituli, qui omnes ex usu, & consuetudine tenentr celebrari in Cathedrali Ecclesia Missas conventuales, teneantur ad easdem applicandas pro Benefactoribus, & quatenus affirmative . .*

II. *An celebrantibus, & applicantibus Missas conventuales solvenda sit eleemosina a capitulo, & quatenus affirmative .*

III. *An pro eleemosyna dictarum Missarum conventualium teneantur contribuere omnes constituentes corpus capituli, sive sint Sacerdotes, sive Diaconi, sive Subdiaconi, & sive participent, sive non participent de massa distributionum .*

IV. *An supposita obligatione applicationis Missæ conventualis, teneatur capitulum in posterum continuare in recitatione Nocturni a mortuis, & in celebratione Missæ cantatæ cum applicatione prima die cujuslibet mensis non impedita pro Benefactoribus .*

V. *An Cappellani Curati amovibiliter a capitnlo deputati pro exercitio curæ animarum teneantur diebus Dominicis, & Festis Missam applicare pro populo, & quatenus affirmative .*

VI. *An elemosina sit iisdem persolvenda ab Archipresbytero, vel a capitulo, & quatenus solvenda sit a capitulo .*

VII. *An eleemosyna desumenda sit ex massa distributionum, vel ex fructibus præbendæ singulorum canonicorum .*

Ad Primum affirmative . Ad Secundum affirmative . Ad Tertium affirmative, sed ex massa distributionum . Ad Quartum & Quintum affirmative . Ad Sextum, Eleemosynam esse persolvendum a Capitulo in casu . Ad Septimum, esse desumendum ex massa distributionum .

Sess. 23. c. 16. de Ref.

UGENTINA, seu HYDRUNTINA ORDINATIONIS. Fuit proposita hæc Causa in Congregatione habita *die* 23. *Julii* 1718. cujus folium poterit ab EE. VV. reassumi. Tunc autem cum nulla fuerit capta resolutio, sed simpliciter Responsum fuerit: *Dilata, & coadjuventur probationes per instrumenta emptionis, & venditionis*; resolvendum remanet dubium, quod tunc fuit propositum, & non resolutum, videlicet.

An Clericus Franciscus Grassi sit promovendus ad Ordines cum litteris dimissorialibus Arciepiscopi Hydruntini, vel Episcopi Ugentini, in casu &c.

Proponatur in Prima .

Sess. 22. c. 9. de Ref.

AQUIPENDEN. INDULTI. Propter continuum, & laudabile quadraginta annorum servitium, concessum fuit Canonico Seraphino Indultum Jubilationis, sub consueta clausula, *ut quamvis in posterum non inserviat, nihilominus fructus omnes, & distributiones quotidianas sui Canonicatus percipere valeat, perinde ac si Choro, & Officiis Divinis personaliter interesset*, exortaque subinde controversia inter ipsum, & cæteros Canonicos Collegiatæ Ecclesiæ Terræ Canini super participatione punctaturarum, quæ *fallentiæ* dicuntur, nec non emolumentorum, quæ adventitia dici valent. cum desumantur ex anniversariis, & associationibus Cadaverum,

rum, in hypoteſi, in qua Canonicus Seraphinus nec Choro, nec Anniverſariis, nec prædictis aſſociationibus Cadaverum interſit, reſolvenda idcirco proponuntur dubia infra exponenda.

Quoad punctaturas, ſeu fallentias, Sacra hæc Congregatio alias reſolvit, eas non deberi Canonico jubilato, ſi Choro non interſit, uti habetur *uti Romana diſtributionum lib.* 30. *Decret. fol.* 16. *&* 36. *a tergo*.

Quoad Anniverſaria, Sacra hæc eadem Congregatio cenſuit, eorum emolumenta deberi Canonico jubilato, in hypotheſi, in qua non fuerat a Teſtatoribus appoſita conditio, quod inter præſentes dividerentur, & in hypoteſi, in qua immemorabilis fuerat introducta conſuetudo, ut Participantes de diſtributionibus, participarent etiam de anniverſariis, & in his terminis procedit reſolutio *in cauſa Patavina* 9. *Julii* 1714. *lib.* 64. *Decret.*

E contra in caſu, in quo prædictæ deficiebant circumſtantiæ, & in quo conceſſum fuerat conſuetum jubilationis indultum, cum facultate percipiendi omnes fructus, unacum diſtributionibus quotidianis, perinde ac ſi jubilatus Choro intereſſet, Sacra Congregatio cenſuit, non eſſe Jubilatum admittendum ad participandum de emolumentis Anniverſariorum, non obſtante, quod Anniverſaria videantur æquiparari diſtributionibus, juxta Textum *in c. unico de Cler. non reſid. in* 6. & in his terminis procedit reſolutio *in Bituntina Anniverſariorum* 1. *Julii* 1679. *lib.* 30. *Decret.*

Hſi ſtantibus, dignabuntur EE.VV. decernere.

I. *An Canonicus Seraphinus vigore Indulti jubilationis, ſi Choro non interſit, participare debeat de punctaturis, ſeu fallentiis, in caſu &c.*

II. *An idem participare debeat de emolumentis adventitiis Anniverſariorum, & aſſociationum Cadaverum, ſi functionibus non interſit, in caſu &c.*

Dilata, & proponatur in prima.

LEODIEN. EJECTIONIS NOVITIÆ, Maria Renſon die 5. Julii 1715. admiſſa fuit ad Novitatum in Monaſterio Monaliuum Veteri Vineti, vulgo nuncupati *de Vivegni* Ordinis Ciſtercienſis, & pondere Novitatus anno, mandatum obtinuit ab Electore Colonienſi tanquam Epiſcopo, & Principe Leodienſi directum Abbatiſſæ, & Monialibus, ut ipſa ſine dote reciperetur, ſub obtentu antiqui juris, ſeu immemorabilis conſueutudinis, juxta quam Epiſcopi. & Principes Leodienſes occaſione ſui primi adventus ad Gubernium Diœceſis, & Principatus nominant in quocumque Monaſterio Monialium unam Puellam, quæ ſine dote recipitur, ſed cum die 20. Junii anni ſequentis 1716. & ſic deficientibus decem diebus pro complemento integri probationis anni, Maria Renſon fuerit a Monaſterio ejecta, nec conſequenter fuerit ad Profeſſionem admiſſa, & ipſa ad Monaſterium Monialium nuncupatum *Robertimontis* ejuſdem ordinis Ciſtercienſis ſeſe receperit, in quo induta eodem Religionis habitu permanſit ſpatio ſex menſium. & deinde eodem habitu nunquam dimiſſo, ad domum paternam redierit, ubi etiam nunc dicitur habitare, exorta eſt controverſia tam circa ejuſdem ejectionem, quam circa ejus admiſſionem abſque renovatione anni probationis, & abſque ſolutione dotis ad profeſſionem in Monaſterio Monialium de Vivegnis. *Seſſ. 25 de Reguul. & Monial. cap. 17.*

Putat autem Maria, ſuam ejectionem nullatenus ſuſtineri, cum facta fuerit abſque ulla cauſa, & cum liberum quidem ſit Superioribus Religionum aliquem admittere, vel non admittere ad Novitiatum, ſed liberum æquali

modo ipſis non ſit ſine juſta , & legittima cauſa rejicere a profeſſione eum, qui fuit admiſſus ad Novitiatum .

Putat etiam eadem Maria ſe eſſe admittendam ad profeſſionem in relato Monaſterio renovatione anni probationis , & ſine ſolutione dotis , licet enim ipſa non compleverit integrum annum Novitiatus in Monaſterio de Vivegnis, ex quo quindecim dies deficiebant tempore , quo fuit ejecta, cum tamen ad aliud Monaſterium ejuſdem ordinis, retento eodem habitu , iverit, & in eodem , ſpatio plurium menſium permanſerit , quodque notabilius eſt, cum expulſio a primo Monaſterio non fuerit innixa legittimæ cauſæ, ex his infert ſe eſſe ad profeſſionem admittendam abſque renovatione anni Novitiatus. & in eo quod attinet ad ſolutionem dotis; ſubdit Maria ſe non poſſe adſtringi ad ejus ſolutionem, cum nominationem ſupra expoſitam reportaverit ab Epiſcopo , & Principe Leodienſi , & quatenus difficultas in hoc puncto conſiſteret , ſe obtulerit , & offerat promptam , & paratam ad perſolvendam dotem .

Excipiunt e contra Abbatiſſa, & Moniales Monaſterii de Vivegnis, quod profeſſio Religioſa eſt ſpecies contractus , quodque conſenſus per ſecretum ſcrutinium præſtandus pendet a voluntate . & arbitrio ſuffragantium , qui ſoli Deo tenentur reddere rationem , abſque eo quod adſtringi valeant ad allegandam cauſam ſui diſſenſus, & ſic concludunt, quod ejectio Mariæ debet in hypotheſi ſuſtineri, & loquendo de ejuſdem admiſſione ad profeſſionem ſine dote, dicunt nullum jus competere Epiſcopo, & Principi Leodienſi, cogendi Monaſterium ad puellam admittendam, cum nominationes conſimiles, utpote habentes natusam. & eſſentiam gratiarum expectativarum, fuerint a Concilio Tridentino ſublatæ *ſeſſ.* 24. *c.* 19. *de Reform.*, ut in terminis Archiepiſcopi Colonienſis, & Epiſcopi Trevirenſis conſimile jus ſibi vindicantium firmavit *Rota in Colon. eni Canonicatus* 21. *Junii* 1704. *coram bon. mem. Molines, & in Treviren. Canonicatus* 6. *Martii* 1716. *coram R. P. D. Criſpo* .

His ſtantibus dignabuntur EE. VV. decernere ,

I. *An ejectio Puellæ ſuſtineatur, in caſu &c.*

II. *An prædicta Puella admittenda ſit ad poſſeſſionem in eodem Monaſterio abſque renovatione anni probationis , & ſine dote , in caſu &c.*

Dilata , & exquiratur ab Ordinario, an factum fuerit Scrutinium , & ad Mentem .

Seſſ. 25. de Regular. & Mon. c. 3.

ORDINIS S. FRANCISCI . Provinciæ reformatæ S. Franciſci Familiæ Ciſmontanæ exponunt , quod a ſuis Syndicis Apoſtolicis res ipſis relictæ viliſſimo pretio venduntur , vel quia Syndici eas vendunt favore propinquorum , vel quia contractus faciunt cum perſonis potentibus , quibus reſiſtere non poſſunt ; auditoque Procuratore Generali , preſticta omnia confirmante , quæritur in præſenti quodnam remedium parandum ſit adverſus hoc malum , quod non eſt habendum tanquam mulum parvi momenti .

Proponi poſſet , quod Syndici in poſterum non procederent ad bonorum alienationem, niſi petito , & obtento Apoſtolico beneplacito , ut ſit in alienatione cæterarum rerum ad alias Eccleſias , & loca pia pertinentium .

At loquendo de hoc temperamento , non levis urget difficultas , & præſeindendo

dendo a neceſſitate vendendi, & alienandi, ut Fratrum indigentiis ſuccurratur, cum qua neceſſitate non videtur compatibilis obligatio recurrendi ad Sedem Apoſtolicam pro obtinendo beneplacito, Syndici hujus Ordinis habent a Summo Pontifice facultatem alienandi mobilia, & immobilia Fratribus ſub modo licito relicta, uti habetur *in Conſtit. 1. Pauli Quarti §. 11. Bull. tom. 1. & in conſtit. cap, 4. Si dichirra, che noi poſſiamo ſervirci del Sindico in due ſoli atti, il primo de' quali è, che poſſa ricevere in nome della Sede Apoſtolica tutte le coſe mobili, ed immobili, offerte donate, o laſciate a' Frati in teſtamento. Il ſecondo è, che poſſa a nome di d. Sede Apoſtolica vendere, alienare, o commutare le coſe, delle quali non poſſono i Frati lecitamente ſervirſi, e convertire il prezzo per i biſogni de detti Frati.*

Abſque eo quod in his alienationibus Apoſtolicum requiratur beneplacitum, quia alenatio fit ex neceſſitate juris, ut in puncto firmat *Fagnan. in cap. Nulli num. 27. & 28. de reb. Eccleſ. non alien.* vel quia bona dici nequeunt Monaſteriis incorporata propter incapacitatem eorumdem, quemadmodum relata hujus Sacræ Congregationis reſolutione ponderant *Latuſc. in Theatr. Regul. in verbo bona temporalia num. 7. Corrad. in praxi diſpenſ. lib. 9. cap. 1. n. 13. Donat. in praxi Regul. tom. 1. tract. 14. quæſt. 67.*

Excluſo hoc temperamento, reliquum eſt, ut videatur, an præcipiendum ſit, ut Syndict ad alienationes non procedant, niſi prævia edictorum affixione; quidquid enim ſit, an hæc ſolemnitas ab aula receſſerit quando agitur de alienatione rerum ad pupillos, & Minores pertinentium, hoc unum certum eſt, quod cauthela prædicta demandatur ab hac Sacra Congregatione, quando conceditur licentia locandi, vel concedendi in emphitheuſim bona Eccleſiaſtica.

His ſtantibus, onus erit EE. VV. decernere.

An, & quale temperamentum ſit capiendum, in caſu &c.

Quoad Mobilia prætioſa Eccleſiæ incorporata, eſſe neceſſarium Beneplacitum Apoſtolicum: quo vero ad omnes alias res in poſterum non poſſe Syndicos procedere ad venditionem, niſi prævia Edictorum affixione, & venditio fiat majori oblatori.

Die Sabbathi 1. Aprilis 1719.

IN proxima præterita Congregatione nonnulla Cauſarum Dubia inferius recenſenda indeciſa remanſerunt. Dignabuntur itaque EE.VV. dicto Congregationis folium reaſſumere, & ſequentibus dubiis reſpondere.

Seſſ.23. c.16. de Ref.

UGENTINA, ſeu HYDRUNTINA ORDINATIONIS.

An Clericus Franciſcus Graſſi ſit promovendus ad Ordines cum litteris dimiſſorialibus Archiepiſcopi Hydruntini, vel Epiſcopi Ugentini, in caſu &c.

Affirmative quoad primam dubii partem, præſtito Juramento ad tramites Bullæ, & ad ſecundum negative.

Seſſ.22. c.3. de Ref.

AQUIPENDEN. INDULTI. Pro adæquata hujus Cauſæ reſolutione mihi fuit ab EE.VV. in proxime præterita Congregatione demandatum, quod præter decreta, in folio dictæ Congregationis benigne reaſſumendo, allegata, perqu-rerem, an alia in Regeſtis hujus Sacræ Congregationis reperirentur, quæ ad rem facere poſſent. Quoad punctum itaque Canonici, qui obtinuit Indultum Jubilationis, an. ſi Choro non imterſit, participare debeat de punctaturis, ſeu fallentiis, invenio, quoad in quadam Cauſa *Reatina diſtributionum* injunctum quoque fuit tunc temporis Secretario, ut præcedentia Decreta uniret, factaque decretorum unione, & propoſito dubio: *An Canonico jubilato debeantur fallentiæ Canonicorum abſentium, ſi choro non interſit*, reſponſum fuit *affirmative, dummodo non obſtent conſtitutiones particulares, & conſuetudo Eccleſiæ*, uti videri poteſt *in cit. Reatina diſtributionum* 19. *Aprilis* 1682. *fol.*241. *a tergo lib.*42. *Decret.*

Invenio quoque, quod in alia cauſa *Aquipendii Jubilationis*, quæ propoſita fuit in Congregatione habita *die* 2. *Martii* 1697. & reſoluto in ſubſequenti Congregationi habita *die* 23. *ejuſdem menſis, & eodem anno*, tria fuerunt dubia diſputara, primum, *An Canonicus jubilatus teneretur vel per ſe, vel per alium ad celebrationem Miſſæ conventualis per turnum*, & huic dubio reſponſum fuit *negative*. Fuit ulterius propoſitum ſecundum dubium, *an idem canonicus teneretur facere depoſitum tertiæ partis fructum Præbendæ pro diſtributionibus quotidianis, ſicuti faciunt alii canonici*. & huic dubio reſponſum fuit *affirmative*; tertium denique dubium propoſitum fuit, *an idem Canonicus participare poſſet de diſtributionibus, quas ponunt in maſſa cæteri Canonici, ſive ipſe ſit præſens, ſive abſens a choro*, & huic dubio reſponſum fuit *affirmative, etiam quoad fallentias, n. ſi obſtet ſtatutum, ſeu conſuetudo*; uti videre eſt *pag.*85. *p.*111. *lib.*47. *Decret.*

Quoad alium vero punctum, an Canonicus jubilatus participare debeat de emolumentis adventitiis anniverſariorum, & aſſociationum Cadaverum, ſi functionibus non interſit, invenio, quod in quadam Cauſa *Movarien. jubilationis*, quæ fuit propoſita *die* 2. *Octob.* 1677. diſputatum fuit, *an duo canonici*

noxcii jubilati Collegiatæ S. Gaudentii Civitatis Novariæ frui deberent emolumentis anniversariorum, quæ fiunt intra annum, licet non non assisterent; & dubium resposum fuit *affirmative*; cumque in quadam causa *Bituntina anniversariorum* 1. *Julii* 1779. Sacra hæc Congregatio respondisset, Jubilatum non esse admittendum ad participandum de emolumentis anniversariorum, uti relatum fuit in alio præcedenti folio, novus a Capitulo Collegiatæ S. Gaudentii Civitatis Novarum habitus est ad hanc Sacr. Congreg. recursus, allegatoque Causæ Bituntinæ exemplo, iterum propositum fuit dubium, an Canonici jubilati frui deberent emolumentis anniversariorum, quæ fiunt intra annum, quamvis non assistant, itaut, standum esset, vel recedendum a decisis, & a Sac. Congr. *die* 29. *Novembr.* 1681. stetit in decisis *quoad anniversaria fixa, & in quibus non est cautum a Testatoribus, ut intereſſentes tantum participare deberent*, quemadmodum habetur *lib.* 22. *Decret. fol.* 44.

His stantibus, onus erit EE. VV. decernere.

I. *An Canonicus Serafini vigore indulti jubilationis, si Choro non interſit, participare debeat de punctaturis, seu fallentiis, in casu.*

II. *An Idem participare debeat de emolumentis adventitiis Anniversariorum, & associationum cadaverum, si functionibus non interſit, in casu &c.*

Ad primum affirmative, & amplius. Ad Secundum affirmative ad primam partem, dummodo non obstet voluntas Testatoris vel dantis. Ad secundam partem negative.

NARNIEN. JURISPATRONATUS. Fuit proposita hæc causa in Congregatione habita *die* 19. *Novembr.* 1718. cujus folium poterunt EE. VV. reassumere, & tunc responsum fuit: *præfigatur terminus unius mensis Religioni ad faciendam legitimam renunciationem, eoque elapso, Leander instet.* *Sess.* 25. *c.* 9. *de Ref.*

Præfixus fuit terminus Religioni Patrum Augustinianorum, quæ solemniter protestata est, se nolle donationi renunciare, sed tantummodo suum assensum præbere, quod nominatio Beneficiatorum spectet, & pertineat ad Petrum Rapaciolum, quoadusque vivet, & quod pro nulla habenda sit nominatio facta in persona Dominici Scipii a quodam Patre Felice, & a S. Agatha suo Religioso Ordinis Augustiniani.

His stantibus, onus erit EE. VV. decernere.

An, & ad cujus favorem sustineatur nominatio ad beneficia erecta in Cappella Sanctissimi Crucifixi S. Nicolai Collisscipionis, in casu &c.

Dilata, & exhibeatur actus definitorii, in quo dedit facultatem Provinciali ad nominandum.

MEDIOLANEN. ONERIS MISSARUM. Proposita fuit hæc Causa in Congregatione habita *die* 2. *Julii anni præteriti* 1718. cujus folium poterunt EE. VV. reassumere, & tunc responsum fuit, *quod exhiberetur Testamentum*, Fuit eadem, exhibitio Testamento reproposita in Congregatione habita *die* 3. *Sept. ejusdem anni* 1718. cujus folium poterit pariter ab EE. VV. reassumi, & responsum fuit *Dilata*. Eadem in præsenti pro tertia vice proponitur; adeoque dignabuntur EE. VV. decernere. *Sess.* 25. *c.* 4. *de Ref.*

An

An hæres teneatur supplere, vel potius sit locus reductioni oneris, in casu &c.

Quoad primam Dubii partem negative. Ad secundum affirmative.

Sess.24.c.12. de Ref.

ÆSINA PRÆEMINENTIÆ. Fuit proposita hæc Causa in Congregatione habita *die* 26. *Martii anni præteriti* 1718. nec ulla fuit capta resolutio. Fuit repropositа in subsequenti Congregatione habita *die* 9. *Aprilis ejusdem anni*, & responsum fuit, *quod exhiberetur Bulla coadjutoriæ*. Reassumptis itaque foliis Congregationum mox memoratarum, dignabuntur EE. VV. decernere.

An nolente, vel impedito Canonico Moricono, Missa solemnis, quæ juxta turnum ab eodem esset celebranda, celebranda sit a Canonico Curtio Bonafide ejus Coadjutore, vel potius sit celebranda a Canonico Hippolito Colocci in ordine canonicorum succedente, in casu &c.

Negative ad primam partem, & affirmative ad secundam.

Sess.25.c.5. de Ref.

ROMANA PRÆPOSITURÆ. Sanctæ memoriæ Xistus Papa V. præposituræ ad Scalas Sanctas, unum Sacristæ officium, necnon quatuor Cappellanias, & quatuor Beneficia Ecclesiastica Clericatus nuncupata, & unum Ostiariatum instituit, reservato jurepatronatus, & præsentandi Michaeli Petro, ejusque filiis, ceterisque recensitis in Bulla Institutionis, quæ est in ordine *la cento cinque inter eas hujus Pontificis Bull. Romani tomo* 2.

Præpositura prædicta, pluribus ab hinc annis, possidetur a R. P. D. Joanne Francisco Tenderino nuper assumpto ad Episcopatum Civitatis Castellanæ: & Hortanæ; cumque ipse, sub obtemptu Decreti Consistorialis, quo Sanctissimus Dominus Noster eidem indulsit retentionem Beneficiorum compatibilium, putet, se retinere posse præposituram, de qua nunc agitur; & e contra Marcus Abbas Gilius, qui præsentationem ad eandem præposituram obtinnit a Duce Cajetano Sfortia, Cæsarino, Peretto, præposituræ, aliorumque Beneficiorum Patrono, contendat eam ad se pertinere, & se in illaesse instituendum, post requisitam informationem, unacum voto ab Eminentissimo Domino Cardinali Vicario, qui rem totam remisit judicio hujus Sacræ Congregationis, proponitur dubium infra exponendum.

Putat autem R. P. D. Tenderinus, se una num Episcopatu retinere posse præposituram in sequelam Decreti Consistorialis sibi indulgentis retentionem compatibilium, quia licet in Bulla erectionis impositum sit præposito, Sacristæ, & reliquis Cappellanis onus celebrandi per seipsos, observanria nihilominus inolevit, quod ipsi ut plurimum celebraverint per alios; cumque hæc observantia sit antiquissima, & pene immemorabilis, uti desumitur ex libris Missarum, qui inventi fuerunt, & qui incipiunt ab an. 1649. infertur, nihil aliud esse quærendum, cum nemo non sciat, quod residentia, sive servitium personale tolli potest per consuetudinem, quamvis illud in fundatione sit præscriptum, juxta *Glossam in cap. cum omnes in verbo consuetudinem tit. de Constit.* quam laudat, & sequitur *Gonzal. ad Regul.* 8. *Cancell. Glos.* 5. *n.* 107.

Acce-

Accedit, quod hæc obſervantia dici nequit ſuo legitimo fundamento deſtituta, cum etenim Siſtus Papa V. pro congrua dote tum Præpoſiti, tum aliorum, aſſignaverit annuam perpetuam penſionem ſcutorum quadringentorum ſuper fructibus Prioratus Eccleſiæ Æſinæ, necnon centum, & quinquaginta loca Montium, ita ut Præpoſitus ſingulis annis habere deberet ſcuta bis centum, Sacriſta ſcuta centum & quadraginta, Cappellani ſinguli ſcuta centum & decem, & Clerici ſcuta quinquaginta, uti legitur *in* §.8. *citatæ Bullæ*, propter obitum Pontificis immediate ſecutum, aſſignatio penſionis ſuper Prioratu non habuit effectum; redactoque toto fundo ad loca 150. Montium non vacabilium, Præpoſito nihil aliud remanet, quam ſcuta 80. annua, & Cappellanis ſola ſcuta 40. quo ſtante, potuit, ſcientibus potiſſimum, & non reclamantibus Patronis, qui ut plurimum fuerunt S.R.E. Cardinales, introduci conſuetudo eximens Præpoſitum, & Cappellanos ab onere celebrandi per ſe ipſos; & multo magis cum Pontifex ipſe, qui dictum onus impoſuit in Bulla Inſtitutionis, Præpoſito dederit facultatem concedendi Cappellanis licentiam celebrandi per alium Sacerdotem ab ipſo approbandum i in hypotheſi, in qua ipſi eſſent legi ime impediti, ſicut legitur in Bulla §.7. hæc ſiquidem circumſtantia patefecit, præcipuam ejus intentionem fuiſſe, ut Miſſæ celebrarentur, nec conſequenter ab eodem fuiſſe volitam in Præpoſitura, & Cappellaniis reſidentiam illam veram, & præciſam, ex qua oritur incompatibilitas cum cæteris beneficiis reſidentiam requirentibus.

Abſque eo quod hæc impugnari valeant a Domino Duce moderno Patrono, ipſe ſiquidem nominavit R.P.D. Joannem de Matthæis Sanctiſſimi Domini Noſtri Cubicularium Honoris, & modo Prælatum, & Gubernatorem Civitatis Montis Alti, nominavit inquam, ad alteram ex Cappellaniis vacantem; cumque hic in Urbe reſidere non poſſit, ex facto ipſo Ducis Patroni, deſumitur, non adeſſe in Cappellaniis ſtrictum onus celebrandi per ſe ipſum, & ſic ceſſare quoad ipſas quamcumque incompatibilitatem cum aliis Beneficiis licet reſidentialibus.

Contendit e contra Marcus Abbas Gilius ſtrictiſſimum eſſe Præpoſiti onus reſidendi, & ſic præpoſituram eſſe cum Epiſcopatu Civitatis Caſtellanæ, & Hortanæ incompatibilem. Contendit ulterius nullam adeſſe contrariam obſervantiam, & quatenus eadem in facto eſſet verificata; quod illa nunquam in jure poſſet ſuffragari.

Et in eo quidem, quod attinet ad aſſumptum veræ, & præciſæ Reſidentiæ, in ordine ad Præpoſituram, & ſic ad ejus incompatibilitatem cum Epiſcopatu, probatio ex allegata Bulla inſtitutionis deſumitur; primo. quia *in* §.6. Præpoſitus conſtituitur Caput Cappellanorum, & Clericorum, quibus dicitur præeſſe debere; ſecundo, quia *in* §. 7. imponitur Præpoſito, Sacriſtæ. & Cappellanis onus celebrandi Miſſas per ſe ipſos, & Præpoſito datur facultas concedendi licentiam Cappellanis celebra di per alios, ſi legittime fuerint impediti, ſubdendo, quod debeant illi Præpoſi-o obedire, tanquam membra capiti; tertio, quia *in* §. 11. inſtitutio Præpoſiti reſervatur Cardinali Urbis Vicario, & inſtitutio Sacriſtæ, & Cappellanorum ipſi Præpoſito pro tempore confertur; & ex his omnibus ſimul junctis deducitur, Præpoſitum debere reſidere, & ſic præpoſituram eſſe cum Epiſcopatu incompatibilem.

In eoque, quod ſpectat ad obſervantiam, dicitur eam nec eſſe verificatam in facto, nec in jure relevare. Dicitur autem eam non eſſe in facto verifica-

tam, tum quia ex Regeſtis hujus Sacræ Congregationis habetur, quod Joannes Puccius, Secretarius Cardinalis Montis Alti, & præpoſitus hujus ejuſdem præpoſituræ, Sacræ Congregationi ſupplicavit pro licentia celebrandi per alium, quæ attenta ejus infirmitate, conceſſa fuit *die* 3. *Martii* 1657. tum quia in Regeſto Authographo Tabellarum onerum Miſſarum Eccleſiarum Urbis, quod exiſtit in Computiſtaria Sacræ Congregationis Viſitationis, legitur, quod præpoſitus, & cæteri Cappellani habent onus celebrandi per ſeipſos; itaut obſervantia faveat celebrationi per ſe ipſos, & ſic incompatibilitati cum aliis beneficiis reſidentiam requirentibus; abſque eo quod vis ulla fieri valeat in celebrationibus Miſſarum per alios, quæ factæ afferuntur a Cappellanis, cum id potuerit procedere a licentia Præpoſiti, qui facultatem habent eam elargiendi.

Dicitur præterea, obſervantiam in jure non relevare, quia quando aliquod onus in fundatione imponitur, illud eſt executioni mandandum, & illi derogari non poteſt, & quæcumque in contrarium admittuntur, aut fiunt, rejici debent tanquam abuſus, & corruptelæ, juxta *caput* 5. *ſeſ.* 25. *de Ref.*

In nihilum urgente reddituum diminutione, nec non facto Domini Ducis, qui R. P. D. Matthæjum præſentavit, cum diminutio reddituum, de qua nunc agitur, non ſufficiat pro eximendo onere impoſito in fundatione, eoque fortius, quia ſubſecuta dici nequit ſtatim poſt obitum Siſti V. pro majori etenim parte contigit occaſione diminutionis reddituum locorum Montium, quæ accidit longe poſt obitum dicti Pontificis. Cumque Dominus Dux præſentaverit R. P. D. de Matthæis, ſed cum omnibus honoribus, & oneribus & tempore, quo de ipſo nunquam cogitabatur, quod a SS.D.N. præfici poſſet Gubernio Montis Alti.

His ſtantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An Præpoſitura ad Scalas Sanctas ſit incompatibilis cum Epiſcopatu Civitatis Caſtellanæ, & Hortanæ, in caſu &c.

Affirmative & amplius.

Seſ. 24. *c.* 18. *de Refor.*

ISCLANA PAROCHIALIS. Thomas Morgionus rejectus in concurſu, habito occaſione Collationis Parochialis Eccleſiæ Spiritus Sancti, Suburbii Celſæ in Civitate Iſclana, appellationem interpoſuit, & annuente hac Sacra Congregatione, uti colligitur ex reſponſo edito *die* 23. *Julii anni præteriti* 1718., ad novum examen provocavit Cajetanum Boncore in memorato concurſu prælectum; exortaque ſubinde controverſia, an novum examen eſſet in civitate Iſclana, vel in Urbe explendum, Sacra Congregatio nedum *die* 24. *Septembris ejuſdem anni* cenſuit, quod examen eſſet explendum in Urbe, ſed intimato: fruſtraque expectato Boncore reſcripſit *die* 21. *Januarii hujus anni* 1719., quod examinaretur hic in Urbe Thomas Morgionus, & quod reportata approbatione ſupplicaret pro facultate expediendi Bullas in Dataria.

Morgionus fuit examinatus, & approbatus ab Examinatoribus Synodalibus Urbis, eodemque deinde ſupplicante pro dicta facultate recurrendi ad Datariam Apoſtolicam, ad effectum Bullas expediendi, Sacra hæc eadem Congregatio *die* 4. *Februari hujus anni* demandavit, quod prod. erentur requiſita utriuſque Collitigantis, hoc eſt Cajetani Boncore, & Thomæ Morgioni, & reclamante Morgiono adverſus hoc Reſcriptum, in proxime præterita Congregatione dictum fuit, quod cauſa ponerctur in folio.

Caje-

Cajetanus Boncore dicit se fuisse approbatum, & prælectum in concursu habito occasione vacationis Ecclesiæ parochialis, de qua nunc agitur, & Thomam Morgionum per approbationem subinde reportatam ab Examinatoribus Urbis, nihil aliud obtinuisse, quam absterſionem maculæ rejectionis passæ in eodem Concursu, hinc inferendo, præsentem quæstionem esse inter duos approbatos tanquam idoneos, quoad scientiam pro exercenda cura animarum; in quo rerum statu, cætera requisita sunt examinanda, cum nemo non sciat solius scientiæ non esse habendam rationem in collatione parochialium, nec Doctiorem esse Docto magis idoneum, ut Ecclesiam curatam obtineat; punctoque redacto ad alia requisita, Cajetanus, qui sua enumerat in scriptura per manus circumferenda, putat causam esse ad sui favorem resolvendam.

E contra Thomas Morgionus dicit, causam præsentem non versari inter duos Approbatos; approbatio siquidem, & prælectio reportata in Civitate Isclana a Cajetano Boncore non est habenda in ulla consideratione, cum ejus effectus fuerit suspensus per remedium appellationis a se interpositæ, & cum idcirco perinde habenda sit, ac si non emanasset.

Absque eo quod quidquam referat, quod approbatio, quam ipse obtinuit ab Examinatoribus Urbis, eundem constituat, & qualificet tanquam idoneum, vel ad summum tamquam magis idoneum, quoad scientiam, sed nullo modo impediat, quod Cajetanus non sit absolute, & simpliciter dicendus approbatus tanquam aptus in his, quæ pertinent ad litteraturam, itaut semper quæstio sit inter duos approbatos; tum quia si id admitteretur, frustatoria remaneret dispositio *Bullæ* 33. *S. Pii V.* indulgens rejecto in concursu appellationem, & concedens provocationem ad novum examen coram Judice appellationis, cum approbatus in primo examine semper recusare posset accessum ad Judicem appellationis, & semper se a novo examine subtrahere posset, dicendo se esse jam approbatum, & quæstionem unice reduci posse ad ad alia requisita, tum quia si Cajetanus ad Urbem veniisset, & se examinatoribus Synodalibus præsentasset, dari potuisset casus, quod rejectus fuisset, & quod ipse Thomas fuisset prælectus, quæ possibilitas operatur, ut dictus Cajetanus non sit absolute, & simpliciter qualificandus tanquam approbatus.

Addit denique Morgionus, se cæteris non carere requisitis, eademque longe præponderare requisitis Cajetani, uti latius probare intendit in sua scriptura per manus circumferenda.

Quocirca dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An sit locus exhibitioni requisitorum utriusque Collitigantis in casu, & quatenus affirmative.*

II. *An Parochialis Ecclesia sit attribuenda Cajetano, vel potius Thomæ in casu &c.*

Ad Primum negative, ex quo Cajetanus noluit se examini subjicere in Urbe. Ad Secundum, instituendum esse novum Concursum coram Emo Archiepiscopo Capuano, & ad Mentem.

Sess.24. c.1. de ref. Matr.

PISTORIEN. MATRIMONII. Vitus Romigiallus Matrimonium per verba de præsenti contraxit cum Vidua Maria Elisabetha Donati coram Testibus, & coram Thoma Valluchio Curato Ecclesiæ Vicariæ S. Augustini extra Portam S. Marci, qui, licet non esset Parochus contrahentium, dixit tamen se habuisse licentiam a Vicario Generali Civitatis Pistorien sis, prædictos matrimonio jungendi, omissis etiam denunciationibus, uti legitur adnotatum in Libris matrimoniorum dictæ Ecclesiæ.

Putant Vitus, & Elisabetha Matrimonium esse validum, quia Concilium Tridentinum *sess.24.de Reform. Matrimonii cap. primo*, præscribit matrimonium esse contrahendum, præsente Parocho, vel alio Sacerdote de ipsius Parochi, seu Ordinarii licentia, & duobus vel tribus Testibus, & nomine Ordinarii venit Vicarius Generalis in re, & ad effectum de quo agitur, juxta late deducta *per Sanchez de Matrim. lib.3.disput.29. quæst.3.n.18,,* & 19.; Quia vero ex adverso opponitur, quod Vicarius Generalis dictam licentiam concedere non poterat, ex quo Episcopus vero, & proprio Contrahentium Parocho inhibuerat, ne eos Matrimonio conjungeret, & quod Vicarius Generalis non concessit absolutam licentiam, sed conditionatam, quatenus videlicet adfuisset consensus Proximorum dicti Viti Romigialli; ex juribus ab utraque parte circũferendis, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An constet de validitate Matrimonii, in casu &c. & quatenus negative.*

II. *An sit locus illius revalidationi, in casu &c.*

Non proposita cum sequente.

Sess.22.c.9. de ref.

TARANTASIEN. Occasione cujusdam saluberrimæ Aquæ, quæ a quodam Monte scaturire cœpit in finibus Ducatus Sabaudiæ, & signanter in Comitatu Tarantasiæ, ad cujus aquæ potum finitimarum gentium factus est, & fit concursus, constructum fuit quoddam Oratorium Beatæ Mariæ Virgini dicatum; cumque subinde actum fuerit de eodem in Ecclesiam ampliando, nec non de erigendo Hospitali, quod certe esset maximopere proficuum, ut illud exteri, & peregrini se recipere possent, contingit enim aliquando, ut nivibus, & glacie homines illis in locis opprimantur, & vita priventur, quemadmodum legitur in actis Tarantasiensis Ecclesiæ Lugduni editis anno 1697. *fol.*140. ibi, *Verum quoniam in hac nostra Diœcesi aliquando accidit, homines vita privari, sive ex altissimorum Montium præcipitiis, sive opprimi nivibus, aut glacie*, exorta est controversia inter Comunitatem, & homines Pagi Peysei, & dicti Pagi Parochum tum super oblationibus, tum super erectione Hospitalis, Causaque ad hanc Sacr. Congregationem devoluta, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An Parocho Peysei de oblationibus a Fidelibus exteris, & non Parochianis Oratorio Rurali B.M. Virginis relictis, debeatur aliqua portio in casu &c.*

II. *An Universitati Peysei, & Procuratori Piorum Operum ab eodem constituto, liceat cum dictis oblationibus ampliare dictum Oratorium, illudque in formam publicæ Ecclesiæ redigere, dissentiente Parocho in casu &c.*

III. *An eidem Universitati cum dictis oblationibus pro commodo peregrinorum, & exterorum ad dictum Oratorium confluentium liceat erigere Hospitale, etiam dissentiente Parocho, in casu &c.*

IV. *An pro celebratione Missæ quotidianæ in d. Oratorio in Ecclesiam erigendo, & pro inserviendo dicto Hospitali, liceat eidem Universitati deputare Cappellanum independenter a Parocho in casu &c.*

Die

Die Sabbathi 22. Aprilis 1719.

CUM nonnulla Cauſarum dubia, inferius recenſenda, in noviſſima Congregatione deciſa minime fuerint, dignabuntur EE. VV. dictæ Congregationis folium reaſſumere & ſequentibus dubiis reſpondere.

PISTORIEN, MATRIMONII. *Seſſ.24. c.1. de Ref.Mart.*

I. *An conſtet de validitate Matrimonii in caſu, &c. & quatenus negative.*

II. *An ſit locus illius revalidationi, in caſu &c.*

Ad Primum affirmative. Ad Secundum ſatis proviſum in primo.

TARANTASIEN. *Seſſ.22. c.9. de Ref.*

I. *An Parocho Peyſei de oblationibus a Fidelibus exteris, & non Parochianis Oratorio Rurali B.M. Virginis relictis, debeatur aliqua portio, in caſu &c.*

II. *An Univerſitati Peyſei, & Procuratori Piorum Operum ab eadem conſtituto liceat cum dictis oblationibus ampliare dictum Oratorium, illudque in formam publicæ Eccleſiæ redigere, diſſentiente Parocho in caſu &c.*

III. *An eidem Univerſitati cum dictis oblationibus pro commodo peregrinorum, & exterorum ad dictum Oratorium confluentium liceat erigere hoſpitale, etiam diſſentiente Parocho, in caſu &c.*

IV. *An pro celebratione Miſſæ quotidianæ in d. Oratorio in Eccleſiam erigendo, & pro inſerviendo d. Hoſpitali, liceat eidem Univerſitati deputare Cappellanum independenter a Parocho, in caſu &c.*

Ad primum negative. Ad ſecundum affirmative juxta modum. Ad tertium dilata. Ad quartum negative, & Sacerdos deputetur ab Ordinario.

NARNIEN. JURISPATRONATUS. Propoſita fuit hæc Cauſa in poſtrema Congregatione, & non fuit reſoluta: cum reſcriptum fuerit. *Dilata, & exhibeatur actus diffinitorii, in quo dedit facultatem Provinciali ad nominandum.* Notificato Patribus reſcripto, cauſa reproponitur, quocirca dignabuntur EE.VV. decernere. *Seſſ.25.c.9. de ref.*

An, & ad cujus favorem ſuſtineatur nominatio ad Beneficia erecta in Cappella Sanctiſſimi Crucifixi S. Nicolai Colliſcipionis, in caſu &c.

Proponatur in prima.

TUDER-

Sess.24. c.1. de ref. Matr. TUDERTINA. Rosa Bufalini sponsalia contraxit cum Dominico Adriani *die 6. Octobris* 1717. quæ fuerunt ab ipsa subinde ratificata coram Notario, & Testibus; cumque ad avertenda scandala, & inimicitias, quæ oriri poterant inter Cæsarem Rosæ patrem, & prædictum Dominicum, fuerit Rosa collocata in Monasterio Montis Christi; & deinde translata ad aliud Monasterium Sanctissimæ Trinitatis, in quo præviis necessariis voluntatis explorationibus, intendit professionem emittere regularem, in præsenti occurrit agere de validitate sponsalium, & de eorum observantia.

Quoad validitatem sponsalium, contendunt Cæsar pater, & Rosa filia de eadem nullatenus constare, cum inita fuerint, malis accedentibus artibus, & importunis præcibus, machinationibus Sacerdotis Petri Adriani sui Confessarii, & germani fratris Dominici ex adverso comparentis pro sussistentia sponsalium.

Quoad observantiam vero dictorum sponsalium, prætendunt supradicti Cæsar, & Rosa, quod quatenus ea essent valida, non essent tamen ullo modo servanda, vel quia parentum indignatio reputatur causa sufficiens pro dissolutione sponsalium, & multo magis cum Cæsar pater obstinatam litem prosequatur in judicio Civili contra Dominicum super invaliditate sponsalium, & in judicio Criminali contra Petrum Sacerdotem ejus fratrem, & totius hujus negocii auctorem, vel quia si Rosa meliorem partem eligendo vult ingredi Religionem, non videtur dubitari posse de sponsalium dissolutione, cum matrimonium ratum, & non consumatum per ingressum in Religionem, secuta professione dissolvatur, juxta *Textum in cap. ex publico de convers. conjug.*

Absque eo quod quidquam referat, quod sponsalia sunt jurata, itaut Sponsa teneatur prius contrahere matrimonium antequam Religionem ingrediatur, juxta *Textum in cap. commissum de sponsal* vel quia Textus loquitur de consilio, non de præcepto, uti docet *Sanchez de Matrimonio lib.1. disput.43.n.3.* vel quia procedit in eo, qui tantum proposuit ingredi in Religionem, & adhuc ingressus non est, inter moras etenim deliberationis præcipitur, ut contrahat matrimonium, & deinde Religionem ingrediatur, uti explicat *Gonzalez in d. cap. commissum*. & late prosequitur *Piring. ad tit. Decret, de sponsal. & matrim. sect.4. §.2. num.52. & 53.*

His positis, dignabuntur EE. VV. decernere.

An constet de validitate sponsalium, & quatenus affirmative, an illa sint servanda, in casu &c.

Proponatur in Prima.

Sess.14.c.7. de ref. BISUNTINA. Clemens Joseph Pollet de Chintre Bisuntinæ Diœcesis, cupiens adscribi militiæ Clericali, petiit, & obtinuit a Sede Apostolica dispensationem ab irregularitate, quam incurrerat, ex eo quod militiæ sæculari nomen dederat, & arma pro sui Principis servitio gesserat, nemine tamen interfecto, aut mutilato. Quia vero occasione, qua ipse erat Dux, seu Officialis subalternus cohortis militum Præsidiariorum in quadam Arce, habuit in mandatis a suo Superiore, ut quosdam insequeretur, qui ad furandum illuc advenerant, alteri mandavit Officiali, et hæc adimpleret, & hic eos insecutus apprehendit, & ad carceres publicos duxit, & capti subinde per Judices regios damnati fuerunt, & ultima supplicii pœna affecti; stimulis conscientiæ agitatus, dubitat, an dispensatio obtenta

sub

sub ea expressione, quod neminem occiderat, aut mutilaverat sibi prodesse possit.

Pro affirmativa facit, quod non obstantibus his, quæ supra fuerunt insinuata, nunquam dici potest, quod aliquem occiderit, seu mutilaverit, quo admisso, sequi videtur, dispensationem obtentam eidem debere esse proficuam & multo magis cum Orator nullum dederit suffragium super occisione eotum, qui capti fuerunt, in quibus terminis videtur cessare irregularitas, qua cessante non alia remanere potest irregularitas, quam illa contracta occasione militiæ assumptæ, quæ per dispensationem Apostolicam fuit jam de medio sublata: & in terminis ejus, qui clamorem extulit adversus fures prævidendo, quod si caperentur, ultimo poterant supplicio mulctari, quod ab illo non contrahatur irregularitas, licet deinde fures a Judice, vel a circumstantibus occidantur, docet *Del Bene inter tract. moral. tract.6, de comit. seu parlam dubit.8. num.21. & seqq.*

Pro negativa vero opinione facit, quod irregularitas ex homicidio contrahitur aut facto, aut præcepto, aut consilio, juxta *Textum in cap. sicut*, §. *Clericos*, ibi: *& illos, qui consilium dederunt, & in cap. significasti il secondo*, ibi: *neque ipsius studio, consilio, vel mandato; titulo de homicidio voluntario, vel casuali*, & notabilis est glossa *in cit. cap. sicut*, §. *consilium*, ibi: *& sic distingue circa hanc materiam, aut committitur homicidium voluntate, aut casu, aut necessitate. Si voluntate, quod fit tribus modis, facto præcepto, & consilio. In quocumque istorum casuum, qui committit homicidium, non solum non debet promoveri, sed in perpetuum debet deponi*. Si autem irregularitas ex homicidio contrahitur, non solum facto, sed etiam præcepto, atque consilio, videtur, quod Orator eam incurrerit statim ac alteri Officiali demandavit, ut hostes furantes insequeretur, qui deinde ad mortem damnati sunt, cum ad incurrendam in his terminis irregularitatem sufficiens reputetur quodcumque dictum, vel factum, quod dirigatur, sive ordinetur ad homicidium inde secutum, quemadmodum post Navarrum, & Avilam docet *Piring. ad tit. Decret de homicidio voluntario sect.4. §.1. sub num.94.* in quo rerum themate dispensatio obtenta Oratori suffragari non posset. S-

Additur, quod si Orator ipse insecutus fuisset furantes, eosque apprehendisset, i idemque subinde morte mulctati fuissent, irregularis evasisse dici posset ex homicidio secuto. idem ergo judicium ferendum esse videtur, etiam in hypothesi, in qua Orator non est insecutus, sed alteri mandavit, ut fures insequeretur, qui postmodum a Judicibus ultimo fuerunt affecti supplicio, uti probat *Textus in cap. is qui de homicidio in 6.*

His positis, dignabuntur EE. VV. decernere

An Oratori suffragetur obtenta dispensatio, in casu &c.

Negative.

ANTEQUEXEN. IN INDIIS OCCIDENTALIBUS. Episcopus Antequexen. in Indiis Occidentalibus litteras dedit Sanctissimo Domino Nostro in quibus exposuit, quod in sua Civitate plurimæ fiebant processiones tempore Quadragesimæ. & signanter in Hebdomada majori, & quod præsertim tempore noctis, cum functiones illæ ad multam noctem producerentur, scandala sequebantur, & mala, quæ non licet homini loqui, nedum in vicis, & plateis sed etiam in ipsis Ecclesiis, & quod idcirco ipse prohibuit processiones tempore Quadragesimæ, exceptis duabus in feria sexta.

Sess.25. de Reg. c.12.

xta majoris hebdomadæ, lata lege, quod feria quinta in Cæna Domini omnes Ecclesiæ clauderentur hora nona post meridiem, & quod demum spatio quindecim annorum, hæc omnia feliciter, & cum plausu executioni mandata sunt, cum populus non sit duræ cervicis, nec domus sit exasperans.

In iisdem quoque litteris exponitur, quod ad majorem Dei gloriam, adhibito consilio, & consensu Capituli Cathedralis Ecclesiæ, & Magistratuum, præcepit, ut dies Expectationis Beatissimæ Virginis Mariæ, qui magna cum celebritate recolitur habeatur, & sit festivus de præcepto; cumque Episcopus Summum Pontificem exoraverit pro horum omnium confirmatione, & a Sanctitate sua fuerint preces remissæ ad hanc Sacram Congregationem, in præsenti agendum est, an gesta ab Episcopo sint auctoritate Apostoliaa confirmanda.

Quoad diem itaque festum de præcepto Expectationis Beatæ Mariæ Virginis, pro quo a Sacrorum Rituum Congregatione concessum fuit nonnullis Diœcesibus Officium particulare, de jure communi, sicuti potest Summus Pontifex festum indicere de præcepto in universa Ecclesia, ita potest Episcopus hoc ipsum facere in sua Diœcesi, accedente consensu Cleri, & Populi, uti probat *Textus in can. pronunciandum de consecrat. dist.*3. *& in cap. conquestus de feriis*, & licet nonnulli Doctores dicant, consensum populi de consuetudine amplius non requiri, omnes tamen agnoscunt necessitatem consensus Capituli, *Azor. instit. moral. tract.*27. *lib.*1. *cap.*26. *quæst.*1. *&* 2. *Diana in edit. coordinat. tom.*3. *tract.*3, *resolut.*89. *num.*2. & quoad Bullam 291. Urbani Octavi, in qua dies festi statuuntur, non prohibetur Ordinariis aliorum festorum indictio, sed tantummodo iidem admonentur, ut a dicta indictione novorum festorum de præcepto studeant, quantum fieri potest, abstinere.

His positis, dignabuntur EE. VV. decernere.

An, & quomodo precibus sit annuendum.

Affirmative.

*Sess.*25. *c.*8. *de Ref.*

MAGDALUNEN. Fundatum fuit in Oppido Magdaluni Hospitale pro curandis, & alendis Oppidi, aliorumque locorum Duci Magdaluni subjectorum infirmis, & fundatio initium habuit a Legato Diomedis Ducis Caraffæ, qui anno 1560. in suo ultimo Testamento erectionem demandavit, relictis ducatis 1000. in fabricam impendendis, & aliis bis mille pro dote, eaque adjecta conditione, ut si aliquid superesset, demptis Hospitalis expensis, erogaretur singulis annis in dotationem Pauperum Puellarum. Suumque habuit fundatio complementum opera Ducissæ Robertæ, quæ post obitum Ducis Diomedis Virj nedum suas circa annum 1566. contulit opes, sed impetratis a Summo Pontifice S. Pio V. litteris in forma brevis pro unione cujusdam antiquæ Ecclesiæ B. Mariæ Virginis *de Raccomandatis*, certas pro regimine Hospitalis approbari Apostolica auctoritate obtinuit leges, & potissimum ut a se, suisque successoribus, duo aut tres nominari possent Oeconomi, ab Ordinario tamen approbandi, qui singulis annis, tam Ducissæ, quam ejus successoribus, tenerentur rationem administrationis reddere coram Ordinario, & quod exuberantes redditus Hospitalis converterentur in dotes Puellarum nuptui tradendarum, aut in Captivorum redemptionem, aut demum in Carceratorum subsidium.

Fun-

Fundatio hæc Hoſpitalis propitium, utilemque, prout ſperari poterat, non habuit effectum; Cives etenim Magdalunenſes, aliique ad ejus beneficium invitati probro habuerunt, ſe curandos ad dictum Hoſpitale conferre, & neglecta fere dotium diſtributione, non ſolum Adminiſtratores omnem operam navarunt in emendo nova pro Hoſpitali ſtabilia, itaut in unum collectis, tam bonis primæ fundationis, quam aliis ſubinde comparatis, annuus redditus, teſte Epiſcopo, ſit in ducatis 1070. circiter, ſed quod gravius eſt, cum circa annum 1638. irrepſiſſet opinio, quod Ducibus Fundatoris hæredibus, pro ſuo arbitrio, & conſcientia in alios uſus pios vertere liceret redditus, ſubſtentationi infirmorum exuberantes, nulla requiſita licentia Ordinarii, aut alterius Eccleſiaſtici Superioris, permiſerunt, ut ad eorum manus devenirent ducati 11000.

Res hoc modo ſe habuit uſque ad annum 1660. quo decurrente, Antonia Caraccioli ex Principibus Abellinatenſium, tunc temporis Magdaluni Duciſſa, ignara, uti credere fas eſt, fundationis Hoſpitalis, & eorum, quæ in fundatione continebantur, curavit ex ſuperfluis ejus redditibus conſtrui Monaſterium pro Virginibus Deo dicandis; cumque ejus obitu ſubſecuto, non amplius fuerit cogitatum de Monialibus introducendis, non obſtante, quod fabrica ad finem fuerit ab ipſa perducta, adeout de anno 1688. Moniales Terræ Cereti Theleſinæ Diœceſis, tunc impellente terræmotus flagello, facile, & commode intra ſepta novi Monaſterii ſe recipere, & ad ſeptennium uſque in eo commorari valuerint, delata modernis hiſce temporibus rei familiaris adminiſtratione ad Duciſſam Carlottam Columnam matrem, tutricem, & bajulam hodierni Ducis Magdaluni, adinventiſque in domeſtico Archivio tabulis Teſtamentariis Diomedis Caraffæ Fundatoris, necnon litteris Apoſtolicis S. Pii V. agi cœptum eſt de rebus componendis ad limites æquitatis, atque juſtitiæ.

In hujus itaque intentionis executionem tam prædicta Duciſſa, quam moderni Oeconomi Hoſpitalis recurſum habuerunt ad Tribunal R. Fabricæ, factaque fideli expoſitione eorum omnium, quæ in præteritum evenerant circa malam reddituum Hoſpitalis adminiſtrationem, & minus congruam eorum applicationem, quodque ſuæ intentionis erat de fructibus ſupra inveſtitis fundare, atque dotare Monaſterium pro recipiendis Virginibus Deo dicandis, honeſta de more compoſitio facta eſt, ceſſis a Fabrica juribus quomodocumque ſibi competentibus, ſub obtentu perficiendi cœptum opus Monaſterii; cumque pro omnium rerum complemento, Duciſſa Carlotta, prædictique hodierni Oeconomi Hoſpitalis Sanctiſſimo Domino Noſtro ſupplicaverint pro applicatione capitalium, & fundorum, qui fuerunt quidem comparati ex fructibus Hoſpitalis, ſed ex iis fructibus, qui alias in dotes Puellarum converti debuiſſent, ut horum capitalium ope fundari valeat, & ſtabiliri Monaſterium Monialium, necnon pro approbatione nonnullarum aliarum conditionum, quæ in minuta exarata ſub reſervatione aſſenſus Apoſtolici habentur, preces de more fuerunt ad hanc Sacram Congregationem remiſſæ.

Scriptum fuit Epiſcopo pro informatione, & voto; cumque ipſe cenſuerit, petitioni eſſe annuendum, & eſſe novo Monaſterio faciendam aſſignationem bonorum, atque reddituum, impoſita eidem obligatione expendendi pro manutentione Hoſpitalis, quatenus neceſſitas exigat, quolibet anno, ducatos 300. uti fuſius legi poteſt in ejus relatione, operæ pretium exiſtimatum fuit pro ulteriori diligenti negocii examine illud committere Emi-

nentiſſimo Domino meo Cardinali Ptolomæo, ut dignaretur rem perpendere, & votum ſuum S. Congregationi aperire,

Aſſumpto ab Eminentia Sua examine, eodemque ad calcem docte, & ſolide de more perducto, ut ex ejus voto per manus circumferendo dignoſci valet, tria ſunt, in quibus Eminentiſſimus Dominus adhibendam cenſet aliquam moderationem,

Cum itaque Epiſcopus in ſua informatione ſenſerit, faciendam eſſe Monaſterio bonorum applicationem, impoſito eidem onere ſubminiſtrandi pro manutentione Hoſpitalis ducatos 300. quatenus neceſſitas exigat, uti ſupra dictum eſt, præſtitaque eidem Monaſterio facultate convertendi in proprium uſum redditus, qui infirmis deficientibus ſupereſſe poſſent, Eminentiſs. Ptolomæus cenſet, in hac hypotheſi redditus eſſe erogandos in dotalia ſubſidia Puellarum, ut quantum fieri poteſt, executioni mandetur voluntas Fundatoris, & Apoſtolicis obtemperetur litteris S. Pii V.

Item cum inter alias res, quæ a Duciſſa Carlotta petuntur occaſione hujus fundationis, ea ſit, quod ſibi, & Duciſſis in futurum, ſemel obtenta licentia Sedis Apoſtolicæ, liceat ingredi clauſuram Monialium duodecies per annum, & cum competenti aliarum nobilium, vel honeſtarum fœminarum numero, quæ tamen excedere non valeant numerum duodecim perſonarum, Eminentiſs. Ptolomæus eſt in ſenſu, quod aliqua adhibeatur moderatio, ita nimirum, ut nonniſi cum parvo numero perſonarum arbitrio Epiſcopi, & nonniſi ter, aut quater in anno, Duciſſæ hujuſmodi indulto frui valeant.

Denique, cum inter alias res proponatur, quod admittatur unus Civis Magdalunenſis toties quoties Epiſcopus eſt ingreſſurus ſepta Monaſterii, Eminentiſſimus Ptolomæus cenſet, id eſſe remittendum arbitrio, & prudentiæ ejuſdem Epiſcopi.

Poſtremo, cum petatur, quod Puellæ Magdalunenſes, quæ ſupra numerum ab Epiſcopo taxandum, erunt in Monaſterium aliquando recipiendæ, non teneantur eleemoſynam, quam ſupradotem appellant, perſolvere niſi in ducatis 30. Eminentiſſimus Ptolomæus cenſet tutius eſſe, quod ſupplicent in caſibus particularibus pro moderatione dotis, quæ alias deberet eſſe duplicata, juxta notum Decretum Clementis VIII.

His ſtantibus, dignabuntur EE. VV, decernere.

An, & quomodo petitioni Duciſſæ Carlottæ, & Oeconomorum Hoſpitalis ſit annuendum, in caſu &c.

Affirmative juxta votum Emi Ptolomæi, & quoad ingreſſum in Monaſterium pro facultate ingrediendi per ſex vices quolibet anno, & cum comitatu ſex Matronarum quoad Duciſſam Carlotta, & quoad alias in Ducatu ſuccedentes pro facultate ingrediendi per tres vices quolibet anno, & cum tribus tantum Matronis, ſervata in reliquis forma aliarum Clauſularum, quæ in conſimilibus Brevibus pro ingreſſu in Monaſterium apponi ſolent.

ÆSI-

ÆSINA CAPPELLANIÆ. An. 1672. Joannes Jacobus de Ambrosiis a fundamentis extruxit in Castro Rosorii Ecclesiam in honorem S. Ambrosii, emissa jurata promissione de eadem dotanda, in cujus obligationis executionem *die* 8. *Octobris* 1695. pro dote assignavit Prædium in vocabulo *li Pratelli*, cujus annui redditus scutorum circiter 50. percipi deberent a Cappellano, cui fuit impositum onus celebrandi per se, vel per alium quatuor Missas qualibet hebdomada. Et in eo quod attinet ad Juspatronatus activum, illud reservavit pro sua, & descendentium masculorum a Sindulpho Germano fratre familia in infinitum; in eoque quod spectat ad juspatronatus passivum, ad illud vocavit Sacerdotes, & Clericos ex prædictis familiis, quatenus adessent, in qua hypothesi statuit, quod nominatus amoveri non posset, & quatenus ex dictis Familiis Clerici, aut Sacerdotes non adessent, itaut exteri essent præsentandi, tunc voluit, quod Præsentatus esset amovibilis ad beneplacitum Patronorum; cumque noluerit se subjicere prædictis legibus, & sibi per consequens plenam asseruerit libertatem in præsentando, nominavit, & præsentavit ad Cappellaniam, quemdam suum consanguineum Vincentium Durellum Monacum Ordinis Cistercienſis Romæ commorantem, quatenus a Sede Apostolica dispensationem obtinuisset, & facultatem transeundi ad Ordinem Cluniacensium, hicque a se nominatus voluit, quod Rector esset, & perpetuus Cappellanus.

Paulo post assignationem dotis, Joannes Jacobus è vita decessit; cumque nominatus, seu præsentatus ab ipso propter incapacitatem a statu Monacali derivantem, Cappellaniam obtinere non potuerit, non fuit ab hæredibus facta instantia pro erectione Beneficii; quocirca accedente Episcopo Æsino ad visitationem Castri Rosorii anno 1697. post facta nonnulla Decreta, tam quoad quamdam januam, per quam habebatur ingressus in Ecclesiam a Joanne Jacobo extructam, quam quoad suppellectilia Altaris, fuit ab eodem præfixus terminus duorum mensium hæredi ad petendam erectionem Beneficii,, & provisionem Rectoris, ipsoque negligente adimplere mandata intra tempus præfixum, instante Promotore Fiscali, Episcopus declaravit, Beneficium esse ad se devolutum, illudque auctoritate Ordinaria erexit, & instituit in Beneficium perpetuum, imposita Cappellano obligatione celebrandi quatuor Missas qualibet hebdomada, juxta ea, quæ fuerunt a Fundatore præscripta, & Cappellaniam contulit Sinibaldo Durello Germano fratri Patris Vincentii Durelli, qui præsentationem, ut diximus, a Fundatore reportaverat.

Sinibaldus immissus fuit in possessionem Cappellaniæ *die* 19. *Sept.* 1699. sed mortuo Patre Vincentio Durello anno 1713. delataque hujus mortis notitia ad Philippum de Ambrosiis, fuit ab hoc tanquam Patrono nominatus ad Cappellaniam Nicolaus Bartolinus, exortaque inter hunc, & Sinibaldum controversia, post prolatam a Vicario Æsino sententiam favore Sinibaldi, bina proponuntur in hac Sacra Congregatione dubia, quorum alterum respicit qualitatem Cappellaniæ, alterum nominationem utriusque collitigantis, Sinibaldi scilicet Durelli, & Nicolai Bartolini.

Putat autem Sinibaldus, Cappellaniam S. Ambrosii, erectam in titulum perpetui Beneficii, non esse reformandam in Cappellaniam ammovibilem quoad Cappellanos extra familiam Fundatoris, non obstante ejusdem voluntate, cum prævalere debeat erectio facta servatis servandis ab Episcopo, qui concurrente hæredum negligentia, potuit devenire, sicuti devenit

ad erectionem Cappellaniæ, & eam efficere perpetuam, & quatenus voluntas Teſtatoris prævalere deberet Epiſcopali Ordinationi, itaut Cappellania cenſenda eſſet amovibilis, quando ipſa obtinetur a Cappellanis extra familiam, contendit idem Sinibaldus ſe eſſe manutenendum in poſſeſſione Cappellaniæ quoaduſque vivet, potiſſimum quia pro remotione Cappellaniæ quamvis amovibilis, neceſſaria eſt cauſa, quæ in hypotheſi non adeſt.

Excipit è contra Nicolaus de Bartolinis, primo, quod clara ſunt verba Fundatoris, in quibus diſponit, Cappellaniam debere eſſe amovibilem in hypotheſi, in qua ad eam præſententur Cappellani extra familiam Fundatoris. Secundo, quod Epiſcopus non poterat legem fundationis alterare. Tertio, quod decreta edita in viſitatione, de qua ſupra actum eſt, necnon erectio Beneficii ſecuta ſunt abſque neceſſariis citationibus intereſſe habentium, & ſignanter illorum de Ambroſiis, qui nunc ſunt in cauſa, & qui tunc erant minores. Quarto denique nullam poſſe Sinibaldo ſuffragari manutentionem, cum fuerit immiſſus in poſſeſſionem Cappellaniæ ex titulo nullo, & injuſto, multoque magis, qui ſubinde verus Patronus agnovit jus ſuum, & ad aliam præſentationem devenit.

His poſitis, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An erectio Cappellaniæ S. Ambroſii Caſtri Roſorii ad titulum perpetui Beneficii ſit reformanda in Cappellaniam amovibilem quoad Cappellanos extra familiam Fundatoris ad formam diſpoſitionis ejuſdem*, & quatenus affirmative.

II. *An ſit exequenda nominatio in perſonam R. D. Nicolai Bartolini, vel potius ſit manutenendus Durellus in poſſeſſione ejuſdem Cappellaniæ donec vixerit, in caſu &c.*

Ad primum affirmative. Ad ſecundum dilata, & coadjuventur probationes.

Seſſ. 24. c. 12. de Ref.

COMEN. DISTRIBUTIONUM. Anno 1618. fuit erectum, & fundatum in Cathedrali Eccleſia Comenſi ab Abbate Marco Callio inſigne Collegium octo Manſionariorum, qui inſervire deberent eidem Cathedrali diebus feſtis, & adjectis nonnullis aliis legibus, & Conſtitutionibus, facultate ſibi reſervata, eas pro ſuo arbitrio mutandi, & moderandi, & inter alias hæc aderat, quod videlicet ipſe Abbas, & ejus ſucceſſores retinere poſſent penes ſe unum ex dictis Manſionariis, qui, Patrono commorante in Civitate Comi, vel in ejus diſtrictu, non teneretur Eccleſiæ inſervire, niſi in diebus feſtis de præcepto, & proceſſionibus intereſſe, & Patrono abſente a Civitate, aut diſtrictu deberet ille eſſe liber, & immunis a ſervitio, ita tamen, ut tempore permanentiæ apud Patronum abſentem haberi deberet, ac ſi præſens eſſet in Choro.

Anno 1625. Pius Fundator auxit dotem favore Collegii Manſionariorum, & utendo memorata facultate ſibimet reſervata eoſdem obligavit ad reſidentiam, & intereſſentiam quotidianam ſervitio Eccleſiæ Cathedralis, & abrogavit jus, quod ſibi, & ſucceſſoribus aſſeruerat, retinendi penes ſe Manſionarium, qui, hoc minime obſtante, haberi deberet ac ſi præſens eſſet in Choro, juxta ea, quæ ſupra dicta ſunt.

Anno 1632. Marcus Abbas Gallius, conſtituto novo dotis augmento, binos alios addidit Manſionarios, impoſita iterum tam his, quam aliis obligatione

tione perpetuæ reſidentiæ, & intereſſentiæ Divinis Officiis, & in eo, quod attinet ad facultatem retinendi penes ſe Manſionarium, ſic diſpoſuit: *Che ſia lecito al ſudetto Illuſtriſs. Fondatore tenere appreſſo di ſe, ed in ſuo ſervitio uno di detti Manſionarii, qual mentre ſtarà al detto ſervizio, ſia eſente, e libero dalla reſidenza, e da qualſivoglia altro carico impoſto a detti Manſionarj, eccetto che dall'obligo della ſua contingente parte delle Meſſe. Ordina tuttavia, che detto Manſionario, benchè aſſente dal Coro, ed eſente come ſopra, debba eſſere riputato preſente, e debba godere il corpo del Beneficio, e delle diſtribuzioni quotidiane, frutti, redditi, ed emolumenti, che godono quelli, che attualmente riſiedono, come ſe ancor eſſo attualmente, e quotidianamente riſedeſſe,*

Anno 1683, Marchio Jacobus Gallius hæredem inſtituit fabricam Eccleſiæ Cathedralis Comi, & inter cætera demandavit, quod ex ſuis bonis erigerentur bini alii Manſionariatus uniendi, & aggregandi aliis decem Manſionariis ab Abbate Marco Gallio erectis, & fundatis: *volendo, che detti due Manſionarj ſieno tenuti oſſervare, e fare tuttociò, che fanno, ed oſſervano i ſudetti dieci, come ſe anch' eſſi foſſero ſtati fondati dal detto quond. Sig. Abbate Marco nella di lui fondazione, fuori che circa l' applicazione del Santiſſimo Sacrifizio della Meſſa*; & ſub hac lege fuerunt anno 1689. nova hæc Beneficia ab Ordinario erecta.

Ad alterum ex his Manſionariatibus fundatum a Marchione Jacobo Gallio, nuper aſſumptus fuit Sacerdos Ptolomæus Pila, negotiorum geſtor, ſive agens Ducis Franciſci Gallii Patroni, exortiſque inter ipſum, & alios Manſionarios nonnullis controverſiis, iiſdemque ad Sacram Congr. delatis, ex juribus circumferendis, dignabuntur EE. VV. ſequentibus dubiis reſpondere.

I. *An duo Manſionarii fundati per Marchionem Jacobum Gallium teneantur reſidere, ac intereſſe Choro, cæteriſque Eccleſiaſticis functionibus, ſicuti tenentur alii Manſionarii prius erecti per Abbatem Marcum Gallium, in caſu &c.*

II. *An redditus annuus per D. Marchionem Jacobum relictus pro unoquoque ex dictis duobus Manſionariis ſit in fundatione partis deſtinatus pro Præbenda, & partim pro diſtributionibus quotidianis ad formam aliorum Manſionariatuum erectorum per Abbatem Marcum, in caſu &c.*

III. *An Sacerdos Ptolomæus Pila unus ex dictis duobus Manſionariis fundatis per Marchionem Jacobum pro eo tempore, quo eſt addictus ſervitio, ſeu gerit negocia D. Ducis Albeti teneatur ad reſidentiam, ac intereſſentiam, ſicuti cæteri Manſionarii, in caſu &c.* & quatenus negative.

IV. *An participare debeat de diſtributionibus, necnon fallentiis, ſeu punctaturis omnium aliorum Manſionariorum, in caſu &c.*

V. *An etiam de omnibus, & quibuſcumque emolumentis tam non fixis, vel extraordinariis, quam fixis, & ordinariis, quæ percipiuntur a Collegio Manſionariorum in exequiis mortuorum, aliisſimilibus functionibus, in caſu &c.*

VI. *An pro eo quoque tempore, quo dictus Sacerdos Pila in præteritum non interfuit Choro, aliiſque Eccleſiaſticis functionibus, ſit admittendus ad participationem diſtributionum, & fallentiarum aliorum Manſionariorum, in caſu &c.*

VII. *Quatenus vero affirmative ad tertium dubium. An pro eo tempore, quo non intereſt Choro, cæteriſque Eccleſiaſticis functionibus, amittat diſtributio-*

butiones quotidianas, & ad cujus favorem istæ cædere debeant in casu etc.

VIII. *An pro eo tempore, quo dictus Sacerdos Pila in præteritum defecit in supradicta interessentia a Choro, aliisque Ecclesiasticis functionibus teneatur restituere pecuniam exactam respectu portionis distinatæ pro distributionibus quotidianis.*

IX. *Quo vero ad alteram portionem destinatam pro Præbenda, an intret dispositio Sac. Conc. Trid. cap. 12. sess. 24. de ref. seu potius sit locus pœnæ injunctæ per Abbatem Marcum Gallium in cap. 5. instrumenti fundationis anni 1632. & quomodo sit providendum. in casu &c.*

X. *An dicti duo Mansionarii erecti per Marchionem Jacobum debeat in posterum gaudere de utilibus librarum trium millium relictarum in testamento d. Marchionis Collegio Mansionariorum, necnon debuerint illis gaudere etiam pro tempore præterito, in casu &c.*

XI. *An redditus relicti per Marchionem Jacobum pro dictis duobus Mansionariatibus debeant in posterum poni in communi massa cum redditibus Collegii Mansionariorum fundati per Abbatem Marcum, in casu &c.*

XII. *An iidem redditus sint exigendi a dictis duobus Mansionariis, seu potius a Caneparo Collegii ad hoc, ut quoad ratam destinaram pro distributionibus quotidianis distribuantur juxta præstitum Ecclesiæ servitium, in casu &c.*

Non proposita.

Die

Die Sabbathi 9. Maii 1719.

IN proxime præterita Congregatione nonnulla causarum dubia inferius recensenda indecisa remanserunt. Dignabuntur EE. VV. dictæ Congregationis folium reassumere, & sequentibus dubiis respondere.

NARNIEN. JURISPATRONATUS.

An, & ad cujus favorem sustineatur nominatio ad Beneficia erecta in Cappella Sanctissimi Crucifixi S. Nicolai Collisçipionis in casu &c. Sess. 25. c. 9. de reform.

Sustineri Nominationem factam favore Nicolai Leandri Paterni.

TUDERTINA.

An constet de validitate sponsalium, & quatenus affirmative, an illa sint servanda, in casu &c. Sess. 24. c. 1. de Reform atr.

Ad primam dubii partem affirmative. Ad secundam negative quatenus emittat Professionem, & amplius, & ad mentem.

COMEN. DISTRIBUTIONUM,

I. *An duo Mansionarii fundati per Marchionem Jacobum Gallium teneantur residere, ac interesse Choro, cæterisque Ecclesiasticis functionibus, sicuti tenentur alii Mansionarii prius erecti per Abbatem Marcum Gallium, in casu &c.* Sess. 24. c. 12. de Ref.

II. *An redditus annuus per D. Marchionem Jacobum relictus pro unoquoque ex dictis duobus Mansionariis sit in fundatione partim destinatus pro Præbenda, & partim pro distributionibus quotidianis ad formam aliorum Mansionariatuum erectorum per Abbatem Marcum, in casu &c.*

III. *An Sacerdos Ptolomæus Pila unus ex dictis duobus Mansionariis fundatis per Marchionem Jacobum pro eo tempore, quo est addictus servitio, seu gerit negocia D. Ducis Albeti teneatur ad residentiam, ac interessentiam, sicuti cæteri Mansionarii, in casu &c.* & quatenus negative.

IV. *An participare debeat de distributionibus, necnon fallentiis, seu punctaturis omnium aliorum Mansionariorum, in casu &c.*

V. *An etiam de omnibus, & quibuscumque emolumentis tam non fixis, vel extraordinariis, quam fixis, & ordinariis, quæ percipiuntur a Collegio Mansionariorum in exequiis mortuorum, ac aliis similibus functionibus, in casu &c.*

VI. *An pro eo quoque tempore, quo dictus Sacerdos Pila in præteritum non interfuit Choro, aliisque Ecclesiasticis functionibus, sit admittendus ad par-*

participationem distributionum, & fallentiarum aliorum Mansionariorum, in casu &c.

VII. *Quatenus vero affirmative ad tertium dubium. An pro eo tempore, quo non interest Choro, cæterisque Ecclesiasticis functionibus, amittat distributiones quotidianas, & ad cujus favorem istæ cædere debeant in casu etc.*

VIII. *An pro eo tempore, quo dictus Sacerdos Pila in præteritum defecit in supradicta intereſſentia a Choro, aliisque Ecclesiasticis functionibus teneatur restituere pecuniam exactam respectu portionis distinatæ pro distributionibus quotidianis.*

IX. *Quo vero ad alteram portionem destinatam pro Præbenda, an intret dispositio Sac. Conc. Trid. cap. 12. sess. 24. de ref., seu potius sit locus pœnæ injunctæ per Abbatem Marcum Gallium in cap. 5. instrumenti fundationis anni 1632. & quomodo sit providendum. in casu &c.*

X. *An dicti duo Mansionarii erecti per Marchionem Jacobum debeant in posterum gaudere de utilibus librarum trium millium relictarum in testamento d. Marchionis Collegio Mansionariorum, necnon debuerint illis gaudere etiam pro tempore præterito, in casu &c.*

XI. *An redditus relicti per Marchionem Jacobum pro dictis duobus Mansionariatibus debeant inposterum poni in communi massa cum redditibus Collegii Mansionariorum fundati per Abbatem Marcum, in casu &c.*

XII. *An iidem redditus sint exigendi a dictis duobus Mansionariis, seu potius a Canepario Collegii ad hoc, ut quoad ratam destinatam pro distributionibus quotidianis distribuantur juxta præstitum Ecclesiæ servitium, in casu &c.*

Ad primum, secundum, & tertium affirmative, & amplius. Ad quartum, quintum, & sextum satis provisum in tertio. Ad septimum, & primam dubii partem affirmative, & ad secundam servetur disposition Abbatis Marci Galli de anno 1632., & amplius. Ad octavum negative, & amplius. Ad nonum negative quoad primam partem, & affirmative quoad secundam, sed in futurum, & amplius. Ad decimum affirmative quoad primam partem, & quoad secundam partem affirmative, excepto Pila, & amplius. Ad Undecimum affirmative, & amplius. Ad duodecimum ad primam dubii partem negative, & ad secundam affirmative, & amplius, & summa a Canepario deponenda pro distributionibus non excedat summam, quam contribuunt cæteri Mansionarii.

Sess. 24. c. 1. de ref. matr.

VERCELLEN. Joannes Petrus Ferrarius ex Oppido S. Agathæ Diœcesis Vercellen. matrimonium contraxit in facie Ecclesiæ per verba de præsenti cum Anna Maria Pramajori è loco Dorzani ejusdem Diœcesis, præmissis denunciationibus in Ecclesia Parochiali memorati Oppidi S. Agathæ, iisdemque omissis in Parochiali Dorzani de consilio Parochi, qui reputavit, eas non esse necessarias in loco originis, ex quo Anna Maria moram

ram in memorato Oppido traxerat per decennium, durante vita primi ſui mariti; cum autem poſt contractum matrimonium, compertum fuerit, quod inter Conjuges aderat impedimentum affinitatis in tertio gradu, iidemque fuerint ſubinde ſeparati, recurſus habitus eſt ad Datariam pro obtinenda diſpenſatione, ſed excitata ab Officiali Matrimonium difficultate, quod admitti non poterat ſupplicatio cum expreſſione matrimonii ignoranter contracti, ſervata forma Concil. Trid. tum quia faciendæ erant publicationes in loco etiam originis mulieris, tum quia ex omiſſione denunciationum matrimonium dicendum eſt elandeſtinum, fuit a SS. D. N. commiſſum harum difficultatum examen huic Sacræ Congr., quæ juxta morem audire voluit Vicarium Capitularem Vercellenſem, qui factum ſupra recenſitum in omnibus, & per omnia dicit habere ſubſiſtentiam.

Quoad neceſſitatem denunciationum etiam in loco originis, facit reſolutio hujus Sacræ Congr. in *Senogallien.* 29. *Jan.* 1684. *lib.* 34. *Decr. fol.* 28. *a tergo*, *Bartholomæus Joannis Titta origine Senogallienſis matrimonium contrahere deſiderans extra locum originis ſupplicat declarari, an ultra fides ſtatus liberi, neceſſario faciendæ ſint denunciationes matrimoniales, etiam in loco originis, prout prætendit Parochus, coram quo matrimonium contrahi debet. Die &c. Sacra &c. reſpondit denunciationes etiam in loco originis eſſe neceſſarias.*

Quoad caſum vero, in quo aliquis per longum tempus habitaverit in loco, in quo matrimonium contrahit, an neceſſariæ ſint denunciatione in loco originis. facit antiqua reſolutio hujus Sacræ Congr. *lib.* 2. *Decr. p.* 184. in qua, cum quædam mulier nomine Meridiana familia Paganella, & origine Romana matrimonium contrahere vellet in Terra Guaſtaldi in qua habitaverat ſpatio ſeptem, aut octo annorum, & Viceſgerens Archipresbyteri dicti loci contenderet, denunciationes eſſe etiam faciendas in loco originis, memorata mulier huic Sacræ Congr. ſupplicationem exhibuit ſequentibus verbis conceptam: *cum agatur de interpretatione Conc. Trid., & revera non ſit vagans illa mulier, quæ per octo annos, vel circiter in una, & eadem Terra habitavit, propterea humiliter ſupplicat, quatenus eidem Viceſgerenti, ſeu aſſerto Vicario Apoſtolico committere, & mandare dignemini, ut ſi per ſeptem, vel octo annos in d. loco Guaſtaldi prædicta Meridiana habitavit, matrimonium hujuſmodi juxta Ritum S.R.E. celebrari permittat*, & huic ſupplicationi ſic reſpondit Sacra Congr. Concilii *cenſuit nihil obſtare, quominus Oratores poſſint matrimonium contrahere.*

Quoad punctum denique, an matrimonium contractum, omiſſis denuntiationibus, dicendum ſit clandeſtinum, facit reſolutio hujus Sacræ Congr. in *Hieracen. anni* 1587. *de qua lib.* 5. *Decr. pag.* 30. in qua cum quæreretur, an matrimonium dicendum eſſet clandeſtinum, utpote contractum omiſſis denunciationibus, & multo magis cum in Conſtitutionibus Synodalibus contra ſic contrahentes impoſita eſſet pœna excomunicationis, Sac. Congregatio dubio ſequentibus verbis concepto, *an omiſſis edictis hujuſmodi matrimonium dicatur clandeſtinum, proleſque illegitima, veluti ſi ſine teſtibus, & Parocho contraheretur*, ſic reſpondit *Congregatio Concilii cenſuit non dici, ſed contrahentes incidere in pœnam excommunicationis in Conſtitutionibus Synodalibus propoſitam.*

His ſtantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An neceſſariæ eſſent denunciationes in loco originis, in caſu*, & quatenus affirmative.

II. *An matrimonium sine illis contractum dicendum sit clandestinum, in casu &c.*

Ad primum negative. Ad secundum proponatur omnino in prima, audita Dataria.

Sess.22.de sacrif. Miss.in Decr.de obs. & evit.in celebr.Miss.

ROMANA SUSPENSIONIS ONERIS, ET REINTEGRATIONIS ELEEMOSINÆ MISSARUM. Factum hujus Causæ fuit expositum in folio Congregationis habitæ *die* 7. *Maii* 1719. quod EE.VV. poterunt reassumere. Tunc autem nulla fuit capta resolutio, sed repropositа Causa in sequenti Congregatione habita die 21. Maii ejusdem anni sub dubiis sequentibus.

I. *An celebratio Missæ quotidianæ pro anima qu. Ægidii Ursini de Vivariis intermittenda sit, quousq; fructus locorum Montium pro hujusmodi celebratione assignatorum per eorum continuum investimentum in alia Loca Montium, in totum ascendant ad annua scuta* 60. *in casu &c.*

II. *An pro Missis hucusque celebratis, annua semper eleemosyna scutor.*60. *debita fuerit, in casu &c.* & quatenus affirmative.

III. *An ex iisdem fructibus Locorum Montium ante omnia sit detrahenda, & persolvenda tota illa pecuniarum summa, quæ pro reintegratione eleemosynæ Missarum celebratarum ad hujusmodi annuam rationem* 60. *scutorum hactenus desideratur, in casu &c.*

Ad primum dubium fuit responsum *affirmative*, & ad secundum, & tertium *dilata*, eodemque modo responsum fuit ad prædicta postrema duo dubia in Congregatione habita *die* 3. *Dec. anni præteriti* 1718. Cumque mihi fuerit demandatum, ut ex Regestis S. Congregationis recognoscerem, an alias fuerit admissa compensatio Missarum in præteritum celebratarum quando non aderat obligatio celebrandi, cum Missis in posterum ex oaligatione celebrandis, quasi quod articulus hic sit maximopere exemplaris, ex quo omnes, qui petunt reductionem Missarum, Missas celebrarunt, quando non erant obligati ad celebrandum, & admissa semel compensatione prædicta, non poterit illa denegari eis, quibus conceditur reductio Missarum, mandatis ea qua decet reverentia morem gessi, & in Regestis hæc adnotata adinveni.

In Congregatione habita *die* 5. *Mariii* 1689. proposita fuit in folio Causa *Romana Missarum*, in qua cum Deputati Archihospitalis Consolationis de Urbe instarent pro compensatione Missarum in præteritum ultra debitum celebratarum cum Missis deinceps celebrandis, & subscriptum esset dubiū. *an locus sit petitæ compensationi*, responsum fuit *negative*, uti habetur *lib.*39. *Decr. pag.*92. sed in hac Causa constabat de non applicatione Missarum anticipate celebratarum, ad tramites voluntatis Pii Fundatoris.

In Congregatione habita *die* 2. *Augusti* 1710. proposita fuit in folio causa, *Romana reductionis Missarum*, in qua pariter Parochus Sancti Salvatoris de Curte exoravit pro compensatione, proposito, inter alia dubia, hoc etiam dubio, *an pro Missis in futurum celebrandis ad formam reductionis compensari debeant ad favorem Rectoris Missæ in præteritum ab ipso celebratæ ultra ratam fructuum perceptorum, in casu*, & huic dubio responsum fuit *negative* in Congregatione subsequenter habita *die* 30. *Augusti ejusdem anni*, quod etiam fuit confirmatum in Congregatione habita *die* 14. *Martii* 1711. instante

Pa-

Parocho pro receſſu a deciſis, uti videri poteſt *lib.*60. *decretor. fol.*299. *& fol.*332. *& lib.*61. *fol.*113.

In Congregatione habita *die* 18. *Feb.*1713. propoſita fuit inter Summaria precum inſtantia Deputatorum Eccleſiæ SS. Ambroſii,& Caroli Nationis Lombardorum de Urbe,ſupplicantium pro ſuſpenſione nonnullorum onerum,pro quorum adimplemento Miſſæ fuerant anticipate celebratæ, & prævia relatione cl. me. Card. de Abdua, Sacra Congregatio indulſit ſuſpenſionem celebrationis Miſſarum uſquequo æquaretur numerus Miſſarum anticipate celebratarum, uti videri poteſt *lib.*63. *Decr. pag.*76.

In Congregatione habita *die* 31. *Julii* 1717.propoſita fuit in folio Cauſa, *Romana-Miſſarum*, & cum inſtantibus Patribus Auguſtinianis Excalceatis, propoſitum fuiſſet inter alia dubia hoc dubium, *an*, *& quomodo ſit locus ſuſpenſioni celebrationis Miſſarum*, *donec compenſetur numerus Miſſarum exceſſive celebratarum in caſu*, prævia relatione Eminentiſſimi Card. Ruffi, reſponſum fuit *affirmative*, *juxta ejuſdem votum*.

His ſtantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An pro Miſſis hucuſque celebratis annua ſemper eleemoſyna ſcutor.*60.*debita fuerit*, *in caſu &c.* & quatenus affirmative.

II. *An ex iiſdem fructibus locorum Montium ante omnia ſit detrahenda, & perſolvenda tota illa pecuniarum ſumma*, *quæ pro reintegratione eleemoſynæ Miſſarum celebratarum ad hujuſmodi annuam rationem* 60.*ſcut. hactenus deſideratur*, *in caſu &c.*

Iterum proponatur.

FANEN. SEPULTURÆ, ET QUARTÆ FUNERALIS. Propoſita fuit hæc cauſa in Congregatione habita *die* 13. *Auguſti* 1718. cujus folium dignabuntur EE. VV. reaſſumere. Tunc autem nulla fuit capta reſolutio, ſed fuit reſponſum *dilata in omnibus*, *& coadjuventur probationes*. Cauſa in præſenti Congregatione reproponitur, quocirca onus erit EE. VV. decernere. *Seſſ.*25. *c.*13. *de Reform.*

I. *An erectio Sepulturæ ſuſtineatur pro perſona tantum Pii Georgii*, *vel potius pro tota ejus familia*, *in caſu &c.* & quatenus affirmative.

II. *An debeatur quarta funeralis*, *in caſu &c.*

Ad primum, negative quoad primam partem, affirmative quoad ſecundam. Ad ſecundum negative, & amplius.

CASTELLANETEN. VISITATIONIS SACRORUM LIMINUM. In relatione ab Epiſcopo Caſtellanetenſi exhibita huic Sac. Congregationi, occaſione viſitationis Sacrorum liminum. nonnulla proponuntur dubia, quæ reſpiciunt obligationes, quibus idem Epiſcopus putat Theſaurarium, qui eſt tertia dignitas in Cathedrali, eſſe adſtrictum; Theſaurario itaque monito, dubia, quæ ſunt diſcutienda, ſunt ea, quæ ſequuntur. *Seſſ.*24. *c.*10. *de Ref.*

I. *An Theſaurarius teneatur ſubminiſtrare omnia neceſſaria pro ſonitu Campanarum*, *in caſu &c.*

II. *De ſexaginta libris ceræ quas d, Theſaurarius tenetur tradere in feſto Purificationis pro publica diſtributione,an ea pars,quæ aliquando ſupereſt,cedat in Beneficium Eccleſiæ Cathedralis,vel potius ipſius Theſaurarii.*

III. *An dictus Thesaurarius teneatur ad exercitium curæ Animarum, sicuti alii duo Parochi tenentur, & eis æqualiter teneatur etiam contribuere omnia emolumenta parochialia, in casu &c.*

Ad primum affirmative juxta decretum visitationis anni 1599. & 1608. Ad secundum, negative ad primam partem, & affirmative ad secundam. Ad tertium affirmative, & amplius.

Sess. 25. c. 2. de Regul. & Monial.

COMEN. Joannes Baptista Chicherius professionem emissurus inter Clericos Regulares Congregationis Somaschensis in Collegio Sanctæ Mariæ Secretæ Civitatis Mediolani supplicavit pro facultate sibi reservandi pensionem super quodam Beneficio Ecclesiastico, ad quod habet jus præsentandi, ut ope videlicet dictæ pensionis sibi constituere posset livellum, juxta morem eorum, qui religionem ingrediuntur, sed proposita ejus instantia inter Summaria precum, *die* 4. *Febr.* 1719. responsum fuit *Lectum*; Cumque ipse, mutata instantia, novum habuerit recursum ad Sacram Congregationem, sub obtentu, quod sibi tamquam Patrono pauperi, sicuti ex fructibus Beneficii alimenta essent subministranda, si in sæculo remaneret, sic debitum sit subsidium vitalitium in casu Religiosæ professionis, responsum fuit *die* 18. *Martii ejusdem anni*, quod instantia proponeretur in folio.

Hujus autem instantiæ fundamentum consistit in hoc, quod nulla est quoad juspatronatus difficultas; certa pariter est Oratoris paupertas, cumque ulterius etiamsi aliqua portio fructuum assignetur Patrono, adhuc remaneat congrua necessaria pro substentatione Rectoris, nihil aliud desiderari videtur, ad effectum concludendi, quod præsenti sit annuendum instantiæ.

Quod autem nulla sit difficultas quoad juspatronatus, desumitur ex Relatione Ordinarii, qui dicit Beneficium, de quo nunc agitur, consistens in præbenda Canonicali Collegiatæ Ecclesiæ SS. Petri, & Stephani Bellinzonæ fundatum fuisse a Francisco Cusa, qui ad juspatronatus ejusdem vocavit Andream Cusam, & Pompeum Chicherium, eorumque hæredes, & successores masculos in infinitum, ex quibus omnibus solus supereſt Joannes Baptista Orator, qui per consequens est unicus Beneficii Patronus.

Quod pariter certa sit Oratoris paupertas colligitur ex eadem Ordinarii relatione, qui inquit, sibi constare ex documentis exhibitis, quod Jo: Baptista bona possidebat in Regno Peloponnesiaco, & quod cum ea fuerint a Turcis occupata, nullum ipsi supereſt humanum remedium, quo suis indigentiis succurrere possit.

Quod denique, detracta etiam summa Oratori assignanda, titulo livelli, superſit summa necessaria pro substentatione Rectoris, patet, quia teste Episcopo, Præbenda de præsenti habet in redditu sc. 109. cum dimidio monetæ Mediolanensis, & præbendatus præter assistentiam Choro, tenetur ad celebrationem Missæ quotidianæ summo mane faciendam ad aliquod Altare privilegiatum, & instantia Jo: est restricta ad summam annuam scutor. 20. quæ, teste eodem Episcopo, persolvi bene potest a Præbendato.

Absque eo quod quidquam faciat, quod Orator non est ex linea Fundatoris,

ris, quasi quod hac de causa ipsi licet Patrono, non possint esse debita alimenta, quia *Textus in Canone quicumque* 16. *quæst.*7. loquens de alimentis subministrandis Fundatori, & ejus filiis, non loquitur taxative, sed demonstrative, quo stante, alimenta sunt debita Patronis etiam extraneis, uti magistraliter examinata materia, firmavit *Rota in Salernitana alimentorum* 11. *Ianuarii* 1712. *& in ejus confirmatoria* 20. *Iunii ejusdem anni coram Eminentissimo D. Cardinali Scotto.*

Parum quoque refragante, quod allegatus Textus loquitur de alimentis, non de livello, livellum etenim pari passu ambulat cum alimentis, juxta *dec.*671. *coram Merlino*.

His positis, dignabuntur EE. VV. decernere.

An, & in qua summa Oratoris precibus sit annuendum in casu &c.

Dilata, & ad mentem.

UXENTINA, seu NERITONEN. ORDINATIONIS. Episcopus Neritonensis contendit, quod Sacerdos Marcus Antonius Marci incurrerit nedum suspesionem, sed etiam quod contraxerit irregularitatem; Dicit enim, eum natum fuisse Jemini, qui est locus Diœcesis Uxentinæ, sed Robertum ejus Patrem fuisse natum in Terra Casarani, Diœcesis Neritonensis, & ipsum una simul cum Patre in eadem Neritonensi Diœcesi commoratum fuisse, & hisce minime obstantibus ad Sacrum Ordinem Presbyteratus fuisse promotum, nullis a se requisitis litteris testimonialibus, itaut suspensionem hac de causa incurrerit, & Missam subinde celebrando, irregularitatem contraxerit. *Sess.*23. *c.*8. *de Ref.*

Excipit è contra Marcus Antonius Macri, se nec suspensionem incurrisse, nec irregularitatem contraxisse; licet ab Episcopo Neritonensi pro sua ordinatione nec requisiverit, nec habuerit litteras Testimoniales; ex testibus etenim, aliisque documentis in suo Summario perlegendis ostendit, non Robertum, sed Dominicum suum Patrem ortum quidem habuisse in Terra Casarani, sed a triginta annis domicilium continuum cum animo perpetuo habitandi constituisse in Oppido Jemini, in quo ipse deinde natus est; ostendit quoque majorem partem bonorum suæ familiæ esse in dicto Oppido, in quo domum habet apertam; quodque ad locum Casarani, si aliquando venit, una cum Patre, venit, aut causa studii, aut causa videndi suos consanguineos, in quibus circumstantiis concludit, nullam adfuisse obligationem reportandi ab Episcopo Neritonensi litteras Testimoniales.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An Sacerdos Marcus Antonius Macri oriundus Jemini, & promotus ad Ordines ab Episcopo Uxentino incurrerit aliquam censueam, in casu &c.

Non proposita.

Die

Die Sabbathi 20. Maii 1719.

Seſs.24.cap.1. de ref. Matr.

ERCELLEN. Propoſita fuit hæc Cauſa in proxime præterita Congregatione ſub duobus ſequentibus dubiis.

I. *An neceſſariæ eſſent denunciationes in loco originis, in caſu &c.* & quatenus affirmative.

II. *An matrimonium ſine illis contractum dicendum ſit clandeſtinum, in caſu &c.*

Cumque ad primum dubium reſponſum fuerit *negative*, & ad ſecundum, quod proponeretur omnino in prima, audita Dataria, moniti fuerunt ejuſdem Datariæ Officiales, ut ſua jura deducerent.

Porro contendunt Oratores matrimonium, de quo agitur, dici non poſſe clandeſtinum, tum quia juxta reſoluta in primo dubio, denunciationes non erant neceſſariæ in loco originis, tum quia, quatenus fuiſſent neceſſariæ in loco originis, fuerunt tamen omiſſæ de conſilio Parochi, uti teſtatur Ordinarius in ſua informatione. Tunc autem matrimonium, quod fit, non præmiſſis denunciationibus, dicitur clandeſtinum, quando omiſſio denunciationum fit cum culpa, & cum dolo, uti probat Textus *in cap. fin. de clandeſtina deſponſatione*, ibi; *Si quis vero hujuſmodi matrimonia clandeſtina inire præſumpſerit*; ſecus autem, quoties, prout hic, omiſſio ſecuta fuit ſine dolo, & ſine culpa, & cum conſilio Parochi, uti probat *Sanch. de matrim. lib.3. diſp.1. quæſt.1.*

His poſitis, dignabuntur EE. VV. decernere:

An matrimonium ſine denunciationibus contractum dicendum ſit clandeſtinum, in caſu &c.

Non propoſita.

Seſs.24.cap.1. de ref. Matr.

IANUEN. DISPENSATIONIS. Anna Maria Pallavicina *die 13. Junii anno* 1713. matrimonium contraxit cum Joanne Jacobo Imperiali, & poſtquam cum eodem cohabitavit ſpatio triginta trium menſium, ſe recepit in domum Jo. Baptiſtæ Spinulæ ſui Avunculi, & Sacri Ordinis Hieroſolymitani Bajulivi, in qua eadem domo degebat Comitiſſa de Fliſco ſoror prædicti Bajulivi, & nullitatem matrimonii, ex capite impotentiæ Viri, judicialiter propoſuit coram Eminentiſſimo Archiepiſcopo Januenſi.

Avocata Cauſa, jam in dicta Curia introducta, in ſequelam reſcripti Congregationis Signaturæ Gratiæ, eademque ad hanc S. Congregationem, Anna Maria Sanctiſſimo D. Noſtro ſupplicavit pro diſpenſatione ſuper matrimonio rato, & non conſummato, a ſe, uti dictum fuit, contracto cum prædicto Joanne Jacobo Imperiali, precibuſque a Sanctitate Sua remiſſis ad hanc Sac. Congregationem, Annaque Maria jam Monaſterium Monialium ingreſſa, ut debitam hujus Sac. Congregationis mandato obedientiam præſtaret, agitur in præſenti, an ſit Sanctiſſimo conſulendum pro dicta diſpenſationis gratia.

Infor-

Informantes pro Anna Maria, nullam dicunt de poteſtate Pontificis ratione-bilem moveri poſſe controverſiam, cum juxta receptam Canoniſtarum, & quamplurium Theologorum ſententiam, quamplurimis exemplis conſimilium diſpenſationum a Summis Pontificibus conceſſarum roboratam, abſolutum hodie videatur, poſſe Summum Pontificem diſpenſare in matrimonio rato, & non conſummato. Poſt hæc, iidem Informantes tranſeunt ad probandam non conſummationem matrimonii, & hujus non conſummationis probationem conſtituunt, primo in confeſſione jurata ipſius Annæ Mariæ, de qua contendunt habendam eſſe rationem, cum aliorum propinquorum nobilitate inſignium accedant juratæ depoſitiones, in quibus aſſerunt ſe credere, veram eſſe, ſeu veritati innixam Annę Mariæ confeſſionem.

Secundo in confeſſione extrajudiciali ipſius Joannis Jacobi, necnon Silviæ ejuſdem Matris, de qua nonnulli Teſtes deponunt, hujuſque pariter confeſſionis contendunt informantes pro Anna Maria habendam eſſe, rationem cum adminiculum recipiat a medicamentis, & Exorciſmis, aliiſque continuatis diligentiis pro avertenda impotentia, & cum confeſſio hæc ab illis proceſſerit, qui ſtare intendunt pro validitate matrimonii, & qui ſe ejus opponunt diſſolutioni.

Tertio in judicio Medicorum, & Chyrurgorum Civitatis Januenſis, qui, perpenſa conſtitutione Corporis Joannis Jacobi, necnon medicamentis fruſtra adhibitis, cum juramento affirmarunt, ſe non dubitare de ingenita, & perpetua ipſius impotentia,

Quarto in facto Principis S. Angeli Fratris Joannis Jacobi; cum etenim hic Uxorem duxerit, non obſtante quod eſſet Romanæ Curiæ Prælatus, & tali merito eſſet inſignitus, talibuſque Aulæ miniſteriis potiretur, ut ad majora facile aſpirare poſſet, & non obſtante, quod Joannes Jacobus ejuſdem Frater pingui potiatur Domus Primogenitura, iidem inferunt Informantes, quod ſicuti ab hoc facto Joannis Jacobi ſæpe memorati impotentia deſumitur, ita etiam deſumi dicenda eſt præcedens matrimonii non conſummatio.

A probatione non conſummationis matrimonii tranſitum faciunt informantes ad cauſas pro conceſſione diſpenſationis, & illas reponunt, tum in neceſſitate, in qua, ſecluſa diſpenſatione, Anna Maria conſtituetur perpetuam ſervandis virginitatem, tum in odiis, & in inimicitiis, nedum inter Conjuges, ſed etiam inter nobiles utriuſque partis conſanguineos, exortis, quæ etiam in Civitate libera prorumpere poſſent in perniciem publicæ tranquilitatis, ellatis exemplis, in quibur conceſſæ fuerunt diſpenſationes ſuper diſſolutione matrimonii rati, & non conſummati, ut odia, & inimicitiæ ſedarentur.

Celebris fuit Cauſa diſſolutionis Matrimonii rati, & non conſummati inter Sigiſmundum Tranſilvaniæ Principem, & Mariam Auſtriæ, temporibus Clementis Octavi, cujus meminerunt Informantes, quæque plenius refertur in *Epiſtola* 180. *Cardinalis D' Oſſat par.* 1., qui fuit unus ex Cardinalibus, qui Congregationi interfuerunt; quatuordecim etenim fuerunt a Summo Pontifice ad conſilium acciti, octo videlicet Cardinales, quatuor Rotæ Auditores, & duo Baſilicæ Vaticanæ Pœnitentiarii.

In citata epiſtola refertur, actum primo fuiſſe, an ad matrimonii diſſolutionem procedi poſſet per viam juſtitiæ, declarationis ſcilicet nullitatis ejuſdem, vel potius per viam gratiæ, hoc eſt, diſpenſationis ſuper eodem tanquam non conſummato, & ſimpliciter rato, & concluſum fuiſſe, per hanc ſecun-

da m

dam viam esse procedendum, cum non constaret, an Principis impotentia esset perpetua, vel temporalis, an absoluta, vel respectiva, & cum Princeps induci non posset ad cohabitandum, & ad experimentum triennale.

In eadem subditur Epistola, nullam fuisse de potestate Pontificis controversiam, nec minus de concursu causæ sufficientis, & in eo quod attinet ad probationem non consummationis, dicitur eam fuisse constitutam in jurata utriusque conjugis Confessione coram Cardinali Battorio, & in aliorum utriusque partis Vestium attestatione deponentium, se tuto credere Matrimonium nunquam fuisse consummatum, exortaque in Congregatione quæstione quoad probationum sufficientiam, cum nonnulli contenderent eam adesse, nonnulli vero dubitarent, ex quo soli Conjuges juramentum præstiterant, & aliorum Testium attestationes erant juramento destitutæ, sic tandem fuisse conclusum, ut locus esse posset dispensationi in forma commissaria, ita tamen, ut coram Delegato pleniores afferentur non consummationis probationes, & etiam esse posse locum dispensationi in forma gratiosa, si Testes jam examinati iterum cum juramento deponerent, etsi alii, quotquot haberi possent, accederent Testes de non consummatione pariter deponentes, nec consilium captum fuisse de Principissa per Matronas, & Obstetrices visitanda, cum auditum fuisset, eam haud facile hoc passuram.

Alia plura ab Informantibus pro Anna Maria afferuntur, quæ in ipsorum scriptura per manus circumferenda legi possunt, cumque ipsi optime noverint, dissensum Joannis Jacobi gratiæ petitæ opponi posse, congestis undique auctoritatibus Theologorum, & Canonistarum, necnon summorum Pontificum exemplis, probant, Summum Pontificem dispensare posse, & aliquando dispensasse in Matrimonio rato, & non consummato, altero etiam ex conjugibus invito, & reluctante, cum Pontificia Potestas nec pendeat, nec promanet a placito privatorum, atque consensu, sed a suprema auctoritate, quæ Papæ est tradita a Deo pro Regimine Ecclesiæ, pro majori Fidelium bono, & pro salute animarum.

His positis, dignabuntur EE. VV. decernere.

An sit consulendum Sanctissimo pro dispensatione matrimonii rati, & non consummati, in casu &c.

Affirmative.

Sess. 23. de Ref. c. 8

UXENTINA, seu NERITONEN. ORDINATIONIS. Proposita fuit hæc Causa in proxime præterita Congregatione, & non fuit resoluta. Dignabuntur EE. VV. dictum folium reassumere, & sequenti dubio respondere.

An Sacerdos Marcus Antonius Macri oriundus Jemini, & promotus ad Ordines ab Episcopo Uxentino incurrerit aliquam censuram, in casu &c.

Non proposita cum sequentibus.

Sess. 24. c. 15. de Ref.

REATINA UNIONIS ECCLESIÆ. Clerici Regulares Scholarum Piarum anno 1698. fuerunt in Civitate Reatinam introducti, ut incumberent Fundationi Collegii, & Reverendissimus Vicentinus, tunc temporis Episcopus, dictis Patribus assignavit habitationem, & alimenta in Seminario per spatium octo annorum.

Anno

Anno 1705. Sanctiſſimus Dominus Noſter Litteras Apoſtolicas in forma Brevis expedivit, in quibus nedum prædictum tempus octo annorum ampliavit uſque ad formalem Collegii erectionem, ſed ulterius iiſdem Clericis Regularibus applicavit quinque ex decem Cappellaniis fundatis in loco S. Joannis Vallis Reatinæ primo vacaturas, ut tandem ad memorati Collegii fundationem deveniretur.

Secuta vacatione quinque Cappellaniarum, & ſic earum facta applicatione ad tramites Brevis Apoſtolici, datus eſt caſus, quod propter præteritorum annorum calamitates, Seminarii redditus adeo imminuti remanſerint, ut neceſſarium fuerit diminuere numerum Alumnorum; adeoque ſollicitantibus tam Clero, quam Deputatis Seminarii, & inſtantibus, ut formalis erectio Collegii fieret, & excipientibus Cleric. Regul. Scholarum Piarum, ſibi deeſſe media opportuna, & neceſſaria pro erectione Collegii, ex quo in Brevi Apoſtolico applicationis quinque Cappellaniarum impoſitum fuit iiſdem onus Miſſas celebrandi, & ſolvendi annua ſc. 50. Seminario Reatino pro educatione duorum Puerorum ex Terra, ſeu Loco S. Joannis in Valle, in quo Cappellaniæ, uti dictum fuit, erant fundatæ itaut ex reliquis Cappellaniarum fructibus deponendis, & multiplicandis incipi adhuc non potuerit fabrica Eccleſiæ, atq; Collegii.

Ad effectum ſublevandi Seminarium ab onere, quod ſufferre propter reddituum decrementum non poteſt, fuit ab iiſdem Clericis Scholarum Piarum Sño D.N. exhibitus ſupplex libellus, in quo exorarunt, ut ad ipſorum favorem fieret unio Eccleſiæ Curatæ S. Joannis in Statua vacantis, propter Parochi aſſumptionem ad alterum ex Beneficiis præbendatis Eccleſiæ Cathedralis Reatinæ, remiſſiſque precibus ad hanc Sac. Congr. fuit de more ſcriptum Epiſcopo pro informatione, & voto, propoſitaque Patrum inſtantia inter ſummaria precum, die 15. *Januarii* 1717. fuit reſcriptum *Lectum*, non obſtante favorabili dicti Epiſcopi informatione, ſed conceſſa ſubſequenter nova audientia proponitur in præſenti dubium infra exponendum.

Ut autem Eminentiſſimis Patribus innoteſcant ea, quæ pertinent ad Statum Eccleſiæ, pro cujus unione exoratur, nec non alia, quæ cohærenter ad mandata hujus Sac. Congregationis facta ſunt, operæ pretium eſt ſcire, primo, quod Eccleſia Parochialis S. Joannis in Statua erat antiquioribus temporibus Collegiata, licet in præſenti nulla iſtius qualitatis veſtigia in eadem exiſtant.

Secundo, quod ultra Archipresbyterum, qui erat prima Dignitas, ſeptem aderant Canonici, & quatuor Cappellani, ſed quod, ſecuta, uti dicitur, unione unius ex Canonicatibus favore Seminarii, ſex tantum remanſerunt Canonicatus, & quatuor Cappellaniæ, abſque ullo onere Reſidentiæ, cum ad inſtar beneficiorum ſimplicium a Sede Apoſt. conferantur.

Tertiò, quod redditus Archipresbyteri, ſeu Parochi ſunt omnino ſeparati a redditibus Canonicorum, & Cappellanorum, cum Archipresbyter independenter ab eis ſua colat, & locet bona, & fructus colligat, & ſolus de Domibus Eccleſiæ Parochiali adhærentibus, diſponat, vel eas habitando, vel locando.

Quartò, quod redditus Parochi ad annua ſc. 100., & ex Canonicatibus alter reddit ſc. 8., alter ſc. 13., alter ſc. 10., & tres alii, qui obtinentur a R.P.D. de Monte Vecchiis aſcendunt in totum ad annua ſc. 32., cum onere tantum ſingulis Canonicis impoſito celebrationis Miſſæ per ſe, vel per alium diæ Feſto S. Joannis.

Quintò, quod prima Cappellania ſub titulo S. Honuphrii reddit ſc.6., ſecunda Cappellania ſub titulo S.Birgittæ reddit ſc.37.,tertia Cappellania ſub titulo S. Ignatii reddit ſc.50., quarta ſub titulo S. Marthæ reddit ſc.10., nec aliud Cappellani habent onus,quam celebrationis trium Miſſarum, recurrente die Feſto illius Sancti, ſub cujus invocatione fundatæ fuerunt Cappellaniæ, & alterius Miſſæ die Feſto S. Joannis.

Sextò, quod emolumenta incerta, & jura ſtolæ ad ſolum Archipresbyterum pertinent, excluſis in totum Canonicis, & Cappellanis, qui nunquam Parochum coadjuvarunt in exercitio curæ Animarum quique nihil contribuerunt,nec contribuunt pro manutentione ſuppellectilium,celebrantentes etenim in Eccleſia, Parochi utenſilibus utuntur.

Septimò quod in Eccleſia S.Joannis erecta nuper fuerunt Altaria, illud videlicet S. Eligii, quod adminiſtratur ab Univerſitate Fabrorum Ferrariorum, alterum Sanctorum Criſpini, & Criſpiniani, quod a Sutorum Communitate pariter adminiſtratur,& alterum Purificationis B.Virginis, quod pertinet ad Congregationem Agonizantium.

Octavo,quod præfixo Canonicis,& Cappellanis, aliiſque intereſſe habentibus, novo termino ad ſua jura deducenda in Sacra Congreg., Parochiani Eccleſiæ S.Joannis in Statua iterum ſupplicarunt pro unione, quod ipſum præſtitum fuit a Canonicis Eccleſiæ Cathedralis, cum hac tamen conditione, ut obtenta a Patribus unione, a Seminario diſcedant intra brevem terminum ipſis a Sac. Congr. præfigendum.

Nono, quod quinque Patres hodie in Seminario reperiuntur, tres iterum ad erudiendos pueros in publico Gymnaſio vocati fuerunt a Civitate, quæ ſtipendium illis aſſignavit ſc.127. & alii duo ſuperadditi fuerunt ab Epiſcopo Vicentino, Pater videlicet Rector, & Frater Cocus.

Decimo, quod detractis oneribus,quibus afficiuntur Cappellaniæ,quæ fuerunt Patribus applicatæ, ipſarum redditus reducuntur ad ſc.200., quibus ſi addatur memoratum ſtipendium Civitatis unacum penſionibus quarumdam Domorum a Patribus emptarum, univerſus ipſorum redditus remanet in ſcutis 350.

Hæc ſunt, quæ pro facti dilucidatione exponenda videbantur; Cum itaque PP. oxorent peo unione Eccleſiæ Parochialis ſine præjudicio Juriſdictionis Ordinarii quoad concernentia Curam Animarum, & collationem ſimplicium Beneficiorum in Eccleſia exiſtentium, ex juribus circumferendis dignabuntur EE. VV. decernere.

An ſit concedenda gratia unionis Eccleſiæ S. Joannis in Statua, in caſu &c,

Seſſ.7. cap.7. de Ref.

NULLIUS, ſeu S.SEVERINI JURISDICTIONIS. Propoſita fuit hæc cauſa in Congregatione habita *die* 21. *Januarii* 1719.cujus folium ab EE.VV. poterit reaſſumi. Tunc autem nulla fuit capta reſolutio, ſed repropoſita Cauſa in ſequenti Congregatione habita die 4.Februarii ejuſdem anni, & diſputatis dubiis ſequentibus.

I. *An in collationibus Eccleſiarum Parochialium Abbatiæ S.Laurentii in Dogliolo ſit ſtandum,vel recedendum a deciſis ſub die* 11. *Aprilis* 1782. *in caſu &c,*

II. *An electio Oeconomorum,tam in caſu vacationis Eccleſianum Parochialium dictæ Abbatiæ, quam inhabilitationis eorum Parochorum ad exercitium Curæ, ſpectet privative ad Epiſcopum in caſu &c.*

III. *An Confraternitates Laicales erectæ in Altaribus Eccleſiarum Parochialium d. Abbatiæ ſubjaceant Viſitationi, directioni, & juriſdictioni Epiſcopi, in caſu &c,*

IV.

IV. *An Beneficia erecta in Altaribus dd. Parochialium subjaceant directioni, & jurisdictioni Episcopi in casu &c.*

V. *An decretum Sac. Congregationis emanatum die* 30. *Maii* 1639., *& confirmatum die* 4. *Febr.* 1702. *sit etiam servandum singulis tertiis Dominicis cujuslibet mensis, & per totam Octavam Festivitatis Sanctissimi Corporis Christi in Ecclesia Abbatiali S. Laurentii, in casu &c.*

Ad primum responsum fuit *dilata, & videatur particulariter de unaquaque Ecclesia*, ad secundum *affirmative*, ad tertium *negative*, ad quartum *negative*, ad quintum *affirmative*.

Cum autem in præsenti Causa reproponatur, tam super non resolutis, quam super persistentia, seu recessu a decisis, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An in collationibus Ecclesiarum Parochialium Abbatiæ S. Laurentii in Dogliolo sit standum, vel recedendum à decisis sub die* 11. *Aprilis* 1682. *in casu &c.*

II. *An sit standum, vel recedendum à decisis quoad secundum, tertium, quartum, & quintum.*

NEAPOLITANA MATRIMONII. Post contractum a Francisco de Franco matrimonium cum Josepha Brencola, præviis denunciationibus, & coram Parocho, & testibus, comparuit in Curia Archiepiscopali Neapolitana Ferdinandus Francisci Pater, & exposuit, Matrimonium esse nullum; primo quia memoratus Franciscus filius commercium carnale habuerat cum Lucia sorore Josephæ; secundo quia Ignatius Francisci frater Josepham ipsam cognoverat; tertio quia Joannes alter Francisci frater copulam pariter pluries habuerat cum eadem Josepha, testibusque in prædicta Curia examinatis, & causa subinde ad hanc Sac. Congegationem delata, in præsenti disputari contingit de validitate Matrimonii. *Sess.* 24. *c.* 1. *de Ref.*

Porro in eo quod attinet ad copulam a Francisco habitam cum Lucia sorore Josephæ, inquit idem Franciscus, nullam de hac re adesse probationem, cum nullus testis de eadem deponat, & cum Lucia ad examen vocata, fuerit constanter negativa.

In eoque, quod spectat ad commercium carnale inter Ignatium fratrem, & d. Josepham, subdit idem Franciscus, totum probationis pondus constitui in ipsius Ignatii depositione, cui fides non est præstanda, non solum quia propriam revelat turpitudinem, sed etiam quia se professus est magnam habuisse displicentiam propter matrimonium a fratre cum recensita Josepha contractum.

Cumque tota controversia sit redacta ad copulam, quæ frequenter habita supponitur a Joanne altero fratre cum eadem Josepha, pro qua stare videtur magnus numerus testium, Franciscus ait, non esse illis fidendum, propter exceptiones, quas patiuntur in personis, & in dictis, de quibus late in sua Informatione per manus circumferenda.

Addit, quod quidam Hieronymus Pinto, qui prius pro copula testitus fuerat, se retractavit, & confessus est, se fuisse subornatum ad sic deponendum ab Archangela ipsius Francisci matre, quam etiam refert hoc ipsum præstitisse erga nonnullos alios testes in hac eadem Causa examinatos, iisdem subministrando pecunias, & munera, quasi quod ab hujus testis retractatione inferri possit, quanta fides sit cæteris Testibus adhibenda. His positis, dignabuntur EE. VV. decernere.

An constet de validitate Matrimonii, in casu &c.

Sess. 22. c. 8. de Ref.

MANTUANA CONCESSIONIS ECCLESIÆ. Presbyteri Congregationis Oratorii Civitatis Mantuæ SSmo D. N. exposuerunt, quod in dictam Civitatem fuerunt recepti anno 1694., & quod Ecclesiam habent adeo angustam, ut in ea exerceri nequeant pertinentia ad proprium Institutum, licet Congregatio in bonum statum sit redacta, itaut sufficientem habeat numerum Presbyterorum, necnon sufficientibus abundet redditibus. Iidem Presbyteri pariter SSmo D. N. exposuerunt, quod prope ipsorum præsentem Ecclesiam adest Ecclesia Parochialis Sanctorum Simonis, & Judæ, in cujus situ, comprehenso etiam altero situ Domorum Parochialium, & aliarum facile emendarum, apta construi posset Ecclesia, & cohærenter eidem Sanctitati Suæ supplicarunt pro Ecclesiæ SS. Simonis, & Judæ, Domus Parochialis, & annexorum concessione, reservata congrua favore præsentis Parochi quoad usque vixerit, qui utpote constitutus in ætate annorum 80. suum libenter præstat assensum, & translata Parochialitate, tamquam non bene compatibili cum Instituto Oratorii S. Philippi ad conterminam Parochiam S. Ambrosii, quæ non habet in redditu nisi scuta 15. Romana, nec alios habet sub se, quam sexcentos Parochianos.

Remissis precibus ad hanc Sac. Congregationem, & audita informatione Episcopi Mantuani defuncti, eademque perlecta inter summaria precum, dictum fuit, quod Causa proponeretur in folio.

In dicti Episcopi informatione, dicitur primo expedire in Domino, quod Ecclesia Presbyteris concedatur. Secundo, quod vota populi cujuscumque Ordinis, & præsertim magnatitii sunt concessioni favorabilia. Tertio, quod Regulares non habent de quo conquerantur, cum agatur de Instituto jam recepto in Civitatem Mantuanam. Quarto, quod translatio Parochialitatis in proximam Ecclesiam S. Ambrosii approbationem meretur, cum, secluſa hac translatione, dicta Parochia tali paupertate laboret, ut in casu vacationis non reperiatur Clericus, qui velit ad eam concurrere.

Alia plura continentur in supplici Presbyterorum libello per manus circumferendo.

Dignabuntur itaque EE. VV. decernere.

I. *An sit locus Indulto pro concessione Ecclesiæ Parochialis Sanctorum Simonis, & Judæ Mantuæ patribus Oratorii ejusdem Civitatis in casu, & quatenus affirmativè.*

II. *An sit locus suppressioni Parochialitatis, & respective translationi ejusdem ad Ecclesiam Parochialem S. Ambrosii, vel ad aliam benevisam ejusdem Civitatis.*

Sess. 24. c. 13. de Ref.

MACERATEN. JURIUM PAROCHIALIUM. In Terra Urbisaliæ geminæ extant Ecclesiæ Parochiales, altera sub titulo S. Laurentii, altera sub titulo S. Gregorii; Cumque inter Parochos harum Parochiarum exortæ fuerint controversiæ, quæ non potuerunt ab Episcopo Maceratensi componi in actu visitationis, deventum fuit ad subscriptionem sequentium dubiorum, pro quorum resolutione, ex juribus utraque parte circumferendis, supplicatur.

I. *An liceat Præposito S. Georgii Terræ Urbisaliæ, irrequisito, & invito Plebano Ecclesiæ S. Laurentii benedicere in Hebdomada majori, seu in octava Paschatis Resurrectionis cum stola, vel sine domos eidem Plebaniæ subjectas, in casu &c.*

II. *An*

II. *An eidem Præpoſito liceat intervenire funeribus, & aſſociare cadavera Parochianorum Plebaniæ S. Laurentii, ubi non fuerit vocatus, vel a Plebano, vel a familiaribus, ſeu Hæredibus defuncti.*

III. *An, ubi intervenerit, poſſit, invito Plebano, exigere unum intortitium ex iis, quæ circa cadaver deferuntur, & apponuntur, vel potius dicto Præpoſito dictum intortitium tradi debeat ab hæredibus defuncti.*

IV. *An d. Præpoſitus, & Clerus teneantur in Hebdomada majori, & in nocte Nativitatis, & in aliis Feſtivitatibus intereſſe functionibus in dicta Plebania.*

V. *An, & quomodo liceat Præpoſito peragere Proceſſionem, & in ea exercere functiones ſolitas in altero ex diebus Rogationum.*

VI. *An, & quomodo in aliis ſolitis Proceſſionibus liceat Præpoſito intervenire cum Plebano, in caſu &c.*

VII. *An, & cui in functionibus explendis in Eccleſiis exiſtentibus intra limites Plebaniæ, vel in aliis locis tertiis, interveniente Plebano, & Præpoſito, præeminentia debeatur, in caſu &c.*

VIII. *An liceat Præpoſito prædicto alternative cum Plebano retinere in ipſius domo Concionatorem tempore Quadrageſimæ.*

IX. *An, & quomodo liceat Præpoſito celebrare in ipſius Eccleſia Miſſas, & Officia Communitatis.*

X. *An, & cui competat Jus deputandi Quæſtuatores in Quadrageſima pro eleemoſynis Animarum purgantium.*

XI. *An Miſſæ cum dictis eleemoſinis celebrandæ, celebrari debeant in Eccleſia Plebaniæ S. Laurentii, vel in altera Præpoſituræ.*

XII. *An illi, qui a Præpoſito Sacramenta recipiunt, teneantur pro fructibus recollectis in Prædiis Plebaniæ ſubjectis, ſolvere Decimas Plebano, in caſu &c.*

REGIEN. Alphonſus Gonzaga Comes Novellariæ obtinuit a S. Pio V. anno 1597., quod nova Eccleſia propriis ſumptibus a ſe ædificanda ſub invocatione, & titulo S. Stephani, erigeretur in Collegiatam, prævia fundatione octo Canonicatuum, & Archipresbyteratus, cui tamquam primæ dignitati Animarum cura commiſſa fuit. Fuerunt ſubinde in hanc Eccleſiam introductæ, & receptæ duæ Confraternitates, altera ſub titulo SSmi Sacramenti, altera ſub inſtituto SSmi Roſarii, exortiſque controverſiis inter Canonicos Eccleſiæ Collegiatæ ex una, & Archipresbyterum, & Confratres Sanctiſſimi Roſarii, ex altera partibus, concordata fuerunt ſequentia dubia, ex juribus circumferendis ab EE. VV. reſolvenda. *Seſſ. 22. cap. 8. de Ref.*

I. *An annuente, & permittente Archipresbytero, & Parocho poſſit Confraternitas SS. Roſarii adimplere onera Miſſarum, & Anniverſariorum ſibi injuncta mediantibus Presbyteris exteris ſibi beneviſis, ſive potius teneatur uti miniſterio Canonicorum Collegiatæ, & quatenus affirmative quoad ſecundam partem, in caſu &c.*

II. *An prædicti Canonici tempore celebrationis Miſſarum cantatarum celebrandarum in eodem Altari non recedendo ab eorum Choro, poſſint ibidem Miſsis cantatis aſsiſtere.*

III. *An, & in qua ſumma præſtanda ſit eleemoſyna pro d. Miſsis tam lectis, quam cantatis.*

IV. *An Confraternitas poſsit de licentia, & conſenſu d. Parochi exponere infra annum in Cappella Roſarii publicæ venerationi Sanctiſsimum Euchariſtiæ Sacramentum, ſive potius requiratur licentia Ordinarii.*

V. *An*

V. *An Confratres annuente, & permittente d. Archipresbytero, facere possint Processiones intra & extra Ecclesiam sine interventu Canonicorum.*

VI. *An, & a quo sit determinanda via Processionum, quæ fiunt extra Ecclesiam, & per Parochiam.*

VII. *An permittente, dicto Archipresbytero, possit dicta Confraternitas erigere in dictis Processionibus propriam Crucem.*

VIII. *An de licentia ejusdem Archipresbyteri possit d. Confraternitas pulsari facere Orgona, & Campanas dictæ Ecclesiæ, seu potius circa præmissa requiratur quoque consensus Canonicorum.*

IX. *An permittente Archipresbytero, & Parocho, possint Confratres impedire Canonicis celebrationem Missarum in eodem Altari SS. Rosarii, & quatenus negative.*

X. *An prædicti Canonici teneantur concurrere ad manutentionem dicti Altaris, seu Cappellæ.*

XI. *An prædicti Archipresbyter, & Canonici teneantur applicare Missam Conventualem pro Benefactoribus, in casu &c.*

Die Sabbathi 17. Junii 1719.

IN proximè præterita Congregatione nonnulla Cauſarum Dubia inferius recenſenda indeciſa remanſerunt. Dignabuntur itaque EE. VV. dictæ Congregationis folium reaſſumere, & ſequentibus dubiis reſpondere.

UXENTINA, ſeu NERITONEN. ORDINATIONIS, *Seſſ. 23. c. 8. de reform.*

An Sacardos Marcus Antonius Macri oriundus Jemini, & promotus ad Ordines ab Epiſcopo Uxentino incurrerit aliquam cenſuram, in caſu &c.

Negativè, & amplius.

REATINA UNIONIS ECCLESIÆ. *Seſſ. 24. c. 13. de reform.*

An ſit concedenda gratia unionis Eccleſiæ S. Joannis in Statua, in caſu &c.

Proponatur in prima omnino, citata parte, etiam unica.

NULLIUS, ſeu S. SEVERINI JURISDICTIONIS. *Seſſ. 7. cap. 7. de Reſor.*

I. *An in collationibus Eccleſiarum Parochialium Abbatiæ S. Laurentii in Dogliolo ſit ſtandum, vel recedendum à deciſis ſub die* 11. *Aprilis* 1682. *in caſu &c.*

II. *An ſit ſtandum, vel recedendum à deciſis quoad ſecundum, tertium, quartum, & quintum.*

Ad Primum, recedendum a Deciſis. Ad Secundum, ſtandum in Deciſis quoad Secundum, Tertium, Quartum, & quoad primam partem quinti, & eſſe recedendum quoad Secundam partem quinti, & amplius.

NEAPOLITANA MATRIMONII. *Seſſ. 24. cap. 1. de Reform.*

An conſtet de validitate Matrimonii in caſu &c.

Non conſtare de nullitate Matrimonii, & amplius.

MANTUANA CONCESSIONIS ECCLESIÆ. *Seſſ. 24. de Reſor. c. 13.*

I. *An ſit locus Indulto pro conceſſione Eccleſiæ Parochialis Sanctorum Simonis, & Judæ Mantuæ patribus Oratorii ejuſdem Civitatis in caſu, & quatenus affirmativè.*

II. *An*

II. *An sit locus suppressioni Parochialitatis, & respective translationi ejusdem ad Ecclesiam Parochialem S. Ambrosii, vel ad aliam benevisam ejusdem Civitatis.*

Audiatur novus Episcopus juxta Instructionem.

Sess. 22. cap. 8. de ref.

MACERATEN. JURIUM PAROCHIALIUM.

I. *An liceat Præposito S. Georgii Terræ Urbisaliæ, irrequisito, & invito Plebano Ecclesiæ S. Laurentii benedicere in Hebdomada majori, seu in octava Pascatis Resurrectionis cum stola, vel sine domos eidem Plebaniæ subjectas, in casu &c.*

II. *An eidem Præposito liceat intervenire funeribus, & associare cadavera Parochianorum Plebaniæ S. Laurentii, ubi non fuerit vocatus, vel a Plebano, vel a familiaribus, seu Hæredibus defuncti.*

III. *An, ubi intervenerit possit, invito Plebano, exigere unum intortitium ex iis, quæ circa cadaver deferuntur, & apponuntur, vel potius dicto Præposito dictum intortitium tradi debeat ab hæredibus defuncti.*

IV. *An d. Præpositus, & Clerus teneantur in Hebdomada majori, & in nocte Nativitatis, & in aliis Festivitatibus interesse functionibus in dicta Plebania.*

V. *An, & quomodo liceat Præposito peragere Processionem, & in ea exercere functiones solitas in altero ex diebus Rogationum.*

VI. *An, & quomodo in aliis solitis Processionibus liceat Præposito intervenire cum Plebano, in casu &c.*

VII. *An, & cui in functionibus explendis in Ecclesiis existentibus intra limites Plebaniæ, vel in aliis locis tertiis, interveniente Plebano, & Præposito, præeminentia debeatur, in casu &c.*

VIII. *An liceat Præposito prædicto alternative cum Plebano retinere in ipsius domo Concionatorem tempore Quadragesimæ.*

IX. *An, & quomodo liceat Præposito celebrare in ipsius Ecclesia Missas, & Officia Communitatis.*

X. *An, & cui competat Jus deputandi Quæstuatores in Quadragesima pro eleemosynis Animarum purgantium.*

XI. *An Missæ cum dictis eleemosinis celebrandæ, celebrari debeant in Ecclesia Plebaniæ S. Laurentii, vel in altera Præposituræ.*

XII. *An illi, qui a Præposito Sacramenta recipiunt, teneantur pro fructibus recollectis in Prædiis Plebaniæ subjectis, solvere Decimas Plebano, in casu &c.*

Ad Primum, Secundum, & Tertium negative. Ad Quartum affirmativè in Hebdomada Majori, & Nocte Nativitatis. Ad Quintũ, & Sextũ licere Præposito facere secundam Processionem Rogationum, & aliis Processionibus intervenire, quæ fiunt a Plebano, ita tamen, ut præcedentia competat Præposito in sola Processione secunda Rogationum, in aliis vero Plebano. Ad Septimum deberi præcedentiam Plebano. Ad Octavum affirmative. Ad nonum affirmative, sed alternatim. Ad Decimum, & Undecimum, servandum esse Decretum Visitationis, donec aliter ab Episcopo statutum fuerit, & amplius in omnibus. Ad Duodecimũ Dilata, & examinentur hinc inde formiter Testes.

RE-

REGIEN.

I. *An annuente, & permittente Archipresbytero, & Parocho posſit Confraternitas SS. Roſarii adimplere onera Miſſarum, & Anniverſariorum ſibi injuncta mediantibus Presbyteris exteris ſibi beneviſis, ſive potius teneatur uti miniſterio Canonicorum Collegiatæ, & quatenus affirmative quoad ſecundam partem, in caſu &c.* *Seſſ. 22. c. 8. de Reform.*

II. *An prædicti Canonici tempore celebrationis Miſſarum cantatarum celebrandarum in eodem Altari non recedendo ab eorum Choro, poſsint ibidem Miſsis cantatis aſsiſtere.*

III. *An, & in qua ſumma præſtanda ſit eleemoſyna pro d. Miſsis tam lectis, quam cantatis.*

IV. *An Confraternitas poſsit de licentia, & conſenſu d. Parochi exponere infra annum in Cappella Roſarii publicæ veneration Sanctiſsimum Euchariſtiæ Sacramentum, ſive potius requiratur licentia Ordinarii.*

V. *An Confratres annuente, & permittente d. Archipresbytero, facere poſſint Proceſſiones intra & extra Eccleſiam ſine interventu Canonicorum.*

VI. *An, & a quo ſit determinanda via Proceſſionum, quæ fiunt extra Eccleſiam, & per Parochiam.*

VII. *An permittente, dicto Archipresbytero, poſſit dicta Confraternitas erigere in dictis Proceſſionibus propriam Crucem.*

VIII. *An de licentia ejuſdem Archipresbyteri poſſit d. Confraternitas pulſari facere Orgona, & Campanas dictæ Eccleſiæ, ſeu potius circa præmiſſa requiratur quoque conſenſus Canonicorum.*

IX. *An permittente Archipresbytero, & Parocho, poſſint Confratres impedire Canonicis celebrationem Miſſarum in eodem Altari SS. Roſarii, & quatenus negative.*

X. *An prædicti Canonici teneantur concurrere ad manutentionem dicti Altaris, ſeu Cappellæ.*

XI. *An prædicti Archipresbyter, & Canonici teneantur applicare Miſſam Conventualem pro Benefactoribus, in caſu &c.*

Non Propoſita cum Sequentibus.

NULLIUS, ſeu VESPRIMIEN. JURISDICTIONIS. Propoſita fuit hæc Cauſa in Congregatione habita *die* 12. *Martii* 1718. cujus folium poterit ab EE. VV. benigne de more reaſſumi. Tunc nulla fuit capta reſolutio, ſed repropoſita in Congregatione habita di 26. Martii ejuſdem anni eadem Cauſa, ſub his dubiis. *Seſſ. 24. de Ref. c. 10.*

I. *An conſtet de omnimoda exemptione activa, & paſſiva Præpoſiti, & Eccleſiæ B. Mariæ Albæ Regalis, ejuſque annexorum, tam quoad Epiſcopum Veſprimien. quam quoad Metropolitanam, ſeu Primates Regni, & quatenus affirmativè.*

II. *An eidem Præpoſito competat facultas concedendi dimiſſorias in caſu.*

Cumque ad primum dubium reſponſum fuerit *affirmativè*, & ad ſecundum *negativè*, & conceſſa ſubinde fuerit nova audientia, diſputandum in præſenti proponitur ſequens dubium.

An ſit ſtandum, vel recedendum a deciſis in caſu.

Sess. 25. de Ref. c. 10.

NULLIUS, seu VESPRIMIEN. SUPER DECIMIS. Præter controversiam, quæ pertinet ad Jurisdictionem inter Eminentissimum, & Reverendissimum Dominum Archiepiscopum Strigonienſem, & Reverendissimum Episcopum quinque Ecclesiarum præpositum S. Mariæ Albæ Regalis, alia inter eosdem subalterna viget controversia quoad punctum decimarum; Contendit etenim Præpositus, eas ad se pertinere debere, tum in sequelam Apostolicorum Privilegiorum, tum in sequela consuetudinis, seu observantiæ. Excipit è contra Eminentissimus Archiepiscopus Strigonienſis, se nedum esse in possessione Decimas exigendi, sed etiam pro se militare dispositionem juris communis, una cum privilegio Gregorii Noni.

Ex juribus itaque circumferendis dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An & cui debeantur decimæ, & quatenus Præposito debeantur.*

II. *A quo tempore sint eidem restituendæ in casu &c.*

Die

Die Sabbathi 8. Julii 1719.

GENTINA, ſeu HYDRUNTINA ORDINATIONIS. Propoſita fuit hæc cauſa in Congregatione habita *die* 23. *Julii* 1718. nec ulla fuit capta reſolutio, ſed reſponſum fuit: *dilata, & coadjuventur probationes per inſtrumenta emptionis, & venditionis*. Poterunt autem EE. VV. dictæ Congregationis folium reaſſumere, cum in eo tota ſeries facti fuerit expoſita. Ad novam ſubinde Cauſæ propoſitionem deventum fuit in Congregatione habita *die* 18. *Martii* 1719. nec ulla pariter fuit capta reſolutio, quæ tandem capta fuit in ſequenti Congregatione habita *die* 1. *Aprilis*, in qua, propoſito dubio, *an Clericus Franciſcus Graſſi ſit promovendus ad Ordines cum litteris dimiſſorialibus Archiepiſcopi Hydruntini, vel Epiſcopi Ugentini, in caſu &c.* reſponſum fuit *ad primam dubii partem affirmativè, præſtito juramento ad tramites bullæ, & ad ſecundam negativè*; impetrata autem a Capitulo Hydruntino nova audientia, diſputandum in præſenti Congregatione proponitur dubium. *Seſſ 23.c.16. de Reform.*

An ſit ſtandum, vel recedendum à deciſis, in caſu &c.

In deciſis, & amplius.

AQUEN. Franciſcus Maria Ludovicus de Ruvere Sanctiſſimo Domino Noſtro ſupplicavit pro confirmatione Patronatus, & juris nominandi ad Parochialem Eccleſiam loci Monaſterii, alata Bulla Alexandri PapæVI. in qua præcedentes conceſſiones Xyſti IV. & Innocentii VIII. favore Joannis de Ruvere, & ejus ſucceſſorum Apoſtolica auctoritate fuerant iterum roboratæ. Remiſſiſque præcibus ad hanc S. Congr. illiſque relatis inter ſummaria precum, *die* 23. *Julii* 1718. reſcriptum fuit *Lectum*, ſub obtentu, quod agebatur de jurepatronatus acquiſito ex ſimplici privilegio, quod per conſequens fuit a Concilio Tridentino ſublatum *ſeſſ.* 25. *c.* 9. *de Reform.* uti plene adnotarunt *Gonzalez ſuper regulam* 8. *Cancellariæ, Gloſſ.* 16. *n.* 98. *& ſeqq. Panimol. deciſ.* 9. *annot.* 3. *n.* 6. *Rota deciſ.* 907. *n.* 2. *& ſeqq. coram Seraphino*; abſque eo quod prodeſſe poſſet oblatum a Marchione dotis augumentum, ut enim juſpatronatus acquiri valeat ex dotis augumento, oportet, quod dos aſſignata, fuerit penitus deperdita, uti adnotavit *Ventrigl. in praxi par.* 2. *annot.* 1. §. 1. *num.* 7. *& ſeqq.* *Seſſ. 25.c.9. de Refor.*

Impetrata autem a Marchione nova audientia, una cum deſcriptione inſtantiæ in folio, de viribus præcedentis reſolutionis in præſenti eſt agendum. Putat autem Marchio, locum eſſe poſſe confirmationi juriſpatronatus ad dictam Parochialem Monaſterii, non obſtante quod de præcedentibus præſentationibus nullum ſuperſit documentum; deperditæ quippe fuerunt ſcripturæ ex injuria temporum, atq; bellorum, uti legitur in informatione Ordinarii; & petitionis fundamentum in hoc potiſſimum reponitur, quod annui redditus Parochialis non excedunt annua ſcuta 14.; cumque

prædictus Marchio paratus sit ad eosdem augendos in sc. 30. si juspatronatus acquiritur ex augmento dotis, quando illud ascendit ad medietatem valoris reddituum Beneficii, *Barbos. juris Eccles. iast. universi. lib.* 3. *cap.* 12. *n.* 66. *adden. ad Ludovis. decis.* 397. *in fin. adden. ad Burat. decis.* 931. *n.* 10. *Rota coram Coccin. dec.* 156. *n.* 9. multo fortius augmentum, de quo nunc agitur, videtur, quod haberi debeat pro sufficienti, ad effectum obtinendi petitam confirmationem.

His positis dignabuntur. EE. VV. decernere.

An, & quomodo Oratoris precibus sit annuendum, in casu &c.

Negativè.

Sess. 24. *de Reform. c.* 10. NULLIUS, seu VESPRIMIEN. JURISDICTIONIS. In proxime præterita Congregatione Causa hæc remansit indecisa. Dignabuntur ergo EE. VV. d. Congregationis folium reassumere, & sequenti dubio respondere:

An sit standum, vel recedendum a decisis, in casu &c.

Recedendum a Decisis quoad Episcopum Strigoniensem.

Sess. 25. *c.* 10. *de Reform.* NULLIUS, seu VESPRIMIEN. SUPER DECIMIS. Proposita pariter fuit hæc Causa in proximè præterita Congregatione: nec ulla fuit capta resolutio; quocirca dignabuntur EE. VV. reassumpto dictæ Congregationis folio: sequentibus dubiis respondere.

I. *An, & cui debeantur decimæ, & quatenus Præposito debeantur.*

II. *A quo tempore sint eidem restituendæ, in casu &c.*

Non proposita.

Sess. 24. *c.* 13. *de reform.* REATINA UNIONIS ECCLESIÆ. Factum hujus Causæ fuit expositum in folio exhibito pro Congregatione, quæ habita fuit *die* 20. *Maji* 1719. in qua nulla fuit capta resolutio. Repropositа fuit Causa in Congr. habita *die* 17. *Junii hujus ejusdem anni*, & responsum fuit: *quod proponeretur omnino in prima, citata parte, etiam unica.* In hujus rescripti executionem pro tertia vice Causa in Congregatione proponitur; adeoque onus erit EE. VV. decernere.

An sit concedenda gratia unionis Ecclesiæ S. Joannis in Statua, in casu &c.

Affirmativè juxta modum.

Sess. 23. *c.* 8. *de reform.* CREMONEN. ERECTIONIS COLLEGIATÆ. In ultimo, sub quo decessit Testamento, facto de anno 1649. Marchio Cæsar Vidonus, institutis ex asse hæredibus duobus suis liberis, Petro videlicet, tunc Episcopo Laudensi, & deinde S. R. E. Card., & Marchione Joanne Paulo, erectionem Collegiatæ de jurepatronatus suæ familiæ, & aliorum substitutorum in Ecclesia Parochiali Oppidi S Joannis de Cruce demandavit, assignatis redditibus percipi solitis ex Portu Picceleonis, qui tunc ascendebant ad annuam summam ducatonorum 200. & in eo, quod atttinet ad numerũ Canonicorũ, & ad proventus eorumdem, statuit, quod quatuor deberent esse Canonici, compræhenso Præposito, seu Archipresbytero, & quod

quod duo deberent esse Clerici, quodque singuli Canonici pro præbenda habere deberent ducatonos 45. & Præpositos ducatonos 50. & Clerici ducatonos 8. pro quolibet, in eoque quod spectat ad onera, residentiã Testator imposuit, necnon Officii Divini recitationem, unacum quibusdam aliis orationibus latius in Testamento recensitis, & quatenus erectio Collegiatæ fieri non posset in Ecclesia S. Joannis de Cruce, voluit quod erigeretur in Eccl. S. Cæciliæ Civitatis Cremonæ, & si nullo modo erectio ad finem perduci posset, legavit memorato Petro Episcopo Laudensi redditus Portus Picceleonis pro erectione Collegiatæ, uti diximus, assignatos.

Laudensis Episcopus animadvertens, quod redditus erant insufficientes pro explenda erectione, petiit, & obtinuit a Rev. Fabrica dilationem, eademque protracta usque ad obitum, cum in ultimis suis tabulis hæredem instituisset Marchionem Franciscum Sorresinum suum ex sorore nepotem, qui Cæsaris Vidoni deinde nomen, & cognomen assumpsit, ut magis, & magis firma remaneret, & exequibilis pii Testatoris Marchionis scilicet Cæsaris senioris voluntas, reliquit sc. 3000. monetæ Romanæ eroganda, una cum redditibus Portus Picceleonis in erectionem Collegiatæ, superaddendo tamen, quod si Collegiata erigi non posset, non obstante prædicto augmento, summa relicta converteretur in Missarum celebrationem.

Franciscus Sorresinus, qui Cæsar junior de Vidonis, uti vidimus fuit appellatus, plura peregit, ut compleret erectionem Collegiatæ, cæmenta etenim paravit, & quamdam domum emit, sed cum immatura morte fuerit præreptus, in suo ultimo, sub quo decessit Testamento, condito de anno 1700. in quo Josephum Antonium filium scripsit eredem, enixe commendavit adimplementum voluntatis Marchionis Cæsaris senioris, & sic consequenter erectionem Collegiatæ, quæ ut facilius sequi posset, animadverso, quod præter pium opus Collegiatæ, Cæsar senior erectionem ordinaverat cujusdam Conventus in loco campestri, scilicet in prædio nuncupato S. Gervasi, nonnullas successivè invitando ad hoc legatum Religiones, & quod omnes Religiones invitatæ ad Legatum, illud acceptare noluerant, non solum pro prompta erectione Collegiatæ, iterum reliquit Capitalia a Testatoribus assignata, unacum eorum fructibus, sed ulterius in hanc eandem causam dispositi de prædio S. Gervasii, cum onere tamen augendi proportionabiliter numerum Canonicorum.

Joseph Antonius maximopere exoptans toties demandatam Collegiatæ erectionem ad calcem perducere, supplicationem in Dataria porrexit pro impetrando Apostolico beneplacito, & cum illa de more remissa fuisset ad hanc Sac. Congr., reassumptis informationibus Ordinariorum Cremonensium, quæ diversis vicibus fuerant exquisitæ, altera videlicet de anno 1694. altera de an. 1703. & altera tandem de an. 1710. & earum tenore perpenso, qui erat uniformis in excludenda erectione Collegiatæ in Oppido S. Joannis de Cruce, sub obtentu potissimum, quod Oppidum illud tempore piorum Disponentium erat nobile, & sic Collegiatæ Ecclesiæ capax; sed quod, antiqua forma amissa, rusticanum evaserat, itaut indecens videretur, ut in illo adesset Ecclesia Collegiata, operæ pretium existimatum fuit, antequam ad Causæ propositionem deveniretur, exquirere votum Emi Dñi mei Cardinalis Paracciani, cumque Eminentia Sua fuerit in sensu, quod erectio fieret in Oppido S. Joannis; primo, quia Incolæ 700. in eodem degunt; secundo, quia Parochialis Ecclesia, in qua erectio fieri debeat ad tramites voluntatis piorum Testatorum,

septem

ſeptem Altaria habebat, Chorum pro viginti Clericis, & amplitudinem pro 1000. circiter hominibus, qui in eadem convenire vellent; tertiò, quia Oppidum erat piorum Teſtatorum Feudale; quartò tandem, quia erectio collegiatæ fuerat a Marchione Cæſare ſeniore, aliiſque ejuſdem ſucceſſoribus exoptata, ut ejus potiſſimum Oppidi habitatores ſpiritualia conſequi poſſent auxilia, deventum fuit ad Cauſæ propoſitionem in Congregatione habita *die* 30. *Aprilis* 1712. cumque, examinato ſequenti dubio: *an, & quomodo ſit erigenda Collegiata, in caſu &c.* nulla tunc capta fuerit reſolutio, repropoſita iterum fuit *die* 11. *Junii ejuſdem anni*, & Sac. Congr. cenſuit, Collegiatam eſſe erigendam in loco S. Joannis de Cruce, & quoad modum, & numerum Canonicorum diſtulit reſolutionem, cum clauſula *ad mentem*.

Appoſitio clauſulæ *ad mentem* originē habuit, & cauſam ab informatione, ſeu ſcriptura in hac S. Congr. exhibita a Procuratore Marchionis Joſephi Antonii inſtantis pro erectione Collegiatæ; cum enim objectum ille adverſus ſe excitaſſet, quod in cauſa erectionis Collegiatæ nedum eſſent implicanda capitalia, ſed etiam eorum fructus, qui longo temporis intervallo fuerant percepti abſque eo quod voluntas Teſtatorum fuiſſet executioni demandata, & huic objecto reſpondiſſet, non eſſe de fructibus habendam rationem ad prædictum effectum, ex quo ſuper illis binæ aderant compoſitiones initæ cum Rever. Fabrica, altera de an. 1706. altera de an. 1710. mens S. Congr. fuit, ut ab Emo Domino meo Cardinali Præfecto, tunc Auditore Sanctiſſimi, impetraretur remiſſio Cauſæ ſuper prædictis compoſitionibus ad hanc S. Congr.: ſed Marchione Joſepho Antonio iterum ad hanc S. Congr. recurrente pro obtinenda erectione Collegiatæ in loco S. Joannis de Cruce, propoſitoque dubio *die* 1. *Aprilis* 1713. *An, & quomodo Oratoris præcibus ſit annuendum, in caſu &c.* Dilata fuit reſolutio, ſuperaddita iterum clauſula *ad mentem*, quæ fuit, ut procuraretur deputatio Congregationis particularis, ad effectum recognoſcendi, an juriſdictio judicandi ſuper dictis compoſitionibus ſpectaret ad Congregationem Rever. Fabricæ, vel potius ad hanc Concilii Congregationem.

Cohærenter ad hæc expedita fuit commiſſio, & directa RR. PP. DD. Anſaldo. Cerro, Anſideo, cumque particularis hæc Congregatio nunquam coacta fuerit, & opus pium per conſequens ineffectuatum uſque adhuc permanſerit, pro parte iterum Marchionis Joſephi Antonii ſupplicatio exhibetur, ut erectio fieri valeat Collegiatæ, modo, qui ſequitur.

Quoad locum itaque, in quo Collegiata eſt erigenda, ille exorat, ut ad tramites reſolutionis captæ *die* 10. *Junii* 1712. fiat in loco S. Joannis de Cruce, ex rationibus tunc ponderatis, & ſupra expreſſis.

Quoad Præbendas, præmiſſo, quod de redditibus Prædii S. Gervaſii a Marchione Cæſare ſeniore relicti pro erectione Conventus, & a Marchione Cæſare juniore relicti pro augmento Canonicatuum Collegiatæ, ex quo, uti ſupra fuit dictum, Religiones ad novum Conventum invitatæ, eum acceptare recuſaverant, nulla eſt in calculo reddituum habenda ratio, quia ſtante declaratione nullitatis repudiationum, utpote carentium beneplacito Apoſtolico, fuit Marchio condemnatus ad Prædii relaxationem, & ad deponendos omnes fructus perceptos, licet compoſitionem pro dicto prædio cum Rev. Fabrica feciſſet, & ceſſionem jurium ab eadem reportaſſet, cum ex redditibus capitalium relictorum tam a Marchione

chione Cesare seniore, quam a Petro Vidone Episcopo Laudensi, & deinde S.R.E.Cardinali ann. sc:191,percipiantur, Marcohio proponit, quod distributio sic fieri posset, ut nempe annua præbenda Archipræsbyteri essent in sc.50. illa Canonicorum in sc.45. pro quolibet, & illa Clericorum in sc.8. pro unoquoque eorum, uti adamussim præscriptum fuit a Marchione Cæsare seniore,primo hujus operis institutore, desumptis sc.10. annuis ex capitali mox memorando; distributio etenim relata summam excedit sc.191. & ascendit ad summam sc.201. ut calculanti patet.

Quoad ædificium verò, seu complementum ædificii Collegiatæ, scire necesse est, quod in compositione inita cum Rev. Fabrica super fructibus decursis, & non applicatis in erectionem Collegiatæ Ecclesiæ, impositum fuit onus erigendi, & construendi ædificium pro Collegiata necessarium, & in eodem implicandi sc.5000. computatis tamen summis jam erogatis pro cæmentorum præparatione, & emptione cujusdam domus facta a Cæsare juniore, juxta ea quæ in superioribus fuerunt relata. Vellet itaque Marchio, qui instat pro Collegiatæ erectione, quod ex hoc capitali sc.5000. deducerentur annua sc.10. pro complemento Præbendarum, & quod facta prædicta deductione, ædificium perficeretur, putatque, quod ex summa residuali nedum ædificium perfici valeat, sed etiam supereſſe possit summa necessaria pro expeditione Bullarum, nec non aliqualis alia summa distribuenda pro manutentione Ecclesiæ, & pro suppellectilibus Sacristiæ.

Absque eo quod ulla quæstio excitari valeat super validitate expositionum initarum cum Rever. Fabrica, itaut opus sit statuere, an de earum validitate agi debeat in hac Congr., vel in altera Rever. Fabricæ; fructus etenim decursi, & non applicati ascendebant ad annua scuta circiter 9000.cumque eidem Fabricæ persoluta fuerint scuta 2300.& ulterius in eadem compositione impositnm fuerit onus erogandi scuta 5000. pro construtione ædificii, juxta ea, quæ supra dicta sunt, de compositionis æquitate, Marchio ait non esse ullo modo dubitandum, & multo minus asserit, esse dubitandum de facultate dicti Tribunalis, cum etenim tota difficultas in eo stare videatur, quod fructus decursi dici valent, quod accreverint capitali in beneficium Collegiatæ erigendæ, cessat hæc difficultas ex privilegiis Rever.Fabricæ, juxta quæ fructus capitalium assignatorum pro celebratione Missarum, pro Cappellanis, vel pro Ecclesiis, aliisque locis piis erigendis, si non fuerint erogati in causas prædictas, non accrescunt capitalibus, nec cedunt in beneficium operum piorum, quorum neglectum fuit adimplementum, sed integraliter spectant ad Rever.Fabricam, juxta compendium dictorum privilegiorum apud *Vespignan.fol.*31.*fol.*35.*&fol.*36. His stantibus,dignabuntur EE.VV. decernere.

An, & quomodo Oratoris precibus sit annuendum, in casu &c.

Pro gratia juxa modum.

SANCTÆ CRUCIS DE LA SIERRA IN INDIIS OCCIDENTALIBUS. Licet a Sacro Concilio Tridentino *sess.*21. *cap.*2. *de refor.* statutum fuerit neminem promoveri posse ad Sacros ordines, nisi prius legitimè constet, eum habere Beneneficium Ecclesiasticum sufficiens ad honestam sustentationem, vel ad minus patrimonium, vel pensionem, in *Sess.*21.*c.*2. *de Ref.*

in hypotheſi tamen in qua Epiſcopus judicaverit, quod obtinens patrimonium, ſeu penſionem ſit ad Sacros Ordines aſſumendus pro neceſſitate, vel commoditate Eccleſiæ, & antiquorum Canonum pœnæ fuerint ibidem a Sacro Concilio innovatæ, non ita quidem, ut Ordinatus ſine titulo ſufficienti ſit ſuſpenſus, & miniſtrando fiat irregularis, juxta *Textum in Can. neminem, & in Can. Sanctorum diſt* 70. ſed ita ut ordinans tenetur ſic ordinato alimenta ſubminiſtrare donec ille Beneficium Eccleſiaſticum conſequatur, juxta *Textum in cap. Cum ſecundum de præbendis*, & latè diſputata ad ſenſum hujus Sacræ Congregationis per *Fagnanum in citat. cap. Cum ſecundum num.*63. *& ſeqq.*, ubi ſolum *ſub n.*68.docet, pœnã ſuſpenſionis Clericum ſine titulo ſufficienti ordinatum afficere in caſu, in quo ipſe Ordinantẽ decerpit falſas producendo probationes ſuper ſui tituli congruitate; & licet interpetrando allegatũ Textũ Concilii Sacra hæc Congregatio de menſe Octobris anni 1589. ut in Regeſtis *lib.6. pag.*58. plura propoſuerit generalia dubia examinanda, inter quæ illud reperitur; *An habens ex propria induſtria, & honeſto labore tantum lucrum, quantum ſatis eſt ad vitæ ſuſtentationem, promoveri valeat*, negative reſponderit.

Exempla nihilominus non deſunt, in quibus urgente Eccleſiarum neceſſitate, conceſſum fuit, ut fieri poſſet ab Epiſcopis ordinatio Clericorum ſæcularium, etſi illi nec beneficium, nec patrimonium obtineant; Et prætermiſſo quidem exemplo Eccleſiæ Metropolitanæ Florentinæ, in qua uſque adhuc viget privilegium ab Eugenio IV. conceſſum, ut Clerici, qui eidem inſervierint ſpatio decem annorum, ordinibus ſacris initiari ſubinde valeant, licet nec beneficium, nec patrimonium obtineant, a Summo Pontifice Urbano VIII. *die* 13. *Martii* 1640. conceſſum fuit Alumnis Seminarii Pragenſis, ut ordines recipere valeant ſine titulo beneficii, aut patrimonii, ſed ſolum ad titulum Miſſionis, prout ab eodem Pontifice præcedenter conceſſum fuerat *die* 18. *Maji* 1638. Alumnis Collegii de propaganda Fide. Alumni Collegii Illirici a Gregorio XIII. inſtituti, & ab Urbano Papa VIII. reſtaurati in Civitate Lauretana, privilegio potiuntur ordinationis ſine beneficio Eccleſiaſtico, & patrimonio, nulla facta mentione tituli Miſſionis, ut legitur in privilegio ab eodem Urbano conceſſo *prima Junii anno* 1727. Conſimile eſt privilegium ab eodem Pontifice conceſſum Collegio Fuldenſi pro Scholaribus Germanicæ nationis, nec non Collegio Pragenſi, uti plenius deprehendi valet ex collectione Bullarum, & Decretorum Congregationis de Propaganda Fide, impreſſa, ſed nunquam abſoluta, nec publicata.

Cohærenter ad hæc, Epiſcopus S. Crucis de la Sierra in Indiis Occidentalibus, cum in ſuis litteris ad Sñum Dominum noſtrum datis, expoſuerit, quod in Civitate S. Laurentii della Baranca, quæ loco alterius S. Crucis, quæ amplius non exiſtit, ſubrogata fuit, duo tantum ſunt Parochi, & duo Miniſtri in Cathedrali, Decanus videlicet, & Archidiaconus, quodque nullus ſupereſt modus Cappellanias, aut Beneficia erigendi, ad quorum titulos Clerici ordinari valeant, & quod tandem impoſſibile eſt extraneos advocare, qui ad dictas Regiones accedant, ex quo nullum eſt hujus Provinciæ cum aliis commercium, & ſic Sanctitati Suæ ſupplicaverit pro facultate initiandi ſacris ordinibus ejus regionis incolas, licet titulum beneficii, aut patrimonii non habeant, & multo magis, cum nullum adſit periculum, quod promoti mendicare conſpiciantur, quia

nullus

nullus in dicta Regione est, qui mendicet, & a Sanctitate Sua fuerint preces remissæ ad hanc Sac. Congr., disputandum in præsenti proponitur dubium.

An Episcopo Sanctæ Crucis de la Sierra sit indulgendum, ut promovere valeat ad Sacros Ordines in Civitate S. Laurentii della Baranca eos, quos ipse necessarios judicaverit, licet nec beneficium, nec pensionem, nec patrimonium obtineant.

Pro gratia, dummodo non excedat numerum duodenarium.

NEAPOLITANA MATRIMONII. Cæcilia Sannini Matrimonium contraxit cum Laurentio Appetito coram Parocho S. Catherinæ in Foro Magno Civitatis Neapolitanæ. Cum autem post aliquot dies cohabitationis, Laurentius fugam arripuisset, Cæcilia aliud Matrimoniũ contraxit cum Januario Avitabile, cum quo tres Liberos procreavit. *Sess. 24. c. 1. de Ref. matr.*

Secundum Matrimonium fuit contractum; absque eo quod nec certus advenisset nuncius de morte primi viri, nec rumor ullus de eadem morte præcessisset; adeoque, post aliquot annorum intervallum, cum Laurentius vir rediisset ad Civitatem Neapolitanam, exorta est controversia super nullitate primi, vel secundi Matrimonii, & a Curia Archiepiscopali primum fuit declaratum validum, delataque causa ad hanc Sac. Congregationem, de hac eadem re in præsenti est inquirendum.

Contendit Cæcilia, validum esse secundum Matrimonium, & per consequens primum nullitate laborare, utpote contractum coram Parocho S. Catherinæ in foro Magno, qui nec erat suus, nec Laurentii Appetiti Parochus, dicit etenim Cæcilia suum Parochum fuisse illum S. Mariæ ad Cancellos, & Parochum Laurentii fuisse illum S. Mariæ de Rotunda, in quo rerum themate Matrimonium cum Laurentio contractum, utpote non contractum coram Parocho Sponsi, aut Sponsæ dici debet, quod fuerit nullum, juxta *Concil. Trid. Sess. 24. cap. 1. de Ref. Matr.*

Absque eo quod quidquam facere valeat, quod ejusdem Cæciliæ Fratres habitarent in Parochia S. Catherinæ, & quod in hac eadem Parochia fuerint factæ denunciationes, quandoquidem ex domicilio fratrum non infertur domicilium fororis, & præsertim, quando, prout in casu præsenti, foror, hoc est Cæcilia probat se habitasse seorsim a fratribus cum Joanna Amita, quod ipsum videtur esse dicendum, etiam loquendo de denunciationibus, cum novum non sit, quod denunciationes fiunt matrimoniales, etiam in Parochiis, in quibus Sponsi non habitant, dummodo in d. Parochiis aliqui adsint, qui de impedimentis possint habere notitiã.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An Matrimonium contractum per Cæciliam Sanninam cum Laurentio Appetito coram Parocho S. Catherinæ in Foro Magno sustineatur in casu &c.

Dilata, & Archiepiscopo Neapoli juxta Instructionem.

REGIEN. *Sess. 22. c. 8. de Ref.*

I. *An annuente, & permittente Archipresbytero, & Parocho possit Confraternitas SS. Rosarii adimplere onera Missarum, & Anniversariorum sibi injuncta mediantibus Presbyteris exteris sibi benevisis, sive potius teneatur uti ministerio Canonicorum Collegiatæ, & qua tenus affirmative quoad secundam partem, in casu &c.*

II. *An prædicti Canonici tempore celebrationis Missarum cantatarum celebrandarum in eodem Altari non recedendo ab eorum Choro, possint ibidem Missis cantatis assistere.*

III. *An, & in qua summa præstanda sit eleemosyna pro d. Missis tam lectis, quam cantatis.*

IV. *An Confraternitas possit de licentia, & consensu d. Parochi exponere infra annum in Cappella Rosarii publicæ venerationi Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, sive potius requiratur licentia Ordinarii.*

V. *An Confratres annuente, & permittente d. Archipresbytero, facere possint Processiones intra, & extra Ecclesiam sine interventu Canonicorum.*

VI. *An, & a quo sit determinanda via Processionum, quæ fiunt extra Ecclesiam, & per Parochiam.*

VII. *An permittente dicto Archipresbytero, possit dicta Confraternitas erigere in dictis Processionibus propriam Crucem.*

VIII. *An de licentia ejusdem Archipresbyteri possit d. Confraternitas pulsari facere Organa, & Campanas dictæ Ecclesiæ, seu potius circa præmissa requiratur quoque consensus Canonicorum.*

IX. *An permittente Archipresbytero, & Parocho, possint Confratres impedire Canonicis celebrationem Missarum in eodem Altari SS. Rosarii, & quatenus negative.*

X. *An prædicti Canonici teneantur concurrere ad manutentionem dicti Altaris, seu Cappellæ.*

XI. *An prædicti Archipresbyter, & Canonici teneantur applicare Missam Conventualem pro Benefactoribus, in casu &c.*

Non proposita.

Die Sabbathi 5. Auguſti 1719.

REGIEN. Propoſita fuit hæc Cauſa in Congregatione habita die 20. Maii, die 17. Junii, & die 8. Julii hujus ejuſdem anni; Cumque propter temporis anguſtiam, & propter dilationes ab Informantibus petitas non fuerit unquam reſoluta; Dignabuntur EE. VV. folium Congregationis diei 20. Maii reaſſumere, & ſequentibus dubiis reſpondere. *Seſſ. 22. c. 8. de reform.*

I. *An annuente, & permittente Archipresbytero, & Parocho poſsit Confraternitas SS. Roſarii adimplere onera Miſſarum, & Anniverſariorum ſibi injuncta mediantibus Presbyteris exteris ſibi beneviſis, ſive potius teneatur uti miniſterio Canonicorum Collegiatæ, & quatenus affirmative quoad ſecundam partem, in caſu &c.*

II. *An prædicti Canonici tempore celebrationis Miſſarum cantatarum celebrandarum in eodem Altari non recedendo ab eorum Choro, poſsint ibidem Miſsis cantatis aſsiſtere.*

III. *An, & in qua ſumma præſtanda ſit eleemoſyna pro d. Miſsis tam lectis, quam cantatis.*

IV. *An Confraternitas poſsit de licentia, & conſenſu d. Parochi exponere infra annum in Cappella Roſarii publicæ venerationi Sanctiſsimum Euchariſtiæ Sacramentum, ſive potius requiratur licentia Ordinarii.*

V. *An Confratres annuente, & permittente d. Archipresbytero, facere poſsint Proceſsiones intra, & extra Eccleſiam ſine interventu Canonicorum.*

VI. *An, & a quo ſit determinanda via Proceſsionum, quæ fiunt extra Eccleſiam, & per Parochiam.*

VII. *An permittente dicto Archipresbytero, poſsit dicta Confraternitas erigere in dictis Proceſsionibus propriam Crucem.*

VIII. *An de licentia ejuſdem Archipresbyteri poſsit d. Confraternitas pulſari facere Orgona, & Campanas dictæ Eccleſiæ, ſeu potius circa præmiſſa requiratur quoque conſenſus Canonicorum.*

IX. *An permittente Archipresbytero, & Parocho, poſsint Confratres impedire Canonicis celebrationem Miſſarum in eodem Altari SS. Roſarii, & quatenus negative.*

X. *An prædicti Canonici teneantur concurrere ad manutentionem dicti Altaris, ſeu Cappellæ.*

XI. *An prædicti Archipresbyter, & Canonici teneantur applicare Miſſam Conventualem pro Benefactoribus, in caſu &c.*

Ad primum negative ad primam partem, affirmative ad ſecundam, & amplius. Ad ſecundum affirmative dummodo non

assistant in Sacristia, & amplius. Ad tertium, præstandam esse eleemosynam tam pro Missis lectis, quam cantatis juxta morem Loci, & amplius. Ad quartum negative ad primam partem, affirmative ad secundam, & amplius. Ad quintum negative quoad primam, & secundam, dummodo non agatur de Processionibus ex Instituto, in quibus sufficit, quod Canonici sint invitati, & amplius. Ad sextum a Præfecto Chori, interveniente Capitulo. Ad septimum negative, & amplius. Ad octavum negative ad primam, affirmative ad secundam partem, & amplius. Ad nonum negative, & amplius. Ad decimum negative, & amplius. Ad undecimum affirmative.

Sess. 25. c. 24. de Regul.

SAGONEN. NULLITATIS PROFESSIONIS. Proposita fuit hæc Causa in Congregatione habita *die* 4. *Febr.* 1719. cujus folium EE. VV. poterunt reassumere; tunc autem nulla fuit capta resolutio, sed proposito dubio: *An sit concedenda restitutio in integrum, in casu &c.* Responsum fuit *dilata, & coadiuventur probationes, & Episcopus procedat, prout de jure contra Laurentium fratrem Oratoris.* Cohærenter ad hæc, datæ fuerunt litteræ ad Episcopum, sed usque adhuc nulla supervenit responsio; cumque Orator notitiam habuerit, quod Romæ degebant duo Religiosi, quorum dicta poterant præcedentes coadiuvare probationes, & insteterit pro facultate eosdem examini subjiciendi, annuente hac Sacra Congregatione, fuerunt iidem examinati in Tribunali Eminentissimi Urbis Vicarii. Antiquas ergo uniendo probationes, cum dictis horum duorum Testium, quæ in Summario Scripturæ ab Oratore exhibitæ continentur. Onus erit EE. VV. decernere.

An sit concedenda restitutio in integrum, in casu &c.

Dilata, & dentur litteræ urgentiores.

Sess 25. c. 9. de Regul.

NARNIEN. JURISPATRONATUS. Proposita fuit hæc causa in Congr. habita *die* 19. *Nov.* 1718. cujus folium poterunt EE. VV. reassumere, disputatoque dubio: *An, & ad cujus favorem sustineatur nominatio ad Beneficia erecta in Cappella Sanctissimi Crucifixi S. Nicolai Collisscipionis in casu &c.* responsum fuit: *præfigatur terminus unius mensis Religioni ad faciendam legitimam renunciationem, eoque elapso, Leander instet.* Fuit Causa reproposita in Congregatione habita *die prima Aprilis* 1719. & responsum fuit: *dilata, & exhibeatur actus Deffinitorii, in quo dedit facultatem Provinciali ad nominandum.* De hac eadem Causa actum fuit in Congregatione habita *die* 22. *Apr.* 1719. nec ulla fuit capta resolutio, & tandem in Congregatione habita *die* 6. *Maii* 1719. resolutum fuit: *sustineri nominationem factam favore Ni-*

Nicolai Leandri Paterni, impetrataque a ſuccumbentibus nova audientia, dignabuntur EE. VV. decernere.

An ſit ſtandum, vel recedendum a deciſis in caſu &c.

In deciſis, & amplius.

IPREN. DISPENSATIONIS. Maximilianus Carolus de Coupigni vir nobilis ex Diœceſi Iprenſi, cum eſſet conſtitutus in ætate annor. 21., Subdiaconatus Ordinem recepit anno 1711. cumque SSmo D. N. ſupplicaverit pro diſpenſatione ſuper voto continentiæ, ſub obtentu, quod Ordinem receperit per vim, & metum a Matre illatum, ſcriptum fuit, juxta morem, Officiali Iprenſi pro informatione, & voto. *Seſſ. 23. c. 5. de reform.*

Reſpondit Officialis, expoſita in facto ſubſiſtere, & nonnullas atteſtationes tranſmiſit, in quibus refertur, Comitiſſam Oratoris Matrem, quæ erat vidua, & uſufructuaria bonorum, necnon indolis, & naturæ admodum violentæ, & vehementis, eidem minatam fuiſſe, quod ipſum eſſet omnino derelictura, ſi Sacros Ordines ſuſcipere recuſaſſet; accedit ipſius Maximiliani examen, in quo prædicta omnia exponit, addendo, quod ab Epiſcopo Ambianenſi recepit Ordinem Subdiaconatus virtute dimiſſorialium Epiſcopi Iprenſis ſui Ordinarii, quæ fuerunt a Matre ad ſe tranſmiſſæ, unacum litteris comminatoriis; Eques etiam de Coupigni frater natu major ſuum libentiſſimum præſtat pro diſpenſatione aſſenſum, & Reverendiſſimus Nuntius Galliarum ſibi conſtare aſſerit, quod revera Maximilianus per vim, & metum a Matre incuſſum, Subdiaconus factus eſt.

Supplicationis fundamentum in vi prædicta, & metu conſtituitur, licet enim magna ſit inter Doctores diſputatio, an ſicuti recipiens Ordinem Subdiaconatus per coactionem non abſolutam, ſed conditionalem, non præciſam, ſed cauſativam, vere recipit characterem, ita etiam teneatur ad continentiam, ex quo votum continentiæ eſt Sacro Ordini annexum, uti videri poteſt in binis Magiſtralibus deciſionibus, *prima videlicet, & ſecunda Cæſaris de Graſsis tit. de his, quæ vi, metuſve cauſa fiunt*, in quibus deciſionibus, auctoritates, & rationes hinc inde pugnantes afferuntur, hoc unum tamen certum eſſe videtur, quod metus licet conditionalis præſtat Pontifici juſtam cauſam diſpenſandi a voto continentiæ, quod eſt annexum Subdiaconatui, uti habetur *in allegata dec. 1. in fine*, ibi: *Ideo Domini magis ſecurum eſſe exiſtimabant, quod iſte Franciſcus impetraret diſpenſationem omnino a Papa, & dicebant, quod hujuſmodi metus præſtat juſtam cauſam, illam concedendi.*

Abſque eo quod quidquam referant reſoluta ab hac Sac. Congregatione in *Hiſpalen. nullitatis Ordinis* 25. *Martii*, & 2. *Maii* 1716. quia in tantum dictum fuit, non conſtare de nullitate collationis Ordinis Subdiaconatus, in quantum metus non fuit ex teſtibus allegatis comprobatus, cujus contrarium prætenditur in hypotheſi præſenti contingere.

His ſtantibus, onus erit EE. VV. decernere.

An ſit locus diſpenſationi ſuper voto continentiæ in caſu &c.

Dilata, & coadjuventur probationes.

REGIEN. Julia Cavallotti Zoboli in teſtamento condito anno 1595. diſpoſuit, ut Antonius ſuus Maritus traderet alicui loco Pio, quoddam *Seſſ. 24. c. 4. Refor. c. 4.*

dam prædium extradotale ſibimet in ſuis nuptiis reſervatum, *cum onere tamen, quod d. locus Pius, ſicut ſupra deputan., & elige.. tene.tur, & debeta celebrare, ſeu celebrari facere in Eccleſia dictarum Monialium*, hoc eſt Monialium Miſericordiæ Civitatis Regien. exiſtentium ſub gubernio Patrum Min. Obſer. S. Franciſci, *tot Miſſas ſingulo die, ſeu ſingula hebdomada in perpetuum pro anima dictæ Teſtatricis, & ſuorum, prout convenerit d. Antonius cum locò Pio, ut ſupra deputan. & eidem D. Antonio placuerit*

In executionem mentis Juliæ Uxoris, tradidit Antonius Prædium Presbyteris Collegiatæ Eccleſiæ S. Nicolai Civitatis Regien. cum hoc, quod Collegiata prædicta, ſeu illius Presbyteri *teneantur &c. ſingulo anno, & ſingula hebdomada in perpetuum, etiam ultra centum annos, celebrari facere in Eccleſia Monialium S. Mariæ della Miſericordia Civitatis Regii Miſſas tres pro anima dictæ Juliæ, & ſuorum ad dictam ſummam per d. Dominicum Antonium redactas, habito reſpectu ad recollectas, quæ percipiuntur ex dicto Prædio, quas Miſſas voluit etiam dictus Antonius, quod dicti Præpoſiti pro tempore dictæ Eccleſiæ minuere valeant eorum arbitrio, habito reſpectu ad recollectas è dicto Prædio percipen. juxta temporum qualitatem, quia ſic &c.* & hoc onus ſuit nomine Collegiatæ in contractu acceptatum.

Anno 1598. a Presbyteris Eccleſiæ Collegiatæ alienatum fuit prædium pretio ſcutor. 213. 52. quod pretium fuit erogatum in emptionem cenſuum; cumque redditus prædii alienati eſſent in ſcutis decem annuis, uti conſtat ex Iſtrumento venditionis, & pro eleemoſyna 159. Miſſarum, Julii 36. ſufficerent, prædicta ſumma fuit perſoluta uſque ad annum 1620. ſed cum Miſſarum eleemoſyna ſubinde excreverit, ab anno 1621. uſque ad annum 1716. data fuit eleemoſyna Juliorum 72. Fratribus Min. Obſ. S. Franciſci, ut Miſſas a Julia ordinatas celebrarent in Eccleſia Monialium.

Fratres, qui Miſſas 159. pro d. eleemoſyna in præteritum celebrarunt in Eccleſia memorata, proteſtati ſunt, ſe nolle amplius continuare in d. celebratione, niſi ſibi ſubminiſtretur eleemoſyna ſolidorum 30. quod eſt idem, ac dicere unius Julii pro qualibet Miſſa, cum hæc ſit taxa eleemoſynæ, quæ vigit in Civitate Regien., & niſi ulterius aliquid ſolvatur Sacriſtiæ Monialium pro ſuppellectilibus, cumque Presbyteri Collegiatæ Eccleſiæ huic Sac. Congregationi ſupplicaverint pro oneris, hoc eſt Miſſarum reductione, & pro translatione earundem ab Eccleſia Monialium ad propriam Eccleſiam, ſcriptum fuit Epiſcopo pro informatione, & voto, qui cenſuit, annuendum eſſe petitis.

Fundamentum reductionis in hoc conſiſtit, quod ſc. 10. quæ ex Prædio a Teſtatrice relicto retrahebantur, hodie non ſufficiunt pro celebratione Miſſarum 159. itaut ſit locus reductioni, & multo magis cum Prædium fuerit non demonſtrative, ſed taxative relictum.

Abſque eo, quod quidquam faciat, quod onus Miſſarum fuit a Presbyteris in contractu acceptatum, quia in contractu adeſt clauſula reductionis oneris ad vires reddituum, juxta ea, quæ in ſuperioribus dicta ſunt.

Fundamentum deinde translationis ab Eccleſia Monialium ad Eccleſiam Collegiatam reponitur, primo in abundanti numero Miſſarum, quæ in Eccleſia Monialium celebrantur; ſecundo in conſenſu, tam a Fratribus, quam a Monialibus præſtito in eo, quod attinet ad translationem; ter-

tio,

tio, ex quo in Collegiata Ecclesia sepulta jacent cadavera Testatricis, & aliorum familiæ Zoboli.

His stantibus, onus erit EE. VV. decernere.

An, & quomodo sit annuendum petitioni in casu &c.

Pro reductione, & quoad translationem negative.

BRUNDUSINA ADIMPLEMENTI. Jo. Vincentius Vitalis in suo ultimo, sub quo decessit, testamento, hæredem universalem instituit Jo. Angelum fratrem, & cum sequenti onere gravavit. *Esso Testatore vuole, ordina, e comanda, che seguìta la sua morte, sia tenuto il suo universale Erede di far celebrare dai Rev. Padri di d. Ven. Convento di S. Rocco una Messa cantata per ogni Venerdì dell' anno in perpetuum nell' Altare del glorioso S. Francesco di Paola &c. colla carità di carlini cinque per ciascheduna Messa, e per fondo di d. Legato, posa, e vaglia, tanto d. Gio. Angelo, quanto i suoi Eredi, fondare uno, o più capitali di censi sicuri corrispondenti alla soddisfazione della predetta carità di d. Messe cantate in perpetuum, e nella fondazione di d. capitali facienda a suo arbitrio, sia tenuto d. Gio. Angelo, o suoi Eredi farvi intervenire il* Procuratore, *o Guardiano pro tempore di d. Convento, acciò non siano tenuti all' evizione de capitali, o annualità.* *Sess. 25. c. 3. de Regul.*

Patres Conventus S. Rocchi, de quibus in particula Testamenti, sunt Patres strictioris Obs. S. Francisci; cumque sub obtentu incapacitatis dictorum Patrum recipiendi prædicta capitalia, seu census, Jo: Angelus huic Sac. Congregationi supplicaverit pro facultate transferendi onus celebrationis Missarum ad Ecclesiam Collegiatam Terræ Liberani, in qua d. Conventus Patrum S. Rocchi existit, nec ullus alius Regularium reperitur Conventus, relata ejus instantia inter summaria precum *die* 17. *Dec.* 1718. rescriptum fuit *Lectum*. Impetrataque subinde nova audientia, unacum descriptione in folio, Joannes Angelus iterum instat pro applicatione Legati favore Ecclesiæ Collegiatæ, vel quod ad minus præscribatur modus, quo piam sui Authoris dispositionem valeat executioni demandare.

Quoad dispositiones factas favore Fratrum Cappuccinorum, & Minorum strictioris Obs., & aliorum Regularium, qui bona in communi possidere non possunt, privilegia Rev, Fabricæ sibi vindicant locum, & in eorum sequelam, Bona, dicto modo relicta, eidem Fabricæ applicantur juxta relata in *compendio privilegiorum bon. mem. Vespiniani pag.* 25.

Quoad redditus vero his iisdem Fratribus relictos, adjecto onere celebrationis Missarum, in Congregatione habita tempore Urbani VIII., resolutum fuit, memoratos Fratres esse incapaces horum annuorum relictorum, uti habetur *apud Fagnan. dictæ Congregationis Secretarium in cap. Nimis prava n.* 49. *& n.* 53. *de excess. Prælat,*

Procedentibus contrariis quoad eleemosynas manuales Missarum, quarum absque dubio Fratres etiam, qui bona in communi possidere non possunt, sunt capaces, uti adnotarunt *Sanchez ad præcept. Decal. lib.* 7. *cap.* 26. *n.* 49. *Barbos. juris Eccl. univers. lib.* 3. *cap.* 27. *n.* 77., *Adden. ad Burat. dec.* 756. *n.* 11. *Pignatel. consult.* 16. *n.* 7. *&* 8. *to.* 3. *Torr. de pactis futuræ successionis lib.* 2. *cap.* 36. *n.* 75., *Rota dec.* 456. *n.* 15. *cor. Merlino, dec.* 1219. *n.* 8. *dec.* 1326. *n. pariter* 8. *cor. Emerix Juniore.*

Quia vero permissum esse non debet, sub obtentu incapacitatis Fratrum, ut hæ-

hæredes ſe eximant ab onere adimplementi Miſſarum, uti probat *Textus in l. hæredes in fine ff. de petit. hæred.*,& ad rem proſequuntur *Corduba in expoſit. Regulæ S.Franciſci cap.6. q.7., & qu.11. puncto.2. & 4., Redoan.de Spoliis Eccleſ. q.8. n.47.*,& durum eſſe videretur Fratres arcere a perceptione reddituum aſſignatorum cum onere celebrationis Miſſarum per modum ſaltem puræ, & ſimplicis eleemoſynæ.

Statutum fuit, ut ſolemnis a Fratribus emittatur proteſtatio ſubſignata ſigillo Conventus, & in ejus libris inſerenda, & ad hæredes, ſive executores tranſmittenda, in qua declarent, ſe nullum jus ſibi vindicare, aut aſſerere ex prædictis Legatis, ſeu relictis, juxta expreſſum monitum S. Bonaventuræ in Libello Apologetico, ſeu excuſatorio contra eos, qui Minorum Ordini adverſantur, uti habetur *lib.2. Opuſcul. qu.9.*

Firma interea remanente libertate apud hæredes dandi,aut non dandi Fratribus prædictos annuos redditus, quod eſt idem, ac dicere, celebrari faciendi per illos, aut per alios ſibi beneviſos Sacerdotes Miſſas, & Sacrificia legata, uti probat *Text.in cap. exiit*,§. *Si vero de verb. ſignif. in 6*, ibi, *ad quæ legata ſolvenda tam hæredes Teſtatorum, quam Executores ſe liberales exhibeant*, & habetur in Compendio privilegiorum Fabricæ *p.72. & pag.74.*, & præcedentes deciſiones modificando firmavit *Rota in citata dec.1326. n.8. & ſeqq. cor. Emerix Jun.*, ad cujus poſtremæ deciſionis normam datum fuit ab eadem Rota votum Sacræ Congr. Epiſcoporum, & Regularium, a qua fuerat pro voto requiſita, uti colligitur ex tenore voti impreſſi *apud Piton. diſcept. Eccl. to.1.diſcept.2. n.53.* quod votum eadem Sac. Congr. amplexa eſt, & ſan. me. Clemens X. reſolutionem S.Congr.confirmavit per litteras Apoſtolicas in forma Brevis impreſſas *apud Mattheuc.in ſuo Officiali c.30. n.12.*

Factaque Commiſſariis, & Miniſtris Fabricæ expreſſa prohibitione admittendi compoſitiones ſuper Legatis Fratribus factis cum onere Miſſarum, & Officiorum, præter quam quoad annuas præſtationes duorum annorum decurſorum a die obitus Teſtatorum, quas etiam integraliter recipere debent, & Rev. Fabricæ applicare, ſalvo ſemper capitali, ſeu proprietate, ut hæredes, vel debitores, qui primis duobus annis non adimpleverunt, poſſint, ſi velint, futuris temporibus dare Fratribus annua legata titulo eleemoſynæ, juxta decreta Sac. Congr. Fabricæ impreſſa *apud R.P.D. Petram ad Conſtit. Apoſt. to.2. pag.463. & ſeqq.*

Hæc ſunt, quæ pro materiæ dilucidatione,reverenter inſinuanda exiſtimavi, ſed cum in caſu præſenti non agatur de cenſibus, ſeu pecuniis inveſtiendis, quæ fuerint Fratribus relictæ cum onere Miſſarum, ſed de onere a Teſtatore impoſito, & hæredem afficiente: *ſia tenuto il ſuo univerſale Erede di far celebrare dai Rev. Padri &c. una Meſſa cantata per ogni Venerdì dell' anno in perpetuum*, hinc oritur rationabilis dubitatio, an Fratres ſint conſimilis legati capaces, & an hæres teneatur ad ejus præſtationem favore eorumdem.

Facit pro affirmativa, quod diſputato in hac S. Congr. in *quadam cauſa Apruntina legati* 29. *Febr.*1677. dubio, an legatum ſequentibus verbis conceptum ſuſtineretur, *item dice di avere a cenſo ducati* 180., *laſcia di ragione di legato, che l'infraſcritto Erede, e ſucceſſori in infinitum debbano coni frutti di quelli farne celebrare quattro Anniverſarj l-anno nellaChieſa di S.Maria de' Lumi dai Frati Zoccolanti &c.*fuit affirmative reſolutum; Et conſimilis pariter prodiit ab hac Sac. Congr. reſolutio

tio *in Iſernien. Legati* 10. *Junii* 1684. Cum etenim ageretur de Teſtamento ſequentibus verbis concepto *laſcio, che detti miei Eredi faccino celebrare quaranta Meſſe l'anno all'Altare di S. M. Maddalena nella Chieſa di S. Maria delle Grazie de' Frati Minori Oſſervanti, da quelli Padri, che ſarauno aſſiſtenti al Convento ſopraddetto, e più, che gli ſiano dati dai ſuddetti Eredi quattro ducati l'anno, i quali ſerviranno per i biſogni di detta Cappella*, coherenter ad hæc bina dubia fuiſſent propoſita, primum ſcilicet *an præter ſcuta annua quatuor legata pro indigentiis Cappellæ hæredes teneantur ſeparatim perſolvere cleemoſinam pro celebratione Miſſarum*, & ſecundum *in qua quantitate*, ad primum fuit reſponſum affirmativè, & ad ſecundum dictum fuit, quantitatem eſſe debere ſaltem ad rationem eleemoſinæ manualis.

Pro negativa vero facit, quod Fratres iſti nullam poſſunt habere ſecuritatem, ſed debent pendere ab incerto juxta *Textum in cap. unico de Religioſis Domibus in 6. & juxta Gloſ. in cap. unico in verbo mendicantes de exceſ. Præl. in 6.* & dici poſſet, quod ab incerto non penderent, ſi eſſent capaces dictorum legatorum, etſi hæredes tenerentur ad eorum præſtationem; Quodque notabilius eſt, cum in hypotheſi præſenti teſtator dixerit, quod in emptione cenſuum accedere deberet conſenſus Procuratoris, ſeu Guardiani pro tempore, *acciò non ſiano tenuti all'evizione de' Capitali, o annualità*, ſermo ibi eſt de hæredibus, ſupponit hæc circumſtantia, quod ſecuta capitalium, aut fructuum evictione, poſſent Fratres judicialiter agere, aut officium Judicis implorare pro damni emendatione, ſeu pro ſupplemento adverſus hæredes, quod ne dum adverſatur decretis Congregationis *apud Fagnan. in allegato cap. nimis prava de exceſ. Prælat.* Sed etiam Regulæ, & Teſtamento S. Franciſci, de quibus *in Bulla V. Honorii Tertii Bull. tom.* 1. His ſtantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An Fratres ſint capaces Legati in caſu, de quo agitur, & quatenus negative.*

II. *An hæres legatum, ſeu onus celebrationis Miſſarum ab Altari S. Franciſci de Paula transferre poſſit ad Eccleſiam Collegiatam Terræ Librani, & quatenus negativè.*

III. *Quando dictus hæres adimplere valeat onus impoſitum celebrationis Miſſarum.*

Non Propoſita cum Sequentibus.

AUXIMANA RESTAURATIONIS ECCLESIÆ PAROCHIALIS. *Seſſ. 7. c. 6. de Ref.*

Eccleſia Parochialis S. Egidii Terræ Staphili Auximanæ Diœceſis celeri indiget reparatione, cum principales ejuſdem muri ſint aperti. Exorta autem controverſia inter Parochum ex una, & Communitatem ex alia partibus, ad quem ex ipſis pertineat onus Eccleſiæ ruinam reparandi, eademque delata ad hanc Sac. Congr., Ludovicus Moriconus, qui de præſenti dictam obtinet Parochialem Eccleſiam, contendit, ſe ad ejus reparationem non eſſe obligatum, primo quia ſubductis ſubducendis, Congruam non habet Conciliarem, ex quo ipſi non remanent annua ſcuta centum, & licet Parochus, ad inſtar omnium aliorum Beneficiatorum, teneatur ad ſuæ Eccleſiæ reſtaurationem, id tamen procedit, ſi ultra congruam, & honeſtam ſubſtentationem, alios ex Parochia percipiat redditus, juxta *Textum in cap. de his tit. de Eccleſiis ædificandis*, ibi, *de his, qui Parochiales Eccleſias habent, duximus reſpondendum, quod ad reparationes, & inſtitutionem Eccleſiarum cogi debent, cum opus fuerit, de bonis, quæ ſunt*

ipſius Eccleſiæ, ſi eis ſuperſint, conferre, ut eorum exemplo cæteri invitentur.

Secundo quia Communitas, quæ neceſſariis accedentibus beneplacitis, notabilem pecuniæ quantitatem erogavit pro Eccleſiæ reædificatione, ſe etiam obligavit ad contribuendum in hypotheſi, in qua muri principales reſtauratione indigerent, *ſenza che la d.noſtra Communità ſia più in obbligo di rifacimento, o reattamento, benchè minimo, di tetto, fineſtre, vetrate, ed altro, purchè non foſſero di neceſſità nelle muraglie principali*, hinc inferendo, quod ſicuti evenit caſus reparationis in muris principalibus, ita ab onere reparationis non poſſit ullo modo Communitas ſe liberare.

His ſtantibus, onus erit EE.VV. decernere.

An manutentio, ſeu reaptamentum Eccleſiæ Parochialis, & Matricis Terræ Staphilii ſpectet ad Plebanum, ſeu Parochum, vel potius ad Communitatem, in caſu &c.

Seſſ.24. c.18. de ref. Matr.

FARFEN., SEU FIRMANA PAROCHIALIS. Inſtante Promotore Fiſcali Abbatiæ Farfenſis, excitata fuit in hac Sac. Congr. prætenſio, quod Acta Concurſus habiti ab Archiepiſcopo Firmano occaſione vacationis Eccleſiæ Curatæ Sanctorum Joannis, & Benedicti Terræ Montis Georgii Firmanæ Diœceſis ad Eminentiſſimum Abbatem tranſmitterentur. Cumque, juxta morem ſcriptum fuiſſet dicto Archiepiſcopo pro informatione, & ipſe reſpondiſſet, ſibi non fuiſſe exhibitas collationes prædictæ Eccleſiæ, factas ab Abbatibus Commendatariis, ſed ultimam proviſionem factam fuiſſe a Sede Apoſtolica, & ſic ſe non poſſe memorati Concurſus Acta ad dictum Eminentiſſimum Abbatem tranſmittere, niſi conſentiente Eminentiſſimo Pro-Datario *die* 3. *Septemb. proxime præteriti*, cum de hac reactum fuerit inter ſummaria precum, reſponſum fuit, quod *poneretur in folio, citatis Datariæ Miniſtris*.

In hujus reſcripti executionem, Eminentiſſimus Abbas prætendit, pro ſe militare ultimum ſtatum, licet enim anno 1680. hæc eadem Eccleſia Parochialis fuerit a Sede Apoſtolica proviſa, id tamen factum fuit per viam reſignationis, non per obitum; cumque in dicta Bulla expreſſe legatur, quod Eccleſiæ Collatio, proviſio, & omnimoda diſpoſitio, ceſſantibus reſervationibus, & affectionibus Apoſtolicis ſpectat, & pertinet ad Abbatem Commendatarium Monaſterii Abbatiæ Farfen., hinc infert Eminentiſſimus Abbas, nullam de pertinentia collationis quæſtionem moveri poſſe, & ſuppoſita collationis pertinentia, concludit, Acta concurſus ad ſe eſſe tranſmittenda.

Nonnulla alia cumulantur in informatione, ſeu ſcriptura per manus circumferenda.

Adeoque onus erit EE.VV. decernere.

An Archiepiſcopus Firmanus teneatur tranſmittere Acta concurſus ſuper Parochiali, ſeu Præpoſitura S. Joan. de Monte Georgio, de qua agitur, ad Emum Cardinalem Abbatem Commendatarium Farfen., in caſu &c.

Seſſ.7. cap.6. de ref. Matr.

AMALPHITANA PRÆPOSITURÆ. Prævio conſilio hujus S. Congregationis, S.Mem. Innocentius XII. conceſſit, ut facto ab univerſitate Civitatis Majoris augmento ducatorum annuorum 60. monetæ pro dote Præpoſituræ erectæ in Eccleſia Collegiata prædictæ Civitatis, jus nominandi Præpoſitum alternativè pertineret ad Capitulum, & ad univerſitatem, ita tamen, ut prima vice nominatio ad Capitulum, & ſecunda vice nominatio ſpectaret ad Univerſitatem.

Co-

Cohærenter ad hujuſmodi indultum, poſt impetratum Regium aſſenſum, Univerſitas ſe obligavit ad præſtationem ducatorum 60 annuorum, & pro faciliori exactione nonnulli publici redditus fuerunt aſſignati, & correſpective ad obligationes, & aſſignationes prædictas, Capitulum ſolemniter approbavit jus Univerſitati conceſſum, alternis vicibus Præpoſitum nominandi; Aſſumptoque ad Epiſcopatum Camillo Caravito Collegiatæ Eccleſiæ Præpoſito, Capitulum, ut initium alternativæ mandaret executioni, devenit ad nominationem Dominici Venuſii Primicerii in Præpoſitum Eccleſiæ, de qua nunc agitur; Cumque mortuo Venuſio, Univerſitas Civitatis Majoris nominaverit, ſeu præſentaverit ad Præpoſituram Nicolaum Papalardum, triangularis exorta eſt controverſia, quæ ad hanc Sacram Congregationem fuit ſubinde remiſſa inter Capitulum, & Univerſitatem, nec non Archiepiſcopum Amalphitanum inſtantem pro unione Præpoſituræ favore ſuæ Menſæ Archiepiſcopalis, itaut operæ pretium fuerit devenire ad ſubſcriptionem dubii in tres partes diviſi, quarum altera reſpicit juſpatronatus, an ſcilicet de illo conſtet, altera jus præſentandi, ad quem ſcilicet in præſenti vacatione ſpectet præſentatio, & tertia unionem, an ſcilicet eadem ſit concedenda.

Quoad juſpatronatus, ſeu jus alternativæ nominationis, & præſentationis, dicitur de eodem conſtare ex his, quæ in ſuperioribus fuerunt expoſita; abſque eo quod quidquam faciat, quod ab Univerſitate fuerit ſubinde dicto juri renuunciatum, ad effectum Cives eximendi a ſolutione ducatorum 60. cum etenim redditus aſſignati, fuiſſent Eccleſiæ, ſeu Præpoſituræ quæſiti, non erat amplius in poteſtate Communitatis ſine Beneplacito Sedis Apoſtolicæ ab eorum ſolutione ſe liberare; & multo magis, cum ipſa Univerſitas ſe hodie promptam, & paratam exhibeat ad ſolutionem.

Quoad jus vero nominandi, ſeu præſentandi in præſenti vacatione, cenſet Univerſitas, illud ad ſe pertinere, cum Capitulum in prima vacatione Dominicum Venuſium, uti dictum eſt, præſentaverit; Haud urgente, quod Venuſius proviſionem obtinuerit a Dataria ſine ulla mentione præſentationis, quandoquidem Apoſtolica proviſio expleta fuit in Turno ad Capitulum pertinente, in quo rerum ſtatu nova proviſio juxta Univerſitatis ſenſum non ad Capitulum, ſed ad ſe ſpectare debet.

Quoad unionem denique contenditur, eidem non eſſe locum, tum propter præjudicium Patronorum, tum quia agitur de Præpoſitura, quæ ſtante potiſſimum augmento dotis in ducatis 60. ſufficientes habet redditus pro alendo debito cum decore Præpoſito; Ad partes poſitis litigiis inter Archiepiſcopum, & Præpoſitum; vel quia hæc jam ſunt terminata, vel quia non ſunt ſatis pro concedenda unione.

His poſitis dignabuntur EE. VV. decernere

An conſtet de Juvepatronatus, & quatenus affirmative, an & ad quem ſpectet præſentatio, ſeu nominatio in præſenti vacatione, vel potius ſit concedenda unio, in caſu &c.

Die Sabbathi 26. Auguſti 1719.

Seſſ.25.c.3. de Regul.

BRUNDUSINA ADIMPLEMENTI. Propoſita fuit hæc Cauſa in proxime præterita Congregatione, nec ulla fuit capta reſolutio. Dignabuntur itaque EE.VV. folium dictæ Congregationis reaſſumere, & ſequentibus dubiis reſpondere.

I. *An Fratres ſint capaces Legati in caſu, de quo agitur, & quatenus negativè.*

II. *An hæres legatum, ſeu onus celebrationis Miſſarum ab Altari S. Franciſci de Paula transferre poſſit ad Eccloſiam Collegiatam Terræ Liberani, & quatenus negativè.*

III. *Quomodo dictus hæres adimplere valeat onus impoſitum celebrationis Miſſarum.*

Ad Primum negativè, Ad Secundum negative. Ad Tertium Hæredem poſſe cenſus creare, & aſſignare pro onere Miſſarum, ſed creare, & aſſignare cum auctoritate Epiſcopi, cui ſcribatur juxta mentem, itaut novus cenſuarius ſe obliget ſolvere Patribus eleemoſynam ad formam Teſtamenti.

Seſſ.21.c.7.de Reform.

AUXIMANA RESTAURATIONIS ECCLESIÆ. In eadem Congregatione fuit etiam hæc Cauſa propoſita, & non reſoluta; quocirca, reaſſumpo folio, dignabuntur EE.VV. decernere.

An manutentio, ſeu reaptamentum Eccleſiæ Parochialis, & Matricis Terræ Staphili ſpectet ad Plebanum, ſeu Parochum, vel potius ad Communitatem in caſu &c.

Ad Primam partem affirmativè. Ad Secundam negativè, & amplius.

Seſſ.24.c.18. de Reform.

FARFEN., ſeu FIRMANA PAROCHIALIS. Hæc etiam Cauſa fuit propoſita in proxime præterita Congregatione, & non reſoluta. Dignabuntur ergo EE.VV. ſequentibus dubiis reſpondere.

I. *An jus conferendi Parochialem, ſeu Præpoſituram S. Joannis de Monte Georgeo ſpectet ad Eminentiſſimum Cardinalem Abbatem Commendatarium Farfen. & quatenus affirmativè.*

II. *An Archiepiſcopus Firmanus teneatur tranſmittere acta Concurſus ejuſdem Parochialis ipſi Eminentiſs. Abbati, in caſu &c.*

Dilata, in utroque coadjuventur probationes, & proponatur Cauſa citatis Miniſtris Datariæ, & Archiepiſcopo.

AMAL-

AMALPHITANA PRÆPOSITURÆ. Pertinet hæc Cauſa ad proximè præteritam Congregationem; cujus idcircò folium erit ab EE.VV. reaſſumendum, ut ſequenti dubio reſpondeatur. *Seſſ. 7. c. 6. de Reform.*

An conſtet de Jurepatronatus, & quatenus affirmativè, an, & ad quem ſpectet præſentatio, ſeu nominatio in præſenti vacatione, vel potiùs ſit concedendæ unio in caſu &c.

Dilata ad primam poſt aquas.

NULLIUS, ſeu VESPRIMIEN. JURISDICTIONIS. Propoſita fuit hæc Cauſa in Congregatione habita *die* 12. *Martii* 1718. cujus folium poterit ab EE.VV. reaſſumi, & diſputata fuerunt duo ſequentia dubia. *Seſs. 24. c. 10. de ref.*

I. *An conſtet de omnimoda exemptione activa, & paſſiva Præpoſiti, & Eccleſiæ Beatæ Mariæ Albæ Regalis, ejuſque annexorum, tam quoad Epiſcopum Veſprimien. quàm quoad Metropolitanum, & Primates Regni, & quatenus affirmativè.*

II. *An eidem Præpoſito competat facultas concedendi dimiſſorias, in caſu, &c.*

Nulla autem fuit in dicta Congregatione capta reſolutio, ſed Cauſa repropoſita in ſequenti Congregatione habita *die* 26. *Martii ejuſdem anni*, ad primum fuit reſponſum *affirmativè*, & ad ſecundum *negativè*.

Prodiit hæc reſolutio, informante tantummodo Præpoſito albæ Regalis, quocirca petita, & obtenta ab Eminentiſſimo Archiepiſcopo Strigonienſi nova audientia, in Congregatione habita *die* 17. *Decembris* 1718. diſputatum fuit ſequens dubium: *An ſit ſtandum, vel recedendum à deciſis*, & reſponſum fuit: *Standum eſſe in deciſis*.

Actum fuit de hac eadem Cauſa in Congregatione habita *die* 17. *Junii* 1719. nec ulla fuit capta reſolutio. Cumque ſubinde repropoſita fuerit in ſequenti Congregatione habita *die* 8. *Julii* 1719., & cohærenter fuerit diſputatum dubium: *An ſit ſtandum, vel recedendum à deciſis*; reſponſum fuit: *recedendum à deciſis quoad Archiepiſcopum Strigonienſem.* Petita autem, & obtenta à Præpoſito Albæ Regalis nova audientia, in præſenti Congregatione ſequens proponitur dubium diſputandum.

An ſit ſtandum in primo, vel ſecundo loco deciſis.

In Secundo loco Deciſis hoc eſt non coſtare de omnimoda exemptione Præpoſiti, & Eccleſiæ Albæ Regalis, quoad Archiepiſcopum Strigonien. tamquam delegatum Apoſtolicum contra exemptos.

ROMANA SUSPENSIONIS ONERIS, & REINTEGRATIONIS ELEEMOSYNÆ MISSARUM. Propoſita fuit hæc Cauſa pluribus vicibus in Congregatione videlicet habita *die* 7. *Maji*, cujus folium poterunt EE. VV. reaſſumere. Item in Congregatione habita *die* 21. *Maji ejuſdem anni*, & rurſus in Congregatione habita *die* 3. *Decembris anni pariter* 1718. & demum in Congregatione habita *die* 6. *Maji currentis anni* 1719. cujus folium poterunt EE. VV. pariter reaſſumere. Cum autem ſolum in Congregatione habita *die* 21. *Maji* primum dubium fuerit reſolutum, quòd erat conceptum ſequentibus verbis: *An celebratio Miſſæ* *Seſs. 22. de Sacrif. Miſs. in Decret. de Obſervan. & vit. in celeb. Miſſæ.*

quo-

quotidianæ pro anima quondam Ægydii Vrſini de Vivariis intermittenda ſit, quouſque fructus locorum Montium pro hujuſmodi celebratione aſſignatorum per eorum continuum inveſtimentum in alia loca Montium, in totum aſcendant ad alia ſcuta 60. in caſu &c. cui dubio fuit *affirmativè* reſponſum, & alia dubia propoſita nunquam fuerint reſoluta ; Dignabuntur EE. VV. ſequentibus dubiis reſpondere.

I. *An pro Miſſis huc uſque celebratis annua ſemper eleemoſyna ſcutorum 60. debita fuerit, in caſu &c. & quatenus affirmativè.*

II. *An ex iiſdem fructibus locorum Montium ante omnia ſit detrahenda, & perſolvenda tota illa pecuniarum ſumma, quæ pro reintegratione eleemoſynæ Miſſarum celebratarum ad hujuſmodi annuam rationem 60. ſcutorum hactenus deſideratur, in caſu &c.*

Iterum proponatur.

Seſs. 25. c. 9. de Regul.

NEAPOLITANA PRÆTENSÆ SIMONIÆ. Propoſita fuit hæc Cauſa in Congregat. habita *die* 13. *Auguſti* 1718. nec ulla fuit capta reſolutio, ſed reſcriptum fuit: *Dilata, & ad mentem*, & mens fuit, ut ipſe exquirerem ab R. P. D. Auditore Sanctiſſimi de remiſſione hujus Cauſæ ad hanc Sacram Congregationem. Cum autem mandatis paruerim, & a dicto R. P. D. Auditore exquiſiverim, an reſoluta Cauſa in hac Sacra Congregatione, deberet illa iterum revideri in alio Tribunali, ſive in alia Congregatione, qua in re conſiſtebat ſubſtantia interrogationis mihi commiſſæ, & R. P. D. Auditor reſponderit, ſe Cauſam remiſiſſe ad hanc Sacram Congregationem, ut ejus oraculum haberetur in negotio Eccleſiaſtico, quod varie in variis Tribunalibus definitum fuit, expreſſe aſſerendo, quod poſt hujus Sacræ Congregationis reſolutionem, Cauſa in nullo alio Tribunali, ſeu Congregatione examinabitur; itaut hujus Sacræ Congregationis oraculum ſit futurum ultimum, & deciſivum hujus Cauſæ, in tot aliis Tribunalibus examinatæ. Dignabuntur EE. VV. decernere, prævia reaſſumptione folii *diei* 13. *Auguſti* 1718.

I. *An conſtet de ſimonia in caſu, & quatenus affirmativè.*

II. *An, & in quas pœnas incurrerit Maſtrota, in caſu &c.*

Ad Primum, non conſtare de Simonia, ſed donatinonem fuiſſe illicitam. Ad Secundum, non incurriſſe, & ad Mentem, nempe ut Eminentiſſimus Archiepiſcopus mandet, Maſtrotam removeri.

Seſs. 25. c. 9. de reſ.

ÆSINA CAPPELLANIÆ. Propoſita fuit hæc Cauſa in Congregatione habita *die* 22. *Aprilis hujus anni* 1719. cujus folium poterit ab EE. VV. benigne reaſſumi. Tunc autem fuerunt ſequentia dubia diſputata.

I. *An erectio Cappellaniæ S. Ambroſii Caſtri Roſorii ad titulum perpetui Beneficii ſit reformanda in Cappellaniam amovibilem, quoad Cappellanos extra familiam Fundatoris ad formam diſpoſitionis ejuſdem, & quatenus affirmativè.*

II. *An ſit exequenda nominatio in perſonam R. D. Nicolai Bartolini, vel potius ſii manutenendus Durellus in poſſeſſione ejuſdem Cappellaniæ, donec vixerit, in caſu &c.*

Cum-

Cumque ad primum responsum fuerit *affirmative*, & ad secundum *dilata*, *& coadjuventur probationes*. Dignabuntur EE. VV. sequentibus dubiis respondere.

I. *An sit standum, vel recedendum a decisis die 22. Aprilis* 1719. *quoad primum dubium, & quatenus standum sit in decisis.*

II. *An sit exequenda nominatio in personam R. D. Nicolai Bartolini, vel potiùs sit manutenendus Durellus in possessione ejusdem Cappellaniæ, donec vixerit, in casu &c.*

Ad Primum in Decisis. Ad Secundum negative ad primam partem, affirmative ad secundam.

LARINEN. Sacerdotes participantes adscripti servitio Ecclesiarum Parochialium Sanctæ Mariæ, & Sancti Mercurii in Oppido Serræ Larinen. Diœcesis, huic Sacræ Congregationi exposuerunt, Vicarium Generalem Larinen. in ultima visitatione per Edictum pœnale demandasse, quod quilibet eorum teneretur Fidei rudimenta Pueros docere diebus festivis in dictis Ecclesiis Parochialibus per hebdomadarum divisionem, adjecta pœna Librarum 30. ceræ, ac suspensionis a Divinis in casu contraventionis. *Sess. 5. c. 2. de Reform.*

Scriptum fuit, juxta morem, Episcopo pro informatione, & voto, cumque ipse, pluribus allegatis rationibus, dixerit, Edictum Vicarii esse validum, & justum, & Puerorum necessitati accommodum, facta fuit instantiæ relatio *die* 3. *Septembris* 1618. inter Summaria precum, & fuit rescriptum, quod *ponatur in folio, firmo interim manente decreto Vicarii Generalis*.

Fundamenta autem Sacerdotum participantium consistunt in his, quæ sequuntur; Primo videlicet in dispositione Sacri Concili Tridentini *sess. 5. cap. 2. de Reform.* ubi onus hoc docendi Doctrinam Christianam, Parochis imponitur; secundo in observantia, juxta quam Archipresbyteri, seu Oeconomi loco ipsorum deputati, Doctrinam Christianam semper docuerunt, assistentibus tantummodo, & coadjuvantibus Clericis, Subdiaconis, & Diaconis; tertio in his, quæ à Doctoribus asseruntur; Quæstioni etenim propositæ, an Parochus possit cogere Clericos, qui sunt intra limites suæ Parochiæ ad se coadjuvandum in docendo Pueros Doctrinam Christianam, negative respondetur, sed eosdem posse tantum urbane excitari, uti habetur apud *Zerolam in praxi Episcopali in verbo Doctrina Christiana in fine*; Absque eo quod quidquam faciat, quod Sacerdotes, de quibus agitur, participent de decimis, una cum Parochis, quia participatio hæc refertur ad onus celebrationis Missæ Conventualis, quod ipsi subeunt.

Adversus hæc autem, plura excipiuntur ab Episcopo in sua informatione, pro sustinendo Edicto sui Vicarii; primum desumitur ex participatione annuorum reddituum, qui maxima ex parte conflantur ex decimis, & aliis Parochialibus obventionibus; quasi quod si Sacerdotes sunt socii Parochorum in consolationibus, debeant etiam esse in supportandis oneribus, & multo magis, cum absentibus, vel impeditis Parochis, ipsi, juxta ordinem antianitatis fruantur nonnullis Parochialibus præeminentiis, & honoribus. Secundum consistit in qualitate eorumdem Sacerdotum; sunt etenim juxta immemorabilem consuetudinem adscripti servitio memo-

memoratarum Eccleſiarum, in quo rerum themate, incongruum judicari non poteſt, ut iidem coadjuvent Parochos in docendo Pueros Doctrinam Chriſtianam, & præcipue, cum experientia teſte, deprehenſum, ſit Parochos ſolos hoc onus ſuſtinere non poſſe. Tertium fundamentum ſtat in his, quæ fuerunt ſtatuta a S. Carolo Borromæo in Synodo quarta Diœceſana, Actorum Eccleſiæ Mediolanenſis *par.2. tom.1. pag.286.* ubi ſic legitur: *Sacerdotes,& Clerici inferiores Dominicis, feſtiſque diebus,qua hora in Choro divinis Officiis concelebrandis adſtricti non ſunt,Parochum,intra cujus Parochiæ fines habitant,in Doctrinæ Chriſtianæ Scholis adjuvent,in Urbe ad præſcriptum eorum, quibus id curæ ab Archiepiſcopo datum erit, in Diœceſi autem Vicariorum Foraneorum.* In iiſdē pariter Actis *part. 2. Synodi Diœceſanæ 11.pag.320.tom.1.* impoſita legitur pœna Sacerdotibus non coadjuvantibus Parochos in munere docendæ Doctrinæ Chriſtianæ, *quicumq. Sacerdos, aut Beneficiū obtinens,Parochū non adjuverit mulctetur duobus nummis realibus*:ex his etenim infert Epiſcopus non eſſe de juſtitia Decreti dubitandum,utpote editi ad tramites eorum,quæ fuerunt ſtatuta a S. Carolo Borromæo pro ſua Diœceſi Mediolanenſi. Addit Epiſcopus ſe conſimilia Edicta alias edidiſſe, nempe die 30. Aprilis 1707. die 24. Maji 1708. die 2. Maji 1710. & etiam de anno 1711. abſque eo quod ullus Sacerdotum participantium reclamaverit; nec deeſt Eminentiſſimi Metropolitani teſtimonium, in eo quod attinet ad neceſſitatem Edicti, de quo nunc agitur, cum in quadam ſua Epiſtola hæc habeantur: *Quanto ſia neceſſario, e dovuto il ſoſtenere l'Editto non sò meglio ſpiegare, che con aſſicurarla, che qual' ora non foſſe dalla S. Congregazione del Concilio, ove han fatto ricorſo i Preti, confermato, recarebbe un pregiudizio ſommo a tutta queſta Provincia, oltre che, sò io, quando la divina Degnazione poſemi a ſervire queſt' ampia Dioceſi, in qual guiſa ritrovai le povere plebi digiune affatto della Dottrina Chriſtiana per mancanza di chi loro l' aveſſe inſegnata, e fino i Vecchi non ſapevano i miſterj principali della medeſima, neceſſarj ad ogni Criſtiano per ſalvarſi.* Denique ſi ad promovendum opus Doctrinæ Chriſtianæ, adeo pium, & neceſſarium, hæc Sac. Congregatio *die 17. Julii* 1688. in quadam Cauſa *Spalaten. Doctrinæ Chriſtianæ*, in qua diſputatum fuit, *an Archiepiſcopus cogere potuerit Ludimagiſtros, tam Clericos, quam Laicos ad docendum Pueros Doctrinam Chriſtianam*, Reſpondit, *poſſe prius hortari, & deinde præcipere*; Multò magis poterit Epiſcopus Sacerdotes participantes adigere ad Parochum coadjuvandum in munere docendi Doctrinam Chriſtianam, ſtatutis pœnis adverſus parere detrectantes.

His ſtantibus, onus erit EE. VV. decernere.

An Edictum Vicarii Generalis ſuſtineatur, in caſu &c.

Non Propoſita.

Die

Die Sabbathi 9. Sept. 1719.

JANUEN. DISPENSATIONIS. Poſt contractum ab Anna Maria Pallavicina Matrimonium cum Jo. Jacobo Imperiali, & poſt cohabitationem ſpatio triginta trium menſium cum eo habitam, uxor a Domo Viri diſceſſit, cumque ſe recepiſſet in domum Jo. Baptiſtæ Spinulæ ſui Avunculi, & Sacri Ordinis Hieroſolymitani Bajulivi, in qua eadem Domo Hieronyma Spinula ejus Soror, & Uxor Urbani de Fiſco degebat, in judicium vocavit Jo. Jacobum, & nullitatem Matrimonii ex capite impotentiæ propoſuit coram Eminentiſſimo Archiepiſcopo Januenſi. *Seſſ. 14. c... de ref. matr..*

Prævio juramento, Jo: Jacobus ſibi ſuſpectos eſſe dixit Eminentiſſimum Archiepiſcopum, ejus Vicarium Generalem, & cæteros Curiæ Eccleſiaſticæ Miniſtros, petiitque arbitros, qui de cauſis recognoſcerent ſuſpicionis, quo circa, exorta lite quoad Tribunal, in quo Cauſa diſcuti deberet, prævio conſilio Congregationis loco Signaturæ Gratiæ, ſignata fuit commiſſio Avvocatoria Cauſæ a Tribunali Eccleſiaſtico Januenſi, & in ejuſdem commiſſionis ſequelam cauſa delata eſt ad hanc Sac. Congreg.

Tribunali, in quo cauſa diſcuti debebat, ſtatuto, opus erat conficere proceſſum remiſſorialem, & neceſſarias recipere probationes, aliaque lite exorta circa Judicem ſubdelegandum, & inſtante Anna Maria pro ſubdelegatione in perſonam Emi Archiepiſcopi Januenſis, & è contra excipiente Jo. Jacobo eandem militare rationem ſuſpicionis, ſive agendum eſſet in Tribunali Eccleſiaſtico Januenſi, jure ordinario, ſive jure delegato, tria ab hac Sac. Congreg. prodierunt reſcripta: primum *die* 2. *Octobr.* 1717. in quo dictum fuit *confectio proceſſus committatur Epiſcopo Viciniori, & interim Oratrix collocetur in Monaſterio Clauſtrali ſibi beneviſo*; ſecundum die 27. *Nov. ejuſdem anni*, in quo dictum fuit, quod *inſtantia omnino proponeretur in prima*; & tertium die 11. Decembris memorati anni 1717. in quo reſponſum fuit *in deciſ. quoad confectionem proceſſus, & in deciſ. quoad ingreſſum in Monaſterium pro nunc, & amplius*.

A' die 11. Dec. 1717. quo, uti dictum fuit, prodiit recitatum reſcriptum, nulla in hac Sacra Concilii Congregatione habita eſt hujus litis mentio, niſi *die* 25. *Febr.* 1719. Cum autem hoc anno, Anna Maria ſupplicem exhibuerit SSmo D. N. libellum, in quo poſt enarratam cohabitationem ſpatio triginta trium menſium, ſuumque a Domo Viri egreſſum, una cum recurſu habito ad Curiam Eccleſiaſticam Januenſem pro declaratione nullitatis Matrimonii, reliquam rerum geſtarum ſeriem ſequentibus verbis expoſuerit, *non potè però l' Oratrice terminare l' intrapreſo Giudizio di d. Curia, mentre l' accennato Marcheſe ſi fece lecito di giurare a ſoſpetto, non ſolo il d. Vicario, la Curia Eccleſiaſtica, li due Notarj di eſſa, ma per ſino l' Eminentiſs. Cardinale Arciveſcovo, da cui poi per lettera dell' Eminentiſs. Paolucci fondata ſopra li ſcandali, e diſſenſioni, che ſurebbero inſorti in Genova fra li parenti di d. Conjugi per una tale cognizione, fu rimeſſa la cauſa anche con giuditio particolare a' una Congregazione avutaſi loco Signaturæ gratiæ alla Sac. Congr. del Concilio, dalla quale fra gl' altri decreti ne nacque anche quello, che ſi doveſſe da un Veſcovo Viciniore compilare il proceſſo ſopra la nullità del Matrimonio ſu-*

 detto

detto per cagione della già accennata impotenza, humillime instando pro dispensatione Matrimonii rati, & non consummati, *pertanto l' Oratrice supplica la Santità Vostra voler dispensare al d. Matrimonio rato, e non consumato, conforme altre volte fu praticato dagl' Antecessori di Vostra Beatitudine*, & istantia hæc fuerit a Sanctitate Sua *die* 25. *Febr.* 1719. ad hanc Sacram Congreg. remissa, de Causa hac inter conjuges non in linea nullitatis Matrimonii, sed in linea dispensationis Matrimonii rati, & non consummati agi cœptum est; Propositoque *die* 20. *Maii hujus ejusdem anni* 1719. dubio; *An sit consulendum Sanctissimo pro dispensatione Matrimonii rati, & non consummati in casu*, utraque parte, & voce, & scriptis informante, responsum fuit *affirmative*.

Post hæc, plura hinc inde gesta sunt a Collitigantibus, tam apud SSmum Dominum Nostrum, quam coram Emo Præfecto, quæ referre inutile esse videtur; Cum etenim omnia hinc inde petita, fuerint a Sanctitate Sua ad hanc Sacram Congreg. *die* 13. *Julii* 1719. remissa, & ab Emo Cardinali Præfecto statutum fuerit, quod de hac Causa ageretur in Congregatione *diei* 5. *Augusti*, exhibitis ab Anna Maria in Congregatione, quæ dicta die habita est, scripturis, in quibus exoravit pro Causa expeditione, nullaque pro parte Joannis Jacobi exhibita scriptura, rescriptum prodiit, in quo determinata fuit dies pro Causæ propositione, explicatum fuit dubium, quod erat disputandum, & tempus præfinitum fuit, tum distributioni scripturarum, tum productioni documentorum, uti colligitur ex sequenti decreto, *proponatur omnino die* 9. *Sept.*, *etiam unica*, *& disputetur dubium*, *an sit standum*, *vel recedendum a decisis*, *& distribuantur Eminentissimis Scripturæ per decem dies ante*, *& exhibeantur in Secretaria documenta hinc inde per viginti dies ante*, & in hujus decreti executionem proponitur in præsenti dubium, *an sit standum*, *vel recedendum a decisis*.

Instat autem Joannes Jacobus pro recessu a decisis, & quod ab hac Sacra Congregatione demandetur Episcopo Viciniori, cui confectio processus commissa fuit, ut procedat ad ulteriora in ejus confectione, intra terminum præscribendum, ut majori, qua fieri possit, celeritate, imponatur finis controversiæ, & utriusque partis indemnitati consulatur, idemque Joannes Jacobus simul, & semel protestatur, quod dubium propositum *die* 20. *Maii* 1719. *an sit consulendum Sanctissimo pro dispensatione Matrimonii rati*, *& non consummati in casu*, non poterat disputari, tum quia non fuit cum suo Procuratore concordatum, tum quia in dicto dubio supponitur Matrimonium ratum, & non consummatum, quando ipse sustinet matrimonium fuisse consummatum, & tandem quia facta a Sanctissimo Domino Nostro simplici instantiæ remissione ad hanc Sacram Congreg., disputandum erat dubium, *an sit concedenda dispensatio*, prout semper factum fuit in consimilibus Causis. Sed de his, quæ pertinet ad dubii propositi subscriptionem, totam rei seriem infra exponam.

Transeundo ad Causæ merita, sæpe memoratus Joannes Jacobus dicit, non esse locum dispensationi, tum quia non agitur de Matrimonio simpliciter rato, sed de Matrimonio consummato, tum quia, quatenus de solo rato Matrimonio ageretur, causæ deficiunt, & circumstantiæ, propter quas fuerunt alias consimiles concessæ dispensationes.

Quod autem non agatur de simplici Matrimonio rato, sed de Matrimonio rato, & consummato, desumitur ex juramento ab ipso emisso prævia consulta-

ſultatione Virorum in Sacra Theologia, utroque jure, Medicina, & Chirurgia Peritorum, aliiſque documentis, ex quibus aſſerit nedum non conſtare de non conſummatione Matrimonii, ſed conſummationem eſſe optime probatam.

Quod vero, quatenus ageretur de Matrimonio tantummodo rato, non adſint Cauſæ, & circumſtantiæ, propter quas fuerunt alias a Sede Apoſtolica conceſſæ conſimiles diſpenſationes, colligi dicitur, primo quia fuit ab Anna Maria præcedènter intentatum judicium ſuper nullitate Matrimonii, ex capite naturalis impotentiæ, in quo rerum ſtatu, non poterat eidem eſſe permiſſum tranſire ad aliam viam diſpenſationis ſuper Matrimonio rato, & non conſummato, eoque fortius cum nullitatis judicium fuerit ex ejus facto, & culpa retardatum, & impeditum.

Secundo quia cauſæ, propter quas petitur diſpenſatio, ſunt illæ, quæ ſequuntur, impotentia videlicet inſuperabilis, & timor ſcandalorum, quarum neutra ſubſiſtere dicitur.

Tertio, quia, quatenus d. Cauſæ ſubſiſterent, accedente nihilominus diſſenſu Viri, non eſt unquam ex dictis cauſis procedendum ad diſpenſationem Matrimonii rati, & non conſummati.

Hæc ſunt, quæ ſpectant ad momenta rationum pro Joanne Iacobo militantium, quæque mihi fuerunt expoſitæ in quadam parva ſcriptura pro hujus folii compoſitione conſignata.

Adeoque ſermonem transferendo ad alia rationum momenta, quæ pugnant pro Anna Maria, quarum ope exorat pro perſiſtentia in deciſis, tres ſunt propoſitiones, quibus ejus Defenſores præcipue innituntur. Altera eſt, non poſſe ullo modo dubitari de poteſtate Summi Pontificis, quoad diſpenſationem Matrimonii rati, & non conſummati, cum hæc ſit communis Canoniſtarum ſententia, eademque ſit inter Theologos receptior, & uſu, & praxi Sedis Apoſtolicæ corroborata, uti ex multis conſimilium diſpenſationum exemplis colligi dicitur: Altera eſt, poſſe Summum Pontificem in Matrimonio rato, & non conſummato diſpenſare etiamſi alter ex conjugibus diſſentiat, uti paſſim docent Theologi, & Canoniſtæ ab ipſis citati, quorum dicta exemplis diſpenſationum in hac hypotheſi indultarum confirmantur; Ultima demum eſt, pro cauſis ſufficientibus ad rem, de qua agitur, hoc eſt ad diſpenſationis conceſſionem, habendas eſſe impotentiam Viri, & pericula gravium ſcandalorum, atque malorum, tum privatorum, tum publicorum, juxta auctoritates, & exempla a dictis Informantibus allata, qui præterea contendunt prædicta omnia in caſu eſſe verificata, cum ſcandalorum timor ex ipſa cauſæ natura inter utriuſque partis Conſanguineos deſcendat juxta atteſtationem plurium Nobilium Civitatis Ianuenſis, & cum impotentia minori probationum genere demonſtranda ſit, quando de eadem tractatur ad effectum diſſolutionis Matrimonii rati, & non conſummati, quam quando de eadem agitur ad alium effectum nullitatis Matrimonii.

Abſque eo quod in oppoſitum facere poſſit, uti ſubdunt Informantes pro eadem Anna Maria, quod non conſtat de non conſummatione Matrimonii, cum non conſummatio comprobetur: Primo, ex judiciali juramento ejuſdem Anna Mariæ. Secundo ex judiciali pariter juramento decimæ manus Propinquorum, quibus alii quinque nuper acceſſerunt; Tertio ex confeſſionibus extrajudicialibus ipſius Ioannis Iacobi de non conſummatione, & impotentia conſummandi tam durante cohabitatione; quam poſt diſceſſum

ejuſdem Annæ Mariæ, quibus ajunt nullum afferri præjudicium ex errore, qui circa datam temporis creditur opponendus aſſertioni cujuſdam Patris Jo. Baptiſtæ Pancaldi Miſſionarii, cum ille in nova atteſtatione præcedens dictum confirmaverit, & datam temporis explicaverit. Quarto ex confeſſionibus Parentum dicti Joannis Jacobi. Quinto ex medicamentis, & exorciſmis adhibitis pro obtinenda conſummandi potentia. Sexto ex conditionibus nomine ejuſdem Joannis Jacobi poſt Annæ Mariæ diſceſſum propoſitis ſuper conſenſu præſtando pro ſolutione Matrimonii, ſi poſt alia quædam adhibita medicamenta, ipſa ex concordi Peritorum judicio habilis non avaſiſſet. Septimo ex publica voce, & fama. Ultimo denique ex judicio Peritorum ab eodem Joanne Jacobo productorum, in quo aſſerunt, ipſum meliorem aſſumpſiſſe conditionem ex uſu medicamentorum, & balneorum poſt diſceſſum Annæ Mariæ exercitorum, & ſe ſperare, quod iis iterum adhibitis, ideoneus effici valeat conſummationi Matrimonii.

In nihilum urgente juramento a Joanne Jacobo præſtito de Matrimonio conſummato; de ejuſdem etenim inſubſiſtentia iidem informantes pro Anna Maria dicunt ambigi non poſſe, tum propter præcedentes extrajudiciales de non conſummatione confeſſiones, tum quia ſi ille *die* 17. *Junii* 1719. juravit ſe non poſſe jurare, quod matrimonium non fuiſſet conſummatum *non poſſo in buona coſcienza giurare, & afferma e della Verginità di detta Sig. Anna Maria, e molto meno della non conſumazione del predetto noſtro Matrimonio* non videtur quomodo *die* 29. *Julii hujus ejuſdem anni* 1719. jurare potuerit, quod matrimonium fuerit conſummatum, *perciò dico con mio giuramento eſſer ſeguita la conſumazione del mio matrimonio colla d. Sig. Anna Maria*; juxta ſiquidem primum juramentum, idem dubius erat de conſummatione, & dubius de aliqua re, eam jurare non poteſt tanquam certam, cum non affirmet rem prout apud ſe eſt, ſicuti exigitur in juramento.

Ad partes poſito, quod poſtremum juramentum fuit emiſſum ex conſilio Theologi, Juriſtæ, & Peritorum in Medicina, & Chirurgia, quibus tota rei ſeries fuit expoſita, *avendo radunato Theologo, Legiſta, e Perito di Medicina, e Chirurgia ho a queſti con mio giuramento eſpoſto con tutta diſtinzione tutto quello, e quanto mi è occorſo circa del mio matrimonio colla Sig. Anna Maria*, vel quia, uti ſubdunt informantes pro eadem Anna Maria, non potuerunt Theologus, Juriſta, & Periti in Medicina, & Chirurgia conſulere niſi ſuper fundamento actuum, qui ipſis fuerunt expoſiti a Ioanne Iacobo, & de quorum inſufficientia ad conſummationem ipſe antea dubitaverat, vel quia jurans debet jurare ex proprio judicio, & non ex aliena opinione, vel tandem quia juramentum conſummationis emiſſum fuit *die* 29. *Julii* 1719., & tres ex Peritis, qui dicuntur pro conſilio acciti, jurejurando teſtantur ſe non ante *diem* 14. *Auguſti* fuiſſe ab eodem conſultos.

In his denique, quæ pertinent ad litem ſuper nullitate matrimonii introductam, quæque obitare dicitur inſtantiæ pro diſpenſatione matrimonii rati, & non conſummati, reſpondetur ab iiſdem Informantibus pro Anna Maria, quod lis præcedens officeret, ſi eadem non fuiſſet Summo Pontifici expoſita, ſecus autem, quoties, prout hic, fuit Summo Pontifici narratum, quod lis fuerat in Curia Eccleſiaſtica Ianuenſi introducta, & ab eadem fuerat avocata, & commiſſa huic Sacr. Congregationi, quæ etiam demandaverat proceſſus confectionem Epiſcopo Viciniori, quaſi

quod

quod si, his minime obstantibus, fuit instantia a Sanctitate Sua remissa ad hanc Sacram Congregationem, & hæc Sac. Congregatio hujus negotii cognitionem assumpsit, & semel pro dispensatione consuluit, non sit amplius de litis præexistentia discurrendum; multoque magis cum non desint Summorum Pontificum exempla, qui, non obstante litis introductione super nullitate, concesserunt deinde dispensationes super matrimonio rato, & non consummato; Cumque, ipsorum Informantium judicio, intelligi nequeat, quomodo, juxta Theologorum, & Canonistarum sententiam, possit Summus Pontifex, justis concurrentibus causis, dispensare super matrimonio rato, & non consummato, altero etiam ex Conjugibus invito, & reluctante, & non possit, eodem invito, cognitionem instantiæ super dispensatione matrimonii rati, & non consummati delegare, non obstante præcedentis litis introductione super nullitate, & non obstante quasi contractu, qui ex judicio resultare dicitur inter Collitigantes; in præsenti potissimum rerum statu, in quo, cum ex una parte absolvi nequeat judicium nullitatis sine canonico experimento cohabitationis, quia non agitur de vitio extrinseco, sed intrinseco, & ex alia parte Anna Maria adduci non possit ad cohabitandum, aut ex odio supervento, aut quia se scrupulis conscientiæ vexatam profitetur, nullum aliud superesse videtur remedium, quam illud petitæ dispensationis. Non attenta responsione, quod impedimentum prosecutionis Causæ super nullitate causam habuit a culpa, & facto ipsius Annæ Mariæ; cum etiam, hoc admisso, sibi vindicet locum ponderatio mox expressa, & cum ulterius iidem Informantes sustineant, impedimentum fuisse appositum a Senatu Ianuensi timente, ne mala in litis prosecutione orirentur.

Hæc sunt, quæ continentur in scriptura mihi pro extensione folii communicata. Nunc reliquum est, ut, juxta ea, quæ in superioribus promisi, facti series referatur quoad dubium propositum *die* 20. *Maii*, *an sit consulendum Sanctissimo pro dispensatione matrimonii rati, & non consummati in casu*.

Post remissionem instantiæ super dispensatione matrimonii rati, & non consummati a SSmo D. N. factam huic Sac. Congregationi *die* 25. *Februarii* 1719., comparuerunt coram me Secretario hujus Sac. Congregationis utriusque partis Procuratores, & tunc actum fuit de die, quo Causa erat proponenda, & ipse diem decrevi utrique parti accommodum, habuique rationem temporis necessarii, tum ad principales extra Urbem degentes admonendos, tum ad parandas informationes facti, & juris, & Procuratori Ioannis Iacobi ulteriorem dilationem concessi, itaut Causa non fuerit proposita nisi *die* 20. *Maii*.

Nec tunc, nec unquam in posterum ullus ex rPocuratoribus instetit pro dubii subscriptione, & de facto in scriptura, quæ pro parte Annæ Mariæ, fuit exhibita pro Congregatione *diei* 20. *Maii*, nullum fuit appositum dubium disputandum, ut ex ejus lectura dignosci valet; Cum autem tempus advenisset folii extendendi, & juxa hujus Sac. Congregationis Decreta, non possint proponi instantiæ in folio, nisi dubia disputanda exprimantur, operæ pretium esse censui, juxta morem dubium ex officio efformare, & in tantum efformavi dubium sæpe memoratum, *an sit consulendum Sanctiss. pro dispensatione matrimonii rati, & non consummati in casu*, in quantum in dubiis adminus, quæ ex officio efformantur, dubium debet esse conforme supplicationi, quæ fuit Papæ porrecta, & ab eodem ad

Sac.

Sac. Congregationem remiſſa, & petitio Papæ in caſu exhibita, & ab eodem ad Sac. Congregationem remiſſa erat ſequentibus verbis iterum repetendis concepta, *l' Oratrice ſupplica la Santità Voſtra voler dispenſare al d. matrimonio rato, e non conſumato*; & in eo, quod attinet ad punctum, quod in dubio prædicto ſupponitur Matrimonium tantummodo ratum, quando a Joanne Jacobo prætenditur, quod fuerit conſummatum, reſpondetur, quod ipſe utique credere poteram, & credebam, eundem Joannem Jacobum, ſe eſſe oppoſiturum inſtantiæ diſpenſationis, ſed divinare non poteram, quod ſe eſſet inſtantiæ oppoſiturus ex capite aſſertæ conſummationis matrimonii; Notitia hæc etenim ad me non alio modo deferri poterat, quam per ejus documenta, & ſuorum Defenſorum informationes, nec ullum prorſus documentum, nec ulla informatio facti, aut juris, licet ſæpius efflagitata, ad me delata fuit, niſi poſt compoſitum, impreſſum, & ad EE. PP. tranſmiſſum folium Congregationis, contra hujus Sac. Congregationis edictum, quod eſt in ordine 73. *in parvo Bull. S. Mem. Innocentii XII.*

Cæterum hæc dicta ſint, ut ingenua facti ſeries in aperto poſita ſit, licet ſuperflua quodammodo videri valeant, cum, non obſtante dicti dubii ſubſcriptione, Informantes pro Joanne Jacobo in eorum ſcriptura diſtributa pro Congregatione *diei* 20. *Maii* docte de more ſuſtinuerint non conſtare de non conſummatione matrimonii, & EE. PP. qui dictæ Congregationi interfuerunt, accurate de more examinaverint momenta rationum hinc inde allatarum pro conſummatione, & non conſummatione reſpective matrimonii, itaut eorum reſolutio non a dubio propoſito, ſed ab aliis pependerit argumentis, ut unuſquiſque eorum bene poterit recordari, & quod caput eſt, cum, non obſtantibus quibuſcumque, Sac. Congregatio, uti dictum fuit, decrevit *die* 5. *Auguſti* 1719. quod diſputaretur dubium, *an ſit ſtandum, vel recedendum a deciſis*, quo ſtante, ex juribus ab utraque parte latiſſime circumferendis, onus erit EE. VV. decernere.

An ſit ſtandum, vel recedendum a deciſis die 20. *Maii* 1719.

JANUEN. DISPENSATIONIS. Poſt exaratum, & typis datum folium, quod contemporanee diſtribuitur, novum exhibetur a Joanne Jacobo Imperiali juramentum, factum *die* 17. *Auguſti hujus anni* 1719. in quo ad cauthelam confirmat præcedens juramentum factum *die* 29. *Julii*, de quo in præcedenti folio, & ulterius refert ſe non potuiſſe inducere eos, quos conſuluit pro dicto juramento emittendo, ad ſuam publicandam conſultationem, *richieſto dell' atteſtato di chi conſultò per il giuramento da me preſo, e fede giurata da me fatta ai* 29. *del ſcaduto Luglio, dico, e atteſto di non aver potuto indurre li medemi alla firma di queſto*, & tandem concludit, ſe *die* 14. *dicti menſis Auguſti* congregaſſe Magiſtrum Silvium Bozzellium, Medicum Octavium Ottaggium, Julium Cæſarem Baccicalupum juris Doctorem, & Bartholomæum Gianſantum Chirurgum, & iiſdem caſum expoſuiſſe, & ipſos fuiſſe in ſenſu, quod Matrimonium dicendum eſſet conſummatum.

Hinc inferendo, non ſubſiſtere; quod ipſe juraverit *die* 29. *Julii*, adhibito conſilio Theologi, Doctorum Juris, Medicinæ, & Chirurgiæ, & quod eoſ-

eosdem solum consuluerit *die* 14. *Augusti*, quia consulti *die* 14. *Augusti*, non sunt illi, quos consuluit *ante diem* 29. *Julii*, sed alii, & illi, qui dixerunt, se fuisse vocatos ad consilium *die* 14. *Augusti*, sunt Magister Bozzellius, Ottaggius, & Gianfantus.

Adversus hæc autem reponunt Informantes pro Anna Maria, quod Joannes Jacobus non consuluit nisi Magistrum Bozzellium, Ottaggium, Baccicalupum, & Gianfantum, & sic quod semper subsistit, eum juravisse *die* 29. *Julii*, dependenter ab ipsorum consilio, & eorum consilium non requisivisse, *nisi die* 14. *Augusti*, itaut actus modo exhibitus, & editus *die* 17. *Augusti*, compositus dici debeat ad effectum eludendi vim prædicti argumenti.

Quod autem Joannes Iacobus non consuluerit nisi Bozzellium, Ottaggium, Baccicalupum, & Gianfantum, probant ex pluribus; & primo quia ipse non nominat alios, quos modo asserit, se consuluisse *ante diem* 29. *Julii*, & nominum reticentia indicare dicitur, non alios fuisse consultos, quam Bozzellium, & cæteros recensitos.

Secundo quia, quando a Ioanne Iacobo fuit productum juramentum ab ipso editum *die* 29. *Julij*, fuit etiam immediate post, productum documentum consultationis ipsi datæ a Bozzellio, Ottaggio, Baccicalupo, & Gianfanto. Signum autem hoc esse dicitur, quod alii ab ipso non fuerunt consulti, sed quod intellexit juramentum fulcire, & verificare factum in ipso narratum, consilium prædictorum exhibendo.

Tertio quia combinando consilium Bozzellii, & aliorum cum juramento edito *die* 29. *Julii*, deprehendi dicitur, quod juramentum fuit innixum illorum consilio, itaut alii præcedenter non fuerint ad consilium acciti; In juramento enim facto *die* 29. *Julii* habentur hæc verba, *avendo radunato Teologo, Legista, e Perito di Medicina, e Chirurgia ho a questi con mio giuramento esposto &c.* & Bozzellius, cæterique supra relati sic loquuntur in sua attestatione, *attestiamo anche con nostro giuramento d' essersi radunati su le istanze dell' Illustrissimo Sig. Gio. Giacomo Imperiali, dell' Eccellentissimo Francesco Maria, e sentito quanto lo stesso con suo giuramento ci ha esposto &c.* Multoque magis, cum cæteri, quos Ioannes Iacobus in actu facto *die* 17. *Augusti* dicit se consuluisse, exprimantur potius consulti singillatim, quam per modum Congegationis, *richiesto dell' attestato di chi consultò &c.*

Quod denique actus modo exhibitus, & editus *die* 17. *Aug.* 1719. compositus dici debeat ad eludendam vim memorati argumenti, deducunt Informantes pro Anna Maria ex hoc, quod exhibitus fuit postquam Ioannes Iacobus potuit bene intelligere, quod Bozzellius, Ottaggius, & Gianfantus testati fuerant, quod non fuerant consulti, nisi *die* 14. *Augusti*.

Hæc sunt, quæ ab utraque parte mihi fuerunt communicata, ut adderem folio; Adeoque iterum exorantur EE. VV. decernere.

An sit standum, vel recedendum a decisis die 20. *Maii* 1719.

Dilata, & coadiuventur probationes juxta instructionem, ideſt examinetur uterque Conjux cum interrogatoriis, & juramento, examinato prius D. Joanne Jacobo super circumstantiis expressis ante secundum juramentum Periti, & exprimatur in dicto examine nomen Peritorum, quos prima vice consuluit, qui

etiam

ctiam formiter Teſtes deponentes de confeſſionibus extrajudicialibus Joannis Jacobi, & examinentur etiam DD. Petrus Gentilis, & Carolus Spinula, & committatur examen Eminentiſſimo Archiepiſcopo juxta Inſtructionem, præfixo termino trium Menſium.

Die Sabbathi 30. Septembris 1719.

UNica, quæ ex folio Congregationis habitæ die 26. Auguſti hujus anni reſolvenda ſuperfuit Cauſa, ea eſt, quæ ſequitur. Dignabuntur itaque EE. EE. prædictum folium reaſſumere, & ſequenti dubio reſpondere.

Seſs. 5. c. 2. de Refor.

LARINEN.

An edictum Vicarii Generalis ſuſtineatur in caſu &c.

Dilata, & ad mentem.

Seſs. 23. c. 13. de Reform.

SPOLETANA QUARTÆ FUNERALIS. Propoſita fuit hæc cauſa, & non reſoluta in Congregatione habita *die* 23. *Julii* 1718. cujus folium dignabuntur EE. VV. reaſſumere; præter autem dubium tunc diſputatum, & reſpiciens ſolutionem Quartæ funeralis, aliud fuit ſuperadditum pertinens ad electionem Sepulturæ, quæ fit ab hominibus Terræ Nurſiæ in die ſolemnis admiſſionis, & profeſſionis ad Ordinem Tertiarium contra Textum *in cap. Animarum de ſepulturis in 6.*, *& in Clementina Cupientes*, §. *ſane temerarios de pœnis*,

His ſtantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An debeatur Parochis Quarta funeralis, de candelis, intortitiis, ac de omnibus aliis, quæ offeruntur in die humationis Cadaverum, in caſu, & ad effectum &c.*

II. *An liceat hominibus Terræ Nurſiæ ſepulturam eligere in Eccleſia Patrum Reformatorum S. Franciſci die ſolemnis admiſſionis, & profeſſionis ad Ordinem Tertiariorum in caſu &c.*

Ad primum negative, ſed ſervetur ſolitum. Ad ſecundum dilata, & audiatur Procurator Generalis Ordinis.

Seſſ 24 c. 1. de Ref. matr.

PANORMITANA NULLITATIS MATRIMONII. Catharina Bonfilo, quæ *die* 13. *Dec.* anni 1693. per vim, & metum a Patre incuſſum, de quo Teſtes deponunt, matrimonium contraxit in faciem Eccleſiæ cum Fran-

Franciſco Alvarez Barbitonſore, cum eodem invita cohabitavit ſpatio quatuor menſium, itaut idem Alvarez ſequens exhibuerit teſtimonium die 21, Julii 1715. *Confeſſo qualmente dalla prima ora, che ci congiungeſſimo, ſino a quando mi allontanai da eſſa, non ſolo mai volſe d. Caterina Bonfilio eſercitare volentieri l' atto matrimoniale, non oſtante minacciarla, e venire continuamente alle percoſſe, ma ogni qual volta ſi chiedeva il debito, mi riſpondeva di non volere, a cauſa di non aver volſuto mai eſſer mia moglie.*

Alvarez deſperatione aductus diſceſſit a Civitate Panormitana, ut militiam in Triremibus exerceret; cumque anno 1702. percrebuerit fama, ortum habens ex partita deſcripta in libris Defunctorum in magno Noſocomio Panormi, quod idem mortuus fuiſſet, Catharina *die* 29. *Aprilis* 1708. collocata fuit in matrimonium cum Ignatio Colli, ex quo quatuor filios ſuſcepit, & Alvarez, qui mortuus reputabatur, *die* 15. *Januarii* 1707. in Civitate Lillæ Uxorem duxit Claudiam Calvinianam poſt hæreſim ab eadem abjuratam.

In hac facti ſpecie, fuit actum in Curia Archiepiſcopali Panormitana ſuper validitate primi matrimonii, cumque ab eadem fuerit pro ejus validitate pronuntiatum, de juſtitia dicti judicati agendum eſt in præſenti.

Pro validitate facit Textus *in cap. ad id de Sponſalibus*, in quo matrimonium per vim contractum, ſtatuitur, quod cohabitatione convaleſcat, ibi: *taliter reſpondemus, quod quamvis undecim annos habens ab initio invita fuiſſet ei tradita, & retinens, tamen, quia poſtmodum per annum, & dimidium ſibi cohabitans conſenſiſſe videtur, ad ipſum eſt cogenda redire, nec de cætero recipiendi ſunt teſtes, ſi quos memorata mulier ad probandum, quod non conſenſerit in eundem, nominaverit producendos*, & licet hic Textus loquatur de cohabitatione per annum cum dimidio, id tamen non fuit in Textu ſtatutum taxative, ſed demonſtrative, itaut ad officium Judicis pertineat circumſtantias ponderare, ſuadentes, an ex cohabitatione purgatus fuerit metus, non obſtante, quod cohabitatio non fuerit protracta ad annum cum dimidio, uti ponderat *Abbas in citato cap. ad id n.* 4. *de ſponſal. & matrim.*

Pro nullitate vero primi matrimonii facit, quod poſt Concilium Tridentinum, quod novam formam induxit in contrahendo matrimonio, præſentiam videlicet Parochi, & duorum Teſtium, non ſolum matrimonium eſt nullum, ſi fuerit contractum per vim, & metum, ſed ulterius non convalidatur, niſi iterum contrahatur, adhibita forma Concilii, licet interceſſerit cohabitatio, unacum copula, juxta reſolutiones hujus Sac. Congreg., & ſignanter in Hiſpalen. 20. Junii 1609. lib. xi. Decretor. fol. 58. a tergo *Sacra Congreg. Cardinalium Concilii Trid. Interpretum ſæpius reſpondit, hodie poſt Tridentinum Concilium matrimonium metu contractum, & purgato metu per cohabitationem cum carnali copula, alioſqne actus non convalidari, niſi iterum contrahatur, adhibita rurſus ejuſdem Concilii forma*, & concordat alia reſolutio *in Conſtantinopolitana* 16. *Decembris* 1634. *lib.* 15. *Decretor. fol.* 140. *a tergo*.

His ſtantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An conſtet de nullitate primi matrimonii, in caſu*, & quatenus affirmat.

II. *An ſecundum matrimonium contractum cum Ignatio Colli ſit validum, itaut Catharina cum eodem cohabitare teneatur, in caſu*.

Non propoſita cum ſequentibus.

Sess. 25. c. 4. de ref.

ROMANA LEGATI. Hortensia Carpini in testamento condito de anno 1637. reliquit Archiconf. S. Hieronymi Charitatis duo Loca Montis, sequentibus verbis: *Item per ragion di legato, e in ogni al tro miglior modo lascia alla Compagnia di S. Girolamo della Carità di Roma due Luoghi di Monte della Communità &c. con obligo, che debba far celebrare in detta Chiesa venti Messe basse, ed una cantata da Morti.*

Post obitum Testatricis fuit hoc onus ab Archiconfraternitate punctualiter pro unica vice adimpletum. Cum autem Rev. Fabrica S. Petri prætensionem excitaverit, quod onus prædictum Missarum perpètuum esse deberet, Archiconfraternitas operæ pretium esse censuit habere recursum ad hanc Sacram Congregationem pro reportanda declaratione, quod Legatum non sit perpetuum, sed pro unica vice.

Archiconfraternitatis fundamentum desumitur primo ex litera Testamenti, in quo nulla fit mentio perpetuitatis; secundo, ex eodem pariter Testamento, in quo Testatrix, lòquendo de aliis oneribus, expressit eadem perpetua esse debere, hinc inferendo, quod ubi non expressit perpetuitatem, eam noluit adesse; & tertio demum ex obsèrvantia, cum nunquam onus, de quo agitur, habitum fuerit pro perpetuo.

Stantibus his, dignabuntur EE. VV. decernere.

An onus Missarum præscriptum in Legato, de quo agitur, sit temporaneum, & pro unica vice, seu potius perpetuum, in casu &c.

Sess. 25. c. 6. de reg.

FULGINATEN. Franciscus Ambrosinus Canonicus Cathedralis Ecclesiæ Fulginaten., qui a pluribus annis tali podagra laborat, ut è domo exire non valeat, indulto fruitur participandi de emolumentis sui Canonicatus, non obstante, quod Choro non interfit; cumque occasione Congregationum Capitularium, in quibus agitur de Capituli negotiis, consueta ad ipsum transmittatur intimatio, ut interesse dignetur, suas huic Sacræ Congreg. preces exhibuit pro facultate substituendi alium Canonicum, qui suo nomine præstet suffragium, in hypothesi, in qua sit impeditus ne accedat, & in qua etiam est paratus ad probandum impedimentum medio juramento.

Scriptum fuit Episcopo pro informatione, & voto, cumque Episcopus dixerit expedire in Domino, quod hæc facultas Canonico Oratori concedatur, utpote summa integritate, & prudentia prædito, itaut ejus suffragium maximopere proficuum futurum sit, tam in his, quæ respiciunt cultum Divinum, quam in cæteris, quæ pertinent ad œconomiam Capituli, facta fuit hujus instantiæ relatio in Congregatione habita *die* 17. *Junii* 1719., & rescriptum fuit, *quod poneretur in folio*.

Si essemus in materia electionis, casus dici posset decisus *in cap. quia propter*, §. *Illud autem de electione*, & *in cap. si quis justo eodem tit. in* 6. ubi dicitur, quod absens a loco electionis, & moram ducens in loco, a quo potest avocari, si justo impedimento detineatur, constituere valet Procuratorem, qui suo nomine suffragium ferat in electione, dummodo probet impedimentum juramento, & vices suas uni de Collegio committat.

At quia non agitur de electione, sed de cæteris aliis negotiis, quæ in Congregationibus Capitularibus pertractantur; hinc oritur occasio dubitandi, an id, quod fuit statutum in materia electionis, ad alios actus in Capitulo explendos extendi valeat.

Porro

Porro non desunt asserentes, quod sicuti Canonicus dicto modo absens procuratorem modo insinuato constituere potest in materia electionis, hoc ipsum facere possit in aliis negotiis Capitularibus, *Ceccoper. lucubr. Canon. lib.4.num.41.* & ab hac Sac. Congreg. *die* 18. *Febr.* 1623. responsum fuit, Canonicum absentem posse votum suum alteri de Capitulo delegare, si abfuerit ob aliquam causam ex his, quæ sunt approbatæ in Constitutione Bonifacii VIII., uti videre est *lib.*12. *Decret. fol.*119. *a tergo*, & in Constitutione Bonifacii VIII. absens ex infirmitate legitime dicitur abesse, itaut admittatur ad fruendum distributionibus, quemadmodum habetur *in Cap. Consuetudinem de Clericis non residentibus in 6.*

Præter hæc, animadverti posset, quod Canonicus jure suo constituere potest Procuratorem, qui in Capitulo suffragetur, non obstante, quod per seipsum interesse possit, quia speciale est in materia electionis, quod Canonicus constituere non possit Procuratorem, nisi moretur in loco, a quo debeat avocari, justoque impedimento detineatur, quod medio juramento probare tenetur. Theorica hæc est Abbatis in *cap. quia propter*, §. *illud n.*1. *de electione*, ibi: *collige, & tene menti, quod in alio negotio potest quis Procuratorem constituere, ut vice sua interesse Universitati, licet ipse constituens possit esse per se. Nam speciale statuitur hic in electionis negotio. Ergo in aliis negotiis explicandis per Capitulum, seu Universitatem aliam, potest etiam non impeditus Procuratorem constituere per istum textum*; idque adeo tutum existimatur, ut hac supposita conclusione, quæratur a Doctoribus, an in aliis negotiis extra electionem, Canonicus, qui sit magnæ auctoritatis, & qui non sit impeditus, cogi valeat ad interessendum Capitulo per se, & non per Procuratorem, in qua quæstione nonnulli affirmativam, nonnulli negativam sequuntur opinionem, uti habetur in *pract. Eccles. Marci Antonii Genuensis qu.*239.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An, & quomodo Oratoris precibus sit annuendum, in casu &c.

CATHACEN. COMMUTATIONIS VOLUNTATIS. Ignatius Marincola, in ultimo, cum quo decessit, testamento, hæredem sibi scripsit Bernardum Marincolam ex fratre pronepotem, cui inter cætera demandavit, quod singulis annis erogaret ducatos quingentos pro decem subsidiis dotalibus distribuendis favore pauperum Puellarum Civitatis Cathacen. & locorum Borgiæ, S. Flori, Selliæ, & Stalletti, ad rationem ducatorum 50. pro qualibet Puella. *Sess.22. c.6. de refor.*

De Cæsare Marincola, licet æquali consanguinitatis gradu sibi conjuncto Ignatius Marincola Testator nullum habuit verbum in testamento; cumque ille SS.D.N. supplicaverit pro aliqua temporanea applicatione annuæ præstationis ducatorum quingentorum, ut supra, a Testatore relictorum, ut suæ rei domesticæ subveniet, & a Sanctitate Sua fuerint preces remissæ ad hanc Sacram Congreg., post habitam de more Episcopi informationem, propositæ fuerunt inter Summaria precum in Congregatione habita *die* 3. *Dec.*1718. & rescriptum fuit, *quod Causa poneretur in folio. & quod exquireretur ab Episcopo ad quam quantitatem ascendat patrimonium Cæsaris, & in qua quantitate sint annui ejus fructus.*

Quoad nobilitatem, sanguinis conjunctionem cum Testatore, & quoad Oratoris paupertatem nulla adesse videtur difficultas, cum id resultet ex documentis ab ipso exhibitis, & ex numero filiorum; habet enim quatuor

puellas, & tres pueros, & tam ipſe quam Uxor ſunt juvenes; & in eo, quod attinet ad patrimonium, & ad redditus, Epiſcopus in ſua ultima relatione inquit eum miſerrime vivere ex fundis dotalibus Uxoris, ipſum quoque poſſidere Viridarium, ex quo percipiuntur annui ducati 30. cum onere celebrationis quinque Miſſarum qualibet hebdomada, & cætera alia bona eſſe intricata, & Creditoribus obnoxia.

Si quid eſt, quod inſtantiæ obeſſe valeat, conſiſtit in hoc, quod Cæſar fuit Ignatio Teſtatori cognitus, qui, hoc minime obſtante, nullam fecit ejus favore diſpoſitionem, itaut pro ipſo non militet præſumpta illa mens Teſtatoris, quæ in conſimilibus caſibus conſiderari conſuevit ab hac Sacra Congregatione.

His ſtantibus, onus erit FE. VV. decernere.

An, & quomodo ſit locus commutationi voluntatis Teſtatoris in caſu.

Seſs. 22. c. 8 Ref.

ROMANA, ſeu JANUEN. LEGATI. Thomas, & Marietta Conjuges de Juſtinianis patria Chienſes, ſupplicem SS. D. N. libellum exhibuerunt pro conſecutione alicujus ſubſidii, ex Legato Marchionis Vincentii in hac Sacra Congr. notiſſimo, pro ſe, ſuaque familia alenda, & a Sanctitate Sua fuerunt preces remiſſæ ad hanc Sac. Congregationem.

Porro in eo, quod attinet ad paupertatem, eadem probatur ex Teſtibus exhibitis in Summario Oratorum n.x. in eoque, quod ſpectat ad legitimationem perſonarum, eadem comprobata prætenditur, ex quo Oratores ſunt conſanguinitate, & reſpective affinitate in primo, & ſecundo gradu conjuncti cum Xaverio, Pantaleone, & Franciſco de Juſtinianis, qui jam fuerunt ab hac Sac. Congregatione admiſſi ad participationem Legati.

His ſtantibus, onus erit EE. VV. decernere.

An, & quæ ſumma ſubminiſtranda ſit ex Legato Marchionis Vincentii Juſtiniani in caſu &c.

Seſs. 24. c. 4. de Ref.

SULMONEN. Bina proponuntur dubia diſputanda inter Promotorem Fiſcalem Curiæ Epiſcopalis Sulmonen. & Capitulum, atque Canonicos Cathedralis Eccleſiæ ejuſdem Civitatis; cumque primum dubium infra memorandum reſpiciat ſuſpenſionem a Divinis ab Epiſcopo inflictam adverſus Canonicos Procuratores Capituli, operæ pretium eſt ab eadem initium deſumere.

Inflictæ ſuſpenſionis occaſio proceſſit ab expoſitione reliquiarum S. Pamphili Protectoris Civitatis Sulmonen. pro impetranda pluvia, & ut Auguſtiſſima Imperatrix felicem ederet partum; contendit enim Epiſcopus, Capitulum deliquiſſe in tentata, & demandata Reliquiarum expoſitione, abſque ſua ſcientia, & permiſſione, & ſe hac de cauſa ad ſuſpenſionem proceſſiſſe rite, & recte adverſus Canonicos Procuratores Capituli, qui ratione officii ſpecialiori ratione deliquerant, & Capitulum præterea deliquiſſe, ex quo non obſtante, quod ipſe Epiſcopus licentiam, & mandatum exponendi Reliquias ſubinde expediviſſet, ad earum expoſitionem procedere recuſavit.

Adverſus hanc ſuſpenſionem Capitulum excipit de nullitate, & de injuſtitia, de nullitate quidem, quia non præceſſerunt Canonicæ monitiones; de injuſti-

juſtitia vero, tum quia Civitatis Magiſtratus Capitulo teſtatus fuerat, quod ab Epiſcopo licentiam obtinuerat expoſitionis Reliquiarum, tum quia incœpto jam veſpere, tranſmiſſus fuit a Capitulo Sacerdos ad Epiſcopum, ut ab eodem ſciret, an vellet, quod expoſitio fieret ante Completorium, & an illi vellet aſſiſtere.

Putat autem Promotor Fiſcalis has exceptiones non obſtare, ſive loquamur de validitate, ſive de juſtitia ſuſpenſionis, & in eo quidem, quod attinet ad validitatem, cum ſuſpenſio inflicta fuerit non propter contumaciam, ſed in pœnam delicti, inquit, non fuiſſe neceſſarias Canonicas monitiones, & in eo, quod ſpectat ad juſtitiam, ait de eadem non eſſe dubitandum, cum Capitulum devenire tentaverit ad expoſitionem Reliquiarum, præviis publicis ſignis, ſonitus videlicet campanarum, & cujuſdam Invitatorii, quod fuit affixum in publicis locis Civitatis, abſque eo quod id fuerit Epiſcopo participatum, nec enim dicit ſubſiſtere in facto, quod Syndici, ſeu Magiſtratus ab eodem Epiſcopo licentiam petiverint, & obtinuerint exponendi Reliquias S. Pamphili, nec potuiſſe, aut debuiſſe Capitulum Sindicis præſtare fidem, cum optime ſciret, eoſdem eſſe male affectos erga ſuum Antiſtitem, & plura molitos eſſe adverſus ejus juriſdictionem.

Hæc ſunt, quæ in ſubſtantia primum dubium reſpiciunt; Cumque in ſecundo dubio diſputandum proponetur de exemptione ab Epiſcopi juriſdictione, & Judicis deputatione in cauſis Capituli, & Cleri, neceſſe eſt Sermonem transferre ad gravamina, propter quæ Capitulum prætendit, eſſe locum exemptioni, & reſpective Judicis deputationi.

Primum gravamen, uti deſumitur ex relatione Epiſcopi Marſorum, cui informandi cura ab hac Sacra Congreg. commiſſa fuit, conſiſtit in edicto ab Epiſcopo Sulmonen. publicato, quod alternatim in una ex tribus Eccleſiis Civitatis ab ipſo deſtinatis inſtrui debeat Populus in Doctrina Chriſtiana per hebdomadam a Curatis, & Presbyteris, ſub nonnullis pœnis in edicto recenſitis, quaſi quod hoc edictum pariat confuſionem, & adverſetur Concilio Tridentino *ſeſſ.* 24. *de ref. cap.* 4. quod in ſingulis Parochiis explicationem Doctrinæ Chriſtianæ demandat.

Secundum gravamen deſumitur ex alio Epiſcopi edicto, in quo ſub pœna ſuſpenſionis a divinis ipſo facto, & privationis ab Officio contra Curatos in caſu contraventionis, præſcribitur delatio Sanctiſſimi Viatici cum tot luminibus, & cæremoniis tam de die, quam de nocte, ut impoſſibile videatur earum adimplementum, tam in Civitate, propter aliquem caſum inopinatum, quam in Villis, & parvis Oppidis Diœceſis propter Eccleſiarum paupertatem.

Tertium gravamen ortum ducit ab alio edicto, in quo prohibetur acceſſus ad Monaſteria Monialium omnibus Perſonis cujuſcumque ſtatus, & conditionis, exceptis conſanguineis primi gradus ſub pœna excommunicationis latæ ſententiæ ipſi Epiſcopo reſervatæ, pro cujus declaratione ſtatuitur ſufficere debere unicum Teſtem de viſu; dicitur enim hoc edictum eſſe nimis rigoroſum, cum dentur Moniales, quæ non habent Conſanguineos primi gradus, & cum in nullo judicio ſtetur dicto unius Teſtis.

Quartum gravamen ſtat in privatione facultatis audiendi confeſſiones, quam una die Epiſcopus executus eſt, quoad Carmelitas, Paulanos, & Auguſtinianos Civitatis Sulmonen. ex hoc etenim facto prætenditur, quod Cives, & exteri fuerint ſcandalizati,

Quin

Quintum gravamen ortum habet a recurſu habito abEpiſcopo ad Delegatum Regalis Juriſdictionis pro obſervantia concordiæ a ſuo Prædeceſſore initæ cum Magiſtratu Civitatis, & Procuratoribus Sanctiſſimæ Annuntiationis ſuper deputatione Concionatoris quadrageſimalis, itaut ex hac contentione factum ſit, ut in præterita Quadrageſima nulla fuerit habita Concio in Civitate Sulmonenſi.

Sextum gravamen eruitur, ex quo Epiſcopus ſemel requiſitus pro licentia exponendi Reliquias Sancti Pamphili, prædictam noluit impartiri licentiam.

Septimum gravamen eſt, quod utitur horrido Carcere, quo ſtante, datus eſt caſus, quod duo Sacerdotes in eodem detenti gravibus fuerint ſubinde affecti infirmitatibus.

Octavum gravamen eſt, quod animum habet propenſum erga Seminarium Valvenſe, licet ab Oppido Pentinæ diſtans, animumque habet adverſum Seminario Sulmonenſi, non obſtante ejus competenti ſtructura, cum in eodem faciat paleas aſſervare.

Nonum gravamen deſumitur ex prohibitione, ne in Cathedrali Eccleſia Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum aſſervaretur.

Et decimum denique ſtat in omiſſione collationis Sacrorum Ordinum, & in omiſſione providendi Parochias vacantes, quibus additur, quod occaſione obitus duorum Parochorum S. Mariæ de Prætaluna concedere recuſavit inſtitutionem nominatis a Capitulo, ad quod pertinet jus nominandi, novos ſibi beneviſos deputando Cappellanos.

Oppoſitis hiſce gravaminibus ſingillatim a Promotore Fiſcali reſpondetur, & reſponſiones partim deſumuntur a relatione Epiſcopi Sulmonenſis, & partim a relatione Epiſcopi Marſorum.

Quoad primum ergo gravamen reſpondetur, Epiſcopum modo inſinuato præſcripſiſſe, quod doceretur Doctrina Chriſtiana, ex quo in adventu ad Diœceſim animadvertit, quod Parochi erant inepti ad hoc munus explendum, itaut methodus inſinuata proficiat, tam pueris, ut diſcant, quam Parochis, ut inſtruantur in modo docendæ Doctrinæ Chriſtianæ, ſubdendo, ſolum Capitulum de hac re conqueri, ſed tales querimonias non audiria Parochis, aut a Presbyteris, vel a Populo.

Quoad ſecundum reſpondetur edictum fuiſſe factum, ut Sanctiſſimum Sacramentum debitam haberet luminum, & Miniſtrorum aſſociationem, & edictum non extendi ad Diœceſim, ſed ad ſolam Civitatem, & in Civitate ſuam habere pacificam executionem.

Quoad tertium, & quartum legitur in relatione Epiſcopi Marſorum, quod prohibitio allocutionis cum Monialibus tendit ad reprimendam nimiam hac in re Civitatis libertatem, & quod Religioſi privati facultate excipiendi confeſſiones erant ad hoc ſpirituale munus inepti.

Quoad quintum, ſextum, & ſeptimum, reſpondet Epiſcopus Sulmonenſis, ſe brachium ſæculare imploraſſe, ut concordia Papali, & Regali auctoritate firmata ſuper electione Prædicatoris ſuum haberet effectum; ſe nunquam prohibuiſſe expoſitionem Reliquiarum Sancti Pamphili, ſed tantum voluiſſe, ut debito modo adimpleretur; ſe denique uti carcere a ſuo Prædeceſſore conſtructo, & Sacerdotes in eodem detentos, reos fuiſſe criminum, quæ Carcerem merebantur, juxta atteſtationes Cancellarii, quas exhibet.

Quoad octavum ait Epiſcopus, Seminarium Sulmonenſe eſſe inhabitabile, juxta

juxta atteſtationem, quam exhibet, & ulterius carere neceſſariis redditibus, ſeque hac de cauſa eſſe propenſum erga Seminarium Valvenſe.

Quoad nonum denique, & decimum, reſpondet Epiſcopus Marſorum, quod in tantum prohibita fuit retentio Sanctiſſimi Sacramenti in Eccleſia Cathedrali, in quantum cuſtodia non erat totaliter reaptata, & quod hodie Sacramentum cuſtoditur in Cappella ejuſdem deſtinata ab Epiſcopo Prædeceſſore, & quod omiſſio Sacræ Ordinationis, & proviſionis Parochialium vacantium cauſam habet a defectu veræ vocationis eorum, qui volunt Sacris Ordinibus initiari, & ex ipſorum ignorantia.

Alia plura ſuperadduntur ab Informante pro Promotore Fiſcali, quibus proinde præſuppoſitis, onus erit EE. VV. decernere.

I. *An ſuſpenſio a divinis contra Procuratores Capituli ab Epiſcopo inflicta ſuſtineatur in caſu &c.*

II. *An conſtet de cauſis gravaminum, itaut locus ſit exemptioni, & deputationi Judicis, in cauſis Capituli, & Cleri.*

LUCANA COMMUTATIONIS VOLUNTATIS. Stephanus Leonardus in ultimo, cum quo deceſſit, teſtamento, condito de anno 1658. poſt relicta nonnulla legata, arctiſſimum inſtituit fideicommiſſum ſuper reliquis ſuis bonis, & ad hoc fideicommiſſum vocavit Benedictum, & Sebaſtianum ſuos Conſobrinos, ea tamen lege, ut nihil omnino in propriam utilitatem ex fructibus hæreditariis convertere poſſent, ſed eos multiplicare tenerentur uſquequo ex fructibus ſoluto alieno ære, ſolutiſque legatis temporaneis, & conſtituto fundo capaci pro aliis legatis perpetuis, efformaretur capitale fructiferum ſcutorum 20000. in quo tamen comprehendi noluit bona ſtabilia hæreditaria, nec hoc multiplico contentus, idem Teſtator voluit, quod fructus capitalis ſcutorum 20000. multiplicarentur per annos viginti, & quod hoc ſecundum multiplicum æqualiter dividerentur inter Patres S. Mariæ Congregationis Matris Dei, & Sodales Confraternitatis B. Virginis a Soccurſu, hiſce adjectis oneribus. *Seſſ. 22. c. 6. de reſ.*

Et in eo quidem, quod attinet ad Patres, Teſtator eoſdem gravavit, primo ad conſtituendum fundum annui redditus ſcutor. 60. pro ſtipendio unius Periti Muſices, qui certis diebus operam ſuam præſtare teneretur in eorum Eccleſia; ſecundo, ad apponendum quolibet anno in die Commemorationis Defunctorum intortitium ceræ albæ accenſum; & tertio, ad conſtituendum alium fundum capacem pro celebranda feſtivitate S. Stephani cum Miſſa ſolemni, nec non pro celebranda alia Miſſa die ſequenti pro anima ſua; & in eo quod ſpectat ad Confraternitatem, eidem impoſuit onus primo diſtribuendi ſingulis annis certo modo ſtaria 17. frumenti in panes redacti, ſecundo, ſolvendi quotannis ſcuta 12. pro apparatu feſtivitatis primæ Dominicæ menſis Maii, & pro expoſitione Venerabilis, & quoad reliquos fructus ſuperextantes eandem Confraternitatem gravavit ad conſtituendam Dotem tot Puellis.

Præter multiplica uſque adhuc recenſita, Stephanus Leonardus Teſtator multiplicorum amantiſſimus ad aliud multiplicum proceſſit, voluit enim, quod aliud fieret multiplicum ad annos viginti, ex fructibus dicti primi capitalis, ſeu multiplici ſcutor. 20000. inveſtiendis ad commodum fideicommiſſi, & deinde ad alios duos annos ad commodum tam Patrum, quam Sodalitatis, ea tamen lege, quod hi fructus duorum annorum dividi nequeant inter Patres, & Sodalitatem, niſi poſt lapſum annorum 22., quo

medio

medio tempore ſtatuit, quod ad utilitatem eorundem efformaretur aliud ſubmultiplicum, ita ut ſemper, & in perpetuum ex fructibus primi multiplici ſcut. 20000. conſtituantur alia multiplica ad viginti annos favore fideicommiſſi, & ad duos annos favore Patrum, & Confraternitatis, quibus proportionabiliter, & ad vires inveſtimentorum onera adauxit, ſubſtituta in caſu non adimplementi, cum iiſdem oneribus, Sodalitate Sancti Gregorii.

Moles horum multiplicorum fundata fuit in fructibus aſſis hæreditarii valoris ſcutorum 18000. cujus ejuſdem aſſis bona, utpote ſita inter Montes, dicuntur tenuiſſimi redditus, & licet in eodem aſſe Domus etiam contineantur, neceſſaria nihilominus eſt continua reparationis expenſa; Adeoque poſt redditam ab hærede Stephani Leonardi rationem ſuæ adminiſtrationis ab anno 1678. quo adminiſtratio incœpit, ad annum 1695. in qua redditione rationis, uti colligitur ex tenore ſententiæ, probatum fuit, quod fructus hæreditarii fuerant legitime erogati, & impenſi in adimplendis annuis oneribus hæreditatis, necnon in faciendis neceſſariis, & opportunis expenſis pro cultura, & conſervatione bonorum, tam Patres S. Mariæ Congregationis Matris Dei, quam Sodales Confraternitatis B. Virginis a Soccurſu, operæ pretium eſſe exiſtimarunt, ſub obtentu impoſſibilitatis exequendi Teſtatoris voluntatem habere recurſum ad SSm̃um Dominum Noſtrum pro facultate recipiendi ab hærede Stephani Leonardi ſummam ſcutorum 1100. monetæ inter ſe æqualiter dividendam, & applicandam pro ſuffragio Animæ d. Teſtatoris, ſublata caducitate appoſita in caſu non adimplementi favore Sodalitatis S. Gregorii, fueruntque a Sanctitate ſua preces remiſſæ ad hanc Sacram Congregationem.

Ad tramites remiſſionis, propoſita fuit Cauſa in Congregatione habita *die* 10. *Julii* 1706. ſub dubio ſequenti; *An prævia commutatione voluntatis ſit locus petitæ tranſactioni in caſu*, & Sacra Congregatio reſpondit, quod ſtatus firmaretur.

Putarunt Oratores, ſe ſatisfeciſſe menti Sacræ Congregationis, exhibendo ſtatum hæreditarium factum a duobus Sacerdotibus a ſe, & non ab Ordinario deputatis, & in hoc rerum ſtatu, propoſito iterum prædicto dubio in Congregatione habita *die* 21. *Maii* 1707. reſcriptum fuit, quod firmaretur ſtatus hæreditarius coram Epiſcopo, cui ſcriberetur pro informatione, & voto.

Datæ fuerunt ad Eminentiſſimum Epiſcopum litteræ, idemque reſpondendo tranſmiſit folium ſtatus hæreditarii, in quo a duobus Peritis referebatur, quod examinatis, & perpenſis libris rationum a Vicario Generali approbatis, Adminiſtrator ab anno 1676. quo tempore Teſtator mortuus eſt, uſque ad annum 1695. remanſerat Creditor hæreditatis in ſcut. 40., & obulis 5. & quod ab anno 1695. uſque ad annum 1706. ſoluto ære alieno, ſuperextabant ſcuta 707. concludendo, precibus Oratorum eſſe annuendum, & tranſactionem eſſe confirmandam, & multo magis, ſi hæres induci poſſet ad augendam ſummam oblatam ſcut. 1100. ad ſummam ſcutorum 1400. aut 1500. ex quo potiſſimum multiplica a Teſtatore ordinata non erant per lapſum mille annorum ad praxim reducibilia, propoſitaque pro tertia vice inſtantia in Congregatione habita *die* 28. *Januarii* 1708. nulla fuit capta reſolutio, & facta quarta propoſitione in Congregatione habita *die* 11. *Februarii* 1708. reſcriptum fuit *negative*. hujuſque reſolutionis fundamentum fuiſſe ſupponitur, quod non conſtito de legitimo

in

inventario primæ additionis hæreditatis, nec hæreditas præsumi posset parvi redditus, nec redditio rationis ad tramites juris facta dici valeret; cumque elapsis nonnullis annis, tam Patres, quam Confratres novum habuerint recursum ad Sanctissimum Dominum Nostrum pro facultate ineundi transactionem, & in signatura gratiæ habita *die* 21. *Martii proxime præteriti* coram Sanctitate sua, fuerint eædem præces remissæ ad hanc Sacram Congregationem, uti colligitur ex rescripto *eidem Congregationi Concilii pro voto*, novo examini Causa supponitur, iterumque disceptatur, an sit, nec ne locus approbationi concordiæ.

Existimant autem Oratores, & sperant se voti compotes esse futuros; de legitima siquidem bonorum descriptione facta ab ipso Testatore constare dicunt, nec non de parvo eorundem redditu, itaut sicuti executio voluntatis Testatoris est moraliter impossibilis, ita apertus dici debeat locus pro ejus commutatione; Nulla cadente, uti dicunt, dubitatione quoad modicam redditûum quantitatem cum eadem deducantur ex redditione rationis supramemorata administrationis ab anno 1677. ad annum 1695. nec non ab alia redditione rationis pariter supra indicata ab anno 1696. ad annum 1707. & demum ex relationibus Ordinarii.

Hisque stantibus, onus erit EE.VV. decernere.

An prævia commutatione voluntatis sit locus approbationi transactionis in casu &c.

Die Sabbathi 18. Novembris 1719.

SICULA. Propter præteritas, & notas Regni Siciliæ ærumnas, plures contigere casus, in quibus a Regularibus habita sunt Capitula Provincialia nullitatis vitio laborantia; & a nonnullis Religiosis diversorum Ordinum emissæ fuerunt professiones coram Superioribus illegitimis, itaut exhibitis Sacræ particulari Congregationi Immunitatis præcibus pro sanatione, & revalidatione omnium prædictorum, fuerit harum precum examen commissum huic Sacræ Congregationi, quæ opportuna, prout opus erat, non destitit suppeditare remedia. *Sess. 25. de Reg. & Mon. cap. 15.*

In Congregatione siquidem habita *die* 21. *Augusti* 1717. nonnulli Patres Discalceati Redemptionis Captivorum Beatæ Mariæ Virginis de Mercede Provinciæ Siculæ ingenue admittentes, quod solemnem emiserant professionem post nullitatem Capituli provincialis, quæ tamen ipsis non innotuerat, supplicarunt pro opportuno remedio, auditaque relatione Archiepiscopi Panormitani, responsum fuit, quod professiones dicto modo emissæ ratificarentur cum novo Professorum consensu in manibus legitimi superioris deputati, seu deputandi, & cum prærogativa antianitatis a primo die emissæ professionis.

In Congregatione quoque habita *die* 11. *Junii* 1718. cum Pater Provincialis Carmelitarum Discalceatorum Siciliæ exposuisset Sacræ Congregationi particulari Immunitatis Ecclesiasticæ, quod ante suum exilium septem Clericos admiserat ad habitum suæ Religionis, cum consuetis formis, & solemnitatibus præscriptis ab Ordinis Constitutionibus, quodque Patres Vocales, qui septem Novitiis dederant approbationes, fuerant admissi in familiam Conventus Novitiatus ex ordine, & mandato Provincialis intrusi, quodque demum iidem Novitii professionem emiserant in manibus illegiti-

mi Superioris, & quod hunc actum nonnulli ex illis expleverant, ut rem gratam facerent Miniſtris laicæ poteſtatis, remiſſa hujus inſtantiæ cognitione ad hanc Sacram Concilii Congregationem, die, & anno ſupra indicatis, reſponſum fuit: *Profeſſiones eſſe ratificandas cum novo conſenſu Profeſſorum in manibus ſuperioris legitimi, & cum diſpenſatione quoad alia, quæ in Conſtitutionibus præſcribuntur, & quoad antianitatem, ejus initium ex gratia eſſe deſumendum a die primæ profeſſionis, licet nullæ, & quoad eos, qui eſſent ad profeſſionem admittendi, eadem Sacr. Congreg. reſcripſit, quod Superior uteretur jure ſuo.*

In poſtrema demum Congregatione habita die 30. *Septembris hujus ejuſdem anni* 1719. cum fuerit expoſitum, quod in Provincia Meſſanen. Ordinis Minimorum, præteritis annis celebrata fuerant nonnulla illegitima Capitula necnon electi illegitimi Superiores, qui Novitios ad profeſſionem admiſerant, reſcriptum fuit, quod novus provincialis eos admitteret ad emiſſionem novæ profeſſionis, notificata tamen ipſis nullitate primæ profeſſionis, & quod nova profeſſio quoad antianitatem, cæteraſque prærogativas ſuum robur habere deberet non ex nunc, ſed ex tunc.

Poſt edita huc uſque recenſita reſcripta, nulla, loquendo de PP. Diſcalceatis Redemptionis Captivorum, ſeu de PP. Minimis, ad urbem devenit notitia, vel quod profeſſi coram illegitimis Superioribus ſuam noluerint ratificare profeſſionem, vel quod volentibus illis profeſſionem ratificare coram legitimo ſuperiore, excitata fuerit controverſia, quod novum pro ratificatione Capitulum eſſet cogendum; quodque Vocales prætenderint nova dare pro admittenda, vel non admittenda ratificatione ſuffragia. Id autem, quod non contigit in Patribus Redemptionis Captivorum, nec in Patribus Minimis, contigit in Patribus Carmelitis Diſcalceatis. Lecto ſiquidem in ipſorum Capitulo, ſupra recenſito decreto, cum quatuor, qui fuerant admiſſi ad profeſſionem ex mandato Provincialis intruſi, & eandem emiſerant in manibus illegitimi Superioris ſe promptos, & paratos exhibuerint ad eam ratificandam in manibus legitimi ſuperioris, Pater Prior prætenſionem excitavit, quod in hac ratificatione exquirenda eſſent ſuffragia Vocalium, & iiſdem replicantibus, ſe poſſe libere profeſſionem ratificare abſque ulla nova Vocalium approbatione, habitus fuit de hoc diſſidio ſermo in poſtrema Congregatione inter ſummaria precum, & reſponſum fuit, quod inſtantia poneretur in folio.

Pro prætenſione Patris Prioris militare videtur jus commune, & pugnare etiam videntur verba decreti, & in eo quidem, quod attinet ad jus commune, res expedita eſſe videtur, ſi enim in ratificatione novus requiritur profeſſorum conſenſus, nova etiam requiri videtur, & eſſe neceſſaria approbatio Vocalium, cum profeſſionis Vinculum conſiſtat in mutuo Profitentis, & Religionis conſenſu. Simileque judicium ferendum eſſe videtur de verbis Decreti, in illo quippe ſic legitur, uti ſupra fuit expoſitum: *quo vero ad eos, qui ſint ad profeſſionem admittendi, eadem Sacra Congregatio reſcripſit, quod Superior utatur jure ſuo*, & ex horum tenore verborum infertur, neceſſariam eſſe novam approbationem Vocalium in admiſſione ratificationis profeſſionis, cum in hac re conſiſtat jus ſuperioris, quod eſt in Decreto reſervatum.

Creſcitque diſcurſus, quando quidem in terminis, uti dicitur terminantibus, ratificationis profeſſionis, quod novus Capituli conſenſus requiratur; ad inſtar carnalis Matrimonii, qaod ſi fuit irritum ob inabilitatem con-

contrahentium, novum, ut convaleſcat, exquirit utriuſque Conjugis conſenſum, una cum ſcientia nullitatis matrimonii, ut cæteris allegatis late docet *Donat. in praxi rerum Règul. tomo* 2. *tract.*8. *quæſt.*7. *per totam*.

Magna e contra æquitas aſſiſtere illis videtur, qui putant, ſe eſſe ad ratificationem profeſſionis admittendos abſque novo Vocalium conſenſu, magnæque ulterius adſunt circumſtantiæ, quarum omnium rerum ope contenditur eſſe locum auctoritati ſummi Pontificis, qui novum utcumque neceſſarium conſenſum ſuppleat Vocalium, & Religionis.

Quod autem magna aſſiſtat æquitas illis, qui ſe admittendos dicunt ad profeſſionis ratificationem abſque novo Vocalium conſenſu, patet, quia ſtatim ac novus requiritur conſenſus, poſſibilis eſt caſus, quod inſtantes non admittantur ad ratificationem profeſſionis, in quo rerum themate nemo eſt, qui non videat, non ſolum injuriam illis irrogari, ſed quod magis eſt, eoſdem ad miſerabilem ſtatum induci, cum Sac. fuerint Ordinibus initiati ante Decretum Sacræ Congregationis, eorumque ordinatio non fuerit facta ad titulum Beneficii, vel Patrimonii, ſed ad titulum paupertatis, uti fit in Religioſis profeſſis.

Quodvero magnæ ulterius adſint circumſtantiæ, dignoſcitur, ſtatim enim ac via aperitur, quod illi, qui in Regno Siculo profeſſionem emiſerunt nullitatis vitio laborantem, utpote emiſſam in manibus illegitimi ſuperioris, quique ex decretis hujus Sacræ Congregationis eamdem intendunt ratificare, novis teneantur ſubjicii vocalium ſuffragiis: intra breve temporis ſpatium, Siciliæ Regnum repleri poterit Religioſis ad ſtatum Clerici, ſeu Presbyteri Sæcularis redactis magno cum incommodo familiarum, & cum ordinis Clericalis dedecore, ex quo potiſſimum Ordines fuerunt ab illis ſuſcepti ad titulum paupertatis, uti ſupra dictum fuit.

Quod denique hiſce concurrentibus; locus eſſe cideatur auctoritati Summi Pontificis, qui novum uteumque neceſſarium conſenſum ſuppleat Vocalium, & Religionis, ponitur in claris; Pàpa etenim eſt omnium Ordinum Regularium Pater, & Dominus, itaut abſque ulla difficultate, Vocalium, & Religionis conſenſum, magna, & juſta concurrente cauſa, ſupplere poſſit, nec ulla videtur eſſe cauſa major, & aptior ad rem, de qua agitur, ea, quæmox fuit expoſita, quæque reſpicit tum privatum, tum publicum bonum, uti ad rem docet *Donat. loco citato tom.*2. *tract.*8. *quæſt.*7. *num.*14. ibi: *Bene verum, ut notat Navarrus, quod ſicut Dominus Papa etiam contra Concilium poteſt tollere novitiatum, ita & conſenſum Capituli, ipſe enim cum ſit Caput Eccleſiæ Militantis, & Generaliſſimus omnium Religionum, pro communi bono, pace, & tranquillitate Religioſorum, ſolus poteſt recipere, vel alteri committere, quod intelligitur feciſſe, & facere, quoties commiſerit huic, vel illi, & præcipue Religionum Præfectis, ut hoc, & illo modo recipiant, abſque eo quod ballottetur, & ſine alio requiſito ſuffragio, princeps etenim nemini facit injuriam, & utitur jure ſuo.*

Abſque eo quod obſtare dici poſſint verba Decreti Sac. Congregationi, cum verba illa, *& quoad eos, qui ſint ad profeſſionem admittendi, Superior utatur jure ſuo*, non reſpiciant eos, qui profeſſionem ratificare debebant, ſed alios, qui in Novitiatu forte exiſtebant, & erant ad profeſſionem admittendi, quinimo, cum in citato Decreto hæc alia verba legantur: *pro ratificatione profeſſionis, cum novo profeſſorum conſenſu in manibus Superioris legitimi, & cum diſpenſatione quoad alia, quæ in Conſtitutionibus præſcribuntur*, & in Conſtitutionibus præſcribatur, quod quilibet Novitius tres de-

beat reportare approbationes a Patribus Vocalibus illius Conventus, in quo Novitiatus expletur, alteram quarto, alteram octavo, alteram decimo menſe, poſt quas approbationes ſequitur licentia Provincialis; ut Novitius admitti poſſit ad profeſſionem : diſpenſatio, quæ in Decreto conceditur ab his, quæ ſunt in Conſtitutionibus præſcripta, novum etiam in ratificationibus Vocalium conſenſum excludere videtur,

His ſtantibus, onus erit EE. VV. decernere.

I. *An in ratificatione profeſſionis novus requiratur Vocalium conſenſus in caſu, & quatenus affirmative.*

II. *An ſit conſulendum Sanctiſſimo, ut dictorum Vocalium conſenſum ſupppleat in caſu &c.*

Ad Primum affirmative in caſu, de quo agitur & amplius. Ad Secundum affirmative, & amplius.

Scſs.25. c.6. de regul. JUSTINOPOLITANA MISSARUM. Barnabas Bruti Juſtinopolitanus anno 1633. devenit ad ſtipulationem publici Inſtrumenti cum Patribus Obſervantiæ S.Franciſci, degentibus in Monaſterio Civitatis Juſtinopolitanæ, & in dicto inſtrumento conventum fuit; quod patres in perpetuum tenerentur celebrare Miſſam quotidianam in Eccleſia Sæculari S. Dioniſii, juxta mentem, & obligationes Barnabæ, & quod ipſe, ejuſque ſucceſſores tenerentur Patribus contribuere ducatos 40. Monetæ Venetæ, & inſtrumentum ſuam habuit executionem uſque ad annum 1709. quia Patres Miſſam celebrarunt, & illi de Brutis punctualiter eleemoſynam perſolverunt.

Anno 1709. renuentibus Patribus proſecutionem celebrationis Miſſarum, & e contra contendentibus Brutis eoſdem teneri ad continuationem celebrationis, & ſe eſſe promptos, & paratos ad perſolvendam ſupra expreſſam eleemoſynam, controverſia exorta eſt, de qua in præſenti eſt agendum.

Et quia difficultas conſiſtere poſſe videtur in arctiſſima Fratrum paupertate, qua concurrente, illis permiſſum eſſe non potuit devenire ad ſtipulationem contractus, in quo uti dictum fuit, ſe obligarunt ad celebrationem Miſſarum, recepta ſumma ducatorum 40. cum in fortioribus Fratres Minores, tam de familia, quam reformati ſint incapaces annuorum Legatorum, quæ fiunt adjecto onere Miſſarum, nec poſſint pro illis in judicio experiri, vel judicis officium implorare, & ſolum valeant eam recipere per modum eleemoſynæ a ſponte offerentibus, Miſſas celebrando ad rationem rei acceptæ, & citra ullam obligationem ad onus perpetuum, & dummodo prius proteſtentur ſe illorum capaces non eſſe, juxta Congregationis particularis Decreta edita tempore Urbani Octavi, & impreſſa *apud Fagnan. in cap. nimis prava num.49. & n.53. de exceſſibus Prælat.*

Cum quibus concordat reſolutio hujus Sacræ Congregationis *in Brunduſina Adimplementi 26. Auguſti* 1719. in qua iterum dictum fuit, dictos fratres non eſſe capaces Legati relicti cum onere celebrationis Miſſarum.

Hinc eſt, quod Bruti contendunt, hæc & ſimilia non obſtare in caſu, & ad effectum, de quo agitur. Primo, quia contractum, explicando ad tramites juris, prætenditur, ex eodem nihil aliud colligi poſſe, quam quod perſolventibus ipſis eleemoſynam, Patres celebrent, ſicuti in præteritum celebrarunt Miſſas a Barnaba Bruti relictas, in quo rerum ſtatu nihil eſt,

quod

quod obſtet Fratrum paupertati, juxta *deciſ.* 1219. *num.* 8. *& deciſ.* 1326. *num. pariter* 8. *coram Emerix juniore*.

Secundo, quia decreta in ſuperioribus relata obligant tantum Familiam Ciſmontanam, & ſicut per conſequens non comprehendunt Conventum S. Annæ, qui eſt ſub provincia Dalmatina, quique plura poſſidet, & habet bona jura, & actiones.

His ſtantibus, onus erit EE. VV. decernere.

An Fratres Minores de Obſervantia Conventus S. Annæ Juſtinopolis teneantur celebrare Miſſam in Eccleſia S. Dionyſii ad formam inſtrumenti initi anno 1633. *in caſu &c.*

Negative, & amplius, & ad mentem:

RElIquæ, quæ ſequuntur Cauſæ, fuerunt propoſitæ in ultima Congregatione habita die 30. ſeptembris 1719. & non fuerunt reſolutæ. Dignabuntur ergo EE. VV. folium dictæ Congregationis reaſſumere, & ſequentibus dubiis reſpondere.

PANORMITANA NULLITATIS MATRIMONII. *Seſſ. 24. c. 1. de reformatrim.*

I. *An conſtet de nullitate primi matrimonii in caſu, & quatenus affirmative.*

I. *An ſecundum matrimonium contractum cum Ignatio Colli ſit validum, itaut Catharina cum eodem cohabitare teneatur in caſu &c.*

Dilata, & ſeparentur Catharina, & Ignatius, necnon Avanz, & ejus prætenſa uxor, & coadjuventur probationes juxta inſtructionem.

ROMANA LEGATI. *Seſſ. 25. c. 4. de ref.*

An onus Miſſarum præſcriptum in Legato, de quo agitur, ſit temporaneum, & pro unica vice, ſeu potius perpetuum in caſu &c.

Ad primam dubii Partem affirmative, & ad ſecundam negative.

FULGINATEN. *Seſſ. 25. de regul. c. 6.*

An, & quomodo Oratoris precibus ſit annuendum in caſu &c.

Dilata, & audiatur Capitulum.

CATHACEN. COMMUTATIONIS VOLUNTATIS. *Seſſ. 22. c. 6. de ref.*

An, & quomodo ſit locus commutationi voluntatis Teſtatoris in caſu.

Negative, & amplius.

RO-

Sess. 22. c. 8. de refor. ROMANA, seu JANUEN. LEGATI.
An, & quæ summa subministranda sit ex Legato Marchionis Vincentii Justiniani in casu &c.

Non proposita cum sequentibus.

Sess. 24. c. 4. de ref. SULMONEN.
I. *An suspensio a divinis contra Procuratores Capituli ab Episcopo inflicta sustineatur in casu &c.*
II. *An constet de causis gravaminum, itaut locus sit exemptioni, & deputationi Judicis in Causis Capituli, & Cleri.*

Sess. 22. c. 6. de ref. LUCANA COMMUTATIONIS VOLUNTATIS.
An, prævia commutatione voluntatis, sit locus approbationi transactionis in casu &c.

Die Sabbathi 2. Decembris 1719.

Inæ, quæ ex folio præcedentis Congregationis resolvendæ superfuerunt, Causæ sunt eæ, quæ sequuntur. Sulmonen. & Lucana Commutationis voluntatis. Dignabuntur itaque EE. VV. prædictum folium reassumere, & sequentibus dubiis respondere.

Sess. 24. c. 4. de Ref. SULMONEN.
I. *An suspensio a divinis contra Procuratores Capituli ab Episcopo inflicta sustineatur in casu &c.*
II. *An constet de causis gravaminum, itaut locus sit exemptioni, & deputationi Judicis in Causis Capituli, & Cleri.*

Ad Primum negative, & ad Mentem. Ad Secundum negative, & amplius.

Sess. 22. c. 6. de ref. LUCANA COMMUTATIONIS VOLUNTATIS.
An, prævia commutatione voluntatis, sit locus approbationi transactionis, in casu &c.

In Decisis, & amplius.

IPREN.

IPREN. DISPENSATIONIS. Propoſita fuit hæc cauſa in Congregatione habita *die* 5. *Auguſti* 1719. cujus folium poterit ab EE.VV. reaſſumi, nec ulla fuit capta reſolutio, ſed dictum fuit: *Dilata, & coadjuventur probationes juxta inſtructionem.*

Inſtructio fuit exarata, & transmiſſa, tam ad Nuncium Galliarum, quam ad Officialem Iprenſem, & in inſtructione appoſita fuerunt ſequentia verba: *Supplicavit Sanctiſſimo Domino Noſtro Subdiaconus Maximilianus Carolus de Coupignì Ipren Diœceſis pro Diſpenſatione ſuper voto continentiæ, eo ſub obtentu, quod Subdiaconatus ordinem receperit per vim, & metum ſibi a Matre illatum, precibuſque ad hanc Sac. Congr. Concilii remiſſis, EE. PP. audita tua relatione, nonnullisque atteſtationibus ſuper dictis vi, & metu transmiſſis, inſpectis reſolutionem propoſiti dubii, an ſit locus petitæ diſpenſationi, differentes, cenſuerunt, coadjuvandas eſſe probationes, tam ſuper prædictis vi, & metu, quam etiam ſuper ætate Matris de tempore, quo metum incuſſit, & ſuper quantitate bonorum paternorum Oratoris, ex eo quia in libello dicti Maximiliani exponitur, quod ejus mater, quæ metum incuſſit erat vidua, & uſufructuaria bonorum; cum etenim metus ad effectum, de quo agitur, debeat eſſe cadens in conſtantem virum; talis in præſenti caſu eſſe poſſet, ſi Maximilianus Orator, vel per longum tempus vivente Matre, vel etiam poſt illius obitum fuiſſet ad paupertatem redigendus, quatenus imperio Matris de ſuſcipiendo Subdiaconatu non paruiſſet. Super his itaque punctis probationes recipias, & Teſtes, qui haberi poterunt, formiter, & congruis adhibitis interrogatoriis examinari cures, ac proceſſiculum deinde confectum ad Sacram Congregationem transmittas &c.*

Supervenerunt documenta transmiſſa tam a Nuncio Galliarum, quam ab Officiali Iprenſi; cumque iterum Maximilianus Carolus ſupplicet pro gratia, ut ex ejus ſupplici libello per manus circumferendo.

Dignabuntur EE.VV. decernere.

An ſit locus diſpenſationi ſuper voto continentiæ, in caſu &c.

Dilata.

PARMEN. TRANSLATIONIS PAROCHIÆ. Antiquum Caſtrum Arcis Ferrariæ Parmen. Diœceſis diviſum modo reperitur in duas Villas, quarum altera, utpote ſita in Cacumine Montis, dicitur *Villa di ſopra*; altera utpote ſita in planitie, appellatur *Villa di ſotto*. *Seſſ. 21. c. 7. de Ref.*

Hommes utriuſque Villæ ſub una, & eadem degunt Parochia, & cum vetus Parochialis Eccleſia S. Mariæ Magdalenæ dicata, ſita eſſet in Summitate Montis, & in planitie ſitum eſſet Oratorium S. Franciſco dicatum, Parmenſis Epiſcopus *die* 30. *Julii* 1718. deputavit, aſſignavit, & conſtituit in Eccleſiam, & pro Eccleſia Parochiali, tam pro hominibus Rocchæ Ferrariæ Superioris, quam pro hominibus Rocchæ Ferrariæ inferioris Oratorium prædictum, impoſito eidem titulo S. Mariæ Magdalenæ, & veterem Parochialem Eccleſiam haberi voluit, & mandavit tanquam ſimplex Oratorium Juris ipſius Parochiæ, ex cauſis mox referendis.

Habito per homines Villæ Superioris recurſu ad hanc Sacram Congregationem, iiſdemque exorantibus pro aliquo temperamento uſque quo principalis Cauſa proponi poſſet, reſcriptum fuit *die* 4. *Martii* 1719. ad mentem, & mens fuit, quod deputati Arcis Ferrariæ Superioris Romæ exiſtentes, unacum ſuo Procuratore accederent ad Epiſcopum Parmenſem

Romæ

Romæ commorantem, & quatenus res non componeretur, quod Epiſcopus nomine Sacræ Congregationis per modum proviſionis deputaret Sacerdotem, qui eodem nomine exerceret jura Parochialia in antiqua Eccleſia, expenſis hominum Caſtri Arcis Ferrariæ Superioris, præſtita ab iiſdem fideijuſſione de reficiendis Paroco omnibus damnis quoad ipſius incerta emolumenta uſque ad exitum Cauſæ, & quod Cauſa poneretur in folio in prima Junii.

Res amicabiliter, uti ſperabatur, componi non potuit; cumque inſtantibus hominibus Caſtri Arcis Ferrariæ Superioris de negotio principali agendum ſit, reliquum eſt, ut principaliora rationum momenta referantur, quæ pro utraque parte afferuntur.

Parmenſis Epiſcopus in ſua informatione ad hanc Sacram Congregationem transmiſſa, Cauſas aperit, quæ ipſum impulerunt ad translationem, eædemque conſiſtunt, primo in qualitate veteris Eccleſiæ poſitæ in vertice ſcopli, & nimis arctæ ſine Sacriſtia, & Sepulchris, & cum cæmeterio ab ipſa diſſito, & cum unico Altari.

Secundo in qualitate novæ Eccleſiæ, vel eſt in planitie poſita, & in omnibus ſuis partibus perfecta, quæque habet duo Altaria, & Sacriſtiam, & tria ſepulchra, & Cæmeterium annexum, & circa quam menſuales proceſſiones debito ordine duci poſſunt.

Tertio in majori commoditate Parochianorum, ex quo major pars Domorum, & animarum minus diſtat a nova, quam a veteri Eccleſia.

Quarto denique, in augmento ſcutorum decem annuorum facto favore Parochi, cujus redditus non excedunt annua Romana ſcuta viginti, ab hominibus Arcis Ferrariæ inferioris nec non in Beneficio in nova Eccleſia exiſtente, quod eſt dotatum in ſcutis Romanis 440., quodque defectis vocatis ad ad juspatronatus, novæ unietur Eccleſiæ, dummodo jus Parochiale in eadem conſervetur.

Homines è contra Arcis Ferrariæ Superioris præmittunt diſpoſitionem Sacri Concilii Tridentini *ſeſs.* 21. *cap.* 7. *de Reform.* ubi non abſolute, & ſimpliciter datur Epiſcopis facultas transferendi Parochiales Eccleſias, ſed ſubſequentibus conditionibus, hoc eſt, quod ſi reparatione, & refectione indigeant, refectionem, & reſtaurationem procurent ex fructibus, & proventibus ad eaſdem quomodocumque pertinentibus, qui ſi non fuerint ſufficientes, Patronos cogant, & alios qui fructus percipiunt ex dictis Eccleſiis, & in illorum defectum Parochianos adigant ad contribuendum, quacumque appellatione, & contradictione remota; & ſi Parochiales Eccleſiæ nimia egeſtate laboraverint, Concilium in hac hypotheſi mandat, quod transferantur ad Matrices, ſeu viciniores Eccleſias.

Procedendo cum hoc ſiſtemate, contendunt dicti homines non potuiſſe Epiſcopum Parmenſem transferre jus Parochiæ ab Eccleſia S. Mariæ Magdalenæ ad alteram S. Franciſci, & primam Eccleſiam, quæ ab antiquiſſimo tempore Parochialis erat, ſpoliare jure Parochiæ; multoque magis cum antiquioris Eccleſiæ incommoditas fuerit ante translationem, opera, & impenſa ipſorum Hominum Arcis Ferrariæ Superioris de medio ſublata; ex teſtibus etenim, qui in ipſorum antiquo Summario fuerunt exhibiti, deſumi prætenditur conſtructum fuiſſe novum Chorum, factam fuiſſe fabricam pro ſepulturis, nec non viam commodam pro ducendis proceſſionibus, & Eccleſiam eſſe omnium Parochianorum receptioni maximopere accomodam; cumque iidem Homines, non obſtante quod juxta documenta ipſo-

rum

rum nomine producta, annuus fructus certus Parochiæ sit in scutis 37. se offerant promptos,& paratos, quatenus id necessarium ab hac Sacra Congregatione reputetur, ad augenda favore Parochi annua scuta 10. currentis monetæ Parmensis.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An translatio Parochialis sustineatur, sive potius sit revocanda, in casu &c.

Ad primam dubii partem negative. Ad Secundum affirmative, & amplius, & curet Episcopus, ut executioni mandetur oblatio augumenti scutorum 10. annuorum facta ab hominibus Villæ Superioris.

JANUEN. NULLITATIS PROFESSIONIS. Pater Jacobus Sthephanus Guascus instat pro restitutione in integrum adversus professionem a se emissam inter Fratres Ordinis Servorum Beatæ Mariæ Virginis in Civitate Januensi *die* 20. *Martii* 1700. ex sequentibus fundamentis. *Sess.25. de Reg. & Mon. cap.19.*

Primum est, quod sit admissus ad habitum Novitiatus, cum esset in ætate annorum 22. absque prævia approbatione in Generali,seu Provinciali Capitulo, & sine ulla præcedenti informatione, & inquisitione circa suos parentes, Patriam, mores, & alia, quæ ad præscriptum Constitutionum Ordinis confirmatarum a Summo Pontifice Urbano Octavo fieri debebant, uti desumitur ex sequentibus verbis Constitutionum: *Non recipiantur majores sexdecim annis, nisi in Capitulo Generali, aut Provinciali, juxta Constitutionem fel.rec. Xisti Papæ V. qui tamen decimum octavum non excedant, recipi poterunt etiam in visitatione ex Indulto Smi D. N. Papæ Urbani VIII., & qui sexdecim excesserint poni possint in secundo Novitiatu, si id expedire videbitur, etiamsi professionem non emiserint, profiteri tamen debent anno probationis completo.* Quæ verba Constitutionum referuntur in Bulla Urbani Octavi edita *die* 23. *Februarii* 1639.& munita decreto irritanti, & impressa ante Constitutiones Ordinis.

Secundum est quod fuit receptus ad habitum in Conventu, qui non fuerat specialiter ad hoc a Sede Apostolica designatus, nec cæteris adimpletis, quæ præscripta leguntur in Decreto san.mem. Clementis Octavi,edito *die* 19. *Maji* 1602. & munito pariter Decreto irritanti; *decrevit,ac præsentis decreti virtute mandavit, ne in Conventibus, seu Monasteriis ad Novitios recipiendos de Sanctitatis suæ, seu dictæ Congr. Reformationis licentia hactenus designatis, & approbatis, seu in posteram assignandis, & approbandis, Novitii ad habitum recipi ullatenus possint, vel admitti, nisi prius ab ipsa Congr. vel a propriis locorum Ordinariis, aut ab illis, in quorum Diœcesi Novitiatus existunt,in quibus Novitii recipiendi fuerint expresse, & nominatim Novitii ipsi recipiendi approbati fuerint, & ut recipi, & admitti possint, licentiam in scriptis &c. obtinuerint &c.*

Tertium est, quod in Conventu in quo fuit a Patre Jacopo Stephano emissa Professio, nullatenus observabatur vita communis, quod adversari dicitur validitati professionis ab eodem in dicto Conventu emissæ, juxta *Const.*95. *relatam in parvo Bullario san. mem. Innocentii XII.*

Quartum tandem, & ultimum est, quod quando Orator professionem emisit, non habuit intentionem profitendi, & se obligandi, uti desumi dicitur ex

Teſtibus de ejus intentione ex ejus dictis, & factis deponentibus, itaut ſi profeſſio emiſſa fuit ſine animo profitendi, de ejus invaliditate non videatur ulla ſupereſſe dubitatio.

Abſque eo quod ex ſubſequenti permanentia in Religione inferri valeat ad tacitam ratificationem, ſeu ad novam tacitam profeſſionem, quia ex continuis reclamationibus quæcumque ratificatio remanere aſſeritur excluſa.

Hæc ſunt præcipua, quæ continentur in informatione per manus circumferenda. Adeoque dignabuntur EE. VV. decernere.

An ſit locus reſtitutioni in integrum, in caſu &c.

Dilata, & audiatur Procurator Generalis Ordinis, & ſcribatur Eminentiſſimo Archiepiſcopo Januen. pro informatione, an conventus, de quo in præſenti, eſſet tempore profeſſionis emiſſæ ab Oratore deſtinatus pro novitiatu.

Seſſ. 25. c. 3. de regul.

MEDIOLANEN. CENSURARUM. In Oppido Clivatis Mediolanenſis Diœceſis Cœnobium extat monacorum Montis Oliveti, cujus Abbatia commendata eſt Eminentiſſimo Cardinali Odeſcalco Archiepiſcopo. Penes Abbatem Commendatarium ſtare dicitur cura habitualis; Eccleſia etenim Cœnobii eſt Parochialis, & cura actualis exercetur a perpetuo Vicario. Inter Monacos, & Vicarium jurgia, & contentiones ſæpius exortæ ſunt. Cum autem *die 26. menſis Januarii anni præteriti* 1718. Livius Bazza Vicarii munere fungens, percuſſus fuerit a duobus Monacis, ab Antonio videlicet Petragroſſa Sacerdote, & ab Alexandro Fumagallo Laico converſo, nonnulla Acta in curia Archiepiſcopali geſta fuerunt, de quorum validitate in præſenti eſt diſputandum, uti deſumitur ex primo dubio mox referendo, & ex cæteris inter partes concordatis; cumque hinc inde Scripturæ diſtribuantur, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An Acta hactenus facta per Curiam Archiepiſcopalem Mediolanen. contra Rev. Patrem Antonium Petragroſſa, & Fr. Alexandrum Monacos ſuſtineantur, in caſu &c.*

II. *An liceat eidem Curiæ Archiepiſcopali declarare, vel ſaltem denunciare excommunicatos, in vim Canon. Si quis ſuadente, dictos Monacos in caſu &c. & quatenus negative.*

III. *An conſtet de ſufficienti punitione facta per dictum Abbatem Regularem, in caſu &c. & quatenus negative.*

IV. *An, quomodo, & quibus pœnis ſit procedendum contra dictos Monachos, in caſu &c.*

V. *An licuerit eidem Abbati Regulari abſolvere prædictos Monachos a Cenſuris, ſi quas incurrerint in vim dicti Canon. Si quis ſuadente, in caſu &c.*

Ad Primum affirmative excepto Monitorio expedito die 14. Februarii 1718., nec non excepta citatione expedita die ſecunda Junii ejuſdem anni. Ad Secundum licere (renovata tamen citatione juxta Inſtructionem) declarare Fratrem Alexandrum, nec non P. Antonium, quatenus delictum habeatur pro notorio,

torio, & quatenus & habeatur tantum pro publico licere denunciare, ideſt præcipiendo ſuis Parochis, & Subditis univerſis, ne eos admittant intra Eccleſias ſibi ſubjectas, & non converſentur cum eodem. Ad Tertium negative. Ad Quartum detrudendos nomine Sacræ Congregationis in carcerem formalem, & per Abbatem certioretur Eminentiſſimus Epiſcopus de pœna delinquentibus impoſita. Ad Quintum negative.

Seſſ. 24. c. 18. de Reform

LUCANA PRÆPOSITURÆ. Sacerdos Andreas Valentinus præſentationem a Patronis, ad quos pertinet jus præſentandi, obtinuit ad præpoſituram Petræ Sanctæ, quæ eſt Oppidum in temporalibus ſubjectum magno Duci Hetruriæ, & in ſpiritualibus Epiſcopo Lucano; cumque ſe examini exhibuiſſet, fuit ab Examinatoribus rejectus tanquam inhabilis.

Supplicavit Valentinus Epiſcopo Lucano, ut ſe ad novum examen admitteret; dixit enim ſe in primo examine fuiſſe inopino timore perculſum, & ſic ſe apte reſpondere neſciviſſe, & ſub obtentu, quod ab Epiſcopo ſibi fuiſſet denegata admiſſio ad novum examen, appellationem interpoſuit ad Tribunal Nuntiaturæ Florentinæ, quæ in Cauſa procedendo novos deputavit examinatores. qui Valentinum idoneum, & aptum eſſe cenſuerunt, & ſententiam tandem protulit, in qua eum declaravit idoneum, & capacem, & mandavit Epiſcopo Lucano, ſive ejus Vicario Generali, & in ſubſidium Vicario Foraneo, ut appellantem in Præpoſitura Petræ Sanctæ inſtitueret.

In executionem hujus ſententiæ, Valentinus inſtetit coram Vicario Generali Lucano pro inſtitutione, ſed allegante Promotore Fiſcali Curiæ Epiſcopalis recurſum ab Epiſcopo factum ad Sanctiſſimum ſuper hac cauſa, ejuſque remiſſionem ad hanc Sacram Congregationem, non fuit inſtitutio conceſſa, & in præſenti de viribus ſententiæ Nuntiaturæ Florentinæ diſputari contingit ad tramites dubii infra referendi.

Putat autem Promotor Fiſcalis Curiæ Epiſcopalis Lucanæ, ſententiam Nuntiaturæ Florentinæ plurimis nullitatibus laborare.

Prima eſt, quia Nuntius non habet juriſdictionem in Diœceſi Lucana, in qua Oppidum nuncupatum Petra Sancta ſitum eſt, & licet illud pertineat ad Dominium temporale Magni Ducis Hetruriæ, cum tamen antiquitus fuerit ſub Ditione Reipublicæ Lucanæ, contenditur illud ſemper remanſiſſe ſubjure ſpirituali Epiſcopi Lucani, & ſic ſemper fuiſſe exemptum a juriſdictione Nuntiaturæ Florentinæ, cum a Dominio, & juriſdictione temporali non valeat illatio ad Dominium, & juriſdictionem ſpiritualem.

Secunda eſt, quia Nuntius Florentinus non habet juriſdictionem in Cauſis beneficialibus, qualis dicitur ea, de qua nunc agitur, & multo magis, cum in ſententia non ſolum fuerit dictum, quod Sacerdos de Valentinis erat habilis ad Curam Animarum, ſed ulterius in eadem fuit Epiſcopo Lucano demandatum, ut illi in Præpoſitura concederet inſtitutionem.

Tertia eſt, quia Nuntiatura proceſſit per viam appellationis, adeoque indigebat actorum tranſportatione, quæ tamen facta non aſſeritur, ſubdendo, quod ſi tranſportatio facta fuiſſet, imperceptibile eſſet, quod Nuntiatura appellationem acceptaſſet, cum Valentinus appellaverit, a non admiſſio-

ne ad novum examen, quando Episcopus non recusavit eum ad novum examen admittere, sed tali quasi modo dixit, se esse eum admissurum, statim ac a visitatione rediisset, uti desumitur ex attestatione Cancellarii.

Quarta tandem est, quia sententia prolata fuit contra Promotorem Fiscalem Curiæ Lucanæ, absque eo quod fuerit ipse citatus; nec enim satis esset dicitur citatio per affixionem ad valvas, cum hæc sibi vindicet locum, quando non datur tutus accessus.

Excipit e contra Sacerdos Andreas Valentinus, quod sententia ad sui favorem prolata a Nuntiatura Florentina, nedum est justa, utpote innixa relationi Examinatorum, aliisque documentis suam idoneitatem, & probitatem demonstrantibus, sed quod ulterius est valida, ex quo allegatæ a Promotore Fiscali nullitates non subsistunt.

Et in eo quidem, quod attinet ad defectum Jurisdictionis, vel quia oppidum Petræ Sanctæ est in spiritualibus subjectum Episcopo Lucano, vel quia Nuntius Florentinus non habet jurisdictionem in Causis Beneficialibus, respondetur a Sacerdote Valentino, Nuntium Florentinum suam inconcusse exercere jurisdictionem in tota ditione subdita in temporalibus Magno Duci Hetruriæ, & sic etiam per consequens in Oppido Petræ Sanctæ, quod est eidem Magno Duci in temporalibus subjectum, allatis exemplis usum hujusce jurisdictionis in dicto Oppido comprobantibus; absque eo quod defectus jurisdictionis desumi valeat ex qualitate Causæ Beneficialis; quæstio etenim erat super idoneitate, & habilitate Præsentati, & super ejus approbatione, vel reprobatione; cumque non esset super titulo beneficii, Causa idcirco beneficialis dici non poterat.

In eoquet, quod spectat ad assumptum, vel quod admissio ad novum examen non fuerit ab Episcopo rejecta, sed tantum dilata ad tempus sui redditus a Sacra Visitatione, vel quod debitis modis, & formis non fuerit Promotor Fiscalis Curiæ Lucanæ citatus, subdit sæpe memoratus Valentinus, non admissionem ad novum examen satis desumi ex verbis ab Episcopo prolatis, occasione, qua pro novo examine eidem supplicavit, juxta ea, quæ referuntur a Testibus in Summ, *n.*3., & *n.*20., & citationes fuisse factas juxta stylum Tribunalis, quod procedit per affixionem cedulæ ad valvas vicinioris Ecclesiæ positæ intra fines ditionis Magni Ducis Hetruriæ, quando agiiur adversus Curias Episcopales, quæ sunt extra ditionem Florentinam, licet in ea habeant aliquam Diœcesis partem, uti testatur Cancellarius in Sum, *n.*19., præterquamquod una citatio fuit personaliter executa contra Cancellarium Vicarii Foranei Petræ Sanctæ, uti in Sum, *n.*8.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An judicatum, & sententia Reverendiss. Nuntiaturæ Florentinæ favore Sacerdotis Andreæ de Valentinis sustineatur in casu &c.

Non proposita.

Sess.24. c.12. de reform. SYRACUSANA ERECTIONIS COLLEGIATÆ. Petente Magistratu, Clero, aliisque Civitatis Ragusæ Comitatus Motycensis Syracusanæ Diœ-

Diœceſis, quod Parochialis, & Matrix Eccleſia S.Georgii in ampliorem Collegiatæ inſignis ſtatum immutaretur, poſt editum ab Eminentiſs. Barberino luculentum de more ſuffragium, fuit inſtantia propoſita, & examinata in Congregatione habita *die* 5. *Septemb.* 1716., & reſcriptum fuit *Quod Oratores ſupplicarent poſt reædificatam Eccleſiam, & reſtitutum ejuſdem decorem*, & motivum ſic reſcribendi deſumptum fuit ex ipſamet Oratorum ſupplicatione, in qua hæc verba habebantur, *Eccleſia S.Georgii occaſione deplorabilis terremotus anni* 1693. *vetere ammiſſo ſplendore pene diruta, & everſa remanſit, ſubinde vero in ſitu illi contermino per Procuratores, & Oeconomos tunc exiſtentes, & prout iſtius exigue vires ſuaſerunt, iterum reædificata, ſeu potius ad tempus (donec illam ad priſtinum ſplendorem, quoad totum ædificium, & Altaria, pro dicti Oppidi dignitate revocari contingat) reaptata fuerit.*

Ut mandatis Sac. Congregationis Oratores morem gererent, nonnullas Peritorum, & aliorum Teſtium atteſtationes exibuerunt, in quibus dicebatur Eccleſiam ut ſupra reædificatam, eſſe pro Collegiato ſufficientem; adeoque repropoſita Cauſa in Congregatione habita *die* 13. *Novembris* 1717. & rurſus in Congregatione habita *die* 27. *Novembris ejuſdem anni*, cum in prima dictarum Congregationum nulla fuerit capta reſolutio, reſponſum fuit in ſecunda, quod darentur literæ Epiſcopo pro informatione juxta inſtructionem, & inſtructio fuit, ut Epiſcopus diſtincte, & plene referret circa ſtatum materialem eccleſiæ poſt terræmotum reædificatæ, & an Ædificium ſtabile eſſet, & duraturum, & capacis, decentiſque ſtructuræ.

Datæ fuerunt literæ ad Epiſcopum Syracuſanum, ſed eodem licet pluries exorato, ut informaret, recuſante informationem tranſmittere, novus ab Oratoribus habitus eſt ad Sac. Congregationem recurſus ut literas dare dignaretur Metropolitano; Cumque *die* 29. *Januarii* 1718. reſcriptum fuerit ad *mentem*, quæ fuit, ut ego Secretarius Epiſcopum Mazarienſem alloquerer tunc in Urbe commorantem, & quod in hypotheſi, in qua etiam ipſe non informaret, Archiepiſcopo ſcriberem Meſſanenſi, mandatis obedientiam præſtiti, dictoque Antiſtite Mazarienſi ſe excuſante propter magnam diſtantim inter Diœceſes Mazarienſem, & Syracuſanam; ut ex ejus epiſtola ad me ſcripta, & in Secretaria exiſtente colligitur, iterum de hac re ſermonem feci in Sac. Congregatione, quæ *die* 2, *Junii* 1718. Reſpondit, quod ſcriberetur Archiepiſcopo Meſſanenſi pro informatione, & voto.

Archiepiſcopi Meſſanenſis reſponſio ſupervenit, ſcripta *die* 7. *Julii* 1719. in qua, poſt enarratam dejectionem Parochialis, & Matricis Eccleſiæ S. Georgii ex cauſa terræmotus, hæc habet: *De Eccleſia noviter ædificata pro Divinis tamen officiis rite obeundis in eo loci ædes ædificata eſt ad lævam veteri ejuſdem muro adhærens, qua ex parte non infirmior eſt, aut brevi caſura, ſed fortaſſis validior, perpetuoque duratura videtur. Reliqui tres parietes ſolidi etiam ſunt, nec veluti tumultuario excitati. Tota ſtructura non adeo contemnenda eſt, quin peragi in ea poſſint ſacræ cæremoniæ cum debita decentia, quæ Canonicorum Collegio conveniret. Adeo capax eſt, ut ſeptem Altaria in ea exiſtant, & chorus ſubſellia multa habeat, in quo Presbyteri, & Clerici plures divinas quotidie laudes perſolvunt a Populo ſejuncti. Pavimentum lapide ſubornatum, tectumque more patrio coopertum, omnis vero ornatus temporum calamitate nihil amiſit. Ideo cenſeo Canonicorum Collegio poſſe decorari.*

Hæc

Hæc ſunt, quæ continentur in Epiſtola Archiepiſcopi Meſſanenſis, quo circa dignabantur EE. VV. decernere.

An, & quomodo Oratorum precibus ſit indulgendum in caſu.

Reproponatur, & circumferatur Votum Eminentiſſimi Barberini.

Seſſ. 22. de ref. c. 8.

REATINA LEGATI, In ultimo, cum quo deceſſit teſtamento, Canonicus Vincentius Clavellonius legavit Capitulo Cathedralis Eccleſiæ Reatinæ quandam domum, & nonnulla loca montium, quorum fructus circiter aſcendunt ad annua ſcuta 200. pro perficiendis nonnullis ſacris ornamentis & pro comparandis eccleſiæ ſuppellectilibus, & ſpecialiter opera enumerando demandavit, quod Cappella S. Mariæ de Populo marmoreis incruſtaretur lapidibus, oſtiolo ex oricalco conficiendo muniretur, & ejus tholus plumbeo tecto cooperiretur, & quod tres ſtatuæ Argenteæ, & nonnulla candelabra conſtruerentur, quibus aliiſque ſimilibus operibus adimpletis, idem Teſtator juſſit, quod quolibet anno præſtaretur eleemoſyna ſcutorum 50. pro ſubſidio dotali unius Puellæ pauperis, quæ proximam haberet occaſionem monacationis, & Puellæ electionem arbitrio Capituli remiſit.

Poſt obitum Teſtatoris datum fuit initium operibus ab eodem præſcriptis, ſed eorum complemento nullatenus expectato, Capitulares anno 1692. devenerunt ad electionem puellæ, & illi dotem perſolverunt, quod ipſum etiam præſtiterunt aliis quinque ſubſequentibus annis licet interpolatis; Cumque ſic continuaverint uſque ad annum 1704. ab ulteriori ſubinde Puellarum electione abſtinuerunt, & incepta opera a Teſtatore demanta continuando, eadem abſolverunt anno 1718.

Anno itaque 1718. cum nonnullæ puellæ Capitulo ſupplicaſſent pro ſubminiſtratione memoratæ eleemoſinæ ſcutorem 50. a Canonico Vicentino Clavellonio pro monacatione, uti diximus, unius puellæ paupertate laborantis relictæ, recurſum habuerunt Canonici ad hanc Sacram Congregationem, inſtando pro facultate ſuſpendendi ad ſexennium diſtributionem dotis, ex quo per anticipationem, & tempore, quo ſolvere non tenebantur, dictam eleemoſinam perſolverunt juxta ea, quæ in ſuperioribus fuerunt expoſita, & remiſſo juxta morem ſupplici libello ad Epiſcopum pro informatione, & voto, fuit ipſe in ſenſu, quod non eſſet annuendum petitis, ſed quod Canonici tenerentur in adimplementum ultimæ voluntatis Canonici de Clavellonibus annuam diſtribuere eleemoſynam ſcutorum 50. pro puella monacanda.

Tum quia Teſtator expreſſe voluit, quod, completis operibus piis, fieret in perpetuum, & quolibet anno dotis diſtributio.

Tum quia anticipata ſolutio, ſeu dotium diſtributio non potnit Capitulum liberare, cum non fuerit facta vero Creditori, nec habenti jus eam petendi.

Contendit e contra Capitulum, ſe per ſexennium non teneri ad dotis ſolutionem, quandoquidem diſtributio facta fuit per anticipationem, durumque ſibi videtur, quod ſi obligatus ad præſtandum aliquod factum remanet liberatus, ſtatim ac docetur de adimplemento, itaut ad nihil aliud

tene

teneatur, hoc ipsum dicendum non sit in hypothesi præsenti, in qua præventive fuit satisfactum voluntati Testatoris.

Quoad hæredem, sive Executorem Testamentarium, qui ex præcepto Testatoris tenetur distribuere Dotes puellis incertis, quæstio est inter Doctores, an possit illi tempus prævenire a Testatore distributioni præfixum; nonnulli etenim negative respondent, tum propter præjudicium virginum tali tempore eligendarum, tum qnia non servatur ad unguem Testatoris voluntas, uti late docet *Simon de Petris de interpret. ultimar. volunt. lib.5.dubit.2.n.75. pag.mihi* 483. & e contra nonnulli affirmative respondent, tum quia in legato relicto Virginibus incertis non est excogitabilis ulla particularis affectio Testatoris; tum quia ejus animæ magis expedit, ut Legatum pium citius adimpleatur, quemadmodum late firmant *Cardinalis Mantica de conject.ultim.volunt.lib.8tit.5.num.20. Gonzal. ad Regul. Cancel. Glos.2. a num.47. ad num.53. Grazian. discept.73. num.1.* & alii e contra distinguunt inter dilationem a Testatore concessam favore hæredis, ut interim fructibus frui possit, & inter dilationem ex alia causa concessam, concludendo, quod in primo casu hæres potest suo favore renuntiare, & sic anticipate solvere, sed quod id facere non potest in secundo, in quo non agitur de renuntiando dilationi ad sui favorem appositæ, uti colligitur ex doctrinis mox allegatis.

Procedendo cum hoc sistemate, inquit Episcopus, non potuisse Capitulum præventive facere distributiones dotium, ex quo dilatio non fuit a Testatore demandata, ut ipsum interim frui posset commoditate fructuum, cum fuerit apposita pro forma, & in favorem Causæ piæ, ut scilicet prius absolverentur opera ab eodem Testatore prædilecta.

Excipit è contra Capitulum dilationem fuisse a Testatore concessam in sui favorem, cum ille intantum distulerit subsidia dotalia pro Pauperibus puellis manacandis, in quantum voluit, quod prius consulerunt decori suæ Ecclesiæ, suique Capituli, faciendo videlicet statuas argenteas pro decentiori custodia Sacrarum Reliquiarum, exornando Cappellam Sanctissimæ Virginis de Populo, & cætera perficiendo pertinentia ad usum sacrarum suppellectilium.

His stantibus dignabuntur EE.VV. decernere.

An sit concedenda Capitulo Cathedralis Ecclesiæ Reatis per sexennium suspensio legati pro subsidio dotali relicto Pauperibus Puellis a Canonico Clavellonio, in casu &c.

Negative, & amplius.

Die

Die Sabbathi 16. Decembris 1719.

Sess. 23. c. 5. de reform.

IPREN. DISPENSATIONIS. Propoſita fuit hæc cauſa in ultima Congregatione, nec ulla fuit capta reſolutio, cum reſponſum fuerit *Dilata*. Dignabuntur ergo EE.VV. folium reaſſumere, & ſequenti dubio reſpondere.

An ſit locus diſpenſationi ſuper voto continentiæ, in caſu &c.

Affirmative.

Seſs. 24. c. 18. de Ref.

LUCANA PRÆPOSITURÆ. Fuit pariter hæc Cauſa propoſita in ultima Congregatione, & dictum fuit, *quod proponeretur in Prima*. Reaſſumpto ergo folio d. Congregationis, onus erit EE.VV. decernere.

An judicatum, & ſententia Reverendiſſimæ Nuntiaturæ Florentinæ favore Sacerdotis Andreæ de Vulentinis ſuſtineatur, in caſu &c.

Negative, ex defectu tamen citationis, & tranſportationis Actorum, & Valentinus accedat ad Urbem ad ſe ſubjiciendum novo Examini.

Seſſ. 25. c. 15. de Regul. & Mon.

SICULA. Propoſita fuit hæc Cauſa in Congregat habita *die* 12. *Novembris* 1719. cujus folium poterit ab EE.VV. reaſſumi, & cum in illa fuerint duo dubia diſputata, primum, *an in ratificatione profeſſionis novus requiratur Vocalium conſenſus, in caſu, & quatenus affirmative*; & ſecundum *An ſit conſulendum Sanctiſſimo, ut dictorum Vocalium conſenſum ſuppleat, in caſu &c.* Ad primum reſponſum fuit: *Affirmative, in caſu, de quo agitur, & amplius*, & ad ſecundum *affirmative, & amplius*.

Adverſus hæc petita fuit a Procuratore Generali Ordinis Carmelitarum Diſcalceatorum nova audientia, ſub obtentu potiſſimum, quod juxta Conſtitutiones Ordinis, non poteſt ullus Novitius, licet a Capitulo approbatus, ad profeſſionem admitti ſine licentia provincialis, qui eam hic, & nunc dare non intendit ex cauſis in Scripturis deducendis, & quod repugnante rationabiliter Superiore Religionis, congruum eſſe non videtur, quod ſummus Pontifex ejus ſuppleat conſenſum, uti docet *Leſs. de juſtit. & jur. lib.* 2. *c.* 41. *dub.* 7. *n.* 67. *Pellizar. in Manual. Regul. tom.* 1. *tract.* 3. *cap.* 5. *ſect.* 2. *num.* 59. Cumque dicto Patri Procuratori Generali fuerit ab Eminentiſſimo Præfecto conceſſa nova audientia, in præſenti iterum diſputanda proponuntur ſequentia dubia.

I. *An in ratificatione profeſſionis novus requiratur Vocalium, & Provincialis conſenſus, in caſu, & quatenus affirmative.*

II. *An*

II. *An sit consulendum Sanctissimo, ut dictorum Vocalium, & Provincialis consensum suppleat in casu &c.*

Ad primum affirmative. Ad secundum pariter affirmative, & quoad Fratrem Joannem Dominicum dilata, & scribatur Ordinario pro Informatione.

CAVEN., SEU MASSÆ-LUBREN. Augustinus de Urso sacris cupiebat Ordinibus initiari, cumque exorta fuerit controversia inter Episcopos Caven., & Massæ-Lubren. contendente unoquoque eorum, ad se dictam ordinationem pertinere, habitus fuit ab Augustino recursus ad hanc Sacram Congregationem, quæ, juxta morem, jussit, ut audiretur uterque Ordinarius. *Sess. 25. c. 16. de Ref.*

Episcopus itaque Massæ-Lubren. dicit se primam tonsuram, & minores ordines annis præteritis Augustino contulisse, ex quo credidit, & credit, pro se pugnare dispositionem famigeratæ Bullæ *Speculatores*; primo, quia Matthæus Avus erat Civis Massæ-Lubren. & ad Civitatem Cavensem se contulit, ut certo determinato incumberet negotio, cumque Dominicus Matthæi filius, & Pater Augustini Oratoris in eadem Civitate natus sit, de nativitate accidentali in dicta Civitate non videtur esse dubitandum, & concurrente nativitate accidentali, nullum in Civitate Cavensi contractum dici potuit domicilium.

Secundo, quia Dominicus Pater habet in Civitate Massæ-Lubren. domum apertam, bona stabilia possidet, & in eadem obtinet nonnulla jura patronatus quarumdam Cappellarum; non omisso, quod in prædicta Civitate habitat cum sua familia post decem, & amplius annos cum animo deliberato ab ea non recedendi.

Tertio, quia ex eodem Dominico natus est alter filius nomine Matthæus, qui fuit absque ulla contradictione, annis præteritis ab ipso Antistite Massæ-Lubren ad Sacerdotium promotus.

Absque eo quod quidquam referat, quod Augustinus Orator natus est in Civitate Cavensi, in qua etiam per aliquod temporis spatium habitavit, quasi quod hinc inferatur, vel Ordinationem pertinere ad Episcopum Cavensem, vel eam saltem expleri non posse ab Episcopo Massæ-Lubren., nisi post habitas litteras testimoniales ab ipso Episcopo Cavensi; dicitur etenim, quod Augustinus per accidens in memorata Civitate natus est, & quod in eadem habitavit, dum erat infans, & dum non habebat ætatem, in qua Canonicum posset contrahere impedimentum, quæ omnia subdit Episcopus Massæ-Lubren. constare ex dicto sex Testium, qui fuerunt in sua Curia formiter examinati, tunc cum contulit Augustino primam tonsuram.

Hæc sunt, quæ continentur in Informatione Episcopi Massæ-Lubren. nunc transeundo ad informationem Episcopi Caven. refert hic, Matthæum è Civitate Neapolitana ad Civitatem Cavensem veniisse, ut in ea artem fabrilem exerceret. Addit Matthæum in Civitate Cavæ permansisse usque ad obitum, Uxorem ibi duxisse, & filios procreasse, inter quos adest Dominicus Augustini Pater, qui in Cathedrali Cavensi fuit baptizatus. Dominicus hic, teste eodem Episcopo, artem Patris in memorata Civitate prosecutus est, & in illa genuit Augustinum, qui pariter in Cathedrali baptis-

mum recepit, cumque subinde Dominicus Pater occasione affectus vectigalium se contulerit ad Civitatem Massæ-Lubren. & in ea interpolatim singulis annis habitare cœperit, hinc ait Episcopus Caven. factum esse, quod Augustinus, cum sextum ætatis annum ageret, ad Civitatem Massæ-Lubren. a Patre delatus est, in qua tribus circiter annis permansit, post quos iterum rediit ad Civitatem Cavensem, a qua post annum discessit, iterumque ad alteram Civitatem Massæ-Lubren. accessit, ubi trium circiter annorum spatio moram traxit, post quos iterum ad Civitatem venit Cavensem, in qua continuo habitavit, & habitat, exceptis duobus mensibus æstivis in anno, & excepto quodam integro anno, quem extra eam transegit ex causa infirmitatis, concludendo se nescire quomodo Episcopus Massæ-Lubren. potuerit Matthæum Dominici filium Presbyteratu insignire, & Augustinum ejus fratrem Clericali tonsuræ, & minoribus Ordinibus initiare, & quomodo nunc prætendere possit ipsi Ordines sacros conferre.

Relata in informatione Episcopi Cavensis confirmantur ex documentis, quæ ab Augustino exhibentur in sua Scriptura per manus circumferenda.

Hisque positis, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An Augustinus fuerit licite ad primam tonsuram, & minores Ordines promotus ab Episcopo Massæ-Lubren. in casu &c.*

II. *An idem Augustinus Sacris Ordinibus sit initiandus ab Episcopo Massæ-Lubren., vel potius ab Episcopo Caven.*

Dilata, & transmittatur processiculus Testium ab Episcopo Massæ-Lubren., & Testes, qui fecerant attestationes extrajudiciales Cavæ, examinentur formiter ab Episcopo Caven.

Sess. 5. c. 2. de reform.

ORDINIS S. AUGUSTINI MAGISTERII. In drecretis Capituli Generalis Ordinis S. Augustini, quod habitum fuit anno 1685. habentur hæc verba: *Magisterii laurea illi in Italia tantummodo decorentur, qui probitatis, & doctrinæ laude præfulserint, & quinquennio Regentis munus obierint, vel in principalioribus Italiæ Urbibus verbum Dei cum plausu, justaque fama decennio deprædicaverint.*

Ad tramites horum verborum, a Concionatoribus admittitur, Regentes esse ipsis in consecutione Magisterii præferendos, si detur casus, quod uno, eodemque tempore Regentes suum quinquennium expleverint; & Concionatores suum decennium, sed controversia in hoc unice residet, quod Concionatores asserunt, sibi in consecutione Magisterii dandam esse prælationem, si suum compleverint decennium antequam Regentes suum quinquennium absolverint; tum quia prior in tempore potior est in jure; tum quia tam Regentes, quam Concionatores cursum explent Philosophiæ, & Sacræ Theologiæ, & non solum, ut quis deputetur in Regentem, subire debet examen, sed hoc ipsum fit ab illis, qui in Concionatores sunt deputandi, cum concursum, seu Concionem habeant super materia ipsis assignata, coram omnibus Patribus, & in publico Capitulo. Accedit, quod sicuti expleto cursu quinquennali, Regentes novum subeunt examen, ita quoque novo se examini exponunt Concionatores post suum decennale prædicationis tempus absolutum; quo stante, inferunt iidem Concionatores tum rationi, tum æquitati esse consentaneum, ut si alter ex ipsis suum decennium terminaverit, antequam quinquennium fuerit terminatum ab aliquo Regen-

gente, eidem Regenti præferatur in consecutione laureæ Magisterii.

Præter hanc controversiam, alia etiam fuit excitata quoad principaliores videlicet Italiæ Urbes, in quibus Regentes cum plausu, & justa fama debent per decennium prædicare, antequam fiant Magistri; contenditur etenim, quod juxta Religionis consuetudinem sub illis verbis comprehendantur ea loca, ad quæ P. Generalis pro tempore Concionatores Annales, vel Quadragesimales mittere consuevit, quæ loca enumerantur in Summario eorundem Concionatores.

His stantibus, onus erit EE. VV. decernere.

I. *An cum PP. Regentes expleverint quinquennium, & Concionatores decennium ad formam Constitutionum Ordinis, seu decreti Capituli Generalis, sint præferendi, qui primo expleverint, in casu &c.*

II. *An omnia illa loca, ad quæ mittuntur Concionatores a P. Generali Ordinis, consideranda connumerandaque sint inter principaliores Civitates Italiæ, in casu &c. & ad effectum, de quo agitur.*

Ad primum negative, & admittendos esse promiscue Regentes, & Concionatores arbitrio P. Generalis. Ad secundum negative, & ad mentem.

CASSANEN. CONCURSUS. Vacante Cappellania Curata, seu Vicaria perpetua, sub invocatione SS. Annunciationis, indictus fuit de more concursus, idemque habitus fuit coram Vicario Generali, qui erat etiam Examinator Synodalis, & coram sex aliis Examinatoribus, quorum tres fuerant in Synodo electi, aliique tres munus exercebant ex facultate hujus Sacræ Congr.: cumque ex quatuor concurrentibus, Rev. Blasius Peretta, & Rev. Jo. Baptista Sifandi fuerint tanquam habiliores, & magis idonei quoad scientiam denunciati, præelectus fuit ab Episcopo Cassanen. memoratus Sacerdos Sifandi, & ejus favore fuerunt subinde expeditæ litteræ Apostolicæ; cumque Sacerdos Joseph de Candia, qui fuit unus ex concurrentibus, se in his reputavit gravatum, & recursum habuerit ad hanc Sacram Congr., juxta morem scriptum fuit Episcopo pro informatione, & transmissione actorum, actisque transmissis, disputanda proponuntur dubia ad calcem hujus restrictus inserenda. *Sess. 24. c. 18. de Ref.*

Contendit autem Sacerdos Joseph de Candia, quod concursus fuerit nullus, tum quia ipse appellationem interposuerat ab interventu trium illorum Examinatorum, qui non fuerant in Synodo, sed ex facultate hujus Sacræ Congregationis electi; utpote sibimet rationabiliter suspectorum, tum quia, cum tres ad minus adessent Examinatores in Synodo electi, coram quibus poterat haberi concursus, & tres Examinatores, ad effectum de quo agitur, sufficiant, juxta *Cap. 18. Sess. 24. de ref.* concursus sic habitus fuit, ut in eo intervenerint Examinatores Synodales, & non Synodales electi, videlicet ex facultate hujus Sacræ Congr., in quo rerum statu de nullitate concursus non videtur esse dubitandum.

Contendit secundo idem Sacerdos Joseph de Candia, quod irrationabile fuerit Episcopi judicium statim ac ad Parochialem vacantem præelegit Sacerdotem Jo Baptistam Sifandi, tum quia Episcopus in sua præelectione dixit, Sacerdotem Joannem Baptistam fuisse repertum magis habilem,

& idoneum ab Examinatoribus, ipſumque Sacerdotem Joſephum de Candia repertum fuiſſe minus idoneum in explicatione Textus Sacri Concilii Tridentini, quando ipſe fuit adprobatus tanquam magis habilis, & idoneus a duobus Examinatoribus, & quando judicio omnium Examinatorum repertus fuit idoneus in explicatione Concilii; tum quia Sacerdos Sifandi eſt conſtitutus in ætate annorum 29. quando ipſe eſt in ætate annorum 56. & eſt laurea doctorali inſignitus, & in pluribus aliis muneribus laudabiliter ſe exercuit, uti latius legi poteſt in ejus informatione, & ſummario.

Contendit denique tertio ſæpe memoratus Joſeph de Candia, eſſe locum provocationi ad novum examen ad tramites *Bullæ* 33. *S. Pii V.* quia licet ipſe fuerit a duobus Examinatoribus approbatus, non fuit tamen approbatus ab aliis, hinc inferendo ſibi denegari non poſſe provocationem ad novum examen.

Excipit è contra Sacerdos Joannes Baptiſta Sifandi, bene conſtare de validitate concurſus licet enim Concilium Tridentinum loco citato ſtatuat, concurſum eſſe faciendum coram Examinatoribus non paucioribus, quam tribus; id tamen non impedit quin concurſus haberi valeat coram pluribus, quam tribus Examinatoribus, juxta reſolutionem hujus Sacræ Congregationis impreſſam apud *Garziam de benef. par. 9. cap. 2. nu. 53.* & in eo, quod attinet ad Examinatores, auctoritate hujus Sacræ Congr. deputatos, ſubdit ſex ad minus eſſe ſingulis annis in Diæceſana Synodo eligendos, juxta allegatum *cap. 18. ſeſſ. 24. de ref.* eoſdemque exercere poſſe ſuum officium uſque ad novum Synodum, licet ſingulo annonon convocetur, dummodo tamen poſt annum ex electis in Synodo ſex ad minus ſuperſint, quod ſi tranſacto anno quatuor, aut quinque tantum ex electis in Synodo ſuperſint, ſuperſtites officium ſuum valide exercere non poſſunt, ſed aut nova Synodus eſt celebranda, & in ea Examinatores Synodales ſunt eligendi, aut ab hac Sacra Congregatione facultas eſt obtinenda, ut Epiſcopus uti poſſit ſuperſtitibus, vel alios valeat in locum demortuorum ſubrogare, & illis uti una cum ſuperſtitibus, juxta praxim relatam apud *Monacell. in formul. to. 4. p 6. n. 21.* concludendo, quod ſic ſe res habuit in caſu præſenti, & conſequenter quod concurſus eſt validus, non obſtante interventu Examinatorum deputatorum auctoritate hujus Sacræ Congregationis.

Excipit quoque idem Sacerdos Sifandi nihil opponi poſſe præelectioni Epiſcopi, ſui favore factæ, nedum quia ipſe ex ſuffragiis ſeptem Examinatorum, ſex obtinuit favorabilia, ſed etiam quia optimis moribus eſt imbutus, juxta atteſtationes relatas in *ſuo ſummario n. 4.* & ſe aſſiduo exercet in prædicatione Evangelii, & in explicando Cathechiſmo, itaut ſuæ qualitates majoris ſint ponderis, quam aliæ, quæ adeſſe dicuntur in Sacerdote Joſepho de Candia.

Excipit denique idem Sifandi, non eſſe locum provocationi ad novum examen, vel quia Sacerdos Joſeph quoad ſcientiam, & litteraturam fuit ab omnibus Examinatoribus approbatus, vel quia cum ipſe hic, & nunc prætendat, quod judicium Epiſcopi fuerit irrationabile, tenetur ad docendum concludenter de irrationabilitate, & de gravamine, ad differentiam caſus, in quo idem ſimpliciter inſtaret pro novo examine ad vindicandam propriam exiſtimationem, & idoneitatem, quæ a reprobatione fuiſſet cauſata, tunc etenim nulla probatio gravaminis reputaretur neceſſaria, juxta con-

concordem opinionem hujus Sacræ Congregationis, & Rotæ, uti videri poteſt in *Lucen. Sarzanen. Parochialis* 2. *Julii* 1706. §. *neque obſtare cor. bo. me. Omanna, & in Fulginaten. Parochialis* 13. *Jan.* 1710. §. *inconcuſſa, & ſeq. cor. Reverendiſs. Aldrovando, quæ ſunt deciſiones* 9. *&* 10. *poſt Monacel. to.*4. ubi etiam referuntur hujus Sac. Congregationis reſolutiones.

His ſtantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An conſtet de validitate concurſus in caſu &c.*

II. *An conſtet de rationabili judicio Epiſcopi in caſu &c*

III *An ſit locus provocationi ad novum examen in caſu &c.*

Ad primum affirmative. Ad ſecundum, & tertium dilata, & exhibeantur acta concurſus.

ÆSINA PRÆEMINENTIÆ. Excitata fuit controverſia in Eccleſia Cathedrali Æſina inter Canonicum Curtium Bonafidem Coadjutorem Canonici Moriconi, & Canonicum Hyppolitum Colocci; Cum etenim recurrente hebdomada, in qua, juxta Turnum, Miſſa ſolemnis cantari debebat a Canonico Moricono, Canonicus Curtius Bonafides ejus Coadjutor diceret ad ſe pertinere ejuſdem Miſſæ ſolemnis celebrationem in abſentia Coadjuti, & e contra Canonicus Hyppolitus Colocci ſe opponeret, aſſerendo ad ſe, uti ſuccedentem poſt Canonicum Moriconum, pertinere, eo impedito, officium peragere, & Miſſam canere ſolemnem, in Congregatione habita *die* 26. *Martii anno* 1718. propoſitum fuit ſequens dubium diſputandum, *an nolente, vel impedito Canonico Moricono, Miſſa ſolemnis, quæ juxta turnum, ab eodem eſſet celebranda, celebranda ſit a Canonico Curtio Bonafide ejus Coadjutore, vel potius ſit celebranda a Canonico Hyppolito Colocci in ordine Canonicorum ſuccedente*; Cumque tunc nulla fuerit capta reſolutio, & in Congregatione habita *die* 9. *Aprilis ejuſdem anni* reſponſum fuerit, quod exhiberetur Bulla Coadjutoriæ in Congregatione tandem habita *die* 1. *Aprilis hujus anni* 1719. ad primam dubii partem reſponſum fuit *negative*, & ad ſecundam *affirmative*; juxta etenim celebres reſolutiones Congregationis Sacrorum Rituum in *Patavina* 14. *Febr.* 1615. *&* 3. *Dec.* 1616. *, & in Nerotinen.* 12. *Octob.* 1619. hæc adeſt differentia inter Coadjutores dignitatum, & Coadjutores Canonicorum, quod Coadjutores Dignitatum, uti ſedentes in ſtallo dignitatis, facere debent functiones ſpectantes ad dignitatem Coadjutam, & è contra Coadjutores Canonicorum, utpote ſedentes poſt omnes Canonicos, facere non poſſunt functiones ad Canonicos Coadjutos pertinentes, niſi in hypotheſi, in qua alii deſint Canonici, vel niſi ageretur de Miſſis, quas Canonicus Coadjutus celebrare tenetur, vigore teſtamenti, & inſtitutionis Canonicatus, & celebrare non poteſt, aut propter ſenectutem, aut propter aliud impedimentum, uti bene explicatur *in citata reſolutione Patavina*; In nihilum urgentibus verbis, quæ apponnuntur in litteris Coadjutoriæ, quod ſcilicet Coadjutor habere debeat omnes, & ſingulas prærogativas, præeminentias, & honores in Choro, Proceſſionibus, & aliis actibus Capitularibus, quas, & quos Canonicus Coadjutus haberet, ſi præſens eſſet; Cum hæc verba ſtare dicenda ſint ad excluſionem aliorum inferiorum, & non ad excluſionem aliorum Canonicorum, uti bene docent

Seſſ. 24. *c.*12 *de Ref. matr*

Lo-

Loter. de re benef. lib. 2 qu. 25. n. 36. Gonzal. ad regul. 8. Cancell. glos. 5. §. 9. a n. 97. & præsertim n. 102. & seqq.

Statuto, quod impedito Canonico Moricono Missa non esset celebranda a Canonico Curtio Bonafide ejus Coadjutore, sed a Canonico Hyppolito Colocci, uti succedente post Canonicum Moriconum, nova subalterna exorta est controversia, an Canonici Coadjutores, post completum Turnum omnium Canonicorum principalium, Missam canere tenerentur in alia separata hebdomada ex propriis personis, cumque in Congregatione habita *die 17. Junii hujus ejusdem anni* fuerit demandatum, quod Causa poneretur in folio, duo infrascripta dubia in præsenti disputanda proponuntur.

Alterum respicit resolutionem captam *die 1. Aprilis 1719.* in qua, uti supra fuit expositum, responsum est, Missam solemnem non esse canendam a Caonico Coadjutore, sed a Canonico in ordine succedente; dicitur enim hanc resolutionem bene subsistere in puncto Juris, sed non esse hypothesi applicabilem, propter antiquam observantiam vigentem in Ecclesia Cathedrali Æsina, juxta quam prætenditur Canonicos Coadjutores Missam ceciniſſe, & non Canonicos in ordine succedentes.

Alterum respicit prætensam Coadjutorum Canonicorum obligationem canendi Missas ex propriis personis, post completum Turnum omuium aliorum Cauonicorum, & in ordine ad hoc dubium afferitur, non adesse dictam obligationem Canonicorum Coadjutorum, tum quia Coadjutores, durante vita eorum, quorum sunt Coadjutores, non sunt veri Canonici, sed ficti, tum quia si tenerentur post completum turnum aliorum Canonicorum Missam canere, inservirent ex propriis personis, & se haberent ad instar Canonicorum principalium, quod eis non videtur esse permissum.

His stantibus, onus erit EE. VV. decernere.

I. *An sit standum, vel recedendum a decisis die 1. Aprilis 1719. & quatenus standum sit in decisis.*

II. *An Canonici Coadjutores in ordine Presbyterali constituti, & Missam solemnem non cantantes in hebdomada, juxta turnum tangentem eorum Coadjutis, teneantur eandem Missam cantare ex propriis personis post completum turnum omnium aliorum Canonicorum, in casu &c.*

Ad primum in decisis. Ad secundum teneri ad cantandam Missam, ut compleant Turnum Canonicorum.

Sess. 25. c. 4. de Ref.

BONONIEN. MISSARUM. Licet factum primordiale hujus Causæ fuerit plene expositum in folio distributo pro Congregatione habita *die 9. Sept. 1713.*, & pro altera Congregatione habita *die 16. Januarii 1717.*, ut nihilominus EE. PP. non graventur onere ea folia reassumendi, operæ pretium esse censui dictum primordiale factum paucis exponere.

In Metropolitaaa Ecclesia Bononiensi non solum adest Capitulum Canonicorum, sed ab antiquissimo tempore erecta reperitur quædam Congregatio Beneficiatorum, quæ Consortieria nuncupatur, & unusquisque ex dictis Beneficiatis distincta habet, & separata Beneficia, & Cappellanias, cum onere Missarum juxta qualitatem Fundationis.

Paulus Papa II. nonnulla bona Consortieriæ assignavit, & voluit, quod eorum fructus pro quotidianis distributionibus dividerentur inter Consortiales Choro, & divinis Officiis intereſſentes; cumque memoratorum Con-

tialium numerus adeo auctus esset, ut quilibet ex eis vix annua sex scuta haberet, Pius Papa IV. numerum statuit 33. *participantium* compositum ex duodecim Mansionariis, & Sacrista Capituli, necnon *ex* 20. *antiquioribus Consortialibus*.

Consortieria composita tam ex participantibus, quam ex non participantibus suam habuit, & habet Sacristiam, quæ Tabularia nuncupatur, distinctam a Sacristia Capituli, & in antiquioribus hujusce Tabulariæ libris adnotatum reperitur, consuetudinem jam inoleviſſe, ut Consortiales vel Missas, quas ratione Beneficii celebrare tenebantur, celebrarent, vel taxam ad rationem solidi unius, & obulorum quatuor pro qualibet Missa solverent Tabulariæ.

Libri, in quibus consuetudo hæc tanquam jam introducta enuntiatur, sunt libri facti de anno 1552., & post lapsum triginta circiter annorum, perituræ nunquam memoriæ celeberrimus Cardinalis Gabriel Paleottus primus Bononiæ Archiepiscopus, ut religiose servarentur Testatorum voluntates, & onera beneficiis annexa debitam haberent executionem, decrevit, ut Consortiales adimplerent onus Missarum per seipsos, seu Sacerdotes ab eis deputatos, vel solverent Tabulariæ congruentem eleemosynam Sacerdotibus dandam, qui Missas pro dictis beneficiatis celebrarent, & ad ulteriora procedendo, eleemosynam in libris 60. pro qualibet Missa quotidiana taxavit, & a die dicti Decreti Consortiales solvere incæperunt, & adhuc solvunt Tabulariæ taxam prædictam ad rationem oneris Missarum unicuique Beneficio impositi.

Ex hujus taxæ solutione coalescunt introitus Tabulariæ, quæ eosdem erogat pro expensis utensilium, pro salario Exactoris, Ratiocinatoris, & primi, & secundi Custodis Sacristiæ, & celebrare facit qualibet die decem Missas ad rationem librarum 60. pro qualibet, absque tamen dictarum Missarum applicatione, & quinque ex dictis decem Missis quotidianis celebrantur a Patribus Barnabitis, qui sunt Ecclæsiæ Metropolitanæ Fœnitentiarii, quique dictarum Missarum onus susceperunt, obtenta a Clemente VIII. assignatione eleemosynæ pro dictis quinque Missis, quas celebrant.

Tabularia, uti mox dictum est, celebrare facit qualibet die decem Missas, computatis illis quinque, quæ uti mox fuit expositum, celebrantur a Patribus Barnabitis, & Missæ, quæ ab omnibus Consortialibus essent celebrandæ, ascendunt ad numerum 11318. cumque præter Missas, celebranda pariter essent quamplurima anniversaria a Consortieria; attenta reddituum tenuitate, Archiepiscopus Bononiensis in Synodo habita anno 1614. illa reduxit *ad annua* 83. *anniversaria*, & ulterius triginta quinque Consortibus participantibus præcepit, ut unam annuam Missam celebrarent, & in *Memento* omnium Missarum, quas celebrarent, orarent pro Benefactoribus.

Ab hac facti ferie circa annum 1713. ortum habuit controversia, de qua nunc agitur; Canonici etenim Ecclesiæ Metropolitanæ, qui Consortio præsident, dubium excitarunt, an Beneficiati, & eorum Tabularia explendo ea, quæ supra dicta sunt, satisfecerint oneribus Beneficiorum, & an prædicto modo continuare possint: quocirca propositis in Congregatione habita *die* 9. *Septembris* 1713. duobus dubiis, primo, *an & quomodo sit consulendum pro præterito*, & secundo, *an, & quomodo sit providendum in futuro*, ad primum responsum fuit *non esse molestandos*, & ad secundum *dilata fuit resolutio*; cumque dubium tunc non resolutum, fuerit repro-

repropoſitum in Congregatione habita *die* 16. *Januarii* 1717., in Congregatione ſequenti habita *die* 30. *Januarii ejuſdem anni*, commiſſum fuit cl. me. Cardinali de Abdua, & Eminentiſs. Cardinali Tanario, necnon Secretario, ut inter ſe viderent quid eſſet agendum, ſuumque ſenſum Sac. Congregationi aperirent; mortuoque ſubinde prædicto Cardinali de Abdua, cum actum fuiſſet de altero in ejus locum ſubrogando, placuit Sac. Congregationi *die* 4. *Febr.* 1719. reſcribere, quod Cauſa proponeretur in plena Congregatione.

In hujus decreti executionem ſcriptura circumfertur impreſſa, in qua ad tramites præcedentium animadverſionum in hac eadem cauſa factarum diſtinguitur inter Beneficia, quorum non habetur fundatio, vel ſi habetur, non legitur in illa, quod fuerit Beneficiatis demandata applicatio Sacrificii, & inter Beneficia, quorum fundationes reperiuntur.

Quoad beneficia itaque, quorum fundatio non reperitur, vel ſi reperitur, non legitur in illa onus applicationis Miſſæ, dicitur nihil eſſe innovandum, nec reſpectu Beneficiatorum, nec reſpectu Tabulariæ, ſed ſolitum eſſe ſervandum, itaut ſufficere imposterum debeant illæ decem Miſſæ, quas uſque adhuc Tabularia celebrare fecit, nullo celebrantibus impoſito onere applicationis.

Abſque eo quod quidquam referat, quod numerus decem Miſſarum qualibet die celebrandarum, non adæquat numerum Miſſarum, quas Beneficiati hujus primæ claſſis celebrare tenentur, juxta id, quod eſt adnotatum in Tabellis, tum quia adeo tenues ſunt redditus horum Beneficiorum, ut non correſpondeant numero Miſſarum deſcripto in memoratis Tabellis, tum quia juxta ea, quæ in ſuperioribus dicta ſunt, explentur a Conſortialibus anniverſaria demandata in Synodo an. 1614., & in Miſsarum celebratione juxta eandem Synodū tenentur in *Memento* orare pro benefactoribus.

Quoad Beneficia vero, quorum reperitur fundatio, cum alias fuerit inſinuatum, quod erat juſtum, & conveniens, ut Beneficiati adigerentur ad celebrandum in Eccleſia Metropolitana, & ad applicandum Sacrificium, indulta tamen ipſis reductione, juxta vires reddituum beneficiorum, hoc eſt *ad manualem*, & conceſſa reductione *ad perpetuam*, facto verbo cum Sanctiſſimo, ſermonem habendo de illis Beneficiatis Conſortialibus participantibus, qui Choro interſunt.

Duo alia in citata ſcriptura per manus circumferenda ſuperadduntur, alterum quoad Beneficiatos, alterum quoad Tabulariam. In eo autem, quod attinet ad Beneficiatos ponderatur, quod clar. mem. Cardinalis Paleottus in ſuo decreto ſupra recenſito demandavit omnibus Beneficiatis, ut ſingulis ſuorum Beneficiorum oneribus ſatisfacerent, cum proportione ad eleemoſynam manualem tunc vigentem, & ulterius taxam ſtatuit Tabulariæ ſolvendam in hypotheſi, in qua Beneficiati per ſeipſos non celebrarent, ſed cum voluerit, ut unicuique Beneficiato tertia pars reddituum ſalva maneret, concluditur, quod ſaltem in nova reductione ratio habeatur hujus tertiæ partis.

In eoque, quod ſpectat ad Tabulariam, cum congruum omnino ſit, ut eadem in ſuo eſſe permaneat, & proportionatis fruatur redditibus, exoratur, ne aliquid innovetur quoad Taxam eidem perſolvendam, cum taxa non ſit recens, ſed antiquiſſima, vel quod in hypotheſi, in qua dictæ Taxæ diminutio præciperetur, conſulatur Sanctiſſimo pro facultate Eminentiſs. Archiepiſcopo concedenda uniendi Tabullariæ aliqua ex Beneficiis con-

consortialibus, vel vacantia, vel in posterum vacatura, ne annuæ expensæ Tabulariæ majores sint introitu, & sic ne sequatur ejusdem Tabulariæ excidium.

His positis, dignabuntur EE. VV. decernere.

An, & quomodo sit providendum in futurum &c. in casu &c.

Non proposita cum sequente.

NEOCASTREN. RESTITUTIONIS IN INTEGRUM. Soror Maria Magdalena Diaco huic Sac. Congr. supplicavit pro restitutione in integrum, adversus lapsum quinquennii a die, quo professionem emisit in Monasterio S. Claræ Civitatis Neocastri, cumque nonnullæ fuissent ab ipsa allatæ probationes circa vim, & metum sibi a Patre, & Matre incussum, quodque notabilius est, cum in processu confecto ab Ordinario Neocastren. continerentur attestationes, & examina Patris, & Matris, qui minas enarrabant a se intentatas adversus filiam, ut professionem Regularem emitteret, nulla fuit ab hac Sac. Congregatione capta resolutio, sed *die* 7. *Maii* 1718., quo habita fuit Congregatio, cujus folium poterit ab EE. VV. reasumi, responsum fuit *Dilata, & coadjuventur probationes, & interim Episcopus procedat ad formam Concilii contra Parentes*. *Sess. 25. de Reg. & Mon. cap. 19.*

Absente tunc temporis Episcopo Neocastren. a sua Diœcesi, & allegato Vicario suspecto, deputatus fuit Episcopus Cathacen., ut contra Parentes Sororis Magdalenæ Diaco procederet, & ut coram ipso coadjuvarentur probationes, cumque omnia demandata fuerint jam adimpleta, & nova scriptura unacum summario per manus circumferatur, onus erit EE. VV. decernere.

An sit locus restitutioni in integrum in casu &c.

Die Sabbathi 13. Januarii 1720.

COMEN. NULLITATIS PROFESSIONIS. In Regula Minimorum, quæ in præsentiarum vim obtinet, cap. 1. sic legitur: *Hujus Ordinis Minimorum universi Fratres sub Obedientiæ, Castitatis, Paupertatis, & Quadragesimalis vitæ modificationibus infrascriptis modificatæ sacris votis perseveranter vivere promittunt*. Et in professionis forma, quam Minimi expleto probationis anno solemniter emittunt, idem continetur, quæ quidem formula a Julio II. simul cum Regula approbata, & confirmata est. *Ego Frater N. voveo, & promitto Deo Omnipotenti &c. stare, & perdurare toto tempore vitæ meæ sub vita, & Regula Fratrum Ordinis Minimorum S. Francisci de Paula, sub votis Paupertatis, Castitatis, ac Obedientiæ, & Quadragesimalis vitæ*. *Sess. 25. c. 19. de Regul. & Monial.*

Bartholomæus de Levizzariis habitum Religionis Minimorum S. Francisci de Paula, uti Conversus assumpsit, & completo Novitiatus anno *die* 5. *Septemb.* 1706. in eadem Religione professionem emisit, cumque sub obtentu, quod ante emissam professionem talibus corporis infirmitatibus laboraret, & usque adhuc laboret, ut ab esu carnium citra mortis periculum,

lum, nec potuerit, nec possit abstinere, contendat professionem a se emissam esse nullam, proponitur in præsenti dubium disputandum.

An sit locus restitutioni in integrum, in casu &c.

Negative, & amplius.

Sess.24. c.18. de ref. CASSANEN. CONCURSUS. Proposita fuit hæc Causa in postrema Congregatione habita *die* 16. *Dec.*1719. cujus folium poterit ab EE. VV. reassumi. In ea autem Congregatione tria fuerunt dubia disputata.

I. *An constet de validitate concursus, in casu &c.*

II. *An constet de rationabili judicio Episcopi, in casu &c.*

III. *An sit locus provocationi ad novum examen, in casu &c.*

Cumque ad primum responsum fuerit *affirmative*, ad secundum, & tertium *Dilata, & quod exhiberentur Acta concursus*, disputanda in præsenti remanent dubia, quæ sequuntur.

I. *An constet de rationabili judicio Episcopi, in casu &c.*

II. *An sit locus provocationi ad novum examen, in casu &c,*

Dilata, & exhibeautur acta, & præfigatur terminus unius Mensis pro exhibitione actorum.

Sess.25. c.4. de ref. BONONIEN. MISSARUM. Proposita quoque fuit hæc Causa in prædicta ultima Congregatione habita *die* 16. *Dec.*1719. cujus folium poterit ab EE. VV. reassumi. Nulla fuit in ea capta resolutio, quocirca dignabuntur EE. VV. decernere.

An, & quomodo sit providendum in futurum, in casu &c.

Scribatur Eminentissimo Archiepiscopo juxta instructionem;

Sess.25. c.19. de Regul. & Mon. NEOCASTREN. RESTITUTIONIS IN INTEGRUM. Proposita fuit hæc Causa in Congregatione habita *die* 7. *Maii* 1718. cujus folium poterit ab EE. VV. reassumi, & tunc responsum fuit: *Dilata, & coadjuventur probationes, & interim Episcopus procedat ad formam Concilii contra parentes*. Fuit repropositа in Congregatione habita *die* 16. *Dec.*1719. neculla pariter fuit capta resolutio, unde dignabuntur in præsenti EE. VV. decernere.

An sit locus restitutioni in integrum, in casu &c.

Dilata, & proponatur in prima Quadragesimæ, etiam unica.

Sess.25. c.13 de ref. SPOLETANA QUARTÆ FUNERALIS. Proposita fuit hæc Causa in Congregatione habita *die* 16. *Nov.*1718. cujus folium dignabuntur EE VV. reassumere; cumque tunc propositis binis dubiis mox recensendis nulla fuerit capta resolutio, sed demandatum sit, quod Testes formiter exami-

examinarentur, & quod recognoscerentur libri tam Parochi, quam Fratrum, adimpletis adimplendis, onus erit EE. VV. decernere.

I. *An Parocho Ecclesiæ Parochialis S. Nicolai Terræ Montis Leonis debeatur a PP. Min. Conventualibus S. Francisci dicti loci Quarta funeralis pro Cadaveribns, quæ tumulantur in eorum Ecclesia, in casu &c.*

II. *An eadem Quarta funeralis debeatur a Parocho dictis Patribus pro Cadaveribus, quæ tumulantur in Ecclesia Parochiali, in casu &c.*

Dilata, & proponatur exhibitis libris.

NOUARIEN. AGGREGATIONIS. Proposita fuit hæc causa in Congregatione habita *die* 3. *Sept.* 1718. & fuit resoluta in Congregatione subsequenti, habita *die* 24. *Sept.* ejusdem anni, quarum Congregationum folia poterunt ab EE. VV. reassumi. *Sess.* 28. *c.* 2 *de ref.*

Porro dubia, quæ tunc fuerunt disputata, sunt ea, quæ sequuntur.

I. *An Confraternitas aggregata gaudeat solum Indulgentiis, vel potius etiam privilegiis Archiconfraternitatis Aggregantis, in casu &c.*

II. *An SS. Eucharistiæ Sacramentum retineri possit in Oratorio Confraternitatis, in casu &c.*

III. *An cum licentia Episcopi, & sine consensu Parochi fieri possit in Oratorio Confratrum Expositio infra annum, & præcipue quadraginta horarum in Octava Defunctorum, in casu &c.*

IV. *An Parochus possit impedire celebrationem Missarum solemnium in dicto Oratorio per annum, sive pro vivis, sive pro Defunctis, etiam post Missam Parochialem, in casu &c.*

V. *An liceat dictæ Confraternitati facere Processiones, tam intra ambitum dicti Oratorii, quam extra illum, absque licentia Parochi, per cujus Parochiam transeundum est, in casu &c.*

VI. *An Cappellanus dictæ Confraternitatis possit deferre stolam in dictis processionibus in Oratorio tantum, seu etiam extra Oratorium, in casu etc.*

VII. *An, & quomodo possit Parochus se ingerere in administratione oblationum, vel eleemosynarum in dicto Oratorio recollectarum, vel capsulæ pro illis recipiendis expositæ clavem retinere, in casu &c.*

VIII. *An dictus Parochus possit se ingerere in distributione subsidii dotalis dari soliti quolibet anno a dicta Confraternitate, in casu &c.*

IX. *An Confraternitas possit facere suas Congregationes absque licentia, & interessentia Parochi, in casu &c.*

X. *An, & quando Parochus est paratus ad sepelienda Cadavera pauperum Defunctorum, seu occisorum, possit ea sepelire Confraternitas Mortis, in casu &c.*

XI. *An, Parocho dicta Cadavera sepelire, & januas Ecclesiæ aperire recusante, possit eadem Confraternitas sepelire in Ecclesia Parochiali, eamque aperire per vim, in casu &c.*

XII. *An licet Cappellano dictæ Societatis facere benedictionem, & distributionem candelarum in dicto Oratorio pro Confratribus, & Sororibus in Festo Sanctissimæ Purificationis, in casu &c.*

XIII. *An processus, & comminatio censurarum contra dictos Confratres sustineatur, in casu &c.*

Responsiones autem hujus Sacræ Congreg. editæ ad prædicta dubia sunt ea, quæ sequuntur, *ad primum censuit Sacra Congregatio Confraternita-*

tem aggregatam gaudere indulgentiis, & privilegiis Archiconfraternitatis Aggregantis. Ad II. & III. respondit affirmative. Ad IV. itidem affirmative, nisi accedat licentia Episcopi. Ad V. ad primam partem affirmative, ad secundam negative, nisi accedat licentia Episcopi. Ad VI. affirmative quoad primam, & negative quoad secundam partem. Ad VII. & VIII. negative. Ad IX. affirmative. Ad X. negative. Ad XI. affirmative ad formam Bullæ, & ad mentem. Ad XII. affirmative. Ad XIII. negative.

Impetrata nova Audientia, in præsenti proponitur dubium.

An sit standum, vel recedendum a decisis in casu &c.

Ad primum in decisis. Ad secundum in decisis arbitrio tamen Eminentissimi Episcopi attentis circumstantiis facti.

Ad septimum in decisis, nisi aliter demandetur ab Emo Episcopo.

Ad decimum secundum ad mentem.

Ad decimum tertium in decisis.

Sess. 24. c. 12. de ref.

SYRACUSANA ERECTIONIS COLLEGIATÆ. Proposita fuit hæc Causa in Congregatione habita *die* 2. *Dec.* 1719. cujus folium poterit ab EE. VV. reassumi. Cum autem tunc nulla fuerit capta resolutio, sed dictum sit, quod reproponeretur, & quod circumferretur votum Eminentissimi Barberini, dignabuntur in præsenti EE. VV. decernere.

An, & qvomodo Oratorum precibus sit indulgendum, in casu &c.

Non proposita cum sequentibus.

Sess. 7. c. 6. de ref.

AMALPHITANA PRÆPOSITURÆ. Proposita fuit hæc Causa in Congregatione habita *die* 5. *Aug.* 1719. nec ulla fuit capta resolutio. Dignabuntur itaque EE. VV. folium dictæ Congregationis reassumere, & sequenti dubio respondere.

An constet de jurepatronatus, & quatenus affirmative, an, & ad quem spectet præsentatio, seu nominatio in præsenti vacatione, vel potius sit concedenda unio, in casu &c.

Sess. 25. decr. de obs. & vitan. in celeb. Miss.

FERRARIEN. APPLICATIONIS MISSARUM. Factum hujus Causæ refertur in folio distributo pro Congregatione, quæ habita fuit *die* 12. *Februarii* 1718. pro cujus folii reassumptione EE. VV. exorantur. In dicta Congregatione nulla fuit capta resolutio, quæ capta subinde fuit in Congregatione habita *die* 26. *Martii ejusdem anni*. Dubia tunc disputata sunt hæc, quæ sequuntur.

I. *An Cappellani instituti a Calamello de Calamellis teneantur quocumque die Missam applicare pro anima Fundatoris, & ejus Propinquorum, & quatenus negative, in casu &c.*

II. *An teneantur tantummodo applicare Missas diebus ferialibus, in quibus in Kalendario dicitur de ea, & quatenus negative, in casu.*

III. *In quibus diebus teneantur applicare, in casu &c.*

Hisce

Hisce dubiis Sacra Congr. respondit, *ad primum affirmative, in reliquis satis provisum.*

Impetrata vero a Cappellanis nova Audientia, in præsenti disputandum proponitur dubium.

An sit standum, vel recedendum a decisis in casu &c.

Die Sabbathi 27. Januarii 1720.

ANUEN. DISPENSATIONIS. Pluries proposita fuit hæc Causa inter Annam Mariam Pallavicini, & Joannem Jacobum Imperialem; prima vice proposita fuit *die* 20. *Maii anni præteriti*, disputatoque dubio: *An sit consulendum Sanctissimo pro dispensatione matrimonii rati, & non consummati in casu*, utraque parte, & voce, & scriptis informante, responsum fuit *affirmative*. De hac eadem Causa actum fuit in Congregatione habita *die* 5. *Aug. ejusdem anni*, & instante Anna Maria pro expeditione Causæ, responsum fuit: *Proponatur omnino die* 9. *Sept. etiam unica, & disputetur dubium, an sit standum, vel recedendum a decisis, & distribuantur Emis Scripturæ per decem dies ante, & exhibeantur in Secretaria documenta hinc inde per viginti dies ante.* *Sess. 24. c. 1. de ref. matr.*

Cohærenter ad hæc in Congregatione habita *die* 9. *Sept. anni* 1719. propositum fuit dubium: *An sit standum, vel recedendum a decisis die* 20. *Maii* 1719. & rescriptum fuit: *Dilata, & examinetur uterque Conjux cum juramento, & interrogatoriis; examinato prius Joanne Jacobo super circumstantiis expressis ante secundum juramentum Peritis, & exprimit in dicto examine nomen Peritorum, quos prima vice consuluit, qui etiam formiter examinentur, necnon examinentur etiam formiter Testes deponentes de confessionibus extrajudicialibus Jo. Jacobi, & etiam Petrus Gentilis, & Carolus Spinola, & committatur examen Eminentissimo Archiepiscopo Januen. juxta instructionem, præfixo termino trium mensium.*

Post hæc Anna Maria se exhibuit promptam, & paratam ad Canonicum experimentum inspectionis sui corporis, ut de sua virginitate, & de non consummato matrimonio nulla esse amplius posset difficultas; propositaque hæc ejus instantia in Congregatione habita *die* 30. *Sept. anni præteriti*, rescriptum fuit: *Prævio recessu a decisis die* 9. *Sept.* 1719. *et loco probationum, quæ fieri debebant in sequelam rescripti editi dicta die Sacra Congregatio admisit probationem faciendam per inspectionem corporis Annæ Mariæ, juxta instructionem Eminentissimi Præfecti.*

Instructio fuit exarata, & ab Eminentissimo Præfecto fuit accurate considerata, atque correcta, & in eadem fuerunt inserta ea omnia, quæ fuerunt ab EE. PP. ponderata, necnon alia sunt addita, ut majori, qua fieri posset diligentia, canonicum fieret experimentum; cumque eadem subinde sigillis clausa, fuerit ab Eminentissimum Cardinalem Cusanum Episcopum Papiensem transmissa, in ejus executionem deventum est ad inspectionem, & subinde transmissus est ad Sac. Congregationem proceſſiculus, in quo depo-

depositiones Obstetricum, & alia, quæ gesta sunt, luculenter continentur.

Compendium instructionis, & processiculi, facilioris studii gratia manuscriptum ad unumquemque ex Eminentissimis Patribus transmittitur.

Adeoque dignabuntur EE. VV. in præsenti Congregatione decernere.

An sit standum, vel recedendum a decisis die 20. Maii 1719.

In decisis, & amplius:

Die Sabbathi 24. Februarii 1720.

Sess. 25. c. 19. de Regul. & Mon.

NEOCASTREN. RESTITUTIONIS IN INTEGRUM. Proposita fuit hæc Causa in Congregatione habita *die* 7. *Maii* 1718. cujus folium poterit ab EE. VV. reasumi, & tunc responsum fuit: *Dilata, & coadjuventur probationes, & interim Episcopus procedat ad formam Concilii contra parentes*. Fuit subinde reproposita in Congregatione habita *die* 16. *Dec.* 1719. nec ulla pariter haberi potuit resolutio. Repropositaque tandem sub *die* 13. *Jan.* 1720. EE.PP. responderuntr *Dilata, & proponatur in prima Quadragesimæ etiam unica.* Dignabuntur itaque in præsenti EE. VV. decernere.

An sit locus restitutioni in integrum, in casu &c.

Dilata, & ad mentem.

Sess. 25. c. 12. de ref.

SYRACUSANA ERECTIONIS COLLEGIATÆ. Proposita fuit hæc Causa in Congregatione habita *die* 2. *Dec.* 1719. cujus folium poterit ab EE. VV. reassumi. Cum autem tunc nulla fuerit capta resolutio, sed tantum dictum, quod reproponeretur, & circumferretur votum Eminentissimi Barberini; fuit proinde repropositа in Congregatione habita *die* 13. *Jan.* 1720. nec ulla pariter fuit capta resolutio.

Dignabuntur itaque in præsenti EE. VV. decernere.

An, & quomodo Oratorum precibus sit indulgendum, in casu &c.

Pro erectione Collegiatæ juxta numerum petitum Canonicorum, & Dignitatum, & cum concessione usus Rocchetti, & Mozzettæ expedien. per Datariam, & in reliquis juxta Votum Eminentissimi Barberini, & quoad facultatem condendi Statuta addatur clausula, quatenus Juri Canonico, & Sac. Concilio Trid. non adversentur, & ad Mentem.

AMAL-

Sess. 7. c. 6. de ref.

AMALPHITANA PRÆPOSITURÆ. Propoſita fuit hæc Cauſa in Congregatione habita *die* 5. *Aug.* 1719. cujus folium poterit ab EE. VV. reaſſumi. Cum autem tunc nulla fuerit capta reſolutio, nec in repropoſitione habita *die* 13. *Jan.* 1720. Dignabuntur proinde EE. VV. ſequenti dubio reſponderi.

An conſtet de jurepatronatus, & quatenus affirmative, an, & ad quem ſpectet præſentatio, ſeu nominatio in præſenti vacatione, vel potius ſit concedenda unio, in caſu &c.

Conſtare de Jurepatronatus dummodo intra terminum trium menſium perſolvantur ab Univerſitate annualitates hucuſque decurſæ, & dummodo intra eumdem terminum fiat reintegratio in forma valida aſſignamenti uſque ab initio facti, elapſoque termino, & non adimpletis dictis conditionibus, ceſſet Juſpatronatus, & in reliquis Dilata.

Sess. 25. decr. de obſ. & vitan. in celeb. Miſs.

FERRARIEN. APPLICATIONIS MISSARUM. Factum hujus cauſæ refertur in folio diſtributo pro Congregatione, quæ habita fuit *die* 12. *Febr.* 1718. pro cujus folii reaſſumptione EE. VV. exorantur. Sed cum in d. Congregatione nulla fuerit capta reſolutio, repropoſita Cauſa in Congregatione habita *die* 26. *Martii ejuſdem anni*, ſub dubiis, quæ ſequuntur.

I. *An Cappellani inſtituti a Calamello de Calamellis teneantur quocumque die Miſſam applicare pro anima Fundatoris, & ejus Propinquorum, & quatenus negative, in caſu &c.*

II. *An teneantur tantummodo applicare Miſſas diebus ferialibus, in quibus in Kalendario dicitur de ea, & quatenus negative, in caſu.*

III. *In qnibus diebus teneantur applicare, in caſu &c.*

Sacra Congregatio reſpondit ad primum *affirmative*, in reliquis ſatis proviſum.

Impetrata proinde a Cappellanis nova Audientia, repropoſitaque ſub *die* 13. *Jan. currentis anni* 1720, nulla haberi potuit reſolutio ob temporis anguſtiam. Iterum modo ſupplicantur EE. VV. ſequenti dubio reſpondere.

An ſit ſtandum, vel recedendum a deciſis, in caſu &c.

Standum in deciſis, & amplius.

Sess. 25. c. 19 de regul.

VIRDUNEN. RESTITUTIONIS IN INTEGRUM. Criſpinus Bourlier ex Oppido S. Michaelis Diœceſis Virdunen. profeſſionem Regularem emiſit in Monaſterio Ordinis S. Benedicti prædicti Oppidi, & licet a ſua Religione fuerit ejectus tanquam incorrigibilis expoſcit nihilominus reſtitutionem in integrum adverſus profeſſionem longe ante quinquennium emiſſam.

Petitionis fundamentum conſtituitur in metu ſibi, ut aſſerit, a Patre incuſſo, & de quo tam ipſe, quam alii Teſtes deponunt examinati coram Decano Collegiatæ S. Leopoldi Oppidi S. Michaelis Diœceſis Virdunen. ab hac Sacra Congregatione pro recipiendis probationibus delegato.

Scrip-

Scriptura, unacum Summario circumfertur, & ex utriusque lectura poterunt EE. VV. deprehendere, an metus, qui supponitur a Patre incussus, fuerit metus cadens in constantem virum. Item an incussus dici valeat a Patre, ad effectum extorquendi professionem Religiosam; ipse etenim Crispinus post expositam Patris indolem maximopere proclivem ad iram, & quod male ab eo tractaretur, interrogatus super exposita circumstantia; an hæc, & similia gesta fuerint a Patre ad finem, & effectum extorquendi ab ipso professionem Religiosam, sic deponit: *Dopo di che avendolo interrogato, se avesse conosciuto, che i cattivi trattamenti, ch'egli dice del suo Padre, tendessero a farlo entrare nella Religione, e farvi professione, ci ha risposto, che aveva ogni motivo di presumerlo, stante che avendo fatti i suoi studj, li sarebbero stati inutili nel Mondo, ciò che li parve tanto più evidentemente, che essendo andato appresso uno de' suoi Zij per cerimonia a licenziarsi prima d'entrare nella Religione in compagnia del detto suo Padre, questo Zio avendo detto, che il detto Comparente era ancora assai giovane per abbracciar stato, il detto suo Padre lo fece uscire con asprezza, senza aspettare verun ragionamento, ciò che l' ha tanto più confermato, che il suo Padre colle sue violenze voleva constringerlo a farsi Religioso, e che per il suo Noviziato aveva fatto più minaccie, che venuero fino al Comparente, che se uscisse, lo farebbe soccomberere al giogo della di lui professione di Chiavaro*, quando certum esse videtur, quod metus licet cadens in constantem virum, & licet proveniat ab extrinseco, & a causis liberis, non irritat professionem, nisi constet, quod fuerit incussus, ad effectum illam extorquendi, *Fagnan. in cap si quis n.81.*, *& in cap. sicut nobis n.29. tit. de Regul.* Addidisse etiam fas sit, quod Crispinus dicitur constitutus in ætate annor. 34. quod fecisse dicitur professionem dum erat constitutus in ætate annorum sexdecim, & quod fuit a Religione ejectus die 4. Maii 1716. absque eo quod sciatur, an ejus Pater adhuc vivat, vel quo tempore mortuus sit.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An sit concedenda restitutio in integrum in casu &c.

Negative, & amplius.

Sess. 14. c. 12. de ref.

MANTUANA. Propter notas controversias inter Ordinarium Brixien. & Archipresbyterum Asulæ, Sacra hæc Congregatio alias decrevit quod Territorium Castri Gosredi Diœcesis Brixien. per modum provisionis, subjectum remanere deberet Episcopo Mantuano tanquam Sacræ Congregationis delegato.

Vacavit in dicto Castro de mense Martii, & anno 1717. quoddam Beneficium simplex sub titulo S. Crucis de Jurepatronatus Familiæ de Simbenis, nec Patroni ullum potuerunt Clericum reperire, qui illud acceptare voluerit, propter reddituum tenuitatem, & onerum exorbitantiam; reddituus etenim annui sunt in scutis octo monetæ Romanæ, & Beneficiatus tenetur ad celebrandum, & applicandum Sacrificium quocumque die Festo.

Ne Beneficium suo Rectore careret, memorati Patroni intra quadrimestre sibi datum ad præsentandum, supplicarunt Episcopo Mantuano defuncto, ut de Beneficio disponeret, nec ullum Episcopus invenire potuit Clericum, qui dictum acceptaret Beneficium, uti testatus est Cancellarius, qui ulterius deposuit de diligentiis ab Episcopo peractis; iidemque Patroni intra

cita-

citatum quadrimestre protestati sunt de diligentiis peractis, ne Beneficium sine Beneficiato remaneret,

Post lapsum fere duorum annorum inventus est Clericus, qui est paratus, & promptus ad acceptandum Beneficium; cupit enim ad ejus titulum promoveri cum debito Patrimonii augumento; cumque sæpe memorati Patroni illum Vicario Capitulari præsentaverint, Vicarius antequam præsentationem admitteret oraculum Sacræ Congregationis requirere voluit, ad eamdem transmittendo omnia documenta, ex quibus notitia facti in superioribus expositi fuit desumpta, cumque in Congregatione habita *die* 17. *Martii* 1719. dictum fuerit, quod Causa poneretur in folio, proponitur in præsenti disputandum dubium infra referendum.

Putant Simbeni Patroni, suam præsentationem esse admittendam, cum enim tota difficultas consistat in lapsu temporis, a jure statuti ad præsentandum, nullum ex dicto temporis lapsu præjudicium sibi illatum fuisse contendunt, stantibus diligentiis peractis, ut Clericum invenirent, qui Beneficium acceptaret; devolutio siquidem supponit culpam, & negligentiam inexcusabilem Patroni, *Murga de Benef. quæst.* 3. §. 10. *sect.* 1. *num.* 480. & pro regula datur a Doctoribus, & a Tribunalibus, quod unumquodque non improbabile impedimentum præservat jura Patroni a devolutione ad Superiorem, *Faber. in Cod. tit. de sacros. Eccles. definit.* 35. *vers. quod secus est*, *Piringh. ad lib.* 3. *Decretal, tit.* 38. *sect* 4. & 5. *n.* 106. *Ventrigl. in praxi par* 2 *annot.* 1. §. 3. *n* 28. & *seqq. Ricc. collect.* 119. *vers. in quo*, & *ipse*, *Perez de Lara de anniver. lib.* 2. *cap.* 9. *num.* 35.

Aliique docent, nullum Regibus currere tempus ad præsentandum, quia semper supponitur eos esse probabili detentos impedimento, *Solorzan. de jure Indiar. l.* 3. *cap.* 3 *n.* 49. & 50 *Salgad. de Regia protect. parte* 3. *cap* 8. *n.* 43. & 44. *Antunez. de donat. Reg lib.* 3. *cap.* 28. *nu.* 124. *Lagunez. de fructibus par.* 1 *cap* 31. §. 2. *n.* 122 & *seqq.*

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An sit admittenda præsentatio, in casu &c.

Affirmative, & amplius.

NOVARIEN. Joannes Joannonus *anno* 1711. Matrimonium per verba de præsenti contraxit cum Anna Ghinzona, cum protestatione tamen, quod suum præstabat assensum, sub conditione, & præsuppositio, quod Anna esset virgo. *Sess.* 24. *cap.* 2. *de Ref. Matrim.*

Nec prima, nec secunda nocte Joannes rem habuit cum Anna, tum quia in eodem Cubiculo, licet in alio lecto cubabant Mater, & Soror prædictæ Annæ, tum quia de ejus virginitate dubium habebat; sed cum admonitus fuisset, quod Anna erat gravida, eam tertia nocte serio de prægnantia interpellavit, eademque confessa est se esse prægnantem, & se fuisse a suo Genitore stupratam.

Hoc audito, Joannes nedum dicta tertia nocte a copula abstinuit, sed ulterius noluit amplius cum Anna dormire, licet in eadem domo cum ipsa cohabitaverit, ne factum innotesceret, quod tamen innotuit, statim ac Anna peperit, vix elapsis quinque mensibus a die initi matrimonii, itaut Pater in alienas Regiones se contulerit, eidemque subinde data fuerit facultas ad Patriam redeundi, exbursata notabili pecuniæ quantitate.

In hoc rerum statu, Joannes Annam dereliquit, nec amplius voluit cum ipsa ha-

habitare, precesque huic Sacræ Congregationi exhibuit pro declaratione nullitatis Matrimonii.

Scriptum fuit Eminentissimo Episcopo pro Informatione, & voto, cumque consensum conditionatum a Joanne præstitum, unacum exclusione copulæ. Eminentia Sua asserat probari ex dicto utriusque Conjugis, proposita fuit Joannis instantia inter Summaria precum, & dictum fuit, quod proponeretur in folio, & quod Annæ præfigeretur terminis ad sua jura deducenda in Sacra Congregatione, quæ termini præfixio fuit executioni mandata.

Error qualitatis non facit conjugium *irritum*, juxta Canones a Gratiano collectos *in causa* 29. *quæst.* 1. sed id limitatur in casu, quo quis expresse protestetur se contrahere sub conditione, quod talis qualitas insit personæ, cum qua init matrimonium, tunc etenim cessante conditione, cui consensus innititur, deficit & ipse consensus essentialiter ad Matrimonium requisitus, juxta late tradita per *Cabasut. in Theor. & praxi Juris Canon. lib* 3 *cap.* 22. *n.* 2.

In re, de qua nunc agitur defectus qualitatis plene, & sufficienter deduci non potest ex editione Prolis post sextum mensem a die initi Matrimonii, cum legitimus, & vitalis censeatur partus, nedum editus sexto, sed etiam quinto mense, ut late probant *Ciranza de partu naturali cap* 9. *fol.* 432. *n.* 2. *& n* 46. *Carpzov. in juris prud Eccl. lib.* 2. *definit.* 22. *num.* 7. *Armannus in Medica Critica casu* 1. *fol.* 13. *Rota in Avenionen. Dotationis* 3 *Martii* 1692. §. *sed cum hodie coram clar. mem. Cardinalis Caprara*, sed bene deducitur ex actis judiciariis per Localem Prætorem factis contra Patrem Annæ tanquam reum nefarii sceleris, itaut Emus Ordinarius in sua relatione, dicat quod concubitus Paternus certus est, atque notorius.

Sola ergo difficultas stat in probationibus, cum conditio apposita in contractu Matrimoniali quoad virginitatem Annæ, & abstinentia a copula, quæ fuisse dicitur in hisce Conjugibus, eorum tantummodo dictis innitatur, quod non videtur esse sufficiens, juxta Decretalem Cœlestini Tertii *in cap. super eo tit. de eo, qui cognovit &c.*

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An constet de nullitate matrimonii, in casu &c.

Negative, & amplius.

Sess. 21. *cap.* 1. *de Refor.*

BONONIEN. In Congregatione habita *die* 26. *Junii anno* 1655. editum fuit sequens Decretum favore Clericorum Regularium Minorum: *Sacra &c. vigore rescripti Sanctissimi Domini Nostri benigne impertita est Oratoribus facultatem, ut parvam Ecclesiam S. Prosperi derelictam, & maxima restauratione indigentem concedere possint arbitrio Archiepiscopi Bononien. ad usum Ecclesiæ, & sub expressa conditione restaurationis faciendæ.*

In sequelam hujus Decreti putant Clerici Regulares Minores se obtinuisse facultatem, prædictam Ecclesiam vendendi, ita tamen, ut ejus usus non mutaretur, & ut semper continuare deberet in esse Ecclesiæ; cumque tunc Emptorem non invenerint, qui ea uti vellet ad usum prædictum, & hodie Confraternitas quædam reperiatur, quæ Ecclesiam emeret, & eadem uteretur pro suis spiritualibus, suique instituti exercitiis, preces idcirco renovantur pro facultate vendendi, & Oratores putant se esse posse voti compotes; tum quia existimant se facultatem vendendi obtinuisse usque

de

de anno 1655., juxta, ea quæ in superioribus dicta sunt, tum quia Ecclesia suum statum non mutaret, nec profanaretur, & tandem quia pecunia ex venditione retrahenda non modicam afferret utilitatem pro indigentiis eorundem Oratorum, qui alium habent in Civitate Bononiæ Conventum, seu Collegium, in quo habitant, necnon aliam Ecclesiam Spiritui Sancto dicatam.

Celebris fuit anno præterito causa venditionis Ecclesiæ S. Franciscæ Romanæ in via Felici, Ordinis Redemptionis Captivorum, eademque proposita in Signatura Gratiæ habita coram Sanctissimo Domino Nostro *die* 28. *Martii* 1719. rescriptum fuit *non esse deveniendum ad venditionem, & subhastationem Ecclesiæ, & Conventus, instantibus Creditoribus.*

At quia resolutio hæc loquitur de venditione, quæ fit sub hasta, & instantibus Creditoribus, reliquum est, ut videatur an hoc ipsum sibi vindicet locum in venditione voluntaria: & quæ fit sine horrida voce Præconis.

Adversus etiam hujus generis venditionem facere videtur, Textus *in Canone quis objecerit prima qu.* 3. *& in capitulo querelam de Simonia*, ibi, *Scituri, quod sicuti emi non potuit, ita nec redimi Ecclesia*, & juris Canonici Interpretes in ea videntur esse opinione, quod Ecclesiæ nullo modo, nulloque prætextu, vel colore emi, & vendi possint. Materia hæc funditus pertractatur a moderno Domino *Vrsaya to.* 2. *discept.* 25. *per totam, & signanter n.* 100 *& seqq. & n.* 114. *& seqq. & tomo* 3. *parte* 2. *discept. pariter* 25. *per totam.*

His stantibus, onus erit EE. VV. decernere.

An Oratorum precibus sit annuendum, in casu &c.

Negative in casu, de quo agitur, & amplius.

FULGINATEN. FONTIS BAPTISMALIS. Episcopus Fulginaten. in visitatione, quam explevit *anno* 1718. decretum edidit, quod scilicet in Parochiali Ecclesia S. Mariæ Novæ Castri Seronis Fons Baptismalis erigeretur, facta tamen per Parochianos, qui pro erectione Fontis supplicaverant. obligatione subministrandi omnes expensas necessarias pro constructione, & Fontis manutentione. *Sess.* 21. *c.* 4. *de Ref.*

Episcopus autem annuit supplicationibus Parochianorum prædictæ Parochialis Ecclesiæ, licet præcedenter in ea Fons Baptismalis non adesset, tum quia putavit id conducere ad majorem Dei gloriam, & ad Animarum salutem, tum quia juxta resolutiones hujus Sacræ Congregationis in omnibus Ecclesiis Parochialibus debent esse Fontes Baptismales, nisi Fontes Baptismales extent in aliquibus Ecclesiis, quæ Matrices, vel Baptismales vocantur, uti ponderat *Fagnan. in cap. cum contingat n.* 59. *de decimis.*

Absque eo quod huic erectioni Fontis in Ecclesia Parochiali S. Mariæ Novæ obstare potuerit prætensio Parochi Ecclesiæ S. Ansovini Collis Casulis, in cujus Ecclesia, ante novi Fontis erectionem, baptizabantur pueri. qui nascebantur in Parochia S. Mariæ Novæ; primo, quia Parochiani Castri Seronis ante novi Fontis erectionem non solum deferebant suos Infantes ad Ecclesiam S. Ansovini, sed etiam ad alias finitimas Parochiales, ut in illis Baptismum reciperent; secundo, quia Ecclesia S. Mariæ Novæ Castri Seronis est totaliter independens ab Ecclesia S. Ansovini, immo majoritatem obtinet super ipsa, cum in Parochiali Seronis fiat processio Eucharistiæ

in ſolemnitate Corporis Chriſti; quando eadem proceſſio fit in Parochiali S. Anſovini Dominica infra octavam; & tertio tandem, quia via ducens a Parochiali Seronis ad Parochialem S. Anſovini aliquando propter nives remanet invia, itaut neceſſarium omnino fuerit Fontem erigere, de quo nunc agitur.

His ſtantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An ſuſtineatur erectio Fontis Baptiſmalis in Eccleſia Parochiali S. Mariæ Novæ Caſtri Seronis, in caſu &c.

Dilata.

Die Sabbathi 16. Martii 1720.

AN SINA JURIS ELIGENDI CONCIONATOREM. Poſt- *Seſſ. 24. c. 4. de Ref.* quam ſubſcripta fuerunt bina dubia in hac Cauſa, quorum primum reſpicit nominationem, ſeu præſentationem Prædicatoris in loco Caſtri S. Marcelli, an ea videlicet pertineat ad Priorem Eccleſiæ Cathedralis Æſinæ, qui eſt Curatus habitualis Eccleſiæ Parochialis prædicti Caſtri, vel potius ſpectet ad Communitatem ejuſdem loci, & alterum pertinet ad ſubminiſtrationem eleemoſynæ, quæ fieri debet Prædicatori, an ea ſubminiſtranda ſit a Priore Eccleſiæ Cathedralis Æſinæ, vel potius a Communitate Caſtri S. Marcelli, uti deſumi valet ex eorum tenore ad calcem hujus reſtrictus relato, Communitas quoad primum dubium dat manus victas, & libenti animo admittit, electionem Concionatoris pertinere ad Priorem, in quo rerum themate ſola remanet controverſia quoad ſolutionem eleemoſynæ, niſi forte Eminentiſſimi Patres, ex officio procedentes, opportunum eſſe exiſtimarent inquirere, an Prædicatoris deputatio in Eccleſia, de qua nunc agitur, pertineat ad Epiſcopum, nec etenim ad Parochum in ſua Parochiali Eccleſia, ſed ad Epiſcopum pertinet deputatio Concionatoris in eadem, juxta Textum *in Cap. Excomunicamus. §. quia vero, de hæreticis & in Cap. ſicut eodem titulo in 6.* cum aliis late cumulatis in *deciſ. 598. num. 60. & ſeqq. cor. Merlino*, & expreſſe decernitur in Concil. Trident. *Seſſ. 24. cap 4. de Ref.*

At quidquid ſit de hoc puncto, & ſermonem transferendo ad aliud dubium, hoc eſt ad quem pertineat onus ſolvendi eleemoſynam Prædicatori, Prior putat ſe ab hoc onere exemptum in ſequelam conſuetudinis, juxta quam electio Prædicatoris ad ſe pertinere poteſt, licet onus ſolvendi eleemoſynam ſpectet ad Communitatem, juxta firmata per Card. de Luca *diſcurſ. 27. n. 8. in Miſcell. Eccleſ.*, & juxta reſolutionem hujus Sac. Congregationis *in Æſina electionis Concionatoris 8. Auguſti 1711.* in qua reſolutum fuit, electionem Prædicatoris in loco Caſtri Plani ſpectare ad Epiſcopum, & non ad Communitatem, ſed Communitatem teneri ad ſubminiſtrandam Prædicatori eleemoſynam.

Com-

Communitas è contra S. Marcelli excipit, quod ſicuti Priori competit facultas nominandi Concionatorem, ita debet idem onus ſubire perſolvendi eleemoſynam, & contrarium militare poſſe in terminis, in quibus per tempus immemorabile Prior nominaſſet Prædicatorem, & Communitas eleemoſynam ſolviſſet, contendendo, quod allegata immemorabilis in hypotheſi non ſit ullo modo a Priore probata, juxta firmata per Fagnan. *in Cap. inter cætera num.* 21. *de Officio Ordinarii*, ubi ex reſolutionibus hujus Sac. Congregationis firmat, quod in electione Prædicatoris Cathedralis Eccleſiæ, ſi Epiſcopus eligit, & Populus ex conſuetudine non immemorabili eidem eleemoſynam ſuppeditare conſuevit, Epiſcopus tenetur ſic electo eleemoſynam erogare, ad differentiam caſus, in quo Populus ex conſuetudine immemorabili eleemoſynam præſtaſſet, quia tunc Populus compellendus eſſet ad obſervantiam conſuetudinis, non obſtante, quod electio ad Epiſcopum ſpectaret.

His ſtantibus, onus erit EE. VV. decernere.

I. *An nominatio, ſeu præſentatio Prædicatoris in loco Caſtri Sancti Marcelli ſpectet ad Priorem Eccleſiæ Cathedralis Æſinæ, ſeu potius ad Communitatem dicti loci in caſu &c. Et quatenus affirmative quoad primam partem, & negative quoad ſecundam.*

II *An Prior teneatur ſubminiſtrare eleemoſynam Prædicatori, ſeu potius Communitas, in caſu &c.*

Ad primum affirmativè ad primam partem, & negativè ad ſecundam.

Ad Secundum negativè quoad primam partem, & affirmativè quoad ſecundam juxta ſolitum, & amplius.

ARIMINEN. NULLITATIS MATRIMONII. Helena Zolli Matrimonium per verba de præſenti contraxit cum Daniele Giupponi *anno* 1713. ſervata forma Concilii Tridentini, illudque contendit eſſe nullum propter impedimentum impediens, & dirimens impotentiæ perpetuæ prædicti Danielis. *Seſſ.* 24. *c.* 1. *de Ref. Matrim.*

Probat autem Helena impotentiam perpetuam Danielis, primo quia cum ille eſſet in florida ætate annorum 24. tentavit rem habere cum nonnullis Mulieribus, ſed copulam conſummare non potuit.

Secundo, quia poſt decennium contraxit cum ipſa Hælena Matrimonium, & licet per triennium cohabitaverit, Matrimonium tamen nunquam potuit conſummare.

Tertio, quia, durante triennio, nedum copulæ vacavit, ſed apta, & congrua adhibuit remedia pro avertenda impotentia, ſed incaſſum, cum medicamenta nihil ipſi profuerint.

Quarto quia facta fuit ab Obſtetricibus recognitio Corporis poſt triennalem cohabitationem, & Agatha, quæ fuit electa pro parte Hælenæ, eam dixit eſſe Virginem, & cum Agatha concordavit etiam Julia, quæ fuit electa pro parte Danielis, non obſtante, quod hæc antecedenter aſſeruiſſet Hælenam virginem non eſſe, cum id, ut ipſa deinde explicavit, dixerit, ne fieret lis ſuper nullitate Matrimonii.

Quinto

Quinto, quia Medici Magni Nominis, re accuratè perpensa, in ea fuerunt opinione, quod impotentia Danielis sit perpetua, & non sanabilis.

Absque eo quod quidquam referat, quod Dominus de Paulis, qui modu est Sanctissimi Archiater, quique est Peritus a Sacra Congregatione electus, dixit, Danielem posse uti aquis Thermalibus, & præsertim Vallis Lucensis, ejusque impotentiam perpetuam esse declarandam, si ea permaneat post duos, aut tres menses, expleto usu dictarum aquarum; tum quia id dixit ad majorem cautelam, & exuberantiam, tum quia alii Physici, qui scripserunt post Dominum de Paulis, asseruerunt usum aquarum Thermalium, nedum inutilem, sed etiam contrarium esse fini desiderato.

Sexto tandem, quia septima manus Propinquorum juravit, & jure jurando testata est, se credere verum esse id, quod dictum fuit ab Helena de nunquam secuta consummatione Matrimonii.

Exclusa quacumque nova cohabitatione triennali, cohabitatio hæc etenim, quæ, attento jure antiquo Romanorum, erat biennalis, quæque triennalis facta est ex lege Justiniani in novella 22. de Nuptiis cap.6. *non enim biennium numerari solum ex ipso tempore copulationis, sed triennium volumus. Edocti namque sumus ex iis, quæ ante hoc provenerunt, quosdam amplius quam biennium tempus non valentes, postea potentes ostensos ministrare filiorum procreationi*, fuit inter Sacros Canones relata, uti habetur in Decretali Cœlestini Tertii, *in cap. laudabilem de frigidis, & maleficiatis*, sed cum sua moderatione, quando scilicet impotentiæ signa dubia solum sunt, aut præsumptiva, secus autem, quando sunt necessario, & evidenter impotentiam concludentia, aut etiam quando sunt verisimiliter evidentia, qualia esse dicuntur ea, quæ ab Helena afferuntur pro suadenda Danielis impotentia uti colligitur ex citato Textu *in Cap. laudabilem de frigidis, & maleficiatis*, ibi *si frigiditas prius probari non possit, usque ad triennium secundum authenticum legale cohabitent*; Et multo magis, cum non solum Doctores prædictam adstruant distinctionem, sed eadem ulterius fuerit in hac S. Congregatione recepta in quadam Causa *Januen. Matrimonii*, in qua dictum fuit, esse locum dissolutioni Matrimonii ex capite impotentiæ Viri, absque nova cohabitatione triennali, uti colligitur ex rescriptis editis *die* 13. *Martii, & die* 8 *Maii* 1706., quæ fuerunt in signatura Sanctissimi confirmata *die* 9 *Aprilis* 1707.

Excipit è contra Daniel, & putat non esse locum dissolutioni Matrimonii sed experimento triennali, suæque impotentiæ signis, pro parte Helenæ ponderatis, sequentes suppeditat responsiones.

Et in eo quidem quod attinet ad tentatam, licet inutiliter copulam cum aliis fœminis, dum erat in ætate florida annorum 24. ad cohabitationem, & condormitionem cum Uxore spatio trium annorum absque copulæ consummatione, & ad adhibita, licet frustra medicamenta, dicit primo, non esse fidem præstandam Mulieribus, quæ de tentata absque consummatione copula deposuerunt, tum quia patiuntur exceptiones in personis, & in dictis, quæ latius a scribentibus pro ipso referuntur, tum quia idem Daniel commissi facti pœnitens, prætendit se perfectam copulam cum altera ex dictis Mulieribus habuisse. Dicit secundo, nullum esse momentum constituendum ad effectum de quo agitur in præterita cohabitatione, & in præterita condormitione, vel quia aliquando propter Æstivos calores, aliquando propter Helenæ antipatiam, aliquando propter suam absentiam, durante cohabitationis triennio, non dormivit cum sua Uxore, vel quia,

juxta

juxta veriorem, receptioremque ſententiam, triennium non computatur a die copulæ intentatæ, ſed a die Decreti Judicis, itaut v x Judici permittatur triennale tempus abbreviare in hypotheſi, in qua Conjuges per plures annos cohabitarunt, & copulæ vacarunt juxta late firmata per Sperel. *deciſ.* 141. *num.* 59., & 60.; Dicit tertio, nullam, aut parvam habendam eſſe rationem medicamentorum alias ſibi applicatorum pro advertenda impotentia, cum applicata fuerint medicamenta ſub obtentu, quod impotentia proveniret a frigiditate, quando provenit a nimio calore, hoc eſt a præpropera ſeminis emiſſione.

In eoque, quod ſpectat ad Obſtetrices, & ad judicium Medicorum contendit Daniel Obſtetricibus non eſſe deferendum, cum ultra exceptiones quas patiuntur in dictis, quæque in ejus ſcripturis legi poſſunt, facta fuerit Helenæ recognitio abſque balneo contra Cautelam Hoſtienſis, *in cap. Cauſam Matrimonii nu* 4. *de probationibus*, quam etiam cæteri ſecuti ſint, *Abbas in cap. Fraternitatis num.*4.. *de frigid. & malefic. Sanchez de Matrim lib.*7. *diſput.*113 *num.*11. *Panimol. deciſ.*51. *annot. prima num* 8 *Rota deciſ.* 392. *ſub num.*16. *parte* 4. *tomo* 2. *Recent. & deciſ.* 10. & 11. *poſt Cardinalem de Luca ad materiam de Matrim. tom.*2., ſubditque Medicos pro ſe ſtare; omiſſis etenim illis, qui ultroneas fecerunt Relationes, ex Peritis ab utraque parte electis, alter ſenſit ſuam impotentiam eſſe perpetuam, & inſanabilem, alter fuit in opinione, quod impotentia non eſſet perpetua, ſed quod eſſet ſanabilis, cum quo concordare etiam ait Dominum de Paulis, qui fuit Peritus ab hac Sac. Congregatione deputatus, juxta reſcriptum editum *die* 9. *Aprilis* 1718. *ibi accedat Daniel ad Vrbem, & tranſmittatur proceſſus per Judicem Subdelegatum, & recognitio fiat hic in Vrbe per Phyſicum de Paulis*.

Concludendo ex his omnibus, non poſſe procedi ad diſſolutionem Matrimonii, ſed locum eſſe cohabitationi triennali, juxta ea, quæ fuerunt ab hac Sac. Congregatione præſcripta in celebri Cauſa *Romana Matrimonii* 10. *Maii* 1698. & 15. *Novembris ejuſdem anni*, cum advertentia, quod hujus Sac. Congregationis in dicta Cauſa reſponſum reperitur impreſſum penes Dominum Urſayam *diſcept.*12. *parte prima tomo primo num.* 255. hoc modo per errorem Impreſſoris *non eſſe locum cohabitationi triennali*, quando in Regeſtris Sac. Congregationis legitur *Sacra &c. cenſuit eſſe locum cohabitationi triennali*.

His ſtantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An conſtet de validitate Matrimonii, ſeu potius ſit locus illius diſſolutioni in caſu &c.

Dilata, & fiat experimentum triennalis habitationis, vel alterius brevioris temporis arbitrio Sac. Congregationis, & ad Mentem:

*Seſſ.*25. *can.* 12. *de refor.*

ROMANA SUBSIDII DOTALIS. In ultimo, cum quo deceſſit teſtamento, Petrus Nicolaus Fantozzius hæredem inſtituit Societatem S. Apolloniæ erectam in Eccleſia S. Auguſtini de Urbe, eamque ſequenti onere gravavit, *item, che dell' Entrate, che reſtaranno a detta mia Erede, ſ. disfatti prima li ſopradetti legati, debba il Camerlengo tener conto a parte. e che ogn' anno per il giorno di S. Apollonia ſi debbano maritare tante Zitelle*

con

con gl' infrascritti requisiti, cioè siano figlie di Vedove, o Vedove, o Orfane, e che siano povere, ed oneste figliuole di persone onorate, e che abbiano almeno diciotto anni, e per sussidio dotale le si diano scudi 35. di moneta &c. item, *caso che in Roma vi fossero Zitelle di onesti parenti, che fossero discese da' miei Paesani, che arrivino all' età sopradetta di diciotto anni siano sempre preferite all' altre*, exortaque tempore S. Mem. Innocentii XI. quæstione, an Puellæ a Matelicanis descendentes, (Testor enim erat Matelicanus) cæteris præferri deberent, licet in Urbe natæ non essent, clar. mem. Cardinalis Franzonus, cujus arbitrio resolutio controversiæ remissa fuit, statuit admittendas esse Puellas a Matelicanis descendentes, licet in Urbe non natas dummodo tamen per quadriennium in Urbe permansissent, data tamen prælatione Puellis descendentibus a Matelicanis, quæ in Urbe natæ fuissent.

Eleonora Catharina Fundati prætendit se esse admittendam prælative quoad alias Puellas, & absque lege Bussoli ad Legatum sive Dotem relictam a prædicto Fantozzio, & prætensionis fundamentum in hoc constituitur, quod ipsa est Consanguinea Testatoris, quasi quod si Testator dedit prælationem Puellis descendentibus a suis Concivibus Matelicanis, a fortiori prælationem dedisse dicendus sit descendentibus a suis Consanguineis; Multoque magis cum Testator in suo testamento affectionem erga consanguineos patefecerit, cum Nepotibus, & Neptibus ex suis Sororibus reliquerit cujusdam domus usumfructum.

Additur ab eadem Eleonora, quod Sorores Cristallinæ, & quod Eleonora Catherina Caldarona fuerunt ad subsidia dotalis electæ a Confraternitate absque ulla imbussolatione, sub obtentu, quod essent Consanguineæ Testatoris; Cumque Oratrix sit sanguine conjuncta, tam Sororibus Cristallinis, quam Eleonoræ Caldaronæ, infert subsidium dotale sibi esse subministrandum iisdem modis, & formis, quibus subministratum fuit prædictis Mulieribus; nulla habita consideratione, quod ipsa non probet consanguinitatem cum Testatore per gradus distinctos; quandoquidem obligatio probandi consanguinitatem modo insinuato sibi vendicaret locum, quando alia adesset Puella, quæ prælationem contenderet sub obtentu consanguinitatis secus autem, quando ipsa est sola, quæ sub obtentu consanguinitati sistat pro subsidio dotali.

Societas è contra S. Apolloniæ asserit, Eleonoram non esse ad subsidium dotale admittendam, & præsertim absque lege bussoli, tum quia non est Orphana, nec probat paupertatem, neque descendentiam a Matelicanis, tum quia quidquid sit, an sit affinis Testatori, si Testator tamen non habuit in suo testamento consideratione affinium, & consanguinearum, sed tantummodo Puellarum a suis Concivibus descendentium, in consanguinitate per consequens nullum constitui potest fundamentum, licet admissæ fuerint Sorores de Cristallinis, & Eleonora Catharina; cum prætendatur admissas fuisse non tanquam consanguineas, aut affines Testatoris, sed tanquam descendentes a Matelicanis.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An Eleonora Catharina Fundati sit prælative quoad alias Puellas, & absque lege Bussoli admittenda ad subsidium dotale relictum a Petro Nicolao Fantozzio, in casu &c.

Dilata, & coadjuventur probationes super consanguinitate, & proponatur in prima.

CE-

CENETEN. RESTITUTIONIS IN INTEGRUM. Christophorus de Raphaelibus anno 1712. ingressus est Religionem Cappuccinorum in Conventu Sancti Petri de Conigliano Diœcesis Ceneten., & professionem emisit anno sequenti 1713. sub nomine Fratris Francisci Raphaelis; Fertur, ipsum intra quinquennium reclamasse, sed cum reclamationem non fuerit prosecutus, & interim elapsum fuerit quinquennium supplices preces exhibuit pro obtinenda restitutione in integrum. *Sess. 25. de Reg. & Monial. capit. 19.*

Compilatus fuit juxta morem processus ab Ordinario Ceneten., qui in sua epistola admittit ex processu non resultare id, quod esset de Jure necessarium pro nullitate professionis, tamquam ex vi, & metu emissæ, proponitque, an attento infelici statu Oratoris, aliisque circumstantiis in ejus epistola legendis, admitti possit juramentum pro pleniori articulatorum comprobatione.

Scriptura per manus circumfertur, una cum Summario, quocirca dignabuntur EE. VV. decernere.

An sit locus restitutioni in integrum in casu &c.

Ordinario, qui procedat, prout de Jure.

ROMANA NULLITATIS PROFESSIONIS. Soror Maria Constantia Pallavicina, quæ professionem Regularem emisit in Monasterio S. Bernardini de Urbe, non instat pro restitutione in integrum, quia a sua professione reclamavit intra quinquennium, sed exposcit, ut declaretur professionem a se emissam nullitatis vitio laborare tamquam emissam propter vim, & metum sibi illatum a bon. mem. Marchione Nicolao Maria Pallavicino, cujus erat filia illegitima. *Sess. 25. de Reg. & Monial. cu- pit. 19.*

Magnus restrictus facti, & juris, una cum voluminoso Summario per manus circumfertur, & intentio scribentium pro Sorore Maria Constantia in hoc unice residet, ut ostendant, primo fuisse eidem incussum metum gravem à Marchione Nicolao Maria Pallavicino ante professionem, & ad effectum eam extorquendi. Secundo, eumdem metum durasse tempore professionis, & tertio non fuisse purgatum ex actibus subsecutis.

Quod autem fuerit Sorori Mariæ Constantiæ incussus metus gravis ante professionem, & ad effectum eam extorquendi, desumitur ex Testibus, qui referunt, Marchionem Nicolaum Mariam minatum fuisse, se esse alimenta denegaturum, tum Constantiæ Matri, tum Constantiæ Filiæ, quæ est Monialis, de qua nunc agitur, nisi hæc regularem, & solemnem emisisset professionem, & se ulterius nec obulum esse expensurum, si carnales ipsa nuptias elegisset.

Ponderando, quod si metus reverentialis erga Patrem, unacum minis, juxta veriorem sententiam, satis est pro nullitate professionis, a fortiori hoc ipsum procedere debebit in hypothesi præsenti, in qua, ultra metum reverentialem, nec minæ supra relatæ, nec aliæ circumstantiæ metum rationabiliter augentes defuerunt, cum ageretur de Puella ex una parte, & ex alia parte de Viro austeræ naturæ, & cum Puella ad matrem recurrere non posset, utpote paupertate laborantem, & subsidiis Marchionis viventem, nec ad Carolum Avunculum, qui erat unicus ex consanguineis, quos haberet, cum ille esset addictus servitio Marchionis, neque denique ad Supremum Principem, ex quo res taliter fuerat à Marchione Nicolao composita, ut suam Soror Constantia filiationem probare non posset, cum, cæteris omissis, fuerit baptizata tamquam

nata ex fictitiis Parentibus, & suppresso nomine prædicti Marchionis Nicolai Mariæ.

Quod vero metus duraverit tempore professionis, suadent Informantes pro Sorore Constantia, tum quia metus semel incussus durare præsumitur, nisi contrarium probetur, tum quia Pater, qui metum incusserat ad finem extorquendæ Religiosæ professionis, vivebat tempore, quo professio fuit emissa, in quo rerum themate, actus omnes, qui ponderari, & afferri possunt pro comprobanda libera voluntate in emittenda professione, non spontaneum, liberumque important consensum, sed simulatum, ad avertendam iram ejus, qui metum incussit, & tandem qui ultra Testes de continuatione aversæ a statu Religioso voluntatis deponentes, Soror Maria Constantia semper vestes sæculares retinuit, sperans iis aliquando uti posse, à qua retentione, & usus fiducia, sicuti valet illatio ad voluntatis repugnantiam, ita valet argumentum ad professionem coactam, & metu, & minis extortam.

Quod denique non fuerit purgatus metus ex actibus subsecutis, demonstratur ab iisdem Informantibus, vel quia nonnulli actus prodierunt vivente Patre, & sic durante causa metus, vel quia omnes, qui afferri possunt actus, prodierunt, durante quinquennio, itaut ex illis ad tacitam ratificationem professionis argui non possit, alias cessaret beneficium a Concilio Tridentino concessum, reclamandi intra quinquennium, vel demum quia omnes, & quicumque actus ad alium titulum, & non ad animum ratificandi professionem sunt referendi; In nihilum urgente, quod Soror Constantia reclamaverit post unum annum cum dimidio ab obitu Marchionis Nicolai Patris, cum semper reclamatio secuta sit intra quinquennium, & cum pecuniæ, ac necessaria subsidia, & necessariæ ipsi deficerent probationes, sine quibus Causa instrui non poterat, adeoque mirum non est, si ad hæc omnia comparanda annus integer cum dimidio sit elapsus.

Econtra Maria Hieronyma Arnalda, ad quam ex nota transactione inita cum Reverenda Camera Apostolica, devenit hæreditas Marchionis Nicolai Mariæ Pallavicini, & Monasterium S. Bernardini de Urbe, in quo uti dictum fuit, Soror Maria Constantia professionem Regularem emisit, sustinent professionem prædictam esse validam; & Scribentes pro Maria Hieronyma, & pro Monasterio, qui magnam pariter scripturarum molem, una cum Summario typis dederunt, duo assumunt probanda, alterum, quod non fuit incussus metus gravis, & qualis oportet pro annullanda professione, alterum, quod quatenus metus gravis fuisset incussus, cessasse dicendus sit ex pluribus actibus, itaut libera voluntas coactæ successerit voluntati.

Porro, in eo, quod attinet ad defectum metus gravis, qui est absolute necessarius pro annullanda professione, omissis exceptionibus propositis; tum adversus personas, tum adversus dicta Testium de metu deponentium, Testes a Testibus separandi esse dicuntur; illi etenim, qui deponunt de altercationibus inter Marchionem Nicolaum Mariam, & Constantiam Matrem Sororis Mariæ Constantiæ, & qui concludunt de minis illatis, seu exageratis ad effectum extorquendi professionem Religiosam, non faciunt ad rem, cum minæ prædictæ non devenerint ad aures ejus, quæ professionem emittere debebat, & processerint ex quo Marchio Nicolaus sciebat, Matrem omne opus movere, omnemque lapidem, ne Filia fieret monialis. Cumque in eadem classe reponendi etiam dican-

dicantur Teſtes, qui enarrant dicteria, & conqueſtiones Sororis Conſtantiæ, quia certum eſt, quod hæc, & ſimilia non habentur in conſideratione, niſi præcedat concludens probatio metu gravis, totum pondus, ad ſenſum dictorum Informantium, reducitur ad Teſtes, qui dicunt, Marchionem Nicolaum propoſuiſſe Sorori Conſtantiæ, quod ſi Monaſticam profeſſionem emittebat, promptus erat, & paratus ad omnia ſubminiſtranda, ſecus autem, ſi Maritum habere voluiſſet, quandoquidem in illa hypotheſi, aut ipſam ad Civitatem Januenſem tranſmiſiſſet, aut in matrimonium collocaſſet cum Fabro Lignario, aut cum alio homine conſimilis notæ; Ex quibus, & conſimilibus rebus nullatenus probari dicitur, quod fuerit incuſſus metus gravis, & qualis eſt neceſſarius pro annullanda profeſſione, cum ageretur de Filia illegitima, & quæ juxta tam ſuam, quam matris conditionem, alias Nuptias ſperare non poterat, ut in terminis Patris, qui filiam naturalem inſtituit hæredem, hac lege, ut Monialis fieret, ſin minus, quod haberet viginti quatuor aureos, & hæreditas ad Monaſterium pertineret, quod profeſſio in dicto rerum ſtatu emiſſa, non dicatur emiſſa propter vim, & metum, itaut pro nulla habenda ſit, firmant *Azor. inſtit. Moral. part.* 1. *lib.* 13. *capit.* 9. §. 2., *Tambur. de Jure Abbat. diſputat.* 3. *quæſtion.* 1. *num.* 3. *tom.* 4.

In eoque, quod ſpectat ad actus ſubſecutos, ex quibus purgatus aſſeritur metus, quatenus illatus fuiſſet, major vis ab Informantibus conſtituitur in geſtis poſt obitum Patris, & ſic poſtquam ceſſaverat cauſa aſſerti metus; Cum etenim, mortuo Marchione Nicolao, magna ſuper ſucceſſione in ejus bonis inſurrexerit controverſia, & Monaſterium Sancti Bernardini ex perſona Sororis Mariæ Conſtantiæ univerſalem ſibi aſſeruerit ſucceſſionem, ſub obtentu, quod Soror Conſtantia per ingreſſum in Religionem, & profeſſionem Religioſam fuerit legitimationem conſecuta, & duas uncias conſecutum fuerit ex ſententia Theſaurarii, dividendas inter matrem, & filiam, quodque notabilius eſt, cum inter Monaſterium, & matrem inita fuerit tranſactio, in qua duæ unciæ Paterni aſſis, quæ inter matrem, & filiam erant dividendæ, conventum fuit, quod dividerentur inter matrem, & Monaſterium, reſervato tantummodo Sorori Conſtantiæ annuo livello, nec Soror Conſtantia unquam propoſuerit articulum nullitatis profeſſionis, niſi poſtquam in Sententia plenæ Cameræ excluſa in totum fuit a ſucceſſione in bonis Marchionis Nicolai, ſub fundamento potiſſimum renunciationis ab ipſa emiſſæ, occaſione profeſſionis, quæ renunciatio, ſubſiſtente profeſſione, irreparabile obſtaculum, tam petitioni univerſæ hæreditatis, quam duarum unciarum ſemper erat conſtitutura.

Ab hiſce actibus conſequentiæ ab Informantibus pro Arnalda, & Monaſterio deducuntur adverſus petitionem Sororis Conſtantiæ; prima eſt, hiſtoriam facti patefacere, qualis fuerit occaſio, & qualis ſit finis inſtandi pro nullitate profeſſionis, ſecunda eſt, actus hoſce ſubſecutos, & incompatibiles cum ſuppoſito profeſſionis emiſſæ per vim, & metum, facti etenim ſunt ſciente, & patiente, & reſpective approbante Sorore Maria Conſtantia, ſatis oſtendere profeſſionem fuiſſe libere emiſſam, & abſq; ulla coactione; tertia eſt, ex dd. actibus tacitam induci ratificationem profeſſionis ad normam *Textus in cap.* 1. *de Reg. in* 6., licet emiſſi fuerint intra quinquennium, cum ex actibus etiam intra quinquennium geſtis probetur ratificatio profeſſionis licet emiſſæ per vim, & metum,

dummodo actus internum consensum, sive internam ratificationem præseferant, & multo magis si, prout hic, facti fuerint postquam cessavit causa metus.

His stantibus dignabuntur EE. VV. decernere.

An constet de nullitate professionis in casu &c.

Dilata, & examinentur Testes formiter juxta Instructionem.

Sess 24. de Ref. Matri. cap. 1.

ULIXBONEN. OCCIDENTALIS NULLITATIS MATRIMONII. Joanna Agnes de Almada Carnide, ut propriæ consuleret existimationi, quam labefactatam esse sciebat, vel ex defloratione, quam passa fuerat a Ludovico Quifel Barberino, ut ipse exposuit in precibus exhibitis huic Sacræ Congregationi, vel ex nimio tantum ad suam domum accessu, qui per aliquod temporis intervallum ab eodem Ludovico est habitus, ut ipsa Joanna Agnes confessa est in Apoca mox memoranda, Apucam proprio charactere subscripsit *die 6. Maii anno* 1718. sequentibus verbis conceptam, *quantunque il Signor Lodovico Quifel Barberini non deva cosa alcuna al mio onore &c. con tutto ciò come l'opinione di questo è persa per la facilità, e continuazione, collu quale i miei Genitori lo conducevano alla mia Casa, dimandando io al detto risarcisse questo mio discredito, ricevendomi per sua moglie, li prometto dal giorno, in che ciò succeda, di eleggere dentro quindici giorni un Convento, e professare immediatamente nel fine dell'anno lo stato di Religiosa, o in questo Convento della Rosa, o in altro, e di non usare mai del Matrimonio, ne consumarlo, per il che al presente per allora rinunzio ad ogni Jus, che possa io avere nella Persona del detto Signore, il che faccio di molta mia libera volontà, senza alcuna violenza, e mancando io ad alcuna di queste condizioni, non ho dubio, che il detto Matrimonio sia, e si giudichi, come se non fosse mai stato fatto, per il che al presente per allora do il mio libero, e costante consentimento*, & cum hac mutua intelligentia, quæ fuit Testibus matrimonialibus notificata, contractum fuit matrimonium inter Joannam Agnetem, & Ludovicum, illudque dicitur nunquam fuisse consummatum.

De hujus matrimonii validitate actum fuit tam coram Judice primæ Instantiæ, quam coram Auditore Nuntiaturæ, & Judex primæ instantiæ sententiam protulit pro matrimonii validitate, & Auditor Nuntiaturæ eam sententiam revocavit.

Conditiones turpes, aut impossibiles, sed quæ Matrimonii bonis non adversantur, vitiantur, sed non vitiant matrimonium, juxta *Textum in cap. quicunque, ibique Gloss. de condit. appos.*; Secus autem se habet res, si conditiones apponantur, quæ matrimonii substantiæ, aut bonis sint adversativæ, tunc quippe non vitiantur, sed vitiant matrimonium, illudque reddunt nullum, juxta *Textum in cap. si conditiones cit. tit. de condit. appos.*

Quoad conditionem in matrimonio appositam, ut liceat ingredi Religionem, & in ea profiteri ante consummationem matrimonii, certum est Matrimonium ab ea non vitiari, cum dicta conditio de jure insit, juxta *Textum in cap. ex publico, & in cap. ex parte de Conversione Conjugatorum*. At difficultas est, an matrimonium vitietur ex conditione apposita, ut non solum liceat alteri ex conjugibus ingredi Religionem ante consummationem matrimonii, sed quod alter ex eis teneatur id face-

re;

re ; hæc quippe conditio, cum de Jure non insit, & sit adversativa substantiæ Matrimonii, vitiare videtur ipsum matrimonium & multo magis, cum prædicta conditio in casu præsenti fuerit ab utroque Conjuge acceptata, juxta firmata in his terminis per *Sanchez de Matrimonio lib.5. disput.10. num.6. & disput.13. num.1. & 5.*

Absque eo quod urgeat instantia, dari scilicet posse verum matrimonium, etiam præcedente voto servandæ virginitatis ; ut ex Matrimonio Beatissimæ Virginis cum Sancto Josepho, aliisque Matrimoniis initis, prævia promissione servandi Virginitatem inferunt Theologi ; Theologi etenim communiori calculo admittunt Votum Virginitatis non conditionatum, sed purum, & absolutum fuisse a Beatissima Virgine Maria emissum. Subdunt iidem verum fuisse inter ipsam, & Sanctum Josephum matrimonium, & in eo quod attinet ad concordiam matrimonii cum Voto Virginitatis in antecessum emisso, asserunt Beatissimam Virginem antequam nuberet S. Josepho, Divino Afflatu, & certa revelatione fuisse admonitam, Josephum tradita sibi in Corpus ipsius potestate, nunquam usurum, nunquam debitum petiturum, seu quod Votum Virginitatis nuncupaturus esset, & ipse, seu quod Deus mentem ejus a petendo debito esset aversurus, ita ut Deipara certior facta revelatione Divina consenserit in traditionem juris ad copulam conjugalem, quod ad substantiam matrimonii satis fuit, & non consenserit in usum juris illius, quem sibi voto castitatis interdixerat, quemque nunquam secuturum certissime noverat. Et recepta quoque inter Theologos est sententia, matrimonium esse validum, etiamsi contrahatur post conventionem initam, abstinendi a quolibet actu conjugali, cum dominium distinguatur ab usu, & verum dominium subsistere valeat cum obligatione, seu conditione non utendi re ipsa, uti cæteris allegatis late prosequitur *Clericat. decis.3. de matrim. per totam a num.21. & seqq.* ex quibus tamen non videtur inferri posse ad validitatem matrimonii contracti cum conditione, quod alter tantum ex conjugibus ante consummationem, Religionem ingrediatur, & in ea profiteatur, & cum renunciatione nedum usui, sed etiam juri, seu dominio Corporis alterius conjugis.

Alii è contra censent, validum esse matrimonii contractum sub conditione, quod alter ex Conjugibus se obliget ad professionem in Religione emittendam, ex quo conditio hæc non repugnat substantiæ matrimonii, quia non repugnat Proli ; contrahentes etenim non se obligant ad impediendam Prolem per media illicita ; non fidei, quia contrahentes non se obligant ad communicandum corpus alieno ; non indissolubilitati, cum matrimonium adhuc sit, indissolubile, uti, cæteris allegatis, late prosequitur *Bonacin. Oper. Moral. tom.1. quæst.2. de matrimon. puncto 10. proposit.2. num.13.*

Hæc dicta sint ad ornatum materiæ, ex supplici autem libello per manus circumferendo, onus erit EE. VV. decernere.

An constet de nullitate Matrimonii in casu &c.

Dilata, & examinentur formiter Parochus, uterque Conjux, & Testes Matrimonii, quatenus non fuerint examinati formiter,

SAN-

Sess. 24. de Ref. cap. 12.

SANCTI MARCI. Pro recto suæ Ecclesiæ regimine Episcopus S. Marci nonnulla adimplenda præscripsit, quæ Canonicis Ecclesiæ Cathedralis visa sunt nimis gravosa. Habito itaque ab iisdem recursu ad hanc Sacram Congregationem, exquisita fuit juxta morem, Episcopi informatio, cumque ea supervenerit, Sac. hæc Congregatio demandavit, quod audiretur etiam Metropolitanus; Cum autem Episcopus S. Marci sit exemptus, & immediate Sedi Apostolicæ subjectus, de communi Partium consensu subrogatus fuit Episcopus Bisinianensis tamquam Vicinior; proposuit Episcopus Bisinianensis nonnulla temperamenta, quæ fuerunt approbata ab Episcopo S. Marci, sed non ab ejus Capitulo; quocirca ex juribus circumferendis dignabuntur EE. VV. sequentibus dubiis respondere.

I. *An horarium a Reverendissimo Episcopo præscriptum pro horis Canonicis recitandis, & Sacris Functionibus absolvendis in Ecclesia S. Marci sustineatur, & observari debeat.*

II. *An in accessu Reverendissimi Episcopi ad Ecclesiam Cathedralem, & in illius recessu versus Palatium Episcopale ipse associari debeat a Canonicis, & quomodo.*

III. *An quæstuatio pro suffragio Animarum Purgantium fieri solita, injungi valeat per Episcopum Personæ Laicæ.*

IV. *An deputatio Laici in Sacristam Cathedralis Ecclesiæ sustineatur.*

V. *An dato assueto signo per sonitum Campanæ pro recitatione officii sit expectandus accessus Reverendissimi Episcopi.*

VI. *An Capitularibus sic injungendum novum onus Cantus Gregoriani in recitandis Horis Canonicis.*

VII. *An divisio servitii Chori inter Canonicos, & Clerum Cathedralis dietim, & per Turnum sit observanda, in casu &c.*

Non proposita cum sequentibus.

Sess. 25. cap. 13 de Ref.

SPOLETANA QUARTÆ FUNERALIS. Proposita fuit hæc Causa in Congregatione habita *die* 19. *Novembris* 1718. cujus folium dignabuntur EE. VV. reassumere, neque tunc ulla fuit capta resolutio. Fuit reproposita in Congregatione habita *die* 13. *Jan. currentis anni* 1720., & responsum fuit *Dilata, & proponatur exhibitis libris*. Facta fuit exhibitio librorum; quocirca dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An Parocho Ecclesiæ Parochialis S. Nicolai Terræ Montis Leonis debeatur a Patribus Minoribus Conventualibus S. Francisci dicti loci quarta funeralis pro Cadaveribus, quæ tumulantur in eorum Ecclesia, in casu &c.*

II. *An eadem quarta funeralis debeatur a Parocho dictis Patribus pro Cadaveribus, quæ tumulantur in Ecclesia Parochiali, in casu &c.*

Sess. 23. de Ref. cap. 8.

PORTALEGREN. Episcopus Portalegren. in relatione status suæ Ecclesiæ ad Sedem Apostolicam transmissa refert, quod a tempore immemorabili Episcopi Regni Lusitaniæ consueverunt suis subditis conferre primam Clericalem Tonsuram, & Ordines Minores die Veneris post prandium, ante diem Sabbathi Quatuor Temporum; cumque quærat, an collatio primæ Tonsuræ, & Minimorum Ordinum hoc modo facta, licite facta dici valeat, proposita fuit ejus instantia inter summaria precum, & die 2. Dec. anni præteriti dictum fuit, quod proponeretur in folio.

Quoad

Quoad primam Tonſuram, nulla videtur eſſe difficultas, quin eadem conferri poſſit ante diem Sabbathi Quatuor Temporum, & poſt prandium; in Pontificali etenim Romano titulo de Clerico faciendo ſic legitur: *Clericus fieri poteſt etiam extra Miſſarum ſolemnia quocumque die, hora, & loco*, & ad rem proſequuntur *Fagnan. in cap. de eo num.*4. *de tempor. ordinat.*, *Anaclet. ad eumdem titulum Decretal.* §.2. *num.*30.

Quoad Minores Ordines Alexander Papa Tertius in allegato *cap. de eo de tempor. ordinat.* ſtatuit, quod extra jejunia Quatuor Temporum poſſint Epiſcopi Dominicis, aut aliis feſtivis diebus unum, aut duos ad Minores Ordines promovere, *& in Pontificali Romano tit. de Minoribus Ordinibus* ſic legitur: *quatuor Minores Ordines dari poſſunt extra Miſſarum ſolemnia diebus Dominicis, & feſtivis duplicibus, ſed in mane tantum.*

In quo rerum ſtatu, nemo non videt, permiſſum de jure non eſſe conferre Ordines Minores die Veneris poſt prandium ante diem Sabbathi Quatuor Temporum.

At difficultas eſt in conſuetudine, & præſertim immemorabili, uti aſſeritur ab Epiſcopo.

Admittitur a Doctoribus hujus conſuetudinis validitas, & ſubſiſtentia, aſſeruntque, eam non eſſe reprobandam in locis, in quibus a tempore antiquo eſt introducta, & præſertim cum dies Sabbathi cenſeatur incipere a Veſperis feriæ ſextæ, nec ulla adſit neceſſitas, quod Minores Ordines conferantur ſub Miſſæ Sacrificio, vel ut Ordinans jejunus ſit. *Enriquez in ſumma lib.*10. *cap.*12. *§.2.*, *Gobat. tract.8. Theolog. experim. num.*452., *Layman. in cap. de eo num.*4. *de tempor. erdinat.*, *& lib.*5. *Theolog. Moral. tract.*9. *cap.*8. *num.*1., *Piringh. ad dictum titulum Decretal. de tempor. ordinat. ſect.*1. §.9. *ſub n.*77., *Leander. Oper. Moral. tom.*1. *diſput.*11. *de tempor. ordinat. quæſt.*6., ubi quod hæc eſt praxis Hiſpaniarum *Juvenin. de Sacram. quæſt.*8. *de Ritibus Sacram. Ordinis cap.*2. *in fine*, ubi quod hæc eſt praxis Galliarum.

Alii prædictam referunt conſuetudinem, ſed dicunt eam ſibi non placere, utpote contrariam Pontificali Romano *Ricc. in praxi variar. reſol.*273. *num.*1., *Ventrigl. in praxi rerum Eccleſiaſticarum part.*1. *adnot.*44. §. *Unico num.*7.

*Fagnanus in cap. de eo num.*31., *& ſeqq. de tempor. ordinat.* diſtinguit inter publicam ordinationem, ſive generalem, & ordinationem privatam, quæ fit in Cappella, vel in ſecreta Sacriſtia concurrente aliqua neceſſitate, vel utilitate Eccleſiæ, & quoad primam Ordinationem dicit eam eſſe illicitam, ſi fiat die Veneris, non obſtante conſuetudine, & è contra licitam eſſe ſecundam ordinationem, ſi pro ea ſtet conſuetudo, & deinde *num.*40. concludit, quod licet hæc opinio ſit vera, expediret nihilominus ut conſuetudo aboleretur.

His ſtantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An ſuppoſita conſuetudine immemorabili, licitum ſit conferre primam Tonſuram, & Minores Ordines feria ſexta poſt prandium ante diem Sabbathi Quatuor Temporum in caſu &c.

Die

Die Sabbathi 13. Aprilis 1720.

Onnullæ in præcedenti Congregatione habita die 16. Martii 1720. ſuperfuerunt Cauſæ, quæ non fuerunt reſolutæ; dignabuntur itaque EE. VV. dictæ Congregationis folium reaſſumere, & ſequentibus dubiis reſpondere.

Seſſ. 25. cap. 4. de Ref.

ROMANA SUBSIDII DOTALIS.

An Eleonora Catharina Fundati ſit prælativè quoad alias Puellas; & abſque lege Buſſoli admittenda ad ſubſidium dotale, relictum a Petro Nicolao Fantozzio, in caſu &c.

Negativè, & ampliùs.

Seſſ. 24. cap. 12. de Ref.

SANCTI MARCI.

I. *An horarium a Reverendiſſimo Epiſcopo præſcriptum pro horis Canonicis recitandis, & Sacris Functionibus abſolvendis in Eccleſia S. Marci ſuſtineatur, & obſervari debeat.*

II. *An in acceſſu Reverendiſſimi Epiſcopi ad Eccleſiam Cathedralem, & in illius reeeſſu verſus Palatium Epiſcopale ipſe aſſociari debeat a Canonicis, & quomodo.*

III. *An quæſtuatio pro ſuffragio Animarum Purgantium fieri ſolita injungi valeat per Epiſcopum Perſonæ Laicæ.*

IV. *An deputatio Laici in Sacriſtam Cathedralis Eccleſiæ ſuſtineatur.*

V. *An dato aſſueto ſigno per ſonitum Campanæ pro recitatione Officii, ſit expectandus acceſſus Reverendiſſimi Epiſcopi.*

VI. *An Capitularibus ſit injungendum novum onus Cantus Gregoriani in recitandis horis Canonicis.*

VII. *An diviſio ſervitii Chori inter Canonicos, & Clerum Cathedralis dietim, & per Turnum ſit obſervanda, in caſu &c.*

Ad Primum ad Mentem. Ad Secundum affirmativè, & Epiſcopum eſſe aſſociandum à Canonicis habitu Canonicali indutis ab aula Palatii ad Eccleſiam, & ab Eccleſia ad aulam, dummodo Epiſcopus ſit Cappa indutus. Ad tertium affirmativè. Ad quartum, Sacriſtam debere ſaltem eſſe Clericum. Ad quintum affirmativè juxta modum inſinuatum ab Epiſcopo Biſinianen. in ſua relatione,

tione. Ad Sextum affirmativè juxta pariter modum insinuatum ab eodem Episcopo. Ad Septimum, servitium præstandum esse per hebdomadam, & amplius in omnibus.

SPOLETANA QUARTÆ FUNERALIS.

Sess.25. cap. 13. de Ref.

I. *An Parocho Ecclesiæ Parochialis S. Nicolai Terræ Montis-Leonis debeatur a Patribus Minoribus Conventualibus S. Francisci dicti loci quarta funeralis pro Cadaveribus, quæ tumulantur in eorum Ecclesia, in casu &c.*

II. *An eadem quarta funeralis debeatur a Parocho dictis Patribus pro Cadaveribus, quæ tumulantur in Ecclesia Parochiali, in casu &c.*

Ad Primum affirmativè, & amplius. Ad secundum affirmativè, & amplius.

PORTALEGREN.

Sess.23. cap. 8. de Ref.

An supposita consuetudine immemorabili licitum sit conferre primam Tonsuram, & Minores Ordines feria sexta post prandium ante diem Sabbathi Quatuor temporum in casu &c.

Affirmativè quoad primam Tonsuram, & quoad cæteros minores ordines, consuetudinem immemorabilem tolerari posse, sed expedire, ut Episcopus se conformet Pontificali Romano Titulo de minoribus Ordinibus.

SAGONEN. NULLITATIS PROFESSIONIS.

Sess.25. c.15. de Regul.

Frater Dominicus Franciscus de Lama natus die 8. *Julii anno* 1991. professionem Regularem emisit in Religione Minorum Reformatorum S. Francisci *die* 10. *Decembris* 1706. quam etiam ratificavit *die* 8. *Decembris* 1711.; Cumque alias in hac Sacra Congregatione insteterit pro concessione restitutionis in integrum, deprehensum fuit, quod licet nulla esset difficultas quoad nullitatem professionis, utpote emissæ ante decimum sextum annum completum, contra literam Sacri Concilii Tridentini *Sess.25. c.15. de Regul.*, non ob hoc tamen esse poterat locus restitutioni in integrum, ex quo accesserat ratificatio, cum positiva scientia in ratificante, quod professio erat nulla ratione ætatis, ad terminos *Textus in cap. significatum de Regularibus*.

Ad removendum obstaculum ratificationis, Frater Dominicus Franciscus probationem assumpsit, quod ratificatio nulla fuerat utpote emissa propter vim, & metum cadentem in costantem Virum, sibique incussum à Laurentio fratre, qui, pugione ad pectus admoto, ipsum induxit ad ratificandum.

Cumque in hujus facti comprobationem allatum fuerit ipsius Laurentii testimonium, qui stimulis conscientiæ, & exhortationibus Missionariorum permotus, rem totam aperuit, non obstante, quod, ut ipse inquit, sciret sibi futurum esse præjudicialem egressum Fratris Dominici a Religione,

propter divisionem bonorum Paternorum, quam ille post egressum prætendere posset, aliique duo testes superadderentur deponentes de auditu, propositum fuit in Congregatione habita *die* 4. *Februarii* 1719. consuetum dubium, *an sit concedenda restitutio in integrum in casu*, & responsum fuit *dilata, & coadjuventur probationes, & Episcopus procedat prout de Jure contra Laurentium Fratrem Oratoris*.

In hujus rescripti executionem, datæ fuerunt literæ ad Episcopum, & cum in Urbe adessent nonnulli Religiosi, qui juxta ordinem Sacræ Congregationis poterant coadjuvare probationes, *die* 4. *Martii* 1719. responsum fuit, *Emo Urbis Vicario, qui dignetur nomine S. Congregationis recipere examen formale Testium*, examinatisque binis Religiosis, tunc commorantibus in Conventu S. Francisci ad Ripam, ex quorum dictis resultavit Fratrem Dominicum fuisse adactum per vim, & metum sibi ut supra, a Fratre illatum, ut ipse Frater Dominicus Franciscus factum exponendo sæpius cum ipsis fuerat conquestus, proposita iterum fuit ejus instantia super restitutione in integrum in Congregatione habita *die* 5. *Augusti* 1719. sed cum literæ Episcopi Sagonensis adhuc non supervenissent, responsum fuit *dilata, & dentur litteræ urgentiores*.

Supervenerunt interea litteræ prædicti Episcopi, una cum serie actorum ab eodem gestorum. Porro ex illis habetur, primo, quod citatus fuit Laurentius, illique fuit assignatus terminus dierum novem, trium pro prima, trium pro secunda, & trium pro tertia Canonica monitione, ad comparendum, & ad deducendam causam quare non deberet declarari excommunicatus ob violentiam exercitam adversus Fratrem Dominicum ad effectum extorquendi ab eodem ratificationem Religiosæ professionis.

Secundo, quod Laurentius intra terminum sibi assignatum comparuit, suumque peccatum sequentibus verbis exposuit, *esso supplicante genuflesso a suoi piedi confessa il fallo da lui commesso nella sua depositione d'avere esso constituito forzatamente, anche con mano armata violentato in compagnia di Frà Valentino Laico Reformato suo Cugino Carnale*, qui jam defunctus est, *il Sacerdote Frà Domenico Francesco suo fratello fino dall'anno* 1711. *del mese di Decembre, nel tempo che detto Frà Domenico Francesco suo Fratello era Chierico Minorista di detta Religione de' Riformati à dover'esso ratificare nel termine delli cinque anni la Professione del suo Noviziato, ma questo esso povero Oratore fece solo, perchè il Laico Frà Valentino suo cugino carnale l'induße a fare questa risoluzione, acciò detto Frà Domenico Francesco suo fratello non si spogliaße dell'Abito di S. Francesco, quale aveva vestito gl'anni avanti, e ne sarebbe restato diffamato non solo detto Frà Domenico Francesco, ma anche la famiglia d'esso Oratore, come altresì, perchè di quella poca zenda, ch'esso supplicante avea di quel tempo, se si vestiva di detto Abito suo fratello, ne restava povero colla sua famiglia esso supplicante*, & post deductam, & allegatam ignorantiam, quod imposita esset excommunicationis pœna adversus eos, qui cogunt aliquem ad emittendam professionem regularem, sic concludit, *pertanto prostrato a suoi piedi, o alla Santa Sede Apostolica, alli quali ne domanda il perdono, e li supplica perdonarli il suo fallo, e quando fosse caduto in alcuna censura lo supplica dell'assoluzione di essa, con aver commiserazione di non esser caduto volontariamente in alcuna offesa contra la sua anima*.

Adduntur depositiones ad perpetuam trium aliorum Religiosorum, qui *die* 31. *Oct.* 1719. retulerunt se pluries audivisse Fr. Dominicum conquerentē de

de nullitate tam professionis, quam ratificationis, quinimo alter ex eisdem subdit, se violentiæ lamentationes intellexisse ab ore Fratris Dominici die immediate sequenti, seque tunc obviam habiusse Laurentium Fratrem, *e ripresolo della forza, che aveva fatto al detto Fra Domenico Francesco, esso rispose primieramente, che non sapeva quello che dicevano, e poi ci confessò il tutto scusandosi però che ne fu causa il detto Frà Valentino*, de quo supra habitus est sermo *mentre lo mandò a chiamare per Vomo a posta, e lo stimolò à cio fare*.

Hæc sunt in Causa, adeoque dignabuntur EE. VV. decernere.

An sit concedenda restitutio in integrum in casu.

Affirmativè.

BURGEN. Adelesmus Antonius de Cardenas nomen dedit in Civitate Burgensi Religioni Carmelitarum Discalceatorum, sed ob Regulæ rigorem, ab eadem recessit, antequam professionem emitteret, & receptus fuit in Religionem Clericorum ministrantium Infirmis, in qua nedum professionem Regularem emisit, sed etiam omnes Sacros Ordines suscepit, in quibus ulterius ministravit. *Sess. 25. cap. 19. de Regul. & Monial.*

Quia vero Superioribus Clericorum Regularium licet interrogatus non aperuit circumstantiam, quod fuerat antecedenter receptus in Religionem Carmelitarum Discalceatorum, professio ab ipso emissa habita fuit uti nulla, idemque fuit a Religione ejectus cum approbatione etiam Patris Generalis, & ejectioni accessit declaratio, quod suspensionem incurrerat, & irregularitatem.

Adelesmus a Religione, uti diximus, ejectus supplicavit Sanctissimo Domino Nostro pro relaxatione suspensionis, & pro dispensatione ab irregularitate, precibusque remissis ad hanc Sacram Congregationem, de more responsum fuit, quod audiretur Pater Generalis: cumque ipse fuerit in sensu, quod annui posset petitis, proposita fuit instantia inter summaria precum *die 16. Martii 1720.* & dictum fuit, quod poneretur in folio.

Quoad nullitatem professionis, ipsa deducitur ex Constitutionibus Clericorum Regularium ministrantium Infirmis pag. 25. & seqq., ubi sic legitur, *si escludono principalmente ec. chi avesse portato l'abito di qualunque Religione o Congregazione, eccettuate le Militari, vivendo in esse anche per breve tempo. Niun Superiore di qualunque Grado, o Dignità sotto pena della privatione di voce attiva, e passiva, e di tutti gl' offizii, onori, essenzioni, prerogative, ed' inabilità perpetua da incorrersi ipso facto, possa ammettere, o dar licenza, che sia ammesso al noviziato, e molto meno alla professione solenne alcuno degl' esclusi per vigore della presente Constituzione, ed in caso di attentato contrario, siano nulli, ed invalidi tutti gl'atti, tutto cio per mancanza del consenso necessario della Religione, a nome di cui si dichiara presentemente, che non intende acconsentire giammai a tali atti, senza questa tacita condizione, che non osti alcuno degl'impedimenti accennati*.

Quoad suspensionem, incursus in illam desumitur ex nullitate professionis religiosæ, cessante etenim ejus validitate, Orator fuit sine titulo ad Sacros Ordines promotus, & sic suspensus remansit.

Absque eo quod quidquam referat, quod juxta hujus Sacræ Congregationis sententiam, dispositio Sacri Concilii Tridentini *sess. 21. cap. 2. de Reform.*, in qua adversus Ordinatos sine titulo innovantur pœnæ antiquorum Canonum,

num, non est intelligenda, quoad Canones a Gratiano relatos *in Canone neminem, & in Canone Sanctorum dist.* 70., in quibus sic ordinatis imponitur pœna suspensionis, sed tantum, quoad Decretalem Innocentii Tertii in *Cap. cum secundum de Præbendis, & dignitatibus*, in qua decernitur, quod Ordinato ad Sacros Ordines sine titulo, Episcopus, qui ordinavit, aut ejus in Episcopatu successor; tenetur in necessariis providere, usquequo titulum obtineat; sententia hæc siquidem huius Sacræ Congregationis non procedit quoad illos, qui Episcopum ordinantem deceperunt, ostendendo se habere titulum congruum, quando non habebant; cum in hac facti specie sic Ordinati etiam post Concilium Tridentinum remaneant suspensi, uti docte de more ostendit *Fagnan. in Cap cum secundum a num.63. usque ad finem de Præbendis, & Dignitatibus*, de cujus circumstantiæ interventu non videtur hic, & nunc dubitari posse, cum Episcopus Ordinans supposuerit Oratorem esse verè professum, & Orator ipse in precibus Sanctissimo Domino nostro exhibitis ingenue confessus sit, se sciviſſe, & se a suis condiscipulis audiviſſe, quod reticendo prœviam habitus alterius Religionis assumptionem, emissurus esset professionem nullitatis vitio laborantem, *benche sapesse per averlo inteso da suoi Condiscepoli, che qualunque avese preso l'abito in altra Religione sarebbe nulla la professione in questa.*

Demum quoad irregularitatem, clarus est ejus incursus, cum in Sacris Ordinibus, a quorum exercitio erat Adelesmus suspensus, sæpius ministraverit; ut probat Textus *in cap. primo de sententia, & re judicata in 6., & in cap. pariter primo de sententia excommunicationis 6.*

Transeundo ad gratiæ, pro qua exoratur, motiva, Orator dicit se esse redactum ad statum omnino miserabilem cum ex una parte ad Religionem redire non possit, & ex alia parte characterem habeat Sacerdotalem, nec habeat modum, quo vivere possit, nisi sibi ex Apostolica benignitate suspensio relaxetur, & dispensatio super irregularitate concedatur.

Hæc dicta sint, ut Eminentissimi Patres perspectam habere valeant nullitatem professionis, suspensionem, & irregularitatem Oratoris, necnon motiva, quæ afferuntur pro gratiæ concessione. Quia vero meum est reverenter insinuare quidquid in Regestis Sac. Congregationis reperitur; & alia adfere, quæ facere possunt ad rem, & præsertim quando, provt in casu, nullæ distribuuntur scripturæ, non levis excitari potest controversia circa validitatem ejectionis Adeselmi a Religione Clericorum ministrantium Infirmis, non obstante nullitate professionis supra exposita, cum ejectio facta dicatur a Superiore Collegii, una cum approbatione Patris Generalis in Urbe commorantis, quando videbatur, eam fieri debuisse servatis servandis, hoc est non a solis Superioribus Religionis, sed a Superiore Regulari, unacum Ordinario, juxta præscripta a Sacro Concilio Tridentino *Sess. 25. cap. 19. de Regul. & Monial.*

In una Eremitarum Camaldulensium Professionis 23. *Januarii 1666. lib. 25. decret. fol.* 18. proposita fuerunt hæc dubia.

I. *An si quando comperiatur, Novitium ex præscripto Constitutionis interrogatum adversus ipsam commisisse impedimentum occultando, possit idem Novitius post emissam professionem per Superiorem expelli.*

II. *An vero in hac facti quoque specie servanda sit forma Decreti in Cap. 19. sess. 25. de Regul.*, & Sacra Congregatio censuit *posse expelli, sed servata forma decreti Sacri Concilii in cap. 19. sess. 25. de Regul.*

Item in una Cosentina nullitatis professionis 2. *Julii 1674. lib. 28. decret. fol.*

fol. 311. *& seqq.* in qua agebatur de quodam Cappuccino ejecto per sententiam Superioris Regularis ex Causa mox insinuata, proposita fuerunt hæc dubia.

I. *An dictus Frater Leo fuerit a Religione legitimè dimissus.*

II. *An eidem liceat Vxorem ducere.*

Et Sacra Congregatio *ad utrumque negativè respondit.*

Solemnis tandem fuit disputatio in una Neapolitana 15. *Novembris* 1653. *lib.* 19 *decret. fol.* 282. *a tergo*, ubi sic legitur *Sacra, &c. audito Procuratore Religionis Carmelitarum Discalceatorum S. Theresiæ ore, & scriptis, necnon Constitutionibus dictæ Religionis, ac aliis deductis mature perpensis, censuit dimissiones, & ejectiones Professorum a Religione quæ ab eadem Religione fiunt ex Capite illegitimitatis, vel ex alio defectu, fieri debere conjunctim coram Ordinario, & Superiore Regulari Loci ad præscriptum S. Concilii cap.* 19. *Sess.* 25. *de Regul., ideoque sententiam cum processu super dimissione, & ejectione Fratris Caroli Mariæ a Jesu ab ipsis Regularibus latam minime sustineri.*

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An sit concedenda relaxatio suspensionis, necnon dispensatio ab irregularitate, vel quomodo sit providendum in casu &c.

Dilata, & Adelesmus redeat ad Religionem, & ejectio fiat, quatenus fieri velit ser. ser. à Superiore unacum Ordinario.

FIRMANA JURISDICTIONIS. Curia Archiepiscopalis Firmana confectionem assumpsit Criminalis Processus, sub obtentu illicitæ negociationis contra Nicolaum Picininum Canonicum Ecclesiæ S Victoriæ, exortaque idcirco controversia inter Curiam prædictam, & Promotorem Fiscalem Abbatialis Curiæ Farfensis, qui contendit ad se dicti processus confectionem pertinere, controversiæ cognitio ab Auditore Sanctissimi ad hanc Sacram Congregationem remissa fuit. *Sess.* 7. *cap* 14. *de Refor*

Fundamentum Promotoris Curiæ Abbatialis in hoc potissimum residet, quod a Summo Pontifice Urbano Octavo Monasterium S. Victoriæ sic fuit a dicto Pontifice dispositum, *easdem vero Collegiatas Ecclesias, ac eorum futuros Priores, Canonicos Sacristanos, Clericos, aut alios eisdem inservientes cum eorum rebus, bonis, juribus, & pertinentiis universis, visitationi, correctioni, & omnimodæ jurisdictioni dicti Francisci Cardinalis, ac pro tempore existentis Commendatarii Farfen. & S. Salvatoris Monasteriorum supponimus, & subjicimus; quodque in iisdem Ecclesiis universa, & singula, quæ locorum Ordinarii in propriis Ecclesiis facere possunt, seu debent, idem Franciscus Cardinalis &c. Successores Commendatarii &c. facere possint, & debeant, perpetuo decernimus, & declaramus.*

Haud urgente, quod, hic, & nunc non agitur de delicto commisso intra septa Collegiatæ, sed extra Collegiatam, quasi quod hinc inferri possit, consectionem processus pertinere debere ad Curiam Archiepiscopalem Firmanam, tum quia juxta antiquiores Summorum Pontificum Constitutiones, & signanter juxta illam Gregorii Noni, Archiepiscopus Firmanus nullam potest exercere jurisdictionem in Ecclesiis Farfensibus, & in earum personis, tum quia procedendo ad tramites erectionis Monasterii S. Victoriæ in Collegiatam, si Canonici remanent subjecti omnimodæ correctioni, & juris-

jurisdictioni Abbatis Farfensis, si iidem amplissima fruuntur personali exemptione, confectio processus ad alium spectare non potest, quam ad Eminentissimum Abbatem, cum hæc intercedat differentia inter exemptionem localem, & exemptionem personalem, quod in primo casu delinquens extra locum punitur ab Ordinario, secus autem se habet res in secundo casu, cum in hoc nec ratione delicti commissi, aut contractus initi, aut rei sitæ extra locum exemptum, exemptus conveniri valeat coram Ordinario, uti tnterpretando Textum Innocentii Quarti *in Cap. volentes de privilegiis in 6.* innovatum a Concilio Tridentino *sess. 7. cap. 14. de Reform.*, bene adnotarunt *Franc. in citato cap. volentes num. 2.*, *Barbosa num. 3.*, *Passerin. num. 7. & 8. de privilegiis in 6.*

Multoque magis cum Curia Abbatialis processus aliquando confecerit Criminales adversus Canonicos hujus ejusdem Collegiatæ propter delicta extra Collegiatam commissa.

Excipit e contra Curia Archiepiscopalis Firmana, quod licet Canonici Ecclesiæ Collegiatæ sint in sequelam Bullæ Urbani octavi exempti ab Ordinaria Archiepiscopali juridictione, debent nihilominus in casu contractus, vel delicti comissi extra ambitum Ecclesiæ, & sic in loco non exempto, sed in loco suæ jurisdictioni suppositio, coram se conveniri, & a se puniri, urgente videlicet allegata constitutione Innocentii Quarti *in cap. volentes de privilegiis in 6.*, ibi, *volentes libertatem, quam nonnullis Apostolica Sedes privilegio exemptionis indulsit, sic integram observari, ut illam alii non infringant, & ipsi ejus limites non excedant, declaratione irrefragabili deffinimus, quod quantumcumque sic exempti gaudeant libertate, nihilominus tamen ratione delicti, sive contractus, aut rei, de qua contra ipsos agitur, rite possint coram locorum Ordinariis conveniri, & illi quoad hoc suam in ipsos jurisdictionem, prout jus exigit, exercere*; dictet enim Innocentianæ Constitutionis dispositio sibi vindicat locum in exemptione concessa personis propter locum, & in quacumque alia exemptione, licet amplissimis verbis concepta, uti ex sensu hujus Sac. Congregationis firmavit Rota *in Baren. Jurisdictionis 20. Maji 1603. sub num. 3. coram bon. mem. Verospio impressa apud Marchesan de commiss. parte prima §. 2. pag. 1069. & decis. 165. num. primo, & seqq. parte 7. Recent.*

Ad partes positis actibus in contrarium allegatis a Curia Abbatiali Farfensi, cum Curia etiam Archiepiscopalis pluries ratione delicti extra Collegiatam commissi, processerit adversus Canonicos Ecclesiæ Collegiatæ, & in conflictu auctuum prævalere debeant *illi*, qui gesti sunt ab Archiepiscopo, aliis, qui ab Abbatibus pro tempore facti sunt.

Ex his autem, & ceteris a Scribentibus hinc inde afferendis, dignabuntur EE. VV. decernere.

An Reverendissimus Archiepiscopus Firmanus possit procedere, & Jurisdictionem Ordinariam exercere contra Personas, & Canonicos Collegiatæ Ecclesiæ S. Victoriæ subjectæ Abbatiæ Farfen. in casu contractuum, & delictorum factorum, & commissorum respective extra septa dictæ Collegiatæ, in casu &c.

Negative.

Sess. 25. de Refor. c. 4.

SANCTI SEVERINI APPLICATIONIS LEGATI. Carolus Scaccia in ultimo, cum quo decessit, testamento, dispositi, quod Defunctis Laura Catharina, Maria, & Felice de Peverozzis, ex suæ hæreditatis asse solverentur

rentur Congregationi Patrum Oratorii S. Philippi Nerii scuta 100. monetæ Romanæ, cum onere annuarum Missarum duodecim, ac subministrandi ceram, & Sacra utensilia Rectori pro tempore cujusdam Cappellaniæ Laicalis, quam idem Testator erigi mandaverat in Ecclesia dictorum Patrum, *item dopo la morte degl' Eredi usufructuarii lascio jure legati alla Chiesa, e Congregazione di S. Filippo scudi cento in denaro, o censi, con obligo perpetuo a Padri di detta Congregazione di una Messa il mese, e somministrare al Cappellano della mia Eredità paramenti, e quanto è necessario per celebrare la S. Messa.*

Patres Oratorii excessivo Missarum numero gravati, prædictum legatum se renuntiare velle professi sunt, exhibitaque a Rectore Seminarii Clericorum SSmo D. Nostro supplicatione, ut favore ejusdem seminarii fieret applicatio legati, cum onere tamen celebrare faciendi duodecim Missas a Testatore relictas in Ecclesia Cathedrali, quæ non longe distat ab eodem Seminario, fuerunt preces remissæ ad hanc Sac. Congregationem.

Juxta morem scriptum fuit Episcopo pro informatione, qui respondit æquam sibi videri Seminarii petitionem, tum quia Seminarium summa indigentia laborat, itaut quatuor vicibus clausum, & quatuor vicibus apertum fuerit ab Episcopis pro tempore, absque spe eidem providendi per unionem Beneficiorum, cum Beneficia in Diœcesi non reperiantur, tum quia celebrationi Missarum a Testatore relictarum, bene consulitur juxta modum a Rectore Seminarii insinuatum.

Proposita itaque inter Summaria precum *die* 4. *Febr.* 1719. Seminarii supplicatione, rescriptum fuit *ad mentem*, & mens fuit quod exquireretur, an Patres Oratorii non solum Missas pro se ipsos celebrare nollent, sed an ulterius nollent, quod Missæ in eorum Ecclesia celebrarentur; habitaque à Patribus responsione, quod ipsi legatum prædictum, nec primo, nec secundo modo acceptare intendebant, proposita iterum fuit instantia Seminarii *die* 1. *Aprilis* 1719. & rescriptum fuit *pro gratia*, & in hujus rescripti executionem, Episcopus *die* 14. *ejusdem mensis* applicavit Seminario Legatum, & demandavit, ut onus Missarum adimpleretur in Ecclesia Cathedrali, & Joannes Antonius Machinellus Cappellanus Cappellaniæ à Testatore institutæ, & ab eodem Testatore nominatus, protestatus est se nolle impugnare prædictam applicationem factam favore Seminarii.

Applicationis tamen Legati impugnationem, quam recensitus Cappellanus protestatus est se facere nolle, Hieronymus Talpa formiter assumpsit, exhibitoque supplici libello, in quo exposuit, se nedum esse Executorem Testamentarium Caroli Scacciæ, sed etiam esse una cum tota sua domo vocatum ad Cappellaniam, seque idcirco exorare, ut legatum a Patribus S. Philippi renuntiatum, & juxta rescriptum hujus Sac. Congregationis applicatum Seminario, applicetur Cappellaniæ, tum quia Cappellania est hæres Universalis Testatoris, & legata de jure accrescunt hæredi, tum quia Cappellanus, qui tenetur ad celebrandum duas Missas qualibet hebdomada in Ecclesia dictorum Patrum, bene potest ad tramites voluntatis Testatoris alias duodecim Missas ex legato descendentes in eadem Ecclesia celebrare, & tandem quia non fuit impositum, nec imponi potest onus Seminario subministrandi Cappellano paramenta, vinum, ceram, & alia utensilia, uti in executionem voluntatis prædicti Testatoris, Patres S. Philippi Nerii facere debuissent, si legatum acceptassent, proposita fuit ejusdem Hieronymi instantia in Congregatione habita *die* 20. *Maii* 1719., & rescriptum fuit, *quod iterum proponeretur*,

Cum-

Cumque difficultatibus a dicto Hieronymo Talpa propositis, defensor Seminarii occurrat in scriptura per manus circumferenda, asserendo, primo quod jus accrescendi favore hæredis, quod habet locum in legatis profanis, non applicatur Legatis Piis, in quibus Sedes Apostolica succedit, & quæ per organum hujus Sac. Congregationis de dicto legato dispositi, secundo, quod onus subministrandi utensilia Cappellano impositum Patribus S. Philippi Nerii innotuit huic Sac. Congregationi, quæ eodem minime obstante, statuit legatum esse Seminario applicandum, & tertio quod non subsistit in facto, Testatorem voluisse, ut Missæ duodecim celebrarentur in Ecclesia Patrum S. Philippi Nerii, uti dicitur colligi ex verbis supra recensitis, Causa reproponitur, & onus erit EE. VV. decernere.

I. *An sit recedendum à gratia applicationis Legati favore Seminarii, & quatenus affirmativè.*

II. *An sit locus unioni legati favore Cappellaniæ ordinatæ à quodam Carolo Scaccia, in casu &c.*

Negativè, & ampliùs.

Sess. 25. de Ref. cap. 4. FANEN. REDUCTIONIS MISSARUM. Sebastianus de Arnolphis *anno* 1496. suos universales hæredes gravavit, ut in Ecclesia Cathedrali Sacellum construerent sub Invocatione SS. Corporis Christi, & illud dotarent in Florenis 100. investiendis in bonis stabilibus, quorum redditus pro ejusdem Sacelli officiatura inservire deberent, & paulo post Michael Angelus Arnolphus Sebastiani frater eidem Cappellæ reliquit alios Florenos 50. in bonis stabilibus pariter investiendos.

Vincentius de Arnolphis cupiens, pias Sebastiani, & Michaelis Angeli Patris, ac Patrui respective voluntates executioni demandare *anno* 1554. devenit ad transactionem cum Canonicis ejusdem Ecclesiæ Cathedralis, & se obligavit quoad usque dictos Florenos 150. persolvisset, tradere quolibet anno Canonicis Florenos septem constituens summam scutorum trium, & obulorum octo monetæ Romanæ, & è contra Canonici promiserunt, & sese obligarunt perpetuis futuris temporibus celebrare in eadem Cappella tres Missas qualibet hebdomada, ac annuum Officium mortuorum cum Missa cantata, solitisque orationibus, & commemorationibus pro animabus mortuorum, & vivorum Domus de Arnolphis, hoc superaddito speciali pacto, quod cessantibus Canonicis in celebratione dictarum Missarum, & Officii, licitum esset Vincentio, ejusque hæredibus easdem Missas celebrari facere per alios Sacerdotes, etiam quod non essent de dicta Ecclesia.

In vim hujus pacti, Canonici protestati sunt, se nolle inposterum continuare in celebratione Missarum, attenta tenuissima eleemosyna, quæ vix ascendit ad obulum unum pro qualibet Missa, quando in Diœcesi Fanen. eleemosina manualis est unius julii pro qualibet; cumque hanc protestationem intimassent Antonio Arnolpho hæredi Vincentii transigentis, idem ægre ferens hujus oneris in se assumptionem, eosdem Canonicos provocavit ad A.C. Gentilem, sub obtentu pendentiæ litis usque ab anno 1664. coram A.C. Areosto, sed cum Auditor SSmi controversiam quoad reductionem Missarum remiserit ad hanc S. Congregationem, post auditum de more Ordinarium, omnia prædicta confirmantem, & consulentem pro reductione Missarum, proposita fuit Capituli instantia inter Summaria precum, sed Antonio Arnolpho exorante, ut sibi permitteretur sua jura deducere, responsum fuit quod Causa poneretur in folio. Ex

Ex ſupplici libello tunc ab Antonio exhibito deducitur, ejus fundamentum pro reductione deneganda, conſiſtere potiſſimum in hoc, quod agitur de miſſis per contractum acceptatis, in quibus Sac. hæc Congregatio reductionem concedere non conſuevit, & multo magis cum contractus fuerit executioni mandatus per longiſſimum temporis ſpatium, & cum nulla contigerit immutatio, ex quo eadem ſumma, quæ ab initio in pactum fuit deducta, ut ſolveretur, ſemper fuit perſoluta, & in præſenti perſolvitur.

Excipit è contra Capitulum, quod contractus eſt ad iniquitatem redactus, & ad læſionem enormiſſimam, in quo rerum ſtatu nunquam denegatur reductio, etiam ſi res ſit de miſſis per contractum acceptatis; Pro ſolis etenim ſcutis tribus, & obulis octo Capitulum ſe obligavit ad celebrationem trium Miſſarum hebdomadalium, unacum Miſſa ſolemni, & Officio mortuorum, quando eleemoſyna Miſſæ manualis eſt unius julii pro qualibet, uti ſupra dictum fuit, non computatis utenſilibus, itaut ſcuta *16. & obuli 60.* requirantur pro dictarum Miſſarum celebratione. necnon pro Miſſa cantata.

His ſtantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An, & quomodo ſit facienda reductio Miſſarum in caſu &c,

Dilata.

Die Sabbathi 27. Aprilis 1720.

PRÆNESTINA JURISDICTIONIS. Promotor Fiſcalis Curiæ Epiſcopalis Prænestinæ contendit, jurisdictionem in Monaſterio S. Mariæ Angelorum dictæ Civitatis pertinere ad Eminentiſſimum Ordinarium, & non ad Eminentiſſimum Cardinalem dicti Monaſterii Protectorem. *Seſſ. 25. de Reg. cap. 5.*

Fundamenta Promotoris Fiſcalis ſunt ea, quæ ſequuntur. Primum conſtituitur in juris diſpoſitione, juxta quam omni, & ſingula Monaſteria tum virorum, tum mulierum ſubduntur juriſdictioni ordinariæ, niſi auctoritate Apoſtolica probentur exempta.

Secundum in fundatione Monaſterii S. Mariæ Angelorum de quo nunc agitur; ad ſupplicationem etenim Julii Cæſaris Columnæ Prænestinorum Principis, Cardinalis Marcus Antonius Columna Prænestinus Epiſcopus conceſſit licentiam pro erectione ejuſdem, ſed cum explicita conditione, quod Monaſterium, & Moniales eſſe deberent ſub cura, viſitatione, correctione, gubernio, & ſuperioritate ipſius Cardinalis, & pro tempore exiſtentis Epiſcopi Prænestini, quinimmo cum tunc erectio Monaſterii non fuerit executioni mandata, & idem Franciſcus Princeps Columna novas pro erectione exhibuerit preces S. Mem. Paulo V., Pontifex nedum approbavit erectionem ad formam conceſſionis præcedenter obtentæ per Organum Cardinalis Epiſcopi, ſed ulterius Monaſterio erigendo Eccleſiam S. Mariæ de Trullo, quæ erat de Jurepatronatus memorati Principis, univit, repetita conditione, quod Moniales perpetuo re-

manere deberent ſub cura, viſitatione, correctione, & ſuperioritate ipſius Ordinarii, quæ eadem conditio appoſita etiam fuit in ſententia lata à Vicario Generali Prænestino tanquam Delegato Apoſtolico, ſuper valida, & legitima inſtitutione, & erectione Monaſterii.

Tertium fundamentum deſumitur ab obſervantia, licet enim Summi Pontifices Monaſterio S. Mariæ Angelorum Protectores aſſignaverint, Ordinarii nihilominus non deſtiterunt ſuam in eo exercere jurisdictionem, tum illud viſitando, tum approbando contractus in ſequelam reſcriptorum S. Congregationis Epiſcoporum, & Regularium, quæ eorum executionem commiſit non Cardinalibus Protectoribus, ſed vel Cardinalibus Epiſcopis, vel eorum Vicariis.

Quartum ſtat fundamentum in his, quæ jure delegato conceduntur Ordinariis a Sacro Concilio Tridentino *Seſſ.25. de Regul. cap.5.* circa clauſuram Monialium, & ab aliis Conſtitutionibus Apoſtolicis, & Sacrarum Congregationum reſcriptis, non obſtante etiam Monaſteriorum exemptione; Titulus etenim Delegati ſuperadditus a Sacro Concilio Tridentino non dat Ordinariis jurisdictionem novam, ſed eſt excitativus antiquæ, & præexiſtentis, & inventus fuit, ne prætextu exemptionis ſubditi ſe ſubtraherent ab Ordinaria Epiſcopali Jurisdictione.

Nec idem Promotor Fiſcalis putat quidquam obeſſe poſſe, vel auctoritatem Eminentiſſimi Protectoris ipſi de jure competentem, vel Brevia eidem conceſſa, vel actus ab eodem exercitos,

Non auctoritatem ipſi de jure competentem, quia Protectores de jure nullam habent jurisdictionem, ſed ſolam aſſiſtentiam; poſt editam potiſſimum Conſtitutionem 25. S. Mem. Innocentii XII. moderatoriam facultatum, quas Ordinum Protectores ſibi competere aſſerebat,

Non brevia Summorum Pontificum, quia clauſulæ in illis appoſitæ *cum omnibus, & ſingulis facultatibus, jurisdictionibus, privilegiis, honoribus, & oneribus ſolitis, & conſuetis, quibus alii hujuſmodi Monaſteriorum Protectores, qui pro tempore fuerunt de jure, uſu, conſuetudine, aut privilegio, & conceſſione Apoſtolica uſi ſunt, & uti quomodolibet potuerunt*, non operantur, niſi à Cardinali Protectore oſtendatur ſibi ex privilegio, & conceſſione Apoſtolica, aut ex uſu undequaque legitimo, & munito bona fide, tituloque præambulo, & ſcientia, & permiſſione Cardinalium Epiſcoporum, aliquam fuiſſe quæſitam auctoritatem, aut jurisdictionem,

Atque de facto cum S. Mem. Urbanus Octavus conſimile protectionis Breve conceſſiſſet Clar. Mem. Card. Franciſco Barberino Seniori, idemque bene agnoviſſet, nullam ſibi in dicto Brevi conceſſam fuiſſe jurisdictionem, eidem Summo Pontifici ſupplicavit pro conceſſione alterius Brevis pro obtinenda licentia eligendi in confeſſarium Monaſterii Monialium aliquem Presbyterum ab Ordinario approbatum,

Cumque novum breve ab Urbano Octavo fuerit dicto Cardinali conceſſum, *non obſtantibus Conſtitutionibus Apoſtolicis, quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, atque de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus.*

Tria ſunt, quæ a dicto Promotore Fiſcali inferuntur, primum eſt, non ſufficere pro aliqua jurisdictione attribuenda Breve generalibus verbis ſupra expreſſis conceptum; ſecundum non poſſe Eminentiſſimum Dominum Cardina-

dinalem Franciſcum Juniorem aliquod juvamen recipere a Brevi conceſſo Cardinali Franciſco Seniori utpote munito clauſula *pro illa vice dumtaxat*: tertium, non eſſe ad effectum, de quo agitur, alicujus roboris, & momenti quæcumque Brevia eidem Cardinali Franciſco Juniori conceſſa, cum in illis non adſit derogatio Sacri Concilii Tridentini Conſtitutionum Apoſtolicarum, & legum fundationis, & erectionis Monaſterii.

Remanent actus a Cardinalibus Protectoribus exerciti, ſed Promotor Fiſcalis contendit, eos non eſſe attendendos, aut quia non probatur, quod fuerint facti cum ſcientia, & patientia Ordinariorum, aut quia non habent aſſiſtentiam tituli, aut quia in conflictu actuum, ſemper prævalent illi, qui facti ſunt ab Ordinariis.

His ſtantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An in Monaſterio S. Mariæ Angelorum Civitatis Præneſtinæ competat juriſdictio Eminentiſſimo Ordinario, ſive potiùs Eminentiſſimo Barberino, in caſu &c.

Proponatur in prima poſt proximam, etiam unica.

ALBANEN. Extat in Civitate Albani Monaſterium Monialium Ordinis S. Franciſci ſub Invocatione Sanctiſſimæ Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis, quod fuit fundatum à Claræ Mem. Principiſſa Catharina Sabella in ſequelam Brevis ipſi conceſſi a Sanctæ Mem. Urbano Octavo, quod fuit directum Cardinali Borgiæ tunc Epiſcopo Albani, & in allegato Urbani Brevi habentur hæc verba, *inſuper Monaſterium ſic erigendum, & inſtituendum, poſtquam erectum, & inſtitutum fuerit, illiuſque Abbatiſſam, ſeu Prioriſſam, & Moniales, ac perſonas quaſcumque earumque bona, gubernio, & regimini, adminiſtrationi, correctioni, viſitationi, obedientiæ, ſuperioritati, & omnimodæ juriſdictioni tuæ, & pro tempore exiſtentis Epiſcopi Albanen, ſimiliter, & perpetuò ſubmittas, & ſubjicias, &* ultra redditus a Principiſſa aſſignatos pro alimoniis Monialium, & ceteris expenſis, eadem promiſit *in perpetuum manutenere Monaſterium de uno Sacerdote pro Cappellano, & Confeſſario Monialium, & de uno Factore, ſeu Miniſtro pro ſervitio ejuſdem Monaſterii idoneis, & approbandis ab Eminentiſſimo Domino Cardinali Borgia, & ab Epiſcopo Albanen pro tempore, ac à Monialibus, & in eventum non manutentionis, voluit teneri ad dictam ſolutionem ſcutorum* 100. *monetæ, ultra dicta ſcuta* 300. *Auri, quæ ſint pro taxa ſalarii dicti Confeſſarii, & Factoris, & pro prædictis ſe, ac bona ſua obligavit, & hipothecavit.* *Seſſ. 25. de Regul. cap. 5.*

In horum ſequelam putat Eminentiſſimus Dominus Cardinalis Paulucius Epiſcopus Albanen, ad ſe tanquam ad Ordinarium pertinere jurisdictionem in dicto Monaſterio Monialium, eòque fortiùs cum Epiſcopi Prædeceſſores ſæpius illud viſitaverint, & in eo exercuerint actus jurisdictionis, & Sac. Congregatio Epiſcoporum, & Regularium in caſus contingentia, ſæpius direxerit executionem ordinum, & decretorum, tum pro introducendis Monialibus, & Educandis, tum pro approbatione contractuum, Cardinalibus Epiſcopis Albanen, aut eorum Vicariis.

Abſque eo quod juriſdictio attributa dici valeat Cardinalibus Protectoribus, tum quia in Brevibus Protectionum non adeſt derogatio, his quæ fuerunt ſtatuta in fundatione, tum quia Protectores, uti tales, nullam obtinent in Monaſteriis, quorum ſunt Protectores, juriſdictionem, & multo magis poſt editam ſupra memoratam Conſtitutionem Innocentii XII.

Et quia aliqui juriſdictionis actus afferri poſſunt a Protectoribus, ſubdit idem

Eminentiſſimus Paulucius, non eſſe in illis conſtituendum ullum fundamentum, nedum quia non probantur facti cum ſcientia, & patientia Cardinalium Epiſcoporum, ſed etiam quia in conflictu actuum ſemper prævalere debent illi, qui facti fuerunt ab Ordinariis.

His ſtantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An in Monaſterio Conceptionis Beatiſſimæ Virginis Civitatis Albanen. competat juriſdictio Eminentiſſimo Ordinario, ſive potius Eminentiſſimo Protectori in caſu &c.

Proponatur in prima poſt proximam, etiam unica.

Seſſ. 23. cap. 8. de Refor.

ROMANA, SEU TUSCULANA. Dominicus Antonuccius è Civitate Tuſculana Oriundus *anno* 1663. Romam ſe contulit, ubi primum Domum conduxit, quam etiam ſucceſſivè, unacum aliis bonis acquiſivit. Contraxit idem Dominicus *anno* 1680. Matrimonium in Urbe cum Hieronyma de Parentibus, & ex hoc Matrimonio *anno* 1685. in Urbe natus eſt Franciſcus Antoniuccius, qui Sacramenta Baptiſmatis, & Criſmatis in Sacroſancta Lateranenſi Baſilica recepit; Vicarius Curatus Parochiæ Sanctorum Quirici, & Julittæ, teſtatus eſt dictos de Antonuccis *ab anno* 1663. in ſua Parochia domicilium habuiſſe, & in eadem ſingulis annis præcepto annuæ communionis ſatisfeciſſe, & Franciſcus, poſt emenſum in Collegio Romano, & Archigymnaſio Sapientiæ ſtudiorum curriculum, uti Romanus fuit prima Clericali tonſura inſignitus, & dictæ Parochiali Eccleſiæ adſcriptus, & ſucceſſivè ad minores ordines, & deinde ad majores promotus eſt, prævia diſpenſatione Sanctitatis ſuæ ſuper admiſſione tituli patrimonii, & trium menſium permanentia in Domo Miſſionis.

Sub obtentu, quod tonſuram, minores, & majores ordines idem Franciſcus in Urbe recepiſſet ſine litteris Eminentiſſimi Epiſcopi Tuſculani, inſtante Promotore Fiſcali prædictæ Eccleſiæ fuit eidem ab Eminentiſſimo Epiſcopo demandatum, ut ſe a celebrando abſtineret, habitoque per Franciſcum recurſu ad hanc Sac. Congregationem, juxta morem reſponſum fuit, quod audirentur Eminentiſſimi Epiſcopus Tuſculanus, & Vicarius Urbis, & ſucceſſivè demandatum eſt, quod Cauſa poneretur in folio.

Prima, quæ ſupervenit informatio fuit illa Eminentiſſimi Vicarii, in qua inquit, fuiſſe Franciſcum in Urbe prima Tonſura, minoribus ordinibus, & deinde majoribus inſignitum, nullis requiſitis litteris Emi Epiſ. Tuſcul. tum quia ſuo Tribunali fuerunt exhibitæ teſtimoniales ſuper matrimonio parentum, & ipſius Franciſci Baptiſmate, & Criſmate in Urbe celebratis, necnon atteſtatio Parochi ſuper vita, & moribus, una cum cæteris documentis de ſtudiis in Urbe peractis, & de aſſignatione Patrimonii in bonis, in Urbe pariter exiſtentibus, hinc inferendo, nullas pro Franciſci ordinatione fuiſſe neceſſarias Eminentiſſimi Epiſcopi Tuſculani litteras; licet enim Dominicus Pater in Civitate Tuſculana natus eſſet, ejus tamen permanentia in Urbe dici non potuit temporalis, occaſſione videlicet itineris, officii, legationis, mercaturæ, aut alterius temporalis moræ, uti loquitur Conſtitutio Innocentiana mox alleganda, ſed permanentia ad quinquaginta, & ultra annos protracta talis fuit, ut in ejus ſequelam verum de Jure contraxerit domicilium, in quo rerum ſtatu ſibi vindicat locum diſpoſitio Bullæ 44. quæ incipit *Speculatores* S. Mem. Innocentii XII. ubi ſic legitur, *at ſi Pater in alieno loco, ubi ejus filius natus eſt tamdiu, ac eo animo perman-*

manserit, ut inibi verè Domicilium de Jure contraxerit, tunc non origo Patris, sed Domicilium per Patrem legitimè, ut præfertur, contractum pro ordinatione ejusdem filii attendi debeat.

Tum quia cum tota difficultas in eo cõnsistere videatur quòd, unacum Domicilio in Urbe acquisito, Dominicus Pater retinuit etiam in Civitate Tusculana Domicilium, nulla ex facti circumstantia ortum habere potuit necessitas requirendi litteras Testimoniales Eminentissimi Episcopi Tusculani; primò quia si Franciscus aliquando Civitatem petiit Tusculanam, id fecit more Romanorum ad animum alleviandum, secundo quia testimoniales litteræ in Constitutione Innocentiana requiruntur in ordinando ratione Beneficii, *ut in §. Licet verò*, ratione accidentalis nativitatis, unacum permanentia ad tantum tempus protracta, ut potuerit eo in loco, in quo ex accidenti natus est, canonico impedimento irretiri, quemadmodum legitur *in §. Cæterum*, vel demum in eo, qui alibi natus Domicilium verè, & perfectè acquisivit, sed in tali ætate a loco originis discessit, ut potuerit alicui Canonico impedimento obnoxius effici, uti habetur *in §. subditus*, absque eo quod Innocentiana Constitutio testimoniales, expoſcat epistolas illius Episcopi, in cujus Diœcesi, licèt Pater retineat Domicilium, aliud tamen in alio loco Domicilium acquisivit, ubi & filium procreavit, in hac quippe facti specie, cum filius subditus sit Episcopi, in cujus Diœcesi natus est, tum ratione Originis, tum ratione Domicilii, nullum sibi videntur vindicare locum litteræ testimoniales Episcopi illius loci, in quo Pater natus est, & in quo adhuc retinet Domicilium.

Pro quo assumpto militare videntur binæ Resolutiones hujus Sacræ Congregationis, altera in *Neapolitana, seu in Hieracen. Ordinationis*, in qua, orta controversia inter Episcopum Hieracen., & Archiepiscopum Neapolitanum super ordinatione cujusdam Clerici asserente Episcopo Hieracen., quod ipse erat Ordinarius, originis paternæ, & excipiente Archiepiscopo Neapolitano, quod Pater in Civitate Neapolitana Domicilium contraxerat, & ibi filium, de cujus ordinatione agebatur, procreaverat, Sacra hæc Congregatio, quæ *Die 27 Junii anno 1699.* fuerat in sensu, quod ordinatio pertineret ad Episcopum Hieracen., *die 17. Decembris 1700.* distulit resolutionem, *& die 15. Januarii 1701.* recessit a decisis, & cen. fuit, Ordinationem spectare ad Archiepiscopum Neapolitanum. Altera Resolutio est in Causa Romana, seu Sutrina Ordinationis *die 17. Martii 1708.* in qua cum Episcopus Sutrinus assereret ad se spectare cujusdam Clerici ordinationem, sub fundamento, quod Pater, & Mater ejusdem essent Originarii suæ Sutrinæ Diœcesis, & mea bona possiderent, & è contra Eminentissimo Urbis Vicarius exciperet, quod quidquid esset de origine Patris, & Matris iidem Domicilium contraxerant in Urbe, in qua etiam Orator natus erat, Sacra Congregatio respondit, ordinationem pertinere ad Eminentissimum Urbis Vicarium.

Supervenit deinde informatio Eminentissimi Episcopi Tusculani, in qua, præmisso, quod Dominicus Francisci Pater Tusculi natus est ibique adhuc retinet Domicilium, & majorem partem bonorum, & publica Communitatis munia exercet, & quod Franciscus licet in Urbe natus per notabile tempus Tusculi permansit usque videlicet ad ætatis suæ annum 14., concludit, non potuisse eum ordinari prima tonsura, & minoribus, atque majoribus ordinibus sine litteris dimissorialibus, & in omnem durissimum casum, sine litteris Testimonialibus sui Tribunalis.

Quod

Quod autem Franciſcus non potuerit licitè ordinari ſine ſuis litteris dimiſſorialibus, in citata demonſtratur informatione, quoties etenim Dominicus Pater eſt originarius Civitatis Tuſculanæ, & in ea habet Domicilium, Filius, qui ſequitur originem Patris, non poterat initiari ſine litteris dimiſſorialibus Epiſcopi Tuſculani.

Abſque eo quod quidquam referat Domicilium ſubinde a Patre acquiſitum in Urbe, in qua etiam, uti dictum fuit, Filius natus eſt, quandoquidem ſæpe memorata Bulla Innocentiana non requirit tantum, ad effectum contrahendi domicilium pro ſuſcipiendis ordinibus, decennalem habitationem in loco, translationem majoris partis bonorum, una cum inſtructis ædibus, quæ ſatis erant de Jure Communi, ſed ulterius præſcripſit, quod deberet adeſſe juramentum indicativum animi domicilium contrahendi, uti habetur in §. *ſubditus*, ibi, *ſe vere*, *& realiter animum hujuſmodi habere jure jurando affirmet*, quaſi quod non exhibito a Dominico Patre Juramento, domicilium ab eodem in Urbe nunquam contractum dici valeat.

Ad partes poſitis reſolutionibus allegatis in Hieracen., & in Sutrina: ignoratur enim, an in earum caſu adfuerit juramentum a Bulla Innocentiana requiſitum pro contrahendo domicilio, & potius præſumi debet, quod adfuerit, cum quia Sac. Congregatio proceſſit cum ſuppoſito, quod Ordinandi domicilium legitime contraxiſſent in Civitatibus Neapolitana, & Romana, quod contingere non poterat ſine juramento, tum quia ſemper Sac. Congregatio in terminis, de quibus agitur, reputavit, juramentum eſſe neceſſarium pro domicilio contrahendo, uti, cæteris omiſſis, deſumitur ex Ugentina, ſeu Hydruntina Ordinationis, quæ fuit propoſita *die* 23. *Julii* 1718., *die* 18. *Martii* 1719., *& die prima Aprilis*, *& die* 8. *Julii* 1719., & in qua fuit reſolutum, ordinationem non pertinere ad Epiſcopum Ugentinum, ſed ad Archiepiſcopum Hydruntinum, in cujus Diœceſi Ordinandus majorem ſuorum bonorum partem habebat, una cum inſtructis ædibus, & inter Cives fuerat adſcitus, *præſtito tamen Juramento ad formam Bullæ*.

Et cum hoc themate procedendo, concordatur §. Bullæ incipiens *atſi Pater* cum §. ejuſdem Bullæ incipiente *ſubditus;* Primum etenim §. ſtatuens, attendendum eſſe domicilium a Patre acquiſitum; & non originem Patris, ut Filius ſit ordinandus, loquitur de domicilio per Patrem legitime contracto, moduſque legitime acquirendi domicilium exprimitur in ſubſequenti §. in quo ultra alia requiſita a jure communi inducta pro domicilio contrahendo, additur in Bulla, & illud juramenti.

Quod vero in omnem duriſſimum caſum Franciſcus non potuiſſet ordinari ſine litteris ſaltem teſtimonialibus Curiæ Epiſcopalis Tuſculanæ, patet, quia idem in ea Civitate permanſit uſque ad eam ætatem, in qua canonicum potuerat contrahere impedimentum, in quo rerum ſtatu ad ordinationem legitime non proceditur niſi prævis litteris teſtimonialibus Ordinarii, in cujus Diœceſi tempore prædicto permanſit.

Multoque magis cum in Civitate Tuſculana, Pater ſicuti nunc, tunc etiam habuerit domicilium, in hac quippe facti ſpecie mora dici non potuit accidentalis, & ſimilis illi, quæ ſit ab eo, qui omnino exterus accedit ad aliquem locum, vel cauſa animum alleviandi, vel vacandi ſtudiis, quique idcirco promovetur ſine literis teſtimonialibus Ordinarii dicti loci, juxta reſoluta *in Turritana Juriſdictionis* 17. *Martii* 1708. *& in alia Turritana* 3. *Auguſti* 1709., *& in Vxentina*, *ſeu Neritonen. Ordinationis* 17. *Junii* 1719. His ſtantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An

An Franciſcus licite fuerit prima tonſura, minoribus, & majoribus ordinibus initiatus in caſu &c.

Negativè.

FANEN. REDUCTIONIS MISSARUM. Propoſita fuit hæc Cauſa in ultima Congregatione habita *die* 13. *Aprilis* 1720., cujus folium poterit ab EE. VV. reaſſumi. Cum autem tunc nulla fuerit capta reſolutio, dignabuntur EE. VV. decernere. *Seſſ.25. de Reſ. cap.4.*

An, & quomodo ſit facienda reductio miſſarum in caſu &c.

Pro reductione ad Manualem, deleta miſſa ſolemni, & deleto Officio Mortuorum.

HERBIPOLEN. ECCLESIARUM PAROCHIALIUM. Epiſcopus Herbipolenſis mandavit Abbati Monaſterii S. Michaelis Ordinis S. Benedicti extra Mœnia Bambergæ, quod ad Monaſterium revocaret Patrem Bonifatium, ſub obtentu, quod male exerceret curam Animarum in Eccleſiis Parochialibus Ezelskirchen, & Gremſdorff, & quod idoneum loco illius Clericum Sæcularem præſentaret, ſed reſpondente Abbate, ſe Patrem Bonifatium eſſe revocaturum, dummodo ſibi daretur facultas præſentandi alium Monachum, Patrem videlicet Idelphonſum, exorta eſt inter eoſdem controverſia, eademque ad hanc Sac. Congregationem delata, diſputandum in præſenti proponitur dubium ad calcem hujus reſtrictus referendum. *Seſſ.14. cap.10. de Reſ.*

Contendit Epiſcopus, memoratas Eccleſias Parochiales eſſe beneficia ſæcularia, admiſſamque fuiſſe præſentationem ab Abbatibus, factam in perſonis ſuorum Monachorum ab anno tantum 1660., quo tempore propter Acatholicorum invaſiones, & Bellum Svevicum magna aderat penuria Clericorum Sæcularium, in quo rerum ſtatu infert, non eſſe nunc liberum Abbati præſentare Regulares ſui Ordinis, ſed debere præſentare Curatos, qui ſint Presbyteri Sæculares, quique ab Epiſcopo pro tempore inſtitutionem debeant reportare, cum Regularia Regularibus, Sæcularia Sæcularibus ſint conferenda, juxta *Caput X. ſeſſ.14. de Refor.*, & cum ab hac Sac. Congregatione jam fuerit reſolutum, Regularem præfici non poſſe curæ Animarum ab Epiſcopo ſine Apoſtolica diſpenſatione, quæ concedi non conſuevit, niſi eodem Epiſcopo inſtante pro neceſſitate, vel utilitate Eccleſiæ, uti ex ſenſu hujus Sac. Congregationis bene docet *Fagnan. in cap. quod Dei timorem de ſtatu Monachorum n.17.*

Et quia ab Abbate reſponſum fuit, quod Parochiales Eccleſiæ ſuo ſunt unitæ Monaſterio, item, quod ſemper ad eaſdem Monachus fuit præſentatus, & tandem quod vigore præſcriptionis jus acquiſivit Monachos præſentandi.

Ab Epiſcopo reſpondetur nullum, ex dictis fundamentis ſubſiſtere, non primum unionis, quandoquidem inſtrumentum concambii facti a S. Henrico Imperatore anno 1015., ex quo deſumitur unio, non fuit exhibitum in forma probante, & quatenus in forma probante exhiberetur, non concluderet unionem tum quia poteſt non poteſtas Laica facere unionem Beneficiorum, tum quia citatum perlegendo inſtrumentum, in illo continetur donatio nonnullarum Villarum, necnon Juriſpatronatus Eccleſiarum dictis Villis annexi, quæ res nihil habet commune cum unione.

Non

Non alterum, quod semper videlicet fuerint Monaci præsentati ad Ecclesias Parochiales, de quibus agitur, cum constet Presbyteros Sæculares fuisse præsentatos usque ad annum 1660.

Non ultimum denique præscriptionis, in tantum siquidem Episcopi ab eo tempore usque in præsens admiserunt præsentationes Monachorum, in quantum id de necessitate fieri debebat, stante penuria Clericorum Sæcularium.

Præterquamquod ad mutandum Beneficii statum quadragenaria requiritur, sed non sufficit, necesse etenim esse dicitur, quod concurrat bona fides, adsit scientia, & patientia illorum, quibus ex mutatione status præjudicium infertur, & quod provisiones fuerint factæ eo animo, & intentione, ut beneficii status mutaretur, juxta firmata per *Adden. ad Ludovis. decis.* 434. *num.* 20.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An Abbas Monasterii S. Michaelis extra Mœnia Bambergæ Ordinis Benedictinorum teneatur præsentare Rectores, seu Curatos ad Ecclesias Ezels Kirchen, & Gremsdorff, qui sint Presbyteri Sæculares ab Episcopo instituendi, vel potius liberum eidem sit præsentare Regulares sui Ordinis in casu &c.

Dilata, & coadjuventur probationes hinc inde, & Episcopus exhibeat Institutiones.

Sess. 6. c. 1. de Ref.

CALAGURITANA BENEFICIORUM. Tam factum hujus Causæ, quam præcedentia hujus Sac. Congregationis rescripta fuerunt expositа in folio Congregationis habitæ *die* 3. *Febr.* 1719. quod poterit ab EE. VV. reassumi. Nulla tunc fuit capta resolutio, & Causa repropositа, in Congregatione habita 4. *Martii ejusdem anni*, Sac. Congregatio distulit pariter resolutionem, & censuit, coadjuvandas esse probationes.

In hoc rerum statu, dignabuntur EE. VV. dubium tunc propositum, & non resolutum, resolvere, hoc est.

An sit standum, vel recedendum à decisis sub die 30. *Septembris* 1702.

Dilata, & proponatur in tertia etiam unica.

Sess. 22. de Ref. cap. 6.

ROMANA, SEU JANUEN. APPLICATIONIS LEGATORUM. Factum hujus Causæ expositum fuit in folio Congregation. habitæ *die* 13. *Augusti* 1718. quod poterit ab EE. VV. reassumi. Tunc autem nulla fuit capta resolutio, repropositaque Causa in Congregatione habita *die* 19. *Novembris ejusdem anni*, responsum fuit *dilata, & ad mentem*, & mens fuit, *quod Eminentissimus Archiepiscopus Januensis informaret super existentia, & paupertate Fratrum Joannis Baptistæ, audita Communitate, & quod extrahi curaret ab æstimo partitam stabilium possessorem a prædicto Jo: Baptista, & quod exhiberetur assignatio locorum Montium facta ab eodem favore Creditorum*. Pro

tertia

tertia itaque vice reproponitur Causa, quocirca dignabuntur EE. VV. decernere.

An, & pro qua summa sit locus applicationi legatorum in casu.

Affirmativè, & Emanueli assignentur Scuta tria quolibet mense ex fructibus 12. Locorum Montium, & Æmiliæ assignetur ex fructibus 80. Locorum Montium dos in Scut. 300. Ita tamen ut uno anno recipiat Scut. 150., & alia Scut. 150. duobus annis sequentibus.

TERRÆ LAURI, SEU FIRMANA DISCESSUS CONFRATERNITATIS. Anno 1630. Archiepiscopus Firmanus erectionem cujusdam Confraternitatis Sanctissimi Sacramenti in Ecclesia S. Mariæ de Platea Terræ Lauri confirmavit, & quatenus opus esset dictam Confraternitatem de novo erexit. *Sess. 22. c. 8. de ref.*

Anno 1654. Confratres promiserunt tradere Parocho dictæ Ecclesiæ certam olei quantitatem pro lampade, quæ ardere debet coram Sanctissimo Sacramento, sed cum Confratres in subministratione olei nuper cessaverint, exortæ fuerunt inter Parochum, & ipsos nonnullæ controversiæ, quarum cognitio ad hanc Sac. Congregationem remissa fuit.

Scripturæ hinc inde distribuuntur, adeoque dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An Confraternitati, & Confratribus Sanctissimi Sacramenti in Ecclesia Parochiali S. Mariæ de Platea Terræ Lauri, invito Parocho, liceat transire ad aliam Ecclesiam, & quatenus affirmative..*

II. *An omnia mobilia, & supellectilia Sacra ejusdem Confraternitatis sint restituenda dictis Confratribus in casu &c.*

III. *Quatenus vero negative quoad discessum, an obligatio annualis tradendi per Confraternitatem Rectori, seu Parocho pro tempore certam quantitatem olei sit nulla in casu &c.*

IV. *An sequestra facta per dictum Parochum pro consecutione dicti olei sint revocanda in casu &c.*

Ad Primum negativè, & amplius, & Archiepiscopus provideat nè oriantur scandala. Ad Secundum provisum in primo. Ad Tertium, & Quartum negativè, & ampliùs.

LEODIEN. INDULTI. In Congregatione habita *die* 10. *Julii anno* 1717, duo dubia fuerunt disputata, primum, *an Indultum Pontificium concess. sum Episcopo, & Principi Leodiensi suffragetur Canonicis pro servitio illius Diœcesis, & Principatus assumptis ad effectum consequendi distributiones quotidianas, anniversaria, omniaque emolumenta, quæ debentur ratione personalis residentiæ, & interessentiæ in Choro*, & huic dubio responsum fuit *affirmative, dummodo aliter non fuerit dispositum à Testatoribus*. Secundum dubium conceptum erat sequentibus verbis: *An Canonici assumpti pro servitio, ut supra, & qui non expleverunt annalem, & strictam residentiam ad formam Statutorum propriæ Ecclesiæ, gaudeant indulto prædicto, tam quoad massam grossam, quam quoad alia emolumenta*, & huic dubio responsum fuit *negativè*. *Sess. 24. cap. 12. de Ref.*

Ad formam hujus resolutionis, promota fuit instantia pro executione indulti coram Suffraganeo Leodiensi, tanquam Judice in eodem Indulto specialiter deputato, sed se opponentibus Capitulis Cleri Leodiensis sub obtentu, quod Canonici non haberent necessaria requisita, exhibita fuit attestatio Episcopi, & Principis Leodiensis, quod Canonici fuerant à se pro suo servitio assumpti, & exhibita etiam fuit attestatio Secretariorum uniuscujusque Capituli, quod prædicti Canonici strictam, & annalem peregerant residentiam, & sic, quod fruebantur omnibus requisitis necessariis pro executione Indulti; At iterum opponentibus Capitulis, quod attestatio super assumptione Canonicorum ad generale servitium Episcopi, & Principis Leodiensis non erat sufficiens, sed quod servitium erat individuandum, responsum fuit in Congregatione habita *die* 3. *Septembris anni* 1718. *exprimant coram Sac. Congregatione qualitatem servitii*.

Cohærenter ad hæc, novam Episcopus, & Princeps Leodiensis dedit attestationem super qualitate servitii, propositaque instantia pro executione Indulti inter Summaria precum in Congregatione habita *die* 26. *Augusti anno* 1719. rescriptum fuit, quod *proponeretur in folio in secunda post aquas*.

Procurator Capitulorum fuit sæpius admonitus de Causa in folio describenda, sed cum nulla usque adhuc ejus scriptura haberi potuerit, & Promotor Fiscalis Diœcesis, & Principatus Leodiensis nimiæ dilationis pertæsus pro Causæ Propositione instéterit.

Dignabuntur EE. VV. decernere.

An Canonici per Episcopum, & Principem Leodiensem assumpti pro servitio expresso in attestatione ejusdem Episcopi gaudeant indulto, de quo agitur, in casu.

Affirmativè quoad Canonicos Perpetuum, & Gulielmum, in reliquis dilata, & ad Mentem.

Die Sabbati 11. Maii 1720.

Sess. 24. cap. 18. de Reform.

CASSANEN. CONCURSUS. Factum hujus Causæ fuit expositum in folio ex benignitate reassumendo, & distributo pro Congregatione habita die 16. Decembris 1719.

Tunc tria fuerunt dubia disputata.

I. *An constet de validitate Concursus in Casu &c.*

II. *An constet de rationabili judicio Episcopi in Casu &c.*

III. *An sit locus provocationi ad novum examen in Casu &c.*

Et ad primum responsum fuit affirmativè, & ad secundum, & tertium dilata fuit resolutio, dictumque fuit, quod exhiberentur acta Concursus.

Exhibitis modo Concursus actis, & impetrata quoad primum dubium nova audientia, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An sit standum, vel recedendum a decisis die* 16. *Decembris* 1719.

II. *An*

II. *An conſtet de rationabili judicio Epiſcopi in caſu &c.*
III. *An ſit locus provocationi ad novum examen in caſu &c.*

Ad Primum In Deciſis, & ampliùs. Ad Secundum, & Tertium Dilata, & ad Mentem.

NUCERINA PAROCHIALIS. Epiſcopus Nucerinus concurſum de more indixit, ut Parochialem Eccleſiam, ſive Prioratum S. Angeli Terræ Saxoferrati vacantem de novo Rectore provideret. *Seſſ. 24. cap. 18. de refor.*

Plures ad concurſum venerunt, ſed aliis omiſſis, qui vel appellationem ſubinde non interpoſuerunt, vel ſubſequenter à proſecutione appellationis interpoſitæ receſſerunt, Sacerdos Marcus de Evangeliſtis ex quinque examinatoribus Synodalibus tres habuit ſibi favorabiles, & in Sacerdotem Paridem de Vimercatis omnium quinque examinatorum favorabilia vota confluxerunt.

Paris de Vimercatis fuit ab Epiſcopo præelectus, & appellatione à Sacerdote Marco de Evangeliſtis ad hanc Sac. Congregationem interpoſita, in præſenti quæritur an ſit locus novo examini, & quatenus novo examini locus non eſſet, an ſaltem aliunde conſtet de irrationabili judicio Epiſcopi, ut ex tenore dubii infra referendi deſumitur.

Sacerdos Paris contendit, non eſſe locum novo examini, niſi aliqua probatio præcedat gravaminis ab Epiſcopo illati in ſui ipſius præelectione, & multò magis cum Sacerdos Marcus de Evangeliſtis ſuæ idoneitatis honorabile teſtimonium habuerit, cum ex quinque examinatoribus, tres eum denuntiaverint idoneum pro obtinenda Parochiali; & poſt hæc, tranſit ad enumerationem ſuorum requiſitorum, propter quæ contendit, nedum conſtare de rationabili judicio Epiſcopi, ſed ulteriùs ſuperfluum eſſe futurum quodcumque novum examen, in quo licèt Sacerdos Marcus ſuperior evaderet, non ob hoc tamen Parochialem conſequi poſſet, cum Parochiales Eccleſiæ conferantur non intuitu tantum litteraturæ, ſed ex aliis etiam qualitatibus, ad quas conferens debet habere omnem conſiderationem.

Excipit è contra Sacerdos Marcus de Evangeliſtis, novum examen eſſe de neceſſitate inſtituendum, cum appellationem ipſe interpoſuerit, & novi examinis facultas Appellantibus detur in celebri Conſtitutione 33. *S. Pii V. Bullar. tom. 2.*

Abſque eo qnod debeat ipſe hìc, & nunc docere de gravamine per Epiſcopum illato, quandoquidem de hoc docere non debet ante novum examen faciendum coram Judice appellationis juxta antiquam hujus Sacræ Congregationis reſolutionem in Cauſa Piſtorien. 12. *Junii* 1603. impreſſam apud *Fagnan. in cap. eam te num.* 31. *de ætat. & qualit.* & juxta recentem hujus ejuſdem Sac. Congregationis reſolutionem in *Iſclana* Parochialis 23. *Julii* 1718.

Et quia, uti ſupra viſum fuit, Sacerdos paris inſiſtit in præponderantia ſuarum qualitatum, & in ſufficienti approbatione idoneitatis à Sacerdote Marco reportata, ſubdit idem Sacerdos Marcus non eſſe hìc, & nunc agendum de qualitatum præponderantia, de ea etenim erit agendum, poſtquam completum fuerit novum examen, & quando aſſumetur principalis quæſtio, an ſit facienda nova collatio ob præelectionis irrationabilitatem, tunc quippe erit aſſumenda indago de moribus, de experientia, & de conſimilibus qualitatibus, juxta Sacræ hujus Congregationis reſolutiones, quas Rota re-

verenter amplexa est *decis.*4. *& decis.*24. *cor. Card. Celso*, *dec.*9. *& 10. post Monacell. in formul. tom.*4.

Nec ulterius idoneitatis approbationem à tribus Examinatoribus Synodalibus reportatam satis esse, ut novum examen excludatur, cum in durioribus terminis duorum æque approbatorum in concursu, juxta sensum tam Sacræ Congregationis, quàm Rotæ novo examini sit locus, si alter ex eis appellationem interponat, juxta firmata *in Comen. Parochialis* 10. *Januar.* 1707. §. *Nec urgere cor. b. m. Caffarello*, *& in Comen. Præposituræ* 13. *Maii* 1707. §. *Clara etenim coram b. m. Omanna*.

His itaque stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An sit concedendum novum examen, & quatenus negativè, an aliunde constet de irrationabili judicio Episcopi in Casu &c.

Dilata, & ad Mentem.

S. C. 24. cap. 18. de Ref.

UXENTINA PAROCHIALIS. Indicto Concursu occasione vacationis Parochialis Ecclesiæ S. Nicolai Terræ Salvi Uxentinæ Diœcesis, præelectus fuit ab Episcopo Sacerdos Guarinus, & Sacerdos Jo: Felix Lecci appellationem interposuit ab irrationabili judicio Episcopi transmissisque juxta morem ad hanc Sac. Congregationem actis Concursus, memoratus Sacerdos Jo: Felix contendit, Ecclesiam Parochialem sibi esse adjudicandam, nedum quia ipse etiam fuit ab examinatoribus approbatus, sed etiam quia suas afferit qualitates, & requisita id exposcere, habita præsertim ratione demeritorum Sacerdotis Guarini, quæ latissimè in informatione per manus circumferenda legi possunt.

Addit majorem suam in Doctrina idoneitatem desumi posse ex responsionibus tam à se, quam à Sacerdote Guarino datis ad quæsita ab examinatoribus proposita.

Primum quæsitum fuit circa intelligentiam verborum Sacri Concilii Tridentini *Sess 6. de Justificat. Can.* 10. ibi *si quis dixerit homines sine Christi justitia, per quam nobis meruit justificari, aut per eam ipsum formaliter justos esse, anathema sit*.

Secundum fuit, An Parochus, qui cum Pœnitente peccatum commisit, possit excipere dicti Pœnitentis Confessionem, & an, excipiendo eam, valida sit.

Tertium, An Confessarius, qui Pœnitentem indispositum cognoscit, eique absolutionem dare nequit, possit nihilominus proferre verba. *ego te absolvo*, communicata priùs Pœnitenti intentione eum non absolvendi.

Ad primum autem Sacerdos Jo: Felix respondit, merita Christi esse Causam moralem nostræ justificationis, & gratiam sanctificantem esse Causam formalem nostræ justificationis; & Sacerdos Guarinus respondit homines justificari ex justitia Christi non qua ipse justus est, sed qua nos justos facit, nempe suæ Passionis merito, nec per eam ipsam formaliter justos fieri; nisi concurrant opera bona ipsius justificandi.

Ad secundum Sacerdos Joannes Felix respondit posse Parochum Confessionem audire, & Confessionem esse validam, & Sacerdos Guarinus respondit, posse Parochum audire Confessionem, sed Confessionem esse invalidam ex defectu erubescentiæ, & consequenter doloris.

Ad tertium Sacerdos Joannes Felix respondit esse propositionem damnatam à S. M. Innocentio XI. & scribens pro Jo: Felice contendit hanc responsionem

nem

nem ſubſiſtere, cùm inter allegatas propoſitiones vigeſimanona ſit ea, quæ ſequitur, *urgens metus gravis eſt juſta Cauſa Sacramentorum adminiſtrationem ſimulandi*, & Sacerdos Guarinus reſpondit poſſe Confeſſarium proferre illa verba *ego te abſolvo*, abſque intentione abſolvendi, dummodo id Pœnitenti manifeſtavit.

His ſtantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An conſtet de irrationabili judicio Ordinarii, ita ut Parochialis Eccleſia S. Nicolai Terræ Salvi ſit adjudicanda Jo: Felici Lecci, in caſu &c.

Affirmativè.

FIRMANA CAPPELLANIÆ. Nicolaus Lappa in ultimo, cum quo deceſſit teſtamento demandavit, quod quædam Cappellania perpetua erigeretur in Eccleſia Sancti Joannis Montis S. Martini. *Seſſ. 22. c. 8. de Ref.*

Super hac Cappellania exorta eſt controverſia; Sacerdos etenim Valerius de Valeriis ſe ad illam obtinuit præſentari ab his, qui habent jus præſentandi, & è contra Communitas Terræ Montis S. Martini, & Sacerdos Cajetanus Petruccius ſe dictæ opponunt præſentationi, aſſeruntque Cappellaniam non Valerio, ſed ipſimet Cajetano eſſe debitam.

Horum fundamentum in hoc conſiſtit, quod Valerius licet fuerit à Patronis præſentatus, non potuit tamen ab Archiepiſcopo Firmano reportare approbationem ad audiendas Confeſſiones, tum propter defectum ætatis, tum propter inhabilitatem.

Quando in fundatione Cappellaniæ habentur hæc verba, *che il ſuddetto Cappellano da eleggerſi ſia Confeſſore, e quando non foſſe tale nel tempo dell'elezione, che ne debba impetrare la facoltà dentro un meſe dopo ſeguita l' iſteſſa elezione, altrimenti decada da ogni jus di poter eſſere più Cappellano.*

Abſque eo quod quidquam referat conjunctio ſanguinis, quam Valerius dicit ſe habere erga Fundatorem, quia Fundator dedit prælationem conſanguineis, ſed dummodo illi probent conſanguinitatem, & dummodo ſint capaces, hoc eſt habeant omnes alias qualitates ab eodem Teſtatore volitas, *comandando però, che ſino, che vi ſaranno miei parenti, anco remotiſſimi, ma capaci a poter eſercitare detta Cappellania, queſti tutti debbano eſſere preferiti ſecondo il loro grado di parentela, che averanno con me, quanto all' ordine dell' elezione, e quando il grado della parentela foſſe uguale, voglio, che ſia preferito quello, che ſarà d'età maggiore, con che però ſiano tenuti a provare la parentela.*

Addendo, quod idem Fundator excluſis conſanguineis prælationem dedit Concivibus, *ſe non vi ſaranno miei parenti in tempo, che ſi ſarà fatto luogo alla nomina delle dette elezioni, ſia nondimeno ſempre preferito il Paeſano al Foreſtiere*, & quod ipſe Cajetanus eſt Concivis juxta atteſtationes ab ipſo exhibitas.

His ſtantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An Cappellania relicta per quondam Nicolaum Lappam debeatur Sacerdoti Valerio de Valeriis, ſeu potius alteri Sacerdoti Confeſſario Terræ Montis S. Martini in caſu &c.

Dilata ad Secundam omninò etiam unica.

VESTANA, SEU SYPONTINA ORDINATIONIS. Paulus Jordanus Montis S. Angeli Sypontinæ Diœceſis Manſionariam quamdam Reſi- *Seſſ. 23. c. 8. de ref.*

den-

dentialem obtinuit in Ecclesia Cathedrali Vestana, ad cujus Cappellaniæ titulum fuit ab Episcopo Asculano promotus *anno* 1715. ad Diaconatum, & Presbyteratum, præviis litteris dimissorialibus Vicarii Capitularis Vestani, sed sine litteris tam dimissorialibus, quam testimonialibus Archiepiscopi Sypontini.

Instante Promotore Fiscali prædictæ Curiæ Sypontinæ, ut Jordanus declararetur suspensus ab exercitio ordinum, & etiam declararetur irregularis, ex quo, non obstante suspensione, missam ubique locorum celebraverat, post requisitas, & habitas informationes tam Archiepiscopi Sypontini, quam Episcopi Vestani, proposita fuit instantia inter summaria precum in Congregatione habita *die* 4. *Maii* 1719. & responsum fuit *Jordanum esse suspensum, & irregularem*, & multo magis cum ex dictis informationibus deprehensum fuerit, quod Mansionaria, ad quam fuit ordinatus, erat amovibilis ad nutum Capituli Vestani, ita, & taliter, ut propter à sua Ecclesia absentiam fuerit eadem subinde privatus.

Adversus hoc rescriptum Jordanus obtinuit novam audientiam, suamque instantiam in folio proponi, asserendo, quod nullum ex recitatis fundamentis habet subsistentiam.

Non primum defectu litterarum dimissorialium Archiepiscopi Sypontini, quia post obtentam in Civitate Vestana Mansionariam, quæ erat pro ordinatione sufficiens juxta Taxam dictæ Diœcesis, subditus evasit Curiæ Vestanæ, ad tramites *Bullæ* 44. *Innocentii XII.* §. *Licet verò*.

Non secundum, defectu litterarum testimonialium prædicti Archiepiscopi Sypontini, quia licet eædem requirantur, quando Clericus, qui jam a suo Episcopo ad Clericalem tonsuram, vel minores ordines promotus est, subditus evadit alterius Episcopi ratione Beneficii in ejus Diœcesi obtenti, uti cavetur in citata Bulla §. *Hinc est*, testimoniales tamen Archiepiscopi litteras ipse exhibuit Vicario Capitulari Vestano antequam litteras ab ipso dimissoriales obtineret pro ordinibus Diaconatus, & Presbyteratus.

Non tertium, quod Mansionaria videlicet, ad quam fuit ordinatus, esset amovibilis, tum quia de hac qualitate non constat, tum quia alii ad titulum ejusdem fuerant ordinati, & Vicarius Capitularis sibi litteras dimissoriales non dedisset, si Mansionaria fuisset amovibilis.

Non quartum, quod ipse fuerit Mansionaria subinde privatus, quandoquidem id processit ex non residentia, & quatenus opponatur eum sine titulo remanere, subdit, id non verificari, cum habeat Patrimonium, ad cujus titulum recepit ordinem Subdiaconatus ab ipso Archiepiscopo Sypontino.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An sit standum, vel recedendum à Decisis, & quatenus standum sit in Decisis, an sit locus dispensationi.

Coadjuventur probationes super qualitate Mansionariæ an sit perpetua, vel ad nutum amovibilis.

Sess. 23. c. 18. de Ref.

INTERAMNEN. TAXÆ SEMINARII. Clar. mem. Cardinalis Rapacciolus Episcopus Interamnen. in Synodo habita anno 1653., & in executionem Sacri Concilii Tridentini devenit ad Fundationem, & Institutionem Seminarii, pro ejus Manutentione ad Taxam etiam devenit *ad rationem duorum scutorum de paulis* 10. *pro scuto pro quolibet centenario scutorum*, tam

super

ſuper fructibus menſæ Epiſcopalis, quam ſuper fructibus aliorum Diœceſis Beneficiorum.

Taxa hæc fuit pacificè exacta, ſed contendentibus nunc nonnullis Beneficiatis ab ejus integra ſolutione ſe ſubtrahere, inſtante Rectore Seminarii, deventum fuit ad ſequeſtrationem fructuum, & expeditis per Beneficiatos nonnullis inhibitionibus vigore Appellationum coram A. C., facta fuit ab Auditore Sanctiſſimi Cauſarum avocatio, Eædemque fuerunt remiſſæ ad hanc Sacram Congregationem, in qua modo dubium infra referendum diſputari debet.

Fundamentum Seminarii conſtituitur *in cap.* 18. *Seſſ.* 23. *de Reformat.* in quo litteraliter præſcribitur, quod Beneficiati adigantur ad Taxæ ſolutionem etiam per Cenſuras Eccleſiaſticas, & alia Juris remedia, invocato quoque, ſi opus fuerit auxilio Brachii ſæcularis, non obſtantibus privilegiis, conſuetudine immemorabili, & quavis appellatione, quæ executionem impediat.

Abſque eo quod ſuffragari valeant Majores Seminarii divitiæ, quæ poſt taxam ſuperveniſſe referuntur, tum quia id non ſubſiſtit in facto, uti refert Ordinarius in ſua informatione, tum quia ut objectum ſuam haberet vim, & efficaciam, oporteret firmare ſtatum Seminarii, qua pendente diſcuſſione, ſolutio retardari non poteſt.

His ſtantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An Parochi, Beneficiati, Confraternitates, Cæterique omnes comprehenſi in Taxa Seminarii Conciliaris Interamnæ facta de anno 1653. *per clar. mem. Cardinalem Rappacciolum Epiſcopum, cogendi ſint coram Curia Epiſcopali dictæ Civitatis ad ſolutionem ejuſdem Taxæ pro terminis decurſis, & decurrendis, quacumque appellatione ſuſpenſive, & quibuſcumque Inhibitionibus Urbis non obſtantibus, in caſu &c.*

Affirmativè, & ampliùs.

ASCULANA REÆDIFICATIONIS ECCLESIÆ. Epiſcopus Aſculanus in ſua viſitatione peracta anno 1712. reſtaurari juſſit quamdam parvam Eccleſiam S. Franciſci de Capradoxo, ſitam in ſua Diœceſi Aſculana, in qua Scipio de Boncompagnis quoddam ſimplex retinet Beneficium. *Seſſ.* 21. *c.* 7. *de Ref.*

Putat autem Scipio, non eſſe locum reſtaurationi hujus parvæ Eccleſiæ, licèt eadem ſit diruta, & omnibus ſuppellectilibus deſtituta, & abſque tecto, tum quia neceſſaria eſſet impenſa ſcutorum 185. & obul. 50. quando, adimpleto onere Miſſarum ſibi non ſuperſunt ſex ſcuta annua, tum quia cæteri Prædeceſſores Epiſcopi eam habuerunt pro derelicta, permittendo, ut Miſſæ, quæ in eadem eſſent celebrandæ, celebrarentur in Parochiali Eccleſia S. Luciæ, prout factum fuit à quadraginta annis citra, & tandem quia concurrente inopia Eccleſiæ, quæ dote caret, concurrente inopia Rectoris, qui ſuam ex Beneficio non recipit congruam ſubſtentationem, aliiſque omnibus remediis deficientibus, Concilium Tridentinum *Seſſ.* 21. *cap.* 7. *de Reform.* ſtatuit, quod Eccleſiæ dirutæ ad Matrices, ſeu Viciniores Eccleſias tranſferantur, & convertantur in prophanos uſus, ſed non ſordidos, erecta cruce, in loco, in quo erant.

His ſtantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An

An sit reaptanda, & suppellectilibus instruenda Ecclesia S. Francisci de Capradoxo, & quatenus affirmativè ad quem spectet in casu &c.

Dilata, & scribatur Episcopo juxta Instructionem.

Sess. 22. c. 11. de Ref.

ROMANA CENSUS. Fratres de Moriconis anno 1670. super nonnullis suis bonis annuum perpetuum, sed redimibilem Censum imposuerunt in sorte scutorum 1332. 50., ad rationem scutorum quatuor cum dimidio pro quolibet centenario, & anno, illumque vendiderunt Confraternitati SS. Triphonis, Respicii, & Ninphæ, & pro faciliori fructuum exactione, fructus nonnullorum locorum montium, juxta morem, obligarunt, vel uti vulgo dicitur, attergarunt.

Anno 1684. prædicti Fratres de Moriconis instèterunt pro fructuum reductione, coactaque generali Confraternitatis Congregatione in Ædibus Primicerii, qui tunc erat bon: mem: R. P. D. Octavianus de Corsinis, indulta fuit reductio fructuum Census à quatuor cum dimidio ad scuta quatuor tantùm, & anno sequenti 1685. deventum fuit consimili modo ad aliam fructuum reductionem a scutis videlicet quatuor ad sola scuta tria cum dimidio.

Factæ fuerunt hæ reductiones absque Beneplacito Apostolico, cumque moderni Officiales Confraternitatis prætensionem excitaverint, quod reductiones ex dicta Causa nullæ, & irritæ remanserint, itaut fructus, & in præteritum, & in futurum debiti fuerint, & debeantur Confraternitati ad rationem quatuor cum dimidio pro quolibet centenario, & anno, subscriptum fuit dubium ad calcem hujus restrictus referendum.

Magna est inter Doctores controversia, an in Censu consignativo fieri valeat reductio fructuum absque Beneplacito Apostolico, & eorum auctoritates hinc inde pugnantes fuerunt à me relatæ in folio Congregationis habitæ *die* 2. *Julii* 1718. occasione qua in quadam Causa *Senogallien. Censuum* disputatum fuit, *an reductio fructuum Census sine Beneplacito Apostolico sustineretur in casu &c.*

In allegata Causa *Senogallien. Censuum* Sac. Congregatio noluit articulum in abstracto resolvere, sed proposito dubio respondit *negative*, addita salutari clausula *in casu de quo agitur*; ponderatum etenim fuit in dicta Causa, quod reductio fructuum non erat undequaque immunis a labe collusionis; facta etenim fuerat a duobus Prioribus Confraternitatis, cæteris Prioribus absentibus, unde Sacra hæc Congregatio in eadem Causa ad secundum dubium respondendo, in quo quærebatur, *an esset locus revalidationi, & confirmationi Contractus reductionis, tam pro præterito, quam pro futuro*, quoad præteritum *negative* respondit, & reservavit jus agendi contra Priores, qui Censum reduxerant, & quoad futurum instantiam remisit arbitrio Eminentissimi Episcopi.

Cohærenter ad hæc contendit Confraternitas SS. Triphonis, Respici, & Ninphæ nec primam, nec secundam fructuum reductionem sustineri, tum quia utraque facta fuit absque Causa, & ad solum finem annuendi petitis, seu instantiæ promotæ à Debitoribus, in quo rerum statu, licet admittatur, quod reductio in abstracto fieri possit sine Beneplacito Apostolico, in concreto tamen fieri non poterat, tum quia ab omnibus præscindendo in secunda reductione fuit appositia Conditio, quæ nunquam fuit adimpleta, quod

quòd ſcilicet Cautio pro fructibus preſtaretur, ex quo loca montium attergata cuidam fideicommiſſo erant ſubjecta.

His ſtantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An reductiones fructuum Cenſus ſuſtineantur in Caſu &c.

Affirmativè, preſtita fedejuſſione ad formam reſolutionis Congregationis Confratrum de anno 1585., & ampliùs.

COMEN. MISSÆ PAROCHIALIS. ET CONVENTUALIS. Exortis Controverſiis inter Communitates Uſſutii, & Spurani, & Confraternitatem Sanctiſſimi Sacramenti Plebis Inſulæ ex una, & Archipresbyterum, & Canonicos Collegiatæ S. Euphemiæ Inſulæ ex alia partibus, ſubſcripta, & concordata fuerunt *anno* 1714. à R. P. D. Petra tunc hujus Congregationis Secretario dubia mox referenda, pro quorum reſolutione ſupplices EE. VV. porriguntur preces. *Seſſ. 23. c. 1. de Ref.*

I. *An Capitulum, & Canonici Collegiatæ S. Euphemiæ Inſulæ teneantur applicare Miſſam Conventualem pro Fundatoribus, & Benefactoribus.*

II. *An ſinguli eorum teneantur à die adeptæ poſſeſſionis eorum Canonicatuum ſatisfacere Miſſas Conventuales huc uſque non applicatas.*

III. *An ultra Miſſam Conventualem ſit celebranda ab Archipresbytero Parocho Miſſa Parochialis diebus Feſtivis hora congrua Populo, & pro eo applicanda.*

IV. *An idem facere debeat in diebus ferialibus Quadrageſimæ, in quibus in Eccl ſia Parochiali habentur Conciones cum, vel ſine applicatione.*

V. *An occurrente, quòd Archipresbyter Parochus celebret Miſſam Conventualem, vel aliàs legitimè abſit, ſeu ſit impeditus tam in diebus Feſtivis, quàm ferialibus Quadrageſimæ, teneatur celebrare facere per alium Miſſam Parochialem pro Populo, ut ſupra.*

VI. *An hora Concio diebus Quadrageſimæ haberi debeat.*

VII. *An Archipresbyter teneatur ſatisfacere Miſſas etiam Parochiales hucuſque non applicatas.*

Ad Primum affirmativè. Ad Secundum ad mentem. Ad Tertium affirmativè. Ad Quartum affirmativè, ſed ſine applicatione. Ad Quintum affirmativè, ſed cum applicatione diebus feſtis tantum. Ad Sextum arbitrio Epiſcopi. Ad Septimum affirmativè, & ad mentem, ut in Secundo.

Die Sabbathi 8. Junii 1720.

Sess. 25. de Regul. c. 5.

PRÆNESTINA JURISDICTIONIS. Propoſita fuit hæc Cauſa in folio Congregationis habitæ die 27. Aprilis hujus ejuſdem anni, & reſponſum fuit *Proponatur in prima poſt proximam etiam unica*. Prævia autem benigna Reaſſumptione folii memoratæ Congregationis dignabuntur EE. VV. decernere.

An in Monaſterio S. Mariæ Angelorum Civitatis Prænestinæ competat Juriſdictio Eminentiſſimo Ordinario, ſivè potius Eminentiſſimo Barberino in caſu &c.

Competere Juriſdictionem Ordinariam Eminentiſſimo Protectori, delegatam verò Eminentiſſimo Epiſcopo, & dentur dubia circa actus pertinentes ad juriſdictionem delegatam.

ALBANEN. Propoſita etiam fuit hæc Cauſa in Congregatione habita die 27. Aprilis & reſponſum etiam fuit, quòd proponeretur in prima poſt proximam etiam unica, adeoque dignabuntur EE. VV. decernere, prævia pariter benigna folii reaſſumptione.

An in Monaſterio Conceptionis Beatiſſimæ Virginis Civitatis Albanen. competat Juriſdictio Eminentiſſimo Ordinario, ſivè potiùs Eminentiſſimo Protectori in caſu.

Ut in Antecedenti.

Sess. 25. de Regul. c. 5.

ROMANA ONERUM. Capitulum, & Clerus Baſilicæ Vaticanæ tanta Communium Anniverſariorum, & Officiorum pro Defunctis mole gravabatur, ut Chori Servitium redditum eſſet intolerabile, ita ut non per hebdomadas, ſicuti in Conſtitutionibus præſcribitur, ſed ferè quotidianum evaſiſſet, adeoque S. Mem. Syſtus Papa V. in ſuis Litteris Apoſtolicis expeditis anno 1589. demandavit continuationem viginti, & unius Anniverſariorum celebrandorum cum interventu totius Cleri, & loco aliorum Anniverſariorum quaſdam preces, & quaſdam alias Miſſas partim in Choro, partim extra Chorum recitandas, & applicandas ſubrogavit.

Poſt Syſtinam hanc Reductionem nova Anniverſariorum, & Communium onera fuerunt à Capitulo acceptata, & Chori Servitium, quod fuerat à Syſto mitigatum, gravoſum iterùm, & quodammodò iterum intolerabile evaſit, cùm ſexaginta quinque Anniverſaria ab Univerſo Clero in Choro celebrentur, & cùm res eo redacta ſit, ut ultra intereſſentiam neceſſariò exhibendam, tàm Dominicis, quàm Feſtis diebus ab omnibus tum Canonicis, tum Beneficiatis, qui per hebdomadas reliquo anni tempore deſerviunt; diviſo toto Clero in duas, uti dicunt Mediarias, quarum una prima hebdomada, altera ſecunda hebdomada, & ſic ſucceſſivè per annum

num Choro intereſſe tenetur, dies liberi, & expediti in an ni decurſu non ſufficiant pro ſeparata celebratione omnium Anniverſariorum, & exequiarum, ex quo ſequitur, quod pluries in anno tres Miſſæ Cantatæ in Choro celebrentur; quæ celebratio adimpleri nequit cum ea decentia, quæ eſſet neceſſaria, tum quia Intereſſentes Choro remanent nimium defatigati, tum quia magna pars temporis, non obſtante initio Chori, quod eſt valde mane, impenditur in recitatione Officii Divini, quod in Feriis non eſt ſejunctum a parvo Officio Beatiſſimæ Virginis; quodque in Feriis Quadrageſimæ non ſolum non eſt ſejunctum a dicto parvo Officio, ſed etiam conjungitur, vel cum Pſalmis Pœnitentialibus, vel cum Pſalmis Gradualibus, & cum quotidiana aſſiſtentia, & intereſſenaia Prædicationi, quæ ſit poſt Evangelium in Miſſa de Feria.

In hoc rerum ſtatu habitus fuit recurſus ad Sanctiſſimum Dominum Noſtrum pro obtinenda aliquali Communium, & Anniverſariorum reductione, remiſſiſque precibus ad hanc Sacram Congregationem, iiſdemque, poſt habitam de more favorabilem informationem ab Eminentiſſimo Archipresbytero, propoſitis inter ſummaria precum, dictum fuit, quod Inſtantia deſcriberetur in folio.

Parendo mandatis, inſtantia in folio deſcribitur, & Scriptura per manus circumfertur, & in Scriptura tres enumerantur Claſſes Anniverſariorum, quorum nonnulla originem ſuam habent a Capituli gratitudine erga nonnullos ſuos Benefactores, alia a contractibus, & alia ab ultimis Legantium diſpoſitionibus.

Quoad primam claſſem Anniverſariorum, quæ ſuam a gratitudine Capituli habent originem, tria enumerantur, & in ordine ad hæc ſupplicatur, ut eorum loco ſubrogetur numerus Miſſarum lectarum deRequiem extraChorum celebrandarum, vel quod ſaltem indulgeatur, ut non amplius celebrentur a toto Choro, ſed ab ea tantum Chori Mediaria, quæ juxta Regulare ejuſdem Chori Servitium, Choro intereſſe tenetur, & in eo, quod attinet ad quartum Anniverſarium ſupplicatur pro ejus totali abolitione, firmis tamen remanentibus tribus Miſſis lectis, ad quas unacum Anniverſario quolibet anno celebrandas, Capitulum ex gratitudine ſe obligavit: Hujuſque ſupplicationis fundamentum conſtituitur, tum in qualitate onerum, quæ voluntate aſſumpta fuerunt, tum in continuato tot annorum fideli adimplemento, & tandem in qualitate munerum a Benefactoribus factorum, quæ fuerunt quidem ab illis relicta, ſed integrè non fuerunt a Capitulo recepta, uti legi poteſt in allegata Scriptura per manus circumferenda.

Quoad ſecundam Claſſem Anniverſariorum, & Communium, quæ ex contractibus deſcendunt, eorum fit enumeratio in ſæpe citata Scriptura, & pro eorum aliqualiReductione arbitrio hujus SacræCongregationis reverenter ſupplicatur, propter notabilem reddituum decreſcentiam, & diminutionem, quæ contigit a tempore initorum contractuum ad tempus præſens; Cumque inter hæc Anniverſaria, quæ ex contractu deſcendunt, bina enumerentur, alterum Taddæi Collicolæ, alterum Quirini Morzani ex eadem ratione tenuitatis fructuum, petitur, ut adimpleri valeant a Mediaria præſente.

Quoad Claſſem denique Anniverſariorum, & Communium deſcendentium a Legatis, & ab ultimis voluntatibus, quæque ſunt decem, & ſeptem, ſingularis quoque eorum ſit enumeratio, & deſcriptio in Scriptura Capituli,

unacum individuatione, tum reddituum; quæ relicta fuerunt, tum reddituum, qui hodie exiguntur, & etiam de his loquendo, fit instantia pro reductione ad minorem numerum, vel saltem pro facultate, ut in posterum celebrentur in Choro a Meridiana præsente; Absque eoquod adversus hanc instantiam valeat oppositio, quod in hac tertia classe Anniversariorum, & Communium decem inveniuntur, quæ fuerunt præservata in Bulla Sistina supra enunciata; Cum etenim Sistus in tantum illa præservaverit, inquantum sufficientes tunc aderant redditus pro eorum implemento, hinc est, quod secuta reddituum deterioratione, reductio semper sibi debeat locum vindicare non obstante Sistina Constitutione.

Pro faciliori autem petitionis admissione, binæ afferuntur hujus Sac. Congregationis Resolutiones. Prima est in quadam Causa *Neapolitana*, quæ fuit resoluta die 27. *Februarii* 1717., in qua indultum fuit Monialibus B. Patritiæ Ordinis S. Benedicti, ut loco Anniversariorum cum cantu celebrandorum subrogarentur nonnullæ Missæ lectæ addito aliquali illarum numero, arbitrio Archiepiscopi Neapolitani, ex motivo magni incommodi, quod Moniales Choriales subire tenebantur in adimplemento prædictorum Anniversariorum cum cantu. Secunda est in quadam Causa *Bracharen.*, quæ fuit proposita, & resoluta die *Octobris* ejusdem an. 1717. in qua, loco 145. Anniversariorum annuatim a Capitulo Cathedralis Ecclesiæ celebrandorum, facta fuit subrogatio nonnullarum Missarum, ex motivo, quod Anniversaria erant Canonicis nimis onerosa, & quod Nocturnum cum Vesperis, & Laudibus Defunctorum, quod erat in quolibet Anniversario recitandum de necessitate recitabatur sine debita decentia, & cum verborum præcipitantia, ne tempus deesset recitandi Horas Canonicas, & alias preces juxta ritum Chori.

His stantibus, dignabuutur EE. VV. decernere.

An, & quomodo sit locus Reductioni, vel Commutationi Anniversariorum, & onerum susceptorum a Capitulo Basilicæ Vaticanæ, sive ex gratitudine, sive per contractus, sive ex ultimis voluntatibus, in casu &c.

Non proposita.

Sess. 24. c. 6. de Ref. Matrim.

PANORMITANA NULLITATIS MATRIMONII. Proposita fuit hæc Causa in Congr. habita *die* 30. *Septemb.* 2719. cujus folium poterit ab EE. VV. reassumi. Tunc autem nulla fuit capta resolutio, sed cum Causa repropositа fuerit in sequenti Congregatione habita *die* 18. *Novembris* 1719. dictum fuit, *quod Catharina, & Ignatius separarentur, necnon Alvarez, & ejus prætensa uxor, & quod coadjuvarentur probationes juxta instructionem*, & instructio fuit, primo quod formiter, & cum interrogatoriis a Promotore Fiscali Curiæ Archiepiscopalis Panormitanæ exhibendis examinaretur Parochus, coram quo matrimonium fuit contractum cum Joanne Francisco Alvarez; Tertio quod etiam formiter examinarentur Testes, qui matrimonio interfuerunt; & quarto, cum in anteacta causæ propositione nonnulli Testes fuerint producti, deponentes de violentiis exercitis in ipsa Ecclesia coram Parocho, qui non videbantur formiter examinati, quod formiter examinarentur sub Interrogatoriis Promotoris Fiscalis.

Hæc sunt, quæ in instructione fuerunt inserta. Cum autem causa modo reproponatur, dignabuntur EE. VV. decernere,

I. *An conſtet de nullitate primi matrimonii in caſu, & quatenus affirmative.*
II. *An ſecundum matrimonium contractum cum Ignatio Colli ſit validum, ita-ut Catharina cum eodem cohabitare teneatur in caſu &c.*

Ad Primum conſtare ; Ad Secundum ſatis proviſum in primo .

BOJANEN. MATRIMONII. Dominicus Marzillus de Terra Cantalupi Diœceſis Bojanen. matrimonium contraxit cum Marta de Prato vidua , quæque ex primo marito habebat filium Marc. Antonium . Hic Marcus Antonius matrimonium contraxit cum Samaritana Petrecca , cumque tam Marta Uxor Dominici , quam Marcus Antonius ejus Filius ex primo viro mortui ſint , & Dominicus matrimonium contrahere intendat cum Samaritana , quæ fuit uxor Marci Antoni ſui Privigni , quæſtio excitata eſt , an id licite, & valide fieri poſſit, cumque ejus reſolutio fuierit huic Sacræ Congregationi commiſſa , ſcriptum fuit juxta morem Epiſcopo pro informatione , qui retulit expoſita in facto ſubſiſtere , & totam difficultatem in Jure verſari , expectando ab hoc ſacro conſeſſu reſolutionem , & cohærenter ad hæc proponitur dubium infra referendum . *Seſſ. 27. de Reſ. Matrim. c. 9.*

Porro ex una parte videtur nihil eſſe, quod obſtare valeat matrimonio contrahendo inter Victricum , & uxorem Privigni ; Uxor enim Privigni eſt affinis Victrico , ſed non eſt affinis primo generis affinitatis , ſed ſecundo , uti bene explicat Gloſſa in *cap. non debet in verbo in* 2. & 3. *de conſanguinitate* , & *affinitate* , & juxta novum Concilii Lateranenſis ſub Innocentio Tertio ſublatum eſt impedimentum , quod olim vigebat , ſecundi , & tertii generis affinitatis , & hodie ſolum primum affinitatis genus eſt illud , quod conſtituit impedimentum uſque ad quartum gradum incluſive uti ſtatuitur in allegato textu *in cap. non debet tit. de conſang., & affin.* ibi *cum ergo prohibitiones de conjugio in ſecundo, & tertio affinitatis genere minime contrahendo &c. difficultatem frequenter inducant , & aliquando periculum pariant animarum, cum ceſſante prohibitione ceſſet effectus , conſtitutiones ſuper hoc editas, Sac. approbatione Conc. revocantes præſenti Conſt. decernimus, ut ſic contrahentes de cætero libere copulentur. Proibitio quoque copulæ conjugalis quartum conſanguinitatis , & affinitatis gradum de cæteeo non excedat* .

Abſque eo quod quidquam referat , quod a Jure Civili prohibitæ ſint nuptiæ inter Vitricum , & uxorem Privigni ; In hac ſiquidem , in qua verſamur , materia non jus civile , ſed jus canonicum eſt attendendum , uti probat *Textus in cap. quod Clericis de foro competenti* .

Multoque minus refragante , quod ſublato impedimento affinitati in ſecundo genere aliud remaneat impedimentum , quod illicitum . & nullum reddere poteſt matrimonium , & eſt impedimentum publicæ honeſtatis , ſublato quippe a jure canonico recentiori impedimento ſecundi generis affinitatis , ſublatum etiam dici debet impedimentum publicæ honeſtatis deſcendens a dicto ſecundo genere affinitatis juxta Gloſſam loco citato ibi , *poteſt dici, quod ubi publica honeſtas ſimul incidit in eumdem caſum cum ſecundo , vel tertio genere &c. uno ſublato tollitur , & aliud per hanc conſtitutionem , quoties enim vitium ex una etiam radice naſcitur , conſequens eſt , & una lege tollatur* .

Ex alia vero parte non videtur quod ullo modo contrahi poſſit matrimonium

inte

inter Vitricum, & uxorem Privigni, clarus enim est textus in L. uxorem 15. ff. de ritu nuptiarum ibi *Uxorem quondam Privigni conjungi matrimonio Vitrici non oportet*.

Nec est dicendum, quod contrarium fuerit a Jure Canonico statutum, quia Text. in cap. non debet de consanguin, & affinit. loquitur de collateralibus consanguineis, & affinibus, itaut aptabilis videatur propositio, quod Jura Juribus sunt concordanda, & quod quando aliquid est dubium de Jure Canonico, & est decisum de jure Civili, jus Civile non solum observatur in foro Civili, sed etiam in foro Canonico, & quod, quando aliquid est dubium de jure Civili, & est decisum de jure Canonico, jus Canonicum observatur tam in foro Canonico, quam in foro Civili juxta Textum *in cap. Intellex. de novi operis nunciatione in cap. super Spec. de privil.*, *& in Cap. Clerici de Judiciis*.

Sic ratiocinatur *Joannes Oinotim. id lib. prrimum Instit. tit. de Nuptiis de arbore affinitatis num.* 14. *pag. Mihi* 45. ibi. *Mortua Anna Matre Caji, & etiam ejus filio Cajo, quæritur an Vitricus Pamphilus possit ducere Bertam sui Privigni Caji viduam? De jure Canonico videtur dicendum quod sic, quia ista Berta est Pamphilo in secundo genere affinitatis, quod hodie matrimonium non impedit cap. Non debet de Consanguin. & affinit. Contrarium vero expresse disponitur de jure Civili in L. Uxorem de Ritu nuptiarum, ubi dicitur Uxorem quondam Privigni conjungi matrimonio Vitrici non oportet, & in dicta L. non facit §. hoc itaque ff. de gradibus affinit ubi pro regula traditur nefas esse eos, qui affinitatis causa inter se parentum, & liberorum loco habentur, matrimonio copulari, & quia in hoc casu jus civile expresse non reperitur correctum a jure canotico in Consistoriis nostris sequimur in pronunciando dispositionem juris civilis, quæ maximam publicæ honestatis habet rationem, prout scilicet semper in conconjunctionibus non solum id quod licet, sed, & quod honestum est, consiederari debet*; Nec *obstat dictum caput non debet, quia illud tantum de Collateralibus consanguineis, & Affinibus, & jura juribus sunt concordandanda, ut vitetur jurium correctio.*

Concordat *Arnoldus Vinnius ad eundem titulum Institutionum de Nuptiis sub num. 2. pag.* 63. Editionis Venetæ ibi. *Secundum, & tertium genus affinitatis temere excogitatum posteriores Pontifices merito abrogarunt, nam qui uxori non sunt consanguinei, non possunt dici mariti affines, & contra, ac proinde non prohibebor verbi causa uxorem ducere eam, quæ fratri uxoris meæ quondam nupta fuit. Non obstat, quod Papinianus respondet in L.* 15. *uxorem quondam Privigni conjungi matrimonio Vitrici non oportere, hoc enim non eam rationem habet, quod affines sunt, sed quod honestas, & pudor naturalis non patiatur mecum matrimonio jungi uxorem ejus, qui mihi aliquando filius, seu loco filii fuit propter matrem, quam in matrimonio habui*.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An matrimonium contrahi possit inter Dominicum, & Samaritanam in casu &c.

Dilata, & scribant Bini Theologi.

Sess. 24. c. 12. de Ref.

ANAGNINA DISTRIBUTIONUM. In Cathedrali Ecclesia Anagnina fit quædam inter Canonicos distributio scutorum 208. in Festis Natalitiis, & in ordine ad hanc distributionem exorta est controversia.

Nonnulli Canonici recursum habuerunt ad hanc Sacram Congregationem eidem supplicando, ut demandare dignaretur Præposito Anagnino, quod distri-

distributionem faceret Natalitiam inter eos, qui in anno capitulari currenti servitium, præstiterunt, & operæ pretium existimatum fuit scribere eidem Præposito pro informatione,& voto, cum Bonifacius Papa Octavus, qui præposituram erexit, multa, & insignia privilegia eidem contulerit,& signanter liberam potestatem,& facultatem dividendi distributiones,& obventiones inter Canonicos, sublata in hoc facultate tàm Episcopo, quàm Vicario uti habetur in Bulla erectionis impressa apud Ughelliũ *Ital. Sac. tom.1.pag.358.,& cum bo.mem.* Episcopus Gerardus *anno* 1702. de observantia Privilegiorum Præposituræ concessorum amplum reddiderit Sacræ Congregationi Episcoporum, & Regularium testimonium.

Alii etiam ejusdem Cathedralis Anagninæ Canonici ad hanc eandem S.Congregationem recursum habuerunt, asserendo, quòd distributio Natalitia Scutorum 208. fieri deberet non inter eos,qui servitium præstiterunt currenti anno capitulari, sed inter eos, qui anno capitulari immediatè præcedenti inservierunt; utque Sac. hæc Congregatio adæquatum ferre posset in hac controversia judicium, scriptum etiam fuit Episcopo pro informatione, & voto.

Præpositus est insensu, quòd distributio scutorum 208. fiat inter eos,qui currenti anno Capitulari servitium præstiterunt,tum quia per hanc viam procedendo, evitatur confusio, quæ dicitur inevitabilis in hypothesi, in qua distributio fieri debet inter eos, qui anno Capitulari antecedenti servitium præstiterunt, tum quia modus hic faciendi distributiones est uniformis nedum Constitutionibus Ecclesiæ ab ipso allegatis, sed etiam juri communi in cap. *unico de Clericis non residentibus in 6.*, & Sac. Concilio Tridentino *Sess.25.cap.12. de Reform.* attenta quippe horum Jurium dispositione, distributiones sunt stipendium quotidiani servitii, & quotidianæ intereſſentiæ omnibus, & singulis, tàm nocturnis, quàm diurnis partibus Officii Divini, & si possibile esset, earum divisio fieri deberet singulis diebus, uti notant DD. in allegato cap. *consuetudinem de Clericis non residentibus in 6.*

Nec Præpositus putat esse in casu præsenti deferendum consuetudini, tum quia methodus distribuendi taxam fixam scutorum 208. in Festis Natalitiis, suum habuit initium anno 1683. tum quia consuetudo nec laudabilis, nec præscripta dici potest, & signanter quia obstant Ecclesiæ Constitutiones editæ, vel renovatæ anno 1701.

E contra Episcopus est in sensu,quòd divisio scutorum 208. fiat ad mensuram servitii proximè præteriti anno Capitulari præstiti, tum quia proportionabilis ratio Servitii supputari solet in fine anni Capitularis, tum quia sic ex traditione Seniorum à multo tempore factum est, & tandem, quia divisio, de qua nunc agitur, non adversatur naturæ distributionum quotidianarum, de earum siquidem essentia est, quòd dividantur habito respectu ad quotidianum Servitium, sive divisio deinde fiat una, sive altera parte anni.

Scripturæ hinc inde distribuuntur,quocirca dignabuntur EE.VV.decernere.

I. *An distributio natalitia nuncupata annorum scutorum* 208. *sit facienda pro rata servitii præstiti in anno Capitulari antecedenti in casu &c.* & quatenus negativè.

II. *An, & quomodo sit facienda.*

Ad primum affirmativè. Ad secundum satis provisum in primo, & ampliùs.

IMO-

Sess. 21. c. 4. de Ref.

IMOLEN. DISMEMBRATIONIS. Eminentiſs. Dominus Cardinalis Sozzadinus in relatione ſtatus ſuæ Eccleſiæ Imolenſis, cujus eſt Epiſcopus, ad hanc Sacram Congregationem tranſmiſſa expoſuit, quod ad ſuccurrendum Animarum ſaluti expediebat Parochiam ruralem S. Bernardini in Silva nuncupatam in duas dividere, & eidem Eminentiſs. Domino reſcriptum fuit, quod uberiorem ſuper hoc facto exhiberet informationem antequam procederet ad actualem diviſionem, & quod a ſuo Promotore Fiſcali præfigeretur terminus intereſſe habentibus ad ſua Jura deducenda in hac Sacra Congregatione.

Prædictus Dominus Cardinalis Gozzadinus in executionem prædicti decreti, novam, & uberiorem tranſmiſit informationem, in qua ſummatim hæc continentur, primò, quod Parochia S. Bernardini in ſui longitudine extenditur ad quinque, vel ſex milliaria, & in ſua latitudine ad tria milliaria circiter. Secundò quod præd. Parochiam interfluit flumen Santerni, quod hyemali præſertim tempore eſt impervium. Tertiò, quod Parochiani vel propter magnam diſtantiam, vel propter viarum difficultatem p ro majori parte anni ad dictam Parochialem Eccleſiam accedere non poſſunt, qua de cauſa factum eſt, ut nonnulli pii Benefactores Oratoria conſtruxerint pro commoditate, & neceſſitate Parochianorum, qui diebus Feſtis Miſſam alias non audirent. Quartò, quod attenta diſtantia, nec non attenta v æ difficultate, quæ ad Parochiam ducit, nonnulli Parochiani non ſunt ſufficienter inſtructi in rebus fidei, & aliquando ſine Sacramentis deceſſerunt. Quintò, quod ſe hortante, quidam Sacerdos Franciſcus Belletti ære proprio a fundamentis extruxit Eccleſiam ſub i voca'ione S. Joſeph, unacum commoda Domo pro novi Parochi reſidentia. Sextò, quod idem Sacerdos paratus eſt aſſignare tot Bona ſtabilia fructifera pro annuo redditu ſcutorum 60., & quod alia adſunt annua ſcuta 25. relict i ab alio Benefactore, & eroganda in celebratione Miſſarum in dicta Eccleſia adimplenda. Septimò, quod novæ huic Parochiæ centum dumtaxat focularia aſſignari poſſent remanentibus tercentum focularis pro antiqua Parochia S. Bernardini, concludendo, quod in hiſce circumſtantiis ſibi videtur in Domino expedire, quod ad hujus novæ Parochiæ erectionem deveniatur.

Additur in ſcriptura Promotoris fiſcalis per manus circumferenda, quod Parochus S. Bernardini habet annuum emolumentum ſcutorum 200., & quod ad reparandum quodcumque damnum, quod idem pati poſſet ex privatione perceptionis primitiarum à familiis diſmembrandis Eminentiſſimus Epiſcopus eſſet in ſenſu, quod novus Parochus illi conſignaret ſeptem, aut octo corbas frumenti quolibet anno, quæ ſumma ferè aſcendit ad medietatem corbarum frumenti, quam idem novus Parochus percipere poſſet à familiis ſibi aſſignatis.

Non omiſſa reſervatione juriſpatronatus novæ Parochiæ favore Sacerdotis Franciſci Belletti, qui conſtruxit novam Eccleſiam, & eam dotare paratus eſt; abſque eo quòd Parochus S. Bernardini valeat ſibi dictum juſdatronatus aſſerere, Parocho ſiquidē Matricis Eccleſiæ intantum competit jus præſentandi ad Parochiam noviter inſtitutam *ad terminos Textus in cap. ad audientiam il primo de Eccleſiis ædificandis*, in quantum Eccleſia antiqua de ſuo contulit pro ædificatione, aut fundatione Eccleſiæ, ſecus autem quando eadem aliorum ſumptibus fuit ædificata, & fundata, uti adnotarunt *in dicto cap. ad audientiam Abbas n. 10. Fagnan. n. 39. de Eccleſiis ædificadnis Adden. ad Lap. allegat. 66. litt. N. Lambertin. de jurepatronatus parte prima*

ma primi libri qu.8. art.1. per tot Phiring. ad lib.3. decretal. tit.48. §.2. n. 12. Lotter de re Benef. lib.1. qu.28. n.46. & seqq.

Et honor, qui est Ecclesiæ Matrici præservatus *in cap ad audientiam il primo de Eccl. ædificandis* pendet ab arbitrio Ordinarii *Murga de benef. q.6. n.12. Ricc. in Collect.4201. §. Infertur 4. Castropal. oper. moral. par.2. tract.13. de Benef. disput.6. puncto 9. §.10. sub n.4.* & Eminentissimus Ordinarius Teste Promotore Fiscali paratus est ad demandandam relatam annuarum Corbarum frumenti contributionem favore Parochi S. Bernardini.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An sit locus dismembrationi, & erectioni novæ Parochiæ, in casu &c.

Non proposita.

PORTUCALLEN. REDUCTIONIS CONGRUÆ. Monasterium Moniale de Ave Maria S. Benedicti Civitatis Portus jus habet præsentandi, seu nominandi Vicarium Curatum ad Parochialem Ecclesiam S. Christophori; Cumque occasione ultimæ vacationis nominaverit, seu præsentaverit Sacerdotem Joannem de Tavora sub ea lege, & conditione, quod idem, ultra oblationem Altaris, Domum, Pomarium, & Prædia Domui annexa obtinere debet annua scuta 80. monetæ Romanæ loco decimarum de Baguin, & primitiarum Territorii de Poggionegro, quæ a Prædecessoribus Vicariis exigebantur, reservato tamen beneplacito Apostolico, exorta est controversia inter Monasterium, & Sacerdotem Joannem, de qua in præsenti Congregatione est agendum. *Sess.25. c.16. de Ref.*

Fundamentum Monasterii in hoc consistit, quod Parochia S. Christophori est sibi unita unione plenaria, & subjectiva, sicuti omnia jura, & bona Parochiæ transierunt in dominũ Monasterii cum onere præstandi congruam Vicario, sic assignatio decimarum locorum prædictorum, & primitiarum Vicariis facta censeri debet causa demonstrationis juxta deducta per *Lotter. de re Benef. lib.1. qu.3. n.19. & seqq.*, & quando assignatio facta fuit causa demonstrationis, sequitur, quod sicuti decrescentibus redditibus debuisset Monasterium eorum deficientiam supplere, sic in hypothesi immodicæ eorumdem redditiuum excrescentiæ, possit idem Monasterium justa subsistente causa, & intercedente Superioris auctoritate, sibimet asserere memoratorum redditiuum applicationem juxta celebrem Glossam *in Cap. Avaritiæ* in verbo *redditus* de præbendis ibi. *Monaci certam partem percipiant, & totum aliud dimittunt Cappellanis, & tunc in nullo diminuere debent, quod relinquunt Cappellanis suis sine consensu Archiepiscopi, vel Episcopi sui, & idem esset si Clerici certam partem percipiant, & Monachi totum aliud ex eo, quod dicitur sine consensu Archiepiscopi, videtur, quod de consensu ipsius hoc facere possint, & diminuere, & Parochias dividere, quod verum est justa de causa &c. possunt etiam redditus diminuere, puta, si Ecclesiæ facultates essent ampliatæ, ut sic de augmento, & Monachi sentiant utilitatem, cum hujusmodi Ecclesiæ subsint eis quoad temporalia.*

Ad justam vero causam descendendo, illa reponitur in Monasterii indigentia, quod habet magnos sumptus, & parvos redditus, & in excrescientia immodica prædictarum decimarum, & primitiarum; anno etenim 1516. decimæ & primitiæ importabant 7., vel 8. scuta monetæ Romanæ, itaut Vicarius pro supplemento suæ congruæ substentationis obtinuerit oblationes de

pede Altaris, Domum, & Hortum, & hodie decimæ, & primitiæ aſcendere dicuntur ad annua ſcuta 650.

Ex his, aliiſque plurimis ab utraque Parte circumferendis dignabuntur EE. VV. decernere.

An aſſignatio congruæ facta in bonis ſuſtineatur, vel potius ſit locus reductioni ſeu confirmationi reductionis eiuſdem congruæ, in caſu &c.

Non propoſita.

Seſſ. 22. c. 11. de ref.

LEODIEN. CONFIRMATIONIS CONCORDIÆ. Anno 1651. Monaſterium S. Laurentii Ordinis S. Benedicti Civitatis Leodien. immiſſionem obtinuit ad Caſtrum, Terras, Toparchiam, & bona de Heers, ad effectum ſibi ſatisfaciendi de ſumma florenorum 32000. ſibi debita ex quadam domus evictione, quam paſſum fuerat.

Ab anno 1651. uſque ad annum 1690. Monaſterium permanſit in pacifica bonorum poſſeſſione; Cum autem hoc anno Comes de Argentau judicium introduxiſſet pro reſiduo ſolutionis dotis ſibi debito ſuper enarratis Bonis, lis introducta fuit inter Monaſterium, & dictum Comitem, & Monaſterium ſententiam favorabilem reportavit.

A Comite de Argentau interpoſita fuit appellatio, delataque ſubinde ejus hæreditate ad Comitem de Merſi, adverſus hunc fuit a dicto Monaſterio introductum judicium pro obtinendis annuis Canonibus Modiorum 48. Speltæ, quos eſſe ſibi debitos aſſerebat in ſequelam antiquæ emphyteuſis bonorum de *Moumael*.

Inhoc rerum ſtatu operæ pretium exiſtimatum eſt ad tranſactionem devenire, ſub reſervatione Beneplaciti Apoſtolici, & in tranſactione Comes de Merſi cedit liti ſuper Bonis de Heers, cedit etiam favore ejuſdem Monaſterii creditum dotis in ſumma florenorum 20000. cum omnibus fructibus decurſis, & decurrendis in annua ſumma florenorum 1000., & è contra Monaſterium cedit favore Comitis de Merſi Jus exigendi annuos Canones modiorum 48. Speltæ, & cedit etiam nonnullos alios cenſus modici momenti unacum quodam petio Terræ, & jure relevii *ſuper Poiconl*, quæ omnia a Peritis fuerunt valutata in ſumma florenorum 13330., & in annuo redditu florenorum 666.

Supplicavit Monaſterium huic Sac. Congregationi pro confirmatione, & approbatione Concordiæ, cumque poſt auditum Officialem Leodienſem omnia prædicta referentem, & comprobantem negotii examen fuerit commiſſum cl. me. Cardinali Priolo, binæ fuerunt ab ipſo exaratæ relationes altera die 5. Januarii 1717. altera die 15. Aprilis 1719.

In prima Relatione prædictus Dominus Cardinalis dubitavit de utilitate Monaſterii eo ſub fundamento, quod ignorabatur, an annua reſponſio 48. modiorum Speltæ ſuper Bonis in Moumael eſſet referenda ad canonem emphitheuticum, incongrua ipſi videbatur æſtimatio ad rationem quinque pro centenario, & ulterius conſideratione digna ipſi videbatur amiſſio directi dominii, quod eſt pretio æſtimabile.

In ſecunda deinde Relatione idem Dominus Cardinalis fuit in ſenſu, quod conſtaret de utilitate Monaſterii, tum quia ſpes recuperandi aliquando bona emphyteutica, admiſſo etiam, quod reſponſio modiorum 48. Speltæ eſſet ad canonem emphyteuticum referenda, erat nimis remota, cum inveſtitura conceſſa fuiſſet in perpetuum Comitibus de Merſi, & eſſet com-

præ-

prehenſiva hæredum, & ſucceſſorum; Tum quia cum Monaſterium eſſet obligatum ad redditionem rationis fructuum perceptorum ex bonis de Heers eo ſub fundamento, quod in Patria Leodienſi poſſidens iure *Saiſinia* tenetur reddere rationem de fructibus perceptis ex bonis *Saiſitis* uti apud Nos ad eamdem rationis tenetur redditionem, quicumque bona poſſidet jure Salviani, uti tradit *Meam. ad Jus Civile Leodien. obſ.237. nu.5.* Clar. me. Card. Priolus exiſtimabat, quod Monaſterium ex fructibus perceptis conſequutum fuiſſet ſatisfactionem totius ſui crediti florenorum 32000., & ſic, quod non poſſet dicta bona retinere, niſi acquireret jura dotalia, quorum favore ſe confoveret in eorum poſſeſſione adverſus quoſcumque.

Cum hiſce duabus Relationibus clar. me. Eminentiſs Prioli facta fuit inſtantiæ propoſitio in hac Sacra Congreg. inter ſummaria precum, nonnullæ quæ ex officio fuerunt excitatæ difficultates, fuitque demandatum, ut inſtantia proponeretur in folio.

Difficultates autem ex officio excitatæ conſiſtunt in hoc, quod ſi tota utilitas Monaſterii ad hunc unicum punctum reducitur, quod ipſum acquirit creditum annuorum florenorum 1000. conſtituentium capitale florenorum 2000., & cedit Comiti de Merſi Capitale Florenorum 13330., & ſe liberat a lite a dicto Comite introducta ſuper redditione rationis fructuum perceptorum ex bonis *de Heers* in Salviano, ſeu *Saiſina* poſſeſſorum.

De hac utilitate eſt dubitandum, primo quia habenda eſt ratio dominii directi, & ſperatæ devolutionis bonorum, necnon juris relevii, & homagii *ſuper Poicoul*, necnon Canonum decurſorum, & non ſolutorum a Comite de Merſi, quibus omnibus rebus Monaſterium media hac tranſactione renuntiat.

Secundo quia Monaſterium acquirendo creditum annuorum florenor. 1000. non remanet liberatum a redditione rationis fructuum hucuſque perceptorum ex bonis *de Heers*, pro qua ſaltem alii Creditores inſtare poſſunt.

Tertio quia in hac tranſactione Monaſterium non acquirit, ſeu obtinet ſecuritatem ſe confovendi in poſſeſſione bonorum *de Heers*, ſecuritas quippe ex alio capite haberi non poteſt, quam a credito dotis per Monaſterium acquirendo, ſed cum creditum jam fuerit ſemel per ſententiam rejectum, ſuumque habeat initium de anno 1737., & ignoretur, an adſint alii creditores anteriores, nemo eſt, qui non videat ſecuritatem non eſſe ullo modo verificatam.

Fuerunt hæ difficultates communicatæ Procuratori Monaſterii, cumque ipſe in Scriptura per manus circumferenda conetur iiſdem ſatisfacere, onus erit EE. VV. decernere.

An ſit locus Beneplacito Apoſtolico, in caſu &c.

Non propoſita.

Die Sabbathi 22. Junii 1720.

Sess. 22. c. 8. Ref.

FIRMANA CAPPELLANIÆ. Propoſita fuit hæc cauſa in Congregatione habita die 11. Maii 1720., cujus folium poterit ab EE. VV. reaſſumi, & reſponſum fuit. *Dilata ad ſecundam omnino etiam unica*. In executionem autem hujus reſcripti ſequens dubium erit ab EE. VV. reſolvendum.

An Cappellania relicta per quondam Nicolaum Lappam debeatur Sacerdoti Valerio de Valeriis, ſeu potius alteri Sacerdoti Confeſſario Terræ Montis Sanct. Martini in caſu &c.

Ad primam dubii partem negative, & ad ſecundam negative.

Seſſ. 21. c. 4. de Ref.

FILGINATEN. FONTIS BAPTISMALIS. Factum hujus cauſæ fuit expoſitum in folio Congregationis habitæ *die* 24. *Febr.* 1720. quod poterit ab EE. VV. reaſſumi. Cum autem tunc nulla fuerit capta reſolutio, in præſenti proponitur reſolvendum dubium.

An ſuſtineatur erectio Fontis Baptiſmalis in Eccleſia Parochiali S. Mariæ novæ Caſtri Seronis in caſu &c.

Affirmative, relicta libertate Parochianis S. Mariæ Caſtri Seronis deferendi juxta ſolitum Filios baptizandos etiam ad alias Parochias, & amplius.

Seſſ. 21. c. 4. de Ref.

IMOLEN. DISMEMBRATIONIS. Propoſita fuit hæc cauſa in poſtrema Congregatione habita die 8. Junii 1720. nec ulla fuit capta reſolutio. Prævia autem benigna folii reaſſumptione, onus erit EE. VV. decernere.

An ſit locus diſmembrationi, & erectioni novæ Parochiæ in caſu &c.

Dilata, & ſcribatur Eminentiſsimo Epiſcopo pro nova informatione.

Seſſ. 22. c. 11. de ref.

LEODIEN. CONFIRMATIONIS CONCORDIÆ. Propoſita fuit hæc cauſa in ſupramemorata Congregatione habita die 8. Iunii 1720., cumque pariter nulla fuerit capta reſolutio, exorantur EE. VV. pro folii reaſſumptione, & pro ſequentis dubii reſolutione.

An ſit locus Beneplacito Apoſtolico in caſu &c.

Negative.

BRIO-

BRIOCEN. Gabriel Varin. Civitatis Briocensis in Britannia Minori, tredecim ab hinc annis, professionem Regularem emisit inter Fratres Recollectos S. Francisci; cumque humiliter instetisset pro restitutione in integrum adversus dictam professionem, quam nullam esse dicebat, ex quo ante eam morbo insanabili laborabat, quem Religioni cælavit, quoque etiam in præsenti se laborare dicebat, examinatæ fuerunt inter summaria precum nonnullæ Medicorum, & Chirurgorum attestationes, qui de ejus statu præsenti deponebant, necnon Patris, Matris, Fratrum, aliorumque domesticorum, qui de morbi imcurabilis existentia usque a teneris annis referebant, & in Congregatione habita *die* 16. *Martii* 1720. rescriptum fuit: *Ordinario pro confectione processus servatis servandis*; Procurator etenim Generalis requisitus pro informatione, & pro voto super precibus Oratoris, se remiserat ad ea, quæ ex processu in partibus de more conficiendo poterant resultare. *Sess. 25. c. 15. de Regul.*

Post hæc Gabriel novum exhibuit supplicem libellum in quo exposuit adesse in Urbe Testes, qui de prædicti morbi insanabilis existentia, tam ante professionem, quam tempore præsenti deponere poterant, & Sac. hæc Congregatio *die* 21. *Aprilis hujus ejusdem anni rescripsit Eũo Vrbis Vicario, qui testes examinare faciat in suo Tribunali citato Procuratore Generali.*

In hujus rescripti executionem pluries Procurator Generalis citatus dicitur, tam ad dicendum contra articulos, quam ad videndum examinari testes, necnon dandum interrogatoria, eodemque uti supponitur negligente jura prosequi suæ religionis, deventum fuit ad examen testium absque interrogatoriis, dictorumque testium examen hoc modo peractum, datur in summario scripturæ per manus circumferendæ; cumque ex antiquioribus jam productis documentis, & recentioribus Testium dictis qui in Tribunali Cardinalis Vicarii deposuerunt, prætendat Gabriel esse bene probatam existentiam sui morbi insanabilis ante professionem, ejusdemque morbi permanentiam de tempore præsenti, itaut procedendo ad tramites constitutionum ordinis professio nullitatis vitio laborare dicenda sit, juxta *decis.* 38. 171. 384. coram Ubaldo dignabuntur EE. VV. decercere.

An sit locus restitutioni in integrum in casu &c.

Negative, & amplius.

ILLERDEN. TRANSLATIONIS. In summitate Montis Villæ pe Algvaire in Diæcesi Illerden. assurgentis, insigne, & pervetustum aderat Monasterium, in quo degebant Moniales B. Mariæ subjectæ Religionis S. Ioannis Hierosolymitani. *Sess. 25. de Reg. & Monial. c. 5.*

Pars ædium olim repetente lapsa est, & laxatæ fuerunt murorum omnium compages, itaut imminens reputata fuerit ruina Monasterii.

Adeoque anno 1699. vacante Sede Episcopali Illerden. Frater Felicianus Sajol Ordinis Hierosolymitani, Locumtenens Magni Prioris Cathalauniæ, prædictas moniales a memorato loco absque ulla Ordinarii, vel Sedis Apost. licentia, sed prævio tantum assensu Magni Magistri, ejusque Consilii Ordinarii, & assembleæ Prioratus Cathalauniæ, ad Civitatem transtulit Barchinonensem, ibique in Domibus Parochialibus, in quibus anno etiam

etiam 1640. urgente Belli timore fuerant collocatæ, pro interim, & provisionaliter, & donec quassatum Monasterium esset reparatum iterum collocavit.

Adversus hoc factum nedum Capitulum reclamavit, sed etiam tota Civitas Illerdensis commota est, habitoque recursu ad hanc Sacram Congreg., in ipsa disputatum fuit *die* 20. *Aug.* 1701. *an esset locus restitutioni Monialium, vel potius esset concedendum beneplacitum, dictaque die sequen. prodiit responsum: translationem fuisse nullam, & scribatur Nuntio Apostolico pro deputatione Episcopi Vicinioris, qui conficiat processum juxta instructionem, & interim Moniales collocentur in uno, vel pluribus Monasteriis Barchinonæ benevisis arbitrio Sacræ Congregationis, & quoad censuras incursas, extrahentes consulant conscientiis suis.*

Cohærenter ad hæc datæ fuerunt Litteræ Nuntio Apostolico in Regnis Hispaniarum degenti, in quibus fuit ei demandatum, quod aliquem deputaret ex Episcopis vicinioribus, qui de statu Monasterii, tam circa necessitatem, & facilitatem reaptationis, quam circa assertam aeris intemperiem, & aquæ carentiam diligenter inquireret, deputatoque ad hunc effectum etiam de partium consensu Episcopo Barbastrensi, & ab ipso examinatis, tum Phisicis, tum Fabris murariis, & Architectis, Phisici retulerunt aerem esse salubrem, & Fabri murarii fuerunt in sensu quod Monasterium restaurari commode posset cum impensa librar. 4458., communicatoque partibus processu, iisdemque monitis, & informantibus, fuit iterum de hoc negotio actum in Congregatione habita *die* 3. *Octob.* 1705., cumque in ea fuissent disputata bina dubia, primo videlicet *an sit standum, vel recedendum a decisis sub die* 20. *Aug.* 1701., *& quatenus in decisis;* Secundo *an moniales continuare debeant permanentiam in Civitate Barchinonensi, vel potius restituendæ sint ad pristinum monasterium, vel ad alia monasteria Civitatis, & Diœcesis Illerdensis.* & in eo quod attinet ad primum Sacra Congr. *stetit in decisis*: & in ordine ad secundum censuit *restituendas esse moniales ad pristinum Monasterium postquam fuerit reaptatum, & scribendum Ordinario Illerden. ut incumbat sollicitæ ejusdem reaptationi, cum præfixione congrui termini, necnon Episcopo Barchinonen. ut interim inhibeat, ne aliqua admittatur ad habitum, seu ad professionem in Civitate Barchinonæ, & hujusmodi causam amplius non proponi mandavit.*

Adversus hoc rescriptum, plura in quodam supplici libello, monialium nomine fuerunt Sacræ Congr. exposita, tum circa impossibilitatem redeundi ad antiquum monasterium, illudque reaptandi, tum circa congruentiam permanendi in Civitate Barchinonensi, *sed cum die* 14. *Nov.* 1716. Sacra Congregatio respondisset, *instent pro nova audientia in plena Congregatione citata parte, & doceant de executione Decreti Sac. Congregationis quoad habitationem in aliquo ex monasteriis Barchinonæ*, allataque subinde epistola Episcopi Barchinonensis, in qua ultra attestationem impossibilitatis antiquum reparandi monasterium, dixit domum, in qua usque de anno 1699. moniales fuerunt collocatæ esse aptam, & idoneam pro earum habitatione, & pro exercendis omnibus, quæ ipsarum professionem religiosam respiciunt, necnon altera pariter allata Epistola Episcopi Illerdensis, in qua retulit nullum aliud adesse remedium celerius, & opportunius, quam moniales ad quasdam ædes, quas habent cum sua Ecclesia B. M. V. *del Merli* nuncupata sitas in ipso Oppido de Algvaire, transferri mandare, donec antiquum restauraretur Monasterium, cum sex ex decem

decem monialibus ſuperextantibus pro hac ad dictas ædes ſupplicaverint translatione, & reliquæ moniales ab hac inſtantia excitatæ, ſeu Superiores Religionis Hieroſolymitanæ, contemporanee pro nova audientia iterum exoraverint, propoſito negotio in Congregatione habita *die* 11. *Sept.* 1717. reſcriptum fuit *nihil de nova audientia, & ſcribatur Epiſcopo Illerden. ut ſollicite curet ad ſtatum Monaſterii, & clauſuræ enunciatas ædes reducere, & quod poſt executionem certioret.*

Sub obtentu, quod propter temporum calamitates non erat ullo modo poſſibile recenſitas ædes aptare ad ſtatum Monaſterii, atque Clauſuræ, Subprioriſſa, & nonuullæ moniales recurſum habuerunt ad hanc Sacram Congreg., exorando, quod Epiſcopo Barchinonenſi demandaretur tranſmiſſio ad Civitatem Illerdenſem, & quod Epiſcopo Illerdenſi ſcriberetur, ut tam ſe, quam alias moniales in ſuam reciperet Diæceſim, & aliquas in uno, alias in alio ex prædictæ ſuæ CivitatisMonaſterii collocaret uſquequo Monaſterium antiquum repararetur, & clauſura ad primævum ſtatum reduceretur, aſſignitatis unicuique Moniali alimentis ex redditibus Monaſterii de Algvaire, & in eodem relictis quatuor monialibus ſexagenariis, quæ celeri reaptationi, & reddituum adminiſtrationi incumberent, & Sacra Congreg., ut finem tandem huic imponeret negotio *die* 27. *Jan. hujus anni* 1720. cenſuit. *Dandas eſſe novas litteras tam ad Epiſcopum Illerden., quam ad Epiſcopum Barchinonen., & quod Epiſcopo Illerden. demandaretur, ut Moniales collocaret in Monaſteriis Civitatis pro ſuo arbitrio, & prudentia, celeri incumbere reaptationi antiqui Monaſterii, necnon adminiſtrationi bonorum, & reddituum ad illud pertinentium, & quod Epiſcopo Barchinonenſi injungeretur, ut communicato cum Epiſcopo Illerdenſi conſilio, omnem navaret operam, ut translatio ab una ad alteram Civitatem debitis adimpleretur modis, & formis, & quoad permanentiam quatuor Monialium in antiquo Monaſterio, Sac. Congregatio cenſuit non eſſe annuendum petitis, ſed melius eſſe exiſtimavit, quod etiam quatuor iſtæ Moniales collocarentur in aliquo ex Monaſteriis Civitatis Illerdenſis.*

Jure merito ſperari poterat, quod finis huic rei eſſet impoſitus, ſed eventus fefellit; Supervenit etenim Epiſtola Epiſcopi Illerdenſis ſcripta die 9. Januarii hujus ejuſdem anni 1720., in qua relative ad aliam epiſtolam Epiſcopi Barchinonenſis, nedum teſtimonium perhibet de permanentia in totum, & per totum decentiſſima, & Religioſæ profeſsioni accommoda in d. Civitate Barchinonenſi, ſed ad ulteriora progrediendo, inexſequibile fatetur eſſe conſilium a ſe alias datum de reducendis ad Clauſuram ædibus, quas habent Moniales, unacum Eccleſia Beatæ Mariæ del *Merli* in oppido del *Algvaire*. Supervenit ulterius documentum, ex quo probari contenditur, non poſſe antiquum Monaſterium reſtaurari, muroſque ejus adhuc extantes eſſe dejiciendos, ne iterum Seditioſi, & Latrones in eodem loco Sedem figant, ut fecerunt in poſtrema ſeditione Principatus Cathalauniæ. Supervenerunt denique Teſtium examina dictum aſſumptum corroborantia; quocirca operæ pretium exiſtimatum fuit reſcribere die 16. *Martii* 1720., *quod Cauſa in folio proponeretur*.

Proponitur itaque Inſtantia in folio: cumque exoretur, quod Moniales continuent in Civitate Barchinonæ, data opportuna facultate novam admittendi ad habitum, & ad profeſsionem, nec enim ulla fuit admiſſa, nec profeſsionem emiſit poſt ſupra recenſitum Sacræ Congregationis Reſcriptum editum *die* 3. *Octobris* 1705. itaut Monaſterii exterminium imminеat, licet con-

consimilium Monasteriorum manutentio, & conservatio præcipiatur in *Statuto 26 & 27. Religionis Hierosolymitanæ*, onus erit EE. VV. decernere. *An, & quomodo sit providendum, in casu &c.*

Ad Episcopum Barbastren pro Informatione cum Instructione.

Sess. 24. c. 12. de Ref.

SANCTÆ AGATHÆ GOTHORUM. Extat in Oppido Argenti Diœcesis S. Agathæ Gothorum, numeroso Populo Animarum septem circiter millium referto, ampla Parochialis Ecclesia S. Andreæ, bene ornata, tribusque navibus composita, in qua præter Archipresbyterum Animarum curam habentem tredecim Cappellani reperiuntur, qui quibusdam anni temporibus in ipsa celebrant Officia Divina.

Extant ulterius in eodem oppido plura tum Regularium, tum monialium Monasteria, aliæque sex Ecclesiæ Parochiales unacum numeroso Clero Sæculari, numerum centenarium excedente; cumque in prædicto oppido, quod si non antiquitate, saltem cæteris qualitatibus nobilius est, & magis conspicuum cæteris aliis, quæ sunt in Diœcesi, non reperiatur Ecclesia Collegiata, in mentem venit oppidanis Sanctissimo D. Nostro supplicare pro erectione Ecclesiæ S. Andreæ in Collegiatam, & a Sanctitate Sua fuerunt preces remissæ ad hanc Sacram Congr., quæ de more audivit Ordinarium, & negocium ulterius discutiendum commisit cl. mem. Cardinali Priolo, ut ex informatione prædicti Ordinarii, & suffragio memorati Cardinalis, quæ exhibentur, colligi potest.

Ecclesiæ redditus modo constituunt in annuis ducatis 386. quorum medietas cedit in commodum Archipresbyteri, & alia medietas in commodum tredecim Cappellanornm, qui in ea celebrant officia Divina, uti supra dictum est; cumque redditus isti nullatenus sint sufficientes pro fundanda Collegiata, & in nonnullis Ecclesiæ oppidis, & casalibus unitis tredecim reperiantur Cappellaniæ, quæ nec sunt beneficia, nec conferuntur in titulum, sed ex piorum eleemosynis conflatæ administrantur per duos Oeconomos Laicos ab oppidanis deputatos, & ab Episcopo approbatos.

Mens dictorum oppidanorum esset, ut annuente Sanctissimo, cæteris Ecclesiæ S. Andreæ redditibus fieret unio reddituum supradictarum Cappellaniarum, qui, demptis oneribus, ascendere dicuntur ad ducatos 1087., & sic, quod vigintiquinque Canonicatus erigerentur, comprehensis tamen in hoc numero Archipresbyteratu, Primiceriatu, præbenda theologali, & thesauriariatu, reservatoque favore Parochianorum jure præsentandi ad Archipresbyteratum, & ad alias tres dignitates erigendas appositaque conditione, quod Canonicatus in quatuor partes dividantur, quarum tres conferantur Clericis oppidi, quarta Clericis ex casalibus oriundis, & ultimus Canonicatus, nempe vigesimus quintus, Clerico casalis S. Mariæ Novæ, in quo altera ex Cappellaniis uniundis exiitit.

Fundamentum, cui petitio juris præsentandi ad Archipresbyteratum, & ad alias tres dignitates erigendas præcipue innititur, residet in hoc, quod Archipresbyteratus de præsenti est de jurepatronatus Parochianorum, & quod sicuti annuente hic, & nunc Archipresbytero ex ducatis 386. Ducatorum tantum 180. pro Archipresbytero, ejusque successoribus remanere debent, & alii cedunt in dotem aliarum trium dignitatum, sic æquum esse vide

videtur, ut juspræsentandi ad easdem dignitates reservetur favore universitatis.

Fundamentum deinde conditionis appositæ, ut Canonicatus erigendi conferantur partim Clericis oppidi, partim Clericis oriundis ex casalibus, originem habet a Cappellaniis uniendis, quarum nonnullæ in Ecclesiis oppidi, nonnullæ in casalibus unitis reperiuntur erectæ.

Alia plura legi possunt in scriptura per manus circumferenda, in qua etiam occurritur nonnullis difficultatibus in suffragio cl. mem. Cardinalis Prioli excitatis. Quocirca onus erit EE. VV. decernere.

An, & quomodo sit annuendum petitioni.

Dilata, & scribatur Episcopo juxta Instructionem.

VERULANA. Celebris fuit in Sac. Rotæ Auditorio controversia an Ecclesia sub invocatione S. Pauli in Civitate Verulana existens esset simplex Parochialis, vel potius collegiata, fuitque resolutum, esse collegiatam, uti plene desumitur ex *dec. 960. coram Pœnia edit. Lugdunenſis.*

Inter Josephum Diamantem, & Jo. Baptistam Nocchiarolum, quorum alter jam obtinuit, & alter Abbatiam cum cura in d. Ecclesia, & ejusdem Ecclesiæ beneficiatos, novæ exortæ sunt controversiæ, pro quarum resolutione, subscripta fuerunt sequentia dubia ab EE. VV. examinanda.

I. *An Clerici Parochialis Ecclesiæ collegiatæ simplicis S. Pauli, participare debeant de frumentis, & pane recipi solita sub nuncupatione decimæ in casu &c.*

II. *An emolumenta Funeris, & Tobalca, cum Sudariolo distribui debeant inter Abbatem, & Clericos relicto Cereo, seu intorticio pro Sacristia, in casu &c.*

III. *An Clerici, quatenus prædicta omnia ipsis, & Sacristiæ non competant, immunes esse debeant ab expensis, & oneribus ad curam spectantibus, in casu &c.*

IV. *An administrationis exercitium d Ecclesiæ, eiusque Massæ communis, spectet ad Cellerarium deputatum, in casu &c.*

V. *An Legatum tam relictum Ecclesiæ pro Abbatibus tantum, quam directe relictum Abbatibus pro tempore, cum onere Missarum, spectet etiam ad Clericos, in casu &c.*

Non proposita.

IMOLEN. CONGRUÆ. Fundatum reperitur in Ecclesia Parochiali S. Pauli Terræ Massæ Lombardorum Imolen. Diœcesis quoddam consortium Presbyterorum, quod communia appellatur, ad quam, juxta resolutiones alias editas ab hac Sacra Congregatione, non solum admitti debent Sacerdotes intra circuitum Terræ nati, sed etiam Oriundi de Territorio. *Sess. 24. c. 1. de Ref.*

Terra, & Territorium Populo abundant, & in dies augetur numerus Clericorum, & Sacerdotum, & triginta Sacerdotes anno 1717. quo fuit exarata ab Emo Gozzadino Ordinario Imolen. informatio, descripti reperiebantur in communia, & alii vigintiquatuor, intra breve temporis spatium, contendere poterant admissionem ad eamdem.

Ratione hujus magni, & tractu temporis excessivi Consortialium numeri, timor exortus est, quod nedum Cœtus vilescere posset, sed quod etiam Cultus Divinus detrimentum pateretur, tenentur etenim Consortiales interesse Choro, & functionibus singulis diebus, & quando iidem sunt in nu-

mero 30., quilibet Sacerdos, deductis Missarum eleemosynis, quas celebrat obligatione Communiæ, deductisque aliis impensis necessariis pro manutentione Sacrarum Supellectilium, vix habet annua scuta 16., quæ summa diurno penso impar videtur.

Ad reparandum hoc futurum inconveniens, exhibitus fuit huic Sacræ Congregationi supplex libellus, in quo petitum fuit, quod determinaretur numerus Consortialium, qui pro tempore adscriberentur Communiæ, & sic quod Ecclesia fieret numeratitia, & Eminentissimus Gozzadinus in supra recensita Informatione, censuit esse annuendum petitis, quia, effecta Ecclesia numeratitia, non omnis Clericus tamquam tutus de sua admissione, studere negliget, sed unusquisque, qui Clericali militiæ nomen dabit, studiis strenue incumbet, ut præ cæteris ad Consortium eligi possit, idemque Eminentissimus censuit, quod pensatis Ecclesiæ Redditibus, numerus Consortialium præfigi posset in quinque supra viginti, comprehenso Archipresbytero, qui est caput Communiæ; præfixoque dicto Participantium, seu Consortialium numero, quæ res tamen est intelligenda sine præjudicio eorum, qui sunt ad præsens adscripti, singuli eorum haberent annua scuta 20.

Hæc sunt, quæ continentur in Informatione Eminentissimi Ordinarii, quæ exhibetur in summario scripturæ Prioris, & Consortialium Communiæ Massæ Lombardorum. In hac vero Scriptura, contenditur, quod perpenso assiduo gravique servitio, consideratis ulterius expensis faciendis pro manutentione supellectilium, habitaque ratione aliarum circumstantiarum, taxa annua pro quolibet Sacerdote esse debeat in scutis 50., ut in terminis congruæ pro Ecclesia receptitia inquit *Rota dec. 206. n. 10. par. 19. recen.*, & quod hoc posito, facile admodum sit numerum Consortialium statuere cum ex processu remissoriali confecto prætendatur annuum redditum Communiæ esse in summa scutorum 668.

Dignabuntur itaque EE. VV. decernere.

I. *An & ad rationem cuius summæ taxanda sit substentatio singulorum Consortialium, in casu &c.*

II. *An, & quot Consortiales secundum præsentem redditum Ecclesiæ statum recipi possint, in casu &c.*

Non proposita.

Die

Die Sabbathi 13. Julii 1720.

PRAGEN. MATRIMONII. Summus Pontifex, qui filios illegitimos ubique terrarum directe legitimare potest, quo ad omnes spirituales effectus, Sacrorum videlicet Ordinum, atque Beneficiorum Ecclesiasticorum, quique eosdem illegitimos, legitimos facere potest, atque capaces successionum, cæterorumque bonorum, omniumque Civilium effectuum, & quidem directe in Terris suæ temporali jurisdictioni subjectis, juxta ea, quæ plene colliguntur ex celebri responso Innocentii Papæ III. in *cap. per venerabilem, qui filii sint legitimi*. *Sess. 24. c. 8. de Ref mair.*

Potest etiam ubique Terrarum, & in Terris alienæ jurisdictioni quo ad temporalia subjectis, filios illegitimos legitimando, non directe, sed indirecte capaces efficere successionum, & quarumcumque rerum temporalium, concedendo videlicet dispensationem, quæ dicitur *in radice Matrimonii*, dummodo tamen adsit magna, & urgentissima causa, dummodo proles suscepta non fuerit ex copula manifeste fornicaria, sed ex copula putative matrimoniali; in copula quippe manifeste fornicaria, nulla est radix Matrimonii, in qua Papa directe dispensando, legitimet indirecte, & per quamdam consequentiam in ordine ad temporalia, & dummodo Matrimonium, ex quo Proles legitimanda est orta, non fuerit nullum propter impedimentum juris Divini, vel naturalis, sed tantum propter impedimentum legis Ecclesiasticæ; quemadmodum etenim Summus Pontifex potest legem Ecclesiasticam irritare, & revocare non tantum quoad imposterum secuturos effectus, ne incurrantur, sed etiam quoad effectus antea productos, juxta Textum in *Clementina quoniam de immunit. Eccles.*, sic dispensando in radice Matrimonii, & revocando impedimentum dirimens Matrimonium, & simul, & semel abrogando legem Ecclesiasticam, quæ dictum statuit impedimentum, facit, ut dispensatio retrotrahatur ad initium Matrimonii, & sic quod Proles quo ad omnes effectus, & sic quoad effectus civiles indirecte, legitima sit, & habeatnr.

Ita communiter docent Canonistæ in *cap. per Venerabilem, ubi Joannes Andreas n.* 26., *Abbas n.* 22. *Alexander de Nevo n.* 18., *Gonzal. n.* 23. *Barbos. n.* 6., *qui filii sunt legitimi*, & ad eundem titulum decretalium prosequuntur *Piring.* §. 6. *n.* 42. *& seqq. Anaclet.* §, 2. *n.* 51. *Navar. consil.* 2, *lib.* 4. *eodem titulo*, *qui filii sint legitimi*, *pleniss ime Barbosa voto decisivo* 27. *per tot. lib.* 2., *Sanchez de matrim. lib.* 8. *disput.* 7. *nu.* 4. *& pluribus seqq.*, *Castil. to.* 5. *controv. cap.* 105. *& præcipue n.* 28. *Diana in edit. coordin. to.* 3. *tract.* 1. *resol.* 87. *per totam*, *Peregrin. de fidcicom. art.* 24. *n.* 76. *& pluribus. seqq. Corrad. in praxi dispens. lib.* 8. *cap.* 3. *n.* 46., *& seqq.*, *de Justis de dispens. matrim. lib.* 1. *cap.* 7. *nu.* 284., *& seqq.* fuitque perpetua opinio Rotæ, uti habetur *ex Decisionibus in causa Pampilonen. illegitimitatis* 5. *Dec.* 1608., *&* 10. *Junii* 1609. *coram Justo, impressis*

*apud Garziam de Benef. par.*7. *cap.*2. *n.*40. *& ſeqq. dec.*1121. *cor. Seraphino*, *dec.*462. *lib.*2. *in correctis coram Puteo*, *dec.*19. *per tot. cor. Ludoviſio*, *dec.*174. *poſt ſecundum volumen conſiliorum Farinac.*, *& pleniſſime in dec.*455. *par.*1. *rec. & dec.*687. *par.*2. *rec.*

Ita ut aſſertio Additionatoris ad Navarrum *citato conſil.*2. *lib.*4., ubi refert Summum Pontificem Gregorium XIII. conſimilem diſpenſationem concedere noluiſſe, & etiam addidiſſe, ſe non poſſe dictam concedere diſpenſationem, vel intelligenda ſit, & explicanda, ut Pontifex dicere voluerit, ſe dictas diſpenſationes concedere non poſſe, niſi magna urgente cauſa, uti ejus dictum explicando, ajunt *Diana loc. cit. n.*6. *Barboſ. in allegato voto* 27. *n.*31., vel de manifeſta redarguatur falſitate, cum conſtet Gregorium XIII. diſpenſationes conceſſiſſe in radice matrimonii, ita ut memoratæ Rotæ *dec.*455. *par.*1. *rec.*, & altera hoc eſt 687. *par.*2. *rec.*, prodierint in caſu conſimilis diſpenſationis a dicto Pontifice conceſſæ.

Pontificiæ hujus auctoritatis præſidium fuit imploratum a Guilelmo Joroslao Graisfenſes de Pilſemburg. Barone, ſeu Domino loci Tman; exhibito ſi quidem Sanctitati Suæ ſupplici libello, humiliter expoſuit, ſe ante annos circiter 40. matrimonium cum Ludmilla honeſta Puella contraxiſſe, non tamen coram Parocho, ſed coram Sacerdote extraneo, ac abſque ulla fraude, vel dolo, eo quod Territorium contrahentium tunc temporis proprium Parochum non habebat, ſed Incolis Sacramenta adminiſtrabantur ab Advenis, ſeu extraneis Sacerdotibus, ſe ex dicto putativo matrimonio tres filios habuiſſe ſuperſtites, Joannem videlicet, Carolum, & Rodulphum, qui ſemper tanquam legitimi fuerunt reputati, ſe in ſenectute jam conſtitutum exoptare eoſdem ſibi ſcribere hæredes, ſed id facere non poſſe obſtantibus videlicet legibus Regni Bohemiæ, juxta quas illegitimi a ſucceſſionibus arcentur, licet per ſubſequens Matrimonium eſſent legitimati, concludendo, quod ſi de Summi Pontificis poteſtate in concedendis diſpenſationibus in radice matrimonii dubitari non poteſt, ſi eidem eſt locus, quando agitur de matrimonio nullo propter impedimentum juris Eccleſiaſtici, quale eſt illud defectu præſentiæ Parochi, ſi demum conſimilis indulgetur diſpenſatio, concurrente graviſſima cauſa, qualis eſt illa, de qua nunc agitur, utpote præcipue conſiſtenti in bono filiorum, qui alias paternis bonis remanerent privati, & tanquam ignobiles traducerentur, licet hucuſque inter Nobiles, & Equites fuerint recenſiti, & multo magis, cum alter ex illis jam Matrimonium contraxerit cum fœmina nobilis conditionis, & ex qua liberos habuit, & cum qua per conſequens jurgia eſſent inevitabilia, necnon cum ejus Parentibus, & Conſanguineis, ſi ille ignobilis, & infamis detegeretur, concludendo inquam, ſe, concurrentibus dictis circumſtantiis, juremerito ſperare poſſe a Sanctitate Sua diſpenſationis gratiam in *radice matrimonii*.

Abſque eo quod in hac diſpenſatione intercedere debeat novus contrahentium conſenſus, at quia ex hac nova conſenſus præſtatione, Ludmilla, quæ hucuſque habita fuit pro conjunge legitima, ſui honoris detrimentum pateretur, aut quia licet in hac facti ſpecie renovatio expreſſa, aut tacita conſenſus, a nonnullis reputetur neceſſaria, juxta ea, quæ habetur *apud Sanchez de matr. lib.*8. *diſput.*8. *nu.*25., verior nihilominus eſt opinio, nullam conſenſus revocationem eſſe in hiſce circumſtantiis neceſſariam, uti firmat *Barboſ. citato voto* 27. *n.*14. *lib.*2., & late habetur *in dec.*455. *n.*11. *dart.*1. *rec.*

Hæc

Hæc ſunc, quæ continentur in ſupplicatione Guilelmi, cumque a Sanctitate Sua fuerint preces ad hanc Sacram Congregationem remiſſæ, datæ ſunt, juxta morem, litteræ ad Archiepiſcopum Pragenſem pro informatione.

Archiepiſcopi litteræ ſupervenerunt; cumque in illis habeatur, Oratorem nunquam de facto matrimonium contraxiſſe coram Sacerdote, cum ejus nomen non patefaciat, nec teſtes nominet, qui matrimonio interfuerunt, & quod Ludmilla ſemper fuit habita pro ejus Concubina, itaut ſæpius fuerit admonitus de eadem dimittenda, quo ſtante, alterum ex requiſitis deficeret pro concedenda diſpenſatione in radice matrimonii, juxta ea, quæ in ſuperioribus dicta ſunt, neceſſarium exiſtimatum fuit Ordinarii informationem defenſoribus Guilelmi communicare.

Cumque ab iiſdem dicatur, primo, quod matrimonii celebratio coram Sacerdote facta, comprobatur ex ſtatu, in quo locus Tman tunc reperiebatur, cum in eo non adeſſet Parochus particularis, necnon ex ſolemni juramento coram libro Evangeliorum, aliiſque intercedentibus ſolemnitatibus præſtito a Guilelmo, & a Ludmilla, ſecundo, quod imperceptibile eſſet, quod filii nati habiti fuiſſent pro Equitibus, & Nobilibus, & quod alter eorum nobilem uxorem duxiſſet, ſi prædictum matrimonium non præceſſiſſet, & tertio. quod aliud eſt fornicatio quoad forum conſcientiæ, & aliud quoad finem, & effectum de quo agitur, in foro etenim conſcientiæ Concubinarii ſunt illi, qui matrimonium contraxerunt, & in eodem permanent cum aliquo impedimento impediente, & dirimente, quando ad effectum de quo agitur ſatis eſt, quod matrimonium fuerit de facto contractum, & quod interceſſerit effectus maritalis, unacum conſenſu naturali, etiam ſi adſit impedimentum juris Eccleſiaſtici, ut docet *Jo. Andreas in cap. per Venerabilem n.*20. *qui filii ſint legitimi*, & ſequitur *Rota in Pampilonen. illegitimitatis* 10. *Junii* 1609. §. *nec obſtat cor. bo. me. Juſto impreſſa apud Garz. de benef. par.*7. *c.*2. *ſub n.*40., & *dec.*355; *n.*9. *par.* 1. *rec.*

His ſtantibus, onus erit EE. VV. decernere.

An ſit Sanctiſſimo conſilium præſtandum pro conceſſione diſpenſationis in radice matrimonii in caſu &c.

Dilata, & coadjuventur probationes juxta inſtructionem.

NULLIUS PISCIEN. COMMUTATIONIS VOLUNTATIS Julianus de Orſuccis in teſtamento, quod condidit anno 1631. hæredem ſibi ſcripſit Balthaſſarem fratrem, poſt cujus obitum voluit, quod ex redditibus ſuorum bonorum fieret multiplicum ſpatio annor.20., ut ex ejus capitali, & fructibus tria Sanctimonialium Monaſteria erigi poſſent, alterum Piſciæ ſub titulo S. Juliani, cum hoc, quod Moniales nuncuparentur Jeſu, & Mariæ. alterum Burgi, ſub titulo S. Laurentii, cujus Moniales denominarentur SSmi Crucifixi, tertium Bugiani, ſub titulo S. Philippi, & quod Moniales eſſent ſub nuncupatione Virginis Immaculatæ. *Seſs.*25. *de ref. c.*8.

Ad tramites voluntatis Juliani, factum fuit multiplicum, cumque deventum fuerit ad diſpunctionem computorum deprehenſum eſt, quod anno 1686. bona omnia non excedebant valorem ſcutorum 16549., & quod a dicto tempore ad annum 1718., eorum valor erat in ſcutis 28550., itaut detractis ſcutis 330. ſolutis Comiti Antonio Orſucci, ex cauſa tranſactionis cum eodem initæ, & approbatæ a Sacra Congreg. Epiſcoporum, & Regu-

Regularium, vix remaneat id, quod ſufficit pro erectione unius Monaſterii.

In hoc rerum ſtatu, cum ulterior dilatio executionis voluntatis teſtatoris incongrue viſa fuerit, tum propter periculum decrementi, & diſperſionis reddituum, tum ex quo teſtator non aliam conceſſit dilationem, quam annorum 20., & a die obitus ejuſdem jam anni 86. elapſi ſunt, exhibitæ fuerunt SS. D. N. preces a Monialibus Viſitationis S. Franciſci Saleſii Maſſæ pro applicatione hæreditatis Juliani, cum onere tamen eam integre erogandi in fundatione Monaſterii ſub Regula, & inſtituto S. Franciſci Saleſii Piſciæ peragenda, & a Sanctitate Sua fuerunt preces remiſſæ ad hanc Sac. Congreg., quæ litteras dedit, tam Epiſcopo Aretino, olim Præpoſito, & deinde Viſitatori Apoſtolico Piſcien., quam moderno Ordinario Piſcien.

Supplicationis autem, aut commutationis voluntatis fundamentum in hoc conſtituitur, quod impoſſibilis videtur erectio trium Monaſteriorum, ſubpoſitaque impoſſibilitate, cum commutatio fieri debeat in opus magis proximum, & magis conſimile, tam de jure communi, uti ponderant *Federich. de Senis conſil.* 175. *verſ. ſed prædicta*, *Riccius dec.* 83. *n.* 5. *part.* 2., *Sanchez lib.* 4. *conſil. cap.* 2. *dub.* 6. *Rot. dec.* 290. *n.* 5. *&* 9. *part.* 17. *rec.*, quam attenta diſpoſitione juris Concilii Tridentini, juxta *cap.* 8. *ſeſſ.* 25. *de ref.*, non videtur, quod aliud opus magis proximum, & magis conſimile reperiri poſſit eo, de quo nunc agitur, erectione videlicet Monaſterii Monialium Piſciæ.

Additis potiſſimum ſequentibus circumſtantiis, quarum prima eſt, quod locus Piſciæ fuit a Teſtatore prædilectus, cum in eo natus fuerit, & cum eum primo in ſua diſpoſitione nominaverit; ſecunda eſt, quod Pius Teſtator ſe remiſit quoad Inſtitutum, & Regulam Monialium, arbitrio Ordinarii, qui ſuum libentiſſime præſtat aſſenſum Inſtituto S. Franciſci Saleſii; Tertia eſt, quod alii duo loci Burgi, & Bugiani jam habent ſua Monaſteria, & dictorum locorum Communitates jam conſenſerunt erectioni Monaſterii Piſciæ; Quarta eſt, quod Eques Antonius Orſuccius, qui eſt unicus ſuperſtes ex his, qui habent jus nominandi nonnullas Moniales, juxta legem Teſtatoris, in tribus Monaſteriis, erectioni unius Monaſterii dedit aſſenſum, ſibi in eo tantum reſervando jus prædictum; Quinta tandem eſt, quod habito recurſu a Monialibus S. Scholaſticæ Bugiani pro habendo aliquo ſubſidio in levamen ſuæ paupertatis, non detrectant Moniales S. Franciſci Saleſii Maſſæ, de eo, quod forte ſupererit, fundato novo Monaſterio, aliquid favore ipſarum, necnon aliarum Monialium Burgi contribuere, dummodo contributio non excedat ſummam ſcutorum duorum, aut trium millium.

His ſtantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An, & quomodo ſit locus commutationi voluntatis in caſu &c.

Firmetur ſtatus hæreditatis juxta inſtructionem, & interim Ordinarius incumbat conſtructioni Monaſterii, & Eccleſiæ, & poſt tranſmiſſam redditionem rationis ſupplicent pro commutatione.

Seſſ. 6. cap. 1. de Ref.

CALAGURITANA BENEFICIORUM. Factum hujus cauſæ fuit expoſitum in folio Congreg. habitæ *die* 4. *Februarii* 1719. quod poterit ab

ab EE. VV. reassumi, Cumque nec in ea, nec in altera Congregatione habita die 4. Martii subsequentis ulla fuerit capta resolutio, sed responsum fuerit *dilata*, & *coadjuventur probationes*, resolvendum idcirco superest dubium.

An sit standum, vel recedendum a decisis sub die 30. Septembris 1702.

Iterum proponatur.

VENETA. Anno 1563. fan. me. Pius Papa IV., instante Nobili viro Jacobo Equite Superantio apud Sedem Apostolicam, Nobilium Virorum, Ducis, & Senatus Venetiarum Oratore, concessit, ut in collegiata, & Parochiali Ecclesia S. Pauli dictæ Civitatis, nocte Natalis Domini celebrari posset Missa, prima noctis hora, uti colligitur ex literis d. Pontificis in forma Brevis expeditis, & *insuper dilectis filiis modernis, & pro tempore existentibus ipsius Ecclesiæ S. Pauli Rectori, Presbytero, Clericis, & aliis Personis Ecclesiasticis, ut deinceps Missam solemnem, aliqua Divina Officia, quæ media nocte festivitatis D.N.J.C. celebrari consueverunt, statim post primam horam noctis vigiliæ festivitatis hujusmodi celebrare &c. absque ullo impedimento, vel prohibitione, aut conscientiæ scrupulo, sine quarumvis Ecclesiasticarum Censurarum, & pœnarum incursu, etiam Ordinarii, aut cujusvis alterius, licentia desuper minime requisita, libere, & licite valeant, eadem auctoritate, & tenore perpetuo concedimus, & indulgemus*, & in iisdem Litteris Apostolicis, idem Summus Pontifex nedum derogavit contrariis quibuscumque dispositionibus jam editis, sed etiam imposterum edendis, *necnon præsentes litteras de surreptionis &c. aut alio quovis defectu notari, vel impugnari, aut etiam per Nos, & Successores nostros Romanos Pontifices, aut Sedem prædictam revocari, suspendi, alterari. modificari, vel eis derogari nullatenus unquam posse, neque sub quibusvis similium, vel dissimilium indulgentiarum, & concessionum, revocationibus, suspensionibus &c. derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus. etiam per Nos, nostrosque successores, & Sedem præfatos, ac alios quomodolibet, & in quavis causa pro tempore factis ullatenus comprehensas, sed semper ab illis exceptas. & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, & de novo etiam sub quacumque posteriori data per Rectorem prædictum eligenda, concessas esse, ac eisdem Ecclesiæ S. Pauli, ejusque Rectori, & aliis Christifidelibus suffragari debere decernimus. Non obstantibus quibusvis Apostolicis, ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis Generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac Cancellariæ Apostolicæ Regulis etiam similium Indulgentiarum, & aliarum gratiarum revocatoriis editis, & edendis.*

[*Decr. de observ. & evit. in cel. Missa.*

Rector, & Presbyteri Ecclesiæ S. Pauli d. Privilegio Missam celebrandi prima hora noctis Vigiliæ Nativitatis Domini, pacifice, & inconcusse usi sunt, & solum, paucis ab hinc annis, ab ejus usu destiterunt; Cumque huic S. Congregationi supplicaverint pro facultate redeundi ad usum prædictum, & sic celebrandi Missam juxta privilegium sanct. mem. Pii IV. datæ fuerunt juxta morem litteræ ad Patriarcham Venetiarum, qui retulit exposita in facto subsistere, hoc est fuisse a dicto Pontifice concessum Breve supramemoratum, quod etiam fuit exhibitum in forma authentica, & ulterius Presbyteros Indulto usos fuisse, causamque ignorari, propter quam ab ejus usu destiterint, *Certe liquet antedictæ Ecclesiæ Presbyteros eodem*

dem Indulto sic ut supra celebrandi usos fuisse, incertum vero qua de causa temporis progressu executum non fuerit.

Porro antiquiori relicta Disciplina, juxta quam pro sacrificio Missæ, hora tertia diebus Festis, hora sexta diebus ferialibus, hora nona diebus jejuniorum per annum, & hora Vespertina diebus Quadragesimalibus erat statuta, juxta late, & erudite recensita *per cl. me. Card. Bonam rerum Liturgicarum lib. 1. cap. 21. per totum*. in eo quod attinet ad jus, quod Privilegium anteceserit, Textus est *in Can. Nocte Sancta de Consecrat. dist. 1.*, ubi sic legitur, *Nocte Sancta Nativitatis Domini Salvatoris Missas celebrent Presbyteri, & Hymnum Angelicum in illis solemniter decantent, quoniam, & eadem Nocte ab Angelo Pastoribus nuntiatus est*. At ex hoc Textu non potest quæstio determinari, an Nocte Nativitatis Domini, Missa ante, vel post mediam noctem sit celebranda, uti perpenso d. Textu firmat *Pasqualig. de Sacrif. novæ legis tom. 1. quæst. 405. per totam*, ubi inquit, Missam post mediam noctem esse celebraudam Nocte Nativitatis Domini ex praxi Ecclesiæ, cui tamen derogari potest, vel ex consuetudine legitime præscripta, vel ex Privilegio Apostolico. In Concilio Tridentino, quod est Privilegio posterius *in Decreto de observ. & evitan. in celebratione Missæ*, cavetur tantummodo ne Sacerdotes aliis, quam debitis horis celebrent; quocirca tota difficultas est in *Bulla* 4. S. *Pii V. Bull. tom. 2.* in qua, postquam ab eodem Pontifice fuit enarratum, quod nonnullæ Metropolitanæ, Cathedrales, & Collegiatæ Ecclesiæ a Sede Apostolica, vel ejus Legatis, aut etiam a majori Pœnitentiario licentias obtinuerant celebrandi, & celebrare faciendi de sero, & etiam circa solis occasum, vigiliæ signanter Nativitatis, Missas, quæ media nocte, seu in Aurora ejusdem Nativitatis juxta Ritum S.R.E. essent celebrandæ, prohibuit Prælatis, & Capitulis in virtute Sanctæ Obedientiæ, & imposita pœna perpetuæ suspensionis a Divinis, *ne deinceps Missas Vespertino tempore huiusmodi licentiarum, & facultatum, aut alio quovis prætextu celebrare, vel celebrari facere præsumant*, addita derogatione quibuscumque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, consuetudinibus, & privilegiis etiam munitis derogatoriarum derogatoriis, & aliis quibuscumque clausulis, etiam si privilegia concessa fuissent intuitu Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, & aliorum Principum, ut ex lectura prædictæ Bullæ colligi potest.

Discursu itaque redacto ad hanc S. Pii V. Constitutionem, ex una parte videtur, quod eadem deroget Indulto, seu Privilegio Summi Pontificis Pii Quarti, cum sit eodem posterior, & cum in eadem ampliissimæ contineantur derogationes, & cum communis opinio Doctorum sit, quod omnia antecedentia privilegia celebrandi ante mediam noctem, sint in prædicta Bulla Piana revocata, *Azor. Instit. Moral. parte 1. lib. 10. cap. 25. quæst. 3.* ibi *sed hæc privilegia abrogata sunt auctoritate Pii V.*, *Francolin. de tempore Horar. Canonic. cap. 29. num. 11. & 14.*, *Cardin. Brancacius in opusc. de Privileg. Cappel. Cardinal. pag. 15. Clericat. in suis dec. de Sacrif. Missæ dec. 39. n. 15.*, & 16. & celebrationem ante mediam noctem sub pœna suspensionis fuisse prohibitam in Synodo Veneta, sub Cardinali Priolo, testantur *Polacus in suis Aphorismis Sacr. Cærem. Aphor. primo n. 4. Pac. Jordan. elucub. diverf. to. 1. lib. 4. tit. 1. de Sacrif. Missæ n. 93.*

Ex alia vero parte videtur, quod Bulla Piana non derogaverit indulto, seu Privilegio, de quo nunc agitur, non solum quia non obstante dicta Bulla Piana, Privilegium ad nostra fere tempora suam habuit executionem, sed

etiam

etiam quia prætermisso exemplo Cappellæ Pontificiæ, in qua nocte Nativitatis Domini, ante mediam noctem Missa celebratur, absque eo quod ullum expediatur Breve pro Missæ celebratione dicta hora facienda, uti plene testatur *Diana in edit. coord. rerum moral. to.2. tract.3. resol.12. n.4.* in ipsa Civitate Venetiarum nocte Nativitatis Domini ante mediam noctem Missa celebratur a Primicerio in Templo S. Marci, & Senatus Venetus, aliique, qui Missam dicta hora audiunt, satisfaciunt præcepto audiendi Missam die Nativitatis Domini, uti late ostendit *Diana loco citat. resol.11. per totam*; hoc ipsum fit in eadem Civitate in Ecclesiis S. Joannis, & S. Jacobi di Rialto, necnon in Ecclesia Canonicorum Lateranensium, & in Ecclesia Patrum, qui nuncupantur *Frari*, necnon in Ecclesia Monialium S. Zachariæ, uti admittit Patriarcha in sua informatione, itaut imperceptibile videatur, quod Missæ in d. Ecclesiis hora prædicta celebrentur, & celebrari non possint in Ecclesia Collegiata, de qua nunc agitur, quæque specialissimum habet privilegium supra memoratum.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An permittendum sit, quod in Ecclesia Collegiata, & Parochiali S. Pauli, nocte Nativitatis Domini prima noctis hora Missa celebretur in casu.

Negative.

PORTUCALLEN. REDUCTIONIS CONGRUÆ. Factum hujus Causæ fuit expositum in folio Congregationis habitæ *die* 8. *Junii* 1720. quod poterit ab EE. VV. reassumi, ut sequenti dubio respondere deinde dignentur. *Sess.25 c.16. de Ref.*

An assignatio congruæ facta in bonis sustineatur, vel potius sit locus reductioni, seu confirmationi reductionis ejusdem congruæ in casu &c.

Dilata, & coadjuventur probationes.

FULGINATEN. COMMUTATIONIS VOLUNTATIS. Silvester Rainaldus in testamento condito anno 1712. hæredem instituit societatem suffragii; *con condizione espressamente apposta, che la d. Compagnia sia tenuta a costruire, e fabricare nella Casa di esso Testatore la Chiesa principale di d. Compagnia, nella quale si debba celebrare una Messa la settimana in suffragio di esso Testatore, e mancando i Confratri di fare la costruzione, e fabrica di d. Chiesa nella medema Casa di esso Testatore, dentro il termine di tre anni dalla sua morte, allora, & in tal caso vuole, che intieramente, e senza alcuna diminuzione succeda nell' intiera sua Eredità, e Beni l' Ospizio de' Poveri Pellegrini.* *Sess.22.c.5. de Ref.*

Anno 1717. Societas suffragii hæres instituta SS. Dom. Nostro supplicavit pro commutatione voluntatis quoad locum pro Ecclesiæ constructione designatum, sed se opponentibus Confratribus Hospitii substituti, uti desumitur ex folio Sac. Congreg. habitæ *die* 10. *Julii* 1717. negativum prodiit responsum in Congregatione habita *die* 31. *Julii ejusdem anni*.

Post hæc, deventum fuit ad concordiam inter Societatem, & Hospitium; Confratres etenim Hospitii suum præstiterunt assensum ædificationi Ecclesiæ in loco Societati, & Superioribus benevisо, & cesserunt, & renuntiarunt

tiarunt ſubſtitutioni favore ejuſdem Hoſpitii factæ in Teſtamento Silveſtri, & è contra Societas hæres ſolvere promiſit Hoſpitio ſcuta bis centum eroganda in ſolutionem pretii cujuſdam Domus emptæ pro uſu Peregrinorum ; Cumque hæc facta . & concordata fuerint ſub reſervatione beneplaciti . & aſſenſus Apoſtolici , in præſenti diſputandum proponitur dubium infra exponendum , quod reſpicit tam commutationem voluntatis , quam approbationem tranſactionis .

Quoad commutationem voluntatis, eidem ex æquitate dicitur locum eſſe debere , tum quia Domus Teſtatoris , in qua eſſet Eccleſia ædificanda, eſt parva , exigua , incapax , nec capax fieri poſſet , niſi emerentur aliæ adjacentes Domus, exburſatis circiter ſcutis 700. tum quia Domus , in qua ad tramites Teſtamenti eſſet Eccleſia ædificanda , ſita eſt in platea frumenti , in qua exercetur emporium animalium immundorum , & in qua erecta jam reperitur Eccleſia Societatis Mortis , quæ utpote parum diſtans a Domo Silveſtri Teſtatoris , æmulationum , & diſſidiorum eſſet origo inter utriuſque Societatis Confratres , quando è contra locus deſignatus pro Eccleſiæ conſtructione eſt Palatiis , & Domibus Nobilioribus Civium circumdatus , nec in eo aliqua reperitur Eccleſia , & tandem quia per hanc voluntatis commutationem nec læditur jus tertii , nec Anima Teſtatoris patitur detrimentum, & quod etiam notatu dignum eſt, prævis favorabilibus informationibus , tam defuncti , quam præſentis Epiſcopi , univerſa Civitas pro eadem inſtat commutatione , ut ex Teſtimonio Magiſtratus Fulginei exhibito deſumi poteſt .

Quoad approbationem verò tranſactionis , ejus fundamentum conſtituitur in evidenti utilitate , quæ in utrumque Locum Pium derivat ; Hoſpitium etenim ſe liberat a debito contracto pro Domo empta, in eam cauſam erogando ſcuta 200. quæ habet a Societate , & Societas facultatem acquirit ædificandi Eccleſiam in loco aptiori , ſibique magis beneviſo .

His ſtantibus , dignabuntur EE. VV. decernere .

An ſit locus commutationi voluntatis, itaut tranſactio ſit approbanda in caſu.

Affirmative .

Seſs. 21. c. 4. Ref. AQUEN: DISMEMBRATIONIS . Aquenſes Præſules ab antiquo tempore exoptarunt , ut in Oppido Sacelli erigeretur nova Parochia , eo ſub fundamento , quod Parochialis Eccleſia S. Jo. Baptiſtæ ab eo diſtat per mille paſſus , & ultra , itaut ad ipſam Oppidani , ſenes , pueri , aliique debilitate laborantes non ſine magna difficultate , & incommodo accedere poſſint .

Non potuit horum Præſulum intentio executioni mandari propter temporum calamitates ; Cumque hoc interim ab iiſdem ſtatutum fuerit, quod Fons Baptiſmalis, & Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum in alia reponerentur Eccleſia , ne infirmi , noctis præſertim tempore, ſine Sacramentis decederent , & Oppidani Saxelli , pro ſuarum virium modulo conſtructioni novæ Eccleſiæ incubuerint , res eo tandem devenit , ut anno 1718. fuerit completa Eccleſia ſub Invocatione Sanctiſſimæ Trinitatis , pro cujus dote nonnulli fratres de Romagninis donationis titulo aſſignarunt bona aſcendentia ad annuum fructum ſcutorum 60. & ultra Romanorum , cum conditione tamen , quod donatio ſuum effectum habere non deberet , niſi ſequeretur erectio novæ Parochiæ in Eccleſia Sanctiſſimæ Trinitatis cum diſmem-

membratione a Parochiali Ecclesia S. Ioannis Baptistæ, uti latius ex instrumento donationis, a Communitate acceptatæ, desumi potest.

Porro hanc novæ Parochialis erectionem, Parochus, sive Archipresbyter S. Ioannis Baptistæ prætendit non esse faciendam, tum quia post antiquiora Episcoporum decreta, Ecclesia S. Io. Baptistæ, & altera Sanctissimæ Trinitatis, habitæ fuerunt tanquam unitæ, & Archipresbyteri de utraque fuerunt provisi a Sede Apostolica, tum quia itineris incommoditas. quæ adesse dicitur quoad Oppidanos Saxelli erga Ecclesiam S. Ioannis Baptistæ, procedit etiam quoad alios, in Domibus Rusticalibus, parvisque Pagis degentes, qui novæ erigendæ Parochiali assignarentur, & tandem quia ipse in Ecclesia SS. Trinitatis retinet Coadjutorem, Oppidanis Sacramenta ministrantem, in quo rerum statu, non est locus erectioni novæ Parochiæ, cum erectio sit subsidiarium remedium, juxta firmata in his terminis *per Rot. in dec. 178. par. 19. rec.*, *& in Leodien. dismembrationis prima Febr.* 1712. §. *nec in totum cor. R.P.D. Falconerio*, *confirmata* 3. *Julii* 1713. §. *medio itaque coram R.P.D. Crispo*, *& 22. Junii* 1714. §. *præsens itaque*, *& 25. Januarii* 1715. §. *ita pariter cor. R.P.D. Lancetta*.

Communitas e contra Saxelli, cui etiam adhæret Episcopus in sua informatione, contendit esse locum erectioni novæ Parochialis cum de distantia, & de magna Populi incommoditate quoad receptionem Sacramentorum, nulla valeat esse difficultas, in quo rerum statu ad novæ Parochiæ erectionem est deveniendum, uti probat Textus *in cap. ad audientiam il primo de Eccles. Ædif. ibi non possint Parochiani sine magna difficultate ipsam adire*, *& concordat Concil. Trident. sess. 21. cap. 4. de Ref.*

Haud urgente, quod indigentiæ Oppidanorum succurri potest per deputationem Coadjutoris, seu Vicecurati in Ecclesia SS. Trinitatis, qui in eadem Sacramenta administret; Deputatio etenim Coadjutoris sibi locum vindicat, quando Populus ita numerosus est, ut unus Rector non possit sufficere Ecclesiasticis Sacramentis ministrandis, secus autem, quando propter loci distantiam, vel accedendi difficultatem, Parochiani sine magno incommodo ad percipienda Sacramenta, & Divina Officia audienda ad Parochiam venire non possunt, tunc quippe ad novæ Parochiæ erectionem est deveniendum, uti satis aperte desumitur ex *allegato c. 4. sess. 21. de Reform.*

Adeoque præter ea, quæ in postrema Congregatione dicta sunt, occasione examinandi Causam *Imolen. dismembrationis*, Sacra hæc Congregatio, justis concurrentibus causis, distantiæ videlicet, & incommoditatis percipiendi Sacramenta, censuit esse locum erectioni novæ Parochiæ, non obstante existentia Coadjutoris, & Vicecurati, seu oblatione eum retinendi in aliqua Ecclesia, ad effectum, ut ille Populo Sacramenta ministraret, uti colligitur, *ex Puteolana Erectionis Parochiæ*, *quæ fuit proposita die 18. Junii* 1701., *& resoluta die 3. Septembris ejusdem anni*, *uti habetur lib. 51. decret.*, *& ex Lunen. Sarzanen. erectionis Parochialis*, *quæ fuit proposita*, *& resoluta 16. Julii* 1712. *lib. 62. decret. & ex Frequentina*, *seu Abedinen. Erectionis Parochialis*, *quæ fuit proposita*, *& resoluta die 27. Maii* 1713. *uti habetur lib. 63. decret.*

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An sit locus prætensæ dismembrationi Ecclesiæ SS. Trinitatis sitæ in loco Saxelli ab altera Ecclesia Parochiali S. Joannis Baptistæ, cui reperitur unita,*

itaut illa erigi debeat in novam, & distinctam Parochi-m, & quatenus negative.

II. *An Parochus pro tempore earundem Ecclesiarum cogi debeat in alterutra ex ipsis retinere Coadiutorem. pro administratione Sacramentorum propriis sumptibus, & expensis in casu &c.*

Non proposita cum sequentibus.

Sess. 21. c. 1. de Ref.

AQUILANA. Sacerdos Joseph Fattore prætendit, quod Hyacinthus Miconus Francus primam Clericalem Tonsuram illicite receperit ab Episcopo Marsorum.

Primo quia Sacræ Congregationi Episcoporum, & Regularium, quæ Vicario Apostolico Aquilano facultatem dedit concedendi litteras dimissoriales pro Hyacinthi Ordinatione, non innotuit jus, quod idem Joseph habebat ad Beneficium in hypothesi. in qua Hyacinthus non esset Clericali Militiæ adscriptus.

Circumstantia hæc etenim, quæ Sacram Congregationem difficiliorem reddidisset in concedenda facultate, concessionem prædictam efficit obreptitiam. & subreptitiam, & sic illicitam ordinationem, quæ dependenter ab eadem facta est, ad terminos Textus *in cap. super litteris de rescriptis*.

Et multo magis, cum idem Hyacinthus suæ supplicationis fundamentum reposuerit in jure sibi ad dictum Beneficium competente, uti colligitur ex ejus supplici libello prædictæ Sac. Congregationi exhibito.

Secundo quia collatio primæ Tonsuræ facta fuit Hyacintho, prævia tantum unica denunciatione in Ecclesia Parochiali adimpleta, quando ad tramites Constitutionum Synodalium, tres denunciationes tribus diebus festivis aliquantulum interpolatis fieri debebant.

Tertio quia facultas concedendi litteras dimissoriales fuerant a Sac. Congregatione Episcoporum, & Regularium directa Vicario Apostolico Aquilano: Cumque litteræ dimissoriales fuerint expeditæ ab Archidiacono Antonello Provicario, ex quo Vicarius Apostolicus aberat, & erat in Civitate Aprutina distante per vigintiquatuor milliaria a Civitate Aquilana, infertur, quod ordinatio facta in sequelam dictarum litterarum dimissorialium sit habenda pro illicita.

Haud urgente, quod Archidiaconus Antonellus fuerat oretenus electus in Provicarium a Vicario Aquilano, cum communicatione omnium facultatum, tum quia sub hac communicatione comprehendi non poterat concessio litterarum dimissorialium, utpote commissa arbitrio Vicarii Apostolici, & directa ad Collationem primæ Tonsuræ, & sic ad constituendum aliquem in Ecclesiæ Ministrum, uti probat Textus *in cap. final. §. Is autem, ibique Gloss. in verbo ut personaliter de officio, & potest. Ju dicis delegati*.

Tum quia hæc esse videtur differentia inter Provicarium a Sacra Congreg. Episcoporum, & Regularium electum, & Provicarium ab ipso Vicario deputatum, quod in primo casu Provicarius exequi potest commissionem ad ipsum Vicarium directam, quod tamen facere non potest in secundo, juxta Theoricam *Decii in c. quoniam Abbas a n. 78. ad 84. de officio delegati*.

Hæc sunt, quæ continentur in scriptura Sacerdotis Josephi Fattoris, de juribus autem Hyacinthi nullum verbum fieri potest, cum eadem non fuerint Secretario exhibita, itaut nedum pro hac, sed pro omnibus aliis Causis contentiosis in folio describendis, idem humillime Sacræ supplicet Con-

gre

gregationi, ut aliquod capiatur temperamentum, seu ut debitæ mandentur executioni repetita hujus S. Congregationis edicta de communicandis juribus eidem Secretario tempore congruo, & antequam folium extendatur; aut enim pro folii extensione expectari debet, quod ab utraque parte scripturæ communicentur, & ab unius partis contumacia fieri potest, quod causa nunquam in folio describatur, aut folium est extendendum exhibitis tantum juribus unius partis, & impossibile est, quod ambarum partium jura in folio referantur, & quando unius partis tantum jura in folio referuntur, altera obliviscitur suæ in exhibitione jurium contumaciæ, & palam, licet injustissime, conqueritur, quod sua jura in folio non fuerint deducta.

Ad rem autem redeundo, dignabuntur EE. VV. decernere.

An Hyacinthus sit licite Tonsuratus in casu &c.

NEAPOLITANA SPONSALIUM. Anna Carminati die 18. Julii 1714. instetit coram Vicario Generali Neapolitano, ne, se inaudita, daretur facultas Jo. Baptistæ Brancaccio matrimonium contrahendi cum alia fœmina, sub obtentu, quod secum sponsalia contraxisset per verba de futuro, introductaque coram d. Vicario lite, idem declaravit, quod constabat de sponsalibus. *Sess. 24 c. 1. de Ref. matr.*

Habuit Jo. Baptista recursum ad hanc Sacr. Congreg., transmissisque ad ipsam actis, memoratus Jo. Baptista contendit non constare de sponsalibus, & quatenus constaret, se cogi non posse ad eorum implementum.

Quod autem non constet de sponsalibus, idem probare satagit, ex quo Testes de illis deponentes magnas patiuntur exceptiones in personis, & in dictis, ut ex ejus scriptura per manus circumferenda desumi potest, & signanter quia ex aliis Testibus habetur dictum Jo. Baptistam fuisse in Civitate Liburni, & in Civitate Centumcellarum, eo ipso tempore, quo a Testibus sponsalia comprobantibus asseritur ea fuisse contracta inter Annam, & Ioannem Baptistam in Domo propria ejusdem Annæ, & sic in Civitate Neapolitana,

Quod vero, quatenus constaret de sponsalibus, ipse cogi non posset ad eorum implementum, Ioannes Baptista ostendit, & suadere conatur, primo ex divitiarum disparitate, quæ inter se, & Annam intercedit, secundo ex ætate annorum 14. in qua constitutus erat quando a Testibus deponitur, quod sponsalia contraxit, & tertio ex contraditione sui Patris, & suorum Patruorum, ipsorumque alienatione aMatrimonio cum Anna contrahendo. Alia plura referuntur in scriptura pro d. Io. Baptista Brancaccio exarata, absque eo quod aliquid referri valeat de juribus Annæ, quæ non fuerunt Secretario exhibita; Quocirca onus erit EE. VV. decernere.

I. *An constet de sponsalibus, & quatenus affirmative.*

II. *An Joannes Baptista sit cogendus, in casu &c.*

Die

Die Sabbathi 3. Auguſti 1720.

Seſſ. 27. c. 4. de Ref. matr

BOJANEN. MATRIMONII. Propoſita fuit hæc Cauſa *in Congregatione habita die* 8. *Junii* 1720. cujus folium poterit ab EE. VV. reaſſumi. Tunc nulla fuit capta reſolutio, ſed dictum fuit *dilata, & quod ſcriberent Theologi*. Quatuor Theologi ſcripſerunt, quorum vota dantur ad calcem hujus folii, unacum quibuſdam Secretarii adnotationibus ex jure Canonico deſumptis. Adeoque dignabuntur EE. VV. decernere,

An matrimonium contrahi poſſit inter Dominicum, & Samaritanam in caſu &c.

Ad Mentem.

Seſs. 24. c. 1. de Reformatr.

NEAPOLITANA SPONSALIUM. Propoſita fuit hæc Cauſa *in poſtrema Congregatione habita die* 13. *Julii* 1720., & non fuit reſoluta. Reaſſumpto itaque dictæ Congregationis folio, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An conſtet de ſponſalibus, & quatenus affirmative.*

II. *An Joannes Baptiſta ſit cogendus in caſu &c.*

Coadjuventur probationes, & examinentur Teſtes form iter ſuper negativa coarctata.

Seſſ. 25. de Reg, & Monial. c. 19.

ROMANA NULLITATIS PROFESSIONIS. Propoſita fuit hæc Cauſa in *Congregatione habita die* 16. *Martii* 1720. nec ulla fuit capta reſolutio, ſed dictum fuit *dilata, & examinentur Teſtes formiter, iuxta inſtructionem*, & inſtructio fuit, quod audirentur extrajudicialiter Illuſtriſſimi Cervinus, & de Vico, & quod examinarentur formiter Pater De Matthæis, De Marchis, Dominus Jacobatius Fiſcalis Generalis, & ejus Uxor, nec non Moniales, de quibus in præterito Summario Arnaldæ *num.* 14.

Senſus Illuſtriſſimorum DD. Cervini, & De Vico in Sacra Congreg. aperietur a Secretario; Dominus Jacobatius Fiſcalis dixit ſuperfluum futurum eſſe tam ſuum, quam ſuæ Uxoris examen, cum nihil ad rem faciens deponere valeant.

Folio itaque dictæ Congregationis reaſſumpto, dignabuntur EE. VV. decernere.

An conſtet de nullitate Profeſſionis in caſu &c.

Proponatur in prima etiam unica.

Seſs. 23. c. 19. de ref.

NULLIUS, ſeu BRICTINORIEN., & POLICASTREN. Propoſita fuit hæc Cauſa in *Congregatione habita die* 3. *Dec.* 1718. cujus folium poterit ab EE. VV. reaſſumi. Tunc autem nulla fuit capta reſolutio, ſed repro-

repropoſita Cauſa in Congregatione habita *die* 21. *Jan.* 1719. diſputatum fuit ſequens dubium. *An etiamſi conſtaret de Territorio ſeparato, poſſit Capitulum S. Petri concedere dimiſſorias in caſu &c.*, & reſponſum fuit *negative*.

Impetrata autem a Reverendiſſimo Capitulo nova audientia, diſputandum in præſenti proponitur dubium.

An ſit ſtandum, vel recedendum a deciſis in caſu &c.

Proponatur omnino in prima.

FIRMANA JURISDICTIONIS. Propoſita fuit hæc Cauſa in Congregatione habita *die* 13. *Aprilis* 1720., & diſputatum fuit dubium, *An Reverendiſſimus Archiepiſcopus Firmanus poſſit procedere, & juriſdictionem ordinariam exercere contra Perſonas, & Canonicos Collegiatæ Eccleſiæ S. Victoriæ, ſubjectæ Abbatiæ Farfen. in caſu contractuum, & delictorum factorum, & commiſſorum reſpective extra ſepta dictæ Collegiatæ in caſu &c.* & reſponſum fuit *negative*. *Seſſ.7. c.14. de ref.*

Impetrata ab Archiepiſcopo nova audientia, poſt reaſſumptum dictæ Congregationis folium, dignabuntur EE. VV. decernere.

An ſit ſtandum, vel recedendum a deciſis in caſu &c.

Recedendum a deciſis.

AQUEN. DISMEMBRATIONIS. Propoſita fuit hæc Cauſa in poſtrema Congregatione habita *die* 13. *Julii* 1720. cujus folium poterit ab EE. VV. reaſſumi, ut dubiis tunc propoſitis, & non reſolutis reſpondeant. *Seſſ.21. c.4. de Ref.*

I. *An ſit locus prætenſæ diſmembrationi Eccleſiæ Sanctiſſimæ Trinitatis ſitæ in loco Saxelli ab altera Eccleſia Parochiali S. Jo. Baptiſtæ, cui reperitur unita, itaut illa erigi debeat in novam, & diſtinctam Parochiam, & & quatenus negative.*

II. *An Parochus pro tempore earumdem Eccleſiarum cogi debeat in alterutra ex ipſis retinere Coadjutorem pro adminiſtratione Sacramentorum propriis ſumptibus, & expenſis in caſu &c.*

Non propoſita cum ſequentibus.

UXENTINA PAROCHIALIS: propoſita fuit hæc Cauſa in Congregatione habita *die* 11. *Maii* 1720. cujus folium poterit ab EE. VV. reaſſumi. Tunc autem diſputato ſequenti dubio, *an conſtet de irrationabili judicio Ordinarii, itaut Parochialis Eccleſia S. Nicolai Terræ Salvi ſit adjudicanda Joanni Felici Lecci in caſu*, reſponſum fuit *affirmative*. *Seſſ.24. c.1. de Ref.*

Prodiit hæc reſolutio inaudito Sacerdote Guarini, impetrataque per ipſum nova audientia, dignabuntur EE. VV. decernere.

An ſit ſtandum, vel recedendum a deciſis in caſu &c.

IMOLEN. CONGRUÆ: propoſita fuit hæc Cauſa in Congregatione habita *die* 22. *Junii* 1720., nec ulla fuit capta reſolutio; onus ergo erit EE. VV. folium dictæ Congreg. reaſſumere, & ſequentibus dubiis reſpondere. *Seſſ.24. cap. 12. de Ref.*

I. *An, & ad rationem cujus ſummæ taxanda ſit ſubſtentatio ſingulorum conſortialium in caſu &c.* II. *An*

II. *An, & quot confortiales secundum præsentem reddituum Ecclesiæ statum recipi possint in casu &c.*

Sess. 21. c. 1. Ref. AQUILANA. Proposita fuit hæc Causa in *postrema Congregatione habita die* 13. *Julii* 1720 nec ulla fuit capta resolutio; Quocirca reassumpto de more folio, dignabuntur EE. VV. decernere.

An Hyacintus sit licite tonsuratus in casu.

Votum Patris Josephi de Alfaro è Societate Jesu Theologi Sacræ Pœnitentiariæ.

OBtemperando humiliter, ac reverenter, ut par est, Illustrissimæ, ac Reverendissimæ Vestræ Dominationis mandato, breviter dico: in casu proposito probabilius, & absolute verum mihi videri, quod Vitricus nullo modo possit ducere in uxorem eam, quæ fuit uxor Privigni sui jam defuncti. Moveor unice, quia communior, seu potius communissima sententia Canonistarum, & Theologorum, quos late refert *Sanchez lib.*7. *de matrim. disp.*66. *num.*6. tenet affinitatem ex matrimonio, & Copula conjugali contractam, inspecto etiam solo jure naturæ, dirimere matrimonium in primo gradu lineæ rectæ, ut inter Vitricum & Privignam, Novercam, & Privignum, Socerum, & Nurum, Socrum, & Generum. Hanc sententiam post Thomam Sanchez, qui cum aliis paucis contrarium sentit, probabiliorem esse confirmat *Pater Layman. lib.*5. *tract.*19. *par.*4. *cap.*6. *a nu.*5. & magis adhuc efficaciter probat *Conink disput.*32. *de impedimento triplicis cognationis, affinitatis, & publicæ honestatis, dub.*4. *num.*52., & 53. Quamvis enim Matrimonium cum affini in primo gradu contineat aliquam indecentiam, quæ in linea transversa non videtur ita gravis, cum viri Sancti, & in Scriptura laudati talia Matrimonia contraxerint, ut patet in Jacob Patriarcha ducente duas Sorores. In linea tamen recta, hæc indecentia est valde gravis. Unde omnes gentes bene institutæ talia Matrimonia tanquam gravissima scelera semper sint valde detestatæ: ut patet ex 1. ad Corinth.5. ubi dicitur *auditur inter vos fornicatio, & talis fornicatio, qualis nec inter gentes, itaut uxorem Patris sui quis habeat*. Nec satisfacit, quod aliqui dicunt, eum loqui de uxore patris adhuc viventis; quia Apostolus hoc peccatum non tam exagerat in ratione injuriæ, quæ patri fiebat, quam in ratione extraordinariæ fornicationis, ac libidinis. Id ipsum pluribus aliis Scripturæ locis, & testibus ex jure Civili allatis, efficaciter confirmat; & tandem concludit, quod cum talia matrimonia contineant gravissimam indecentiam contra jus naturæ, & fere similem ei, quam continet matrimonium patris cum filia. (Nam eadem fere hac in re debetur reverentia Novercæ, & Matri, cum illa sit facta una caro cum patre; unde illius turpitudo Levit.18. dicitur turpitudo patris) omnino videtur incredibile, authorem naturæ concessisse homini facultatem, ut posset valide tale Matrimonium inire, cum hactenus nullus acciderit casus, nec unquam futurus sit, in quo sit tanta necessitas talis Matrimonii ineundi, ut hoc honeste fieri possit. Unde sequitur, id nunquam valide factum esse, & sine speciali Dei concessione valide fieri non posse. Post hæc vero ad argumenta in contrarium allata plene, & adæquate satisfacit *a n.*55. Atque ita demum ego pariter censeo,

ſeo, Matrimonio Vitrici cum Uxore ſui privigni jure naturæ irritum eſſe, ſalvo meliori &c.

Votum Patris Aloyſii Sparverii Theologi Societatis Jeſu.

ANtiquitus triplex erat affinitatis genus. Primum erat inter Perſonam copula licita, vel illicita cognitam, & conſanguineos cognoſcentis: & è contra inter Perſonam cognoſcentem, & conſanguineos cognitæ. Alterum erat inter verum affinem, & maritum, ſeu uxorem ſui affinis. Tertium erat inter affinem ſecundo genere, & maritum, ſeu uxorem ſui veri affinis. Hæc tria affinitatis genera olim dirimebant Matrimonium. At hodie ſolo primo affinitatis genere Matrimonium dirimitur. Sic enim ſtatutum eſt in Concilio Generali Lateranenſi, & habetur *cap. non debet, de conſanguin. & affin. ita Sanch. de matrim. lib.* 7. *diſp.* 67. *n.* 1. & 2. *Filiuc. tract.* 10. *par.* 2. *cap.* 6. *n.* 211. & 212.

Jam vero Vitricus affinitatem primi generis habet cum Privigno ſuo, utpote conſanguineo Uxoris ſuæ. At cum uxore Privigni ſui habet ſolum affinitatem ſecundi generis: cum illa uxor Privigni ſui non ſit conſanguinea uxoris ſuæ, ſed ſolum affinis, nempe nurus. Ergo cum uxore Privigni ſui habet affinitatem, qua non dirimitur ipſius Matrimonium cum eadem.

Similis caſus eſt, ſi Cajus duxerit Bertam, Berta vero fratrem habeat Cæſarem, qui duxerit Catharinam, Siquidem mortuis Berta, & Cæſare, poteſt Cajus ducere Catharinam. *Ita Sanch. l. cit. n.* 2. *Bonacin. de impedim. matrim. qu.* 3. *pun.* 12. *n.* 4. *Tamburin. Juris Eccleſ. lib.* 8. *de matr. c.* 12. §. 1. *n.* 6. Ratio eſt eadem: quia Cajus cum Catharina habet ſolum affinitatem ſecundi generis: eo quod non ſit conſanguinea Bertæ, ſed ſolum affinis, nempe fratria.

Uno verbo, regula ex his eſt, quod affinitas non parit affinitatem, nimirum veram. & per ſe, quæ Matrimonio impedimentum præſtet. Affinitas igitur, quæ eſt inter Vitricum, & Privignum ſuum, non parit affinitatem inter eundem Vitricum, & uxorem Privigni ſui; nec dirimit proinde, aut impedit ullo jure matrimonium contrahi inter Vitricum, & uxorem Privigni ſui.

Eadem ratio valet circa juſtitiam publicæ honeſtatis. Hæc enim utpote quaſi affinitas, vel affinitatis initium, non eſt niſi inter ſponſum, & conſanguineos ſponſæ; & è contra inter ſponſam, & conſanguineos ſponſi. Dirimit autem Matrimonium cum conſanguineis in primo ſolum gradu, vel uſque ad quartum gradum incluſive, prout fuerunt ſponſalia de futuro, vel de præſenti: Inter Vitricum ergo, & uxorem Privigni ſui nullum habet locum juſtitia publicæ honeſtatis: quia illa uxor cum ſponſa Vitrici nullam habet conſanguinitatem. Ita ſalvo meliori &c.

Votum Fratris Antonii Bardon. Ordinis Prædicatorum Doctoris Theologi, & Cathedratici Caſanatenſis.

APud bene multos, quos conſului, caſuum arbitros, altum eſt ſilentium de morali ſpecie, quæ ventilatur, num ſcilicet Vitricus abſque ullo impedimento, vel publicæ honeſtatis, vel affinitatis, uxorem ducere poſſit eam, quæ fuit conjux privigni ſui jam defuncti: quocirca nec diſer-

tos Canones, nec luculenta ſcriptorum teſtimonia huc facientia in præſentia proferre poſſum, pono tamen principia, quibus mea quidem ſententia nullo negotio diſſolvitur moralis quæſtio, quæ agitatur. Salvo meliori judicio, plane cenſeo, Vitricum citra ullum impedimentum, vel publicæ honeſtatis, vel affinitatis, Matrimonio ſibi copulare poſſe eam, quæ fuit uxor Privigni ſui jam mortui.

Honeſtas publica eſt propinquitas orta, aut ex ſponſalibus validis, dirimitque Matrimonium cum conſanguineis ſponſi, ac ſponſæ in primo gradu tantum, juxta Concilium Tridentinum *Seſs.24. cap.3. de ref. matr.*; aut ex matrimonio rato, ſed non conſummato; tuncque ex S. Pii Papæ V. decreto, quod incipit, *ad Romanum*, extenditur ad quartum gradum inclusive, uti jam ante Synodum Tridentinam protendebatur. Uxor porro ſuperſtes Privigni jam demortui conſanguinea non eſt, nec Vitrici, nec ipſiuſmet Privigni, ut ſupponitur: honeſtatis igitur publicæ impedimentum præſenti in caſu minime poteſt locum habere.

Affinitas definitur, propinquitas procedens ex carnali copula, omni parentela careni. Titius v. g. duxit uxorem Bertam, vel eam illicite cognovit: ex tali matrimonio, ſeu copula nefaria, cum conſanguineis Bertæ affinitatem contraxit, etiamſi alias conſanguineus non eſſet: ſi vero conſanguineus erat, duplex impedimentum cum conſanguineis uxoris habebit, unum conſanguinitatis ex parte ſua, alterum affinitatis ex parte uxoris, quod ad impetrandas diſpenſationes diligentiſſimè animadvertendum eſt. Si affinitas ſit ex copula licita, dirimit matrimonium intra quartum gradum: ſi autem ex illicita, diſſolvit intra primum, & ſecundum tantum. Porro circa impedimentum affinitatis, adnotanda ſunt hæc duo axiomata. Unum: quo gradu aliquis viro conſanguineus eſt, eodem gradu eſt affinis illius uxori, & viceverſa. Alterum: affinitas affinitatem minime parit; unde affinis Petro non eſt affinis Joanni illius fratri: hincque fit, ut duo fratres ducere poſſint citra diſpenſationes duas ſorores. In caſu autem, de quo lis movetur, Privignus quidem eſt affinis Vitrico propter matris ſuæ nuptias cum eo initas; at Privigni uxor nullam incurrit affinitatem cum mariti ſui Vitrico; affinitas quippe, ut dictum eſt, modo non parit aliam affinitatem.

Id totum in conſimilibus tradit doctiſſimus noſter Sylveſter Prierias in ſumma verbo, *matrimonium*, §.8. num.15. ſub finem ubi hæc habet. *Si mortua uxore, vult quis accipere in uxorem illam, quæ quondam fuit uxor alicujus de conſanguinitate primæ uxoris, hoc poteſt, quia licet nullam fœminam de conſanguinitate primæ uxoris poſſit accipere quia ibi eſt affinitas, tamen fœminam olim uxorem alicui de ipſa conſanguinitate bene poteſt accipere, & idem dicendum eſt, ſi ponatur ſimilis caſus ex parte uxoris, quia, mortuo viro, licet accipere non poſſit aliquem virum de conſanguinitate primi, poteſt tamen accipere virum olim maritum alicujus fœminæ de ipſa conſanguinitate, quia ibi non eſt affinitas primi, ſed ſecundi generis. Similiter ſi Petrus habuit ſucceſſive duas uxores Bertam, & Miriam, ex quarum prima id eſt Berta genuit Margaritam filiam, quæ nupſit Martino, mortuo Petro, & Berta, & Margarita, Martinus poteſt in uxorem accipere Mariam ſecundam uxorem Petri ſecundum prædicta, quia licet Martinus accipere non poſſit aliquam de conſanguinitate ſuæ uxoris uſque ad quartum gradum, fœminam tamen olim uxorem alicujus de ipſa conſanguinitate bene poteſt accipere, ut eſt hic, & ſic eſt caſus, in quo gener ac-*

accipere poteſt eam, quæ fuit uxor Soceri ſui. Si etiam mortua uxore mea volo accipere relictam viri, qui fuit germanus meæ uxoris, hæc poſſum. Similiter poſſet quis accipere Cognatam uxoris ſuæ defunctæ, quia ſi fuit Cognata, id eſt uxor fratris uxoris, eſt in ſecundo genere affinitatis &c. Hactenus Prieras.

Ita ſentio ſalvo meliori Judicio.

Votum Fratris Dominici Pontii Ordinis Prædicatorum Sac. Theologiæ Magiſtri.

AN Vitricus abſque ullo impedimento, vel affinitatis, vel publicæ honeſtatis ducere poſſit in uxorem eam, quæ fuit uxor Privigni ſui.

Reſpondeo affirmative: quia tali matrimonio neutrum obſtat impedimentum.

Non obſtat in primis affinitas: quia vitricus, & uxor privigni ſunt affines dumtaxat in ſecundo genere affinitatis: quamvis autem antiquitus tria fuerint genera affinitatis, quæ matrimonium impediebant, ut habetur 35. quæſt. 2. & 3. Tamen per Concilium Lateranenſe ſub Innocentio III. impedimentum proveniens ex ſecundo, & tertio genere penitus ſublatum eſt, ut legitur Can. *Non debet* de conſanguinitate, & affinitate his verbis: *Non debet reprehenſibile judicari, ſi ſecundum varietatem temporum ſtatuta quandoque varientur humana: præſertim cum urgens neceſſitas, vel evidens utilitas id expoſcit . . . Cum ergo prohibitione de conjugio in ſecundo, & tertio affinitatis genere minime contrahendo . . & difficultatem frequenter inducant, & aliquando periculum pariant animarum, cum, ceſſante prohibitione, ceſſet effectus, Conſtitutiones ſuper hoc editas ſacri approbatione Concilii revocantes, præſenti Conſtitutione decernimus, ut ſic contrahentes de cætero liberè copulentur.* Hæc ibi.

Deinde non obſtat publica honeſtas: Hoc enim ipſo, quod ex vi præfatæ Conſtitutionis Innocentii III. ſublatum eſt impedimentum affinitatis in ſecundo, & tertio genere, ſublatum quoque creditur impedimentum publicæ honeſtatis, ut bene notat Glóſſa in dicto Can. *Non debet*. Quia ubi publica honeſtas ſimul incidit in eundem caſum cum ſecundo, vel tertio genere affinitatis, uno ſublato tollitur & aliud per hanc Conſtitutionem.

Quinimmo, ſublato impedimento affinitatis, a fortiori cenſendum eſt ſublatum impedimentum publicæ honeſtatis. Quia ſecundum, & tertium genus affinitatis prohibitum erat, potius propter publicam honeſtatem, quam propter affinitatem. Cum igitur Innocentius III. per prædictam Conſtitutionem decreverit, quod affines in ſecundo, & tertio genere poſſunt libere copulari, implicite declaravit, quod publica honeſtas, quæ fuerat potior cauſa, & ratio prohibendi matrimonium inter tales affines, non obſtat eidem matrimonio. Quando namque tollitur prohibitio, implicite declaratur, quod cauſa, & ratio, ſeu motivum prohibitionis non amplius ſubſiſtit.

Doctrina hæc per extenſum traditur a *Divo Thoma in 4. ſentent. diſt. 41. qu. 1. art. 1. quæſtiuncula 5. & habetur in ſupplemento 3. p. qu. 55. art. 5. in corpore his verbis.*

Perſona, quæ matrimonialiter affini conjungitur, non eſt affinis, ſed eſt aliud genus attinentiæ, quod dicitur ſecundum genus: & rurſus ſi affini in ſecundo genere aliquis per matrimonium conjungatur, non erit affinis in ſe-

cundo genere, sed in tertio, ut hoc versu ostenditur. Mutat nupta genus, sed Generata gradum.

Et hæc duo genera olim erant prohibita propter publicæ honestatis justitiam magis quam propter affinitatem, quia deficiunt a vera affinitate . . . . Sed modo illa prohibitio cessavit, & remanet sub prohibitione solum primum genus affinitatis.

His verbis docet D. Thomas, quod secundum, & tertium genus affinitatis erat olim prohibitum propter publicæ honestatis justitiam magis, quam propter affinitatem. Cum igitur ex Constitutione Innocentii III. jam sit licitum matrimonium inter affines secundi, & tertii generis; aperte colligitur, quod non amplius obstat publica honestas, propter quam magis, quam propter affinitatẽ fuerat prohibitum matrimonium inter tales affines.

Hinc sequitur, quod cum vitricus sit affinis uxori privigni solum in secundo genere, potest licite contrahere matrimonium cum illa, quin obstet publica honestas.

Nec refert, quod uxor privigni habeatur tanquam nurus vitrici, adeoque reputanda sit tanquam filia 35. qu.2., & 3. Can. *Si vir, & uxor non jam duo, sed una caro sunt, non aliter est nurus reputanda, quam filia*. Et quod vitricus se habeat loco Patris, adeoque eadem, quæ parentibus debetur, his personis, quæ loco parentum sunt, exhibenda sit reverentia. *L. Quia parentis* 16. ff. soluto matrimonio,

Non inquam refert, quia, ut ait *Gonzal. lib.*4. *decretal. tit.* 14.*de consang. & affinit.* Talis reverentia non habet eandem vim, ac ea, quam filii tenentur exhibere parentibus, ac proinde cum ad similitudinem detur, non potest illa reverentia similitudinaria irritare, aut impedire matrimonium.

Quidquid autem de Jure Civili sit, standum est juri Canonico in his, quæ spectant ad propositum casum. Quare licet uxor privigni vulgo dicatur nurus, & habeatur ut filia; revera tamen est affinis vitrico dumtaxat in secundo genere, ac proinde potest illi licite copulari. Quemadmodum filius vitrici potest copulari filiæ novercæ, quamvis filius vitrici vulgo dicatur frater filiæ novercæ, ut habetur Can. *Quod super his* de consang. & affinit.

Ita censeo, salvo meliori &c.

Adnotationes Secretarii ex jure desumptæ circa quæstionem propositam.

An Vitricus absque ullo impedimento, vel affinitatis, vel publicæ honestatis ducere possit uxorem eam, quæ fuit uxor privigni sui.

VIdetur, quod vitricus ducere non possit in uxorem, eam, quæ fuit uxor privigni sui, Textus enim est clarus in l. uxorem 15. ff. de ritu nuptiarum ibi, *uxorem quondam privigni conjugi matrimonio vitrici non oportet*. Textus autem hic non videtur contemnendus, nedum quia est insertus in corpore juris civilis, sed etiam quia authorem habet Papinianum, de

de quo Imperatores Theodosius, & Valentinianus *in l. prima de responsis prudentum in C. Theodosiano* hæc habent, *ubi diversæ sententiæ proferuntur potius numerus vincat auctorum, vel si numerus æqualis sit, ejus partis præcedat auctoritas, in qua excellentis ingenii vir Papintanus emineat.*

Secundo quia, si quid favere posset matrimonio inter vitricum, & uxorem privigni ad Text. *in cap. non debet de consang. & affin.* in quo prohibitio nuptiarum coarctatur ad primum genus affinitatis, sublato in totum impedimento, quod olim vigebat, secundi, & tertii generis affinitatis.

At Textus hic non applicatur, vel quia uxor privigni non videtur esse in secundo genere affinitatis, cum vitrico, sed in primo, ex quo videlicet uxor privigni non est affinis privigno, sed privignus; & ejus uxor sunt causa affinitatis, uti habetur in notis ad arborem affinitatis, impressum apud Gratian. in suo decreto *causa 35. qu. 5.* ibi, *inter virum, & mulierem non contrahitur affinitas, sed ipsi sunt affinitatis causa.*

Aut quia dato, quod uxor privigni sit in secundo genere affinitatis erga vitricum, & quod Textus *in cap. non debet de consang., & affin.* secundum genus substulerit affinitatis, quærendum adhuc remanet, an secundum genus affinitatis fuerit a jure Canonico sublatum in linea tantum collateralium, vel an etiam in linea ascendentium, & descendentium. Cumque hoc ultimum non fuerit decisum *in allegato cap. non debet de consangu. & affinit.* permanere debet in suo robore dispositio juris Civilis in *allegata l. uxorem ff. de ritu nuptiarum*, ut in puncto argumentatur *Joan. Oinotomus ad lib. 1. instit. de nuptiis de arbore affinitatis num. 14. pag. mihi 45.* ubi proposita quæstione, an vitricus accipere possit in uxorem, eam, quæ fuit uxor privigni sui, inquit, *de Jure Canonico videtur dicendum, quod sic, quia est in secundo genere affinitatis, quod hodie matrimonium non impedit cap. non debet de consang. & affinit. Contrarium vero expresse disponitur de jure Civili in l. uxorem de ritu nuptiarum, ubi dicitur uxorem quondam privigni conjungi matrimonio vitrici non oportet &c. nec obstat dictum caput non debet, quia illud tantum de collateralibus consanguineis, & affinibus loquitur, non autem de ascendentibus, & descendentibus consanguineis, & affinibus, & jura juribus sunt concordanda, ut vitetur jurium correctio.*

Haud urgente, quod de matrimoniis est agendum, non ad tramites juris Civilis, sed ad tramites Juris Canonici; propositio quippe vera est in hypothesi, in qua jus Canonicum adversetur juri Civili, secus autem, quando aliquid clarum est de jure civili, & non reperitur correctum a jure Canonico, & exemplum desumi potest *ab ipso cap. non debet de consang. & affinit.* Prohibetur in hoc textu matrimonium usque ad quartum tantummodo gradum. Quæritur a Doctoribus, an prohibitio usque ad quartum gradum intelligatur de Collateralibus, vel an etiam se extendat ad ascendentes, & descendentes, ita ut sicuti in Collateralibus valet matrimonium ultra quartum gradum, idem etiam dicendum sit de matrimonio inter ascendentes, & descendentes; Cumque huic quæstioni negative respondeatur, validum scilicet non esse matrimonium inter ascendentes, & descendentes ultra quartum gradum, sed prohibitionem in hac linea extendi in infinitum. ex quo videlicet sic statutum fuit a jure Civili *in l. nuptiæ ff. de ritu nuptiarum*, & dispositio juris Civilis non fuit a jure Canonico correcta in *cap. non debet de consanguinit. & affinit.*, quod sine distinctione lineæ Collateralium, & lineæ ascendentium, & descenden-

tium

tium matrimonium prohibet usque ad quartum gradum inclusive, uti bene argumentatur *Abbas in sæpe citato cap. non debet sub n.*8. ibi, *Cum Text. juris Civilis indistincte prohibeat matrimonium inter ascendentes, & descendentes in infinitum &c. & cum jus civile non reperiatur expresse correctum, & sit fundatum super honestate maxima, non debemus per generalem dispositionem Canonicam dicere contrarium*, signum evidens hoc est, non esse matrimonii controversias resolvendas ad tramites juris civilis, quando jus civile est correctum a jure Canonico, secus autem, quando aliquid est clarum de jure civili, & non est expresse correctum a jure Canonico?

Tertio quia quatenus impedimentum affinitatis non obstaret matrimonio inter vitricum, & uxorem privigni, semper tamen eidem obstaret impedimentum publicæ honestatis; Privignus etenim est erga vitricum loco filii, & sic loco filiæ erga eum est etiam uxor privigni. Impedit ergo publica honestas, ne matrimonium contrahatur inter vitricum, & inter eam, quæ fuit uxor privigni, uti bene ponderato sæpe citato textu *in l. uxorem ff. de ritu nuptiarum*, inquit *Antonius Faber in sua jurisprudentia Papinianea tit.*10, *de nuptiis principio sexto illat.* 12. ibi, *inhonestum autem palam est, eam, quæ aliquando uxor fuerit illius, qui mihi aut filii, aut parentis loco fuerit, uxorem a me duci, siquidem individua illa vitæ societas, quæ per matrimonium contrahitur, efficit, ut qui mihi parentis, aut filii loco est, ejus quoque conjux parentis, & filii loco esse videatur*, & sequitur *Arnoldus Vinnius ad tit. instit. de nuptiis sub n.*2. *pag.*63. *editionis Venetæ* ibi, *non obstat, quod Papinianus respondet in l.* 15. *Uxorem quondam privigni conjungi matrimonio vitrici non oportere, hoc enim non eam rationem habet, quod affines sunt, sed quod honestas, & pudor naturalis non patiatur mecum matrimonio jungi uxorem ejus, qui mihi aliquando filius, seu loco filii fuit propter matrem, quam in matrimonio habui.*

Quarto quia inter cætera impedimenta impedientia, & dirimentia matrimonium adest cognatio legalis ortum ducens ab adoptione, vel arrogatione. Fuit hoc impedimentum statutum a Nicolao I. in *cap. ita diligere* 30. *q.*3. *& in cap.*1. *de cognatione legali*, adeoque *clar. mem. Card. de Lauræa disput.*29. *de matrim. num.*43. relatis Nicolai Primi verbis, inquit, *Nicolaus, ut vides per solam approbationem juris civilis statuentis cognationis legalis impedimentum, illud induxit in Ecclesia. Nec ullus alius Canon, aut rescriptum Pontificium antea de eo loquitur, sed approbatio Nicolai in perpetua consuetudine Ecclesiæ fuit*. Hoc cognationis legalis impedimentum inter Fratres adoptivos tamdiu durat, quamdiu remanent sub ejusdem patris potestate, & sic cessat, si patria potestas per mortem patris, aut per participationem de medio tollatur, uti habetur in *allegato cap. unico de cognatione legali*; cumque impedimentum cognationis legalis intercedat inter adoptantem, & adoptatum, & uxorem adoptati, licet adoptatus mortuus sit, idque non solum de jure civili, uti habetur *in l. adoptivus ff. de ritu nuptiarum*, sed etiam de jure Canonico; uti late docent *Gofredus ad titulum decretalium de cognat. legali num.*4. *Pirhing. ad eundem titulum* §.3. *num.*4. *Anaclet. ad eundem pariter titulum n.*9., *Cardinalis Toletus instruct. Sacerdot. lib.*7. *cap.*4. *n.*7. *& pluribus seqq.*, *Cardinalis de Lauræa disput.*29. *de matrim. n.*44. *& pluribus seqq. Clericat. in dec. de Sacramento matrimonii dec.*24. *num.*29. infertur idem dicendum esse, hoc est matrimonium nullatenus contrahi posse inter vitricum, & uxorem privigni, cum honestatis ratio intercedens inter adoptantem, & uxorem,

rem adoptati, æquali, si non potiori jure intercedat inter Vitricum, & uxorem Privigni.

Ultimo tandem, tutior est opinio, quæ adstruit matrimonium contrahi non posse inter Vitricum, & uxorem Privigni, quocirca sibi vindicat locum prima propositio inter damnatas a s. m. Innoc. XI. *die* 2. *Martii* 1617. ibi: *non est illicitum in Sacramentis conferendis sequi opinionem probabilem de valore Sacramenti, relicta tutiore, nisi id vetet lex, conventio, aut periculum gravis damni incurrendi. Hinc sententia probabili tantum utendum non est in collatione Baptismi, Ordinis Sacerdotalis, aut Episcopalis.*

Hæc sunt, quæ contra validitatem matrimonii ponderari possunt. Transeundo autem ad ea, quæ validitati assistunt, certum est, quod de jure antiquo triplex erat affinitatis genus, uti colligitur ex *Canone de propinquis*, & *ex Canone porro* 35. *qu.* 3. & bene adnotavit Petrus Blesensis epistola 115. ibi *inveniuntur Canones, ex quorum intelligentia triplex affinitatis genus, & in eis diversorum distinctionem graduum industria Scholaris explicavit.* Cum autdm Innocentius Papa III. in Generali Concilio Lateranensi, secundum, & tertium affinitatis genus revocaverit, & decreverit ea solum matrimonia esse nulla, quæ contrahuntur in primo genere affinitatis usque ad quartum gradum, uti literaliter habetur in allegato *capitulo non debet de consang. & affinit.* Cumque Vitricus, & Uxor Privigni in secundo sint affinitatis genere constituti, ut infra demonstrabitur, infertur matrimonium inter Vitricum, & uxorem Privigni contrahi posse: excluso què ab hoc matrimonio impedimento affinitatis, excluſum etiam dici debet impedimentum publicæ honestatis, sicuti ponderat *Gloss. in allegato capitulo non debet in verbo in secundo, & tertio tit. de consang. & affinit.* ibi *potest dici, quod ubi publica honestas simul incidit in eundem casum cum secundo, vel tertio genere &c. uno sublato, tollitur & aliud per hanc Constitutionem, quoties enim vitium ex una etiã radice nascitur, consequens est, ut una lege tollatur*, & sequitur *Abbas in eodem capitulo non debet n.* 11., nec aliter res esse potest, si enim secundum, & tertium affinitatis genus sublata sunt a Concilio Lateranensi propter difficultates, & propter animarum pericula, uti legitur in *sæpe citato capitulo non debet* ibi: *& difficultatem frequenter inducant, & aliquando periculum pariant animarum*, non fuisset huit malo sufficienter cautum, quoties sublato impedimento affinitatis in secundo, & tertio genere, in suo robore adhuc permansisset impedimentum publicæ honestatis a dicto secundo, aut tertio genere proveniens.

Retentaque hac opinione, facilis est responsio ad ea, quæ in contrarium fuerunt deducta, non obstat enim primo citatus Papiniani *Text. in l. uxorem ff. de Ritu nuptiarum*, cum fuerit ille abrogatus a posteriori citata Constitutione in *Capitulo non debet* ut in puncto firmat *Jacobus Cujacius ad tit.* 14. *de consang. & affinit.*, *operum Posthumorum to.* 3. *editionis Parisiensis an.* 1658. *pag. mihi* 316. ibi, *at hodie ex capitulo penultimo, sive Concilio Lateranensi habito sub Innoc. III. in secundo genere affinitatis nuptiæ vetitæ non sunt, & abrogata est lex* 15. *ff. de Ritu nuptiarum*, quod ipsum fusius repetit *in Commentariis ad allegatam legem uxorem* 15. *oper. tom.* 1. *pag.* 153. ibi, *at hæc Papiniani sententia hodie abrogata est decreto Innocentii in cap. non debet de consang. & affinit. quo in primo tantum genere affinitatis nuptiæ prohibentur, non in secuudo, vel tertio, & personæ, de quibus in hac lege agitur, sunt in secundo genere affinitatis, non in primo.*

Minus facit, id quod secundo loco ponderabatur, quod uxor scilicet Privigni

gni non videtur esse in secundo genere affinitatis cum Vitrico, sed in primo ex quo uxor Privigni non est affinis Privigno, sed Privignus, & ejus uxor sunt causa affinitatis; Privignus etenim est erga Vitricum in primo affinitatis genere, ut in puncto firmat, *Gonzal. in cap.1. n.2. de eo, qui cognovit consanguineam suæ uxoris*, quo stante uxor Privigni est affinis Vitrico in secundo genere affinitatis, sicuti prosequitur *Cujacius in cap. non debet de consang. & affinit. operam to.3. pag.372.* ibi, *filia uxoris meæ ex alio Marito, idest Privigna, est mihi primo gradu affinis, maritus ejus, qui uxoris meæ est Gener, uxori quidem est affinis primo genere, at mihi nonnisi secundo genere*. Stipes quippe in affinitate sunt illæ duæ personæ, quæ se carnaliter cognoscunt, quæque proinde non dicuntur inter se affines, sed principium affinitatis; cumque quoto gradu consanguinitatis consanguinei uxoris sunt erga ipsam uxorem, eodem gradu affinitatis sint erga Virum, uti bene docent *de Justis de dispens. matrimonial. lib.2.cap.7. n.37. Cardinal. de Lauræa de matrim. citata. disp.26. art.1. Anaclet. ad titulum decretalium de consang. & affinit. §.2. n.52. Clericat. dec.32. de Sacramento matrimonii n.20.* hinc est, quod sicuti Filius est in primo gradu consanguinitatis erga Matrem, sic debeat esse in primo gradu affinitatis erga Vitricum, uxorque propterea Privigni, aut erit in secundo genere affinitatis erga Vitricum, uti probat *Gloss. in sæpe citato capitulo non debet in verbo in 2. & 3. de consang. & affinit.* ibi, *si vis habere secundum genus affinitatis, adde personam per carnis copulam primo generi*, & bene explicat *Sanchez. de matrim. lib.7. disput.67. n.1.* ibi, *secundum genus affinitatis erit inter verum affinem, & maritum, seu uxorem sui affinis*, aut erit saltem principium secundi generis affinitatis, quod a Concilio Lateranensi sublatum est, juxta ea, quæ in superioribus fuerunt exposita, & alias discurrendo sequeretur absurdum, quia sequeretur, quod affinitas pareret affinitatem, quod hodie est reprobatum, uti late docent *Covar. in 4. Decretal.2. parte cap.6. §.7. n.6.*, *Sanchez. loco citato n.2. Juvenin. de Sacramentii differt.X. qu.7: cap.10. §. tria illa affinitatis genera*, ibi, *ratio cui innititur præsens illa disciplina, est, quia affinitas affinitatem non parit, nec enim affinis uxoris est affinis Viri, nec viciissim*.

Ad eandem pertinet classem, id, quod tertio loco opponebatur, fuisse videlicet a Jure Canonico sublatum secundum genus affinitatis, sed in linea collateralium, non autem in linea ascendentium, & descendentium; Prætermisso quippe, quod hæc indago non est hypothesi applicabilis, in qua quæritur, an Vitricus ducere possit in uxorem, eam, quæ fuit uxor privigni sui, quæque idcirco inter Vitrici descendentes nullo modo enumerari potest, ad rem de qua agitur, ut infra explicabitur, quæstio, quæ sit a Doctoribus, non est, an matrimonium contrahi possit inter affines secundo genere affinitatis, non solum in linea collaterali, sed etiam in linea recta, sed, an spectato Jure naturæ, validum sit Matrimonium inter affines in primo gradu affinitatis in linea recta, puta inter Novercam, & privignum, inter privignam, & Vitricum, in qua quæstione nonnulli negative respondent, juxta illud *Divi Pauli prima ad Corinthios 5. auditur inter vos fornicatio, & talis fornicatio qualis nec inter Gentes, itaut uxorem Patris sui aliquis habeat*, nonnulli autem affirmativam sustinent opinionem, ex quo allegatus Divi Pauli Textus loquitur de concubitu privigni cum Noverca, adhuc vivente patre, uti, ponderatis hinc inde pro una, & pro altera parte fundamentis, latissime prosequuntur, *Tanner. to.4.*

tom.4. disput.8. qu.4. dub.7. num.13. Coningh. disput.32. de Sacrament. dub.4. n.53., *Covar. in 4. decretal. part.2. cap.6. §.10. n.8.*, *Sanchez. de Matrim. lib.7. disput.66. n.6. & 7.*, *Piring. ad titulum decretalium de Consang. & affinit. sect.2. §.2. n.32.*, *Clericat. de Sacram. matrim. decis. 31. n.41. & seqq.* At hæc controversia nihil habet commune cum casu nostro, in quo, uti fuit ponderatum, non est res de matrimonio inter affines in primo gradu in linea recta, sed de his, qui sunt affines in secundo gradu.

Majoris roboris non est id, quod quarto loco opponebatur, vigere videlicet impedimentum publicæ honestatis in Matrimonio inter Vitricum, & Uxorem Privigni, ex quo Uxor Privigni, vivente Privigno, fuit tanquam filia in eo quod attinet ad Vitricum: præter enim ea, quæ supra dicta sunt, de impedimento publicæ honestatis, quod sublatum dici debet, statim ac sublatum fuit impedimentum secundi generis affinitatis, procedendo ad tramiter sacrorum Canonum, cum quibus præsens hæc de matrimonio controversia est dirimenda, impedimentum publicæ honestatis oritur tantum ex sponsalibus validis, uti desumitur *ex Capitulo ex sponsalibus de sponsalibus*, *& matrimoniis in 6.*, *& ex cap.3. sess.24. Concil. Tridentini de ref.*, ex matrimonio rato, & non consummato, juxta Constit. S. Pii V. *editam anno* 1568., quæ incipit *ad Romanum*, & ex matrimonio nullo, vel quia non fuit servata forma Concilii, vel ex alia causa, uti probat. *Fagnan: in Cap. ad audientiam de sponsal. & matrim.*, in quo rerum statu, de excogitato illo impedimento publicæ honestatis ratione reverentiæ non est ulla habenda ratio, ne novum præter, & contra Canones inducatur impedimentum impediens, & dirimens matrimonium.

Ad partes posito, quod uxor privigni, vivente privigno, fuit tamquam filia in eo quod attinet ad Vitricum, hæc enim dicuntur ad similitudinem, idque facit, ut reverentia similitudinaria nequeat matrimonium irritare, ut in simili bene ponderant *Gonzal. in Cap. ex literis sub n.9. de consang. & affin.*, *Clericat. de Sacram. Matrim. dec.31. sub n.44. vers. ad octavum respondetur*.

In nulla demum consideratione haberi debent cætera ex adverso deducta, quod scilicet inter adoptantem, & uxorem adoptati matrimoniom contrahi non potest, & quod tutior opinio est eligenda in materia Sacramentorum; In eo enim, quod attinet ad Matrimonium inter adoptantem, & uxorem adoptati, in tantum illud irritum est, in quantum Nicolaus Papa I. in Ecclesia induxit impedimentum cognationis legalis a Jure Civili introductum, nec reperitur, quod ullus alius Pontifex, vel ullum Generale Concillum, prædictum limitaverit impedimentum, & in tantum non fuit impedimentum limitatum, in quantum rariſſimæ sunt adoptiones, & arrogationes, quæ fieri contingunt, itaut nullum ex illimitato illo impeuimento provenerit, aut provenire valeat periculum animarum; Cumque impedimentum affinitatis in secundo genere a jure civili cognitum, & ab antiquioribus Canonibus receptum, sublatum deinde fuerit a posteriori Constitutione Concilii Generalis Lateranensis sub Innocentio Tertio, fueritque sublatum propter magnas difficultates, & propter periculum animarum, nemo est, qui non videat disparitatem, quæ intercedit inter unum, & alium casum.

In eoque quod spectat ad tutiorem opinionem retinendam in materia Sacramentorum, respondetur, opinionem Matrimonii validitati adversantem,

nec esse probabilem, nec rationabiliter tutam, & sic extraneam esse propositionem inter damnatas ab Innocentio XI.

Absque eo quod de veritate assumpti dubitari contingat, abstinendo etenim a rationibus jam supra insinuatis, nec fiat molesta repetitio, pro sententia, quæ adversatur validitati matrimonii, pugnat *Joannes Oinotimus*, qui est Auctor hæreticus larvato nomine scribens, pugnat *Arnoldus Vimnius* hæresis pariter labe infectus, pugnat *Antonius Faber*, magni utique nominis Vir, Præsesque primarius in supremo Sabaudiæ Senatu, sed unice in opere allegato intentus explicationi mentis Papiniani, nulla facta mentione Juris Pontificii; è contra vero pro matrimonii validitate stat *Jacobus Cujacius* de cujus laudibus multa collecta legi possunt in tractatu *Blount*, cui titulus *Censura celebriorum Authorum pag.* 752. quique Cujacius validitatem adstruit Matrimonii, examinata utriusque juris dispositione, & tam in Commentariis ad Leges, quam in Commentariis ad Decretales, quodque notabilius est, pro nullitate Matrimonii stat Papinianus, pro validitate Innocentius Tertius in Concilio Generali Lateranensi, itaut aptabilis videatur propositio, debita tamen adhibita proportione, propositio inquam S. Hieronymi in Epitaphio Fabiolæ, ubi post recensitam Juris Civilis dispositionem, quæ statuit adulterium a Marito non committi, si accedat ad solutam, hæc habet, *aliæ sunt leges Cæsarum, aliæ Christi, aliud Papinianus, aliud Paulus noster præcipit. Apud illo, Viris impudicitiæ fræna laxantur, apud nos, quod non licet fœminis, æque non licet Viris, & eadem servitus pari conditione censetur.*

Atque hæc dicta sint sub censura, salvo semper &c.

Die Sabbathi 24. Augusti 1720.

Sess. 25. in decret. de dele. ctu ciborum &c. & dieb. Festis &c.

GERUNDEN. Alexander Papa Tertius Treverensi scribens Arbhiepiscopo, uti exponit *Gonzal. in Textu mox allegando*, vel alicui Prælato Daniæ, Scandiæ, seu Morvegiæ, uti in notis ad eundem Textum inquit *Cujacius*; Triburiensi etenim Archiepiscopo, uti legitur in vulgata collectione, Epistola scripta esse non potest, cum tempore dicti Pontificis Triburium esset Villa Imperatoria prope Moguntiam, in cujus finibus littus, & portus maris non aderant, auctoritate B. Petri, & sua concessit, ut populi dictæ Regionis, diebus Dominicis, & aliis Festis, præterquam in majoribus anni solemnitatibus, possent incumbere piscationi Alecum, si Alecia Terræ se inclinaverint, dummodo tamen post piscationem, vicinis Ecclesiis, & Christi pauperibus competentem elargirentur eleemosynam, uti fuse habetur in *Cap. licet tit. de feriis*.

Ad hujus forte concessionis tntimationem Summus Pontifex Xystus Papa V. ad petitionem Abbatis, & Conventus Monasterii Oppidi S. Felicis de Guixols Ordinis S. Benedicti Diœcesis Gerunden., indulsit, ut Oppidani, qui ut plurimum sunt piscatores, singulis diebus Sabbathi, & vigiliis singulorum

lorum festorum, a media nocte usque ad auroram, & dictis Dominicis, aliisque festivis diebus post Missam, & meridiem piscari possent in mari, quod est proximum Oppido; impetrata tamen ab Abbate Monasterii pro tempore licentia, & dummodo Abbati, & Conventui tertia pars lucri consignaretur, eroganda in reparationem, & fabricam Ecclesiæ, & ornamenta Sacristiæ; Ecclesia etenim Monasterii est Ecclesia Parochialis, & reparatione indigebat.

Apostolica hæc indulgentia non habuit illum, qui sperabatur, effectum; piscatores etenim, qui ex piscatione diebus festivis exercita nullum emolumentum reportarunt, ex quo, detracta tertia parte, quæ solvi debebat pro Ecclesiæ reparatione, detractisque sumptibus Navis, retium, & aliarum rerum necessarium, nihil fere pro illis remanebat, aut a piscatione destiterunt, aut se fraudibus illaquearunt in propriæ conscientiæ perniciem, qua de causa factum est, ut existimatum fuerit, opus esse aliud remedium parare, durante videlieet adhuc necessitate reparationis Ecclesiæ, cui usque adhuc consultum non fuit.

Ad evitandos itaque scrupulos, & zelo decoris propriæ Parochialis Ecclesiæ, piscatores in unum convenientes, Abbati Monasterii insinuarunt, ut Sedi Apostolicæ supplicaret pro Indulti ampliatione, eo, quo sequitur modo; cumque piscatorum preces, unacum Abbatis supplicationibus, fuerint a Sanctissimo D. Nostro ad hanc Sacram Congregationem remissæ, scriptum fuit, juxta morem, Episcopo pro informatione, & voto, qui censuit esse petitis annuendum.

Modus autem est, primo, quod ipsis liceat piscari diebus Sabbathi, & Vigiliis Festivitatum, a solis occasu usque ad mediam noctem, & in hoc nulla videtur, quod esse possit difficultas, licet enim juxta antiquiorem Ecclesiæ disciplinam dies Festi essent colendi a Vespere in Vesperam, uti habetur *in Cap. omnes tit. de feriis*, ex communi tamen consuetudine per totam Europam recepta, viginti quatuor horæ diei festivæ, quæ est colenda, computantur a dimidia nocte ad aliam dimidiam noctem, uti bene docent *Suarez. de Relig. to.1. lib.2. cap.31.*, *Ricciul. lucubr. lib.6. cap.9.*, *Gonzal. in cap.1. n.3. in fine de feriis*, *Anaclet. ad eundem titulum decretalium de feriis* §.1. *n.17.*, & 18.

Secundo, quod liceat ipsis piscari diebus Dominicis, & festivis mane ante Missam.

Tertio, quod liceat ipsis piscari Dominicis, & Festivis diebus Vespere post Missam, exceptis tamen ab indulto piscandi mane, & vespere, principalioribus Festivitatibus, Natalis Domini, Paschæ Resurrectionis, Pentecostes, Assumptionis B.M.V., S. Felicis, qui est Tutelaris Villæ, & Titularis Parochialis Ecclesiæ, necnon die festo S. Petri.

Quarto, quod ex omnibus istis piscationibus septima lucri pars cedat in commodum, & restaurationem Ecclesiæ, necnon suppellectilium Sacristiæ,

Testatur Episcopus, quod modus his erit utilior alio, qui fuit præscriptus in Indulto Xystino; ultra enim Septimam partem ex lucro piscationum, quæ fient diebus festivis, pars etiam septima lucri piscationis exercitæ diebus Sabbathi, & vigiliarum, a Solis occasu ad mediam noctem, Ecclesiæ Beneficio applicatur, quodque notabilius est, idem Episcopus perpendit, quod per hunc novum modum fraudes evitabuntur, & piscatores habebunt tranquilitatem conscientiæ.

Alias ſupponebatur, quod in Urbe adeſſet, qui ſe eſſet nomine Communitatum oppoſiturus huic inſtantiæ, ſed ille ad Secretarium acceſſit, & teſtatus eſt ſe procuræ mandatum ad id gerendum non habere.

Adeoque dignabuntur EE. VV. decernere.

An, & quomodo ſit extendendum indultum in caſu &c.

Conſulendum Sanctiſſimo pro confirmatione Brevis cum reductione a Tertia parte ad Septimam.

Seſſ. 24. cap. 7. de Ref. Matr.

JADREN. Quidam miles Italus, vexillarius Militaris Centuriæ, ſtationes habebat hybernas ſibi aſſignatas a ſupremo Militiæ Duce in Civitate Scardonen.; Cumque obtenta licentia, Civitatem petierit Jadren., Mulieris Jadrentinæ captus amore, matrimonium cum ipſa contrahere cogitavit, ſed quia illud Domi, & non in Eccleſia contrahere intendebat, neceſſariam contrahendi non potuit licentiam reportare ab Archiepiſcopo Jadren.

Hinc factum eſt, quod Miles, & Mulier diſcedere voluerunt, prout diſceſſerunt a memorata Civitate Jadren, & ſe ad Civitatem Nonæ alteri Ordinario ſubjectam contulerunt, exhibitiſque coram Vicario Generali probationibus ſuper ſtatu libero, fuerunt iidem Matrimonio juncti ab eodem Vicario, nullis tamen præmiss denunciationibus, & ab eo tempore uſque in præſens cohabitarunt, tanquam vir, & uxor.

Habita facti notitia ab Archiepiſcopo Jadren, dubitationem ipſe excitavit ſuper Matrimonii validitate; necnon ſuper pœnis, quibus Vicarius Nonæ, qui Matrimonio præbuit aſſiſtentiam. ſubjectus remanſerit, litteriſque datis ad hanc Sacram Congreg., quæ fuerunt conſignatæ ab R. P. D. Secretario Congregationis de Propaganda Fide, EE. VV. oraculum ſe expectare profeſſus eſt, & profitetur; Cumque nullus ſit, qui in hac Cauſa ſcribat. operæ pretium eſſe cenſui, pro muneris mei incumbentia, nonnulla hinc inde referre, ut viſis videndis, adæquatum de more, & tutum ab hac Sacra Congregatione feratur judicium.

Præmiſſo itaque, quod controverſia videtur eſſe decidenda ad tramites Juris Communis, nulla habita ratione Sacerdotis Cappellani Militaris Centuriæ, vel quia ex relatione tranſmiſſa ab Archiepiſcopo Jadren. nulla habetur notitia, quod Centuria. de qua nunc agitur, Sacerdotem Cappellanum habuerit, vel quia quatenus habuiſſet, jam in hac Sacra Congreg. recepta ſententia, quod Cappellanus Caſtrenſis, ſi non habeat ſpecialem facultatem a Sede Apoſtolica, vel expreſſam licentiam ab Ordinario, non poteſt aſſiſtere, ſeu intereſſe Matrimoniis, quæ fiunta Militibus, ſive hi degant in Præſidiis, ſive in Caſtris, & ſtationibus hybernis, aut æſtivis, ſeu etiam ſint poſiti in actuali expeditione, juxta reſolutiones Sacræ Congregationis impreſſas apud *Anaclet. in jus Canonicum to.4.tit.3.de Clandeſtina deſponſatione §.2. n.97. apud Patrem Schiaram in additionibus ad ſuam Theologiam Bellicam fol.*139. 140., *& apud Dominum Urſayam to.2. diſcept. par.1. n.59. & ſeqq.*

Quocirca ad jus Commune deſcendendo, controverſiæ cardo conſiſtere videtur in ſtatuendo, an Miles, de quo nunc agitur, haberi potuerit pro vago; ſi etenim miles non eſt habendus pro vago, Matrimonium erit nullum; utpote minime contractum coram proprio unius ex contrahentibus

Pa-

Parocho, juxta Concil. Trid. *Seſſ.*24. *cap.*1. *de Ref. matr.* ubi etiam decernitur pœna adverſus Sacerdotem, qui non eſt contrahentium Parochus, & eorum affiſtit Matrimonio; dicitur enim eum remanere debere ipſo jure ſuſpenſum, quamdiu ab Ordinario ejus Parochi, qui matrimonio aſſiſtere debebat, ſeu a quo beuedictio erat ſuſcipienda, abſolvatur.

In nihilum urgente circumſtantia facti ab Archiepiſcopo Jadren. expoſita, quod Mulier videlicet in Territorio Nonæ quædam Paternarum poſſeſſionum fruſta, noviter acquiſita habebat, cum enim, Teſte eodem Archiepiſcopo, non haberet Mulier in Civitate Nonæ habitationem, aut domicilium. hinc ſequitur, quod præciſa circumſtantia, quod Miles eſſet vagus, non potuit Parochus Nonæ haberi pro proprio Mulieris Parocho, itaut ſemper matrimonium nullitatis vitio laborare dicendum ſit, utpote non contractum coram Parocho Sponſi, aut Sponſæ, uti proſequuntur *Barboſ. de offic. & poteſt. Parochi par.*2. *cap.*21. *n.*34., *Bonacin. de Matrim. qu.*2. *puncto* 8. *n.*1., *fuſe Sanchez. de matrim. lib.*3. *diſput.*23. ubi *num.*7. inquit, ſpeciale eſſe in Sacramento ordinis, quod proprius ordinandi Epiſcopus etiam dicatur ille, ex cujus Diœceſi Ordinandus trahit originem, juxta Textum in *cap. cum nullus de tempor. Ordinat. in* 6., & quod in terminis Matrimonii, ille tantum dicitur proprius Parochus, in cujus Parochia alter ex contrahentibus habet domicilium.

Secus autem ſe habere debebit res in hypotheſi, in qua Miles Italus fuerit vagus, & haberi debeat pro vago, in hac quippe facti ſpecie Matrimonium erit validum, & difficile admodum erit, quod ille, qui Matrimonio interfuit, alicui pœnæ remanſerit ſubjectus; vagi etenim non habent proprium Parochum, ſed quilibet Parochus eſt Parochus vagorum, & vagi contrahere poſſunt Matrimonium coram Parocho illius loci, in quo actu verſantur, uti late probant *Sanchez. de matrim, lib.*3. *diſput.*25. *num.*11. *Barboſ. de offic., & poteſt. Parochi par.*2. *cap.*21. *n.*89. *Piring. ad lib.*4. *decretal. tit. de Clandeſtin. deſponſat. n.*19., *Cabaſut. in Theor. Juris Canon. lib.*3. *cap.*26. *n.*4., quod procedit nun ſolum, ſi uterque Conjux ſit vagus, ſed etiam ſi alter ex ipſis tantum vagus ſit; ſufficit quippe ad validitatem Matrimonii, quon illud contrahatur coram Parocho Sponſi, aut Sponſæ, & quando Sponſus eſt vagus, quilibet Parochus eſt ejus Parochus, uti bene ponderat *Sanchez. edit. lib.*3. *diſput.*25. *n.*14. & 15., & ſequitur *Barboſ. in collectaneis ad Concil. Trid. Seſſ.*24. *de Ref. Matrim. cap.* 7.

Ac licet Concilium loco citato *ſeſſ. videlicet* 24. *de ref. matrim. cap.*7. præceperit, ne facile homines vagi ad Matrimonium contrahendum recipiantus; & quod Parochi eorum matrimoniis non aſſiſtant, niſi præmiſſa diligenti inquiſitione, & niſi re ad Ordinarium delata, ab eo licentiam id faciendi obtinuerint, quæ conciliaris diſpoſitio fuit etiam innovata in inſtructione Sac. Congreg. Univerſalis Inquiſitionis pro examine Teſtium, qui inducuntur pro contrahendis matrimoniis, edita *die* 21. *Aug.*1670. hinc tamen argumentum deduci nequit, vel ad nullitatem matrimonii, vel ad aliquam pœnam, cui remanſerit ſubjectus ille, qui interfuit matrimonio de quo nunc agitur, tum quia ſi Concilium Tridentinum citato cap.7. non appoſuit clauſulam irritantem, in hypotheſi, in qua matrimonium vagorum fieret, non ſervatis iis, quæ in dicto *cap.*7. ſtatuta ſunt. & viceverſa idem Concilium clauſulam irritantem appoſuit in *cap.*1., in quo decrevit matrimonium contrahi debere coram Parocho Sponſi, aut Sponſæ.

ſi-

ſignum evidentiſſimum hoc eſt, quod etiam ſuppoſita inobſervantia eorum, quæ fuerunt decreta *in cap.*7. nunquam dici poterit, quod matrimonium nullitatis vitio laboret, uti probat *Textus in cap. ex literis il ſecondo in fine de matrimonio contracto contra interdic. Eccleſ.* & bene proſequuntur *Sanchez de matrim. lib.*3. *diſp.*25. *n.*8. *Anaclet. ad tit. Decretal. de clandeſtina deſponſatione n.*95., tum quia ille, qui interfuit matrimonio, de quo nunc agitur, non erat aliquis Parochus Nonæ, ſed Vicarius Generalis, itaut non eſſet neceſſaria rei delatio ad Ordinarium, cum ipſe tanquam Vicarius Generalis ſub appellatione Ordinarii eſſet compræhenſus, uti proſequitur *Sanchez loco citato n.*10., & multo magis, cum idem antequam matrimonio intereſſet, de ſtatu libero utriuſque Conjugis probationes receperit; In nihilum relevante, quod matrimonium fuit contractum non præmiſſis dennnciationibus matrimonialibus, non ſolum quia Sancta Synodus prudentiæ, & judicio Ordinarii remiſit omiſſionem denunciationum in matrimoniis, uti habetur *ſeſs.*24. *de refor. matrim. cap.* 1. ſed etiam quia recepta jam eſt in hac Sac. Congreg. ſententia, quod matrimonium eſt validum, licet fuerint denunciationes omiſſæ, *Decanus in Summa tract. de Sacramentis qu.*3. *tit. de Clandeſt. deſponſ. n.*3. *Pirhing. ad dictum titul. Decret,*§.4. *n.*4. §.28.,*Diana in edit. coordinata to.*2. *tract.*6. *de Sacramento Matrimonii reſolutione* 62., *Rota dec.*301. *n.*3. *deciſ.*357. *n.*10. *par.*11. *recent.*

Suppoſito, quod cardo controverſiæ reſideat in circumſtantia, an Miles, de quo nunc agitur, fuerit vagus. nec ne, nonnnulla ſunt, quæ ſuadent, eum vagum non fuiſſe; vagus enim non eſt, qui domicilium habet, cumque Miles habere dicatur domicilium ubi meret, uti probat *Textus in l. municeps ff. ad municipalem*, ibi *Miles ibi domicilium habere videtur, ubi meret, & ſi nihil in Patria poſſideat*, & Miles, de quo nunc agitur, ſtationes haberet hybernas ſibi aſſignatas a ſupremo Militiæ Duce in Diœceſi Scardonen., hinc eſt, quod ſicuti in Diœceſi Scardonen. merebat, ita domicilium in eadem habuiſſe dicendum ſit, cum qua re non eſt compatibili indoles, & natura vagi, uti in terminis Militum argumentantur. *Vanneſpen. in Jus Eccleſiaſticum. Univerſ. to.*1. *par.*2. *tit.*12. *num.*14. & 15. *Zipeus conſult. Canonica* 2. *n.*7. *de officio Ordinarii, & lib.*4. *de Sponſal. conſult.*7. *n.*2., §. *ex his, & iterum lib.*4. *de ſponſal. reſponſo* 3. *num.*1., *& ſeqq.*

Accedit, quod ille non dicitur habere domicillium qui proprio domicilio, relicto, quærit, ubi ſe ſiſtat, uti probat *Textus in l. ejus* §. *celſus ff. ad Municipalem*, ibi *puto autem, & hoc procedere poſſe, ſi quis domicilio relicto naviget, vel iter faciat, quærens, quo ſe conferat, atque ubi conſiſtat, nam hunc puto ſine domicilio eſſe*. Non poſſunt hæc verificari in Milite, de quo nunc agitur, ille enim nec navigabat, nec iter faciebat, quærens, quo ſe conferret, quo ſtante, ſine domicilio dici non poterat, & ſic inter vagos non erat adſcribendus.

Alia è contra ſunt, quæ afferri poſſunt ad ſuadendum, Militem vagum fuiſſe, cum enim, nec verum, nec quaſi domicilium habitationis haberet, licet eſſet in ſtationibus hybernis ſibi aſſignatis in Diœceſi Scardonen., & deberet ſemper eſſe paratus ad proficiſcendum, quo ſibi demandaretur, & per accidens eſſet, quod in citata Diœceſi Scardonen. moraretur, nil aliud requiritur ad plene ſuadendum cum fuiſſe vagum, & ſic poiuiſſe valide Matrimonium contrahere coram Vicario Generali Nonæ, uti docet *Anaclet.*

ad

ad lib.4. Decretal. tit.3. §.2. de Clandestina desponsatione n.94., ibi *cum enim Milites in Castris existentes, nec verum, nec quasi domicilium habitationee habeant juxta dicta n.86. Tales autem re vera sunt vagi, consequens est, quod Parochus eorum proprius sit loci, in quo pro tempore existunt*; & sequitur *Pasqualig. in praxi Jejunii dec.190. n.2., & in qu. selectis qu.11. n.5. & 6.*, ibi, *siquidem hi cum nullam habeant fixam stationem, sed debeant semper esse parati ad proficiscendum, quo jubentur, & per accidens sit, quod diu morentur, habetur pro vagis, cum nullibi habeant domicilium, aut constantem sedem*. Concordant *Bertachin. voto decisivo 145. n.8. Pignatell. consult.79.n.34. to.5.* quibus omnibus adhæret *Pater Schiara in addit. ad Theolog. Bellicam difficultate 13. to.2.pag.130. lib.6. n.7. & seqq., & præcipue n.11.* ibi *concludimus igitur cum Milites nullam habeant fixam stationem, sed semper debeant signa sequi Militiæ, & ire quo Ducum imperium urget, & Parochus loci, ubi morantur, seu reperiuntur, sit proprius eorum Parochus, matrimonium Militum coram quovis Parocho contractum suam habere validitatem*.

Neque his admissis urgere aliquo modo videtur Textus allegatus in *l. municeps ff. ad municipalem* cum cæteris auctoritatibus supra allegatis, Textus enim dicit Militem habere domicilium, ubi meret; sed id intelligitur de Milite præsidiario, non de Milite in Castris Hybernis, seu stationibus degente, qualis est ille, de quo nunc agitur, uti dictum Textum interpretando, docent *Mansfeld. de jurisdictione, & jure militiæ Belgicæ, tract.1. cap.6. pag 68. Villos. de servis fugitivis cap.20. §.2. n.46.* ibi, *sed Textus noster intelligedus est de Milite, qui est destinatus perpetuo cuidam præsidio, tunc enim contrahit ibi domicilium*; & in terminis pariter militum in præsidiis degentium loqui videntur Vannespen. & Zipeus supra citati, Ea videlicet concurrente disparitate inter Militem degentem in stationibus hybernis. & Militem præsidiarium, quod primus animum non habet permanendi per majorem partem anni in loco, in quo stationes habet hybernas, quando secundus animum habet in præsidio ad longum tempus, vel in perpetuum permanendi; domicilium autem non acquiritur sine animo perpetuo habitandi, *juxta Textum in l. non utique in l, domicilium in l; ejus quila seconda §. penultimo ff. ad municipalem*; nec quasi domicilium acquiritur, nisi concurrat animus habitandi per majorem anni partem uti firmant. *Lessius de justitia, & jure lib.2. cap.40. dubit.18. num.121. Pirhing. ad lib.4. Decretal. tit.3. de Clandestina desponf. §.3. num.19., AAnaclet. ad eundem titul. Decretal. §.2. n.60. Sanchez de matrim. lib. 3. disput.13. n.13., Sperell. dec.87. n.5., Ricc. in praxi fori Ecclesiastici resolut.225. par.1. n.2., & 3. fuse, & optime Zipeus in lib.4. de sponsalibus consult. Canonica 13. n.12. & seqq.*, contrariis procedentibus in casu, in quo aliquis, derelicto primo domicilio, cum animo ad illud amplius non redeundi, sed ad alium locum transfert, in hoc enim domicilium acquirere potest statim, ac ibi incipit habitare animo habitandi *juxta plenam decisionem 629. pvr.4. tom.3. rec.*

Neque pariter majoris roboris esse videtur, quod Miles non faciebat iter, quærendo locum, in quo sisteret, itaut idcirco vagus dicendus non sit juxta allegatum *Text. in l. ejus §. Celsus ff. ad municipalem*; Vagus enim dicitur ille, de quo citatus Textus loquitur, sed alia reperitur species vagorum, in quorum classe reponi potest Miles, de quo nunc agitur, cum vagus non tantum sit ille, qui relicto antiquo domicilio navigat, aut iter facit,

facit, quærens ubi consistat, sed etiam ille, qui nullibi certam, & constantem sedem, & domicilium, vel quasi domicilium habet, uti ponderant *Reginal. in praxi fori Ecclesiastici lib.1. n.641*, ibi, *notandum est vagos dici eos, qui nullibi certam, ac constantem sedem, domiciliumve habent*, & concordant *Lessius de justitia & jure lib:2. cap.40. de voto disput.18. n. 121. Pignatell. consult-79. n.34. tom.5.*

Præscindendo a qualitate Vagi, ponderari etiam, & examinari potest, an Matrimonium contractum in Civitate Nonæ nullum dici possit, ex quo contrahentes discesserunt a Civitate Jadren, in qua matrimonium contrahere intendebant; sed renuente Archiepiscopo contrahere non potuerunt, eo saltem modo, quo contrahere exoptabant, quasi quod nullum habendum sit matrimonium utpote in fraudem contractum.

Verum. si admittatur in Milite qualitas Vagi, & ulterius, si admittatur concluso, quod matrimonium factum coram quocumque Parocho sit validum. quando alter ex contrahentibus est vagus, qualitas vagi influere etiam videtur in Matrimonii validitatem, non obstante discessu a Civitate Jadren., & non obstante Matrimonii contractu in Civitate Nonæ. uti ponderat *Anaclet. ad lib.4. decretal. tit.3. de Clandest. desponsf. §.2. n.9.*, & bene argumentatur *Sanchez de matrim. lib.3. disput.25. n.11.* ibi, *verum hæc limitatio mihi non placet, quia non est fraus dum quis utitur jure suo. Quare, si vere domicilio relicto, quamvis in fraudem proprii Parochi, facti essent vagi, possent coram quovis Parocho Matrimonium inire, sicut mutantes Parochiam in fraudem Parochi, possunt in matrimonio copulari a Parocho novæ Parochiæ.*

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An matrimonium contractum a Milite in Civitate Nonæ sit validum in casu &c.* & quatenus affirmative, vel negative.

II. *An, & quibus pœnis subjectus remanserit Sacerdos, qui præsentiam, & assistentiam præstitit dicto matrimonio in casu &c,*

Dilata, & scribatur juxta instructionem.

SEx sequentes Causæ propositæ fuerunt in folio ultimæ Congregationis, & non fuerunt resolutæ, adeoque EE. VV. dignabuntur dictum folium reassumere, & sequentibus dubiis respondere.

Sess.25. c.19. de Regul. & Monial.

ROMANA NULLITATIS PROFESSIONIS.
An constet de nullitate professionis in casu &c.

Dilata, & ad mentem.

Sess.23. cap. 10. de Ref.

NULLIUS, SEU BRICTINORIEN., & POLICASTREN,
An sit standum, vel recedendum a decisis in casu &c.

In decisis, & quoad indultum supplicent Sanctissimo.

Sess.21. c.6. Ref.

AQUEN. DISMEMBRATIONIS.

I. *An sit locus prætensæ dismembrationi Ecclesiæ SS. Trinitatis sitæ in loco Sa-*

Saxelli ab altera Ecclesia Parochiali S. Jo. Baptistæ, cui reperitur unita, itaut erigi debeat in novam, & distinctam Parochiam, & quatenus negative.

II. *An Parochus pro tempore earundem Ecclesiarum cogi debeat in alterutra ex ipsis retinere Coadjutorem pro administratione Sacramentorum propriis sumptibus, & expensis in casu &c,*

Non proposita cum sequentibus:

UXENTINA PAROCHIALIS. *Sess. 24. cap. 18. de Ref.*
An sit standum, vel recedendum a decisis in casu &c.

IMOLEN. CONGRUÆ. *Sess. 24 c. 12. de Ref.*
I. *An, & ad rationem cujus summæ taxandæ sit subsistentatio singulorum Consortialium in casu &c.*
II. *An, & quot Consortiales secundum præsentem reddituum Ecclesiæ statum recipi possint in casu &c.*

AQUILANA.
An Hyacinthus sit licite tonsuratus in casu.

COMEN. REPARATIONIS ECCLESIÆ COLLEGIATÆ. Plures fuerunt excitatæ controversiæ inter Archipresbyterum, & Canonicos Collegiatæ S. Euphemiæ Insulæ ex una, & Communitates Ussutii, & Spurani ex altera partibus; Cumque inter cætera dubia proposita *die* 3. *Dec.* 1712. fuerit sexto loco propositum illud, quod sequitur, *an, & sub quibus pœnis Archipresbyter, & Canonici teneantur reparare Ecclesiam Collegiatam, & de præsenti tectum, pavimentum, & Baptisterium, necnon eorum Domos Archipresbyterales, & Canonicales*, fuit huic dubio responsum *affirmative* quo ad reparationem Domorum Archipresbyteri, & Canonicorum, & concedatur remissoria super prætensa consuetudine, ad quos spectet onus reparandi Ecclesiam, non retardata tamen ejusdem reparatione facienda per Canonicos, quos Episcopus cogat juris remediis, salvo jure repetendi. *Sess. 23. c. 1. de Ref.*

Præter remissoriam, de qua mox habitus est sermo, alia petebatur a Canonicis remissoria, ad effectum probandi tenuitatem reddituum suorum Beneficiorum. Sed cum subinde pro nova audientia iidem Canonici instetissent super omnibus dubiis, seu resolutionibus, non retardata executione decretorum S. Congregationis, novamque audientiam impetrassent, reproposita Causa *die prima Aprilis* 1713., in eo quod attinet ad Sextum, responsum fuit in *decisis*, sed concessa fuit remissoria, ad effectum probandi prætensam reddituum tenuitatem.

Confectus est processus Remissorialis, & sic dignabuntur EE. VV. decernere.
An Archipresbyter, & Canonici teneantur reparare Ecclesiam Collegiatam in casu &c.

Die Sabbathi 7. Septembris 1720.

Sess. 24. c. 5. de Ref. matr. UCÆORIEN. NULLITATIS MATRIMONII. Sanctiſſimus Dominus Noſter anno 1716. diſpenſationem conceſſit, ut non obſtante quarto gradu conſanguinitatis, poſſent inter ſe matrimonium contrahere Joannes Sapica, & Conſtantia Radzivvilla.

Anno ſequenti 1717. contractum fuit inter eoſdem Matrimonium in facie Eccleſiæ, coram Parocho, & Teſtibus; Cumque Joannes, & Conſtantia non quarto tantum gradu conſanguinitatis, ſed tertio, & quarto mixto eſſent conjuncti, exiſtimatum fuit, quod id impedire non poſſet executionem diſpenſationis, ex regula, quod gradus remotior ſit attendendus, & quod trahat ſecum propinquiorem.

Matrimonium hoc modo contractum, fuit etiam conſummatum, cum Conjuges pluribus hebdomadis cohabitaverint, ſed exortis inter Conjuges, & ambarum partium Conſanguineos, divitiis, nobilitate, & dignitatibus præſtantiſſimos, diſſidiis, agi cœptum eſt de nullitate Matrimonii, controverſiaque delata ad hanc Sacram Congreg. ne, lite in partibus agitata, odia in perniciem publicæ quietis erumperent, bina in præſenti diſputanda dubia proponuntur, quarum alterum, ut infra videri poteſt, reſpicit nullitatem Matrimonii, alterum pœnas, quibus prætenditur Joannem remanſiſſe ſubjectum, & ſignanter inhabilitatem ad contrahendum cum quocumque alia muliere Matrimonium.

Ducto itaque initio a primo dubio, operæ pretium eſt adnotare, quod Pius Papa Quartus decrevit, quod in diſpenſationibus Matrimonialibus non ſolum gradus remotioris, ſed etiam propinquioris expreſſa mentio fieri deberet, itaut non facta mentione propinquioris, diſpenſatio nullius eſſet roboris, & momenti.

Hanc Pii Quarti Conſtitutionem revocavit S. mem. Pius Quintus, qui *in ſua Bulla* 13. *Bull. to.* 2. ſtatuit, quod in diſpenſationibus gradus remotior attenderetur, & traheret ſecum propinquiorem, & ſic quod ſufficeret exprimere gradum remotiorem, obtentis tamen poſtea ſuper gradu propinquiori litteris Apoſtolicis, in quibus declaretur, non obſtare reticentiam propinquioris gradus, uti colligitur ex formula harum litterarum impreſſa apud *Novar in ſumma Bullarum Comment.* 60. *ſub n.* 1.

Hæc plana ſunt, & nullam videntur admittere controverſiam, quocirca ſola difficultas in hoc conſiſtere videtur, an in hypotheſi, in qua Executor ſciens non fuiſſe expreſſum Summo Pontifici gradum propinquiorem, procedat ad Brevis executionem, non petitis, nec obtentis memoratis litteris declaratoriis, an inquam executio hæc non tantum ſit illicita, ſed invalida, & ſic conſequenter, an Matrimonium dicto modo contractum non tantum ſit illicitum ſed etiam invalidum.

Putant nonnulli Matrimonium in dictis circumſtantiis contractum ad ſummũ eſſe illicitum, ſed non invalidum; Putant illicitum, quia Pontificio præcepto

cepto volenti, quod novæ litteræ declaratoriæ afferantur, erat obediendum; Putant deinde esse validum, ex quo novæ litteræ declaratoriæ requiruntur ad avertendum scandalum, ne videlicet aliqui sumerent occasionem scandali, videntes non fuisse dispensatum in gradu propinquiori, licet aliunde regula juris sit, quod gradus remotior imbibit, & trahit ad se propinquiorem, uti ad rem argumentantur *Sanchez. de matr. lib.* 8. *disp.* 24. *n.*29., *Perez. de matrim. disput.*46. *sect.*5. *n.*7., *Pontius de matrim. lib.*8. *cap.*17. §5. *n.*26. & 07.

Alii è contra censent matrimonium nedum illicitum esse, sed invalidum; S. enim Pius Quintus in citata Bulla postquam declaravit sufficere ad valorem dispensationis, si exprimatur gradus remotior, addidit hæc alia verba, *obtentis tamen postea super propinquiori litteris declaratoriis*, quæ verba conditionem importare videntur de necessitate explanandam ante actum; & quæ actum efficit nullum, si non præcedat; & in hujus assumpti comprobationem nonnullæ litteræ Apostolicæ Urbani Octavi, & Innocentii X. afferuntur, in quibus expresse dicitur, quod quidam Ordinarii, qui litteras Apostolicas executioni dederant, in quibus, subticito gradu propinquiori, remotior tantum fuerat expressus, *nulliter*, & *de facto* dispensaverant, non expectatis subsequentibus litteris declaratoriis, uti, late perpensis dictis Brevibus, docet *Anaclet. in* 4. *lib. decretal. in appendic. de dispens. super impedimentis* §.4. *pag.*252. *a n.*170. *usque ad n.*183. & hanc sententiam esse in praxi receptam, & in Dataria Apostolica, plene testantur *de Justis de dispens. matrim. lib.*2. *cap.*3. *n.*40. & *duobus seqq.*, *Corrad. in praxi dispensat. lib.*7. *pag.*289., & 290.

A primo dubio ad secundum transeundo, & præsupposita facti circumstantia ab Ordinario exposita in sua informatione, quod scilicet Joannes fuit ille, qui dispensationem a Sancta Sede procuravit, & obtinuit in solo quarto gradu, non expresso tertio de industria, inscia harum omnium rerum Constantia, inhabilitas Joannis ad contrahendum cum aliis Mulieribus matrimonium desumitur ex Can. *qui propinquam* 35. qu.2. & 3., ubi sic legitur, *qui propinquam sanguinis uxorem ducunt*, & *separantur*, *non licebit eis, quamdiu utrique vivunt*, *alias uxores sibi in conjugio sociare*, *nisi ignorantia excusentur*, & firmat *Menoch. de arbitrariis casu* 502. *n.*106., & favere dicitur stylus Datariæ, juxta quem in dispensationibus matrimonialibus, quæ expediuntur pro inceſtuosis consanguineis, apponitur semper clausula, quod alter alteri supervivens perpetuo absque spe conjugi remaneat, uti habetur *apud Corrad. in praxi dispensat. lib.*8. *cap.*3. *n.*60.

Hujus inhabilitatis, quidquid nonnulli scribentes asseruerint, mentio habetur in regestis hujus Sacræ Congreg.; concluso etenim Concilio Tridentino; institutaque hac Sac. Congregatione, Summi Pontifices pro regulandis materiis Datariæ, in quibus Sacrosanctum Concilium aliquid juris induxerat, omnes pene supplicationes ad hanc Sacram Congregationem remittere consueverant.

Inter alias tunc remissas, quamdam supplicationem *Papien. seu Januen.* inveni, in qua actum fuit de indulgenda dispensatione cuidam Nobili Adolescenti, qui, sub spe futuræ Pontificiæ dispensationis fuit a Parentibus nobilis Puellæ suæ consanguineæ inductus ad habendam rem cum ipsa, prout habuit de facto, ipsamque prægnantem effecit. manuque cla. mem. Cardinalis Alciati adnotatum inveni, quod fieri deberet supplicatio Sanctissimo cum narratione casus, & cum petitione, quod tolleretur inhabilitas

ex eo contracta ad ducendam aliam Uxorem, & paulo post eadem manu adnotatum pariter inveni, quod poterat in casu concedi dispensatio, licet Adolescens propter incestum factus esset inhabilis ad contrahendum cum aliis.

Rursus in quadam causa Pragen. matrimonii, quæ fuit proposita *die* 29. *Maii* 1677. *uti habetur lib.*29. *decretorum*, post declaratam nullitatem matrimonii inter consanguineos contracti, & consummati, post obtentam dispensationem a non habente facultatem, & expressa causa paupertatis, quæ non habebat subsistentiam, præsuppositum fuit in genere, quod ex incestuoso conjugio contracta fuisset inhabilitas ad contrahendum Matrimonium cum aliis, disputatoque dubio, an Mulier in specie facta esset inhabilis ad contrahendum Matrimonium cum aliis, & quatenus affirmative, an esset cum ea dispensandum, responsum fuit, non fuisse a Muliere contractam inhabilitatem, ex quo decepta prædictum contraxerat Matrimonium. & cum ignorantia impedimenti.

Demum in quadam Causa Salernitana Matrimonii, quæ fuit anno 1708. pertractata in hac Sacra Congregatione, & in qua scripsit Dominus Ursaya, uti videri potest *in disceptationibus ab ipso impressis to.*1.*par.*2. *discep.*17. postquam declaratum fuit, quod Matrimonium inter consanguineos tertio gradu contractum nullitatis vitio laborabat, non obstante Pontificia dispensatione, ex quo hæc fuit obtenta non ante, sed post Matrimonium, uti videri potest in resolutionibus hujus Sac. Congreg. *die* 3. *Martii* 1708. *lib.*58. *decretorum*, propositum fuit dubium, an Alexander Vir, qui recedere intendebat a priori conjugio, esset factus inhabilis ad contrahendum cam aliis, eodemque proposito, & non resoluto in Congregatione habita *die* 22. *Sept. ejusdem anni*, die tandem 27. *Nov. subsequentis* responsum fuit pro inhabilitate in casu, de quo tunc agebatur, & post nonnullos annos habito ab eodem Alexandro Viro recursu ad hanc Sacram Congreg. pro obtinenda dispensatione ab inhabilitate contracta, allegato incontinentiæ motivo, *die* 11. *Jun.*1710. responsum fuit negative.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An constet de nullitate matrimonii*, & quatenus affirmative.

II. *An Princeps Joannes Sapica factus sit inhabilis ad contrahendum matrimonium cum aliis mulieribus, in casu &c.*

Dilata, & ad mentem.

SEquentes Causæ fuerunt propositæ in folio ultimæ Congregationis, & non fuerunt resolutæ; quocirca dignabuntur EE. VV. dictæ Congregationis folium reassumere, & sequentibus dubiis respondere.

Sess. 24. *c.*18. *de Ref.*

UXENTINA PAROCHIALIS.

An sit standum, vel recedendum a decisis in casu.

Recedendum a decisis,

IMO.

IMOLEN. CONGRUÆ.

I. *An, & ad rationem cujus summæ taxandæ sit subsistentatio singulorum Consortialium in casu &c.* *Sess.22. c.12. de ref.*

II. *An, & quot Consortiales secundum præsentem reddituum Ecclesiæ statum recipi possint in casu &c.*

Nihil innovandum:

AQUILANA.

An Hyacinthus sit licite tonsuratus in casu. *Sess. 21. c.1. de Ref.*

Negative, & prævia relaxatione suspensionis esse capacem Beneficii.

COMEN. REPARATIONIS ECCLESIÆ COLLEGIATÆ. *Sess.23. c.1. Ref.*

An Archipresbyteri, & Canonici teneantur reparare Ecclesiam Collegiatam in casu &c.

Dilata, & proponatur in prima Novembris.

FERETRANA REDUCTIONIS ONERUM. Proposita fuit hæc Causa in Congregatione habita *die* 3. *Sept.* 1718., nec ulla fuit capta resolutio, sed dictum fuit, quod firmaretur status, & examinarentur Testes formiter, auditis interesse habentibus. Factum fuit formale Testium examen, unde dignabuntur EE. VV. decernere. *Sess.23. c.18. de ref.*

I. *An Cappellanus Conventus suppressi S. Augustini Plani Mileti teneatur ad annuam præstationem scutor.* 10. *favore Seminarii Montis Feretrani*, & quatenus affirmative.

II. *An, & quomodo sit locus reductioni aliorum onerum dictæ Cappellaniæ in casu &c.*

Ad primum affirmative. Ad secudum dilata, & melius firmetur status, & scribatur Episcopo pro informatione super necessitate coadjuvandi Parochum.

CREMONEN. COLLEGIATÆ. Quatuor Portionarii Parochi Ecclesiæ SS. Firmi, & Rustici Oppidi Caravaggi Diœcesis Cremonen. contendunt erectionem Ecclesiæ Parochialis SS. Firmi, & Rustici in Collegiatam nullatenus sustineri. cum facta fuerit auctoritate Ordinaria, quæ ad dictum effectum non sufficit, cum Apostolica requiratur, ut enim cætera prætereantur, disputato in hac Sac. Congreg. in quadam Causa Catanien. erectionis Collegiatæ *prima Sept.* 1691. dubio, *an erectio Collegiatæ facta per Episcopum in actu visitationis in Ecclesia S. Antonii Oppidi S. Philippi de Argiro sustineretur*, responsum fuit *negative*, cum aliis resolutionibus, & auctoritatibus collectis *apud R.P.D. Petram ad Const. Apostolicas tom.* 3. *pag.* 69. *Sess.5. c.1. de reform.*

Absque

Absque eo quod urgere valeat, quod juxta antiquiorem opinionem, potuerant Ordinarii devenire ad erectionem Ecclesiarum Collegiatarum, & quod ab hac opinione non est recedendum, quando agitur de Collegiatis erectis tempore quo prædicta opinio vigebat, *juxta dec.* 1084. *coram Emerix Juniore*; quandoquidem Ordinarius Cremonensis devenit ad erectionem Collegiatæ *die* 19. *Dec.* 1617. reservato expresse Beneplacito Apostolico, & cum clausula *nec alias*, *aliter*, *nec alio modo*, quæ reservatio cessare facit propositam exceptionem.

Minusque refragante præsumptione obtenti deinde Apostolici Beneplaciti, quia Cardinalis Camporeus Episcopus Cremonæ Anno 1637. terminum præfixit ad reportandum Apostolicum Beneplacitum, & præsumptio, quæ de jure communi pro Apostolico Beneplacito derivabat ex lapsu triginta, aut sexaginta annorum, sublata dicitur ex Constitutione Urbani VIII. edita anno 1641. quæ est *la* 56. *Bull. to.*4. & quam per compendium refert *Fagnan. in cap. consuetudine n.*60. *& seqq. de consuetudinibus*, in qua Constitutione centænaria tantummodo præservatur, uti habetur apud *Adden. ad Panfil. dec.* 153 *n.*14.

Et quia Eminentissimus Dominus Cardinalis Imperialis, dum Legati de Latere munere fungebatur apud Cæsaream Majestatem, insignem declaravit dictam Collegiatam, respondetur a Portionariis, id non officere, ex quo non potest dici insignis Collegiata, quæ non fuit legitime erecta.

His stantibus dignabuntur EE. VV. decernere.

An sustineatur erectio Collegiatæ SS. Firmi, & Rustici in Oppido Caravaggi Cremonen. Diœcesis in casu &c.

Affirmative.

Sess. 25. de Reg. & Monial. c.19.

LUGDUNEN. NULLITATIS PROFESSIONIS. Frater Bruno Arnaux professionem Regularem emisit *die 6. Octobris* 1693. inter Cartusianos in Monasterio Montis Merulæ Diœcesis Lugdunen; Cumque ab eodem subinde aufugisset, & recursum habuisset ad bon. me. Illmum Caracciolum Nuntium olim Apostolicum apud Helvetios, fuit ejus intercessione obtentum Breve a Sac. Pœnitentiaria, in quo fuit illi data facultas transeundi ad Religionem Canonicorum Regular. S. Augustini in Monasterio S. Mauritii apud Valesios. Prædictum Breve non habuit executionem; benevolum siquidem receptorem Orator invenire non potuit, tum propter ingravescentem ætatem, tum propter morbos, quibus affligitur, in quo rerum statu cum supplex accesserit ad Illustris. Firraum, qui nunc apud Helvetios Nuntium agit Sedis Apostolicæ, fuit ex ejus mandato confectus processus ab Officiali Bisuntino super prætensione nullitatis professionis a Fratre Brunone emissæ, uti dictum est, inter Cartusianos; non potuit enim fieri processus coram Ordinario, ex quo tutus non patet accessus memorato Fratri Brunoni in Gallias. Fuerunt in processu examinati Testes, deponentes de vi, & metu cadente, uti prætenditur, in constantem virum, ad effectum extorquendi professionem Religiosam, & inter Testes adest etiam Pater ipsius Fratris Brunonis, qui refert se dictum metum incussisse. Contenditur præterea professionis ratificationem ex actibus subsecutis nullatenus induci posse, ex quo gesti fuerunt, vivente Parte, &

sic

ſic durante cauſa metus. Circumfertur ſcript ura per manus, & ſic onus erit EE. VV. decernere.

An conſtet de nullitate profeſſionis in caſu &c.

Negative:

TURONEN. Maria Cardenoine Diœceſis Turonen. Matrimonium in facie Eccleſiæ contraxit cum Nobili Viro Michaele Deſpoi, pluribuſque annis cum ipſo cohabitavit, & liberos ex eo habuit, qui adhuc ſunt in humanis. *Seſſ. 24. de matr. Can. 6.*

Poſt lapſum nonnullorum annorum, Michael ingreſſus eſt Religionem Patrum Minimorum, expletoque novitiatu, profeſſionem in ipſa emiſit Regularem *die* 8. *Novemb.* 1717. facto a Maria, quæ in ſæculo remanſit, voto ſimplicis Caſtitatis; Cumque eadem Sanctiſſimo Domino Noſtro ſupplicaverit pro viro vindicando, ſub obtentu, quod eſt in juvenile ætate conſtituta, itaut continere non valeat, & quod invita, & reluctans fuit adducta ad conſentiendum ingreſſui Viri in Religionem, & ad emittendum prædictum ſimplex votum caſtitatis, fuerunt a Sanctitate Sua preces remiſſæ ad hanc Sacram Congregationem.

Fuit juxta morem exquiſita informatio Procuratoris Generalis, qui retulit, primo ſibi conſtare, mulierem ſemper fuiſſe alienam a capto per ejus virũ conſilio, ſecundo eam per injurias, & imperioſa verba fuiſſe adductam ad conſentiendum, & ad emittendum ſimplex votum caſtitatis, tertio eam eſſe in tali ætate conſtitutam, ut periculum incontinentiæ non ſit excluſum, quarto Michaelem virum profeſſionem emiſiſſe in Religione Minimorum, in qua expleverat novitiatum, ne inconſtans videretur, ut idem poſtea expreſſe confeſſus eſt, ultimo tandem expedire, ut ad ſuam redeat uxorem, & ad onera matrimonialia, & ad filiorum educationem, prævia tamen declaratione nullitatis profeſſionis ab eodem emiſſæ.

Ad hoc, ut ſuperſtite adhuc uxore, maritus ingredi valeat Religionem, & in ea valide profiteri, requiritur, ut mulier conſentiat, & quod & ipſa Religionem ingrediatur, ſi eſt juvenis, vel ſi non caret periculo incontinentiæ, aut quod perpetuum continentiæ votum in ſæcula emittat in manibus Ordinarii, ſi eſt ſenex, & extra periculum incontinentiæ, uti habetur in ſacris Canonibus ſub titulo *de converſione conjugatorum*, & juxta reſolutionem hujus Sacræ Congreg. in *Converſanen. diſpenſationis* 16. *Martii* 1675. *lib.* 29. *decr.* & quando mulier manens in ſæculo emiſit votum ſimplex continentiæ, ſive deinde ſit ſenex, & non ſuſpecta de incontinentia, ſive ſit juvenis, & ſuſpecta, non habet facultatem revocandi Virum a Monaſterio; in dicto enim caſu profeſſio a Viro emiſſa valida eſt, uti probat Textus *in Cap.* 1. *de converſione Conjugatorum*, ibidemque adnotavit *Fagnan. n.* 2. & late proſequuntur *Sanchez de matrim. lib.* 7. *diſput.* 33. *n.* 9. *Perez de matrim. diſp.* 58. *ſect.* 4. *n.* 9. *Anaclet. ad citatum titulum decretalium de converſione Conjugatorum n.* 24., *Pirhing. ad eundem titulum decretal.* §. 2. *n.* 13.

Adeoque ſolum Mariæ præſidium reponendum videtur in extorto ab ipſa conſenſu, & in voto ſimplici continentiæ eodem modo ab ipſa, uti dicitur emiſſo; ſi enim extorta fuerit per virum ab uxore licentia profitendi in Religione malis artibus, & per metum injuſtum, profeſſio ſic emiſſa nulla eſt, & profeſſus tenetur ad Uxorem redire, uti probat textus *in cap. accedens*

de

de conversione Conjugatorum, & intantum *in cap. veniens eodem tit.*, uxor quæ captiosè, & dolosè fuerat inducta ad suum assensum præstandum repellitur a viro vindicando, inquantum post ingressum viri in Monasterium, adulterium cum alio commiserat, uti bene ponderat *Abbas in d. cap. Vel niens n.4. de conversf. conjugatorum*; & late prosequitur *Pirhing. loco cit.* §.4. *n.*22, *& seqq.*

His stantibus, onus erit EE. VV. decernere.

Dilata, & fiant probationes super metu.

Die Martis 1. Octobris 1720.

Sess.24. c.1. de Ref. Matr.

NEAPOLITANA MATRIMONII. Gerardus Brancaccius, qui Theresiam Brancacciam sibi fuisse in uxorem a Carolo ejusdem Patre prædestinatam asserit in ultimo ipsius vitæ termino, quique ulterius asserit inter se, & prædictam Theresiam fuisse sponsalia contracta, contendit non esse in facto probatum, quod fuerit ab ipsa Theresia matrimonium contractum cum Matthia Alexandro Miroballo, & quod quatenus constaret in facto prædictum Matrimonium fuisse contractum, non constaret tamen, quod fuerit in forma valida contractum, instando, quod Theresia, quæ, uti notum est EE. VV. est de præsenti in Monasterio Sanctæ Claræ, ad aliud Monasterium transferatur, timet enim ne a Monialibus Monasterii S. Claræ seducta, iterum inducatur ad contrahendum in forma valida Matrimonium, quod in præteritum in forma invalida contraxit, quando nedum a jure positivo, sed a jure naturali descendit libertas in contrahendo Matrimonio.

Quoad monumenta facti, & momenta rationum, quæ assistere possunt, aut Gerardo contendenti nullitatem Matrimonii, aut Matthiæ ejus validitatem sustinenti, debebunt EE. VV. sua consueta benignitate habere Secretarium pro excusato, si a prædictarum rerum abstinet expositione; pro parte etenim Matthiæ, ad quem pertinet onus probandi, nullum documentum fuit in Secretaria exhibitum, nec Factum cum Summario, contra edictum hujus Sac. Congregationis impressum in parvo Bullario S. mem. Innocentii XII. *pag*,244., iiaut Causa non fuisset ab eodem Secretario in folio descripta, nisi præcessisset imperium EE. VV., & nisi periculum fuisset in mora.

Porro id solum, quod exponi potest, quodque ex supplicibus libellis huic Sac. Congregationi sæpius exhibitis super collocatione Theresiæ in uno potius, quam in alio Monasterio Civitatis Neapolitanæ, deduci potest, est, quod Matrimonium, quod ab ipsa dicitur contractum cum Matthia coram Parocho Braciliani Diœcesis Salernitanæ per Procuratorem a se constitutum, fuit Matrimonium contractum inter Impuberes, cum Theresia esset

esset in ætate annorum undecim, & mensium duorum, vel trium, & Matthias esset in ætate annorum tresdecim, & novem mensium, quando in fœmina pro contrahendo matrimonio necessaria est ætas annorum duodecim, uti habetur *in cap. continebatur de desponſ. Impuberum*, & quando in viro necessaria est ætas annorum quatuordecim, uti habetur *in cap. Attestationes*, *& in cap. ex litteris eodem titulo*, itaut ætas prædicta tam in viro, quam in fœmina debeat esse completa, uti colligitur ex allegatis juribus, & ad summam valeat matrimonium, si ultima dies anni duodecim in fœmina, & decimiquarti in viro sit incepta, juxta late firmata per *Sanchez. de matrim. lib.7. disp.*104. *n.*2. *&* 3. nisi tamen Impuberes talis essent indolis, ut in illis malitia suppleret ætatem, uti definitur *in cap. de illis il secondo*, *in cap. puberes*, *& in cap. finali de desponſ. Imbuberum*, & bene explicat *Divus Thomas in* 4. *sententiar. dist.*36. *qu. un.ca art.*5. ibi -- *Matrimonium cum fiat per modum contractus*, *subjacere dispositioni legis positivæ*, *unde secundum jura determinatum esse*, *ut ante illud tempus discretionis*, *quo uterque possit de matrimonio sufficienter deliberare*, *& debitum sibi invicem reddere*, *matrimonia non contrahantur*, *& aliter facta dirimantur*, *hoc autem tempus*, *ut in pluribus esse in masculis in quartodecimo anno*, *& in fœmina in duodecimo*. *Sed quia præcepta juris positivi sequuntur id*, *quod est in pluribus*, *idcirco matrimonium valide contrahi*, *si aliquis ad perfectionem debitam ante tempus prædictum perveniat*, *itaut vigor naturæ*, *& rationis defectum ætatis suppleat*.

Ex scripturis itaque circumferendis poterunt EE. VV. dijudicare, an casus, de quo nunc agitur, sit in terminis regulæ, vel limitationis, sic decernedignabuntur.

I. *An constet de Matrimonio*, & quatenus affirmative.

II. *An constet de ejus validitate*, *& nullitate in casu*.

Dilata, & fiat processus coram Nuntio, juxta instructionem, & ad mentem.

ROMANA NULLITATIS PROFESSIONIS. Proposita fuit hæc Causa in Congregatione habita *die* 24. *Aug.*1720., & rescriptum fuit *Dilata*, *& ad mentem*, & mens fuit, ut interrogarentur extrajudicialiter R.P.D. de Calcagninis, & D. Jacobatius Fiscalis, & quod ejus uxor formiter examinaretur. Fuit extrajudicialiter interrogatus R.P.D. de Calcagnis, qui respondit in scriptis, & ejus epistola transmittitur ad unumquemque ex Emis in hac Causa suffragaturis. Fuit etiam extrajudicialiter interrogatus D. Jacobatius Fiscalis, qui etium respondit in scriptis, & inquit- *non ho quanto a me alcuna benchè minima notitia*, *che riguardi la valità*, *o nullità della Professione*, *perchè in detto tempo*, loquitur de tempore, quo Soror Constantia in sua domo permansit, *che non giunse a due mesi compiti*, *non ebbi occasione*, *che di trattarla pochissimo*, *e di materie indifferenti*, *che nè pure mi sovengono*, *come più volte mi sono espresso con chiunque mi ha parlato*. Fuit ejus uxor formiter interrogeta, & ejus examen ab Informantibus exhibetur; Adeoque dignabuntur EE. VV. decernere.

Sess. 25. *de Reg.* & *Monial. c.*19.

An constet de nullitate Professionis in casu &c.

Affirmative.

Sess. 25. c. 5. de Regul.

PRÆNESTINA JURISDICTIONIS. Propoſita fuit hæc Cauſa in Congregatione habita *die* 8. *Junii* 1720., diſputatoque dubio: *An in Monaſterio S. Mariæ Angelorum Civitatis Prænestinæ competat jurisdictio Eminentiſs. Ordinario, ſive potius Eminentiſs. Barberino in caſu*, reſponſum fuit *competere jurisdictionem Ordinariam Eminentiſs. Protectori, delegatam vero Eminentiſſimo Epiſcopo, & dentur dubia circa actus pertinentes ad jurisdictionem delegatam*. Conceſſa autem nova audientia, in præſenti proponitur dubium.

An ſit ſtandum, vel recedendum a deciſis in caſu &c.

Dilata, & proponatur in prima etiam unica, citato etiam Procuratore Fiſcali Albanen.

Seſſ. 25. c. 5. de Regul.

ALBANEN. propoſita pariter fuit hæc Cauſa in Congregatione habita *die* 8. *Junii* 1720. diſputatoque dubio: *An in Monaſterio Conceptionis Beatiſſimæ Virginis Civitatis Albanen. competat jurisdictio Eminentiſſimo Ordinario, ſive potius Eminentiſs. Protectori in caſu*; & reſponſum fuit, *ut in ſuperiori Cauſa Prænestina*. Conceſſaque pariter nova audientia, diſputandum in præſenti proponitur dubium.

An ſit ſtandum, vel recedendum a deciſis in caſu &c.

Ut ad proximam.

Seſſ. 24. c. 12. de Ref.

VERCELLEN. RESIDENTIÆ. Extat in Cathedrali Eccleſia Vercellen. Collegium duodecim Beneficiatorum, qui continuo tenentur Eccleſiæ inſervire cum cantu Gregoriano in diebus ferialibus, & cum figurato in feſtivis, & ſolemnibus.

Ad titulum horum Beneficiorum, ob penuriam Presbyterorum, qui muſicam callerent, fuerunt alias ad Sacros Ordines promoti Joannes Baptiſta Baracca, & Joannes Baptiſta Bonadellus, qui paulo poſt, Eccleſia derelicta, ad alias contulerunt regiones; primus enim, poſt luſtratam ſine habitu Clericali totam pene Italiam, a biennio, & ultra Venetiis reſidens, Theatris publicis operas ſuas locavit, & alter poſt præſtitam anno 1695. ſimilem operam in Theatro Laudæ, ab inde citra Patavii moratus eſt.

Ad conſulendum detrimento ſervitii Eccleſiæ, & ad occurrendum ſcandalo publico, Capitulum Cathedralis Eccleſiæ Vercellen. declarari ſupplicavit, quod dicti abſentes ex cauſa omnino illicita, atque Ordini Sacerdotali injurioſa pœnas incurriſſent privationis Beneficiatorum, propoſitiſque in hac Sacra Congregatione *die* 5. *Dec.* 1696. binis ſequentibus dubiis; Primo: *An eſſet locus privationi Beneficiatorum in caſu &c.* & quatenus negative &c. Secundo - *An, & qua pœna eſſet procedendum contra hujuſmodi Beneficiatos?* Reſponſum fuit, *eſſe locum privationi ad formam Sac. Concilii, & Sacrorum Canonum*.

Ab anno 1696. uſque in præſens multi alii caſus contigerunt, in quibus Beneficiati ſe ab Eccleſiæ ſervitio fecerunt abſentes; cumque a Capitulo novæ preces fuerint huic Sac. Congregationi exhibitæ, in quibus petebatur, quod ad coercendam hanc Beneficiatorum abſentiam, adverſus abſentes ſtatim procedi poſſet ad pœnam privationis, utpote adverſus ipſos ipſo jure in Statuto impoſitam, niſi cauſa abſentiæ fuiſſet a Capitulo approba-

ta,

ta, dictum fuit, quod causa proponeretur in folio, citatis dictis Beneficiatis.

Porro Beneficiati Cathedralis Ecclesiæ Vercellen. ultro admittunt, quod procedatur adversus absentes. sed ad formam Concilii, & Sacrorum Canonum, juxta ea, quæ fuerunt resoluta ab hac Sac. Congregatione *die* 15. *Decembris* 1696., uti supra dictum fuit.

Absque eo quod vindicare valeat locum adversus absentes pœna privationis ipso jure inflicta, uti contenditur a Capitulo; tum quia Sacrum Concilium Tridentinum *sess.* 24. *cap.* 12. *de ref.* præscripsit, quid in primo anno, quid in secundo, & quid in tertio absentiæ fieri debeat, quæ trium annorum dilatio pœnæ privationis ipso jure incurrendæ adversatur, tum quia Statutum, ex quo hæc pœna desumitur, non fuit a Sede Apostolica confirmatum, nec fuit unquam usu receptum, nec Beneficiati eidem subjecti dici possunt, ex quo facultas Canonicis concessa in erectione Collegii Beneficiatorum auctoritatem importat Ordinationes, & Statuta faciendi, quibus essent Beneficiati subjecti, sed in his, quæ directionem Chori, & divinorum Officiorum celebrationem respiciunt.

Capitulum e contra præmittit, quod intantum ab hac Sacra Congregatione *die* 15. *Dec.* 1696. resolutum fuit, quod adversus Beneficiatos absentes non procederetur ad privationem Beneficiorum absolute, & simpliciter, sed ad tramites tantum Sacri Concilii Tridentini, & Sacrorum Canonum, in quantum non fuit Sacræ Congregationi expositum, quod in Statuto inflicta erat Beneficiatis pœna privationis ipso jure in casu absentiæ sine causa a Capitulo approbanda, asserendo, quod si prædicta Statuti circumstantia fuisset exposita Sac. Congregatio respondisset, quod procederetur adversus absentes ad formam Statuti, simili modo quo, cum in materia residentiæ Canonicorum Vercellensium, Episcopus decrevisset eam esse peragendam ad formam Sacri Concilii Tridentini, & non consuetudinis, & Statutorum, Sacra Congregatio *die* 2. *Aug.* 1670. cui antiqua consuetudo unacum Statutis fuit exposita, respondit: *Consuetudinem esse servandam ad formam Statutorum*.

Hoc præmisso, Capitulum subdit debere esse locum privationi ipso jure adversus absentes, nisi absentiæ causa fuerit a se approbata, cum id fuerit præscriptum in Statuto, condito anno 1586., & cum in erectione Collegii Beneficiatorum, secuto anno 1581. fuerit ipsis demandatum in Bulla Apostolica, quod parerent Constitutionibus, Ordinationibus, & Statutis tam factis, quam faciendis ab ipso Capitulo.

Nec Canonici putant id Sacro Concilio Tridentino adversari, tum quia valent Statuta circa privationem ipso jure ob non residentiam, juxta *Abbatem in cap. quoniam* §. *porro n.* 11. *ut lite non contestata*, & multo magis, quando expectatio triennalis tantum abest, quod absentes coerceat, quod, experientia Teste, constat, nihil ad dictum effectum prodesse; Tum quia Conciliaris dispositio, quæ procedit in Canonicis, & Beneficiatis, non videtur applicabilis hypothesi præsenti. in qua agitur de Beneficiatis musicis, ex quorum absentia contingit, quod Ecclesia careat musica; Musica etenim, seu cantus figuratus ex pluribus vocibus componitur, & si aliquæ desunt, musica haberi non potest; & tandem quia Statutum adeo laudabile esse videtur, ut Apostolicam mereatur confirmationem, pro qua obtinenda Capitulum enixe supplicat.

Dignabuntur ergo EE. VV. decernere,

An, & quomodo sit procedendum adversus Beneficiatos non residentes in casu &c.

Procedendum adversus non residentes ad tramites Concilii Trid., & quoad Beneficiatos in Theatris canentes Ordinarius nomine Sac. Congreg. imponat pœnam privationis eisdem.

Sess. 24. c. 18. de Ref.

DUBIA CONCURSUUM. In Congregatione habita *die* 11. *Maii* 1720. binæ propositæ fuerunt Causæ *Nucerina Parochialis*, & *Cassanen. concursus*, quæ etiam in præsenti Congregatione proponuntur. Nulla tunc in dictis Causis capta fuit resolutio, sed dictum fuit - *Dilata, & ad mentem* - & mens fuit, ut exquireretur, an adesset modus coercendi frivolas appellationes, quæ a non approbatis in concursu interponuntur, vel a mala relatione Examinatorum, vel ab irrationabili judicio Episcopi, necnon incongruas provocationes ad novum examen, quibus juxta præsentem praxim locus est, etiam si Appellans non doceat de ullo gravamine. Secretarius obsecutus est mandatis EE. VV., & discursum exaravit ad calcem præsentis folii imprimendum, quem Sac. Congregationis judicio humillime subjicit.

Inutile est hic inserere ea, quæ late in discursu exponuntur; quocirca post benignam discursus lectionem, & considerationem, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An in concursibus, qui in posterum fient occasione vocationis Ecclesiarum Parochialium præcipiendum sit, ut eadem omnino quæsita omnibus concurrentibus proponantur, & quod unusquisque ex concurrentibus intra congruum tempus assignandum, debeat in scriptis satisfacere quæsitis propositis, & an ulterius præcipiendum sit, ut unusquisque ex concurrentibus sermonem scribat super Textu Evangelii omnibus concurrentibus assignando.*

II. *An, & quantum tempus præfigendum sit illis, qui intendunt appellationem interponere, vel a mala relatione Examinatorum, vel ab irrationabili judicio Episcopi.*

III. *An ante concessionem novi examinis, appellans a mala relatione Examinatorum, vel ab irrationabili judicio Episcopi, in eo quod attinet ad litteraturam, debeat in posterum docere de gravamine ex actis primi concursus, in quo tam suæ, quam concurrentium responsiones proprio charactere, unacum Concionibus conscriptæ invenientur.*

IV. *An ante appellationis admissionem, appellans ab irrationabili judicio Episcopi, non ex capite litteraturæ, sed aliarum qualitatum, teneatur docere de gravamine, aut ex actis primi concursus, aut ex aliis documentis, saltem extrajudicialibus ab ipso exhibendis.*

Non proposita.

Sess. 24. c. 18. de ref.

NUCERINA PAROCHIALIS. Factum hujus Causæ fuit expositum in Congregatione habita *die* 11. *Maii* 1720. cujus folium poterit ab EE. VV. reassumi. Tunc autem cum nulla fuerit capta resolutio, dignabuntur in præsenti EE. VV. decernere,

An

An sit concedendum novum examen, & quatenus negative? *An aliunde constet de irrationabili judicio Episcopi in casu &c.*

Transportentur acta Originalia Concursus.

CASSANEN. CONCURSUS. Bis proposita fuit hæc in Causa Congregatione videlicet habita *die* 16. *Dec.* 1719. *& in Congregatione habita die* 11. *Maii* 1720., earum folia poterunt ab EE. VV. reassumi. Porro validitas concursus fuit admissa in prima Congregatione, & fuit confirmata in secunda, adeoque solum remanet, ut sequentibus dubiis respondeatur. *Sess.* 24. *c.* 8. *de Ref.*

I. *An constet de rationabili judicio Episcopi in casu &c.*
II. *An sit locus provocationi ad novum examen in casu &c.*

Non proposita cum sequente.

ORIOLEN. CANONICATUS PŒNITENTIARII. Post multas lites inter Episcopum, & Canonicos Oriolen. in Sac. Rota, antiquo tempore, discussas, super jure conferendi Dignitates, Canonicatus, & alia Beneficia Ecclesiæ Cathedralis, anno tandem 1588. deventum fuit ad transactionem, quæ fuit etiam a Summo Pontifice Xysto V. confirmata, & in ea conventum fuit, quod Dignitates, Canonicatus, & alia Beneficia dictæ Ecclesiæ alternative conferrentur, prima nempe vice ab Episcopo, & secunda a Canonicis, & Capitulo, exceptis tamen duobus Canonicatibus, Pœnitentiario videlicet, & Prædicatorio ad noviter conversos, primi etenim reservata fuit Collatio ad formam Concilii plenariæ Episcopi dispositioni, & secundi, plenariæ dispositioni Capituli. *Sess.* 24. *cap.* 8. *de Ref.*

Anno 1622. sa. mem. Gregorius XV., instantibus Philippo Quarto Hispaniarum Rege, & omnibus Regnorum Hispaniæ Capitulis, per viam Constitutionis, & expresse derogando dispositioni Conciliorum Generalium, & signanter Tridentini super absoluta pertinentia ad Episcopos conferendi Canonicatus Pœnitentiarios, decrevit, quod in omnibus Hispaniarum Ecclesiis collatio Canonicatus Bœnitentiarii unitim spectaret ad Episcopos, & Capitulum, propositis nempe in singulis vacationibus edictis, & examine peracto, & præelectis magis habilibus, & idoneis, qui tales habiti essent judicio Episcoporum, & Capitulorum.

Ex hac Constitutione Pontificia, nova exorta est controversia inter Episcopum, & Capitulum Oriolen.; asseruit etenim Episcopus servandam esse, non obstante Gregoriana Constitutione, transactionem uti consonam Tridentino, & a Xysto Quinto confirmatam, & è contra Capitulum excepit, transactionem fuisse a posteriori Pontificia Constitutione sublatam; Cumque Canonicatus Pœnitentiarius vacasset anno 1659., & tunc Sedes Episcopalis esset pastore viduata, facta fuit a Capitulo collatio Canonicatus, sed secuta anno 1686. altera ejusdem Canonicatus vacatione, facta fuit ab Episcopo Collatio; Cumque tunc Capitulum protestationem emisisset, quod per dictam Collationem nullum jus acquisitum Episcopo intelligeretur, communi calculo conventum fuit, ut pro futuris vacationibus sensus exquireretur hujus Sac. Congregationis circa modum, & jus conferendi Canonicatum Pœnitentiarium, partesque promiserunt se ab Oraculo hujus Sac. Congregationis non esse discessuras.

In

In hujus promiſſionis executionem ſubſcriptum fuit dubium ad calcem hujus reſtrictus referendum, & circumfertur ſcriptura, in qua, præmiſſo nullam adeſſe poſſe dubitationem circa obſervantiam Bullæ Gregorianæ, cum ad ejus tramites pluries Rota de Collatione Canonicatuùm Pœnitentiariorum tulerit judicium, uti habetur *in dec.26. n.53. cor. Cerro, & in dec.77. dec.104., dec.134., dec.177. cor. Emerix ſeniore, & dec.855. cor. Emerix juniore*, necnon circa comprehenſionem Eccleſiæ Oriolenſis, ex quo Conſtitutio lata fuit pro omnibus Eccleſiis Regnorum Hiſpaniæ, juxta *diſc.29. n.4. Card. de Luca de benef.*, dicitur fuiſſe tranſactioni a dicta Conſtitutione derogatum; ſi enim Conſtitutio derogavit Concilio Tridentino, cujus diſpoſitioni tranſactio eſt uniformis, & ulterius, ſi eadem Conſtitutio derogavit Statutis, Ordinationibus Eccleſiarum licet juramento vallatis, & auctoritate Apoſtolica roboratis, necnon conſuetudinibus, & cæteris aliis quibuſcumque in contrarium facientibus, derogaſſe etiam dicenda eſt tranſactioni, licet a Xyſto Papa V. confirmatæ.

His ſtantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An in futuris vacationibus Canonicatus Pœnitentiarii Eccleſiæ Cathedralis Oriolen. ſervanda ſit Conſtitutio ſa. me. Gregorii XV. emanat. nonis Novembris anni 1622. *quoad concurſum, & electionem faciendam junctim ab Epiſcopo, & Capitulo, vel potius obſtet Concordia anni* 1588. *ſuper alternativa inter Epiſcopum, & Capitulum confirmata in forma ſpecifica de anno* 1590. *ſub ſa. me. Xyſto V. per litteras Apoſtolicas in forma rationi congruit, expeditas ſub ſa. me. Gregorio XIII.*

Diſcurſus Secretarii circa Appellationes, quæ interponuntur, vel a mala relatione Examinatorum, vel ab irrationabili judicio Epiſcopi in proviſione Eccleſiarum Parochialium per concurſum.

1 UT recto ordine procedatur, operæ pretium eſt in primis exponere, quid in hac Appellationum materia de jure ſtatutum ſit; deinde neceſſe eſt differere de Praxi tam apud hanc Sacr. Congregationem, quam apud Tribunal Rotæ recepta, ulterius de inconvenientibus, & præjudiciis, quæ ex dicta praxi derivare dicuntur, ultimo tandem de remediis, quæ parari poſſe videntur adverſus allegata inconvenientia, & præjudicia.

2. Porro initio ducto a diſpoſitione juris, notum eſt, quod Sac. Concilium Tridentinum *ſeſſ.24. cap.18, de ref.* novam formam induxit in Collatione Parochialium; voluit enim, quod fieret concurſus, quod concurrentes exa-

examinarentur ab Episcopo, vel ab ejus Vicario Generali, & ab Examinatoribus Synodalibus, non paucioribus, quam tribus, quod Episcopus eum eligeret, quem cæteris magis idoneum judicaret, habita ratione ætatis, morum, doctrinę, prudentiæ, & aliarum qualitatum, quæ sunt opportunæ ad gubernandam Ecclesiam Parochialem, & quod Examinatorum relationem nulla devolutio, aut appellatio etiam ad Sedem Apostolicam impedire valeret in suspensivo; Præterea notum est etiam, quod S. Pius V. *in sua Constit.* 33. *Bull. to.*2., ut non solum dignis, sed magis idoneis Parochiales Ecclesiæ conferrentur, decrevit, quod si Episcopus minus habilem, posthabitis magis idoneis, elegerit, possent ii, qui fuissent rejecti, a mala hujusmodi electione, ad Metropolitanum, vel ad Sedem Apostolicam appellare, & præelectum ad novum examen coram ipso appellationis Judice, & ejus Examinatoribus provocare, & constito de prioris eligentis irrationabili judicio, eoque revocato, quod Parochialis conferatur magis idoneo, & quod denique appellatio interposita interim non impediat, aut suspendat, quominus electio per Ordinarium primo loco facta interim debitæ demandetur executioni. Totum hoc legitur *in* §.7. & 8. *d. Bullæ*; quocirca post Bullam memoratam, cessat controversia, quæ olim aderat, an scilicet appellari tantum posset a reprobatione Examinatorum, vel etiam ab electione, & judicio Episcopi; appellatio siquidem ab electione, & judicio Episcopi expresse admittitur in memorata Piana Constitutione, uti bene ponderat *Fagnan. in cap. eam te n.*24. *usque ad* 29. *de ætate, & qualitate.*

3 Transeundo ad praxim, eadem exponitur sequentibus assertionibus.

4 Prima est. quod appellans a mala electione Examinatorum, vel irrationabili judicio Episcopi, potest Electum provocare ad novum examen, absque eo quod de irrationabilitate ullum afferat documentum, ullamve probationem. Ita fuit resolutum ab hac Sac. Congregatione *in quadam Causa Pistorien.*12. *Junii* 1603. & resolutio est impressa apud *Fagnan. in allegato cap. eam te n.*31. *de ætate, & qualitate*, ubi post quam Sac. Congregatio ponderavit, Pianam Constitutionem permittere Appellanti, ut provocet ad novum examen, & postquam decrevit, quod constito de Episcopi eligentis irrationabili judicio Parochialis magis idoneo conferatur, subdit, loquendo de dicta Constitutione: *satis manifeste requirit novum examen ad hujusmodi irrationabile judicium cognoscendum, itaut non sit necesse de illo constare, antequam decernatur examen, sed absque eo quod de tali iudicio irrationabili constet, illud debere decerni, ut per examen perveniatur ad cognitionem irrationabilis judicii.* Concordat alia resolutio in *Causa Montis Regalis* 2. *Augusti* 1607. *lib.*11. *decret. pag.* 11. ubi respondendo ad quartum propositum quæsitum, inquit: *ad quartum, postpositum posse provocare præelectum ad novum examen coram Iudice appellationis, & antequam per alia documenta doceat de irrationabili iudicio Fpiscopi, atque ita Congregatio intellexit Constitutionem san. mem. Pii Quinti.*

5 Quodque notabilius est, licet tempore antecedenti Rota fuisset in sensu, quod docendum erat de gravamine ante admissionem ad novum examen, visa tamen allegata resolutione in *Causa Pistorien.* cui interfuerant tres Cardinales, Blanchettus, Mantica, & Plattus, qui olim fuerant dicti Tribunalis Auditores: mutavit opinionem, & se conformavit sensui Sac. Congregationis, nullam requirentis probationem gravaminis ad novum exa-

men

men, sed illud absolute, & simpliciter indulgentis, statim ac quis appellat in provisione Parochialis, uti late videri potest *in dec.5. per totam*, & *præsertim n.*10. & *seqq. cor. Card. Celso in dec.*476. *par.*18. *to.*2. *rec. in dec.*64. *n.*14. & 15. *cor. bo. me. Ansaldo*, *in dec.*9. *n.*3. *in dec.*10. *n.*4. & *seqq. post Monacell. in formul. legali to.*4. *in Lunen. Sarzanen. Parochialis* 2. *Julii* 1706. §. *Neque obstare*, & *in Comen. Præposituræ* 13. *Maii* 1706. §. *Clara etenim cor. bon. me. Omanna*, & *in Reginen. Parochialis* 1. *Martii* 1720. §. *Aut relevante cor. R.P.D. Cerro*, quod extenditur etiam ad casum, in quo intra legitima tempora non fuisset appellatio interposita ab irrationabili Episcopi judicio, vel a mala relatione Examinatorum, teste *Card. de Luca de Paroch. disc.6. n.*8.

6 Secunda est, licere, & permissum esse Appellanti electum provocare ad novum examen, etiamsi Appellans fuerit quoad scientiam approbatus in æquali gradu cum illo, cui Parochialis fuit collata; ex ea potissimum ratione, quod Appellans potest contendere, vel se debuisse qualificari tanquam magis doctum, vel alium non debuisse qualificari tamquam idoneum uti habetur in *Comen. Parochialis* 10. *Jan.*1707. §. *Nec urgere cor. bon. me. Caffarello*, & *in allegata Regien. Parochialis* 1. *Martii* 1720. §. *Cæqualis cor. R.P.D. Cerro*.

6 Ita ut nullus alius adsit modus, quod Electus effugere possit novum examen: quam ostendendo, quod Appellans, & provocans ad novum examen, est de aliquo crimine diffamatus, in quibus terminis procedunt resotiones hujus Sac. Congregationis *in Mediolanen. seu Alexandrina concursus* 28. *Nov.*1693. *lib.*43. *decret. fol.*586. & 13. *Feb.*1694. *lib-*44. *decret. fol.*60. *a tergo*, & *in Cassanen. Archipresbyteratus* 3. *Octob.*1716. *lib.*66. *decret. f l.*439. *a tergo*, & bene adnotarunt *Card. de Luc. de Parochis discursu* 8. *n.*5. & 6. *R.P.D. Ansaldus in addit. ad dec.*64. *n.*30. & *in addit. ad dec.*32. *n.*70. & firmavit *Rota dec.*311. *cor. Priolo*, & *dec.*10. *n.*11. *post Monacell. in formul. legali to.*4. idque ex ea ratione inductum dicitur; quod sicuti de crimine diffamatus Ecclesiam Parochialem nunquam consequi potest; sic imperceptibile esse videtur, ut pro libito suæ voluntatis valeat ipse Electum provocare ad novum examen.

8 Tertia est, quod licet de jure sit, quod examen, ad quod Electus provocatur, fieri debeat intra breve tempus, ne lapsu longi temporis reprobatus evadat doctior, uti bene habetur apud *Ventrigl. in praxi rer. Eccl. par.*2. *annot.*5. §.2. *n.*55. & 56. ut plurimum tamen id in praxi non verificatur; passim etenim admittitur intervallum unius anni, & etiam aliquando viginti mensium a primo ad secundum examen, si provocans sit extra Statum Ecclesiasticum, vel si tempus intermedium de necessitate insumatur in tricis Judiciariis, & signanter in disputatione, quæ statim excitatur inter Appellantem, & Appellatum, an videlicet sit locus novo examini, uti ponderat *Loter de re benef. lib.*2. *quæst.*31. *sub n.*155. & prosequitur *Rota in citata dec.*32. *n.*9. & *seqq.*, & *in dec.*64. *sub n.*25. *coram bon. mem. Ansaldo*.

9 Quarta est, quod ad tramites Bullæ Pianæ, novum examen fieri debet coram ipso Appellationis Judice, & ejus Examinatoribus, & sic, si appellatur ad Sedem Apostolicam, novum examen fit in Urbe, & coram Examinatoribus Eminentissimi Cardinalis Vicarii, itaut nec ætas provocati ingravescens, nec loci distantia ab Urbe, utpote si ipse extra Montes degeret, eum excusare valeant ab accessu ab Urbem, ut se novo examini

mini ſubjiciat, quemadmodum adnotavit *R. P. D. Anſaldus in addit. ad dec.* 32. *n.* 69., & firmavit *Rota dec.* 5. *n.* 14. *cor. Card. Celſo*, *& dec.* 10. *n. pariter* 14. *poſt Monacell. in formul. legal. to.* 4., poteruntque EE. VV. benigne recordari, quod in quadam Cauſa Iſclana Parochialis, quæ fuit propoſita 23. *Julii* 1718., & in qua diſputatum fuit; an eſſet locus provocationi ad novum examen faciendum in Curia, reſponſum eſt *affirmative*, *& ad mentem*, & mens fuit, quod exquireretur, an concurſus in terminis appellationis fuiſſet unquam in partibus Delegatus, agebatur enim de provocato paupere, & ſene; pervolutiſque regeſtis, cum unica tantum reſolutio fuerit reperta *in quadam Cauſa Melfien. Concurſus* 2. *Junii* 1642. *lib.* 42. *decret. fol.* 381. in qua commiſſum fuit examen Epiſcopo viciniori, ſed propter timorem peſtis tunc graſſantis in Civitate Melfien., deprehenſum fuit reſolutionem eſſe inaplicabilem, & repropoſita Cauſa *die* 24. *Sept.* 1718. reſcriptum fuit, quod examen fieret in Urbe, & ſola examinis ſubdelegatio in partibus admittitur in Parochialibus de Jurepatronatus Laicorum, aliiſque Beneficiis, quæ examen expoſcunt, & non concurſum, uti late habetur *in dec.* 348. *n.* 9. *par.* 10. *rec. in dec.* 308. *per totam*, & ſignanter *n.* 6. *&* 7. *cor. Celſo*, *& in dec.* 10. *n.* 13. *& ſeqq.*, *& præſertim n.* 16. *poſt Monacell. in formul. legal. to.* 4.

10 Quinta eſt, non ſufficere unum tantum novum examen, ſed juxta praxim, ſecundum, & tertium examen non denegari quoad uſque per tria uniformia experimenta, ad inſtar rei judicatæ, de litteratura, vel illitteratura conſtare poſſit, uti plene habetur *in dec.* 10. *num.* 10. *poſt Monacell. in formul. to.* 4., & ad majorem praxis explicationem, operæ pretium eſt adnotare, quod ſi præelectus ab Epiſcopo in concurſu, & ad novum examen provocatus, per duas vices reprobetur, admittit ad novum examen, ex eo quod deficientia in ſucceſſivis examinibus adſcribi valet accidentali ægritudini corporis, vel animi. & ad effectum excludendi juridicum, vel judicialem poſſeſſorem tria requiruntur uniformia judicata in Judicio Ordinario, & devolutivo. At ſi aliquis præelectus ab Epiſcopo in duobus ſucceſſivis examinibus ſuccubuiſſet, & deinde in tertio viciſſet, tunc de Jure non eſt locus quarto examini; ſed ex quadam æquitate introductum eſt, ut quartum etiam concedatur examen juxta late firmata *in Placentina Parochialis* 16. *Martii* 1708. *n.* 7. *& ſeqq. cor. bo. me. Anſaldo impreſſa poſt Monacell. in formul. to.* 4.

11 Ultima demum aſſertio eſt, quod, abſoluto examinis judicio, abſolutum dici non poteſt judicium ſuper Collatione Parochialis; cum etenim doctior non ſit dignior, & aliquis poſſit eſſe minus doctus, ſed magis idoneus pro Eccleſia Parochiali, hinc eſt, quod expletis examinibus inſtituenda eſt quæſtio circa Collationem Parochialis, adeoque circa uniuſcujuſque requiſita, & tunc formiter, & per concludentes probationes poni debet in claris, quod Ordinarius præelegerit minus dignum in comparatione dignioris, & in his terminis procedere dicuntur verba Bullæ Pianæ: *conſtito de prioris eligentis irrationabili judicio*, *eoque revocato*, *Parochialis magis idoneo conferatur*, & late ad rem proſequuntur *Ventrigl*, *in praxi rerum Eccleſ. par.* 2. *annot.* 5. § 2. *n.* 53. *&* 54., *Garz. de benef. par.* 9. *cap.* 2. *n.* 252. *Monacell. in formul. to.* 2. *tit.* 15. *n.* 20. *&* 21., *Rota in Lunen. Sarzanen. Parochialis* 2. *Julii* 1706. §. *Neque obſtare cor. bo. me. Omanna*, *& dec.* 10. *n.* 4. *&* 5. *poſt Monacell. in formul. to.* 4

12 Expoſita praxi, juxta methodum inſinuatam, neceſſe eſt loqui de in-

convenientibus, & præjudiciis, quæ ex dicta praxi derivare dicuntur. Porro nonnulla respiciunt juris dispositionem, & ordinem, nonnulla decorem Episcopalem, & nonnulla damnum ipsarum Ecclesiarum Parochialium, necnon Parochianorum.

13 Quoad dispositionem, & ordinem juris, durum, & durissimum dicitur esse, quod, si præsumptio juris est pro Episcopi judicio, quoad usque contrarium doceatur, provocatio ad novum examen deinde admittatur, nedum absque ulla probatione, sed etiam absque ullo fumo irrationabilitatis Episcopalis judicii, & multo magis, cum ex novo examine non desumatur nisi major. vel minor litteratura, quando certum est majorem litteraturam non sufficere pro obtinenda Parochiali, itaut possibilis sit casus, quod rite, & recte Episcopus prætulerit minus doctum magis docto, ex quo minus doctus cæteris aliis necessariis polleret qualitatibus pro regimine animarum, ut in puncto, perpensa praxi, de qua nunc agitur, ponderat *Card. de Luca de Parochis disc.6. n.3. & seqq.*

14 Quocirca dicunt Doctores, quod hæc provocatio ad novum examen etiam cum subsecuto favorabili effectu, quod appellans scilicet remaneat approbatus, & etiam qualificatus tanquam magis doctus, nullatenus ei sufficiat pro obtinenda Parochiali, sed tantum ad avertendam notam, & infamiam reprobationis, aut approbationis in secundo gradu reportatæ in primo examine Episcopali, uti ponderat *Ventrigl. in praxi ver. Eccles. par.2. annot.5. §.2. n.48.* & sequitur *Rot. dec.10. sub n.9. post Monacell. in formul. to.4.*

15 Quoad decorem Episcopalem, animadvertitur, quod provocans ad novum examen, & obtinens approbationem in secundo, & ulterioribus examinibus, ut plurimum Parochialem consequitur, & a Tribunalibus Urbis respondetur, quod *constat de irrationabili judicio Episcopi*, itaut Parochia sit provocanti conferenda. Responsio autem, quod *constat de irrationabili judicio Episcopi*, præjudicium affert decori Episcopali, & quidem, ut aliqui dicunt, sine fundamento, & ratione; deberet etenim de irrationabilitate constare ex actis Concursus habiti coram Episcopo, & non ex novo examine, quia sicuti possibile est, ut aliquis male responderit in concursu habito coram Episcopo, & bene respondeat in concursu, qui fit coram Judice Appellationis, sic possibile est, quod rationabile fuerit Episcopi judicium, non obstante approbatione a provocante reportata in secundo examine, in quo rerum themate, nemo non videt sine fundamento, & sine ratione, & cum dedecore Episcopalis Dignitatis, sæpius responderi, quod *constat de irrationabili Episcopi judicio*; eoque fortius, quod sive ex industria, sive ex accidenti magnum, ut plurimum intercedit tempus inter examen Episcopi, & examen coram Judice Appellationis, quo tempore intermedio reprobatus discere potest, & experientia teste habetur, quod reprobati discunt, edocti videlicet, & præsertim in Urbe ab aliquo viro peritiam habente Theologiæ Moralis, & casuum, uti dicunt, conscientiæ.

16 Quoad damnum denique, & præjudicium Ecclesiarum Parochialium, & Parochianorum, de illo dicitur non esse dubitandum, quia postquam electus in concursu possessionem obtinuit Ecclesiæ Parochialis, si provocetur ad novum examen, debet a Parochia discedere, debet accedere ad Judicem appellationis, & ut plurimum ad Urbem, debet de necessitate non recedere ab Urbe, neq; a loco Judicii quoadusque fuerit completum judi-

cium

cium novi examinis, quod ex supradictis tres, & quatuor instantias admittit, qua in re, an contineatur, nec ne damnum Ecclesiarum Parochialium, & Parochianorum, unusquisque facile colligere poterit, tum ex lege residentiæ impositæ Parochis pro Beneficio suarum Ecclesiarum, & Parochianorum, tum ex Sacris Canonibus, qui diutinæ Ecclesiarum adversantur vacationi propter damnum, quod in illas, & earum Parochianos derivat ex intermedia residentia Oeconomorum, & Vicecuratorum.

17. Post expositam Juris dispositionem in materia harum appellationum, necnon praxim tam hujus Sac. Congregationis, quam Tribunalis Rotæ, necnon inconvenientium, & præjudiciorum, quæ ex dicta praxi derivare dicuntur, nihil aliud supereſt, quam proponere remedia, quæ parari posse videntur adversus allegata inconvenientia, & præjudicia.

18 Ad rem itaque descendendo, præmittere opus est, quod plures in Urbe fiunt Concursus, non solum etenim fiunt pro Ecclesiis Parochialibus Urbis, sed etiam pro Parochialibus, quæ vacant in patria obedientia, necnon pro omnibus aliis Ecclesiis Parochialibus, in quibus admittitur provocatio ad novum examen.

19 Ante tempora san. mem. Innocentii XI. proponebantur ab Examinatoribus oretenus nonnulli casus Theologiæ Moralis, & concurrentes respondebant oretenus, & non in scriptis, & non iidem casus omnibus concurrentibus proponebantur, sed aliqui casus uni, alii alteri; cumque frequentes reclamationes audirentur, unus enim ex concurrentibus asserebat sibi propositos fuisse casus difficiliores, & alterum fuisse de facilioribus interrogatum, quodque notabilius est, cum in magna concurrentium multitudine, & quidem respondentium non inscriptis, sed in voce, difficile admodum esset, quod Examinatores tutum de uniuscujusque litteratura possent efformare judicium, de ordine sa. mem. Innocentii XI. introducta fuit praxis in Tribunali Eminentiss. Vicarii Urbis, quod eadem omnino quæsita omnibus concurrentibus proponerentur, quod omnes concurrentes, intra tempus ipsis assignatum, responderent, non voce, sed scriptis, & quod pariter non voce, sed scriptis parvam exararent concionem super Textu Evangelii ipsis assignato, excluſa temporibus recentioribus consuetudine explicandi Concilium Tridentinum; cum ex responsionibus, quæ lingua Latina a concurrentibus dantur, respondendo in scriptis ad quæsita proposita, bene dignoscatur, an calleant linguam Latinam, & sic an habeant capacitatem intelligendi, & explicandi Concilium Tridentinum; & methodus hæc, quod eadem omnino quæsita omnibus concurrentibus proponantur, & quod ipsi in scriptis respondeant, exigitur a Dataria Apostolica, quando vacat Parochialis Ecclesia Sede Episcopali aut Archiepiscopali vacante, quando contingit vacatio alicujus Ecclesiæ Parochialis juxta decretum, & quando vacat aliqua Dignitas major in Collegiata, aut Cathedrali Ecclesia, cui sit annexa cura Animarum, de qua olim disputabatur, an esset, nec ne conferenda per concursum, juxta late deducta per *Fagnan. in cap. cum sit ars num.* 19. *& seqq. de ætate*, *& qualitate*. Sanctissimus etenim Dominus Noster voluit, atque decrevit, quod occurrente vacatione alicujus majoris Dignitatis in Catfiedrali, aut Collegiata Ecclesia, cui sit annexa cura Animarum, epistola scribatur ab Eminentissimo Pro-datario ad Ordinarium Loci, ut concursum indicat, & quod deinde transmittat acta concursus, & methodus denique proponendi eadem quæsita omnibus, & exigendi responsionem in scriptis in pluribus vi-

get Diœcesibus, sed non in omnibus, Bononiæ etenim, & Perusiæ examen adhuc fit oretenus, & concurrentes non respondent in scriptis.

20 Præmittendum est etiam, quod intantum fuit admissa provocatio ad novũ examen absque ulla probatione gravaminis, inquantum cum concurrentes non respondèrent in scriptis, non poterat ex actis primi concursus gravamen desumi, & sic nullus alius supererat modus inquirendi, an ille, qui fuerat in primo examine reprobatus, rite, & recte fuisset reprobatus, quam novum examen decernendo, in quo rerum themate probatio gravaminis ante examen non videbatur, quod exigi posset, juxta censuram *Text. in cap. si forte de electione in sexto*, ibi - *Si forte inter cætera, quæ objiciuntur electo, aut postulato, seu alias promovendo ad aliquam dignitatem, evidentem scientiæ, vel alium personæ defectum opponi contingat, in discussione objectorum, illum statuibus ordinem incommutabiliter observandum, ut promovendus super defectu ipso ante omnia subjiciatur examini, cujus eventus examinandis aliis, aut dabit initium, aut negabit*, & in terminis, quod provocatio ad novum examen admittatur absque ulla probatione gravaminis, ex quo gravamen ex actis primæ instantiæ desumi non potest, firmat *Pac. Jordan. lucubr. lib.*10. *tit.*8. *n.*227., *Lotter de re benef. lib.*2. *qu.*31. *n.*155., *Garzias de benef. par.*9. *cap.*2. *sub. n.*250., *Gonzal. ad regul.*8. *Cancell. gloss.*4. *n.*144., & quod intantum admittatur provocatio ad novum examen absque ulla probatione gravaminis, inquantum ex actis primi concursus non habebantur interrogationes, & responsiones, firmat *Rot. cor. Lodovis. dec.*538. *n.*3. ibi - *Ad docendum autem de gravamine est locus novo examini, qui est modus attendendi iniquitatem, & injustitiam Examinatorum, quod tanto magis procedit in casu isto, in quo non fuerunt descriptæ interrogationes, & responsiones, aut saltem non fuerunt transmissæ, & productæ, itaut cum ex ipsis apparere non possit de gravamine, si alinnde doceri non posset, inanis esset facultas appellandi*, & sequitur *Rota dec.*5. *n.*11. *cor. Celso*, ibi - *& in hanc partem eo magis inclinarunt Domini, quia in actis dicti concursus ad Curiam transportatis non apparet registratum integrum examen, ad effectum, ut dignosci possit quis sit judicandus magis idoneus* & conferunt ea, quæ referuntur apud Auctores, & habentur in monumentis, in quibus aliquid de hisce concursibus statuitur, aut respective refertur, cum apud *Fagnan. in c. eam te sub n.*48. *de ætat. & qualit.* habeatur, quod in Diœcesi Pistoriensi non aderat consuetudo scribendi interrogationes Examinatorum, & responsiones concurrentium, cum in actis etiã Ecclesiæ Mediolanen. pluries fermo fiat de examinibus faciendis ad tramites Concil. Trid. pro conferendis Parochialibus Ecclesiis, scilicet *par.*1. *pag.*14., *p.*120. *p.*215. §. *Tum periculum fiat*, nec ullibi mentio fit de conscribendis interrogationibus, & responsionibus, cum ulterius in Archiepiscopali Bononiensi edito a cl. me. Card. Gabriele Paleotto *par.*4. *tit. de ratione examinandi* expresse supponatur, quod interrogationes fiant oretenus, & responsiones edantur consimili modo, *illud tamen nostra Synodus observandum esse ducit, ut cum pluries se obtulerunt examinandos, illi, qui prius nomina dederunt, primi ad examen admittantur, aut si ita expediat, omnes simul coram Examinatoribus convocentur, ut de unoquoque coram omnibus periculum fiat, ac si ex re magis videatur, liceat singulis Examinatoribus aliquid interrogare, ea semper ratione servata, ut inter Examinandos, quanta fieri poterit æqualitas observetur, & super eadem re, & per easdem interrogationes, singuli examinentur, ut omnis*

col-

colluſio, *ſive præcedens inſtructio amoveatur ſub perjurii periculo*, cumque tandem ex actis concurſuum, qui conſervantur in Archivio Sac. Congregationis, & loquendo præſertim de actis antiquioribus, deſumatur interrogationes, & reſponſiones oretenus factas fuiſſe, hoc ſolo intercedente diſcrimine, quod in nonnullis actis ſolum legitur Titium E.G. fuiſſe ab Examinatoribus approbatum, & Cajum fuiſſe reprobatum, & in aliis, interrogationes habentur per extenſum, & reſponſiones, ſed ſcriptæ a Cancellario, qui eas excepit ex ore Interrogantium, & reſpondentium, quique per conſequens conſcribendo modo prædicto interrogationes, & reſponſiones, uni ex concurrentibus auxilium, & alteri præjudicium afferre poteſt, vel ex induſtria, quod non eſt credendum, vel ex accidenti.

21 Suppoſito, quod concurſus, qui fiunt in Urbe, quippe ad Datariam Apoſtolicam tranſmittuntur, ſint taliter confecti, ut eædem interrogationes fiant omnibus concurrentibus, & quod reſponſiones ſcriptæ ſint proprio uniuſcujuſque concurrentis charactere, videtur, quod præcipiendo, quod omnes concurſus fiant prædicto modo, quod ſtatuendo tempus, intra quod ille, qui fuit in concurſu rejectus, debeat appellare, decernendo ulterius, quod provocans ad novum examen, gravamen oſtendat ex actis primi concurſus, antequam novum examen decernatur, gravamen etenim, ſi vere adeſt, poteſt ictu oculi oſtendi ab Appellante ex dictis actis primi concurſus, in quibus uti ſupponitur, tam ſuæ, quam aliorum reſponſiones continentur, & quidem uniuſcujuſque charactere conſcriptæ, & demum jubendo, ut Appellans, non ex gravamine in litteratura, ſed ex aliarum ſuarum qualitatum præponderantia, oſtendat ſi poteſt, gravamen, aut ex actis concurſus, aut aliunde, & per documenta etiam extrajudicialia, antequam appellatio admittatur, videtur inquam, quod omnia præjudicia ceſſent, & inconvenientia, nihil quoque fiat adverſus Concilium Tridentinum, aut Bullam Pianam, nec adverſus ſenſum Sac. Congregationis, aut Rotæ.

22 Quod autem omnia prædicta demandando, ceſſent præjudicia, & inconvenientia, patet; quia ſi præſumptio eſt pro Epiſcopi judicio, quoad uſque contrarium doceatur, id totum verificatur in hypotheſi, de qua nunc agitur, cum nec provocatio ad novum examen, nec appellatio admittantur, niſi docto de gravamine. Rurſus, ſi inconveniens reputatur, quod ſine fundamento, & ratione reſpondeatur, *quod conſtet de irrationabili judicio Epiſcopi*, ex quo Epiſcopus potuit rationabiliter exiſtimare, quod aliquis in examine coram ſe peracto eſſet reprobandus, qui deinde in ſucceſſivis examinibus approbationem meretur, abſurdum hoc nullum ſibi poteſt locum vindicare in eo rerum ſtatu, de quo nunc agitur, cum in ipſo irrationabilitas prælationis, in eo quod attinet ad litteraturam, magna ex parte deſumatur ab examine peracto coram eodem Ordinario. Denique, ſi Parochorum abſentia magnum tum Eccleſiis tum Parochianis affert detrimentum, non erit abſentia ita frequens, non ſolum quia frequentia ceſſabit ex temporis præfinitione ad interponendam appellationem, ſed quod magis eſt, quia impoſita lege de probando gravamine ex actis primi concurſus, antequam admittatur provocatio ad novum examen, non erunt provocationes adeo frequentes, & ſic adeo frequens non erit abſentia, quæ ortum habet a provocatione ad novum examen.

23 Quod item præ licta omnia demandando, nihil committatur adverſus Concilium Tridentinum, aut Bullam Pianam, dignoſcitur, quia appellatio

latio a mala relatione Examinatorum, necnon ab irrationabili judicio Episcopi, de quibus in Concilio Tridentino, & respective in Bulla Piana præservatur, & ad eam tantum regulandam nonnullæ adduntur conditiones, ut appellatio rite, & recte admittatur.

14 Ultimo, quod nihil per methodum insinuatam inducatur contra sensum hujus Sac. Congregationis, & Tribunalis Rotæ, ponitur in claris, cum intantum in præteritis fuerit dictum, esse locum provocationi ad novum examen, absque ulla probatione gravaminis, inquantum gravamen ex actis primi Concursus desumi non poterat, nec alius aderat modus ostendendi gravamen, quam per novum examen, quæ ratio nullum amplius sibi vindicat locum; quando taliter acta primi Concursus conficiuntur, ut ex illis gravamen valeat desumi; Ad quod assumptum comprobandum mirifice confert, quod Sac. hæc Congregatio, licet in resolutionibus, & decretis indicatis, & aliis, quæ possent indicari, videatur, quod fuerit in sensu admittendl appellationem, & provocationem ad novum examen, absque ulla prævia probatione gravaminis; de fumo tamen gravaminis, seu irrationabilitatis judicii Episcopalis, voluit aliquando gustare ante appellationis admissionem, teste *Fagnan. in cap. eam te* 39. *de ætate*, *& qualitate*, ibi - *cæterum*, *etsi ad obtinendum novum examen in judicio appellationis non sit necesse*, *ut prius constet de irrationabili judicio*, *ut ex prædictis liquet*, *nihilominus Sac. Congregatio consuevit novum examen decernere dato aliquo fumo irrationabilitatis*, *& malæ præelectionis Episcopi &c.* & rursus post expositum casum appellationis interpositæ ex præponderantia qualitatum, & ex nimia erga approbatum Examinatorum familiaritate, & benevolentia, subdit. *Sac. Congregatio censuit Concursum novum in Urbe esse instituendum*, *ubi Orator de veritate narratorum dederit fumum*, *idest postquam per attestationes extrajudiciales*, *vel alia informia documenta de hujusmodi suspicione*, *& gravamine aliqualem fecerit fidem*, *ut sic probabilis*, *& sufficiens Causa eum excuset a calumnia*.

Atque hæc dicta sunt sub Censura, salvo semper &c.

Die

Die Sabbathi 16 Novembris 1720.

COLONIEN. Archiepiſcopus, & Elector Coloniæ in quodam ſuo edicto, quod publicavit *die* 26. *Maii* 1715., nonnullos caſus reſervavit, ſeu magis apte loquendo, declarationem fecit nonnullorum caſuum, qui in ſua Archidiœceſi erant reſervati, & inter cætera addidit, *& quoniam in poſtrema Synodo hujus Archidiœceſis exceptio confeſſionis Complicis ſub pœna ſuſpenſionis ipſo facto incurrenda dumtaxat, & abſque ulteriori reſervatione prohibita eſt, & viciniores Archidiœceſes illud peccatum reſervatis annumerant; Nos pro hac Archidiœceſi noſtra jam dictum Syuodale decretum interprætando, moderando, eidemqae addendo, ſtatuimus complicem criminis carnalis externi mortaliter peccaminoſi, extra mortis periculum a Confeſſario complici ab eodem peccato carnali ſacramentaliter abſolvi non poſſe juriſdictione cuilibet tali, quoad hoc, licet in approbationibus hucuſque expeditis conceſſa fuerit, a tempore harum publicationis per nos prorſus adëpta*; Cumque Regulares prætendant ſe habere faculratem abſolvendi a prædictis caſibus reſervatis, & Regulares Confeſſarii Monialium ſibi ſubjectarum contendant ſe eſſe a dictis reſervationibus exemptos, & ſe per conſequens eaſdem Moniales abſolvere poſſe, prædictus Archiepiſcopus, & Elector Sanctiſſimo Domino Noſtro ſupplicavit pro declaratione, quod Regulares abſolvere nequeant a caſibus in ſua Diœceſi reſervatis, & quod ab iiſdem caſibus Confeſſarii Regulares Monialium eas abſolvere non poſſint, licet ab Ordinarii juriſdictione exemptas, & ſibi ſubjectas. *Seſſ.* 14. *c.* 7. *de pœnit.*

Quoad Fratres Prædicatores, & Minores, Conſtitutiones adſunt Benedicti Undecimi, & Clementis Quinti in quibus iiſdem prohibetur abſolvere a caſibus Epiſcopo reſervatis, uti habetur *in cap.* 1. *de privilegiis inter extravag. commun., & in Clementina dudum* §. *Per hujuſmodi, ibique gloſſa in verbo conceſſa tit. de Sepulturis, & in Clementina Religioſi* §. *Quibus de privileg., & exceſſ. privileg.*

Concilium ipſum Tridentinum *ſeſſ.* 14. *cap.* 7. *de pœnitentia* poſtquam pluribus firmavit poteſtatem Ordinariorum in caſibus reſervandis, excepto mortis articulo, inquit, quod extra dictum articulum Sacerdotes nihil poſſunt in caſibus reſervatis, ſed quod debent pœnitentibus perſuadere, ut ad Superiores, & legitimos Judices pro beneficio abſolutionis accedant; Cumque Regulares ſub obtentu ſuorum privilegiorum, quorum confirmationem poſt Concilium Tridentinum obtinuerant, aſſererent ſe potiri facultate abſolvendi a caſibus Epiſcopo reſervatis, Sac. Congregatio Epiſcoporum, & Regularium, accedente Summi Pontificis Clementis Octavi auctoritate, anno 1601., & anno 1602. declaravit eoſdem dicta non potiri facultate, derogando omnibus Conſtitutionibus. & privilegiis, quæ in contrarium facere poſſent; Ethæc decreta fuerunt anno 1617. ab eadem Congregatione, annuente Paulo Papa V., confirmata, una cum declaratione, quod

quod ſicuti non poterant Regulares abſolvere a caſibus Epiſcopo reſervatis, ſic nec poſſent a Cenſuris Epiſcopo pariter reſervatis abſolvere, uti ſeriem horum Decretorum per extenſum referendo, proſequitur. *Donat. rer. Regul. to.2. tract.11. qu.17.*

In primo Decreto edito anno 1601. juxta ea, quæ in ſuperioribus dicta ſunt, mentio facta fuerat Regularium *per univerſam Italiam, & extra Urbem degentium*, excitataque proinde controverſia, an ſub dictis Decretis comprehenſi dici deberent Regulares *extra Italiam degentes*, eadem Congregatio Epiſcoporum, & Regularium *die* 17. *Nov.* 1628. annuente Summo Pontifice Urbano VIII., recenſita decreta innovavit, exprimendo Regulares *tam intra, quam extra Italiam degentes*, uti colligi poteſt ex decreto impreſſo apud *Pac. Jordan. lucubr. to.1. lib.3. tit.4. de Sacram. Pœnitent. n.10.* Cohærenter ad tot repetita decreta datæ fuerunt ab eadem Sac. Congregatio Epiſcopornm, & Regularium *die* 10. *Dec.* 1647. litteræ ad Archiepiſcopum Neapolitanum, poſt rem Summo Pontifici Innocentio X. relatam, uti habetur ex dictis litteris impreſſis apud *Lauret. de Franchis de controverſ. inter Epiſcopos, & Regulares n.*1461.; quodque notabilius eſt inter propoſitiones damnatas die 24. Septembris 1665. a Summo Pontifice Aleſſandro VII. hæc habetur -- *Mendicantes poſſunt abſolvere a Caſibus Epiſcopo reſervatis non obtenta ad id Epiſcoporum facultate* -- & concordat Conſtitutio Clementis X. *edita anno* 1670:, quæ eſt ſeptima inter illas hujus Pontificis §.6. & 7. *Bull. to.6.* ubi additur, quod habentes facultatem abſolvendi ab omnibus caſibus Sedi Apoſtolicæ reſervatis non ideo abſolvere poſſunt a caſibus, qui ſunt Epiſcopo reſervati, & relative ad hanc Conſtitutionem prodierunt reſolutiones hujus Sac. Congregationis *in Andrien.* 29. *Nov.*1710. *lib.*60. *Decretorum, & in eadem* 24. *Januarii* 1711. *lib.*61. *Decretorum*.

Tranſeundo ad Moniales, & earum Confeſſarios; ſi Moniales ſunt ſubjectæ Epiſcopo, nonnulli cenſent ipſas non eſſe ſub caſuum reſervatione comprehenſas, niſi fuerint ſpecialiter nominatæ *Ceſpedes de exempt. Regul. c.23. dub.*357. *n.*2., & 3. At alii magis communiter volunt Moniales Epiſcopo ſubjectas eſſe comprehenſas in caſibus, & Cenſuris, quas Ordinarius ſibi generaliter reſervavit, *Donat. in Praxi rer. Regul. to.4. tract.13. qu.34. Telizar. de Monialibus cap.10. ſect. prima ſubſect.2. ſub n.*49., *Clericat. dec.*41. *ſub n.*13. *de Pœnitentia*. Si Moniales vero ſunt exemptæ ab Ordinario; ſed immediate ſubjectæ Sedi Apoſtolicæ, tunc quia earum Monaſteria gubernanda ſunt ab Epiſcopis tanquam delegatis Sedis Apoſtolicæ *juxta ſeſſ.25. cap.9. de Regul.*, eædem utique remanebunt ſubjectæ caſibus ab Epiſcopo reſervatis, dictorumque caſuum abſolutio, vel ab Epiſcopo, vel a Confeſſario facultatem habente a reſervatis abſolvendi videtur, quod debeat obtinere, uti proſequitur *Clericat. dec.*42. *num. 6. de pœnitentia*. Quod ſi Moniales ſunt ab Ordinario exemptæ, & non immediatè ſubjectæ Sedi Apoſtolicæ, ſed Prælatis Regularibus, licet Confeſſarii Regulares quomodocumque exempti, tam Ordinarii, quam Extraordinarii excipere non poſſint confeſſiones Monialium ſuæ Religioni ſubjectarum, niſi prius fuerint ab Epiſcopo approbati *juxta Conſtit.*18. §.5. *Gregorii XV. Bull. to.*4. ſequens tamen quoad caſuum reſervatorum abſolutionem ſibi videtur diſtinctio locum poſſe vindicare; Aut agitur de caſibus reſervatis ab ipſis Superioribus Regularibus ad terminos decreti Clementis VIII. *poſt Conſt.*26. *inter illas Urbani VIII. Bull. to.*4.; Cumque ejus

ſi

sit absolvere, cujus est ligare, non possint Monialium Confessarii absolvere, nisi obtenta a Prælatis Regularibus facultate, uti late ostendunt *Lezana tom.5. ad Maremagnum Minorum num.113. & 114. Clericat. in allegata dec.42. sub num.6.de pœnitentia.* Aut agitur de casibus ab Episcopo reservatis, sed non in ordine ad easdem Moniales, cumque in præsenti sermo sit de Monialibus ipsis Regularibus subjectis, possunt eædem absolvi per suos Confessarios a casibus Episcopo modo prædicto reservatis, uti prosequitur *Pelizar. in Manual.Regul.tom.primo tract.6.cap.2. num.112.*; aut demum agitur de casibus ab Episcopo specialiter reservatis, quoad Moniales, & in materia spectante ad jurisdictionem delegatam sibi in Monasteriis Monialium licet exemptis competentem, vel in sequelam *sess.25.cap.5.de Regul., & Monial.*, vel in sequelam Bullæ allegatæ Grægorii XV., *quæ est decimæ octava Bull.tom.4.*, & in hac facti specie nequeunt Confessarii easdem absolvere, nisi habita ab Episcopo facultate, *Cespedes de exempt.Regul.cap.23. dub.357. num.4., Pelizar.de Monial.cap.10.sect.prima subsect.2.num.48., Clericat.decis.42. sub num.6. de pœnitentia, Donat. in praxi Rer.Regul. tom.4. tract.13. quæst.33. per totam.*

Hæc sunt, quæ ad hujus instantiæ, quæ proponitur, declarationem, & in qua nullus scribit, potui in obsequium Eminentissimorum Patrum colligere; Adeoque dignabuntur EE.VV. decernere.

I. *An Confessarii Regulares possint Sæculares extra mortis periculum absolvere a casibus Ordinario reservatis in casu &c.*

II. *An Confessarii Monialium exemptarum, & Prælatis Regularium subjectarum possint easdem etiam extra mortis periculum absolvere a casibus Episcopo reservatis in casu &c.*

III. *An supposito edicto supra recensito Confessarius Regularis extra mortis periculum absolvere possit Sæcularem complicem criminis carnalis externi mortaliter peccaminosi secum commissi, in casu &c.*

IV. *An supposito pariter eodem edicto Confessarius Regularis Monialium exemptarum absolvere possit Monialem complicem criminis carnalis externi mortaliter peccaminosi secum commissi in casu &c.*

Ad Primum negative. Ad secundum affirmative præterquam, quoad Casus, quos Episcopus sibi reservaverit in materia clare spectante ad Jurisdictionem delegatam. Ad Tertium negative. Ad Quartum affirmative, quatenus non sit violata Clausura.

TAURINEN. MATRIMONII. Anno 1695. Joseph Castagnerius Miles in Terra Demontii Taurinen. Diœcesis, dum Milites Pedemontani vulgo *Focilieri* in eadem permanebant, matrimonium per verba de præsenti contraxit cum Constantia Borella coram Patre Hieronymo ex familia Minorum Observantium Exercitus Cappellano. *Sess.24. c.1. de Ref. Matrim.*

Per annum circiter conjuges insimul cohabitarunt, sed cum Joseph Militaria subinde signa secutus, ab uxore diverterit, ad civitatem tandem rediit Taurini *anno* 1713., in qua cum Constantiam inveniisset, ipsam in jus vocavit in curia Archiepiscopali, prætendendo matrimonii nullitatem.

Joseph itaque formiter, prævisque interrogatoriis examinatus, confessus est se *anno* 1695. matrimonium cum Constantia contraxisse, & cum eadem ha-

bitasse per annum, sed matrimonium esse nullum utpote contractum coram Religioso Cappellano Exercitus, qui facultatem non habebat ex se matrimonio interessendi, quique licentiam a Parocho ad dictum effectum non reportaverat, & e contra Constantia excepit matrimonium fuisse quidem contractum coram Cappellano Exercitus, sed eum a suo Parocho Terræ Demontii facultatem obtinuisse.

Hæc in Curia Archiepiscopali Taurinensi fuerunt allegata *anno* 1713. Cumque a dicto tempore usque ad *annum* 1719., nullum amplius fuerit motum verbum de matrimonii nullitate, controversia *anno* 1719., coram Vicario Capitulari fuit iterum excitata, & ad sequentes probationes deventum est.

Ad effectum suadendi nullam interfuisse Parochi licentiam, fuerunt a Josepho productæ attestationes Vicarii primum, & Secretarii Mensæ Archidiaconalis, qui, pervolutis scripturis, deponit non reperiri facultatem datam a Parocho Terræ Demontii Patri Hieronymo, ut mairimonio, de quo nunc agitur, assisteret, Parochi insuper viventis ejusdem Terræ Demontii, qui recognitis libris Parochialibus, inquit, matrimonium non esse in illis adnotatum, Fratris demum Caroli Francisci Superioris Patrum Cappuccinorum, qui inquit se perlegisse scripturas sui Conventus, in cujus Ecclesia fuit celebratum matrimonium, nec non alias a Patre Hieronymo relictas, nec ex illis ullam resultare matrimonii mentionem.

Ex quibus infert Joseph de nullitate matrimonii non esse dubitandum, cum Cappellani Castrenses, circa facultatem Sedis Apostolicæ, aut Parochi, vel Ordinarii licentiam, matrimoniis nequeant intereesse, juxta Resolutiones hujus Sac. Congregationis impressas *apud Patrem Schiaram in addit. ad suam Thologiam Bellicam fol.* 139., *& fol.* 140.

Ut vero Constantia interventum licentiæ Parochi suaderet, plerosque Testes formiter examinari curavit, utpote bene conscia, Matrimonium posse ex Testibus probari, licet illud non fuerit a Parocho in libris Parochialibus descriptum, & Parochi licentiam per æquipollentes probationes, & per Testes posse demonstrari *juxta decis.* 301. *num.* 5. *par.* 11. *Recent.*, *& juxta decis.* 451., & 471. *coram Emerix Juniore*.

Hinc deveniendo ad Testes a Constantia productos, primus, qui est ejusdem Frater, deponit, se ab Antonio Patre, & ab aliis audivisse fuisse a Parocho datam Religioso licentiam assistendi Matrimonio. Secundus, qui est pariter ejusdem Frater, de eadem licentia præbet testimonium, addendo, quod a communi Genitore fuit Parocho oblata quædam portio casei, & butiri pro dicta licentia obtinenda. Tertius eandem refert cum memorata circumstantia concessionem licentiæ, & subdit se fuisse præsentem uni ex denuciationibus matrimonii, quæ facta fuit in Ecclesia. Quartus inquit, se propriis auribus primam audivisse denunciationem, & tunc in sua domo publice dictum fuisse, quod licentia fuerat Religioso a Parocho data. Quintus ait, se Matrimonio in Ecclesia contracto interfuisse, & aliquod temporis intervallum præteriisse ante accessum ad Ecclesiam, ex quo Pater Constantiæ Parochum adivit, ut ab eo licentiam impetraret; & Sextus qui erat Miles una cum Joseph, inquit se ipsum audivisse proprio ore narrantem, quod Matrimonium fuerat coram Cappellano Exercitus contractum, sed prævia Parochi licentia.

Præter sex Testes, de quibus huc usque sermo habitus est, alii quinque fuerunt sub variis interrogatoriis instante Constantia examinati. Primus autem refert, Patrem Hieronyimum aliis interfuisse Matrimoniis, asseerendo se ha-

habuisse a Paroco licentiam, Tertius ait, Parocum consueviſſe Religiosos admittere ad præstandam Matrimoniis assistentiam, quintus testatur se fuisse præsentem quando Cappellanus postulavit a Parocho facultatem intereſſendi alteri matrimonio, quod fuit contractum inter Jacobum Pro. num, & quandam mulierem exteram. Alii duo asserunt se credere non posse, ut Cappellanus voluerit sine debita Parochi licentia matrimonio intereſſe, & primus, secundus, tertius, & quartus, testimonium reddunt, publicatum fuisse matrimonium in Terra Demontii Statimae contractum fuit, & Parocum nullatenus reclamasse.

Et ex his simul junctis Constantia concludit non esse de licentia dubitandum.

Hæc sunt, que continentur in actis a Vicario Capitulari transmissis, quæ operæ prætium esse censui summatim exponere cum nullus sit, qui in Causa scribat, vir etenim, & mulier paupertate laborant, & mulier personaliter acceſſit ad Urbem pro obtinenda declaratione validitatis sui matrimonii.

Adeoque dignabuntur EE.VV. decernere.

An constet de validitate Matrimoni in.er Joseph, & Constantiam contracti in casu &c.

Non constare de nullitate Matrimonii.

SEquentes Causæ fuerunt propositæ, & non resolutæ in ultima Congregatione habita die prima Octobris 1720., cujus folium poterit ab EE.VV. benigne reassumi. *Sess. 25. de Regul. c. 5.*

PRÆNESTINA JURISDICTIONIS. *Sess. 25. de Regul. c. 5.*

An sit standum, vel recedendum a decisis in casu &c.

Dilata, & ad mentem.

ALBANEN.

An sit standum, vel recedendum a decisis in casu &c. *Sess. 24. c. 18. de Ref.*

Dilata, & ad mentem:

DUBIA CONCURSUUM.

I. *An in Concursibus, qui imposterum fient occasione vacationis Ecclesiarum Parochialium præcipiendum sit, ut eadem omnino quæsita omnibus Concurrentibus proponantur, & quod unusquisque ex concurrentibus intra congruum tempus assignandum, debeat in scriptis satisfacere quæsitis propositis, & an ulterius præcipiendum sit, ut unusquisque ex Concurrentibus sermonem scribat super Textu Evangelii omnibus Concurrentibus assignando.*

II. *An, & quantum tempus præfigendum sit illis, qui intendunt appellationem interponere, vel a mala relatione Examinatorum, vel ab irrationabili judicio Episcopi.*

III. *An ante conceſſinem novi examinis, Appellans a mala relatione Examinatorum, vel ab irrationabili judicio Episcopi, in eo quod attinet ad litteratu-*

ram, debeat in posterum docere de gravamine ex actis primi Concursus, in quo tam suæ, quam Concurrentium responsiones proprio charactere, una cum Concionibus conscriptæ inveniantur.

IV. *An ante appellationis admissionem, appellans ab irrationabili judicio Episcopi, non ex capite litteraturæ, sed aliarum qualitatum, teneatur docere de gravamine, aut ex actis primi Concursus, aut ex aliis documentis, saltem extrajudicialibus ab ipso exhibendis.*

Ad Primum affirmative per modum instructionis: Ad secundum esse præfigendum tempus decem dierum ad appellandum: Ad Tertium affirmative, & doceatur de gravamine, vel ex actibus originalibus Concursus, vel ex copia authentica collationata ad formam Juris. Ad Quartum affirmative.

Sess. 24. c. 18. de Reform.

NUCERINA PAROCHIALIS.

An sit concedendum novum examen, & quatenus negative? An aliunde constet de irrationabili judicio Episcopi in casu &c.

Dilata, & ad Mentem.

Sess. 24. de Ref. c. 8.

ORIOLEN. CANONICATUS POENITENTIARII.

An in futuris vacationibus Canonicatus Pœnitentiarii Ecclesiæ Cathedralis Oriolen. servanda sit Constitutio san.mem. Gragorii XV. emanat. nonis Novembris anni 1622. quoad Concursum, & electionem faciendam junctim ab Episcopo, & Capitulo, vel potius obstet concordia anni 1588. super alternativa inter Episcopum, & Capitulum confirmata in forma specifica de anno 1590. sub san.mem. Sisto V. per litteras Apostolicas in forma rationi congruit, expeditas sub san.mem. Gregorio XIII.

Ad primam dubii partem affirmative. Ad Secundam negative.

Sess 22. c. 1. de Reform.

ROMANA INDULTI. Eminentissimus Dominus Cardinalis Marescottus anno 1717. translationem fecit pensionis, quæ sibi fuerat in majori summa reservata, favore Galeatii Tursi pro quantitate scutorum 30. annuorum; Cumque subinde prædictus Galeatius fuerit a Sanctissimo Domino Nostro adscriptus inter Equitos levis armaturæ, & ulterius cogitaverit de contrahendo matrimonio, indultum anno 1718. obtinuit retinendi prædictam pensionem, etiamsi castra sequeretur, & non incederet in habitu, & tonsura, & matrimonium contraheret cum qualibet muliere etiam vidua.

In Indulto mox memorato non fuit facta mentio, quod Galeatius, tempore intermedio, hoc est a translatione pensionis ad ejusdem Indulti concessionem fuerat adscriptus inter Equites levis armaturæ; cumque Galeatius, uti vir probus, se abstinuerit ab exactione pensionis, & Sanctissimo Domino Nostro supplicaverit pro concessione Brevis declaratorii, & quatenus opus esset,

esset, pro gratia *perinde valere*, & a Sanctitate sua fuerint preces remissæ ad hanc Sacram Congregationem, fuerunt eædem alias perlectæ inter simplices restrictus, & emanavit responsum, *quod causa proponeretur in folio*.

Ad tramites hujus responsi, subscripta fuerunt dubia infra recensenda; Cumque tres sint dubiorum partes, an scilicet Officium Equitis levis armaturæ obstet retentioni pensionis Ecclesiasticæ, an in hypothesi, in qua obstet indultum jam obtentum, suffragetur Gelatio, & an denique in omnem durissimum casum esse valeat locus gratiæ *perinde valere*, de unaquaque parte opus est brevem habere sermonem.

Quoad primam itaque, contendit Galeatius, quod Officium Equitis levis armaturæ non obstet retentioni pensionis Ecclesiasticæ, quidquid enim sit, an regula generalis adstruens incompatibilitatem inter Militiam, & Clericatum, & si inter Militiam, & pensionem Ecclesiasticam, non obstante, quod Miles se in sævis non exercuerit, & licet non fuerit monitus, procedat in Militibus tantum Principum sæcularium, vel etiam se extendat ad Milites Summi Pontificis, qua in re negative respondet *Cardinalis de Luca de pensionibus disc.46.num.8.,& seqq.*, & affirmativam sustinet opinionem *Rocca disputationum Juris cap.191. num.25. & seqq.*, quam etiam amplexa est *Rota decis.69. decis.216.coram Card.Celso, & in earum confirmatoria prima Julii 1663. coram bon.mem.Albergato, & novissime in Perusina Pensionis 11. Maii 1716. per totam coram R.P.D. de Herrera*.

Aliud tamen subditur esse dicendum in terminis Equitum levis armaturæ, qui non sunt instituti ad pugnandum, sed ad simplicem custodiam Corporis Pontificii, quique idcirco in litteris patentalibus appellantur -- *Gentiluomini delle guardie di Nostro Signore*.

Exemplo deducto ab Officio Capitis Regionis Urbis Romæ, quod non est incompatibile cum Clericatu, nec cum pensionibus Ecclesiasticis, ex quo dictum Officium versatur circa custodiam Civitatis, nec est institutum ad bellandum, uti habetur *in decis.13.post Constantin.ad Statutum Urbis, & in cujus confirmatoria 12. Februarii 1694.§.finali cor.bon.mem.Pio*.

Absque eo quod quidquam referat, quod Sacra hæc Congregatio anno 1693. dispensationem consuluerit esse bon.mem. Jacobo Sorbolongo dandam, ut pensiones retinere posset cum Officio Vexilliferi equitum levis armaturæ Summi Pontificis, quo Sacræ Congregationis rescripto *Rota in allegata Perusina Pensionis cor.R.P.D. de Herrera*, usa est ad effectum suadendi incompatibilitatem Clericatus Beneficii, & pensionis cum quacumque Militia, etiamsi illa sit Militia Summi Pontificis, cum hæc responsio referatur ad petitionem Sorbolonghi, qui instantiam promovit pro dispensatione, & insistere noluit juris dispositioni.

Transeundo ad secundam partem, contendit Galeatius. quod indultum obtentum sibi suffragetur ad effectum retinendi pensionem; si etenim indultum obtentum respicit statum veræ, & propriæ Militiæ, necnon statum conjugalem, ex verosimili utique concedentis intentione comprehendere dicendum est casum, de quo nunc agitur, impropriæ videlicet Militiæ, & multo magis cum fuerit concessum paulo post obtentum Officium Equitis levis armaturæ, & in specie pro retinenda pensione ad sui favorem translata ab Emo Card. Marescotto.

Haud urgente, quod non fuit Summo Pontifici Indultum concedenti expositum, quod per adscriptionem inter Equites levis armaturæ pensio remanserat extincta, hinc inferendo, quod indultum suffragari non potest; quandoqui

doquidem ex adductis a Scribentibus pro Galeatio, tunc extinctio Pensionis adfuisse dici posset quando clarum esset, & extra quamcumque ambagem, quod status Equitis levis armaturæ esset incompatibilis cum Clericatu, & cum Beneficio, seu Pensione, secus autem, quoties, prout hic, casus ad minus est dubitabilis, & subjacet disputationibus; in hoc quippe rerum statu ad effectum inducendi Pensionis extinctionem, trina monitio fuisset necessaria, *juxta dec.* 279. *num.* 3. *& seqq. part.* 16. *recent.*, *& in Romana Pensionis* 8. *Junii* 1685. *coram bon. mem. Rondinino.*

Ultima supereſt pars, juxta quam Galeatius in omnem durissimum casum supplicat pro gratia *perinde valere*, tum qnia nullus adfuit dolus, quando Summo Pontifici preces exhibuit pro Indulto, & adscriptionis inter Equites levis armaturæ mentionem non fecit. Tum quia si Indultum Sorbolonghi restrictum ad statum conjugalem fuit ampliatum ad statum Vexilliferi inter Equites levis armaturæ, non obstante, quod ille plures terminos Pensionum exegisset, a fortiori videtur esse debere locum extensioni Indulti de quo nunc agitur, utpote comprehendenti non solum statum conjugalem, sed etiam statum veræ, & propriæ militiæ, & multo magis cum Galeatius terminos pensionum hactenus ob reverentiam non exegerit, nec eidem ulla lis fuerit mota a Beneficiato.

Hæc sunt in Causa, quocirca dignabuntur EE. VV. decarnere.

I. *An Officium Custodiæ Corporis Pontificis Equitum levis armaturæ obstet retentioni Pensionis, & quatenus affirmative.*

II. *An Indultum suffragetur Galeatio, vel potius sit locus sanatoriæ, seu gratiæ perinde valere in casu &c.*

Dilata.

Sess. 24. *c. de Ref.*

DERTHONEN. JURIUM PAROCHIALIUM. Proposita fuit hæc Causa in Congregatione habita *die* 19. *Novembris* 1718., nec ulla fuit capta resolutio. Fuit eadem reproposita in Congregatione habita *die* 3. *Decembris ejusdem anni*, & fuit resoluta; Cumque obtenta fuerit Collitigantibus nova Audientia, & præter sexdecim dubia alias disputata, aliud fuerit superadditum.

Dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An, & in qua parte sit standum, vel recedendum a decisis die* 3. *Decembris* 1718.

II. *An jus benedicendi Puerperas spectet privative ad Archipresbyterum, & Capitulum in casu &c.*

Dilata.

Die

Die Sabbathi 7. Decembris 1720.

SEquentes Cauſæ remanſerunt indeciſæ in poſtrema Congregatione habita die 16. Novembris ; quo circa dignabuntur EE. VV. reaſſumere folium dictæ Congregationis , & ſequentibus dubiis reſpondere .

ROMAOA INDULTI .

I. *An Officium cuſtodiæ corporis Pontificis Equitum levis armaturæ obſtet retentioni Penſionis . & quatenus affirmative .* *Seſſ. 22. c. 1. de Ref.*

II. *An Indultum ſuffragetur Galeatio , vel potius ſit locus ſanatoriæ , ſeu gratiæ perinde valere in caſu &c.*

Ad Primum affirmative , ad Secundum negative .

DERTHONEN JURIUM PAROCHIALIUM .

I. *An & in qua parte ſit ſtandum , vel recedendum a deciſis die 3. Decembris 1718.* *Seſſ. 24. c. 2. de Ref.*

II. *An jus benedicendi Puerperas ſpectet privative ad Archipresbyterum , & Capitulum in caſu &c.*

Standum eſſe in deciſis quoad primum 2. 3. 4. 5. 6. 8. 11. 13. 14. item quoad ſeptimum in deciſis quoad primam partem : & quoad ſecundam eſſe in libertate Puerperarum accedere ad quacumque Eccleſiam ſibi beneviſam ; quoad nonum Dilata , & Teſtes examinentur formiter ; quoad decimum in deciſis , id-eſt præcedentiam deberi potius Archipresbytero , quam Capitulo ; quoad decimum ſecundum ſervandam eſſe concordiam anni 1555. , & quoad decimumquintum examinentur Teſtes formiter , & interim ſervetur ſententia anni 1649. , & ad decimum ſextum in deciſis etiam quoad Cappellanos , & inſervientes dummodo ſepult. Canonicorum ſit eis communis , vel habeant ſepulturam pro ſe ipſis .

ULYS.

Sess. 22. c. 8. de Ref.

ULYSSIPONEN. OCCIDENTALIS CONFRATERNITATIS. In Ecclesia Patrum Dominicanorum Civitatis Ulyssiponen. Occidentalis licet ab antiquo tempore erecta reperiretur Confraternitas Santissimi Rosarii, circa annum nihilominus 1715. erecta fuit in Ecclesia S. Mariæ Conceptionis sita in via nova nuncupata-*Dos ferros*-ejusdem Civitatis Ulyssiponen. Occidentalis, alia Confraternitas Sanctissimi Rosarii, obtenta facultate a piæ, & semper recolendæ memoriæ Patre Antonino Chlochæ Ordinis Magistro; Cumque Rector Ecclesiæ Beatæ Mariæ Conceptionis de erectionis validitate dubitaverit, & Sanctissimo Domino Nostro supplicaverit pro revalidatione, *supplicat humillime Sanctitati Vestræ*, verba sunt supplicis libelli, *quatenus prædictam Confraternitatem revalidare dignetur, eique indulgentiarum fruitionem de speciali gratia impertiri dignetur*, istantiæ examen fuit ad hanc Sac. Congreg. remissum, datisque pro informatione litteris ad Patriarcham, ejusque habita informatione, cum instantia fuisset proposita *in Congregatione habita die* 14. *Februarii* 1719. rescriptum fuit, quod *audiretur Confraternitas antiqua*.

Contendit autem Confraternitas erecta in Ecclesia Parochiali Sanctissimæ Conceptionis esse debere locum revalidationi, primo quia agitur de Confraternitate jam erecta, magna cum pompa, & magna cum solemnitate, itaut non sine scandalo proferri posset decretum de ejus abolitione. Secundo quia si quid obstare potest revalidationi nihil aliud est, quam Constitutio Clementis Octavi 115. §. 2. *Bull. tom.* 3. in qua demandatur, quod una tantum Confraternitas, seu Congregatio ejusdem Instituti in unaquaque Civitate erigatur; Constitutionem hanc autem asseritur non obstare cum in eadem Civitate Ulyssiponensi plures adsint Confraternitates ejusdem Instituti, & cum Civitas sit ampliissima, & magno populi numero referta, quibus concurrentibus circumstantiis, non obstante bulla Clementina, dicitur esse posse in una, & eadem Civitate duas ejusdem Instituti Confraternitates; juxta tradita per *Card. de Luca de Præeminentiis discurs.* 10. *num.* 12. Tertio quia, gratia revalidationis in consimilibus terminis jam admissa fuit ab hac Sac. Congr. *in Valentina Societatis Rosarii* 2. *Augusti* 1687. uti habetur apud *Monacell. in formul. tom.* 4. *pag.* 5. *num.* 2.

Excipit e contra Confraternitas Sanctissimi Rosarii erecta in Ecclesia Patrum Dominicanorum, non esse locum revalidationi etiam per viam gratiæ, cum hæc revalidatio sibi sit præjudicialis, & suum jus sit undequaque clarum, utpote fundatum in allegata Constitutione 115. Clementis Octavi, in cujus sequelam, quando in una Civitate erecta est unius Instituti Confraternitas, alia ejusdem Instituti erigi non potest, uti late ad ornatum dictæ Constitutionis firmant *Capyc. Lat. decis.* 169. *a n.* 43. *Lezana in consil. impress. tom.* 2. *Oper. moral. verbo Confraternitatis n.* 28. *usque ad fin.*, *Marant. respons.* 3, *per totum tom.* 1., & cohœrenter ad hæc, cum exorta fuisset *in quadam causa Neapolitana* controversia inter Confraternitatem Sanctissimi Rosarii erectam in Ecclesia Patrum Conventualium S. Francisci Casalis Portici, & aliam Confraternitatem ejusdem Sanctissimi Rosarii erectam in Ecclesia Parochiali, re delata ad hanc Sacram Congregationem eadem *die* 13. *Februarii* 1682. distulit resolutionem, ut videret, an Confraternitas noviter erecta in Ecclesia Patrum Conventualium naturam, & indolem haberet veræ Confraternitatis, vel potius dicenda esset cœtus piorum virorum, & piarum Mulierum insimul convenientium ad recitandum Rosarium, compertoque, quod fuerat erecta anno 1686, accedentibus litteris patentalibus

Patris

Patris Generalis Ordinis Prædicatorum, non obstante, quod alia Confraternitas in Ecclesia Parochiali jam erecta reperiretur usque de anno 1628., reproposita Causa *die* 17. *Julii* 1683. responsum fuit, posteriorem erectionem factam in Ecclesia Minorum Conventualium non sustineri.

Neque, his positis, Confraternitas erecta in Ecclesia Patrum Dominicanorum putat obesse posse ea, quæ in contrarium ab alia Confraternitate afferuntur; In eo enim, quod attinet ad scandalum dicitur, vel illud non adesse, vel esse contemnendum, tum quia posterioris destructio Confraternitatis a Summi Pontificis clara, & aperta Constitutione descend t, tum quia nemo est, qui non videat, non a piæ memoriæ Patre Generali, nec ab Ordine Domenicano, sed a simplici Religioso ejusdem Ordinis insubsistentem processisse erectionem novæ Confraternitatis; ad eum etenim, uti deputatum ad exequendas litteras Patris Generalis inspicere, & examinare pertinebat, an in nova erectione, quæ fieri debebat, servatis servandis, concurrerent, nec ne conditiones a Bulla Clementina præscriptæ: In eoque, quod spectat ad magnitudinem Civitatis Ulyssiponen., subditur, Bullam Clementis Octavi non distinguere inter magnas, & parvas Civitates, quinimmo magnas expresse comprehendere, cum Romam ipsam comprehendat; Absque eo quod quidquam faciat, vel assertum Cardinalis de Luca loco citato, vel consuetudo Civitatis Ulyssiponen. in qua erectæ dicuntur plures Confraternitates ejusdem Instituti, quandoquidem in casu, in quo scripsit Cardinalis de Luca, Sacrorum Rituum Congregatio nihil aliud respondit, nisi quod Confraternitas Sanctissimi Rosarii non erat erigenda Auctoritate Ordinaria, sed auctoritate Patris Generalis Ordinis Prædicatorum, quæ res nihil habet commune cum re, de qua nunc agitur, & quatenus existentia plurium Confraternitatum ejusdem Instituti in eadem Civitate Ulyssiponensi, in facto sit verificata, in Jure sustinetur eam non obesse, tum ob contrarietatem Bullæ Clementinæ, tum quia non constat, an memoratæ Confraternitates, habeant veram naturam, & indolem Confraternitatum, & an fuerint erectæ ante, vel post dictam Constitionem.

Supereſt resolutio *in Causa Valentina Societatis SS. Rosarii* 2. *Aug.* 1687. in qua Sac. Congregatio censuit posteriorem Confraternitatem esse tolerandam, & quoad Indulgentias agendum esse cum Sanctissimo, dicitur enim eam non esse applicabilem, primo quia agebatur de duabus Confraternitatibus erectis in binis Ecclesiis Patrum Dominicanorum, quæ distabant inter se bis mille tercentum, & quatuor passibus, uti colligitur ex folio Congregationis, quando hic, & nunc non agitur de binis Confraternitatibus erectis in binis Ecclesiis Patrum Dominicanorum, & una Ecclesia distat ab alia passibus mille octocentum sexaginta, & uno; secundo quia in Causa Valentina secunda Confraternitas ab antiquiori tempore fuerat erecta; erecta siquidem fuerat anno 1619. quando Confraternitas, de qua nunc agitur fuit erecta anno 1715., & instantia pro abolitione in Causa Valentina fuit, proposita anno 1697., & oppositio contra revalidationem Confraternitatis, de qua nunc agitur, fuit proposita anno 1719., & tertio tandem quia in Causa Valentina Procurator Generalis Ordinis preces obtulit pro validatione secundæ Confraternitatis, quæ circumstantia in casu non concurrit.

His stantibus, dignabuntur EE. VV, decernere.

An sit locus gratiæ super revalidatione Confraternitatis SS. Rosarii factæ

in Ecclesia Parochiali S. Mariæ Conceptionis, unacum concessione Indulgentiarum in casu &c.

Pro Gratia revalidationis, juxta modum, & quoad Indulgentias agendum esse cum Sanctissimo.

Sess. 23. c. 18. de Ref.

CREMONEN. ERECTIONIS COLLEGIATÆ. Factum hujus causæ fuit integre expositum in folio Congregationis habitæ die 8. Julii 1719., quod poterit ab EE. VV. benigne reassumi. Porro tunc disputato dubio: *An, & quomodo Oratoris precibus esset annuendum in casu &c.* precibus videlicet Marchionis Josephi Antonii Vidoni instantis pro erectione Collegiatæ in executionem ultimæ voluntatis Marchionis Cæsaris Vidoni, responsum fuit: *pro gratia erectionis Collegiatæ juxta modum*, & modus fuit, quod transmitteretur planeta Ædificii faciendi, unacum relatione Peritorum in ordine ad expensam, & quod etiam transmitteretur nota expensarum factarum pro comparandis cæmentis, & in emptione domus facta a Cæsare juniore de Vidonis, & tandem, quod fructus percepti ex redditibus Portus Piceleonis post compositiones initas cum Rev. Fabrica deponerentur, & implicarentur pro augmento numeri Canonicorum.

Pius Testator inter cætera, quæ demandaverat in erectione suæ Collegiatæ, demandaverat, quod prope Ecclesiam construerentur Domus Canonicales in quibus Canonici possent habitare. At animadverso a Marchione Josepho Antonio, quod harum domuum constructio inutilis erat futura, ex quo novi Canonici probabiliter futuri erant Cives Oppidi S. Joannis de Cruce: quippe idcirco adigi nunquam potuissent ad proprias domos deferendas, novus ad hanc Sac. Congregationem recursus habitus est pro facultate construendi loco dictarum Domorum Canonicalium a Testatore ordinatarum, construendi inquam prope Ecclesiam magnum cubiculum, in quod Canonici tempore hyberno se recipere possent, unacum quadam alia mansione, in qua se induere, & spoliare valerent, sub obtentu potissimum, quod ea major pecuniæ summa, quæ esset eroganda si Domus Canonicales ædificarentur, & non ædificaretur cubiculum, unacum mansione supra memorata, implicari posset vel in augendo numero Canonicorum, vel in augendis eorundem redditibus *die* 18. *Nov.* anni 1719. rescriptum fuit *pro facultate*, & in litteris datis ad Episcopum Cremonensem, fuit ei demandatum, ut ultra cætera documenta, quæ transmittere debebat, transmitteret etiam notulam pecuniæ retrahendæ ex omissione fabricæ Domuum Canonicalium, ut videlicet statui posset, an in unam, vel in aliam causam pecunia esset eroganda, hoc est, vel in augmentum Canonicatuum, vel in augmentum reddituum Canonicalium.

Supervenerunt responsiones Episcopi Cremonensis, unacum documentis ab ipso expetitis; Transmissa etenim fuit primo loco planeta a Peritis confecta; in qua designatur locus pro ædificando cubiculo, in quo Canonici stare debent, unacum mansione, in qua se spoliare, & induere pariter debent. Transmissa secundo loco fuit nota expensarum factarum pro parandis cæmentis juxta relationem publici Periti, alias exhibitam huic Sac. Con-

Congregationi, & hæc expensa ascendit ad sc.1158., & ob.51., sed cum cæmenta partim fuerint ob temporum, & bellorum injuriam dispersa, & partim fuerint in proprios usus a Marchione Josepho Antonio conversa, idem Marchio non solum se offert promptum, & paratum ad restitutionem eorum, quibus usus est, sed etiam ad pretium aliorum, quæ fortuito, ex causa videlicet temporis, & bellorum dispersa remanserunt, ut scilicet eo facilius opus pium perfici possit. Transmissa fuit tertio loco nota valoris domus emptæ desumpti ex instrumento originali emptionis; pretiumque hujus domus est in sc.266., & hanc domum Marchio Joseph Antonius offert pro se retinere, ejusque valorem persolvere, si ita placeat huic Sac. Congregationi, vel eam etiam libenter dare in computum ejus, quod ipse tenetur persolvere, ut infra exponetur. Transmissa fuit quarto loco nota redditui Portus Piceleonis perceptorum post compositiones initas cum Rev. Fabrica, & eorum summa ascendit ad sc.1236. & ob.63. quæ juxta mandatum hujus Sac. Congregationis jam fuit deposita, uti desumitur ex publico instrumento. Transmissa fuit quinto loco nota expensæ faciendæ pro cubiculo magno, & alia mansione, & hæc juxta relationem Peritorum ascendit ad sc.788., & ob.66. itaut pecunia, cui parcitur ex omissione fabricæ Domorum Canonicalium, sit in sc.3293. & ob.73.

Hæc sunt, quæ fuerunt ab Episcopo Cremonensi in obsequium mandatorum hujus Sacræ Congregationis transmissa, & post hæc transitum faciendo ad integram pecuniarum summam, quæ extat, & quæ est eroganda in erectionem Collegiatæ, necnon ad expensas pro dicta erectione necessarias, ut deinde statui valeat, an augendus sit Canonicorum numerus, vel potius augeri debeant eorum redditus, binæ sunt partitæ dictam pecuniarum summam constituentes, altera est scutorum 1236., & obulorum 63. ex redditibus Portus Piceleonis, uti supra dictum est, altera est scutor.5000. in quibus Marchio Joseph Antonius se debitorem constituit in compositionibus initis cum Reverenda Fabrica, in qua tamen partita comprehenditur Domus empta pretio scutor.266. quatenus ea sit retinenda pro Collegiata; Et in eo, quod attinet ad expensas, & ad id, quod superesse potest, de quo disceptatur, an sit erogandum in augmentum numeri, vel in augmentum redditui Canonicorum, ultra recensitam summam scutorum 788., & obulorum 66. necessariam pro cubiculo, & mansione, comparanda sunt Sacra Suppellectilia, expediendæ sunt Bullæ Apostolicæ, & solvenda sunt honoraria, & mercedes illis, qui pio Operi promovendo suas operas locarunt, suosque labores impenderunt, hisque omnibus detractis, concluditur, supereſſe scuta 3500. circiter quæ investita in tot effectibus, seu terrenis in Provincia Cremonensi reperiendis, sufficere dicuntur pro fundo dotali aliorum duorum Canonicatuum ultra quatuor Canonicatus a Testatore statutos, comprehenso Præposito, seu Archipresbytero, quibus Canonicis ducatonos 45. assignavit, & Præposito ducatonos 59., juxta ea, quæ referuntur in folio Congregationis habitæ die 8. Julii 1719.

Addit Episcopus in sua informatione sibi consultius videri, quod pecuniæ retrahendæ ex omissione fabricæ Domuum Canonicalium implicentur in augmentum numeri Canonicorum, & signanter, quia S. Carolus Borromæus, cui tanquam Archiepiscopo Mediolanensi subjecta erat Diœcesis Cremonensis nonnullas in illa suppressit Collegiatas, illas videlicet locorum Ripaltæ, & Suspirii, eo quia numerus Canonicorum non erat sufficiens pro Sacris

functionibus, & Canonici in parvis Oppidulis degentes vitam ducebant in ludis, & venationibus.

His ſtantibus, onus erit EE. VV. decernere.

An, & quomodo ſit providendum in caſu &c.

Augendum eſſe numerum Canonicorum ad ratam reddituum, & onera Miſſarum eſſe repartienda inter antiquos, & novos Canonicos.

Seſſ. 25. c. 19. de Regul. & Monial.

NEOCASTREN. RESTITUTIONIS IN INTEGRUM. Propoſita fuit hæc Cauſa in Congregatione habita *die* 7. *Maii* 1718., cujus folium poterit ab EE. VV. reaſſumi, & tunc reſponſum fuit *dilata, & coadiuventur probationes, & interim Epiſcopus procedat ad formam Concilii contra Parentes*. Fuit eadem deinde repropoſita in Congregatione habita *die* 24. *Febr. hujus anni* 1720. nec ulla fuit capta reſolutio, ſed reſcriptum fuit *ad mentem*, & mens fuit, quod *moderno Epiſcopo Neocaſtren. ſcriberetur pro ſecreta informatione*, licet enim in hac Cauſa bini fuerint confecti proceſſus, nullus tamen a loci Epiſcopo confectus eſt. Primus enim a Vicario Capitulari, & alter ab Epiſcopo Cathacenſi tanquam Delegato fuit compilatus. Supervenerunt reſponſiones moderni Epiſcopi Neocaſtren., quarum tenor in folio manuſcripto annexo EE. VV. notificatur, ut omnibus mature de more perpenſis ſequenti dubio reſpondeatur.

An ſit locus reſtitutioni in integrum in caſu &c.

Negative, & quoad abſolutionem a Cenſuris ad D. Secretarium cum Sanctiſſimo.

Seſſ. 24. c. 18. de Reſor.

TARANTINA ARCHIPRESBYTERATUS. Occaſione vacationis Archipresbyteratus Collegiatæ Terræ Martinæ, qui habet annexam curam Animarum, & cujus tanquam primæ Dignitatis Collatio pertinet ad Datariam, inductus fuit de more concurſus ab Ordinario, ad effectum, eum, ut moris eſt, tranſmittendi ad eandem Datariam.

Januarius Ratticus ſe concurſui obtulit, ſed non fuit ab Ordinario ad concurrendum admiſſus, idemque ad Sedem Apoſtolicam appellavit, & ejus appellatio præſentata dicitur re integra, & antequam fieret concurſus; cumque in concurſu ſubinde facto fuerit approbatus Iſidorus Chirullus cum ſolita atteſtatione de magis digno, appoſitum fuit in Dataria, ne ei fieret collatio Archipresbyteratus, *nihil tranſeat*, ſuſpenſaque, & retardata Signatura ſupplicationis, Cauſa ab Eminentiſſimo Pro-Datario fuit ad hanc Sac. Congregationem remiſſa.

Contendit Ratticus, nullum fuiſſe concurſum, & ſe idcirco eſſe admittendum ad concurrendum, cum habeat omnes qualitates latius in ſua Scriptura, & Summario enumeratas pro obtinendo Archipresbyteratu, & cum nullatenus ſubſiſtat aſſerta diffamatio concubinatus cum quadam fœmina, itaut fuerit ipſe injuſte a concurſu repulſus.

Jura

Jura hinc inde circumferuntur ; Unde onus erit EE. VV. decernere .

I. *An conſtet de nullitate concurſus* , & quatenus affirmative .

II. *An Ratticus ſit ad concurſum admittendus* .

Ad Primum negative , & amplius .

Ad ſecundum ſatis proviſum in primo .

GERUNDEN. EXPENSARUM . Inter Beneficiatos Cathedralis Eccleſiæ Gerunden. nonnulli reperiuntur Beneficiati graduati , Laurea videlicet Doctorali inſigniti , quique utuntur veſte nobiliori , & alii reperiuntur non graduati . *Seſs.4.c.12. de Refor.*

Inter Beneficiatos graduatos , & non graduatos exorta eſt controverſia ſuper delatione Vexilli , & aſtarum Baldachini , occaſione aſſociationis Sanctiſſimi Viatici ad Infirmos , contendentibus graduatis id ad ſe ſpectare , & ſuſtinentibus non graduatis id ad eos non pertinere .

Poſt judicia in partibus agitata, Cauſa delata fuit ad Sacrorum Rituum Congregationem , quæ *die* 11. *Dec.* 1718. reſcripſit *dilata* , *& examinentur Teſtes formiter* , *& interim ſervetur ſententia Epiſcopi* , in qua declaratum fuit Beneficiatis graduatis competere præcedentiam privative ad cæteros Beneficiatos non graduatos , & in ea eſſe manutendos .

Cum autem Beneficiati graduati deprehenderint non graduatos extraxiſſe ex maſſa communi expenſas hucuſque factas pro lite ſuſtinenda , & ulterius ex eadem maſſa extrahere velle alias expenſas in poſterum pro eadem Cauſa faciendas , idque minime juſtum eſſe reputaverint , ex quo non agitur de lite contra tertium , vel pro intereſſe Communitatis , ſed de lite inter ipſos , unum , idemque corpus conſtituentes , examen hujus inſtantiæ remitti obtinuerunt ad hanc S. Congregationem , in cujus remiſſionis ſequelam onus erit EE. VV. decernere .

I. *An liceat Beneficiatis non graduatis pro expenſis litis, de qua agitur , extrahere pecunias ex maſſa communi* .

II. *An indem liceat Beneficiatis graduatis , itaut valeant ex eadem maſſa communi extrahere non ſolum expenſas faciendas , ſed etiam factas occaſione prædictæ litis , & quatenus affirmative quoad utroſque* .

III. *An Beneficiati non graduati teneantur reintegrare maſſam de pecuniis extractis in caſu &c.*

Non propoſita cum ſequentibus .

THEATINA PRÆEMINENTIARUM , SEU PRÆSTATIONIS OBEDIENTIÆ . Fuit pluries propoſita hæc Cauſa , & ſignanter in Congregatione habita *die* 30. *Jan.* 1717. & tandem fuit reſoluta in Congregatione habita *die* 10. *Aprilis eiuſdem anni* . Exortiſque deinde novis controverſiis , tum circa novam audientiam , tum circa dubia , quæ erant diſputanda , juſſerunt EE. PP. in Congregatione habita *die* 8. *Junii* 1720. quod diſputarentur dubia mox referenda , pro quorum idcirco reſolutione humillime exorantur . *Seſs.24. de Ref. c.3.*

I. *An in primo ſolenni ingreſſu teneatur Archiepiſcopus accedere ad Eccleſiam*

ſiam Majorem, vel ad Eccleſiam ſibi beneviſam ad recipiendam obedientiam ab univerſo Clero Terræ Vaſti.

II. *An in reliquis viſitationibus, in quibus vult exigere obedientiam ab Univerſo Clero teneatur eam recipere in Eccleſia Majori, vel alia ſibi beneviſa ejuſdem loci, vel quatenus in uno, vel in utroque ex dictis caſibus teneatur accedere ad Eccleſiam Majorem.*

III. *An Eccleſia S. Mariæ Majoris, vel altera S. Petri ſit Major.*

Seſſ. 23. c. 1. de Ref.

MONTIS FALISCI. Ad notitiam devenit Joſephi Philippi Virgulti quodam Teſtamentum conditum anno 1582. a Dominico quond. Gentilis; cumque in eodem Teſtamento nonnulla legata pia contineantur, pro ſuæ conſcientiæ ſecuritate prædictus Joſeph Philippus tenorem exhibet teſtamenti EE. VV. in Summario Scripturæ circumferendi, & ipſarum oraculum expoſcit ſuper reſolutione ſequentium dubiorum.

I. *An onus Anniverſarii, & Miſſarum annualium ſit perpetuum, vel potius temporale ad vitam hæredum Teſtamentariorum.*

II. *Quæ quantitas Miſſarum intelligatur ſub nomine Anniverſarii, & Miſſarum annualium.*

III. *An ſub nomine Anniverſarii, & Miſſarum annualium intelligatur unum, & idem onus, ſeu potius ſint onera diverſa, & diſtincta.*

IV. *An pœna injuncta in caſu contraventionis ſit temporalis reſtricta ad primos hæredes, vel potius perpetua, repetita in aliis ſucceſſive hæredibus.*

V. *An Orator teneatur inſolidum, vel pro ſua virili tantum, & quid pro aliis bonis per ipſum poſſeſſis, & emptis ab aliis Cohæredibus.*

Mercatores, & Scholarum Discipuli interesse possent, *pag.*18., & *p.*164. §. *Putant in princ.*

Missam qui celebrat, licet a Divinis fuerit suspensus, irregularitatem incurrit, *p.*106. §. *Factum.*

Missa celebranda est, sed non applicanda, si Cappellania fundata fuerit cum onere celebrationis Missæ quotidianæ pro *satisfactione, & voto Monialium, pag.*164. §. *Putant.*

Missam celebrate interdicit Presbyter habens tremulas manus propter periculum subversionis sanguinis *pag.*64. §. *De Justitia.*

Missæ celebratio cum alterius Sacerdotis assistentia, an permitti queat Sacerdoti tremulas manus habenti, *pag.*64. §. *Pro negativa, & seq.*

Missæ Sacrificium non esse pro Testatore applicandum, excepta feria secunda non impedita, censuit Sacra Congregatio in casu, quo Cappellania erecta fuerat cum obligatione celebrandi quotidie hora determinata pro commoditate nonnullarum Monialium, & applicandi qualibet Feria secunda non impedita Missam Mortuorum pro Anima Testatoris, *pag.*18. §. *Cohærenter circa finem, & pag.*164. §. *Putant circa fin.*

Missæ Sacrificium, quando ex verbis, aut mente Testatoris non colligitur, quod ipse reliquerit libertatem Sacrificii, debet pro illius anima applicari, *pag.*17. §. *Ex concordant, & pag.*124. §. *Pro applicatione.*

Missæ celebratio in Navibus Hyspanorum, & in Triremibus Classis Pontificiæ concessa fuit sub hac clausula -- *Dummodo celebratio Missæ eo dumtaxat tempore, quo Mare tranquillum, & Cœlum serenum reperiatur, & cum assistentia alterius Sacerdotis, seu Diaconi fiat, itaut periculum effusionis sanguinis in dicta celebratione minime adsit, pag.*64., & 65. §. *Additur.*

Missarum reductio non solet fieri, si alia onera possunt reduci, itaut ea postremum locum obtineat, *pag.*106. §. *Potissimum.*

Missarum reductio locum sibi vindicat etiam in Missis per contractum acceptatis, quando tractu temporis contractus reducitur ad iniquitatem, & ad læsionem, *pag.*138. §. *Facit.*

Missarum celebrandarum suspensio an, & quando concedatur, si Missæ plures fuerint anticipate celebratæ, *pag.*195. §. *In Congregatione.*

Missarum, quæ ultra debitum numerum celebratæ sunt, an, & quando admittatur, vel denegetur compensatio cum Missis deinceps celebrandis, *pag.*194. §. *In Congregatione habita die* 2. *& seq.*

Missarum Legatum pium relictum cum verbis in perpetuum, non restringitur ad centum annos, sed ad quodcumque tempus extenditur, *p.*139. §. *Pro oneris.*

Missarum Manualium eleemosynæ capaces sunt Regulares, qui Bona in communi possidere prohibentur, *p.*223. §. *Procedentibus.*

Missarum eleemosynam an petere possit is, qui eas celebravit, putans, se ad earum celebrationem teneri, examinatur, *pag.*57. §. *Hæc & alia.*

Missarum eleemosynæ ad augumentum non teneri Hæredem, rescriptum fuit, *pag.*38. §. *Prætendente.*

Missarum subrogationem loco Anniversariorum per Moniales celebrandorum cum cantu, addito aliquali earum numero ex motivo magni incommodi, quod Moniales subire tenebantur in adimplemento dictorum Anniversariorum indulsit Sacra Congregatio, *p.*324. §. *Profaciliori in princ.*

Missarum itidem celebratio loco 154. Anniversariorum annuatim celebrandorum indultum fuit Capitulo Cathedralis Bracharensis ex motivo, quod Annivetsaria erat Canonicis nimis onerosa, *pag.*324. §. *Pro faciliori in fin.*

Missas celebrati facere possunt Hæredes per alios Sacerdotes sibi benevisos, & remanent in libertate dandi, aut non dandi Fratribus annuos reditus, istis relictis sub onere celebrationis Missarum, *pag.*224. §. *Firma in princ.*

Missas tres de Mortuis, & non alias applicandas esse pro testatoris anima, censuit Sacra Congregatio in casu, quo idem Testator demandaverat, ut Cappellanus pro tempore Missam celebraret omnibus diebus hebdomadæ, præter unum, cum hoc quod tres Missæ qualibet hebdomada celebrarentur de Mortuis pro Anima Fundatoris, *pag.*17. §. *Cohærenter.*

Moniales an, & quomodo è Monasterio educi possint, & in alia Monasteria collocari, si ruinam minetur Monasterium, vide deducta, *pag.*333. §.

Moniales, si Episcopo sint subjectæ, comprehenduntur in Calibus, & Censuris, quas Ordinarius sibi generaliter reservavit, *pag.*392. §. *Transeundo.*

Montis Pietatis Administratoribus solet Sac. Congregatio impertiri licentiam accipiendi pecunias ad rationem interusurii trium pro centenario, & exigendi a Pignorantibus ad rationem quinque pro centenario sub clausulis tamen, quod interusurium non exigatur, nisi ad rationem quinque, quodque intra certum tempus fiat restitutio summæ ad usuram acceptæ, *pag.*28. §. *Pauperum.*

Montis Pietatis Administratores exigunt a Pignorantibus ad rationem quinque pro centenario; duo enim sunt pro Ministrorum salariis, & reliqua tria exigunt pro emendatione damni emergentis, cui Mons est subjectus summam recipiendo ad rationem trium pro centenario, *p.*29. §. *Absque eo quod.*

Montes Pietatis possunt aliquid moderatum ultra sortem exigere pro salariis, aliisque necessariis impensis, *p.*20. §. *Concessioni.*

N

NEophitus, si fuerit dispensatus quoad Ordines, videtur non indigere dispensatione quoad consequenda Beneficia *p.97. §. Quoad in fin.*

Neophitatus, ad effectum inducendi irregularitatem, sibi vindicat locum in eo, qui fuit in adulta ætate baptizatus, & in Baptismate novus est, *pag.97. §. Præterquamquod.*

Non vero applicatur iis, qui in infantili ætate constituti Baptismum, neque iis, qui in adulta quidē ætate Baptismum receperunt, sed post aliquod temporis intervallum, & experimentum, ab Ordinario idonei ad Sacros Ordines suscipiendos reputantur, *ib.*

Nominatio Concionatoris potest ad unum spectare, & Communitati incumbere onus eleemosynam solvendi, si concurrat immemorabilis consuetudo, *pag.285. §. Communitas.*

Nominationes ad Canonicatus in futurum vacaturos contendunt quidam Episcopi a se in primo ingressu fieri posse, sed ejusmodi nominationes habent naturam gratiarum expectativarum, *pag.173. §. Excipiunt in fin.*

Novitia, si careat dote, potest a Monialibus ejici, ac ad Professionem non admitti, licet eam Episcopus nominaverit sub obtentu, quod ipse in primo ingressu possit Novitiam sine dote ad Professionem emittendam nominare., *p. 72. §. Excipiunt.*

Novitius reticens impedimentum occultum potest e Religione post emissam Professionē expelli, sed servata forma S. Concilii Tridentini *cap.19. Sess.25. de Ref., p.300. §. In una.*

Novitiorū in admissione non videtur æquum, quod Papa suppleat Consensum Superioris, *pag.464. §. Adversus.*

O

ORdinandus nullus est, qui illi Ecclesiæ, aut Pio Loco, pro cujus necessitate, aut utilitate assumitur, non adscribatur, *pag.90. §. Adversus.*

Ordinandi proprius Episcopus dicitur etiam ille, ex cujus Diœcesi Ordinandus trahit originem, *p.365. §. In nihilum in fin.*

Ordinans aliquem sine sufficienti titulo tenetur alimenta subministrare, donec ille Ecclesiasticum Beneficium assequatur, *p.215. §. Sanctæ Crucis circa med.*

Ordinari non debet is, qui ex propria industria, aut honesto labore habet tantum lucrum, quantum satis est ad vitæ sustentationem *pag.215. §. Sanctæ Crucis.*

Ordinarii nomine venit Vicarius Generalis Episcopi ad effectum assistendi Matrimonio, vel dandi licentiam alteri, ut illi assistat, *pag.180. §. Putant,*

Ordinarii nomine venit Vicarius Generalis ad effectum assistendi Matrimonio, *p.180. §. Putant.*

Ordinarii arbitrio suspensus remanet ab executione Ordinum susceptorum Ordinatus absque literis dimissoriis ejusdem Ordinarii *pag.61. §. Orator.*

Ordinarii prudentiæ, & judicio remissa fuit a Tridentino omissio denunciationum Matrimonii, *p.365. §. At licet circa fin.*

Ordinato sine sufficienti titulo Ordinans tenetur subministrare alimenta, donec ille Ecclesiasticum Beneficium assequatur, *p. 215. §. Sanctæ Crucis circa med.*

Ordinatus sine titulo sufficienti non est suspensus, & ideo ministrando, non incurrit irregularitatem, *p.215. §. Sanctæ Crucis circa med.*

Ordinatus absque literis dimissoriis sui Ordinarii remanet suspensus ab executione Ordinum susceptorum, quamdiu proprio Ordinario videbitur expedire, *p.61. §. Orator.*

Ordinati absque titulo subjiciuntur pœnis antiquorum Canonum innovatis a Tridentino *Sess.21. c.2. de ref. p. 299. §. Absque eo quod.*

Intellige tamen non quoad Canones a Gratiano relatos in *Can. Neminem 5 & in Can. Sanctorum dist.70.*, in quibus Ordinatis sine titulo imponitur pœna suspentionis, sed quoad Decretalem Innoc. III. *in Cap. cum secundum de Præben.*, ubi decernitur, quod Ordinato ad Sacros Ordines sine titulo Episcopus, qui ordinavit, aut ejus successor in Episcopatu teneatur in necessariis providere, usquequo titulum obtineat, *pag.299., & 300. §. Absque eo quod circa med.*

Limita in iis, qui Episcopum deceperunt, confingendo titulum, quando illo carebant, *pag.299., & 300. §. Absque eo quod circa fin.*

Ordinem Subdiaconatus recipiens per coactionem causativam, & conditionalem, an teneatur ad votum continentiæ, remissive, *p.221. §. Supplicationis in princ.*

Ordines Minores nequeunt conferri post prandium ante diem Sabathi, sed de mane tantum, *pag.295. §. Quoad minores.*

Ordines Minores potest Episcopus uni, aut duobus, extra jejunia Quatuor temporum, Dominicis, aut aliis Festis diebus conferre, *pag.295. §. Quoad minores.*

Ordines Minores an conferri possint post prandium ante diem Sabathi in Locis, ubi viget antiqua, & immemorabilis consuetudo, vide deducta, *p.295. §. Admittitur, & seqq.*

Ordines Sacros, ut possint Clerici obtinere absque sufficienti titulo Beneficii, vel Patrimonii Sacri, privilegia a Pontificibus elargita referuntur, *p.216. §. Exempla.*

Ordines Sacros nemo suscipere potest, nisi prius legitime constet, eum habere Beneficium Ecclesiasticum ad honestam sustentationem sufficiens, vel ad minus patrimonium, vel pensionem, *p.215. §. Sanctæ Crucis.*

Ordines, ut recipiantur ab Episcopo ratione domicilii, quænam requisita debeant concurrere, *pag 61. §. Orator in fin.*

Ordines conferri debent ab eo Episcopo, in cujus Diœcesi Ordinandus, vel ejus Pater contraxit domicilium, *p.308.*, & *309. §. Prima*, & *seqq.*

Procedit, dummodo Pater Ordinandi, qui per decennium ibi habitavit, jurejurando affirmet, se ab initio habuisse animum, & intentionem contrahendi domicilium, *pag. 310. §. Absque eo quod.*

Ordines suscipere quis volens dicitur Subditus ratione domicilii ad talem effectum, si in aliquo loco stabiliter constituerit domicilium, per decennium inhabitando, vel majorem rerum, ac Bonorum suorum partem cum iustructis ædibus in locum illum transferendo, ibique insuper per aliquod considerabile tempus commorando, *p.19. §. Episcopus.*

Requiritur tamen præter hæc, ut jurejurando in utroque casu affirmet, se vere, & realiter animum habere domicilium contrahendi, *ibid.*

Ordines suscipere desiderans in ea Diœcesi, in qua naturaliter quis natus est, is ratione originis Subditus est, *pag.19. §. Episcopus:*

Procedit, dummodo ibi natus non fuerit ex accidenti, occasione nimirum itineris, Officii, Legationis, Mercaturæ, & cujusvis alterius temporalis moræ, seu permanentiæ ejus Patris in eo loco *ibid.*

Ordines quando suscipere quis possit ab Episcopo illius Diœcesis, in qua habitat sine literis dimissoriis, aut testimonialibus alterius Episcopi, & quando domicilium ad hunc effectum contractum dicatur, videnda deducta in *Romana, seu Tusculana, pag. 308. §. Prima usque in fin.*

Ordines suscipere quis potest ab Episcopo illius Diœcesis, in qua Beneficium pro Ordinatione sufficiens possidet, *pag.218. §. Non primum.*

Ordines suscipiendo, ut quis Subditus esse censeatur, attenditur domicilium legitime per Patrem Ordinandi contractum, non autem ejusdem Patris origo, *p.18. §. Itaut.*

Origo Patris Ordinandi non attenditur, ut quis ad effectum suscipiendi Ordines Subditus esse censeatur, sed attenditur domicilium per ipsum legitime contractum, *pag.18. §. Itaut.*

Officium Judicis pro assequendis Legatis annuis, quæ fiunt, adjecto Missarum onere, nequeunt implorare Fratres Minores, tam de Familia, quam Reformati, tamquam ejusmodi Legatorum incapaces, *pag.252. §. Et quia.*

P

PApa quod suppleat consensum Superioris Religionis circa Novitii admissionem, non videtur esse congruum, *p.264. §. Adversus.*

Parocho non competit jus deputandi Concionatorem in sua Parochia, sed Episcopo, *p.284. §. Æsina.*

Parocho Matricis Ecclesiæ competit jus præsentandi ad Parochiam noviter instituram si Ecclesia antiqua de suo contulit pro ædificatione, aut fundatione Ecclesiæ, secus, quando eadem aliorum sumptibus fuit ædificata, & fundata, *p.328. §. Non omissa.*

Parochus non habet obligationem habitandi in domo Ecclesiæ contigua, sed sufficit, si vel in Parochia, vel in Domo Parochiæ vicina habitet, *p.76. §. Et in eo.*

Intellige tamen de Parocho, qui Parochiali Domo caret *ibid.*

Parochus, non obstante Coadjutore sibi ab Episcopo dato, residere tenetur, *p.113. in fin. §. Superest.*

Parochus quicumque potest adiri a Vagis ad Matrimonium contrahendum, quamvis in fraudem proprii Parochi facti essent Vagi, *p.368. §. Verum in fin.*

Parochus ejus loci, in quo Vagi actu versantur, adiri potest ab eis, ut Matrimonium contrahant, *pag.365. §. Secus autem in princ.*

Parochus quilibet est proprius Vagi ad effectum contrahendi Matrimonium, *p. 365. §. Secus autem.*

Parochi Matrimoniis Vagorum non debent assistere, nisi, præmissa diligenti inquisitione, & nisi, re ad Ordinarium delata, licentiam ab eo obtinuerint, *p.365. §. Ac licet.*

Parochus non dicitur proprius ad effectum Matrimonium ineundi ille, in cujus Parochia Mulier possidet quidem aliqua Bona, sed ibi non habet habitationem, neque domicilium, *pag 365. §. In nihilum in princ.*

Parochus proprius ad effectum contrahendi Matrimonium dicitur ille dumtaxat, in cujus Parochia alter ex Contrahentibus habet domicilium, *p.363. §. In nihilum in fin.*

Parochus nequit Clericos suæ Parochiæ cogere ad se coadjuvandum in docendo Pueros Doctrinam Christianam, sed eos tantum hortari, & excitare potest, *pag.231. §. Fundamenta circa fin.*

Parochus instar omnium aliorum Beneficiatorum tenetur ad suæ Ecclesiæ restaurationem, si ultra congruam sustentationem alios ex Parochia percipiat reditus, *p.225. §. Auximana.*

Parochi licentiam adfuisse in Matrimonio, probari potest per Testes, vel per alias æquipollentes probationes, licet illud in libris Parochialibus non fuerit adnotatum, *pag.394. §. Ut vero.*

Parochis imponitur onus docendi Doctrinam Christianam, *pag.231. §. Fundamenta in princ.*

Parochiam mutantes in fraudem Parochi possunt in Matrimonio copulari a Parocho novæ Parochiæ, *p.368. §. Verum in fin.*

Parochiæ novæ erectioni locus est, attenta distantia, & magna Populi incommoditate quoad receptionem Sacramentorum, *pag.* 347. §. *Communitas*.

Parochiæ novæ erectioni locus est, concurrentibus justis causis, distantia videlicet, & incommoditas percipiendi Sacramenta, non obstante existentia Coadjutoris, & Vice-Curati, seu oblatione eum retinendi in aliqua Ecclesia ad effectum, ut ille Populo Sacramenta ministret, *pag.* 347. §. *Adeoque*.

Parochiæ novæ erectio est remedium subsidiarium non adhibendũ, quando per Constitutionem Vicarii satis consultum est spirituali Animarum saluti *p.* 347. §. *Porro*.

Parochias antiquas dismembrare, aut novas erigere de jure permissum non est, nisi concurrentibus requisitis - *Textus in cap. ad audientiam ibi. de Eccl. ædif.*, & *Trident. Sess.* 1. *cap.* 4. *de Ref.* - *pag.* 75. §. *Subdit*.

Parochiæ in domo vicina sufficit, quod habitet Parochus, nec habet obligationem habitandi in domo Ecclesiæ contigua, *pag.* 76. §. *Et in eo*.

Parochialis ut juste alicui conferatur, non sufficit, quod sit magis doctus, sed necesse est, ut cæteris polleat qualitatibus pro regimine Animarum, *pag.* 386. §. *Quoad dispositionem*.

Parochialium Jurium, Functionum, & præeminentiarum inter Parochos, & Confraternitates Laicorum, eorumque Officiales Decreta ubi sint impressa, *p.* 103. §. *Adnotasse*.

Partus legitimus, & vitalis censetur, nedum editus sexto, sed etiam quinto mense, *pag.* 282. §. *In re*.

Patrimonii sacri taxa attenditur ea, quæ præfinita est in loco Beneficii residentialis, non ea, quæ constituta est in loco originis. *p.* 91. §. *Pro instantia circa med.*

Procedit, quando Beneficium nedum est residentiale, sed etiam sufficit pro congrua ordinandi sustentatione, alias enim approbatio supplementi ad constituendum cum Beneficio sufficiens patrimonium pertinet ad Episcopum originis, *ibid.* §. *Facit*.

Patrimonium Sacrum potest partim ex Bonis patrimonialibus, & partim ex Beneficiis constitui, *pag.* 9. § *Pro instantia*.

Patrimonium, vel Pensionem, vel Beneficium Ecclesiasticum ad honestam sustentationem sufficiens habere debet, qui vult Ordines Sacros suscipere, *p.* 214. §. *Sanctæ Crucis*.

Patris loco habetur Vitricus, eique eadem debetur reverentia, quæ parentibus exhibenda est, *p.* 356. §. *Nec refert*.

Patris ordinandi domicilium per ipsum legitime contractum attenditur, ut quis, ad effectum suscipiendi Ordines, Subdiuus esse censeatur, non autem attenditur ejusdem Patris origo *pag.* 18. §. *Itaut*.

Patroni culpam, & negligentiam inexcusabilem supponit Beneficii devolutio, *p.* 281. §. *Putant in med.*

Patroni prohibentur se ingerere in administratione bonorum Ecclesiæ patronatæ, *p.* 137. & *seqq.* §. *Absque eo quod*.

Patroni jura a devolutione Beneficii ad Superiorem præservat quodlibet non improbabile impedimentum, *p.* 28. §. *Putant in fin.*

Pœnis antiquorum Canonum innovatis a Tridentino *Sess.* 21. *cap.* 1. *de Ref.* subjiciuntur Ordinati absque titulo, *pag.* 229. §. *Absque eo quod*.

Intellige tamen non quoad Canones a Gratiano relatos in *Can. Neminem*, & *in Can. Sanctorum dist.* 70., in quibus Ordinatis sine titulo imponitur pœna suspensionis, sed quoad Decretalem Innocenti Tertii in *Cap. cum secundum de Præben.*, ubi decernitur, quod Ordinato ad Sacros Ordines sine titulo Episcopus, qui ordinavit, aut ejus successor in Episcopatu teneatur in necessariis providere, usque quo titulum obtineat, *p.* 229., & 300. §. *Absque eo quod circa med.*

Limita in iis, qui Episcopum deceperunt, confingendo titulum, quando illo carebant, *p.* 229., & 300. §. *Absque eo quod circa fin.*

Pensionem, vel Beneficium Ecclesiasticum ad honestam sustentationem, vel ad minus patrimonium habere debet, qui vult Ordines Sacros suscipere, *p.* 215. §. *Sanctæ Crucis*.

Pensio, vel Beneficium Ecclesiasticum est incompatibile cum quacumque Militie, etiam si sit Militia Summi Pontificis, *pag.* 397. §. *Absque eo quod*.

Pensionis extinctio, ut incurratur ob assumptam Militiam Sæcularem, requiritur trina monitio, *p.* 397 §. *Haud urgente*.

Pensionis retentioni an obstet Officium Equitis levis armaturæ ad simplicem custodiam corporis Pontificii destinati, *vid. p.* 397. §. *Quoad primam*, & *seqq.*

Pietatis Montes possunt aliquid moderatum ultra sortem exigere pro salariis, aliisque necessariis impensis, *p.* 29. §. *Concessioni*.

Pietatis Montis Administratores exigunt a pignorantibus ad rationem quinque pro centenario; duo enim sunt pro Ministrorum salariis, & reliqua tria exigunt pro emendatione damni emergentis, cui Mons subjectus est, summam recipiendo ad rationem trium pro centenario, *p.* 29. §. *Absque eo*.

Pontifex potest in radice Matrimonii dispensare, & revocare impedimentum dirimens Matrimonium, & simul, & semel abrogando Legem Ecclesiasticam, quæ dictum statuit impedimentum, efficere, ut dispensatio ad initium Matrimonii retrotrahatur, & sic, quod Proles quoad omnes effectus etiam civiles indirecte legitima sit, & habeatur, *p.* 339. §. *Potest in fin.*, & §. *Ita communiter*.

Pontifex potest Ecclesiasticam legem irritare, & revocare non tantum effectus imposterum secuturos, ne incurrantur, sed etiam quoad effectus antea productos, *pag.* 339. §. *Potest*.

Præeminentias nonnullas, quæ Ecclesiæ antea

tea non competebant, & quæ forte ante erectionem ad alia pertinebant, eadem Ecclesia acquirit ex erectione in Collegiatam, *pag.*52. §. *Folia*.

Presbyter habens tremulas manus contrahit suspensionem ab Ordinis Sacerdotalis administratione propter periculum subversionis sanguinis, *pag.*64. §. *De justitia*

Presbytero tremulas manus habenti an permitti queat Missæ celebratio cum alterius Sacerdoti assistentia, *p.*64. §. *Pro negativa & seqq.*

Præsentandi tempus Regibus non currit, quia supponitur, eos esse probabili impedimento detentos, *pag.*281. §. *Aliique*.

Præsentandi ad Parochiam noviter institutam jus competit Parocho Matricis Ecclesiæ, si Ecclesia antiqua de suo contulit pro ædificatione, aut fundatione Ecclesiæ, secus quando eadem aliorum sumptibus fuit ædificata, & fundata, *pag.*328. §. *Non omissa*.

Præsentatio quando fit ad Beneficium, ad quod eligendus est Presbyter, qui Missas omni hebdomada celebrare teneatur, est necessaria qualitas Sacerdotalis, *p.*155. §. *Absque eo quod*.

Prima Tonsura conferri potest ante diem Sabathi quatuor Temporum, & post prandium, *pag.*294. §. *Quoad in prima*.

Privatio Canonici de Canonicatu ob ipsius absentiam a residentia, ut valida sit, expectandus est lapsus trium annorum, & transacto tertio anno, trina citatio per edictum est adversus eum absentem expedienda, & deinde expectari debet per alios sex menses, antequam deveniri valeat ad privationem, *pag.*134., & 135. §. *A nullitate circa med*.

Privatus valide Canonicatu dicitur Canonicus a residentia absens, si a die ultimæ citationis usque ad diem latæ sententiæ elapsi fuerint sex menses, *pag.*134. §. *Pro parte circa fin*.

Privigni Uxor affinis est Vitrico, non autem primo, sed secundo affinitatis genere, *p.*325. §. *Porro in princ*.

Privigni Uxor haberur tamquam Nutus Vitrici, adeoque reputanda est tamquam Filia, *pag.*356. §. *Nec refert in princ*.

Privilegio Canonis privatur Clericus Conjugatus, si non deferat habitum, & tonsuram, *pag.*136. §. *Adeoque in fin*.

Privilegium Fori ipse jure amittit, sed non Privilegium Canonis Clericus celebs non incedens in habitu, & tonsura, & non servans requisita Tridentini *Sess.*23. *cap.*6. *de ref.*, *pag.*131. 5. *Clericus*.

Privilegium Canonis non amittit, sed tantum amittit ipso jure Privilegium Fori Clericus celebs non incedens in habitu, & tonsura, & non servans requisita Tridentini, *Sess.*23. *cap.*7. *de ref.*, *pag.*137. §. *Clericus*.

Privilegia Pontificia elargita, ut Clerici possunt absque sufficienti titulo Beneficii, vel Patrimonii Sacri ad Sacros Ordines promoveri referuntur, *p.*216. §. *Exempla*.

Privilegia omnia celebrandi ante mediam noctem antecedentia Bullam quartam S. Pii V. sunt revocata, *p.*344. §. *Discursu in princ*.

Privilegia Archiconfraternitatis Orationis, & Mortis in Urbe institutæ enarrantur in *Constit.*22. *Pii IV. Bullar. Tom.*2. *p.* §. *Adnotasse*.

Privilegia Regularium absolvendi a peccatis Episcopo reservatis fuerunt per Tridentinum sublata, *pag.*391. §. *Concilium*.

Privilegiorum communicatio non suffragatur pro exemptione a Quarta funerali, *p.*110. §. *Addit*.

Immo neque suffragatur proprium Privilegium, nisi sit munitum expressa derogatione Clementinæ *Dudum de sepult.*, *p.*100. §. *Addit*.

Procuratorem, qui in Capitulo suffragetur, constituere potest jure suo Canonicus, non obstante, quod per seipsum interesse possit, *pag.*243. §. *Præter hæc*.

Procuratorem an constituere valeat Canonicus, qui sit magnæ auctoritatis, & non sit impeditus, & an cogi valeat ad interessendum Capitulo per se, *pag.*243. §. *Præter hæc in fin*.

Professionem valide emittere potest Maritus in Religione, si Mulier consentiat, & ipsa Religionem ingrediatur, si est juvenis, vel si non caret periculo incontinentiæ, aut votum perpetuæ continentiæ in Seculo emittat in manibus Ordinarii, si est senex & extra periculum incontinentiæ, *p.*375. §. *Ad hoc in princ*.

Professione secuta, dissolvitur Matrimonium ratum, & non consummatum, *pag.*182. §. *Quoad observantiam in fin*.

Professio a Marito emissa est valida, & ad sæculum nequit revocari, si ipsa consensit, & votum simplex continentiæ emisit, sive ea sit juvenis, sive sit senex, *p.*373. §. *Ad hoc in fin*.

Professio a Marito emissa est invalida, & potest ad sæculum revocari, si Uxor consensum per metum præstitit; & votum continentiæ emisit, *pag.*373. §. *Adeoque*.

Professio emissa, non completo anno 16., est valida, *pag.*297. §. *Sagonen*.

Professio nulla ex defectu ætatis, si ratificata fuerit, nequit amplius impugnari, *p.*165. §. *Frater in fin*.

Professio. quod ratificata fuerit, desumitur ex actibus incompatibilibus cum supposito Professionis per vim, & metum emissæ, *pag.*291. §. *Ab hisce*.

Professio, ut ratificetur, requiritur novus Capituli consensus una cum scientia nullitatis Professionis, *p.*250. §. *Crescitque*.

Ad professionem non admitti, ac ejici a Monialibus potest Novitia, si careat dote, licet eam Episcopus nominaverit sub obtentu, quod ipse in primo ingressu possit Novitiam sine dote ad Professionem emittendam nominare, *pag.*172. §. *Excipiunt*.

Professio non dicitur per vim, & metum emissa, itaut pro nulla sit habenda, si Filia naturalis Professa instituta fuerit hæres universalis hac lege, ut Monialis fieret, sin mi-

minus, quod haberet 24. aureos, & hæreditas ad Monasterium pertineret, *pag.*290. *& seq.* §. *Porro in fin.*

Professionem non irritat metus licet cadens in constantem Virum, & licet ppoveniat ab extrinseco, & a causis liberis, nisi constet, quod fuerit incussus ad effectum illam extorquendi, *pag.*280. §. *Scripturæ in fin.*

Professorum ejectiones e Religione factas ex capite illegitimitatis, vel ex alio defectu fieri debere conjunctim coram Ordinario, & Superiore Regulari Loci, easque aliter factas non sustineri, resolvit Sacra Congr. *pag.*301. §. *Solemnis.*

Protestationem solemnem emittere debent Fratres subsignatam sigillo Conventus in ejus libris inserendam, & ab hæredes, sive Executores transmittendam, in qua declarent, se nullum jus sibi vindicare, aut asserere ex Legatis sub onere celebrationis Missarum relictis juxta monitum S. Bonaventuræ, *p.*124. §. *Statutam fuit.*

Publicæ honestatis impedimentum est propinquitas orta ex sponsalibus validis, dirimitque Matrimonium cum Consanguineis Sponsi, vel Sponsæ in primo gradu tantum, aut ex Matrimonio rato, sed non consummato, & Matrimonium dirimit usque ad quartum gradum inclusive, *p.*354. §. *Honestas.*

Publicæ honestatis impedimentum descendens a secundo Affinitatis genere, sublato impedimento secundi generis Affinitatis sublatum quoque dici debet, *p.*325. §. *Multoque.*

Publicæ honestatis impedimentum sublatum censetur eo ipso, quod Affinitas quoad secundum, & tertium genus sublata fuit, *pag.*356. §. *His verbis.*

Punctaturæ, seu fallentiæ aliorum Canonicorum Choro non inservientium non debentur Canonicis jubilatis, *p.*171. §. *Quoad punctaturas.*

Q

Qualitas Sacerdotii requisita in Beneficio, vel Cappellania satis est, ut intra unius anni spatium valeat obtineri, *pag.*155. §. *Supposito.*

Procedit, quando dicta qualitas requisita fuit respectu aptitudinis, secus, si annexio Sacerdotii est facta respectu actus, tunc enim ea qualitas debet concurrere tempore præsentationis, vel collationis, *ibidem* §. *Econtra.*

Qualitas Sacerdotii dicitur requisita respectu actus, quando Fundator voluit, quod nominetur Sacerdos, vel quod Beneficium, seu Cappellania Sacerdoti conferatur, *pag.*155. §. *Absque eo quod.*

Qualitas Sacerdotalis est necessaria tempore præsentationis ad Beneficium, ad quod eligendus est Presbyter, qui Missas omni hebdomada celebrare teneatur, *pag.*155. §. *Absque eo quod in fin.*

Qualitatis error non facit Matrimonium invalidum, *pag.*282. §. *Error in princ.*

Quarta funeralis debetur ex eis, quæ occasione funeris sive ante, sive post humatum Cadaver obveniunt, *p.*98. §. *De hoc.*

R

Ratione originis subditus est is, qui naturaliter natus est in ea Diœcesi, in qua ad Ordines promoveri desiderat, *pag.*19. §. *Episcopus.*

Rationis redditio fieri debet, non obstantibus in contrarium quibuscumque consuetudinibus, & privilegiis, *pag.*137. §. *Fundamentum.*

Reductio fructuum censuum nequit fieri a locis Piis absque Beneplacito Apostolico v.g. a scutis quinque ad scuta quatuor pro centenario, *p.*5. §. *Senogallien. circa med.* & *pag.*79. §. *Negative in fin.*

Reductio fructuum Census ad Loca Pia spectantis a scutis quinque ad rationem quatuor pro centenario indiget Apostolico Beneplacito, *pag.*5. *Senogallien.*

Procedit in censu reservativo, secus in consignativo, *ibid. in fin.*

Si vero reductio prædicta absque Beneplacito Apostolico fuerit facta solet, prævia absolutione ad cautelam eorum, qui reductionem fecerunt revalidari, & confirmari, quatenus aliud investimentum magis utile, & idoneum non adsit, *ibid. circ. med.*

Reductio Missarum non solet fieri, si alia onera possint reduci, itaut ea postremum locum obtineat, *pag.*106. §. *Potissimum.*

Limita, si æque Missarum celebratio, & cætera pia onera fuerunt a Testatore demandata, & exoptata, tunc enim reductio facienda est proportionabiliter quoad Missas, & quoad alia opera pia, *ibid. in fin.*

Reductio locum sibi vindicat etiam in Missis per contractum acceptatis, quando tractu temporis contractus reducitur ad iniquitatem, & ad læsionem, *pag.*137. §. *Facit,*

Reductioni locus non est, sed debet supplementum tradi, quoties Testator incepit ab onere, & deinde quantitatem designavit, secus si inceperit a designatione summæ & postmodum onus injunxit, *p.*158. §. *Side.*

Limita, si ex testamento, aliisque circumstantiis colligatur, supplementum sibi locum vindicare non posse, *ibid.* §. *At penitus.*

Redditio rationis fieri debet, non obstantibus in contrarium quibuscumque consuetudinibus, & privilegiis, *p.*137. §. *Fundamentum.*

Regibus non currit præsentandi tempus, quia supponitur eos esse probabili impedimento detentos, *pag.*281. §. *Aliisque.*

Regulares sive intra, sive extra Italiam degentes non potiuntur facultate absolvendi a peccatis Episcopo reservatis, *pag.* 391. §. *Concilium, & p.*392. §. *In primo.*

Regulares ad Confessiones Sæcularium excipiendas approbati non tenentur interesse

conferentis casuum conscientiæ, *pag.*30. §. *Negative, & §. Episcopus.*

Regulares præfici non possunt cnræ Animarum ab Episcopo sine Apostolica dispensatione, *p.*311. §. *Contendit circ. fin.*

Regulares qui nequeunt in communi possidere, sunt incapaces Legatorum, etiam adjecto Missarum celebrationis onere relictorum, *pag.*223. §. *Quod reditus.*

Regulares non esse capaces legati relicti cum onere celebrationis Missarum resolutum fuit in *Brundusina, p.*252. §. *Cum quibus.*

Regulares uti incapaces annuorum Legatorum, quæ fiunt adjecto Missarum onere nequeunt officium Judicis implorare pro ejusmodi legatis assequendis, nec pro illis agere, *p.*252. §. *Et quia.*

Regulares, qui Bona in communi possidere prohibentur, sunt capaces eleemosynarum manualium Missarum, *pag.*233. §. *Procedentibus.*

Regulares emittere debent solemnem protestationem subsignatam sigillo Conventus, in ejus libris inferendam, & ad hæredes sive Executores transmittendam, in qua declarent, se nullum ius vindicare, aut asserere ex Legatis sub onere celebrationis Missarum relictis juxta monitum S. Bonaventuræ. *pag.* 124 §. *Statutum fuit.*

Regulares ad Confessiones Sæcularium excipiendas approbati non tenentur conferentiis casuum conscientiæ interesse, *pag.* 30. §. *Negativè.*

Regularium incapacitas eximere nequit hæredes ab onere adimplementi Missam, *pag.* 224. §. *Quia vero.*

Regularibus ex jure positivo tantum interdictum est de Bonis inter vivos, vel causa mortis disponere, *pag.* 53. §. *Ut autem.*

Quando autem illis concedatur dispensatio ad effectum disponendi, videnda sunt exempla, *pag.* 54. §. *In quadam causa, & seq.*

Regularibus, qui Bona in communi possidere non possunt, Cappuccinis, & Minoribus strictioris Observantiæ, si bona relicta sint, eam Fabricæ S. Petri juxta ejus privilegia applicantur, *pag.* 223. *Quoad dispositiones.*

Religionem ingredi valet Maritus, & in ea valide profiteri, si mulier consentiat, & ipsa Religionem ingrediatur, si est juvenis & si non caret periculo incontinentiæ, aut vorum perpetuæ continentiæ in Sæculo emittat in manibus Ordinarii, si est Senex, & extra periculum incontinentiæ. *p.* 375. §. *Ad hoc in princ.*

Religiosum Cappuccinum non fuisse rite, valideque eReligione ejectum per sententiam Superioris Regularis, rescripsit Sac. Congregatio, *pag.* 300. §. *Item in una.*

Religiosi ejectio, seu dimissio e Religione fieri debet servatis servandis a Superiore Regulari una cum Episcopo, *pag.* 300. §. *Hæc dicta.*

Renunciare Episcopus potest Episcopatui ad terminos Textus in cap. nisi cum pridem §. Alia vero causa de renunciat., *pag.*25. §. *Ob hoc.*

Residentia, sive servitium personale tolli potest per contrariam consuetudinem, quamvis illud in fundatione sit præscriptum, *pag.*176. §. *Putat.*

Residentiam præcisam formalem Canonici de jure communi observare tenentur, *p.* 166. §. *Contendit.*

Residentiã non adeuntes Episcopi juxta Constit. Urbani VIII., sed tempore habili supplicantes pro Indulto, nullas incurrunt censuras, licet eorum preces non fuerint ob Sanctitatis Suæ, vel Secretarii impedimentum relatæ, *p.*2. §. *de incursu.*

Residentiam adire debent Episcopi post mensem a die eorum promotionis, hoc est a die pronunciationis factæ per Papam in Consistorio, & se itineri committere *pag.*22. §. *Cremonen.*

Residentiam omittens Canonicus, ut valide privetur de Canonicatu, expectandus est lapsus trium annorum, & transacto tertio anno, trina citatio per edictum est adversus eum absentem expedienda, & deinde expectari debet per alios sex menses, antequam deveniri valeat ad privationem, *pag.*134., & 135. §. *A nullitate circa med.*

Residere omittens Canonicus nequit, nisi post triennium, Canonicatu privari, *pag.* 134. §. *Circa med.*

Residere tenentur Canonici Coadjuti, licet soleat eis a Sac. Congr. facile concedi Indultum absendi, *pag.*113., & 114. §. *Superest in fin.*

Restitutio in integrum non conceditur ei, qui ante annum 16. completum Professionem emisit, si ipse sciens nullitatem Professionis non reclamavit, sed tacite eam ratificavit, *p.*297. §. *Sagonen. in fin.*

S

Sacerdotalis qualitas est necessaria tempore præsentationis ad beneficium, ad quod eligendus est Presbyter, qui Missas omni hebdomada celebrare teneatur, *pag.*155. §. *Absque eo quod.*

Sacerdoti tremulas manus habenti, an permitti queat Missæ celebratio cum alterius Sacerdotis assistentia, *p.*64. §. *Pro negativa, & seqq.*

Sacerdotii qualitas dicitur requisita respectu actus, quando Fundator voluit, quod nominetur Sacerdos, vel quod Beneficium, seu Cappellania Sacerdoti conferatur, *p.* 155. §. *Absque eo quod.*

Sacerdotii qualitas requisita in Beneficio, vel Cappellania satis est, ut intra unius anni spatium valeat obtineri *pag.* 155. §. *Supposito circ. med.*

Procedit, quando dicta qualitas requisita fuit respectu aptitudinis, secus si annexio Sacerdotii est facta respectu actus, tunc enim ea qualitas debet concurrere tempore præsentationis, vel collationis *ibid.* §. *E contra.*

Sacramentum non debet in Oratione 40. hora-

horarum exponi feria v. in Cœna Domini, *pag.* 146., & 147. §. *Quoad expositionem*.

Sacramentorum administrationem simulandi non est justa causa metus gravis, *pag.*316. §. *Ad tertium*.

Seminario taxam tenentur contribeure Beneficiati, & possunt ad id per censuras, aliaque juris remedia. invocato etiam auxilio brachii sæcularis, compelli. *p.*319. §. *fundamentum*.

Sepulturæ electio facta die solemnis admissionis, & Professionis ad Ordinem Tertiariarum est a Sacris Canonibus reprobata. *p.*240. §. *Spoletana*.

Simonia ut patrata cognoscatur, videndum est, an res, quæ fuit in contractum deducta, sit nec ne spiritualis, sive Ecclesiastica, non autem an ingressus fuerit titulo institutionis, vel titulo administrationis *p.*109. & *seqq.* §. *Absque*.

Simoniam confidentialem patrasse dicitur is, qui antequam ad Beneficium præsentaretur donavit Patronis rem, quæ erat de juribus ejusdem beneficii, & remisit, quod ab illis solvendum est pro jure Sacristiæ, Missarum cantatarum, *p.*101. §. *Ab hac*.

Simoniacæ non sunt, licet illicitæ, conventiones initæ super Cappellania Laicali, *p.* 102. §. *ad jus*.

Simoniacæ sunt quæcumque solutiones factæ occasione possessionis Canonicatus, & Præbendæ, & consuetudo licet immemorabilis circa eas est irrationabilis, & a jure reprobata, si id, quod exigitur, vel persolvitur, cedat in utilitatem particularem aliorum Canonicorum, secus autem si in usus pios erogetur, *p.*135. §. *Porro*.

Simoniæ crimine infectus nequit adversus Cœtum testificari, *pag.*102. §. *Ad partes*.

Syndicus Patrum S. Francisci Minorum Observantiæ habet facultatem a summo Pontifice alienandi mobilia, & immobilia sub modo licito relicta.

nodales tres Examinatores sufficiunt, ut concursus ad Parochiales rite, valideque habeatur, *p.*267. §. *Contendit circ. fin.*

Sponsalia si sint jurata, an alter ex Sponsis, antequam Religionem ingrediatur teneatur Matrimonium contrahere, *p.*172. §. *Absque eo quod in princ.*

Subdiacono, qui continentiæ voto se obstrinxit, causam præstat dispensationi ab eodem voto vis, & metus ei incussus, ut Subdiaconatus Ordinem susciperet. *pag.*211. §. *Supplicationis in fin.*

Subdiacono denegata fuit dispensatio a voto continentiæ, eo quia metum ex Testibus allegatum non probavit, *p.*221. §. *Absque eo quod*,

Subdiaconatum recipiens per coactionem causativam, & conditionalem an teneatur ad votum continentiæ remissive, *p.*221. §. *Supplicationis in princ.*

Subditus ratione Originis is est, qui naturaliter natus est in ea Diœcesi, in qua ad Ordines promoveri desiderat, *p.*19. §. *Episcopus*.

Procedit, dummodo ibi natus non fuerit ex accidenti, occasione nimirum itineris, officii, legationis, mercaturæ, & cujusvis alterius temporalis moræ, seu permanentiæ ejus Patris in eo loco, *ibidem*.

Subditus vero ratione domicilii ad effectum is dicitur, qui in aliquo loco stabiliter constituerit domicilium per decennium inhabitando, vel majorem rerum, ac bonorum suorum partem cum instructis ædibus in locum illum transferendo, ibique insuper per aliquod considerabile tempus commorando *ibidem*.

Requiritur tamen præter hæc, ut jure jurando in utroque casu affirmet, se vere, & realiter animum habuisse domicilium contrahendi, *ibidem*.

Subditus ad effectum suscipiendi Ordines, ut quis censeatur, attenditur domicilium legitime per Patrem ordinandi contractum, non autem ejusdem Patris origo, *pag.*18. & *seqq.* §. *Itaut*.

Subrogatio Missarum lectarum loco 145. Anniversariorum annuatim celebrandorum indulta fuit Capitulo Cathedralis Bracharensis ex motivo, quod Anniversaria erant Canonicis nimis onerosa, *p.*324. §. *Pro faciliori in fin.*

Subrogationem Missarum loco Anniversariorum per Moniales celebrandorum cum cantu, addito aliquali earum numero, ex motivo magni incommodi, quod Moniales subire renebantur in adimplemento dictorum Anniversariorum indulsit Sac. Congr. *p.*324. §. *Pro faciliori in princ.*

Supplementum tradi debet, nec reductioni locus est, quoties Testator incepit ab onere, & deinde quantitatem designavit, secus si inceperit a designatione summæ, postmodum onus injunxit. *p.*258. §. *Si de*.

Limita si ex Testamento, aliisque circumstantiis colligatur, supplementum sibi locum vindicare non posse, *ibidem* §. *At punctus*.

Suspensio Missarum celebrandarum, an, & quando concedatur, si Missæ plures fuerint anticipate celebratæ, *p.*195. *In Congregatione*.

Suspensionem ab Ordinis Sacerdotalis administratione contrahit Presbyter tremulas manus habens propter periculum subversionis sanguinis, *p.*64. §. *de justitia*.

Suspensus non est, qui fuit ordinatus sine titulo sufficienti, & ideo ministrando non incurrit irregularitatem, *p.*215. §. *Sanctæ Crucis circ. med.*

Suspensus remanet ab executione Ordinum susceptorum ordinatus absque literis dimissoriis sui Ordinarii, quamdiu proprio Ordinario videbitur expedire, *pag.*61. §. *Orator*.

T

TAxa Innocentiana prohibet, ne quidquam occasione administrationis extremæ unctionis, ac aliorum Sacramentorum percipiatur, *pag.*98. §. *Asserunt*.

Taxam Seminario tenentur contribuere Beneficiati, & possunt ad id per Censuras, aliaque juris remedia, invocato etiam auxilio brachii Sæcularis compelli, *pag.*319. §. *Fundamentum*.

Testium examini si ipsemet Episcopus interfuit, ejus judicium circa eorum depositiones magni faciendum est, *pag.*50. §. *Adversus*.

V

VAgus non est tantum ille, qui relicto antiquo domicilio navigat, aut iter facit quærens, ubi consistat, sed etiam ille, qui nullibi certam, & constantem sedem, & domicilium, vel quasi domicilium habet *pag.*367. *& seqq.* §. *Neque pariter*.

Vagus non est, qui domicilium habet, *p.*366. §. *Supposito in princ.*

Vagi non ita facile admittendi sunt ad Matrimonium contrahendum, *pag* 365. §. *Ac licet*.

Vagorum Matrimonium initum, non servatis iis, quæ Tridentinum præscribit *Cap.*7. *Sess.*24. *de Ref. Matr.*, adhuc est validum, *pag.*365. §. *At licet circ. fin.*

Vagorum Matrimoniis assistere non debent Parochi, nisi præmissa diligenti inquisitione, & nisi re ad Ordinarium delatâ, licentiam ab eo obtinuerint, *p.*365. §. *At licet*.

Vagi possunt Matrimonium contrahere coram Parocho ejus Loci, in quo actu versantur. § *Secus autem in princ.*

Procedit non solum, si uterque Conjux sit vagus, sed etiam si alter ex ipsis tantum vagus sit. *ibid. in fin.*

Vagi Parochus proprius quilibet est ad effectum contrahendi matrimonium, *pag.*355. § *Secus autem in fin.*

Vagi possunt coram quocumque Parocho Matrimonium inire quamvis in fraudem Proprii Parochi facti essent Vagi. *pag.*368. §. *Verum*.

Vagi sunt Milites in Castris existentes, & possunt Matrimonium coram Parocho Loci, ubi pro tempore existunt, contrahere. *pag.*366. §. *Aliæ*.

Vagi non dicuntur Milites, qui habent Stationes hybernas sibi assignatas; ibi enim dicuntur habere domicilium, *pag* 366. §. *Suppositâ in fin.*

Vagi non sunt Milites, quia domicilium, ubi merent, habere dicuntur, *p.*366. §. *Supposito in princ.*

Vestes illæ sunt propriæ Clerici, quæ cum eis incedentem prima facie indigitant esse Clericum, *p.*236. §. *Adeoque*.

Vicarius Generalis Episcopi si deputet Pro-Vicarium, iste nequit exequi commissionem ipsi Vicario directam, secus vero Pro-Vicarius a Sacr. Congregatione Episcoporum delegatus. *pag.*348. §. *Haud urgente, & seq.*

Vicarius dum constitutus est, si per ejus Constitutionem consultum est spirituali Animarum saluti, erectio novæ Parochiæ ut remedium subsidiarium, non est adhibendum, *pag.*347. §. *Porro*.

Vicarius Generalis Episcopi venit Ordinari nomine ad effectum assistendi Matrimonio vel dandi licentiam alteri, ut illi assistat, *pag.*180. §. *Putant*.

Vicarius Generalis venit Ordinarii appellatione ad effectum assistendi Matrimonio, *p.*365. *Ac licet circ. fin.*

Vitricus habetur loco Patris, eique eadem debetur reverentia, quæ Parentibus exhibenda est, *p.*365. §. *Nec refert in fin.*

Visitare non potest Episcopus Ecclesiam non Parochialem spectantem ad Commendam S. Ioannis Hierosolymitani, *p.*160. §. *Adversus*.

Votum ferre in Capitulo per Procuratorem potest jure suo Canonicus, non obstante, quod per seipsum interesse possit, *p.*243. §. *Præter hæc*.

Votum simplex castitatis si habeat Maritus ante initum Matrimonium, nequit debitum conjugale exigere, licet reddere teneatur, *pag.*37. §. *Post in fin.*

Votum an observare teneatur recipiens Ordinem Subdiaconatus per coactionem causativam, & conditionalem, remissive, *p.*221. §. *Supplicatio is in princ.*

Votum continentiæ dispensandum non esse Subdiacono, eo quia metum ex Testibus allegatum non probavit, responsum fuit, *pag* 221. §. *Absque eo quod*.

Votum continentiæ per vim, & metum emissum, ut dispensetur metus gravis, & in virum constantem cadens justam præbet causam Ordinem Subdiaconatus suscipienti, *p.*221. §. *Supplicationis in fin.*

Uxor Privigni habetur tamquam Nurus Vitrici, adeoque reputanda est tamquam filia, *pag.*356 §. *Nec refert in princ.*

Uxor nequit Maritum ad sæculum revocare, si ille Professionem emiserit, cum ea valida sit, si ipsa Uxor consensit, & votum simplex continentiæ emisit, sive ea sit senex, sive juvenis, *p.*373. §. *Ad hoc in fin.*

Uxor Privigni affinis est vitrico non autem primo, sed secundo affinitatis genere, *pag.*325. §. *Porro in princ.*

Uxor si per metum præstitit consensum Professioni a Marito emissæ, & voto continentiæ se obstrinxit, potest illum ad Sæculum revocare, & ejus Professio invalida est, *pag.*373. §. *Adeoque*.

INDEX
RESOLUTIONUM,
Quæ in Cauſis ſub annos 1718., 1719., *& 1720. propoſitis prodierunt.*

A

ABſolvere poteſt Confeſſarius Regularis Monialium exemptarum Monialem complicem criminis carnalis externi mortaliter peccaminoſi ſecum commiſſi, ſi non fuerit violata clauſura, in *Colonien.* 16. *Nov.* 1720. *ad IV. dub.* pag. 391.

Abſolvere nequit Confeſſarius Regularis Sæcularem extra mortis periculum, ſi ſit complex criminis carnalis externi mortaliter peccaminoſi ſecum patrati in *Colonien.* 16. *Novembris* 1720. *ad III. dub.* p. 391.

Abſolutione cum rehabilitatione ad Ordines ſuſcipiendos non indigere Ioannem Baptiſtam Vivier, qui natus a Parentibus Turcis Baptiſmum ſuſcepit in infantili ætate, & ſubinde omnibus Sacris Ordinibus fuit initiatus, in *Melevitana* 13. *Aug.* 1718. *ad I. dub.* pag. 97.

Adminiſtrationem, & exactionem Gabellæ Quartutii Piſcationis cum onere erogandi, & reddendi rationem Epiſcopo committendam eſſe Deputatis Cappellæ, ad quam d. Gabellæ reditus ſpectant, reſpondit Sacra Congregatio in *Cajetana* 2. *Iulii* 1718. *ad IV. dub.* p. 79. 80. & 81.

Adminiſtrationem Olationum, vel Eleemoſynarum in Oratorio collectarum nequit Parochus exercere, vel clavem capſulæ pro illis recipiendis expoſitæ retinere, in *Novarien aggregationis* 24. *Septembris* 1718. *ad VII. dub.* pag. 110.

Adminiſtratoris novam electionem faciendam eſſe juxta Epiſcopi Decretum, reſpondit Sac. Congregatio in *Aſiſana reddit ionis rationis* 17. *Decembris* 1718. *ad II. Dub.* pag. 141.

Alienationem ab Epiſcopo factam favore Capituli confirmandam eſſe, cenſuit Sacra Congregatio in *Strigonien.* 17. *Decembris* 1718. pag. 142.

In alienationibus Mobilium pretioſorum, quæ Eccleſiæ Fratrum Ord. S. Franciſci relicta, & incorporata fuerunt, eſſe neceſſarium Beneplacitum Apoſtolicum, reſpondit Sac. Congregatio in *Ordinis Sancti Franciſci* 18. *Martii* 1719. pag. 172. *& ſeq.*

Altare ad Confraternitatem ſpectans non tenentur Canonici manutenere, in *Regien.* 5. *Auguſti* 1719. *ad* X. *dub.* pag. 219.

Animarum curam, ſicut alios Parochos, teneri exercere Theſaurarium, reſpondit Sac Congregatio in *Caſtellaten. viſitationis Sacrorum liminum* 9. *Maii* 1719. *ad III. dub.* pag.

Appellans ab irrationabili Epiſcopi judicio non ex capite literaturæ, ſed aliarum qualitatum, ante appellationis admiſſionem, tenetur docetur de gravamine, aut ex actis primi concurſus, aut ex aliis documentis ſaltem extrajudicialibus ab ipſo exhibendis, in *Dubia concurſuum* 16. *Nov.* 1720. *ad IV. dub.* pag. 395.

Appellans a mala Examinatorum relatione, vel ab irrationabili Epiſcopi judicio in eo, quod attinet ad litteraturam, ante conceſſionem novi examinis debet docere de gravamine ex actibus originalibus concurſus, vel ex copia authentica collationata ad formam juris, in *Dubia concurſuum* 16. *Novemb.* 1720 *ad III. dub.* p. 395.

Appellare volentibus a mala Examinatorum relatione, vel ab irrationabili Epiſcopi judicio præfigendus eſt terminus decem dierum ad appellandum, in *Dubia concurſuum* 16. *Novembris* 1720. *ad II. dubium.* pag. 395.

Applicare pro populo per alium Miſſam Parochialem tenetur Parochus diebus feſtis, quibus Miſſam Conventualem celebrare debet; diebus vero ferialibus Quadrageſimæ, quibus Conciones habentur, tenetur celebrare, non autem applicare, in *Comen. Miſſæ Parochialis* 11. *Maii* 1720. *ad V. dub.* pag. 321.

Applicari debent Miſſæ Parochiales a Parocho omiſſæ, in *Comen. Miſſæ Parochialis, & Conventualis* 11. *Maii* 1720. *ad VI. dubium.* pag. 325.

Applicari debere Miſſam pro Populo diebus Dominicis, & Feſtis a Cappellanis Curatis amovibiliter a Capitulo pro exercitio curæ Animarum deputatis, reſcripſit Sac. Congregatio in *Ferrarien.* 18. *Martii* 1718. *ad V. dub.* pag. 170.

Applicari debet, tam a Presbytero, quam a Canonicis Collegiatæ Miſſæ Conventualis pro Benefactoribus, in *Regien.* 5. *Auguſti* 1719. *ad XI. dub.* pag. 219.

Applicari debent Miſſæ Conventuales pro Benefactoribus a dignitatibus, Canonicis, Manſionariis, & Cappellanis Capituli, in *Ferrarien.* 18. *Martii* 1719. *ad I. dubium.* pag. 170.

Applicari debere Miſſam a Patribus Congregationis Somaſchæ, reſpondit Sac. Congr. in *Alexandrina* 18. *Martii* 1719. p. 169.

Appli-

Applicationi legati favore Seminarii locum esse, respondit Sac. Congregatio in *Sancti Severini applicationis legati* 13. *Aprilis* 1720. pag. 302.

Applicationi legatorum in scutis tribus quolibet mense, resolutum fuit in *Romana, seu Januen. applicationis legatorum* 27. *Aprilis* 1720. pag. 312.

Applicandas non esse in beneficium Ecclesiæ dotes ad Confraternitatem quoquomodo reversas, sed aliis puellis esse distribuendas, respondit Sac. Congregatio *in Romana Dotium* 24. *Septembris* 1718. p. 114. & 115.

Archipresbytero Collegiatæ licere, dum accedit ad Infirmos pro danda benedictione in articulo mortis, deferre in actu Benedictionis Superpelliceum, & Stolam sine licentia Parochi, responsum fuit in *Derthonen. jurium Parochialium* 3. *Decembris* 1718. *ad XIV. dub.* pag. 132.

Assistere possunt Missis cantatis celebrandis in eodem Altari Canonici, non recedendo ab eorum Chorum, in *Regien.* 5. *Aug.* 1719. *ad II. dub.* pag. 219.

Assistere Canonici tenentur concioni tempore Quadragesimali, in *Verulana visitationis Sacrorum Liminum* 21. *Januarii* 1719. *ad III. dub.* pag. 119.

Assistere debent Ecclesiæ inferioris Parochi die sabathi Sancti per se, vel mediantibus eorum Deputatis Benedictioni Fontis, & Cerei, quæ fit in Collegiata, in *Derthonen. jurium Parochialium* 3. *Decembris* 1718. *ad III dub* pag. 132.

Associari debet Episcopus a Canonicis habitu Canonicali indutis ab Aula Palatii ad Ecclesiam, & ab Ecclesia ad Aulam, dummodo Episcopus sit Cappa indutus, in *S. Marci* 13. *Aprilis* 1720. *ad II. dubium.* pag. 296.

B

Baptismalis Fontis erectionem in Ecclesia Parochiali S. Mariæ novæ Castri Seronis sustineri, relicta libertate Parochianis Sanctæ Mariæ ejusdem Castri deferendi juxta solitum Filios baptizandos etiam ad alias Parochias, respondit Sac. Congregatio in *Fulginaten. Fontis Baptismalis* 22. *Junii* 1720. pag. 332.

Benedicere potest candelas in Oratorio Cappellanus Confraternitatis pro Confratribus, & Sororibus in Festo Purificationis, in *Novarien. Aggregationis* 24. *Septembris* 1718. *ad XII. dub.* pag. 10. & 11.

Benedicere Fontem, Missam Conventualem canere, aliasque peragere Ecclesiasticas functiones die Sabathi Sancti spectare privative ad Ecclesiam Archipresbyteralem Vetiani Superioris, respondit Sac. Congregatio in *Lunen. Sarzanen. præeminentiarum* 23. *Iulii* 1718. pag. 86.

Benedicere Puerperas privative non spectat ad Parochos, in *Derthonen. jurium Parochialium* 3. *Decembris* 1718. *ad VII. dubium.* pag. 132.

Benedicere Sponsas privative spectat ad Parochos, in *Derthonen. jurium Parochialium* 3. *Decembris* 1718. *ad VII. dubium.* pag. 32.

Benedicere non licet Præposito S. Georgii Terræ Urbisaliæ, irrequisito, & invito Plebano S. Laurentii, Domos eidem Plebaniæ subjectas, in *Maceraten. jurium Parochialium* 17. *Iunii* 1719. *ad I. dub.* p. 205.

Benedictio in articulo mortis cum danda est infirmis ab Archipresbytero Collegiatæ Ecclesiæ ad eos accedente, quod liceat eidem Archipresbytero in actu benedictionis super pelliceum, & Stolam sine Parochi licentia deferre, responsum fuit in *Derthonen. jurium Parochialium* 3. *Dec.* 1718. *ad XIV. dub.* pag. 132.

Benedictio Fontis, & Cerei Paschalis in die Sabathi Sancti spectare privative ad Collegiatam, resolutum fuit in *Derthonen. jurium Parochialium* 3. *Decembris* 1718. *ad II. dub.* p. 132.

Benedictioni Fontis, & Cerei, quæ fit in Ecclesia Collegiata die Sabathi Sancti, assistentiam præstare debent Parochi inferioris Ecclesiæ per se, vel mediantibus eorum Deputatis, in *Derthonen. jurium Parochialium* 3. *Decembris* 1718. *ad III. dubium.* pag. 132.

Benedictioni Fontis, aliisque Ecclesiasticis functionibus in Ecclesia Archipresbyterali assistere tenentur Parochi inferiores, & remuneres id præstare, cogendi sunt juris remediis, in *Lunen. Sarzanen. Præemitiarum* 23. *Julii* 1718. pag. 86.

Beneficia erecta in Altaribus Parochialibus Abbatiæ S. Laurentii in Dogliolo non subjacent directioni, & jurisdictioni Episcopi, in *Nullius que S. Severini jurisdictionis* 4 *Feb.* 1719. *ad IV. dub.* p. 154.

Beneficiorum nova provisione non indiget is, qui natus ex Parentibus Turcis Baptismum in infantili ætate suscepit, & subinde Sacris Ordinibus initiatus Beneficia Ecclesiastica obtinuit, in *Melevitana* 13. *Aug.* 1718. *ad II. dub.* p. 97.

Beneficiorum distinctioni, & divisioni esse locum pro rata Decimarum, & fructuum, qui solvuntur Capitulo Villæ Mauri a Populis viginti quatuor Aldearum dictæ Villæ, itaut ad eadem Beneficia in concursu sint præferendi Filii Patrimoniales dictarum Aldearum, respondit Sac. Congr. in *Calaguritana Beneficiorum* 15. *Januarii* 1718. p. 1. & 2.

Beneficiati fundati in Ecclesia S Pauli per quondam Catharinam Valeati tenentur intervenire cum Clero d. Ecclesiæ in omnibus functionibus, quæ a dicto Clero ibi peragentur, in *Melevitana divinorum officiorum* 15. *Januarii* 1718. *ad 1. dubium.* pag. 4.

Beneficiati prædicti tenentur officium divinum solemniter canere in certis festivitatibus præscriptis ab Ordinario, in *Melevitana divinorum officiorum* 15. *Januarii* 1718. *ad II. dub.* pag. 4.

Beneficiati euntes ad Chorum tenentur proces-

cessionaliter incedere juxta decretum editum ab Ordinario in Sacra Visitatione, sed sub pœnis mitioribus ea, quam Ordinarius inflixit, in *Melevitana divinorum officiorum* 15. *Ianuarii* 1718. *ad III.*, & *V. dub.* pag. 4. & 5.

Beneplacito Apostolico destitutam fructuum census reductionem quoad præteritum, revalidandam non esse, censuit Sac. Congregatio in *Senogallien. censuum* 2. *Iulii* 1718. *ad II. dub.* p. 79.

Beneplacito Apostolico destitutam fructuum census reductionem quoad futurum revalidandam non esse arbitrio Episcopi, respondit Sacra Congregatio in *Senogallien. censuum* 2. *Iulii* 1718. *ad II. dub* p. 79.

Beneplacitum Apostolicum denegatum fuit pro confirmatione concordiæ in *Leodien. confirmationis concordiæ* 22. *Iunii* 1720. pag. 334.

Beneplacitum Apostolicum esse necessarium pro alienatione mobilium pretiosorum, quæ Ecclesiæ Fratrum Ordinis S. Francisci relicta fuerunt, & incorporata, respondit Sac. Congregatio in *Ordinis S. Francisci* 18. *Martii* 1719. pag. 172., & seqq.

Beneplacitum Apostolicum requiri, ut valida sit fructuum census reductio, rescripsit Sacra Congr. *in Senogallien. censuum* 2. *Iulii* 1718. *ad I. dub.* pag. 79.

Breve concessum anno 169. R. P. D. de Organis sustineri, & fructus ejus vigore perceptos non esse restituendos, rescriptum fuit in *Remana seu Praten. indulti* 11. *Iunii* 1718. *ad I. dub.* p. 70.

Breve prædictum expirasse dumtaxat anno 1710., & fructus eo usque perceptos non esse restituendos, respondit Sacra Congregatio in d. *Romana seu Praten. indulti* 11. *Iunii* 1718. *ad II. dub.* pag. 70.

Breve cum reductione a tertia parte ad septimam esse confirmandum, respondit Sacra Congr. in *Gerunden.* 24 *Aug.* 1720. p. 362.

Breve concessum Hospitali Expositorum Elboræ non comprehendere Legata Pia relicta certis personis, & locis, nec minus legata, pro quibus obtentæ fuerunt, aut obtinebantur compositiones a Rev. Fabrica S. Petri, respondit Sac. Congreg. in *Elboren. declarationis indulti* 3. *Septembris* 1718. *ad III. dub.* pag. 103.

C

CAdavera Parochianorum Plebaniæ Sancti Laurentii Terræ Urbisaliæ associare, ac funeribus intervenire non licet Præposito S. Georgei ejusdem Terræ, ubi non fuerit vocatos, vel a Plebano, vel a Familiaribus, seu Hæredibus defuncti, in *Maceraten. jurium Parochialium* 17. *Junii* 1719. *ad II dub.* pag. 208.

Campanas pulsare nequeunt Parochi inferiorum Ecclesiarum die Sabathi Sancti ante signum Collegiatæ, & Ecclesiæ superioris in *Derthonen. iurium Parochialium* 3. *Decembris* 1718. *ad II. dub.* pag. 132.

Campanas, & Organa Collegiatæ pulsati facere nequit Confraternitas de licentia Archipresbyteri, seu Canonicorum consensus ad id requiritur in *Regien.* 5. *Aug.* 1719. *ad VIII. dub.* pag. 229.

Candelas benedicere potest in Oratorio Cappellanus Confraternitatis pro Confratribus, & Sotoribus in festo Sanctissimæ Purificationis, in *Nova ien. aggregationis* 24. *Septembris* 1718. *ad XII. dub.* p. 110. & 111.

Canonicatus Pœnitentiarius Cathedralis Oriolen. debet per concursum, & electionem ab Episcopo, & Capitulo faciendam conferri in *Oriolen. Canonicatus pœnitentiarii* 16. *Novembris* 1720. pag. 396.

Canonicatus privationis sententiam non sustineri, respondit Sacra Congregatio in *Romana Canonicatus* 3. *Decembris* 1718. *ad I. dub.* pag. 134. & seqq.

Canonico non deberi fructus, & distributiones pro tempore, quo ipse absfuit condemnatus ad Triremes Pontificias, respondit Sacra Congregatio in *Ferentina distributionum* 24 *Septembris* 1718 pag. 121., & seqq.

Canonicum Collegiatæ habitantem in Domo sita intra fines alterius Parochiæ teneri in ultima infirmitate recipere Sacramenta ab Ecclesia Collegiata, non autem a Parocho domicilii, respondit Sacra Congregatio in *Derthonen. jurium Parochialium* 3. *Decembris* 1718 *ad XV. dub.* p. 132.

Canonicum Collegiatæ sepeliendum esse in eadem Collegiata, dummodo ibi adsit Canonicorum Sepulchrum, licet in alia Parochia domicilium haberet, respondit S. Congregatio in *Derthonen. jurium Parochialium* 3. *Decembris* 1718 *ad XIV. dub.* pag. 132.

Canonicum in ordine Canonicorum succedentem celebrare debere Missam solemnem, quæ juxta Turnum a Coadiuto esset celebranda, non autem eam celebrandam esse a Coadiutore respondit S. Congr. in *Æsina præeminentiæ* 1. *Apr.* 1719. p. 176.

Canonicum teneri ad onera expressa in Testamento Fundatoris, & ad onera, ad quæ tenentur alii Canonici, rescriptum fuit in *Nepesina Canonicatus* 4. *Feb.* 1719. p. 153.

Canonicus jubilatus participat de emolumentis adventitiis Anniversariorum, dummodo non obstet voluntas Testatoris, vel dantis in *Acquipenden. indulti* 1. *Aprilis* 1719. *ad II. dub.* p. 173. & 174.

Canonicus jubilatus, licet Choro non intersit, participat de punctaturis, & fallentiis aliorum Canonicorum non infervientium in *Aquipenden. indulti* 1. *Aprilis* 1719. *ad I. dub.* pag. 174., & 175.

Canonicus jubilatus non participat de emolumentis ex cadaverum associatione provenientibus, in *Aquipenden. indulti* 1. *Apr.* 1719. *ad II. dub.* pag. 174.

Canonicus non tenetur Evangelium Passionis Dominica Palmarum canere juxta Decretum Episcopi, in *Lucana* 2. *Jul.* 1718. p. 83.

Canonicus coadiutus potest per se ipsum exple-

plere functiones nuncupatas de hebdomada, & Turno, *in Florentina præeminentiarum 9. Aprilis* 1718. *ad I. dub.* pag.42.
Canonici Cathedralis tenentur tempore Quadragesimæ assistere concioni, in *Verulana visitationis sacrorum liminum* 21. *Januarii* 1719. *ad III. dub.* pag.149.
Canonici Coadiutores tenentur ad cantandam Missam solemnem, ut compleant Turnum Canonicorum, in *Æsina præeminentiæ* . . Dec. 1719. *ad II dub.* p.269.
Canonici tempore celebrationis Missarum cantatarum celebrandarum in eodem Altari, non recedendo ab eorum Choro, possunt ibidem Missis cantatis assistere, in *Regien. 5. Aug.* 1719. *ad II. dub.* p.219.
Canonici nuncupati Ecclesiæ S. Mariæ Terræ Marthæ non tenentur ad celebrationem Missæ Conventualis, in *Montis Falisci Missæ Conventualis* 12. *Feb.* 1718. p.15.
Canonici, & Capitulum Collegiatæ tenentur applicare Missam Conventualem pro Benefactoribus, & Fundatoribus in *Comen. Missæ Parochialis* 11. *Maii* 1720. *ad I. dub.* p.321.
Canonici Collegiatæ, & Archipresbyter tenentur Missam Conventualem pro Benefactoribus applicare, in *Regien. 5. Augusti* 1719. *ad XI. dub.* pag.219.
Canonici exspectare debent Episcopi accessum, dato signo per sonitum Campanæ, pro recitatione Officii juxta modum insinuatum ab Episcopo Bibianensi, in *S. Marci 5. Apr.* 1720. *ad VI. dub.* pag.296.
Canonici tenentur habitu Canonicali induti associare Episcopum ab Aula Palatii ad Ecclesiam, & ab Ecclesia ad Aulam, dummodo Episcopus sit capa indutus, in *S. Marci 13. Apr.* 1720. *ad II. dub.* pag.296.
Canonici non tenentur concurrere ad manutentionem Altaris ad Confraternitatem spectantis, in *Regien. 5. Augusti* 1719. *ad X. dub.* pag.219.
Canonicis cum præscriptum fuisset horarium ab Episcopo pro horis Canonicis recitandis, & Sacris Functionibus ibsovendis in Ecclesia S. Marci, & disputatum fuerit, num esset observandum, responsum fuit. *ad mentem in S. Marci* 13. *Apr.* 1720. *ad I. dub.* pag.296.
Canonicis nequeunt Confratres impedire celebrationem Missarum in Altari Sanctissimi Rosarii, etiam permittente Parocho, in *Regien. 5. Aug.* 1719. *ad IX. dub.* p.219.
Canonicorum numerum esse augendum ad ratam redituum, censuit Sac. Congreg., in *Cremonen erectionis Collegiatæ 7. Decembris* 1720. pag.402.
Canonicorum consensus requiritur, ut possit Confraternitas de licentia Archipresbyteri pulsari facere Organa, & Campanas Collegiatæ, in *Regien. 5. Augusti* 1719. *ad VIII. dub.* pag.219.
Canonicorum Collegiatæ ministerio uti debet Confraternitas Sanctissimi Rosarii, nec potest, annuente, & permittente Archipresbytero, & Parocho ejusdem Collegiatæ, adimplere onera Missarum, & Anniversariorum sibi injuncta, mediantibus Presbyteris exteris sibi benevisis, in *Regien. 5. Aug.* 1719. *ad I. dub.* p.419.
Canonicos, non obstante Missæ Conventualis obligatione, teneri continuare in recitatione nocturni a mortuis, & in celebratione Missæ cantatę cum applicatione prima die cujuslibet mensis non impedita pro Benefactoribus, respondit S. C. in *Ferrarien. 18. Maii* 1719. *ad IV. dub.* p.180.
Canonicos Ecclesiæ Collegiatæ Oppidi Lù nominatos per familiam de Bellardis non habere onus formalis residentiæ personalis præcisæ, resolvit Sac. Congr. *in Casalen. residentiæ* 18. *Maii* 1719. p.169.
Canonicos invitatos esse, satis est in processionibus, quæ fiunt a Confratribus ex Instituto; cæterum nequeunt ipsi Confratres, etiam annuente, & permittente Archipresbytero facere Processiones intra, vel extra Ecclesiam, in *Regien. 5. Augusti* 1719. *ad V. dub.* pag.219.
Canonicos Perpetuum, & Gulielmum per Episcopum Leodiensem assumptos pro servitio Diœcesis gaudere indulto absendi a residentia, & lucrandi distributiones quotidianas, responsum fuit in *Leodien. indulti* 27. *Aprilis* 1719. pag.313.
Cantus Gregoriani onus est in recitandis horis Canonicis injungendum Capitularibus juxta modum insinuatum ab Episcopo Bivianensi, in *S. Marci* 13. *Aprilis* 1720. *ad IV. dub.* p.96.
Capitulo Collegiatæ non competit jus convocandi Parochum Defuncti in propria Ecclesia occasione Funerum, in *Derthonen. jurium Parochialium* 3. *Decembris* 1718. *ad VIII dub.* pag.132.
Capitulo Collegiatæ accedente ad Funus, Parochus Defuncti non præcedit ejusdem Collegiatæ Archipresbytero, in *Derthonen. jurium Parochialium* 3. *Decembris* 1718. *ad X. dub.* pag.132.
Capitulo Collegiatæ accedente ad Funus, Archipresbyter ejusdem Collegiatæ præcedit Parocho Defuncti, in *Derthonen. jurium Parochialium* 3. *Decembris* 1718. *ad X. dub.* pag.132.
Capitulo Collegiatæ competit jus convocandi Parochos in propria Ecclesia occasione Funerum, & Processionum, in *Derthonen. jurium Parochialium* 3. *Decembris* 1718. *ad VIII. dub.* pag.132.
Capitulum Collegiatæ, ejusque Archipresbyterum posse ingredi alias Ecclesias in Processionibus solemnibus, & Rogationibus, ibique solitas orationes, seu functiones peragere, decisum fuit in *Derthonen. jurium Parochialium* 3. *Dec.* 1718. *ad XIII. dubium.* pag.132.
Capitulum, ut persolvat eleemosynam Missæ Parochialis Cappellanis per ipsum deputatis pro exercitio curæ Animarum, eam detrahere debet ex massa distributionum, in *Ferrarien. 18. Martii* 1719. *ad VII. dubium.* pag.170.
Capitulum teneri persolvere Cappellanis ab ipso pro exercitio curæ Animarum deputatis

tis eleemosynIm Missarum ab ipsis celebratarum, respondit Sacra Congregatio in *Ferrarien* 18. *Martii* 1719. *ad VII. dubium*. pag.170.

Cappellaniam erectam in titulum perpetui Beneficii reformandam esse in Cappellaniam ad nutum amovibilem, quoad Cappellanos extra familiam fundatoris ad normam dispositionis ejusdem, respondit Sacra Congregatio in *Æsina Cappellaniæ* 22. *Aprilis* 1719. *ad I. dub.* pag.178.

Cappellaniæ Rectorem non teneri adimplere onera, de quibus agebatur, responsum fuit in *Florentina* 12. *Martii* 1718 p.27.& 28.

Cappellaniarum duarum unioni ad unam tantum quotidianam locum non esse, respondit Sacra Congregatio in *Tarraconen. reductionis Missarum* 7. *Maii* 1718. *ad I. dub.* pag.50.

Cappellanum Cappellaniæ S. Bernardini teneri deferre Pluviale, & Sacrum celebrare certis diebus, & horis præscriptis in tabellis, resolvit Sacra Congregatio in *Callien.* 4. *Martii* 1719.

Cappellanum non posse ab Universitate pro celebratione Missæ quotidianæ in Oratorio in Ecclesiam erigendo, & pro inserviendo Hospitali ibi erigendo independenter a Parochis deputare, respondit Sac. Congregatio in *Tarantasien.* 22. *Aprilis* 1719. *ad IV. dub.* pag.181.

Cappellanum non teneri Missam pro suffragio Animæ Testatoris applicare, sed solum eam celebrare, respondit Sacra Congregatio *in Mantuana applicationis Sacrificii* 19. *Novembris* 1718. pag.127.

Cappellanus Confraternitatis potest facere benedictionem Candelarum in Oratorio pro Confratribus, & Sororibus in Festo Sanctissimæ Purificationis, in *Novarien. aggregationis* 24. *Septembris* 1718. *ad XII. dub.* pag.110. & 111.

Cappellanus non tenetur ad nova onera apposita in nominatione de se facta a Confratribus, & non memorata in fundatione, in *Tudertina Cappellaniæ* 12. *Martii* 1718. *ad I. dub.* pag.26.

Cappellanus Conventus suppressi S. Augustini Plani Mileti tenetur ad annuam præstationem scutorum 10. favore Seminarii, in *Feretrana reductionis onerum* 7. *Septembris* 1720. *ad I. dub.* pag.373.

Cappellanus Confraternitatis potest Stolam in Processionibus in Oratorio tantum, deferre, non autem extra illud, in *Novarien. aggregationis* 24. *Septemb.*1718. *ad VII. dub.* pag.110. & 111.

Cappellanus Cappellaniæ S. Bernadini cum quæreretur, num teneretur deferre Pluviale, & Sacrum celebrare certis diebus, & horis præscriptis in tabellis, rescriptum fuit = *Dilata, & extrahantur Partitæ ex libris Sacristiæ, citatis interesse habentibus, & interim præsens Cappellanus observet tabellam* = in *Callien.*7. *Maii* 1718. pag.84.

Cappellani instituti a Calamello de Calamellis tenentur quotidie Missam applicare pro anima Fundatoris; ejusque Propinquorum in *Ferrarien. applicationis Missarum* 26. *Martii* 1718. *ad I. dub.* pag.33.

Cappellanis per Capitulum deputatis pro exercitio curæ Animarum, cum sit persolvenda Missæ Parochialis eleemosyna, ea debet detrahi ex massa distributionum, in *Ferrarien.* 18. *Martii* 1719. *ad VII. dubium*. pag.170.

Cappellanis a Capitulo deputatis pro exercitio curæ Animarum debere persolvi ab eodem Capitulo eleemosynam Missarum ab ipsis celebrationem, respondit Sacra Congregatio in *in Ferrarien.* 18. *Martii* 1719. *ad IV. dub.* pag.170.

Cappellanos Curatos amovibiliter a Capitulo deputatos pro exercitio curæ Animarum teneri diebus Dominicis, & Festis Missam pro Populo applicare, rescripsit Sac.Congregatio in *Ferrarien.* 18. *Martii* 1718. *ad V. dub.* pag.170.

Censuram nullam incurrisse Sacerdotem Marcum Antonium Marci oriundum Gemini, & promotum ad Ordines ab Episcopo Uxentino, censuit Sac. Congregatio in *Uxentina, seu Neritonen. Ordinationis* 17. *Julii* 1718. pag.207.

Censurarum, & Processus communicationem contra Confraternitatem non sustineri, respondit Sacra Congregatio in *Novarien. aggregationis* 24. *Septembris* 1718. *ad XIII. dub.* pag.110. & 111.

Census fructuum reductiones sustineri, præstita fidejusione ad formam Resolutionis Congregationis Confratrum de an.1685., respondit Sacra Congregatio in *Romana census* 11. *Maii* 1720. 219.320.

Ceram, quæ supereſt in Festo Purificationis pro publica distributione cedere in Beneficium Thesaurarii, & non Ecclesiæ Cathedralis, responsum fuit in *Castellaten. visitationis sacrorum liminum* 9. *Maii* 1719. *ad II. dub.* pag.195.

Cerei Paschalis, & Fontis benedictionem in die sabathi sancti spectare ad Collegiatam, resolutum fuit in *Derthonen. jurium Parochialium* 3. *Decembris* 1718. *ad II. dubium*. pag.219.

Chori Præfectus, interveniente Capitulo, determinare debet vias Processionum, in *Regien.* 5. *Augusti* 1719. *ad* VII. *dubium*. pag.119.

Chori servitium præstandum esse per hebdomadam, respondit Sacra Congregatio in *S. Marci* 13. *Aprilis* 1720. *ad VII. dubium*. pag.295.

Clavem Capsulæ pro recipiendis oblationibus, & eleemosynis in Oratorio expositæ nequit Parochus retinere, nec valet se in earum administratione ingerere, in *Novarien. aggregationis* 24. *Septemb.*1718. *ad VII. dub.* pag.100.

Clericus saltem esse debet,ut quis sit Sacrista, in *S. Marci* 13. *Aprilis* 1720. *ad* IV. *dubium*. pag.296.

Coadjutus Canonicus,si debet juxta Turnum celebrare Missam solemnem, eam celebrari non posse a Coadjutore, sed a Canoni-

INDEX

CONCLUSIONUM,& RESOLUTIONUM,

Quæ in singulis Foliis Annorum 1718. 1719., & 1720. fuerunt adnotatæ.

A

ABsolvere a casibus Episcopo reservatis prohibentur Fratres Prædicatores, & Minores, *pag.*391. §.*Quoad*.

Absolvere qui potest ab omnibus casibus Sedi Apostolicæ reservatis, non ideo potest absolvere a casibus, qui sunt Episcopo reservati, *pag.*392. §.*In primo in fin.*

Actus pietatis, seu pia opera diuturno temporis spatio peracta, licet a principio fuerint voluntaria, fiunt subinde necessaria, ac ita obligatoria, ut pro eorum adimplemento in futurum competat actio, & coactio favore piæ Causæ, *pag.*28. §. *Facit*.

Administratores Montis Pietatis exigunt a Pignorantibus ad rationem quinque pro centenario; duo enim sunt pro Ministrorum salario, & reliqua tria exigunt pro emendatione damni emergentis, cui Mons subjectus est, summam recipiendo ad rationem trium pro centenario, *p.*28. §.*Absque eo*.

Administratoribus Montis Pietatis solet Sacra Congregatio impartiri licentiam mutuas accipiendi pecunias ad rationem interusurii trium pro centenario, & exigendi a Pignorantibus ad rationem quinque pro centenario, sub clausulis tamen, quod interusurium non exigatur nisi ad rationem quinque, quodque intra certum tempus fiat restitutio summæ ad usuram acceptæ, *pag.*2°. §.*Pauperum*.

Administrationem Bonorum Ecclesiæ Patronatæ exercere prohibentur Patroni, *p.*137. *& seq.* §.*Absque eo quod*.

Administrationem Sacramentorum simulandi justa causa non est quicumque metus etiam gravis, ac in constantem virum cadens, *pag.*316. §.*Ad tertium*.

Adscribi qui debet illi Ecclesiæ, aut Pio Loco, pro cujus necessitate, aut utilitate assumitur, alias ordinandus non est, *pag.*90. §.*Adversus*.

Affinitas est propinquitas procedens ex carnali copula licita, vel illicita, & Matrimonium dirimit intra quartum gradum, si contracta fuerit ex copula licita, illud vero dissolvit intra primum, & secundum duntaxat, si ex copula illicita provenerit, *p.*354. §.*Affinitas*, *&* §.*Id totum*.

Affinitatis secundum, & tertium genus non constituit impedimentum dirimens Matrimonii, sed solum primum usque ad quartum gradum inclusive, *pag.*325. §.*Porro circa fin.*

Affinis Vitrico est Uxor Privigni, non autem primo, sed secundo affinitatis genere, *pag.*325. §.*Porro in princ.*

Affinitatis genus olim triplex erat, & eorum alterum Matrimonium dirimebat, sed hodie Matrimonium dirimitur solo primo Affinitatis genere, quod intercedit inter personam copula licita, vel illicita cognitam, & Consanguineos cognoscentis, & e contra inter Personam cognoscentem, & Consanguineos cognitæ, *pag.*353. §.*Antiquitas & pag.*355. §. *Non obstat*, *&* §.*Doctrina*.

Affinitas ex Matrimonio, & copula conjugali contracta, inspecto etiam solo naturæ jure, Matrimonium dirimit in primo gradu lineæ rectæ, ut inter Vitricum, & Privignam, Socrum, & Generum, *p.*352. §.*Obtemperando circa princ.*

Alimenta ex reditibus Beneficii debentur Patronis etiam extraneis, *pag.*196. §.*Absque eo quod*.

Alimenta subministrare Ordinans tenetur ei, qui sine sufficienti titulo ordinatus est, donec ipse Ecclesiasticum beneficium assequatur, *pag.*215. §.*Sanctæ Crucis circa med.*

Alienatio, seu donatio ab Episcopo facta de bonis suæ mensæ Episcopalis favore sui Capituli est valida, licet careat solemnitate, *pag.*142. §.*Eminentissimus in princ,*

Alienatio bonorum Ecclesiasticorum, quæ fit ex necessitate juris, non requirit beneplacitum Apostolicum, *pag.*173. §.*Absque eo quod in princ.*

Alienatio bonorum Ecclesiasticorum, quæ Fratribus Mendicantibus S. Francisci sub modo licito relinquuntur, non requirit beneplacitum Apostolicum, quia dd. Bona non dicuntur eorum Monasteriis incorporata, *p.*173. §.*Absque eo quod in fin.*

Alienatio utilis censetur, si ab Ecclesia fiat ob justam gratitudinem, & meriti remunerationem erga ipsam præstiti, *pag.*143. §. *Additur in fin.*

Anniversaria, quæ fiunt intra annum, si sint fixa, eorum emolumenta spectant ad Canonicos jubilatos, licet non intersint, nisi aliter a Testatore cautum fuerit, *pag.*174. *& seq.* §. *Quoad alium*.

Animo habitandi per majorem anni partem

non concurrente, non acquiritur quasi domicilium, *pag.*367. §. *Ea videlicet circa med.*

Animas in Purgatorio non detineri ultra decem annos, vel ultra metam centum annorum, asseruerunt nonnulli Theologi, sed eorum opinio est improbabilis, & sensui Ecclesiæ repugnans, *pag.*139. §. *Pro oneris in fin.*

Appellans a mala electione Examinatorum, vel ab irrationabili judicio Episcopi potest electum ad novum examen provocare, absque eo quod de irrationabilitate ullum afferat documentum, *pag.*383. §. *Primo est.*

Appellanti ab irrationabili Episcopi judicio, vel a mala Examinatorum relatione permissum est Præelectum ad novum examen provocare, etiamsi appellans fuerit quoad scientiam approbatus in æquali gradu cum illo, cui Parochialis fuit collata, *pag.*384. §. *Secunda.*

Appellanti adversus malam Examinatorum relationem non sufficit pro Parochiali obtinenda, quod remaneat approbatus, & etiam qualificatus tamquam magis doctus, sed tantum ad avertendam notam, & infamiam reprobationis, & approbationis in secundo gradu reportatæ, *pag.*386. §. *Quo circa.*

Appellantibus examen novum est concedendum, *pag.*315. §. *Excipit.*

Procedit in modum, ut appellantes de gravamine per Episcopum illato in priori examine docere non teneantur, *p.*315. §. *Absque eo quod.*

Appellare ad Metropolitanum, vel ad S. Sedem possunt ii, qui in Parochiali concursu fuerunt rejecti, vel reprobati, & Præelectum ad novum examen revocare, *p.*382. §. *Porro circa med.*

Appellatio tamen admittitur in devolutivo, proindeque non impedit, quominus electio per Ordinarium facta interim debitæ mandetur executioni, *pag.*382. §. *Porro circa finem.*

Appellatio si adversus Episcopi judicium non fuit intra decendium interjecta, ei locus amplius non est, sed opus non est restitutione in integrum, quæ non datur sine probatione gravaminis, *pag.*89. §. *Additur.*

Appellatio ab irrationabili Episcopi judicio, vel a mala Examinatorum relatione ad Sedem Apostolicam si interponatur, novum examen debet in Urbe fieri, & coram examinatoribus Eminentissimi Cardinalis Vicarii, itaut nec ingravescens Provocati ætas, nec loci distantia eum excusare valeant ab accessu ad Urbem, ut se novo examini subiiciat, *pag.*384. §. *Quarta in princ.*

Appellatio, & provocatio ad novum examen admissa fuit absque gravaminis probatione, eo quia, non respondentibus concurrentibus in scriptis, gravamen nequibat probari, *pag.*388. §. *Præmittendum*, & *pag.*190. §. *Ultimo.*

Appellatio, & provocatio ad novum examen antequam a Sac. Congregatione admitteretur, de fumo gravaminis, seu irrationabilitatis judicii Episcopi voluit aliquando gustare, *pag.*390. §. *Ultimo.*

Appellationi in devolutivo locus est a judicio Examinatorum, & a collatione per Episcopum facta, *p.*88. §. *Præterea & seqq.*

Appellatione Ordinarii venit Vicarius Generalis ad effectum assistendi Matrimonio, *pag.*180. §. *Putant.*

Applicari debet Missa Conventualis pro Benefactoribus, non obstante quacumque consuetudine, *pag.*10. §. *Adversus*, & *p.*167. §. *Adversus.*

Applicari debet a Parocho Missa pro Populo singulis diebus Dominicis, & Festis de præcepto, *p.*168. §. *Adversus circa med.*

Applicari debet a Parochis congruam non habentibus Missa Parochialis, *pag.*167. & *seqq.* §. *Adversus circa fin.*

Applicari debet etiam a Curatis amovibilibus Missa Parochialis pro Populo, *pag.*168. §. *Adversus circa fin.*

Applicari debet Missa pro Fundatore, licet ipse applicationem non expresserit, *p.*127. §. *Facit pro applicatione.*

Applicari debet pro Anima Testatoris Missæ Sacrificium, quando ex mente, aut verbis ejusdem Testatoris non colligitur, quod reliquerit libertatem Sacrificii, *pag.*17. §. *Et concordant*, & *pag.*164. §. *Pro applicatione.*

Applicari non debet Missa, si illius celebratio dumtaxat injuncta fuerit pro commoditate aliquorum, & pro cultu Ecclesiæ, *pag.*127. §. *Facit e contra.*

Applicari non debet, sed celebrari dumtaxat Missa in casu, quo illius celebratio demandata sit, *acciò molti occupati da negozj possino andare a sentirla, ed in specie gli Scolari quando escono dalla Scuola*, *p.*164. §. *Putant.*

Applicari non debet Missa, sed ea dumtaxat celebranda, si Cappellania fundata fuerit cum onere celebrationis Missæ quotidianæ pro satisfactione, & voto Monialium, *pag.*164. §. *Putant.*

Applicari debere Missas tres de Mortuis, & non alias pro Testatoris anima, censuit Sacra Congregatio in casu, quo idem Testator demandaverat, ut Cappellanus pro tempore Missam celebraret omnibus diebus hebdomadæ, præter unum, cum hoc, quod tres Missæ qualibet hebdomada celebrentur de Mortuis pro Anima Fundatoris, *pag.*17. §. *Cohærenter.*

Applicari non debere Missæ Sacrificium pro Testatore, excepta feria secunda non impedita, censuit Sacra Congregatio in casu, quo Cappellania erecta fuerat cum obligatione celebrandi quotidie hora determinata pro commoditate nonnullarum Monialium, & applicandi qualibet Feria secunda non impedita Missa Mortuorum pro Anima Testatoris, *pag.*18. §. *Cohærenter circa finem.* & *pag.*164. §. *Putant circa finem.*

Applicari debere Missas tres de Mortuis, & non alias pro Testatoris Anima, censuit Sacra Congregatio in casu, quo idem Testa-

ſtator demandaverat, ut Cappellanus pro tempore Miſſam celebraret omnibus diebus hebdomadæ præter unam, cum hoc, quod tres Miſſæ qualibet hebdomada celebrarentur de mortuis pro Anima Fundatoris, *pag.*18. §. *Cohærenter*.

Applicari debent Fabricæ S. Petri juxta ejus privilegia Bona relicta Cappuccinis, & Minoribus ſtrictioris obſervantiæ, ac Regularibus, qui Bona in communi poſſidere non poſſunt, *pag.*223. §. *Quoad diſpoſitiones*.

Applicatio annuorum ſcutorum 876. ab Epiſcopo Liparitano ſubtractorum ex reditibus Menſæ Epiſcopalis pro conſtituendis quotidianis diſtributionibus dividendis inter Canonicos, & Dignitates ſuæ Eccleſiæ judicata fuit valida, *pag.*142. §. *Eminentiſſimus*.

Archiconfraternitatis Orationis, & Mortis in Urbe conſtitutæ narrantur Privilegia in *Conſtit.*22. *Pii IV. Bullar. Tom.*2.

Aſſiſtens matrimonio Vicarius Generalis, vel alteri tribuens facultatem, ut illi aſſiſtat, venit Epiſcopi nomine, *pag.*180. §. *Putant*.

Augumento dotis, ut acquitatur Juſpatronatus, oportet, quod dos aſſignata fuerit penitus deperdita, *pag.*211. §. *Aquen. in fine*.

B

BAptiſmum ab Hæretico, qui recepit, irregularis eſt, *pag.*60. §. *In hoc*.

Baptiſmales Fontes debent in omnibus Parochialibus Eccleſiis eſſe, niſi illi extent in aliquibus Eccleſiis, quæ Matrices, vel Baptiſmales vocantur, *pag.*283. §. *Epiſcopus*.

Beneficium, vel penſio Eccleſiaſtica eſt incompatibilis cum quacumq. militia, etiamſi ſit militia Summi Pontificis, *p.*397. §. *Abſque eo quod*.

Beneficium Eccleſiaſticum ad honeſtam ſuſtentationem ſufficiens, vel ad minus Patrimonium, vel Penſionem habere debet, qui vult ad Ordines Sacros promoveri, *pag.*2.5. §. *Sanctæ Crucis*.

Beneficium ne devolvatur ad Superiorem, ſatis eſt quodlibet non improbabile impedimentum, quod Jura Patroni præſervat. *pag.*281. §. *Putant in fin*.

Beneficii devolutio ſupponit Patroni culpam, & inexcuſabilem negligentiam, *pag.*281. §. *Putant in med*.

Beneficio nequeunt ſuperaddi onera in fundatione non appoſita, *pag.*28. §. *Pro Cappellano*.

Beneficia ſæcularia Sæcularibus, & regularia Regularibus ſunt conferenda, *pag.* 311. §. *Contendit*.

Beneficia poteſt obtinere in aliqua Civitate, qui in ea Civilitatem obtinuit, *pag.*89. & 90. §. *Parum*.

Beneficia ut aſſequatur Neophitus, non indiget diſpenſatione, ſi fuerit diſpenſatus quoad Ordines, *pag.*97. § *Quoad in fin*.

Beneficiorum ſunt incapaces Hæreticorum Filii, *pag.*97. §. *Quoad*.

Beneficiatus abſens a reſidentia, quando procul habitat, aut ad eum tutus nequit acceſſus haberi, fieri poteſt citatio per Edictum, *pag.*134. §. *Pro parte in princ*.

Beneficiati tenentur contribuere taxam Seminario, & poſſunt ad id per cenſuras, aliaque Juris remedia, invocato etiam Brachii Sæcularis auxilio, compelli, *pag.*319. §. *Fundamentum*.

Beneplacitum Apoſtolicum non requiritur in alienatione Bonorum, quæ fit ex neceſſitate juris, *pag.*173. §. *Abſque eo quod in princ*.

Beneplacitum Apoſtolicum non requiritur in alienationibus Bonorum, quæ Fratribus Mendicantibus S. Franciſci ſub modo licito relinquuntur, quia dicta Bona non dicuntur eorum Monaſteriis incorporata, *pag.*173. §. *Abſque eo quod in fin*.

Beneplacitum Apoſtolicum olim ex lapſu triginta, aut ſexaginta annorum impetratum præſumebatur, ſed hodie requiritur centenaria, *pag.*374. §. *Minuſque*.

Beneplacito Apoſtolico opus eſt, ut fructus Cenſuum a Locis piis reducantur, v. g. a ſcutis quinque ad ſcuta quatuor pro centenario, *pag.*5. §. *Senogallien. circa med*.

Procedit in Cenſibus reſervativis, ſecus in conſignativis, *ibidem in fin*.

Si vero reducantur abſque Beneplacito Apoſtolico reductio ſolet, prævia abſolutione ad cautelam eorum, qui reductionem fecerunt, revalidari, quatenus aliud inveſtimentum magis utile, & idoneum non ſuppetat, *ibid. circa med*.

Bona in communi poſſidere licet prohibeantur Regulares, tamen capaces ſunt eleemoſynarum manualium Miſſarum, *pag.*223. §. *Procedentibus*.

Bona relicta Cappuccinis, & Minoribus ſtrictioris obſervantiæ, ac aliis Regularibus, qui Bona in communi poſſidere non poſſunt, Rev. Fabricæ S. Petri applicantur juxta ejus Privilegia, *pag.*223. §. *Quoad diſpoſitiones*.

Bonorum Eccleſiaſticorum alienatio, quæ fit ex neceſſitate juris, non requirit Beneplacitum Apoſtolicum, *pag.*175. §. *Abſque eo quod in princ*.

Bonorum Eccleſiaſticorum alienatio, cum ea Fratribus Mendicantibus S. Franciſci ſub modo licito relinquantur, non requirit Beneplacitum Apoſtolicum, quia dicta Bona non dicuntur eorum Monaſteriis incorporata, *pag.*173. §. *Abſque eo quod in fin*.

C

CAnonicatu valide privatus dicitur Canonicus à reſidentia abſens, ſi a die ultimæ citationis uſque ad diem latæ ſententiæ elapſi fuerint ſex menſes, *pag.*134 §. *Pro parte circa fin*.

Canonicatu privari nequit Canonicus abſens a reſidentia, niſi poſt triennium, *pag.*134. §. *Pro parte circa med*.

Canonicus a Reſidentia abſens ut valide Ca-

nonicatu privetur, expectandus est lapsus trium annorum, & transacto tertio anno, trina citatio per Edictum est adversus eum absentem expedienda, & deinde expectari debet per alios sex menses, antequam deveniri valeat ad privationem, *pag.*134., & 135. §. *A nullitate circa med.*

Canonicus a Residentia absens dicitur valide Canonicatu privatus, si a die ultimæ citationis usque ad diem latæ sententiæ elapsi fuerunt sex menses, *pag.*134 §. *Pro parte circa fin.*

Canonicus à Residentia absens nequit, nisi post triennium Canonicatu privari, *p.*134. §. *Pro parte circa med.*

Canonicus jure suo constituere potest Procuratorem, qui in Capitulo suffragetur, non obstante, quod per se ipsum interesse possit, *pag.*242. §. *Præter hæc.*

Canonicus absens infirmitatis causa lucratur distributiones quotidianas, *p.*243. §. *Porro in fin.*

Canonicus, qui sit magnæ authoritatis, & qui non sit impeditus, an cogi valeat ad interessendum Capitulo per se, & non per Procuratorem, *p.*243 §. *Præter hæc in fin.*

Canonicus jubilatus non tenetur residere, *pag.*145. §. *Demùm.*

Canonicus jubilatus non tenetur, neque per se, neque per alium ad celebrationem Missæ Conventualis per Turnum, *p.*174. §. *Invenio in princ.*

Canonicus jubilatus tenetur facere depositum tertiæ partis fructuum Præbendæ pro distributionibus quotidianis, sicuti faciunt alii Canonici, *p.*174. §. *Invenio circà fin.*

Canonico jubilato cum facultate omnes fructus una cum distributionibus quotidianis percipiendi, perinde ac si Choro interesset, non deberi emolumenta Anniversariorum, resolutum fuit, *pag*171. §. *E contrà in fin.*

Canonico jubilato debentur fallentiæ Canonicorum absentium, dummodo non obstent Constitutiones Capitulares, vel Consuetudo Ecclesiæ, *pag.*174. §. *Aquipenden. circa finem*, & §. *Invenio in fin.*

Canonici jubilati præter quotidianas distributiones lucrantur alia emolumenta certa, & fixa, nisi aliter cautum fuerit a Testatoribus, vel aliter Statuto, vel consuetudine fuerit introductum, *pag.*171. §. *Quoad Anniversaria.*

Canonici jubilati, licet non intersint, participant de emolumentis Anniversariorum, quæ fiunt intra annum, & sunt fixa, & nisi aliter à Testatoribus cautum fuerit, *pag.*172. & *seq.* §. *Quod aliam.*

Canonicis jubilatis non debentur punctaturæ, seu fallentiæ aliorum Canonicorum Choro non interessentium, *pag.*171. §. *Quoad punctaturas.*

Canonici possunt, & tenentur canere Passionem Dominica Palmarum, & Feria VI. in Parasceve; præsertim si adsit consuetudo, *pag.*83. §. *Additur.*

Canonici legitime non impediti tempore Quadragesimæ quotidianis Conciombus interesse debent, *pag.*146. §. *Quoad assistentiam.*

Canonici tenentur de jure communi ad formalem præsisam residentiam, *pag.*166. §. *Contendit.*

Canonici non residentes possunt ipso facto Canonicatu privari, si adsit consuetudo, vel Statutum, *pag.*379. §. *Nec Canonici.*

Canonici Coadjuti tenentur residere, licet soleat eis a Sacra Congregatione facilè concedi Indultum abessendi, *pag.*113., & 114. §. *Super esset in fin.*

Canonici Cathedralium, seu Collegiatarum, si Animarum cura penes ipsos resideat, applicando Dominicis, & Festis diebus Missam pro Populo, non satisfaciunt oneri Missæ Conventualis, sed eam ulterius tenentur applicare, *pag.*10. §. *Adversus.*

Canonici, quibus incumbit cura Animarum, applicare debent Missam Conventualem ultra Parochialem, itaut Canonici applicando Missam pro Populo diebus Dominicis, & Festis, non satisfaciant oneri Missæ Conventualis, *p.*10. §. *Adversus in fin.*

Canonicorum Coadjutores, sicuti sedent post omnes Canonicos, ita non admittuntur ad honorarias functiones, si alii adsint Canonici, *pag.*39. §. *In scripturis.*

Imo Coadjutores Canonicorum instar Coadjutoris Dignitatum succedunt in jus functiones peragendi, *pag.*40. §. *Adversus.*

Cappuccini sunt Filii Religionis S. Francisci, *pag.*99. §. *Sermonem.*

Cappellano instituto cum onere Missam quotidie celebrandi hora determinata, post terminatum scilicet officium in Cathedrali, ut Mercatores, & Scholarum Discipuli interesse possent, respondit Sacra Congregatio, applicandum non esse Missæ Sacrificium pro Anima Testatoris, *pag.*16. § *obærenter*, & *pag.*164. § *Putant in princ.*

Cappellano pro tempore cum demandatum fuerit a Testatore, ut Missam celebraret omnibus diebus hebdomadæ, præter unam, cum hoc, quod tres Missæ qualibet hebdomada celebrarentur de Mortuis pro Anima Fundatoris, Sacra Congregatio censuit, Missas tres de Mortuis, & non alias applicandas esse pro Testatoris Animi, *pag.*17. §. *Cohærenter.*

Cappellanus Castrensis nequit assistere Matrimoniis, quæ a militibus contrahuntur, sive hi degant in Præsidiis, sive in Castris, & Stationibus hybernis, aut æstivis, seu etiam sint in actuali expeditione positi, nisi habeat specialem facultatem a Sede Apostolica, vel expressam licentiam ab Ordinario, *pag.*364. §. *Præmisso.*

Cappellaniæ nequeunt superaddi onera in fundatione non apposita, *pag.*28. §. *Pro Cappellano.*

Cappellania, vel Beneficium, si requirat Sacerdotii qualitatem, sufficit, ut ea intra unius anni spatium valeat obtineri, *p.*155. §. *Supposi o circa med.*

Cappellania erecta cum obligatione celebrandi quotidie hora determinata pro commoditate nonnullarum Monialium, & applicandi

candi qualibet Feria secunda non impedita Missam Mortuorum pro anima Testatoris, censuit Sacra Congregatio, Missæ Sacrificium non esse pro Testatore applicandum, excepta Feria secunda non impedita, *p.*118. §. *Cohæ enim circa fin.*, & *p.*164. §. *Putant circa fin.*

Capituli novus consensus una cum scientia nullitatis professionis requiritur, ut professio ratificetur, *pag.*250. §. *Crescitque.* Religionis autem consensum potest Summus Pontifex, concurrente justa causa, supplere, *pag.*251. §. *Quod denique.*

Capituli consensus requiritur, ut possit Episcopus dies festos de præcepto in sua Diœcesi indicere, *pag.*184. §. *Quo ad diem in fine.*

Capitulo interesse per Procuratorem an valeat Canonicus, qui sit magnæ autoritatis, nec sit impeditus, & an cogi valeat ad interessendum per se, *pag.*243. §. *Præter hæc in fin.*

Cappellani Castrenses nequeunt Matrimoniis assistere sine Apostolicæ Sedis facultate, aut Parochi, vel Ordinarii licentia, *p.*394. §. *Ex quibus.*

Cathedralibus, & Collegiatis Ecclesiis Missæ Conventualis onus impositum est, *pag.*9. §. *Hisce.*

Censuræ Episcopo reservatæ nequeunt per Regulares degentes etiam extra Italiam absolvi, *pag.*391. § *Consilium in fine*, & *pag.*392. §. *In primo.*

Censuum fructus nequeunt a Locis Piis absque Apostolico Beneplacito reduci, v. g. a scutis quinque ad scuta quatuor pro centenario, *pag.*5. § *Senogallien. circa med. pag.*79. §. *Negativè & seq.*

Procedit in Censibus reservativis, secus in consignativis, *ibid. in fin.*

Si vero reducantur absque Beneplacito Apostolico, reductio solet, prævia absolutione ad cautelam eorum, qui reductionem fecerunt, revalidari, & confirmari, quatenus aliud investimentum magis utile, & idoneum non suppetat, *ibid. circa med.*

Censuus fructuum reductio, si talis census spectet ad Loca Pia, à scutis quinque ad rationem quatuor pro centenario indiget Apostolico Beneplacito, *pag.*5. §. *Senogallien. circa med.*

Civilitatem qui obtinuit in aliqua Civitate, potest etiam obtinere Beneficia, quæ Civibus illius Civitatis dumtaxat possunt conferri, *pag.*89. & 90 §. *Parum.*

Citatio per Edictum debet affigi in Ecclesia Beneficii, seu Canonicatus, *p.*134. §. *Adversus.*

Citatio per Edictum fieri potest, quando Beneficiatus absens a residentia procul habitat, aut ad eum tutus nequit accessus habere, *pag.*134. §. *Pro parte in princ.*

Clericis elargita Privilegia Pontificia, ut ipsi absque sufficienti titulo Beneficii, vel Patrimonii sacri possint ad Sacros Ordines promoveri, referuntur, *pag.*216. §. *Exempla.*

Clerici vestes illæ sunt, quæ cum eis incedentem prima facie indigitant, esse Clericum, *pag.*136. §. *Adeoque.*

Clericus Conjugatus excluditur à Canonis privilegio, si non deferat habitum, & Tonsuram, *pag.*136. §. *Adeoque in fin.*

Clericus cælebs non incedens in habitu, & Tonsura, & non servans requisita Tridentini *Sess.*23. *cap.*6. *de Ref.* amittit ipso jure privilegium Fori, sed non privilegium Canonis, *pag.*36. §. *Clericus.*

Clausula, quod alter alteri supervivens perpetuo absque spe Conjugii remaneat, apponitur in Dispensationibus Matrimonialibus, quæ expediuntur pro Incestuosis Consanguineis.

Coadjutores Canonicorum instar Coadjutorum Dignitatum succedunt in jus functiones peragendi, *pag.*40. §. *Adversus.*

Coadjutores autem Dignitatum, Coadjuto impedito, succedunt in jus functiones peragendi in exclusionem Canonici in Tutno succedentis, *pag.*39. §. *In scripturis.*

Coadjutores Canonicorum, sicuti sedent post omnes Canonicos, ita non admittuntur ad honorarias functiones, si alii adsint Canonici, *pag.*39. §. *In scripturis.*

Coadjutores autem Canonicorum, utpote sedentes post omnes Canonicos, facere non possunt functiones ad Canonicos Coadjutos pertinentes, nisi ubi desint Canonici, vel agatur de Missis, ad quas Canonici Coadjuti teneantur vigore Testamenti, & institutionis Canonicatuum, & eas propter senectutem, vel aliud impedimentum nequeant celebrare, *pag.*269. §. *Esina circa med.*

Coadjutores Dignitatum, uti sedentes in Stallo Dignitatum, facere debent functiones spectantes ad Dignitates coadiutas, *p.*269. §. *Æsina circa med.*

Coadjutore sibi dato ab Episcopo non obstante, tenetur Parochus residere, *pag.*113. *in fin.* §. *Supereſt.*

Coadjuti in Canonicatu tenentur residere, licet soleat eis a Sacra Congregatione facilè concedi Indultum abesendi, *pag.*113., & 114. §. *Supereſt in fin.*

Coadjutoriæ verba, quod Coadjutor habere debeat omnes, & singulas prærogativas, præeminentias, & honores in Choro, Processionibus, aliisque actibus Capitularibus, quos, & quas Canonicus Coadjutus haberet, si præsens esset, dicuntur stare ad exclusionem aliorum Inferiorum, non autem Canonicorum, *pag.*269. §. *Æsina in fine.*

Collegiatis, & Cathedralibus Ecclesiis Missæ Conventualis onus impositum est, *p.*9. §. *Hisce.*

Collegiatæ erectio juxta antiquiorem opinionem poterat ab Episcopo fieri, & ab hac opinione non est recedendum, quando agitur de Collegiatis erectis tempore, quo prædicta opinio vigebat, *pag.*374. §. *Absque eo quod*

Collegiatam erigere Episcopus olim poterat, *pag.*11. §. *Absque eo quod in fin.*

Cola

Collegiatæ erectio per Episcopum facta etiam in actu Pastoralis visitationis non sustinetur, *pag.*373. §. *Cremonen.*

Compensatio missarum, quæ ultra debitum numerum celebratæ sunt, cum missis deinde celebrandis, an, & quando admittatur, vel denegetur, *pag.*194. §. *In Congregatione habita die 5. & seqq.*

Communitati incumbere potest onus eleemosynam solvendi Concionatori, & ad alterum spectare jus eumdem nominandi, si concurrat immemorabilis, *p.*285. §. *Communitas.*

Communicatio Privilegiorum non suffragatur pro exemptione a Quarta funerali, *pag.*100. §. *Addit.*

Commutatio Operis pii fieri debet in opus magis proximum, & magis consimile, *pag.*342. §. *Supplicationis.*

Concionatoris deputatio neque ad Parochum in sua Parochia, sed ad Episcopum pertinet, *pag.*284 §. *Æsina.*

Concionatoris electio spectat ad Episcopum, licet eleemosyna Concionatori per Communitatem solvatur, *p.*284. §. *At quidquid.*

Concionatoris nominatio potest ad unum spectare, & Communitati incumbere onus elemosynam solvendi, si concurrat immemorabilis consuetudo, *pag.*285. §. *Communitas.*

Concionibus interesse debent tempore Quadragesimæ Canonici legitime non impediti *pag.*144. §. *Quoad assistentiam.*

Concursus, & examen in pluribus Diœcesibus solet haberi, proponendo eadem quæsita omnibus, & exigendo responsiones in scriptis, *pag.*387. §. *Ante in fin.*

In aliis vero pluribus Diœcesibus mos erat oretenus interrogandi, & respondendi, *pag.*388. §. *Præmittendum circa fin.*

Concursus forma fuit per Tridentinum inducta pro Parochialium collatione, *p.*382. §. *Porro in princ.*

Concursus ut rite, valideque habeatur, sufficiunt tres examinatores Synodales, *p.*267. §. *Contendit circa fin.*

Concursus ad Parochiales licet haberi nequeat coram Examinatoribus pauciori-bus, quam tribus, potest tamen haberi coram pluribus, quam tribus Examinatoribus, *pag* 268. §. *Excipit in princ.*

Conditiones turpes, aut impossibiles, quæ matrimonii bonis non adversentur, vitiantur, sed non vitiant matrimonium, *p.*292. §. *Conditiones.*

Conditio in Matrimonio apposita, & hinc inde acceptata, quod alter ex Sponsis teneatur ante illius consummationem Religionem ingredi, ibique professionem emittere, vitiat matrimonium, *p.*292. §. *Quoad conditionem in fin.*

Conditio in matrimonio apposita, ut liceat Religionem ingredi, ibique ante matrimonii consummationem profiteri, non vitiat matrimonium, sed ea vitiatur, *p.*292. §. *Quoad conditionem in princ.*

Conferendæ casuum conscientiæ sunt maximopere proficuæ, *pag.*30. §. *Pro parte.*

Conferentiis Casuum Conscientiæ interesse non tenentur Regulares ad Confessiones Sæcularium excipiendas approbati, *p.*30. §. *Negative.*

Confraternitatis erectio facta in loco, ubi alia similis reperiebatur, fuit invalida declarata, *pag.*400. §. *Excipit circa fin.*

Confraternitatis erectio facta in Civitate, ubi alia sub eodem Instituto fundata reperiebatur, fuit a Sac. Congregatione revalidata, *p.*400. §. *Contendit in fin.*

Confraternitates plures ejusdem institutii nequeunt in eodem Oppido, vel Civitate erigi, *pag.*400. §. *Contendit in princ.*, & §. *Excipit.*

Limita, ubi Oppidum, vel Civitas sit amplissima, & magno Populi numero referta, *pag.*400. §. *Contendit in fin.*

Consensum Religionis potest Summus Pontifex, concurrente justa causa, supplere, *pag.*251. §. *Quod denique.*

Consensum Superioris Religionis circa Novitii admissionem a Papa suppleri, incongruum esse videtur, *pag.*264. §. *Adversus.*

Consuetudo contratia tollere potest residentiam, sive servitium personale, quamvis illud in fundatione sit præscriptum, *p.*176. §. *Putat.*

Consuetudines licet immemorabiles, juxta quas aliquid occasione possessionis Canonicatus, & Præbendæ persolvitur, sunt irrationabiles, & a jure reprobatæ, si id, quod exigitur, vel persolvitur, cedat in utilitatem particularem aliorum Canonicorum, secus autem, si in usus pios erogetur, *pag.*235. §. *Porro.*

Consuetudo Ecclesiæ, si non obstet, Canonico jubilato debentur fallentiæ Canonicorum absentium, *p.*174. §. *Aquipenden. circa fin.* & §. *Invenio in fin.*

Constitutiones Capitulares si non obstent, Canonico jubilato debentur fallentiæ Canonicorum absentium, *p.*174. §. *Aquipenden. in fin.*

Conventiones initæ super Cappellania laicali non sunt simoniacæ, licet illicitæ, *p.*102. §. *Adjus,*

Curæ Animarum præfici non potest Regularis ab Episcopo sine Apostolica dispensatione, *pag.*311. *Contendit circa fin.*

D

Debitor promittens sub juramento solvere quolibet anno partem sui debiti, quod unica vice debebat solvere, si uno anno solutionem partis conventæ omittat, potest pro tota summa conveniri, *p* 59. §. *Contendunt.*

Procedit, si Creditor plene probet, debitorem fuisse in dolo, *ibidem in fin.*

Decreta Urbis, & Orbis Congregationis Rituum circa jura Parochialia, & Functiones, & Præeminentias inter Parochos, & Confraternitates Laicorum, eorumque Officiales, ubi sint impressa. Vid. *pag.*108. §. *Adnotasse.*

De-

Decimarum assignatio, si facta fuerit demonstrationis causa, operatur, ut Assignans, decrescentibus reditibus, debeat supplere, si vero excreteant, eorum augumentum in beneficium Assignantis debet cedere, *pag.*329. §. *Fundamentum*.

Denunciationum matrimonii omissio fuit a Tridentino remissa prudentiæ, & judicio Ordinarii, *pag.*36. §. *At licet circa fin.*

Denuneiationibus omissis, matrimonium contrahentes incurrunt excommunicationem in Constitutionibus Synodalibus inflictam, *pag.*193. §. *Quoad punctum*.

Denunciationibus omissis, adhuc matrimonium est validum, *pag.*365. & 365. §. *Ac licet in fin.*

Denunciationes matrimonii fieri etiam debent in loco originis, *pag.*193. §. *Quoad necessitatem*.

Denunciationibus omnibus omissis, matrimonium non dicitur clandestinum, *p.*193, §. *Quoad punctum*.

Depositum tertiæ partis fructuum Præbendæ pro distributionibus quotidianis facere tenetur Canonicus jubilatus, sicut alii Canonici, *pag.*174. §. *Invenio circa fin.*

Deputatio concionatoris in sua Parochia spectat ad Episcopum, & non ad Parochum. *pag.*284. §. *Æsina*.

Devolutioni Beneficii ad Superiorem, ne locus sit, satis est quodlibet non improbabile impedimentum, quod jura patroni præservat, *pag.*281. §. *Putant in fin.*

Devolutio Beneficii supponit patroni culpam, & inexcusabilem negligentiam, *pag.*281. §. *Putant in med.*

Dies festi juxta veterem Ecclesiæ consuetudinem, & Disciplinam colendi erant a vespere ad vesperam, *pag.*363. §. *Modus in princ.*

Hodie tamen ex communi consuetudine per totam Europam recepta dies festi coluntur spatio 24. horarum, quæ a media nocte ad aliam dimidiam computantur, *pag.*363. §. *Modus circa fin.*

Dies festos de præcepto potest Episcopus indicere in sua Diœcesi, sicuti potest Papa in toto Orbe Catholico, *p.*184. §. *Quoad diem in princ.*

Dignitas major in Collegiata, aut Cathedrali, si ei Animarum cura sit adnexa, quandoque ex mandato Datarii per concursum est conferenda, *pag.*387. §. *Ante*.

Dignitatum Coadjutores, Coadjuto impedito, succedunt in jus functiones peragendi in ex Iusionem Canonici in Turno succedentis, juxta resolutiones Sacræ Congregationis Rituum, *pag* 3. §. *In Scripturis*.

Imo Coadjutores Canonicorum instar Coadjutoris Dignitatum succedunt in jus functiones peragendi, *pag.*40. §. *Adversùs*.

Dignitatum Coadjutores, uti sedentes in Stallo Dignitatum, facere debent functiones spectantes ad Dignitates coadjutas, *p.*169. §. *Æsina circa med.*

Dismembrare Parochias antiquas, aut novas erigere, de jure communi permissum non est, nisi concurrentibus requisitis, *Text. in cap ad audientiam il* 1. *de Eccl. ædific. & Trident. Sess.*21. *cap.*4. *de Ref. p.*74. §. *Subdit*.

Dispensare potest Episcopus in omnibus irregularitatibus ex delicto occulto provenientibus, exceptâ ea, quæ ex homicidio voluntario oritur, *pag.*65. §. *Clara est*.

Dispensare quando possit, vel non possit Episcopus in irregularitate contracta ex homicidio, & an, & quando illud dicatur voluntarium, vel casuale, vide deducta, *pag.*65. §. *Adversùs & seqq.*

Dispensatio super matrimonio rato, & non consummato non conceditur, niti concludenter probetur, illud non fuisse consummatum, *pag.*29. §. *De summi*.

Procedit, licet ageretur, quod alter ex Conjugibus esset hæreticus, & spes esset, quod ad fidem converteretur, *ibidem*.

Dispensatio super matrimonio rato, & non consumato concessa fuit Sigismundo Transilvaniæ Principi, & Mariæ Austriæ tempore Clementis Octavi, *pag.*199. §. *Celebris*.

Dispensatio ut concedatur super matrimonio rato, & non consummato, est justa causa. odium implacabile cum periculo vitæ juxta aliquos Authores, secus vero secundum opinionem Fagnani, *pag.*49. §. *Loquendo*.

Dispensatio in radice matrimonii si concedatur, non est necessaria expressa, vel tacita consensus renovatio, *pag.*340. §. *Absque eo quod*.

Dispensatio in radice matrimonii, ut concedatur, satis est, quod matrimonium de facto fuerit contractum, & quod intercesserit affectus maritalis una cum consensu naturali, *pag.*341. § *Cumque*.

Dispensationes in radice matrimonii, nisi, magna urgente causa, conceduntur, *p.*340. §. *Itaut*.

Dispensationes plures in radice matrimonii fuerunt a Gregorio XIII. concessæ, *p* 340. §. *Itaut in fin.*

In Dispensationibus matrimonialibus, quæ expediuntur pro incæstuosis consanguineis, apponitur semper clausula, quod alteri alter supervivens perpetuo absque spe conjugii remaneat, *pag.*371. §. *A primo in fine*.

In Dispensationibus gradus remotior attendi debet, & trahit secum propinquiorem, itaut sufficiat exprimere gradum remotiorem, obtentis tamen super gradu propinquiori literis Apostolicis, in quibus declaretur, non obstare reticentia propinquioris gradus, *pag.*370. §. *Hanc*.

In Dispensationibus gradus remotior imbibit, & trahit ad se propinquiorem, *pag.*370. §. *Putant*.

Dispensatio, quando concedatur Regularibus ad effectum disponendi de bonis inter vivos, vel causa mortis, videnda sunt exempla relata, *pag.*54. §. *In quadam Causa*.

Dispensatio Apostolica, ut Regularis curæ Animarum præficiatur, concedi non consue-

luevit, nisi eodem Episcopo instante pro necessitate, vel utilitate Ecclesiæ, *p.*311. §. *Contendit in fin.*

Dispensantur ad Beneficia descendentes a Parentibus Mahometanis, & formula Dispensationis impressa est penes *Corrad. p.*97. §. *Quoad.*

Dispensatus si fuerit Neophitus quoad Ordines, videtur non indigere dispensatione quoad consequenda beneficia, *pag.*97. §. *Quoad in fin.*

Dispensationi a voto continentiæ præstat causam metus incussus ei, qui Subdiaconatus Ordinem suscepit, *pag.*221. §. *Supplicationis in fin.*

Dispensatio a voto continentiæ denegata fuit Subdiacono, eo quia metum ex Testibus allegatis non probavit, *pag.*221. §. *Absque eo quod.*

Dispensationem retinendi pensionem cum officio Vexillarii Equitum levis armaturæ Summi Pontificis indulsit Sacra Congregatio, *pag.*397. §. *Absque eo quod.*

Distributiones quotidianas lucratur Canonicus absens causa infirmitatis, *pag.*243. §. *Porro in fin.*

Distributiones sunt stipendium quotidiani servitii, & quotidianæ intereſſentiæ omnibus, & singulis, tam nocturnis, quam diurnis Officii Divini partibus, *pag.*327. §. *Præpositus.*

Distributionibus quotidianis æquiparantur emolumenta ex Anniversariis provenientia, *pag.*171. §. *E contra.*

Distributionibus quotidianis constituendis, & dividendis inter Canonicos, seu Dignitates suæ Ecclesiæ valida judicata est applicatio facta ab Episcopo Liparitano de annuis scutis 876. subtractis ex reditibus suæ Mensæ Episcopalis, *pag.*142. §. *Eminentissimus.*

Distributionum quotidianarum causa tenetur Canonicus jubilatus, sicut alii Canonici, facere depositum tertiæ partis fructuum Præbendæ, *pag.*174. §. *Invenio circa fin.*

Distributionum divisio, si possibile esset, fieri deberet singulis diebus, *pag.*327. §. *Præpositus in fin.*

Distributionum constituendarum modus traditur a Tridentino *Sess.*21. *c.*3. & *Sess.*22. *cap.*3. *de ref.*, *pag.*143. §. *Eminentissimus in fin.*

Doctrinam Christianam docere tenentur Sacerdotes, & Clerici, & id omittentes multantur ex Synodo IV. Mediolanensi, *p.*231. & *seqq.* §. *Adversus hæc.*

Doctrinam Christianam ut doceant Ludi Magistri tam Clerici, quam Laici, primum hortari, dein vero præcipere potest Episcopus, *pag.*231., & *seqq.* §. *Adversus hæc in fin.*

Domicilii ratione ut Ordines recipiantur ab Episcopo, quænam requisita debeant concurrere, *pag* 61. §. *Orator.*

Domicilii ratione ad effectum se promovendi ad Sacros Ordines subditus is dicitur, qui in aliquo loco stabiliter constituerit domicilium, per decennium inhabitando, vel majorem rerum, ac bonorum suorum partem cum instructis Ædibus in locum illum transferendo, ibique insuper aliquo considerabili tempore commorando, *pag.*19. §. *Episcopus.*

Requiritur tamen præter hæc, ut jurejurando in utroque casu affirmet, se vere, & realiter animum habere domicilium contrahendi, *ibid.*

Domicilium legitime per Patrem Ordinandi contractum spectatur, ut quis censeatur esse subditus ad effectum suscipiendi Ordines, non autem attenditur ejusdem Patris origo, *pag.*18. §. *Itaut.*

Domicilium quando dicatur contractum ad hoc, ut quis possit ad Ordines sine literis dimissoriis, aut Testimonialibus alterius Episcopi promoveri ab Episcopo illius Diœcesis, in qua habitat, *pag.*308. *a* §. *Prima usque ad fin.*

Domicilium dicitur habere Miles, ubi habet stationes hybernas sibi assignatas, quod non est compatibile cum indole, & natura Vagi, *pag.*366. §. *Supposito in fin.*

Domicilium habere dicitur Miles præsidiarius, secus Miles in Castris hybernis, seu stationibus degens, *pag.*367. §. *Neque*, & §. *Ea videlicet in princ.*

Domicilium acquiritur, statim ac quis, relicto primo domicilio cum animo ad illud amplius non redeundi, se ad alium locum transfert, ibique incipit habitare animo habitandi, *pag.*367. §. *Ea videlicet in fin.*

Domicilium non acquiritur sine animo perpetuo habitandi, *pag.*367. §. *Ea videlicet in princ.*

Domicilium, quod nuncupatur *quasi Domicilium* non acquiritur, nisi concurrat animus habitandi per majorem anni partem, *pag.*367. §. *Ea videlicet circa med.*

Domicilium, qui habet, vagus non est, *p.*366. §. *Supposito in princ.*

Domicilium habere non dicitur ille, qui, proprio Domicilio relicto, quærit, ubi se sistat, *pag.*366. §. *Supposito.*

Donatio, seu alienatio ab Episcopo facta de bonis suæ Mensæ Episcopalis favore sui Capituli est valida, licet careat solemnitatibus, *pag.* 142. §. *Eminentissimus in princ.*

Dotes Puellis incertis debet Executor Testamentarius distribuere intra tempus a Testatore præfinitum, nec potest illud prævenire, *pag.*263. §. *Quoad Hæredem.*

Dote si careat Novitia, potest a Monialibus ejici, ac ad Professionem non admitti, licet eam Episcopus nominaverit sub obtentu, quod ipse in primo ingressu possit Novitiam sine dote ad Professionem emittendam nominare, *pag.*172. §. *Excipiunt.*

Dotis augmento, ut acquiratur Juspatronatus, oportet, quod dos assignata fuerit penitus deperdita, *p.*211. §. *Aquen. in fin.*

Dotis augmento acquiritur juspatronatus, quando illud ad medietatem valoris reditum ascendat, *p.*211. & 212. §. *Putat ex fin.*

E

Ecclesia ex erectione in Collegiatam acquirit nonnullas prærogativas, quæ ei antea non competebant, & quæ forte ante erectionem ad alias pertinebant Ecclesias, *pag.* 12. §. *Folia*.

Ecclesiam; ejusque Fabricam, titulum, & proprietatem dotare absque Episcopi consensu, *pag.* 123. §. *Dicitur*.

Ecclesiæ Collegiatæ erectio juxta antiquiorem opinionem poterat ab Episcopo fieri, & ab hac opinione non est recedendum, quando agitur de Collegiatis erectis tempore, quo prædicta opinio vigebat, *pag.* 374. §. *Absque eo quod*.

Ecclesiæ Collegiatæ erectio per Episcopum facta etiam in actu Pastoralis Visitationis non sustinetur, *pag.* 373. §. *Cremonen. in fin.*

Ecclesiæ Matrici honor præservari debet super Ecclesia recens fundata, sed pendet ab arbitrio Ordinarii, *pag.* 329. §. *Et honor*.

Ecclesiæ Matricis Parocho competit jus præsentandi ad Parochiam noviter institutam, si Ecclesia antiqua de suo contulit pro ædificatione, aut fundatione Ecclesiæ, secus quando eadem aliorum sumptibus fuit ædificata, *pag.* 328. §. *Non ommissa*.

Ejectio, seu dimissio Religiosi e Religione fieri debet, servatis servandis, a Superiore Regulari una cum Episcopo, *pag.* 300. §. *Hæc dicta*.

Electio Concionatoris spectat ad Episcopum, licet eleemosyna Concionatori per Communitatem solvatur, *pag.* 234. §. *At quidquid*.

Electio si fieri debeat, absens à loco electionis, sed degens in loco, a quo possit avocari, si justo detineatur impedimento, constituere valet Procuratorem, qui nomine suo suffragium ferat in electione, dummodo probet impedimentum juramento, & vices suas uni de Collegio committat, *pag.* 242. §. *Si essemus*.

Procedit, etiamsi de aliis negotiis Capitularibus agatur, *pag.* 243. §. *Porro*.

Electus in Concursu ad Parochialem novum examen nequit alio modo effugere, quam ostendendo, Appellantem, & Provocantem ad novum examen esse de aliquo crimine diffamatum, *pag.* 384. §. *Itaut*.

Eleemosynarum Manualium Missarum capaces sunt Regulares, qui Bona in communi possidere prohibentur, *pag.* 223. §. *Procedentibus*.

Eleemosynam Missarum, an petere possit is, qui eas celebravit, putans, se ad earum celebrationem teneri, examinatur, *p.* 57. §. *Hæc & alia*.

Eleemosynam pro Missis recipere possunt Fratres Minores Observantiæ, si eam Hæredes persolvant in executionem oneris a Testatore relicti, *pag.* 252. §. *Hinc est*.

Eleemosynam Missarum non teneri augere Hæredem, rescriptum fuit, *pag.* 38. §. *Prætendente*.

Emolumenta Anniversariorum, quæ sunt intra annum, & quæ sunt fixa, spectant ad Canonicos jubilatos, licet non interfint; nisi aliter a Testatore cautum fuerit, *p.* 174. *& seq.* §. *Quoad alium*.

Emolumenta certa, & fixa præter quotidianas distributiones lucrantur Canonici jubilati, nisi aliter cautum fuerit a Testatoribus, vel aliter Statuto, vel consuetudine fuerit introductum, *pag.* 171. §. *Quoad Anniversaria*.

Emolumenta Anniversariorum æquiparantur Distributionibus quotidianis, *pag.* 71. §. *E contra*.

Episcopi Judicium, si contendat fuisse irrationabile, qui fuit examinatus in concursu ad Parochialem, debet de irrationabilitate, & gravamine concludenter docere, *pag.* 268. §. *Excipit denique*.

Episcopi nequeunt uti mensibus a Tridentino indultis, si nondum Ecclesiam suam juxta *Const.* 190. *Urbani VIII.* accesserint, *p.* 22. §. *Alexander*.

Episcopi non se conferentes ad residentiam juxta Constit. Urbani VIII., sed tempore habili supplicantes pro Indulto nullas incurrunt Censuras, licet eorum preces non fuerint ob Sanctitatis Suæ, vel Secretarii impedimentum relatæ, *p.* 22. §. *De incursu*.

Episcopi post mensem a die eorum pronunciationis factæ per Papam in Consistorio debent itineri se committere, & ad residentiam se conferre, *pag.* 22. §. *Cremonen.*

Episcopi judicium magni faciendum est circa Testium depositiones, si ipsemet eorum examini interfuit, *pag.* 50. §. *Adversùs*.

Episcopi si contendant, se posse in suo primo ingressu aliquem nominare ad Canonicatus in futurum vacaturos, ejusmodi nominationes habent naturam gratiarum expectativarum, *pag.* 172. §. *Excipiunt in fin*

Episcopi prudentiæ, & judicio remissa fuit a Tridentino omissio Denunciationum Matrimonii, *pag.* 365. §. *At licet circa fin.*

Episcopis fuit a Tridentino permissum, ut singulis annis possint a suis Diœcesibus duobus, aut tribus mensibus abesse, dummodo id ex justa causa, & absque spirituali Gregis detrimento fiat, & dummodo quibusdam solemnioribus diebus ibidem enumeratis non absint, *pag.* 24. §. *Gargen.*

Episcopis infirmis Apostolica Sedes consuevit impartiri licentiam discedendi a suis Ecclesiis, sed ad tempus, *pag* 25. §. *Segnen.*

Episcopis, intra quorum Diœcesum fines Abbatiæ sunt, licet eædem fruantur Territorio separato, reservata fuit per *Trident. Sess.* 23. *cap.* 10. *de Ref.* concessio literarum dimissoriarum, *pag.* 140. §. *Pendet in fin.*

Episcopis plura jure delegato competunt super clausura Monialium, non obstante Monasteriorum exemptione, *p.* 306. §. *Quartum, & seqq.*

Episcopo erigente Ecclesiam Collegiatam etiam in actu Pastoralis visitationis, talis erectio non sustinetur, *pag.* 373. §. *Cremonen. in fin.*

Episcopo competit jus deputandi Concionatorem

torem in Parochia, non Parocho, *pag.*284. §. *Æstina*.

Episcopo competit jus eligendi Concionatorem, licet eleemosyna Concionatori per Communitatem solvatur, *pag.*284. §. *At quidquid*.

Episcopus potest indicere dies festus de præcepto in sua Diœcesi, sicuti Papa in toto Orbe Catholico, *pag.*184. §. *Quoad diem in princ.*

Requiritur tamen consensus Capituli, *ibid. in fin.*

Episcopus potest Ordines minores conferre uni, aut duobus extra jejunia quatuor Temporum Dominicis, aut aliis festis diebus, *pag.*295. §. *Quoad minores*.

Episcopus nequit curæ Animarum præponere Regulares sine Apostolica dispensatione, *pag.*311. § *Contendit circa finem*.

Episcopus juxta antiquiorem opinionem poterat erigere Ecclesiam Collegiatam, & ab hac opinione non est recedeudum, quando agitur de Collegiatis erectis tempore, quo prædicta opinio vigebat, *pag.*374. §. *Absque eo quod*.

Episcopus ille, in cujus Diœcesi Ordinandus, vel ejus Pater contraxit domicilium, debet Ordines conferre, *pag.*308. & 309. §. *Prima & seqq.*

Procedit, dummodo Pater Ordinandi, qui per decennium ibi habitavit, jurejurando affirmet, ab initio habuisse intentionem contrahendi domicilium, *pag.*310. §. *Absque eo quod*.

Episcopus illius Diœcesis, in qua Beneficium pro Ordinatione sufficiens ab aliquo possidetur, potest eidem Ordines conferre, *pag.*218. §. *Non primum*.

Episcopus ordinans aliquem sine sufficienti titulo tenetur sic Ordinato alimenta subministrare, donec ille Ecclesiasticum Beneficium assequatur, *pag.*215. §. *Sanctæ Crucis circa med.*

Episcopus rite, rectèque præfert minus doctum magis docto, ex quo minus doctus cæteris aliis necessariis polleat qualitatibus pro regimine Animarum, *p.*386. §. *Quoad dispositionem*.

Episcopus potest edere Decretum, ut Canonicis numquam liceat tempore Quadragesimæ abesse, nisi de ipsius, vel ejus Vicarii licentia, *p.*146. §. *Quoad assistentiam*.

Episcopus, qui parum a sua Diœcesi abest, dicitur moraliter præsens, *p.*24. §. *Præter*.

Episcopus quando possit, vel non possit irregularitate contracta ex homicidio dispensare, & an, & quando illud dicatur voluntarium, vel casuale, vide deducta, *p.*65. §. *Adversùs, & seqq.*

Episcopus dispensare potest in omnibus irregularitatibus ex delicto occulto provenientibus, excepta ea, quæ ex homicidio voluntario oritur, *pag.*65. §. *Clara est*.

Episcopus olim poterat Collegiatam erigere, *pag.*121. §. *Absque eo quod in fin.*

Episcopus infirmus potest Episcopatui renunciare ad Terminos *Textus in Cap. Nisi cum pridem* §. *Alia vero caus. de renunc.*, *p.*25. §. *Ob hoc*.

Ad Episcopatum promovendi debent esse nati ex Parentibus Catholicis, *p.*97. §. *Quoad*

Erectio Collegiatæ per Episcopum facta etiam in actu Pastoralis Visitationis non sustinetur, *pag.*373. §. *Cremonen. in fin.*

Erectio Collegiatæ juxta antiquiorem opinionem poterat ab Episcopo fieri, & ab hac opinione non est recedendum, quando agitur de Collegiatis erectis tempore, quo prædicta opinio vigebat, *p.*374. §. *Absque eo quod*.

Erectioni novæ Parochiæ locus est attenta distantia, & magna Populi incommoditate quoad receptionem Sacramentorum, *pag.*374. §. *Communitas*.

Erectio novæ Parochiæ est remedium subsidiarium non adhibendum, quando per Constitutionem Vicarii satis consultum est spirituali animarum saluti, *p.*347. §. *Porro*.

Erectioni novæ Parochiæ est locus e concurrentibus justis causis, distantiæ videlicet, & incommoditatis percipiendi Sacramenta, non obstante existentia Coadjutoris, & Vicecurati, seu oblatione eum retinendi in aliqua Ecclesia ad effectum, ut ille Populo Sacramenta ministret, *p.*347. §. *Adeoque*.

Erigere Collegiatam Episcopus olim poterat, *pag.*121. §. *Absque eo quod in fin.*

Erigere novas Parochias, aut dismembrare antiquas de jure communi permissum non est, nisi concurrentibus requisitis -- *Text. in Cap. ad audientiam il* 1. *de Eccl. ædific. & Trident. Sess.*21. *Cap.*4. *de Ref.* -- *p.*74.

Error qualitatis non facit Matrimonium invalidum, *pag.*282. §. *Error in princ*.

Limita, ubi qualitas fuerit in conditione deducta, *pag.*282. §. *Error in fin.*

Ætas completa annorum 14. in Masculo, & duodecim in Femina requiritur ad effectum contrahendi Matrimonium, *p.*366. §. *Porro in princ.*

Ætas sexdecim annorum completa requiritur ad validam Professionem emittendam, *pag.*95. §. *Ex fide*.

Ætatis defectu nulla est Professio; Sed si ratificata fuerit, nequit amplius impugnari *pag.*156. §. *Frater in fin.*

Examen, ad quod electus provocatus est, fieri debet intra breve tempus, ne lapsu longi temporis reprobatus evadat doctior, *pag.*384. §. *Tertia in princ.*

In praxi tamen admittitur intervallum unius anni, & etiam aliquando viginti mensium a primo ad secundum examen, si provocans sit extra Statum Ecclesiasticum, vel si tempus intermedium necessario insumatur in tricis judiciariis, & signanter in disputatione, an videlicet sit locus novo examini, *pag.*384. §. *Tertia in fin.*

Examen semel, iterum, ac tertio conceditur, quoad usque per tria uniformia experimenta instat Rei judicatæ de literatura, vel illiteratura constare possit, *pag.*385. §. *Quinta in princ.*

Examen etiam pro quarta vice conceditur ex quadam æquitate, si Præelectus ab Episcopo in duobus successivis examinibus succubuisset, & dein tertio vicisset, *pag.*385. §. *Quinta in fin.*

Exa-

Examen novum est Appellantibus concedendum, *pag.*315. §.*Excipit*.

Procedit in modum, ut Appellantes de gravamine per Episcopum illato in priori examine docere non teneantur, *pag.*415. §.*Absque eo quod*.

Examen novum est Appellantibus concedendum, *pag.*315. §. *Excipit*.

Procedit in modum, ut Appellantes de gravamine per Episcopum illato in priori examine docere non teneantur, *p.*315. §.*Absque eo quod*.

Examen novum quando conceditur, non est agendum de qualitatum præponderantia, sed de ejusmodi qualitatibus assumenda est indago, quando assumitur principalis quæstio, an sit facienda nova collatio ob præelectionis irrationabilitatem, *pag.*315. §.*Et quia*.

Examen novum prius faciendum est, deinde cognoscitur de gravamine per Episcopum illato, *pag.*18. §. *Absque eo quod*.

Examen novum fieri debet coram ipso Appellationis Judice, & ejus Examinatoribus, *pag.*384. §.*Quarta est*.

Examine peracto coram Judice Appellationis, assumitur principalis quæstio, an sit facienda nova collatio ob præelectionis irrationabilitatem, & tunc instituenda est indago de moribus, experientia; & similibus, quæ præter doctrinam in Beneficiis curatis requiruntur, *pag.*88. §.*Absque eo quod*.

Examini novo locus est etiam in terminis duorum æque approbatorum in concursu, si alter eorum appellationem interponat, *pag.*316. §.*Nec ulterius*.

Examinis subdelegatio in partibus fieri non solet, nisi in Parochialibus de Jurepatronatus Laicorum, aliisque Beneficiis, quæ examen dumtaxat, & non concursum exposcunt, *pag.*384. §.*Quarta circa fin.*

Examinis judicio expleto, instituti debet quæstio circa collationem Parochialis, adeoque circa uniuscujusque requisita, & tunc formiter, & per concludentes probationes poni debet in claris, quod Ordinarius præelegerit minus dignum in comparatione Dignioris, *pag.*385. §.*Ultima*.

Examinatores in numero sex saltem debent singulis annis in Diœcesana Synodo eligi, *pag.*268. §.*Excipit circa medium*.

Examinatores Synodales in numero sex electi possunt usque ad novam Synodum suum obire Officium, licet Synodus singulis annis non convocetur, dummodo tamen post annum ex electis in Synodo sex ad minus supersint, *pag.*268. §.*Excipit circa med.*

Examinatores in numero sex electi, elapso anno, nequeunt suum Officium exercere, si ex illis quatuor, aut quinque supersint, sed aut nova Synodus est celebranda, & in ea Synodales Examinatores sunt eligendi aut ab hac Sacra Congregatione facultas est obtinenda, ut Episcopus uti possit superstitibus, vel alios valeat in locum demortuorum sufficere, & illis uti una cum superstitibus, *pag.*268. §.*Excipit circa fin.*

Examinatores Synodales tres sufficiunt, ut Concursus ad Parochiales rite, valideque habeatur, *pag.*267. §.*Contendit circa fin.*

Examinatus in concursu ad Parochialem habito, & reprobatus, si instet pro novo examine ad vindicandam propriam existimationem, & idoneitatem, tunc nulla alia probatio gravaminis reputatur necessaria, *pag.*268. §.*Excipit denique in fin.*

Examinatus in Concursu ad Parochialem, si contendat, judicium Episcopi fuisse irrationabile, debet de irrationabilitate, & gravamine concludenter docere, *pag.*268. §.*Excipit denique*.

Excomunicationem in Constitutionibus Synodalibus propositam incurrunt Contrahentes Matrimonium, omissis denunciationibus, *pag.*193. §.*Quoad punctum*.

Executor Testamentarius, qui tenetur distribuere dotes Puellis incertis, non potest prævenire tempus a Testatore distributioni præfinitum, *pag.*263. §.*Quoad hæredem*.

Exemptio localis operatur, quod Delinquens extra locum exemptum ab Ordinario punitur, contra vero exemptio personalis efficit, ut Delinquens nequeat coram Ordinario, ratione delicti commissi, aut contractus initi, aut Rei sitæ extra locum exemptum puniri, *pag.*301. §. *Haud urgente*.

Limita; ubi exemptio concessa fuerit Personis propter locum, *pag.*302. §.*Excipit*.

Exigere solent Administratores Montis Pietatis a Pignorantibus ad rationem quinque pro centenario; duo enim sunt pro Ministrorum Salariis, & reliqua tria exigunt pro emendatione damni emergentis, cui Mons subjectus est, summam recipiendo ad rationem trium pro centenario, *pag.* 29. §. *Absque eo*.

Expositio Sacramenti non debet fieri in Oratione 40. horarum Feria V. in Cœna Domini, *pag.*146. & 147. §. *Quoad expositionem*.

F

Fabricæ S. Petri juxta ejus Privilegia, applicantur Bona relicta Cappuccinis, & Minoribus strictioris Observantiæ, qui Bona in communi possidere non possunt, *p.*223. §. *Quoad dispositiones*.

Fabricæ Ministris, & Commissariis facta fuit prohibitio admittendi compositiones super Legatis Fratribus factis cum onere Missarum, & Officiorum, præterquam quoad annuas præstationes duorum annorum decursorum a die obitus Testatorum, quæ integre etiam recipere debent, & Fabricæ applicare, salvo semper Capitali, ut Hæredes, qui primis duobus annis non adimpleverunt, possint, si velint, futuris temporibus dare Fratribus annua Legata titulo Eleemosynæ, *pag.*224. §.*Factaque*.

Fabricæ S. Petri debentur fructus Capitalium assignatorum pro celebratione Missarum, pro Cappellaniis, vel pro Ecclesiis, aliisque Piis Locis erigendis si non fuerint erogati

gati in causas prædictas, non autem accrescunt Capitalibus, nec cedunt in beneficium Piorum Operum, *pag.*215.§.*Absque eo quod in fin.*

Festi dies, juxta veterem Ecclesiæ Disciplinam colendi erant a Vespere ad Vesperam, *pag.*363. §.*Modus in princ.*

Hodie tamen ex communi consuetudine recepta dies festi coluntur spatio 24. horarum quæ à media nocte ad aliam dimidiam noctem computantur, *pag.*363.§.*Modus circa fin.*

Festos dies de præcepto potest Episcopus indicere in sua Diœcesi, sicuti potest Papa in toto Orbe Catholico, *pag.* 184. §. *Quoad diem in princ.*

Requiritur tamen consensus Capituli, *ibidem in fin.*

Fontes Baptismales debent in omnibus Parochialibus Ecclesiis esse, nisi illi extent in aliquibus Ecclesiis, quæ Matrices, vel Baptismales vocantur, *p.*283. §.*Episcopus.*

Fratres, qui in communi nequeunt possidere, nullam possunt habere securitatem, sed debent ab incerto pendere, *pag.*225. §.*Pro negativa in princ.*

Fratres prædicti nequeunt judicialiter agere, aut Judicis Officium implorare pro evictione, damni emendatione, seu pro supplemento adversus Hæredes, *pag.*225. §.*Pro negativa in fin.*

Fratres Minores tam de Familia, quam Reformati sunt incapaces annuorum Legatorum, quæ fiunt, adjecto Missarum onere, nec possunt pro illis agere, vel Judicis Officium implorare, *pag.*252. §. *Et quia.*

Fratres Min. Obser. nec esse capaces Legati relicti cum onere celebrationis Missarum, resolutum fuit, *pag.*252. §.*Cum quibus.*

Fratres emittere debent solemnem protestationem subsignatam sigillo Conventus, & in ejus libris inserendam, & ad Hæredes, sive Executores transmittendam, in qua declarent, se nullum jus sibi vindicare, aut asserere ex Legatis sub onere celebrationis Missarum relictis juxta monitum S. Bonaventuræ, *pag.*124. §.*Statutum fuit.*

Fratribus, qui Bona in communi possidere non possunt, Cappuccinis, & Minoribus strictioris Observantiæ si Bona relicta sint, ea Fabricæ S. Petri juxta ejus Privilegia applicantur *pag.*223.§.*Quoad dispositiones.*

Fratribus dare, aut non dare Hæredes possunt annuos reditus, si isti relicti sint sub onere celebrationis Missarum, & sic Missas celebrari facere possunt per alios Sacerdotes sibi benevisos, *pag.* 224. §.*Firma in princ.*

Fratribus Min. Obser. relictum Legatum sub his verbis -- *Item dice d'avere a censo ducati cent'ottanta, lassia di ragione di Legato, che l'infrascritto Erede, e Successori in infinitum debbano coi frutti di quelli farne celebrare quattro Anniversarj l'anno nella Chiesa di S. Maria de' Lumi dei Frati Zoccolanti* sustinetur, *pag.*224. §. *Facit in princ.*

Fructus Capitalium assignatorum pro celebratione Missarum pro Cappellaniis, vel pro Ecclesiis, aliisque Locis Piis erigendis non fuerint erogati in causas prædictas, debentur Fabricæ S. Petri, nec cedunt in beneficium Piorum Locorum, *p.*215.§.*Absque eo quod in fin.*

Fructus Censuum nequeunt a Locis Piis absque Apostolico Beneplacito reduci, v. g. a scutis quinque ad scuta quatuor pro centenario, *pag.*5. §.*Senogallien. circa med.*

Procedit in Censibus reservativis, secus in consignativis, *ibid. in fin.*

Si vero reducantur absque Beneplacito Apostolico, reductio solet, prævia absolutione ad cautelam eorum, qui reductionem fecerunt, revalidari, quatenus aliud investimentum magis utile, & idoneum non suppetat, *ibid. circa med.*

Fructuum reductio quoad Census ad Loca Pia spectantes a scutis quinque ad rationem quatuor pro centenario indiget Apostolico Beneplacito, *pag.*5. §.*Senogallien. circa med.*

Functionum, & Præeminentiarum inter Parochos, & Confraternitates Laicorum, eorumque Officiales, necnon jurium Parochialium Decreta, ubi sint impressa, *p.*108. §.*Adnotasse.*

Fundator si voluit, quod nominetur Sacerdos, vel quod Beneficium, seu Cappellania Sacerdoti conferatur, tunc qualitas Sacerdotii dicitur requisita respectu actus, *p.*155. §. *Absque eo quod.*

G

GRadus remotior in Dispensationibus imbibit, & trahit ad se propinquiorem, *pag.*370. §. *Putant.*

Gradus remotior in Dispensationibus attendi debet, & trahit secum propinquiorem, itaut sufficiat exprimere gradum remotiorem, obtentis tamen super gradu propinquiori Literis Apostolicis, in quibus declaretur, non obstare reticentiam propinquioris gradus, *pag.*370. §. *Hanc.*

Gratiarum expectativarum naturam habent nominationes ad Canonicatus in futurum vacaturos, quæ fiunt interdum ab Episcopis favore alicujus in primo eorum ingressu, *pag.*172. §.*Excipiunt.*

H

HAbitare non tenetur Parochus in Domo Ecclesiæ contigua, sed sufficit, si vel in Parochia, vel in Domo Parochiæ vicina habitet, *pag.*76. §.*Et in eo.*

Hæredes si eleemosynam pro Missis persolvant in executionem oneris a Testatore relicti, eam recipere possunt Fratres Min. Obser., *pag.*252. §.*Hinc est.*

Hæredes nequeunt se eximere ab onere adimplementi Missarum sub obtentu incapacitatis Fratrum, *pag.*224. §.*Quia vero.*

Hæredes non teneri ad augmentum eleemo-

synæ Missarum, rescriptum fuit, *pag.* 38. §. *Prætendente*.

Hæredes remanent in libertate dandi, aut non dandi Fratribus annuos reditus, istis relictis sub onere celebrationis Missarum, & sic Missas celebrari facere possunt per alios Sacerdotes sibi benevisos, *pag.* 224. §. *Firma in princ.*

Hæredes eorum, quorum Cadavera in Ecclesiis Regularium sunt tumulanda, nequeunt obstringi ad celebrandas prius exequias in Parochiali, *pag* 99. §. *Propter*.

Hæreticorum Filii irregulares sunt, *pag.* 61. §. *Rursùs*.

Limita, si nati fuerint ex Parentibus hæreticis, qui postmodum Fidem Catholicam amplexi sunt, *ibid. in fin.*

Hæreticorum Filii sunt incapaces Beneficiorum, *pag* 97. §. *Quoad*.

Homicidium Furis nocturni permissum esse, probatur, *p.* 117. & 118. §. *Contendit*.

Homicidium Furis licet nocturni est culpabile, & ob illud contrahitur irregularitas, si occidens poterat sibi, vitæque suæ cavere, aut si Fur poterat comprehendi, *p.* 118. §. *In eoque*.

Homicidium an, & quando dicatur voluntarium, vel casuale, itaut Episcopus possit, vel non possit in irregularitate inde contracta dispensare, vide deducta, *pag.* 65. §. *Adversùs, & seqq.*

Honor Ecclesiæ Matrici præservari debet super Ecclesia recens fundata, sed pendet ab arbitrio Ordinarii, *p.* 329. §. *Et honor*.

I

Impedimentum dirimens Matrimonii juxta antiquiores Theologos non est impotentia respectiva naturalis, & perpetua, *pag.* 34. §. *Videtur*.

Impedimentum publicæ honestatis est propinquitas orta aut ex Sponsalibus validis, dirimitque Matrimonium cum Consanguineis Sponsi, ac Sponsæ in primo gradu tantum, aut ex Matrimonio rato, sed non consummato, & Matrimonium dirimit usque ad quartum gradum inclusive, *p.* 354. §. *Honestas*.

Impedimentum publicæ honestatis descendens a secundo Affinitatis genere, sublato impedimento secundi generis Affinitatis, sublatum quoque dici debet, *pag.* 325. §. *Multoque*.

Impedimentum publicæ honestatis sublatum censetur eo ipso, quod Affinitatis quoad secundum, & tertium genus sublata fuit, *pag.* 356. §. *His verbis*.

Impotentia respectiva naturalis, & perpetua juxta antiquiores Theologos non est Matrimonii impedimentum dirimens, *pag.* 34. §. *Videtur*.

Incapacitas Regularium nequit eximere Hæredes ab onere adimplementi Missarum, *pag.* 224. §. *Quia vero*.

Indultum absendi licet a Sacra Congregatione facile concedatur Canonicis Coadjutis, illi tenentur residere, *pag.* 113. & 114. §. *Superest in fin.*

Indultum subrogationis Missarum loco 125. Anniversariorum annuatim celebrandorum concessum fuit Capitulo Cathedralis Brachiarensis ex motivo, quod Anniversaria erant Canonicis nimis onerosa, *pag.* 324. §. *Pro faciliori in fin.*

Indultum subrogationis Missarum loco Anniversariorum per Moniales celebrandorum cum cantu, addito aliquali earum numero ex motivo incommodi, quod Moniales subire tenebantur in adimplemento dictorum Anniversariorum, concessit sacra Congregatio in *Neapolitana*, *pag.* 324. §. *Pro faciliori in princ.*

Infirmitatis causa absens Canonicus, lucratur distributiones quotidianas, *pag.* 243. §. *Porro in fin.*

Inhabiles ad Matrimonium cum aliis contrahendum declarati fuerunt plures Consanguinei ex eo quod super gradibus Consanguinitatis Apostolicam dispensationem legitime non obtinuerint, ut videre est ex resolutionibus Sacræ Congregationis relatis, *pag.* 371. §. *Inter alias & seqq.*

Irregularis est, qui Baptismum ab Hæretico recipit, *pag.* 60. §. *In hoc*.

Irregularis efficitur is, qui Furantes non insequitur, sed alteri mandat, ut eos insequatur, si capti a Judicibus ultimo afficiantur supplicio, *pag.* 183. §. *Additur*.

Irregularis est Hæreticus, hæresi etiam abjurata, *pag.* 61. §. *Rursùs*.

Irregulares sunt Hæreticorum Filii, *pag.* 61. §. *Rursùs*.

Limita, si nati fuerint ex Parentibus hæreticis, qui postmodum Fidem Catholicam amplexi sunt, *ibid. in fin.*

Irregularitas contrahitur ob homicidium Furis licet nocturni, quod est culpabile, si occidens poterat sibi, vitæque suæ cavere, aut si Fur poterat comprehendi, *pag.* 118. §. *In eaque*.

Irregularitas non contrahitur ab eo, qui clamorem extulit adversus Fures, prævidendo, quod si caperentur, ultimo poterant supplicio multari, licèt deinde Fures a Judice, vel a Circumstantibus occidantur, *pag.* 183. §. *Pro affirmativa*.

Irregularitas descendens a Neophitatu sibi vindicat locum in eo, qui fuit in adulta ætate baptizatus, & in Baptismate novus est, *pag.* 97. §. *Præterquamquod*.

Non vero applicatur iis, qui in infantili ætate constituti Baptismum receperunt, *ibid. circa fin.*

Sicuti neque procedit in iis, qui Baptismum quidem in adulta ætate receperunt, sed post aliquod temporis intervallum, & experimentum ab Ordinario idonei ad Ordines suscipiendos reputantur, *ibid.*

Irregularitas ex homicidio contrahitur aut facto, aut præcepto, aut consilio, *p.* 183. §. *Pro negativa in princ.*

Irregularitas, ut ex homicidio contrahatur, sufficiens reputatur quodcumque dictum, vel factum, quod dirigatur, sive ordine-

tur ad homicidium inde secutum, *pag.*183. §. *Pro negativa in fin.*

Irregularitas ex homicidio ad propriæ vitæ defensionem patrato non incurritur, *p.*218. §. *Tum quia.*

Irregularitas contrahitur ab eo, qui, licet a Divinis suspensus, in Ordinibus sacris ministrat, *pag.*300. §. *Demum.*

Irregularitatem non incurrit ministrans, nec est suspensus, qui fuit ordinatus sine titulo sufficienti, *pag.*215. §. *Sanctæ Crucis circa med.*

Irregularitatem incurrit is, qui, licet a Divinis fuerit suspensus, Missam celebrat, *pag* 106. §. *Factum.*

Jubilatio Canonico, seu Beneficiato, qui intra spatium 40. annorum abfuit causa Studiorum, debet denegari, & nulla habenda est ratio de tempore, quo ex præmissa causa abfuit, *pag.*113. §. *In terminis circa med.*

Jubilatio ei, qui spatio 40. annorum causa infirmitatis abfuit denegari non debet, si modo infirmitatis causa fuit ab Ordinario approbata, & accesserit Sacræ Congregationis Indultum, *ibidem* §. *In terminis in princ.*

Jubilatio ei, qui spatio 40. annorum Ecclesiæ inservivit, primum in qualitate Coadjutori, & deinde tamquam Principalis, concedi debet, & tempora sunt conjungenda, *pag.*113. *In fin.*

Jubilatio concessa fuit Præposito Cathedralis Brictinorien., non attenta oppositione Capituli reclamantis, quod tresdecim erant Canonici, & quatuor Mansionarii, & quod tres ex Canonicis erant cura animarum præoccupati, duo mala valetudine præpediti, & alter jubilationis jam fruens Indulto, *pag.*113. §. *Succedit.*

Jubilatio itidem concessa fuit, licet novem essent Canonici, comprehenso Præposito, & dempto uno, qui ad organum, altero, qui ad Confessionarium adstare debebat, deni ptisque aliis tribus, qui Altari celebrando assistere tenebantur, & diceretur, tres tantummodo in Choro esse mansuros, *ibid. in fin.*

A jubilatione non est excludendus is, qui spatio 40. annorum Ecclesiæ inservivit, licet quandoque abfuerit propter officium aliquod, munitus tamen Indulto vacandi a servitio Chori pro diebus, & horis, *pag.*113. §. *In terminis in fin.*

Jubilationi non obstat, quod quis servitium eidem Ecclesiæ partim tamquam Clericus Beneficiatus, partim tamquam Beneficiatus præstiterit, *pag.*113. §. *Terminis ejus.*

Jubilationis Indultum olim concedebatur solum eis Canonicis Cathedralium, vel Collegiatarum, in quibus extant Statuta illud concedentia, *ibid.* §. *In Cathedralibus.*

Hodie vero conceditur, etiamsi non adsint Ecclesiæ Statuta, nè Canonici videantur deterioris conditionis Militibus militiæ Sæcularis, *ibid.* §. *Et quod.*

Necesse tamen est, ut servitium spatio quadraginta annorum continuo, & laudabiliter fuerit præstitum, alias jubilatio non conceditur, & concessa tamquam subreptitie extorta revocatur, *ibid.* §. *Et quod in fine.*

Jubilationis Indultum non reperitur Canonicis, & Beneficiatis in Jure Canonico clargitum, sed solum iis infirmis tribuitur, durante infirmitate, Indultum vacandi a Choro, aut eis succurritur remedio Coadjutoris, *pag.*111. §. *Licet.*

Jubilato Canonico debentur fallentiæ Canonicorum absentium, dummodo non obstet Constitutiones Capitulares, vel consuetudo Ecclesiæ, *pag.*174. §. *Aquipenden. circa fin.*, & §. *Invenio in fin.*

Jubilatus Canonicus non tenetur residere, *pag.*145. §. *Demum.*

Jubilatus cogi potest ab Episcopo ad inserviendum, si Ecclesiæ servitium, & Cultus Divinus detrimentum patiantur, *pag.*113. §. *Supereſt circa med.*

Jubilatus abesse potest a servitio Chori, & interim frui fructibus, & distributionibus, *pag.*113. §. *Supereſt.*

Jubilatus Canonicus tenetur facere depositum tertiæ partis fructuum Prebendæ pro distributionibus quotidianis, sicuti faciunt alii Canonici, *pag.*174. §. *Invenio circa fin.*

Jubilatus Canonicus non tenetur Missam Conventualem per Turnum, neque per se, neque per alium celebrare, *pag.*174. §. *Invenio circa princ.*

Jubilati Canonici præter quotidianas distributiones lucrantur alia emolumenta certa, & fixa, nisi aliter cautum fuerit a Testatoribus, vel aliter statuto, vel consuetudine fuerit introductum, *pag.*171. §. *Quoad Anniversaria.*

Jubilatis Canonicis non debentur punctaturæ, seu fallentiæ aliorum Canonicorum Choro non interessentium, *pag.*171. §. *Quoad punctaturas.*

Jubilatis Canonicis, licèt non interfint, debentur emolumenta Anniversariorum, quæ fiunt intra annum, & sunt fixa, nisi aliter a Testatoribus cautum fuerit, *pag.*174. §. *Quoad alium.*

Judicis Officium pro assequendis Legatis annuis, quæ fiunt adjecto Missarum onere, nequeunt implorare Fratres Minores, tam de Familia, quam Reformati tamquam ejusmodi Legatorum incapaces, *pag.*252. §. *Et quia.*

Judicium Episcopi, si contendat fuisse irrationabile, qui fuit examinatus in Concursu ad Parochialem, debet de irrationabilitate, & gravamine concludenter docere, *pag.*268. §. *Excipit denique.*

Juramentum, quod vere, & realiter quis habuerit animum contrahendi domicilium, requiritur ad effectum, ut volens promoveri ad Ordines Sacros dicatur Subditus ratione domicilii, tam in casu, quo in aliquo loco stabiliter constituerit domicilium per decennium inhabitando, quam in casu, quo majorem rerum, ac Bonorum suorum partem cum instructis ædibus in locum aliquem transtulerit, ibi per aliquod con-

considerabile tempus commorando, *pag.* 19. §. *Episcopus*.

Jus Canonicum, non autem Civile attendendum est in Materia Matrimoniali, vel alia Ecclesiastica, *pag.* 325. §. *Absque eo quod*.

Juspatronatus acquiritur ex augmento dotis, quando illud ad medietatem valoris redituum ascendat, *pag.* 211., & 212. §. *Putat in fin*.

Juspatronatus acquisitum ex simplici privilegio fuit a Tridentino sublatum, *pag.* 211. §. *Aquen*.

Juspatronatus ex dotis augmento ut acquiratur, oportet, quod dos assignata fuerit penitus deperdita, *pag.* 211. §. *Aquen. in fin*.

Juspatronatus donare possunt Laici Loco Pio sine consensu Episcopi; donare autem nequeunt sine d. consensu Ecclesiam, ejus Fabricam, titulum, seu proprietatem, *pag.* 123. §. *Dicitur*.

L

LEgatum pium, & præsertim Missarum relictum cum verbis -- *In perpetuum* non restringitur ad centum annos, sed ad quodcumque tempus extenditur, *p.* 139. §. *Pro oneris*.

Legatum Fratribus Min. Obser. relictum sub his verbis -- *lascio, che detti miei Eredi faccino celebrare quaranta Messe l' anno all' Altare di S. Maria Maddalena nella Chiesa di S. Maria delle Grazie dei Frati Minori Osservanti da quelli Padri* -- sustinetur, & tenentur hæredes eis persolvere elcemosynam pro celebratione Missarum ad rationem Manualis, *pag.* 224., & *seqq.* §. *Facit in fin*.

Legatum Fratribus Min. Obser. relictum sub his verbis -- *Item dice di avere a Censo ducati cent'ottanta, lascia di ragione di Legato che l'infrascritto Erede, e Successori in infinitum debbano con i frutti di quelli farne celebrare quattro Anniversarj l' anno nella Chiesa di S. Maria de Lumi da i Frati Zoccolanti*, sustinetur, *pag.* 224. §. *Facit in princ*.

Legati relicti cum onere celebrationis Missarum non esse capaces Fratres Min. Obser., resolutum fuit in Brundusina, *pag.* 252. §. *Cum quibus*.

Legatorum quæ fiunt, adjecto onere celebrationis Missarum, sunt incapaces Regulares, qui nequeunt in communi possidere, *pag.* 223. §. *Quoad reditus*.

Legatorum annuorum, quæ fiunt, adjecto Missarum onere, sunt incapaces tàm Fratres de Familia, quam Reformati, nec possunt pro illis agere, vel Judicis Officium implorare, *pag.* 252. §. *Et quia*.

Legem Ecclesiasticam potest Pontifex irritare, & revocare, non tantum quoad effectus imposterum secuturos, ne incurrantur, sed etiam quoad effectus antea productos, *pag.* 339. §. *Potest*.

Lasio, ut excludatur, debet sterilitas annorum subsequentium cum fertilitate præcedentium compensari, *pag.* 137. §. *Facit in princ*.

Licentiam Parochi adfuisse in Matrimonio probari potest per Testes, vel alias equipollentes probationes, licet illud in libris Parochialibus non fuerit adnotatum, *pag.* 394. §. *Ut vero*.

Literarum dimissoriarum concessio fuit per *Trident. Sess.* 23. *cap.* 10. *de Ref.* reservata Episcopis, intra quorum Diœcesium fines Abbatiæ sitæ sunt, licet eædem fruantur Territorio separato, *pag.* 140. §. *Pendet in fin*.

M

MAnus tremulas, cum habeat Sacerdos, an ei permitti queat Missæ celebratio cum alterius Sacerdotis assistentia, *pag.* 64. §. *Pro negativa*, & *seqq*.

Manus tremulas, cum habeat Sacerdos, contrahit suspensionem ab Ordinis Sacerdotalis administratione propter periculum subversionis Sanguinis, *pag.* 64. §. *De justitia*.

Maritus ante initum Matrimonium habens votum simplex castitatis nequit debitum Conjugale exigere, licet reddere teneatur, *pag.* 37. §. *Post in fin*.

Maritus ingredi valet Religionem, & in ea valide profiteri; si Mulier consentiat, & ipsam Religionem ingrediatur, si est Juvenis, vel si non caret periculo incontinentiæ, aut votum perpetuæ continentiæ in sæculo emittat in manibus Ordinarii, si est senex, & extra periculum incontinentiæ, *p.* 375. §. *Ad hæc in princ*.

Mariti professio valida est, & ad sæculum nequit revocari a Muliere, si ipsa consensit, & vorum simplex continentiæ emisit, sive ea sit senex, sive juvenis, *pag.* 373. §. *Ad hæc in fin*.

Maritus invalide Professionem emittit & potest ad sæculum ab Uxore revocari, si ipsa consensum per metum præstitit, & votum continentiæ emisit, *pag.* 373. §. *Adeoque*.

Matrici Ecclesiæ præservari debet honor super Ecclesia recens fundata, sed pendet ab arbitrio Ordinarii, *pag.* 329. §. *Et honor*.

Matricis Ecclesiæ Parocho competit jus præsentandi ad Parochiam noviter instituram, si Ecclesia antiqua de suo contulit pro ædificatione, aut fundatione Ecclesiæ, secus quando eadem aliorum sumptibus fuit ædificata, *pag.* 328. §. *Non omissa*.

Matrimonium ante legitimam ætatem initum est validum, si malitia suppleat ætatem, *pag.* 376. §. *Porro in fin*.

Matrimonium est validum, si ultima dies anni duodecimi in fœmina, & decimiqu arti in masculo sit incepta, *pag.* 376. §. *Porro circa med*.

Matrimonium, ut contrahatur, requiritur ætas annorum 14. in masculo, & duodecim in fœmina, *pag.* 376. §. *Porro in fin*.

Matrimonium contrahentes, omissis denunciationibus, incurrunt excommunicationem in Con-

Constitutionibus Synodalibus propositam, *pag. 93. §. Quoad punctum.*

Matrimonium, omissis, denunciationibus initum non dicitur clandestinum, *pag. 193. §. Quoad punctum.*

Limita, si denunciationes cum culpa, & dolo omittantur, *pag. 98. §. Porro.*

Matrimonji denunciationes fieri etiam debent in loco Originis, *pag. 193. §. Quoad necessitatem.*

Limita in casu, quo aliquis per longum tempus in loco, ubi Matrimonium contrahit, habitaverit, *ibidem §. Quoad casum.*

Matrimonii denunciationum omissio a Tridentino remissa fuit prudentiæ, & judicio Ordinarii, *pag. 365. §. Ac licet circa fin.*

Matrimonium est validum, licet omissæ fuerint denunciationes, *pag. 365., 366. §. Ac licet in fin.*

Matrimonium iniri potest a Filio Vitrici cum Filia Novercæ, quamvis Filii Vitrici vulgo dicatur Frater Filiæ Novercæ, *pag. 356. §. Quidquid.*

Matrimonium potest a Vitrico absque ullo impedimento, vel affinitatis, vel publicæ honestatis iniri cum Uxore Privigni sui Prædefuncti, *pag. 356. §. Videtur, & pluribus seqq.*

Matrimonium inter Vitricum, & Uxorem Privigni videtur esse invalidum, *pag 325. §. Ex alio vero, & §. Nec est dicendum.*

Matrimonium inter Vitricum, & Uxorem Privigni de jure civili prohibitum est, *pag. 325. § absque eo quod in princ.*

Matrimonium initum a Vitrico cum Uxore Privigni sui est validum, quia inter Vitricum, & Uxorem Privigni sui non intercedit affinitas primi generis, sed solum affinitas secundi generis, quæ Matrimonium non dirimit, *pag. 353. §. Jam verò.*

Matrimonium iniri potest a Filio Vitrici cum Filia Novercæ, quamvis Filius Vitrici vulgo dicatur Frater Filiæ Novercæ, *p. 356. §. Quidquid.*

Matrimonium cum affine in primo gradu lineæ rectæ gravem continet indecentiam, & omnes gentes benè institutæ talia Matrimonia tamquam gravissima scelera semper sunt valde detestatæ, *pag. 352. §. Obtemperando circa med.*

Secus verò Matrimonium cum Affine per lineam transversam contractum non continet adeò gravem indecentiam, *pag. 352. §. Obtemperando circa med.*

Matrimonium contrahens cum dispensatione in solo quarto gradu, non expresso de industria tertio, inhabilitatur ad contrahendum cum aliis Mulieribus Matrimonium, *pag. 371. §. A primo in princ.*

Matrimonium initum cum dispensatione super gradu remotiore, reticito propinquiore, illicitum, sed validum esse, tuentur Authores relati, *pag. 370. §. Putant.*

Contrariam verò sententiam sustinent alii plures adducti, *p. 371. § Alii è contrà.*

Ad Matrimonium cum aliis ineundum plures Consanguinei declarati fuerunt inhabiles ex eo, quod super gradibus Consanguinitatis Apostolicam dispensationem legitimè non obtinuerint, ut videre est ex resolutionibus Sacræ Congregationis relatis, *pag. 371. §. Inter alias & seq.*

Matrimonium initum fuisse coram alio Presbytero de licentia Parochi probari potest per Testes, vel alias æquipollentes probationes, licèt illud in libris Parochialibus non fuerit adnotatum, *pag. 394. §. Ut verò.*

Matrimonio assistens Vicarius Generalis, vel alteri facultatem tribuens, ut illi assistat, venit Episcopi nomine, *p. 180. § Putant.*

Matrimonium initum coram Parocho, qui non sit proprius Contrahentium, est nullum, *pag. 217. §. Contendit.*

Matrimonio, ut assistat Vicarius Generalis, sub nomine Ordinarii venit, *pag. 365. §. At licet circa med.*

Matrimonium ut contrahatur, dicitur Parochus proprius ille dumtaxat, in cujus Parochia alter ex Contrahentibus habet domicilium, *pag. 365 §. In nihilum in fin.*

Matrimonium, ut contrahatur, Parochus non dicitur proprius ille, in cuius Parochia Mulier possidet quidem aliqua Bona, sed ibi non habet habitationem, neque domicilium, *pag. 365. §. In nihilum in princ.*

Matrimonium possunt Vagi contrahere coram Parocho illius loci, in quo actu versantur, *pag. 365. §. Secus autem in princ.*

Procedit non solum, si uterque Conjux sit vagus, sed etiamsi alter ex ipsis tantum vagus sit, *ibid. in fin.*

Matrimonium a Vagis initum, non servatis iis, quæ Tridentinum præscribit *cap. 1. Sess. 24. de Ref. Matr.*, adhuc est validum, *pag. 365. §. Ac licet circa fin.*

Matrimonium inire possunt Vagi coram quocumque Parocho, quamvis in fraudem proprii Parochi facti essent Vagi, *pag. 368. §. Verum.*

Matrimonium contrahere volentes Vagi non ita facile admittendi sunt, *pag. 365. §. At licet.*

Matrimonium ut contrahant Vagi, quilibet Parochus est eorum proprius, *p. 365. §. Secus autem in fin.*

Matrimonium coram Parocho novæ Parochiæ possunt contrahere mutantes Parochiam in fraudem proprii Parochi, *pag. 368. §. Verum in fin.*

Matrimonii Vagorum assistere non debent Parochi, nisi, præmissa diligenti inquisitione, & nisi re ad Ordinarium delata, licentiam ab eo obtinuerint, *pag. 365. §. At licet.*

Matrimonium contrahere possunt Milites in Castris existentes coram Parocho Loci, ubi pro tempore existunt, & Vagi dicuntur, *pag. 366. §. Alia.*

Matrimonium initum a Milite coram Parocho non proprio est invalidum, nisi Miles pro Vago habeatur, aut nisi Parochus sit proprius Sponsæ, *pag. 364. §. Quo circa.*

Matrimoniis, quæ a Militibus contrahuntur, nequit assistere Cappellanus Castrensis, sive hi degant in Præsidiis, sive in Castris, & Stationibus hybernis, aut æstivis, seu eriam sint in actuali expeditione positi, nisi

idem Cappellanus habeat specialem facultatem a Sede Apostolica, vel expressam licentiam ab Ordinario, *p.* 364. §. *Præmisso.*

Matrimonium ab initio irritum olim ex cohabitatione convalescebat, *pag.* 241. §. *Pro validitate.*

Matrimonii impedimentum dirimens, juxta antiquiores Theologos, non est impotentia respectiva naturalis, & perpetua, *p.* 34. §. *Videtur.*

Matrimonii impedimentum dirimens est votum solemne in Religione approbata, emissum, *pag.* 37. §. *Post.*

Limita in votis simplicibus, quæ post biennium Novitiatus in Societate Jesu emittuntur, *ibid.*

Matrimonium si fuerit initum sub conditione, si Sponsa sit Virgo, defectus hujus qualitatis plene deducitur ex editione prolis post sextum mensem a die contracti Matrimonii *p.* 282. §. *In re.*

Matrimonio imposita conditio, ut liceat Religionem ingredi, ibique ante Matrimonii consummationem profiteri non vitiat Matrimonium, sed ea vitiatur, *pag.* 292. §. *Quoad conditionem in princ.*

Matrimonium est validum, etiamsi contrahatur post conventionem initam abstinendi a quocumque actu conjugali, *p.* 293. §. *Absque eo quod in fin.*

Contrariam sententiam sustinent plures Authores, *p.* 293. §. *Alii e contra.*

Matrimonium non vitiant conditiones turpes, quæ Matrimonii bonis non adversentur, sed tantum illæ vitiantur, *pag.* 292. §. *Conditiones.*

Matrimonium ratum, & non consummatum per ingressum in Religionem, secuta Professione, dissolvitur, *p.* 232. §. *Quoad observantiam in fin.*

Matrimonium contrahere an teneatur alter ex Sponsis, antequam Religionem ingrediatur, si Sponsalia sint jurata, *p.* 182. §. *Absque eo quod in princ.*

Matrimonii rati, & non consummati dispensatio concessa fuit Sigismundo Transilvaniæ Principi, & Mariæ Austriæ tempore Clementis Octavi, *p.* 199. §. *Celebris.*

Matrimonii dispensatio non conceditur, nisi concludenter probetur, illud non fuisse consummatum, *p.* 49. § *De Summi.*

Matrimonii dispensatio in radice si concedatur, non est necessaria expressa, vel tacita consensus renovatio, *pag.* 340. *Absque eo quod.*

Matrimonii dispensatio in radice, ut concedatur, satis est, quod Matrimonium de facto fuerit contractum, & quod intercesserit affectus maritalis una cum consensu naturali, etiamsi adsit impedimentum juris Ecclesiastici, *p.* 341. §. *Cumque.*

Matrimonium in radice dispensare potest Pontifex, & revocare impedimentum dirimens, & simul, & semel abrogando Legem Ecclesiasticam, quæ dictum statuit impedimentum efficere, ut dispensatio ad initium Matrimonii retrotrahatur, & sic quod Proles quoad omnes effectus etiam civiles indirecte legitima sit, & habeatur, *p.* 39. §. *Potest in fin. & §. Ita communiter.*

Matrimonii rati, & non consummati dispensatio ut concedatur, est justa causa odium implacabile cum periculo vitæ juxta ai iquos Authores, secus vero secundum opinionem Fagnani, *p.* 49.

Matrimonium tamquam ratum, & non consummatum fuit a Papa ad amputandam omnem controversiam exortam super illius restauratione dissolutum in casu, quo illud antea dissolutum fuerat propter perpetuum impedimentum arctitudinis fœminæ, Vir aliud Matrimonium contraxerat, & fœmina antea arcta reputata fuerat deflorata ab alio, qui paratus erat eam in Uxorem ducere, *pag.* 36. §. *Consimilis.*

Matrimonium non esse dissolvendum, sed locum esse trienali cohabitationi, rescripsit Sacra Congregatio, *pag.* 28. §. *Concludendo.*

Matrimonium per vim, & metum contractum non convalidatur, si iterum contrahatur, adhibita forma Concilii, licet interceserit cohabitatio cum copula, *pag.* 241. §. *Pro nullitate.*

Matrimonium non irritat, nec impedit reverentia illa similitudinaria, quæ Vitrico instar Patris præstanda est ab Uxore Privigni tamquam Filia, *pag.* 356. §. *Non inquam.*

Matrimonium non fuisse consummatum, non probatur ex depositione, & assertione Conjugum. *pag.* 282. §. *Sola.*

Matrimonium an fuerit consummatum non est deferendum Obstetricibus, si plures patiantur exceptiones, & recognitio Mulieris facta fuerit absque balneo contra cautelam Hostiensis, *pag.* 287.

Matrimonium si prætendatur invalidum ex capite impotentiæ, solet injungi experimentum triennalis cohabitationis, quod non computatur a die copulæ intentatæ, sed a die decreti Judicis, & Iudici vix permissum est triennale tempus abbreviare in hypothesi, in qua Conjuges per plures annos cohabitaverunt, & copulæ vacaverunt, *pag.* 286. §. *Et circa fin.*

Matrimonium si prætendatur nullum ex capite impotentiæ, & signa impotentiæ sint dubia, præcipitur experimentum triennalis cohabitationis, secus vero, si impotentiam evidenter concludant, aut sint verisimiliter evidentia. *pag.* 286. §. *Exclusa.*

Matrimonium propter impotentiam solutum, si Conjux postea potens deprehendatur, debet reintegrari, *p.* 35. §. *Aut quia.*

Procedit, etiamsi post dissolutionem alter ex Conjugibus, qui erat potens, aliud Matrimonium contraxerit *ibid.*

Rursus procedit, licet Matrimonium fuerit Ecclesiæ sententia dissolutum post experimentum triennalis cohabitationis *ibid.*

Limita vero, si impotentia fuerit respectiva non quoad speciem, sed quoad individuum *ibid.* §. *E' contra.*

Limita rursus, si eadem impotentia ex maleficio provenerit *ibid.*

Metus licet cadens in constantem Virum, & licet proveniat ab extrinseco, & a Causis liberis non irritat Professionem, nisi constet, quod fuerit incussus ad effectum illam extorquendi *p.*280. §. *Scriptura in fin.*

Metus, quo iaitum fuit Matrimonium, quando dicatur ex cohabitatione satis purgatus, *pag.*241. §. *Pro validitate in fin.*

Metus gravis non est justa causa Sacramentorum administrationem simulandi, *pag.*316. §. *Ad tertium.*

Metum, quem allegavit non probans Subdiaconus nequivit dispensationem a voto continentiæ assequi, *pag.*221. §. *Absque eo quod.*

Miles habens Stationes hybernas sibi assignatas ibi dicitur habere domicilium, q-od non est compatibile cum indole, & natura Vagi, *pag.*366. §. *Suppositio in fin.*

Miles præsidiarius dicitur habere domicilium, secus Miles in Castris hybernis, seu Stationibus degens, *pag.*367. §. *Neque*, & §. *Videlicet in princ.*

Milites in Castris existentes sunt Vagi, & possunt Matrimonium coram Parocho Loci, ubi pro tempore existunt, contrahere, *pag.*366. §. *Alia.*

Ministris Fabricæ, & Commissariis facta fuit prohibitio admittendi compositiones super Legatis Fratribus factis cum onere Missarum, & Officiorum, prærerquam quoad annuas præstationes duorum annorum decursorum a die obitus Testatorum, quas integre etiam recipere debent, & Fabricæ applicare, salvo semper Capitali, ut hæredes, qui primis duobus annis non adimpleverunt, possint, si velint futuris temporibus dare Fratribus annua Legata titulo eleemosynæ *pag.*224. §. *Factique.*

Missa debet a Sacerdotibus debitis horis celebrari, *pag.*344. §. *Porro circ. med.*

Missa nequit de sero celebrari, non obstantibus quibuscumque Privilegiis, Indultis, & consuetudinibus, *p.*344. §. *Porro circ. med.*

Missa nocte Nativitatis Domini in Cappella Pontificia celebratur ante mediam noctem absque expeditione Brevis pro Missæ celebratione dicta hora faciendia p.344. §. *Ex alia in princ.*

Missam ante mediam noctem celebrare prohibitum fuit in *Veneta* sub pœna suspensionis, *p.*344. §. *Discursu in fin.*

Missa nocte Nativitatis Domini celebrari debet post mediam noctem ex praxi Ecclesiæ, cui derogari potest, vel ex consuetudine legitime præscripta, vel ex Privilegio Apostolico, *p.*344. §. *Porro circa med.*

Missa antiquitus celebrari debebat hora tertia diebus festis, hora sexta diebus ferialibus, hora nona diebus jejuniorum per annum, & hora vespertina diebus Quadragesimalibus, *p.*344. §. *Porro in princ.*

Missa nocte Nativitatis in Civitate Venetiarum ante mediam noctem a Primicerio celebratur in Ecclesia S. Marci, & eam audientes satisfaciunt præcepto audiendi Missam die Nativitatis Domini, *pag.*344. §. *Ex alia circa fin.*

Missa non debet applicari, si illius celebratio dum taxat injuncta fuerit pro commoditate aliquorum. & pro cultu Ecclesiæ, *p.*127. §. *Facit è contra.*

Missa debet pro Fundatore applicari, licet ipse applicationem non expresserit, *pag.*197. §. *Facit pro applicatione.*

Missa celebranda, sed non applicanda est in casu, quo illius celebratio demandata sit, *acciò molti occupati da negozj possino andare a sentirla, ed in specie gli Secolari quando escono dalla Scuola p.*164. §. *Putant.*

Missa Conventualis ultrà Parochialem debet a Canonicis, quibus incumbit Cura Animarum applicari, itaut Canonici, applicando Missam pro Populo diebus Dominicis, & Festis, non satisfaciant oneri Missæ Conventualis, *pag.*10. §. *Adversus.*

Missa Conventualis, non obstante quacumque consuetudine, pro Benefactoribus applicari debet. *p.*10. §. *Adversus*, & *p.*167. §. *Adversus.*

Missam Conventualem per turnum non tenentur celebrare, neque per se, neque per alium Canonici jubilati, *pag.*174. §. *Invenio circa princ.*

Missa Conventualis exposcit Diaconum, & Subdiaconum, & in casu solum deficientiæ Ministrorum necessariorum cani potest cum uno Ministro, qui præter solitas functiones cantat Epistola, cantante Sacerdote Evangelium, *pag.*146. §. *Quoad Missam in fin.*

Missa Conventualis est in Cathedralibus, & Collegiatis primo intenta, & horæ Canonicæ tamquam dispositiones ad eam ordinantur, *p.*146. §. *Quoad Missam.*

Missæ Conventualis debet quotidie, nulla suffragante contraria consuetudine, in Cathedrali Ecclesia celebrari, *pag.*146. §. *Quoad Missam.*

Procedit etiam in Collegiatis, *ibid*

Missa Conventualis comprehenditur sub nomine Divinorum Officiorum, *pag.*146. §. *Quoad circa med.*

Missæ Conventualis eleemosyna debet a Celebrantibus persolvi per modum distributionis ex redditibus Capituli, *pag.*167., & *seqq.* §. *Adversus in fin.*

Missæ Conventualis onus impositum est Cathedralibus, & Collegiatis Ecclesiis, *p.*9. §. *Hisce in fin.*

Missa Parochialis debet applicari a Parochis congruam non habentibus, *p.*167. & *seqq.* §. *Adversus.*

Missa Parochialis debet etiam a Curatis amovibilibus pro Populo applicari, *pag.*168. §. *Adversus circ. fin.*

Missa a Parocho singulis diebus Dominicis, & Festis de præcepto debet pro Populo applicari, *p.*168. §. *Adversus circa med.*

Missæ Sacrificium non esse pro Anima Testatoris applicandum, respondit Sac. Congregatio in casu, quo Cappellania instituta fuerat cum onere Missam quotidie celebrandi hora determinata, post terminatum scilicet Officium in Cathedrali, ut Mer-

nonico in ordine Canonicorum ſuccedente, reſpondit Sacra Congregatio in *Æſina Præeminentiæ* 1. *Aprilis* 1719. pag.176.
Coadjutus poteſt per ſe ipſum explere functiones nuncupatas de hebdomada, & Turno, *in Florentina Præeminentiarum* 9. *Aprilis* 1718. *ad I. Dub.* pag.42.
Coadjutorem non poſſe celebrare Miſſam ſolemnem, quæ a Coadjuto juxta Turnum eſſet celebranda, ſed eam a Canonico in ordine Canonicorum ſuccedente celebrandam eſſe, reſpondit Sacra Congregatio in *Æſina Præeminentiæ* 1. *Apr.*1719. p.176.
Coadjutores Canonici tenentur ad cantandam Miſſam ſolemnem, ut compleant Turnum Canonicorum, *in Æſina Præeminentiæ* 16. *Decembr.*1719. *ad II. Dubium.* pag.269.
Coadjutoriæ Bullam eſſe exhibendam, antequam decidatur, an, nolente Coadjuto Miſſam ſolemnem per Turnum celebrare, illius celebratio ſpectet ad Coadjutorem, reſcriptum fuit in *Æſina* 9. *Apr.*1718. p.43.
Collatio Parochialium Eccleſiatum Abbatiæ S. Laurentii in Dogliolo, cum quæreretur, ad quem ſpectaret, Sacra Congregatio reſcripſit: *Dilata, & videatur particulariter de unaquaque Eccleſia, in Nullius, ſeu S. Severini Juriſdictionis* 4. *Februarii* 1719. *ad I. Dub.* pag.154.
Collegiatam eſſe erigendam, reſpondit Sacra Congregatio in *Cremonen. Erectionis Collegiatæ* 8 *Julii* 1719. pag.212.
Collegiatæ SS. Firmi, & Ruſtici in Oppido Caravaggi erectionem ſuſtineri, reſpondit Sacra Congregatio in *Cremonen. Collegiatæ* 7. *Sept.*1720. pag.373.
Collegiatæ privative jus competere benedicendi Cereum Paſchalem, & Foutem die Sabbathi Sancti, reſolutum fuit in *Derthonen. Jurium Parochialium* 3. *Decembris* 1718. *ad II. Dub.* pag.132.
Collegiatæ Archipresbyteto non competere Jus privative quoad alios Parochos deferendi Stolam in Proceſſionibus, & Funeribus, reſpondit Sacra Congregatio in *Derthonen. Jurium Parochialium* 3. *Decembris* 1718. *ad XI. Dub.* pag.132.
Collegiatæ erectioni juxta numerum petitum Canonicorum, & Dignitatum, & cum conceſſione uſus Rocchetti, & Mozzettæ expedien. per Datariam locum eſſe, reſpondit Sacra Congr. in *Syracuſana Erectionis Collegiatæ* 24. *Febr.* 1720. p.278.
Commutationi voluntatis locum non eſſe, reſpondit Sacra Congregatio in *Cathacen. Commutationis Voluntatis* 18. *Novembris* 1719. pag.253.
Commutationi voluntatis non eſſe locum, reſpondit Sacra Congregatio in *Caſalen. Commutationis Voluntatis* 24. *Septembris* 1718. pag.119.
Commutationi voluntatis locum eſſe, & tranſactionem eſſe approbandam, reſponſum fuit in *Fulginaten. Commutationis voluntatis* 13. *Julii* 1720. pag.345.
Commutationi voluntatis Franciſci de Vannis eſſe locum juxta votum Archiepiſcopi, reſervato jure Executori Teſtamentario adimplendi voluntatem Teſtatoris in domo ab Heredibus aſſignata, reſpondit Sacra Congregatio in *Firmana Ædificationis Eccleſiæ* 12. *Febr.* 1718. pag.18.
Communitas non tenetur manutenere, & reaptare Eccleſiam Parochialem, ſed Parochus, *in Auximana Reſtaurationis Eccleſiæ* 26. *Auguſti* 1719. pag.228.
Ad Communitatem non ſpectare præſentationem, ſeu nominationem Concionatoris in loco Caſtri S. Marcelli, ſed ad Priorem Eccleſiæ Cathedralis Æſinæ, reſolutum fuit in *Æſina Juris eligend. Concionatorem* 16. *Martii ad I. Dub.* p.284.
Concio debet haberi diebus Quadrageſimæ hora Epiſcopo beneviſa, *in Comen. Miſſæ Parochialis, & Conventualis* 11. *Maii* 1720. *ad VI. Dub.* pag.321.
Concioni aſſiſtere tenentur tempore Quadrageſimali Canonici Cathedralis, in *Verulana Viſitationis Sacrorum liminum* 21. *Januarii* 1719 *ad III. Dub.* pag.149.
Concionatorem retinere in ejus domo licere alternative tum Plebano, cum Præpoſito S. Georgei Terræ Urbiſaliæ, reſpondit Sacra Congregatio in *Maceraten. Jurium Parochialium* 17. *Iunii* 1719. *ad VIII. Dub.* pag.208.
Concionatori elemoſynam teneri ſubminiſtrare Communitatem, non autem Priorem, reſpondit Sacra Congregatio in *Æſina Iuris eligendi Concionatorem* 16. *Martii* 1720. *ad II. Dub.* pag.284.
Concionatoris nominationem, ſeu præſentationem in Loco Caſtri S. Marcelli ſpectare ad Priorem Eccleſiæ Cathedralis Æſinæ, & non ad Communitatem, reſponſum fuit in *Æſina Iuris eligendi Concionatorem* 16. *Martii* 1720. *ad I. Dub.* p.284.
Concordia cum peteretur confirmari, fuit denegatum Beneplacitum Apoſtolicum, in *Leodien. Confirmationis Concordiæ* 22. *Junii* 1720. pag.332.
Concurſum ad Parochialem habitum validum eſſe, reſpondit Sacra Congregatio, in *Iſclana Concurſus* 23. *Iulii* 1718. *ad I. Dub.* pag.88. & 89.
Concurſum habitum ad Parochiam eſſe validum, reſpondit Sacra Congregatio, in *Caſſanen. Concurſus* 16. *Decembris* 1719. *ad I. Dub.* pag.267.
Concurſum novum ad vacantem Parochialem eſſe coram Archiepiſcopo Capuano inſtituendum, reſpondit Sacra Congregatio in *Iſclana Parochialis* 1. *Aprilis* 1719. *ad II. Dub.* pag.178. & ſeq.
Concurſum indicendi ad Parochiales vacantes norma eſt, quod eadem omnino quæſita omnibus concurrentibus proponantur, & quod unuſquiſque ex concurrentibus intra congruum tempus aſſignandum debeat in ſcriptis ſatisfacere quæſitis propoſitis, & demum unuſquiſque ex concurrentibus ſermonem ſcribat ſuper Textu Evangelii omnibus concurrentibus aſſignando, in *Cauſa, cui titulus: Dubia concurſum:* 16. *Nov.*1720. *ad I. Dub.* p.395.

Concurſus acta exhibenda ſunt, ut videri poſſit, num conſtet de rationabili Epiſcopi judicio, & locus ſit provocationi ad novum examen, in *Caſſanen. Concurſus* 16. *Decembris* 1719. *ad II. dub.* p.267.

Concurſus validus declaratus fuit in *Tarantina Archipresbiteratus* 7. *Decemb.* 1720. *ad I. dub.* pag.404.

Conferentiis caſuum conſcientiæ intereſſe, non tenentur Confeſſarii Regulares, in *Aquipendii Viſit. Sacrorum Liminum* 12. *Febr.* 1718. pag.29.

Confeſſarius Regularis Monialium exemptarum poteſt abſolvere Monialem complicem criminis carnalis externi moraliter peccaminoſi ſecum commiſſi, quatenus non ſit violata clauſura, in *Colonien.* 16. *Nov.* 1720. *ad IV. dub.* pag.391.

Confeſſarius Regularis extra mortis periculum nequit Sæcularem abſolvere, ſi ſit complex criminis carnalis externi mortaliter peccaminoſi ſecum commiſſi, in *Colonien.* 16. *Nov.* 1720. *ad III. dub.* p.391.

Confeſſarii Monialium exemptarum, & Prælatis Regularium ſubjectarum poſſunt eas etiam extra mortis periculum abſolvere a caſibus Epiſcopo reſervatis præterquam quoad caſus, quos Epiſcopus ſibi reſervavit in materia clare ſpectante ad juriſdictionem delegatam, *in Colonien.* 16. *Novembris* 1720. *ad II. dub.* pag.391.

Confeſſarii Regulares nequeunt extra mortis periculum Seculares abſolvere a caſibus Ordinario reſervatis, in *Colonien.* 16. *Novembris* 1720. *ad I. dub.* pag.391.

Confirmatio Juriſpatronatus ex privilegio competentis denegata fuit in *Aquen.* 8. *Iulii* 1719. pag.211.

Confraternitas aggregata gaudet Indulgentiis, & Privilegiis Archiconfraternitatis Aggregantis in *Novarien. Aggregationis* 24. *Sep.* 1718. *ad I. dub.* p.110. & 111.

Confraternitas nequit propriam Crucem in proceſſionibus, etiam permittente Parocho, erigere, in *Regien.* 5. *Auguſti* 1719. *ad VII. dub.* pag.219.

Confraternitas nequit de licentia Archipreſbyteri pulſari facere Campanas, & Organa Collegiatæ, ſed Canonicorum conſenſus ad id requiritur, in *Regien.* 5. *Auguſti* 1719. *ad VIII. dub.* p.219.

Confraternitas poteſt ſuas Congregationes facere abſque licentia, & interventu Parochi, in *Novarien. Aggregationis* 24. *Septembris* 1718. *ad IX. dub.* pag.110.

Confraternitas nequit de licentia, & conſenſu Parochi exponere infra annum in Cappella Roſarii publicæ venerationi Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum, ſed requiritur Epiſcopi licentia, in *Regien.* 5. *Auguſti* 1719. *ad IV. dub.* pag.219.

Confraternitas Sanctiſſimi Roſarii nequit, annuente, & permittente Archipresbytero, & Parocho Collegiatæ adimplere onera Miſſarum, & Anniverſariorum ſibi injuncta mediantibus Presbyteris exteris ſibi beneviſis, ſed tenetur uti miniſterio Canonicorum Collegiatæ, in *Regien.* 5. *Auguſti* 1719. *ad I. dub.* pag.219.

Confraternitas Mortis nequit pauperum defunctorum, vel occiſorum cadavera ſepelire, ſi Parochus ad ea ſepelienda paratus eſt, in *Novarien. Aggregationis* 24. *Septembris* 1718. *ad X. Dub.* p.110. & 111.

Confraternitas mortis, Parocho renuente Cadavera pauperum defunctorum, vel Occiſorum ſepelire, & Eccleſiam poteſt ea tumulare, & Eccleſiæ Parochialis januam per vim aperire in *Novarien. Aggregationis* 24. *Septemb.* 1718. *ad XI. dub.* p.110.

Confraternitati licet facere Proceſſiones intra ambitum Oratorii, non autem extra illud abſque licentia Parochi, per cujus Parochiam tranſeundum eſt, niſi accedat Epiſcopi licentia, in *Novarien. Aggregationis* 24. *Septembris* 1718. *ad V. dub.* p.110., & 111.

Confraternitati non licet, invito Parocho, tranſire ad aliam Eccleſiam, in *Terræ Lauri, ſeu Firmana Diſceſſus Confraternitatis* 27. *Aprilis* 1720. *ad I. dub.* pag.313.

Confraternitatis erectio convalidata fuit, in *Uiſſiponen. Occidentalis Confraternitatis* 7. *Decembris* 1720. pag.400.

Confraternitatis obligatio annuatim tradendi Parocho certam quantitatem olei declarata fuit valida, in *Terræ Lauri, ſeu Firmana Diſceſſus Confraternitatis* 27. *Aprilis* 1720. *ad III. dub.* pag.313.

Confraternitatis Cappellanus deferre poteſt Stolam in Proceſſionibus tantum in Oratorio, non autem extra illud, in *Novarien. Agregationis* 24. *Septembris* 1718. *ad VI. dub.* pag.110. & 111.

Confraternitatis Cappellanus poteſt facere benedictionem Candelarum in Oratorio pro Confratribus, & Sororibus in Feſto Sanctiſſimæ Purificationis, in *Novarien. Aggregationis* 24. *Septembris* 1718. *ad XII dub.* pag.110. & 111.

Confraternitates Laicales erectæ in Altaribus Eccleſiarum Parochialium Abbatiæ S. Laurentii in Dogliolo non ſubjacent viſitationi directioni, & juriſdictioni Epiſcopi, in *Nullius ſeu S. Severini Iuriſdictionis* 4. *Februarii* 1719. *ad III. dub.* pag.114.

Confratres nequeunt, etiam annuente, & permittente Archipresbytero, facere Proceſſiones intra, vel extra Eccleſiam, dummodo non agatur de Proceſſionibus ex Inſtituto, in quibus ſufficit, quod Canonici ſint invitati, in *Regien.* 5. *Auguſti* 1719. *aa V. dub.* pag.219.

Confratres nequeunt, etiam permittente Parocho, impedire Canonicis celebrationem Miſſarum in Altari Sanctiſſimi Roſarii, in *Regien.* 5. *Aug.* 1719. *ad IX. dub.* p 219.

Conſenſum Vocalium ſuppleri debere a Papa, ut Profeſſio valide ratificaretur, reſolutum fuit in *Sicula* 18. *Nov.* 1719. *ad II. dub.* pag.249.

Conſenſus Canonicorum requiritur, ut poſſit Confraternitas de licentia Archipresbyteri pulſari facere Campanas, & Organa Collegiatæ, in *Regien.* 5. *Auguſtini* 1719. *ad VIII. dub.* pag.219.

Conſuetudinem circa numerum conſortialium,

linm, & eorum sustentationem non esse immutandam, responsum fuit in *Imolen. Congrua* 7. *Sept.* 1720. p. 373

Consuetudinem vigentem exigendi a quolibet Presbytero admittendo ad participationem Missæ communis carolenos decem esse servandam, dummodo fiat depositum in causa Sacristiæ, & quod depositum erogetur in usum ejusdem Sacristiæ tantum, responsum fuit in *Cassanen.* 3. *Decembris* 1718. pag. 135

Crucem discooperire nequeunt Feria Sexta Hebdon adæ Sanctæ Parochi Ecclesiarum inferiorum ante Collegiatam Ecclesiam, in *Dertbonen. Jurium Parochialium* 3. *Decembris* 1718. *ad V. Dub.* pag. 132

Crucem propriam nequit Confraternitas in Processionibus deferre, ac etiam permittente Parocho erigere, in *Regien.* 5. *Augusti* 1719. *ad VII. Dub.* pag. 219

Curam animarum, sicut alios Parochos, teneri exercere Thesaurarium, respondit Sacra Congregatio in *Castellaneten. Visitationis Sacrorum Liminum* 9. *Maii* 1719 *ad III. Dub.*

D

DEnunciationes Matrimonii non sunt necessariæ in loco originis, in *Vercellen.* 9. *Maii* 1719. *ad I. Dub.* pag. 198

Dimissorias, & testimoniales literas dandas esse ab Eminentissimo Urbis Vicario ad normam taxæ Urbis, respondit Sac. Congregatio in *Romana, seu Sypontina* 23. *Julii* 1718. *ad II Dub.* pag. 90. & 91

Dimissoria, literas Archiepiscopi Hydruntini, non autem Episcopi Ugentini a Clerico Francisco Grassi, ad effectum recipiendi Sacros Ordines obtinendas esse, præstito tamen juramento ad tramites Bullæ *Speculatores*, respondit Sacra Congregatio in *Ugentina, seu Hidruntina Ordinationis* 1. *Aprilis* 1719. pag. 174

Dimissoriales literæ Archiepiscopi Hydruntini, vel Episcopi Ugentini, an essent necessariæ, ut Clericus Franciscus Grassi posset ad Ordines promoveri, cum disputatum fuerit, dilata fuit resolutio, & demandatum, ut coadjuvarentur probationes per Instrumenta emptionis, & venditionis, in *Ugentina, seu Hidruntina Ordinationis* 23 *Julii* 1718. pag. 89. & 90

Dimissorias non posse concedi a Capitulo Basilicæ S. Petri, etiamsi potiretur Territorio separato, resolutum fuit in *Nullius, seu Brictinorien., & Pollicastren.* 21. *Januarii* 1719. pag. 150

Dimissorias concedere nequit Præpositus Ecclesiæ B. M. Albæ Regalis, licet potiatur activa, & passiva exemptione, in *Nullius, seu Vesprimien. jurisdictionis* 26. *Martii* 1718. *ad II. Dub.* pag. 33

Dismembrationis, & erectioni novæ Parochialis locum non esse, respondit Sacra Congregatio in *Sedunen.* 11. *Jun.* 1718. pag. 74. & 75.

Dispensare nequit Episcopus in irregularitate ex homicidio voluntario contracta, in *Papien.* 21. *Maii* 1718. pag. 65. & 66

Dispensatio super Voto continentiæ concessa fuit in *Ipren. Dispensationis* 16. *Decembris* 1719. pag. 64

Dispensatio ab irregularitate contracta ab eo, qui, non obstante suspensione a Divinis, Missam celebravit, impartita fuit, impositis tamen præceptis, nec non pœnitentiis arbitrio Episcopi, in *Leodien. Dispensationis* 3. *Sept.* 1718. pag. 106

Dispensatio ab irregularitate ex homicidio contracta denegata fuit in *Bisuntina* 22. *Aprilis* 1719. pag. 282

Dispensatio super Matrimonio rato, & non consummato, cum peteretur, Sacra Congregatio rescripsit -- *Dilata, & coadjuventur probationes juxta instructionem, ideſt examinetur uterque Conjux cum interrogatoriis, & juramento, examinato prius D. Ioanne Iacobo super circumstantiis expressis ante secundum juramentum peritis, & exprimatur in dicto examine nomen peritorum, quos prima vice consuluit, qui etiam formiter Teste deponente de Confessionibus extrajudicialibus Ioannis Iacobi, & examinentur etiam DD. Petrus Gentilis, & Carolus Spinula, & committatur examen Eminentissimo Archiepiscopo juxta instructionem, præfixo termino trium mensium, in Ianuen. Dispensationis* 9. *Septembris* 1719. pag. 233

Dispensationem ab irregularitate ab eo contracta, qui contra Fures clamavit, & isti fuerunt capite damnati denegavit Sacra Congregatio in *Casalen. Irregularitatis* 24 *Septembris* 1718. pag. 117. & seq.

Dispensationem ab irregularitate concedendam esse, resolvit Sacra Congregatio in *Civitatis Castellanæ Irregularitatis* 3. *Decembris* 1718. pag. 136

Dispensationem super Matrimonio rato, & non consummato esse concedendam, rescripsit Sacra Congregatio in *Ianuen. Dispensationis* 20. *Maii* 1719. pag. 198

Distributio nuncupata natalitia annuorum scutorum 208. facienda est pro rata servitii præstiti in anno Capitulari antecedenti, in *Anagnina Distributionum* 8. *Iun.* 1720. *ad I. Dub.* pag. 326

Distributiones, & fructus pro tempore quo Canonicus abfuit condemnatus ad tritemes Pontificias non deberi, respondit Sacra Congregatio in *Ferentina Distributionum* 24. *Septembris* 1718. pag. 121. & seq.

Distributiones, quæ aliis accrescunt juxta dispensationem Fundatoris, Mansionarius amittit si negligat residere, & Choro interesse, in *Comen. Distributionum* 9. *Maii* 1719. *ad VII. Dub.* pag. 191

Distributionibus quotidianis partim, & partim Præbendæ, destinatus censetur annuus reditus per Testatorem relictus pro Mansionariis quotidianis, in *Comen. Distributionum* 9. *Maii* 1719. *ad II. Dub.* p. 191

Domos Plebaniæ S. Laurentii subjectas bene-

dicere non licet Præpósito S. Georgii Terræ Urbisaliæ, irrequisito, & invito Plebano S. Laurentii, in *Maceraten. jurium Parochialium* 17. *Iunii* 1719. *ad I. Dubium*. pag.208

Donationem fuisse illicitam, non autem de Simonia constare, respondit Sacra Congregatio in *Neapolitana prætensæ Simoniæ* 26. *Augusti* 1719. *ad I. Dubium* pag.230.

Dotale subsidium cum peteretur a puella prælative quoad alias puellas, & sine lege Bussoli, rescriptum fuit -- *Dilata, & coadjuventur probationes super Consanguinitate* -- *in Romana subsidii dotalis* 16. *Martii* 1720. pag.287

Dotale subsidium non esse tradendum Eleonoræ Catharinæ Fundati prælative quoad alias puellas, & absque lege Bussoli, respondit Sacra Congregatio in *Romana subsidii dotalis* 13. *Aprilis* 1720. pag.496

Dotalium subsidiorum, quæ dari a Confraternitate solent, administrationem nequit Parochus exercere, *in Novarien. aggregationis* 24. *Septembris* 1718. *ad IX. dubium*. pag.110

Dotem constitui debere, prout de jure, & ad dotationem teneri, prout de jure, hæredem, resolvit S. Congregatio in *Fanen.* 8 *Martii* 1719. *ad II. dub.* pag.169

Dotis assignationis locum esse in summa scutorum 400. favore puellæ testatori conjunctæ, respondit Sac. Congregatio in *Romana dotium* 24. *Septembris* 1718. pag.116. & 117.

Dotes distribuendas puellis Orphanis non debere tradi puellis, quæ non sunt Orphanæ, licet sint consanguineæ Testatoris, resolvit S. Congregat. in *Messanen. subsidiorum dotalium* 19. *Novembris* 1718. pag.124

Dotes ad Confraternitatem quoquomodo reversas non esse applicandas in beneficium Ecclesiæ, sed aliis puellis distribuendas, respondit Sacra Congregatio in *Romana dotium* 24. *Septembris* 1718. pag. 114., & 115.

Dotes, quæ dicuntur -- *Ricadute* -- non esse applicandas Loco Pio, sed aliis puellis esse distribuendas respondit Sacra Congregatio in *Romana dotium* 21. *Ianuarii* 1719. pag.150

Dotium distributarum approbatio, cum peteretur, Sacra Congregatio rescripsit, *pro nova facultate expediendi Breve, eoque expedito, supplicent pro approbatione dotium distributarum, & ad mentem, in Neapolitana reductionis onerum* 5. *Maii* 1718. pag.48

E

Ecclesiam non esse vendendam, respondit Sacra Congregatio in *Bononien.* 24. *Februarii* 1720. pag.282

Ecclesiæ Collegiatæ competit jus recipiendi ab Ordinario Oleum Sanctum, illudque privative distribuendi, & consignandi Parochis, arbitrio tamen ejusdem Episcopi in *Derthonen. jurium Parochialium* 3. *Decembris* 1718. *ad IV. dub.* pag 132

Ecclesiæ Cathedrali non competere Ceram, quæ supereset in festo Purificationis publica distributione, sed eam in beneficium Thesaurarii cedere debere, responsum fuit in *Castellanaten. Visitationis Sacrorum liminum* 9. *Maii* 1719. *ad II. dubium*. pag.195.

Ecclesiæ Parochialis manutentio, & reparamentum spectat ad Parochum, non autem ad Communitatem, in *Auximana Restaurationis Ecclesiæ* 26. *Augusti* 1719. pag.288.

Ecclesiæ inferioris Parochi tenentur die Sabbathi Sancti accedere ad Ecclesiam Collegiatam, & præstare per se, vel mediantibus eorum deputatis assistentiam benedictioni Fontis, & Cerei, in *Derthonen. jurium Parochialium* 3. *Decembris* 1718. *ad III. dub.* pag.132

Ecclesiæ superioritatem super alia Ecclesia fuisse probatam, & de ea constare, respondit Sacra Congregatio, in *Derthonen. jurium Parochialium* 3. *Decembris* 1718. *ad I. dub.* pag 132

Ecclesiæ S. Joannis in Statua unionem esse confirmandam, respondit Sacra Congregatio in *Keatina unionis Ecclesiæ* 8. *Julii* 1719. pag.212

Ecclesias alias ingredi posse Capitulum Collegiatæ, ejusque Archipresbyterum in Processionibus solemnibus, & Rogationibus, ibique solitas Orationes, seu functiones peragere, decisum fuit in *Derthonen. jurium Parochialium* 3. *Decembris* 1718. *ad XIII. dub.* pag.132

Ejectiones Religiosi fieri debere, servatis servandis a Superiori Regulari una cum Ordinario, responsum fuit in *Burgen.* 13. *Aprilis* 1720. pag.299

Electionem novam Administratoris faciendam esse juxta Episcopi Decretum, respondit Sacra Congregatio in *Aliphana redditionis rationis* 17. *Decembris* 1718. *ad II. dubium*. pag.141

Electionem Camerarii factam in Capitulo cui interfuit Canonicus privatus Canonicatu, sustineri, resolutum fuit in *Romana Canonicatus* 3 *Decembris* 1719. *ad II. dubium*. pag.134. & 135.

Eleemosyna Missæ Conventualis est eam celebrantibus persolvenda, in *Ferrarien.* 18. *Martii* 1719. *ad II. dub.* pag.170

Eleemosyna Missæ Conventualis detrahi, & solvi debet ex Massa distributionum quotidianarum, in *Ferrarien.* 18. *Mart.* 1719. *ad III. dub.* pag.170

Eleemosyna Missæ Parochialis persolvenda Cappellanis per Capitulum deputatis pro exercitio curæ Animarum debet detrahi ex Massa distributionum, in *Ferrarien.* 18. *Martii* 1719. *ad VII. dub.* pag.170

Eleemosynam tam pro Missis lectis, quam cantatis solvi debet, juxta morem regionis, in *Regien.* 5. *Augusti* 1718. *ad III. dubium*. pag.219

Eleemosynam Missæ, quæ a Cappellanis a Capitulo deputatis pro exercitio curæ Animarum celebratur, debere ab eodem Capitulo persolvi, respondit Sacra Congregatio in *Ferrarien.* 18. *Martii* 1719. *ad VI. dub.* pag.170

Eleemosynam Concionatori subministrandam esse a Communitate, non autem a Priore, respondit S. Congregatio in *Æsina juris eligendi Concionatorem* 16. *Martii* 1720. *ad II. dub.* pag.284

Emolumenta Parochialia debent a Thesaurario aliis duobus Parochis contribui, in *Castellaneten. Visitationis Sacrorum liminum* 9. *Maii* 1719. *ad III. dub.* pag.195

De Emolumentis adventitiis Anniversariorum participat Canonicus jubilatus, dummodo non obstet voluntas Testatoris, vel Dantis, in *Aquipenden. indulti* 1. *Apr.* 1719. *ad II. dub.* pag.173. & 174

De Emolumentis ex Cadaverum associatione provenientibus non participat Canonicus jubilatus, in *Aquipenden. indulti* 1. *Apr.* 1719. *ad II. dub.* pag.174

Episcopi judicium fuisse irrationabile circa collationem Parochialis, responsum fuit in *Uxentina Parochialis* 11. *Maii* 1720. p.316

Episcopi accessus debet expectari a Canonicis, dato signo per sonitum campanæ pro recitatione Officii, juxta modum insinuatum ab Episcopo Bisianen. in sua relatione, in *S. Marci* 13. *Aprilis* 1720. *ad V. dubium.* pag.296

Episcopi licentia requiritur ad hoc ut Confraternitas possit Sacramentum Eucharistiæ exponere infra annum publicæ venerationi in Cappella Sanctissimi Rosarii, nec satis est licentia, & consensus Parochi, in *Regien.* 5. *Augusti* 1719. *ad IV. dub.* p.219

Episcopo non licere visitare Ecclesiam Sancti Joannis ad Templum, respondit Sacra Congregatio in *Asculana Visitationis* 4. *Martii* 1719. pag.162

Episcopo Sanctæ Crucis de la Sierra indultum fuit, ut promovere valeat ad Sacros Ordines in Civitate S. Laurentii della Baranca eos, quos ipse necessarios judicaverit, licet nec Beneficium, nec pensionem, nec patrimonium obtineant, in *Sanctæ Crucis de la Sierra in Indiis Orientalibus* 8. *Iunii* 1719. pag.215

Episcopo privative competit electio Æconomorum Abbatiæ S. Laurentii in Dogliolo, tam in casu vacationis Ecclesiarum Parochialium ejusdem Abbatiæ, quam inhabilitationis earum Parochorum, in *Nullius, seu S. Severini jurisdictionis* 4. *Februarii* 1719. *ad II. dub.* pag.154

Episcopo non esse permittendum, seu indulgendum, ut præter tres menses Conciliares, tribus aliis mensibus in loco suæ Diœcesi contermino habitet, sed ei injungendum, ut recurrat ad Sanctissimum in casibus particularibus, responsum fuit in *Gurgen.* 19. *Febr.* 1718. pag.24. & 25

Episcopo Segnensi infirmo fuit impertitum indultum abessendi a residentia ad sex menses, in *Segnen.* 19. *Febr.* 1718. p.25

Episcopo Cremonensi prorogatus fuit triennus ad duos menses, ut inter eum ad residentiam se conferret, in *Cremonen.* 19. *Februarii* 1718. pag.22

Episcopus nequit dispensare ab irregularitate ex homicidio voluntario contracta, in *Papien.* 21. *Maii* 1718. pag.65. & 66

Episcopus injungere potest personæ Laicæ quæstuationem fieri solitam pro suffragio animarum purgantium, in *S. Marci* 13. *Apr.* 1720. *ad III. dub.* pag.296

Episcopus nequit Regularibus, quibus tradidit facultatem audiendi Confessiones Sæcularium præcipere, ut intersint Conferentiis Casuum Conscientiæ, in *Aquipendii Visit. Sacrorum liminum* 12. *Februarii* 1718. p.29. 30. & 31

Episcopus cogere potest Deputatos, & Gubernatores Cappellæ ad reddendam rationem pecuniæ ad eos perventæ ex reditibus legatis eidem Cappellæ, necnon ex Gabellis, & aliis Bonis dictæ Cappellæ assignatis per consilium Civitatis, in *Cajetana* 2. *Iulii* 1718. *ad III. dub.* pag.79. 80. & 81.

Episcopus cum horarium præscripsisset pro horis canonicis recitandis, & sacris functionibus absolvendis in Ecclesia S. Marci, disceptatum fuit, num esset observandum, & responsum fuit - *ad mentem in Sancti Marci* 13. *Apr.* 1720. *ad I. dub.* p.296

Episcopus debet a Canonicis habitu Canonicali indutis associari ab Aula Palatii ad Ecclesiam, & ab Ecclesia ad Aulam, dummodo Episcopus sit cappa indutus, in *Sancti Marci* 13. *Aprilis* 1720. *ad II. dubium.* pag.296

Erectio Confraternitatis fuit sanata, seu convalidata in *Ulissiponen. Occidentalis Confraternitatis* 7. *Dec.* 1720. pag.400

Erectionem Collegiatæ SS. Firmi, & Rustici in Oppido Caravaggi sustineri, respondit Sacra Congregatio in *Cremonen. Collegiatæ* 7. *Sept.* 1720. p.373

Erectioni Collegiatæ cum quæreretur, an esset locus, editum fuit hoc Rescriptum: *Affirmative cum omnibus conditionibus expressis in folio Capituli, & dummodo institutio authorizabilis, & approbatio personæ præsentandæ ad Canonicatum pertinent ad Episcopum, & sola expeditio literarum collationis spectet ad Capitulum, necnon prævia ratificatione obligationum per Deputatos, & Sindicos Communitatis factarum favore Ecclesiæ Collegiatæ facienda a generali Consilio Pontremoli legitime coacti*, in *Lunen. Sarzanen. erectionis Collegiatæ* 7. *Maii* 1718. pag.51. 52. & 53.

Erectioni Collegiatæ juxta numerum petitum Canonicorum, & Dignitatum, & cum concessione usus Rocchetti, & Mozzettæ expedien. per Datariam locum esse respondit Sac. Congregatio in *Syracusana erectionis Collegiatæ* 24. *Febr* 1720. p.278

Erectioni Fontis Baptismalis in Ecclesia Parochiali S. Mariæ Novæ Castri Serenis locum esse, relicta libertate Parochianis S. Ma-

S. Mariæ Caſtri Seronis deferendi juxta ſolitum Filios baptizandos etiam ad alias Parochias, reſpondit Sacra Congregatio in *Fulginaten. Fontis Baptiſmalis* 22. *Iunii* 1720. pag.332

Erectioni Sepulturæ factæ pro tota alicujus familia locum eſſe, reſponſum fuit in *Fanen. Sepulturæ, & Quartæ Funeralis* 9. *Maii* 1719. *ad I. dub.* pag.195

Euchariſtiæ Sacramentum nequit Confraternitas infra annum publicæ venerationi exponere in Cappella Roſarii de licentia, & conſenſu Parochi, ſed requiritur Epiſcopi licentia, in *Regien.* 5. *Auguſti* 1719. *ad IV. dub.* pag.219

Euchariſtiæ Sacramentum retineri poſſe in Oratorio Confraternitatis, reſpondit Sacra Congregatio in *Novarien. Aggregationis* 24. *Septembris* 1718. *ad II. dubium.* pag.110. & 111

Evangelium Paſſionis Dominica Palmarum canere non teneri Canonicos juxta Decretum Epiſcopi, reſcripſit Sacra Congregatio in *Lucanæ* 2. *Iulii* 1718. pag.83

Examini novo locum eſſe, reſpondit Sacra Congregatio in *Iſclana Parochialis* 23. *Iunii* 1718. *ad II. dub.* pag.88. & 89

Examini ſi provocatus noluit in Urbe ſe ſubiicere, non eſſe locum exhibitioni requiſitorum utriuſque collitigantis, reſpondit Sacra Congregatio in *Iſclana Parochialis* 1. *Aprilis* 1719. *ad I. dub.* pag.178

Examini novo ut ſubiiciatur Valentinus, accedere debere ad Urbem, reſpondit Sacra Congregatio in *Lucanæ Præpoſituræ* 16. *Decembris* 1719. pag.264

Exemptio omnimoda Præpoſiti, & Eccleſiæ Albæ Regalis non adeſt quoad Epiſcopum Strigonienſem tamquam delegatum Apoſtolicum contra exemptos, in *Nullius, ſeu Veſprimien. juriſdictionis* 26. *Auguſti* 1719. pag.229

Exemptio activa, & paſſiva Præpoſiti, & Eccleſiæ B. Mariæ Albæ Regalis, ejuſque annexorum, tam quoad Epiſcopum Veſprimien., quam quoad Metropolitanum, ſeu Primates Regni canonizata fuit, in *Nullius, ſeu Veſprimien. juriſdictionis* 26. *Martii* 1718. *ad I. dub.* pag.33

Exemptioni, & deputationi Judicis in cauſis Capituli locum non eſſe, reſpondit Sacra Congregatio in *Sulmonen.* 2. *Dec.* 1719. *ad II. dub.* pag.254

Exponere nequit Confraternitas de licentia, & conſenſu Parochi infra annum in Cappella Roſarii publicæ venerationi Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum, ſed requiritur Epiſcopi licentia, in *Regien.* 5. *Auguſti* 1716. *ad IV. dub.* pag.219

Expoſitio infra annum, & præcipue Quadraginta horarum in Octava Defunctorom poteſt fieri in Oratorio Confraternitatis cum Epiſcopi licentia, & ſine conſenſu Parochi, in *Novarien. Aggregationis* 24. *Septemb.* 1718. *ad III. dub.* p.110. & 111

Expoſitio Sanctiſſimi Sacramenti in forma 40. horarum nequit fieri in Cathedrali Feria quinta Hebdomadæ Sanctæ, in *Veruſana Viſitationis Sacrorum Liminum* 21. *Ianuarii* 1719. *ad IV. dub.* pag.149

Expoſitionem Sanctiſſimi Sacramenti fieri debere qualibet prima Dominica menſis in Altari Confraternitatis, & non in Altari majori Eccleſiæ S. Pauli, & Epiſcopum providere debere, ne ſequantur inconvenientia, reſpondit Sacra Congregatio in *Melevitana Expoſitionis Sanctiſſimi Sacramenti* 4. *Febraarii* 1719. pag.159

F

FEſtum Expectationis B. M. V. potuiſſe ab Epiſcopo fieri Feſtum de præcepto, reſpondit S. Congregatio in *Antequexen. in Indiis Occidentalibus* 22. *Apr.* 1719. p.183

Filii patrimoniales debent ad Beneficia præferri patrimonialia, in *Calagaritana Beneficiorum* 15. *Ianuarii* 1718. p.1. & 2

Fontem benedicere, Miſſam Conventualem canere, aliaſque peragere Eccleſiaſticas Functiones die Sabbathi Sancti ſpectare privative ad Eccleſiam Archipresbyteralem Vetiani ſuperioris, reſpondit Sacra Congregatio in *Lunen. Sarzanen. Præheminentiarum* 23. *Iulii* 1718. pag 86

Fontis benedictioni, aliiſque Eccleſiaſticis functionibus in Eccleſia Archipresbyterali aſſiſtere tenentur Parochi inferiores die Sabbathi Sancti, & renuentes id præſtare cogendi ſunt juris remediis in *Lunen. Sarzanen. præeminentiarum* 23. *Iulii* 1718. 86

Fontis, & Cerei Paſchalis benedictionem in die Sabbathi Sancti ſpectare privative ad Collegiatam, reſolutum fuit in *Derthonen. jurium Parochialium* 3. *Decembris* 1718. *ad II. dub.* pag.132

Fontis, & Cerei benedictioni quæ fit in Eccleſia Collegiata die Sabbathi Sancti, aſſiſtentiam præſtare debent Parochi inferioris Eccleſiæ per ſe, vel mediantibus eorum Deputatis, *Derthonen. jurium Parochialium* 3. *Decembris* 1718. *ad III. dubium.* pag 132

Fontis Baptiſmalis erectionem in Eccleſia Parochiali S. Mariæ Novæ Caſtri Seronis ſuſtineri, relicta libertate Parochianis Sanctæ Mariæ ejuſdem Caſtri deferendi juxta ſolitum filios baptizandos etiam ad alias Parochias, reſpondit Sacra Congregatio in *Fulginaten. Fontis Baptiſmalis* 22. *Iunii* 1720. pag.332

Fratres Prædicatores SS. Xiſti, & Clementis teneri Miſſam unam, non autem duas celebrare, reſolvit Sacra Congregatio in *Romana Legati* 23. *Iulii* 1718. pag.86

Fratres Minores Obſervantiæ ſunt capaces legati Miſſarum in *Brunduſina adimplementi* 26. *Auguſti* 1719. *ad I. dub.* pag.228

Fratrum Minorum Conventualium in Eccleſia ſi Cadavera tumulentur, pro iſtis debetur Parocho Quarta funeralis, in *Spoletana Quartæ Funeralis* 13. *Aprilis* 1720. *ad I. dubium.* pag.297

Fructus, & diſtributiones pro tempore, quo Canonicus abfuit condemnatus ad triremes

Pon-

Pontificias non deberi, respondit Sacra Congregatio, in *Ferentina Distributionum* 24. *Septembris* 1718. p. 121. & seq.

Fructuum Census reductionem sine Beneplacito Apostolico irritam esse, rescripsit Sacra Congregatio in *Senogallien Censuum* 2. *Iulii* 1718. *ad I. dub.* pag. 79.

Fructuum Census reductionem sine Beneplacito Apostolico peractam quoad præteritum non esse revalidandam, censuit Sacra Congregatio in *Senogallien. Censuum* 2. *Iulii* 1718. *ad II. dub.* pag. 79.

Fructuum census reductionem Beneplacito Apostolico destitutam quoad futurum revalidandam esse arbitrio Episcopi, respondit Sacra Congregatio in *Senogallien. Censuum* 2. *Iulii* 1718. *ad II. dub.* p. 79.

Fructuum census reductionem sustineri, præstita fidejussione ad formam Resolutionis Congregationis Confratrum de anno 1685. respondit Sacra Congregatio in *Romana Census* 11. *Maii* 1720. pag. 320.

Functiones Ecclesiasticas peragere die Sabbathi Sancti, Fontem benedicere, & canere Missam Conventualem spectare privative ad Ecclesiam Archipresbyteralem Vetiani superioris, respondit Sacra Congregatio in *Lunen. Sarzanen. Præeminentiarum* 23. *Iulii* 1718. pag. 86.

Functiones, ac Orationes solitas peragere posse Capitulum Collegiatæ, ejusque Archipresbyterum in aliis Ecclesiis, & hac de Causa in eas ingredi in Processionibus solemnibus, & Rogationibus, decisum fuit in *Derthonen. Iurium Parochialium* 3. *Decembris* 1718. *ad XIII dub.* p. 132.

Functionibus, quæ in hebdomada majori, & in Nocte Nativitatis in Plebania Sancti Laurentii peraguntur, intervenire tenetur præpositus una cum Clero S. Georgei Terræ Urbisaliæ, in *Maceraten Iurium Parochialium* 17. *Iunii* 1719. *ad IV. dub.* pag. 208.

Funeribus ubi intervenit præpositus S. Georgei Terræ Urbisaliæ, nequit exigere unum Intorticium ex iis, quæ circa Cadaver deferunt, neque illud ei tradi debet ab Hæredibus Defuncti, in *Maceraten. Iurium Parochialium* 17. *Iunii* 1719. *ad III. dub.* pag. 208.

Funeribus intervenire non licet præposito S. Georgei Terræ Urbisaliæ, & asslociare Cadavera Parochianorum Plebaniæ Sancti Laurentii, ubi non fuerit vocatus, vel a Plebano, vel a Familiaribus, seu Hæredibus Defuncti, in *Maceraten. Iurium Parochialium* 17. *Iunii* 1719. *ad. II. dub.* pag. 208.

G

GAbellæ administrationem, & exactionem Quartutii Piscationis cum onere erogandi, & reddendi rationem Episcopo committendam esse Deputatis Cappellæ, ad quam dictæ Gabellæ reditus spectat, respondit Sac. Congregatio in *Cajetana* 2. *Iulii* 1718. *ad IV. dub.* p. 79. 80. & 81.

H

HÆredem non teneri supplere, sed locum esse reductioni, respondit Sacra Congregatio in *Mediolanen. Oneris Missarum* 1. *Aprilis* 1719. pag. 175. & seq.

Hæres potest adimplere Missarum onus, creando Census, & eos assignando cum authoritate Episcopi pro onere Missarum, in *Brundusina Adimplementi* 26. *Augusti* 1719. *ad III. dub.* pag. 228.

Hæres Legatum, seu onus celebrationis Missarum nequit ab Altari S. Francisci de Paula ad Ecclesiam Collegiatam transferre in *Brundusina Adimplementi* 26. *Augusti* 1719. *ad II. dub.* pag. 228.

Hæres an teneretur supplere, seu potius locus esset Missarum reductioni, cum disceptatum fuerit, S. Congregatio præcepit exhiberi Testamentum in *Mediolanen. Oneris Missarum* 7. *Iulii* 1718. pag. 81. & 82.

Hæredes non tenentur tradere Præposito Sancti Georgei Terræ Urbisaliæ intorticium unum ex iis, quæ circa Cadaver deferuntur, nec illud exigere potest idem Præpositus, ubi Funeribus intervenit, in *Maceraten. Iurium Parochialium* 17. *Iunii* 1719. *III. Dub.* pag. 208.

Hæredes non debere amplius Parocho consignare pannum, seu Sudariolum antea solitum ei consignari, præcepit Sacra Congregatio in *Tudertina Funerum* 13. *Augusti* 1718. pag. 98. & 99.

Hæredibus, & Executoribus assignandum esse terminum trium annorum decurrendorum a die, quo Hospitale eos interpellavit pro adimplemento in Curia Episcopali, antequam Legata Pia non adimpleta applicentur Hospitali Expositorum Elboræ, statuit Sacra Congregatio in *Elboren. Declarationis Indulti* 3. *Decembris* 1718. *ad II. dub.* pag. 103.

Horarium præscriptum pro horis Canonicis recitandis, & Sacris Functionibus absolvendis in Ecclesia S. Marci, cum disceptatum fuerit, num esset observandum, reponsum fuit: *ad mentem*: in *S. Marci* 13. *Aprilis* 1720. *ad I dub.* pag. 296.

I

INcompatibilis est Præpositura ad Scalas Sanctas cum Episcopatu, in *Romana Prepositura* 1. *Aprilis* 1719. pag. 176.

Indultum retinendi pensionem una cum Officio Custodiæ Corporis Pontificii Equitum levis armaturæ denegatum fuit in *Romana Indulti* 7. *Decembris* 1720. *ad II. Dubium*. pag. 399.

Indultum concessum fuit Ducissæ Carlottæ, quod posset Monasterium Monialium per sex vices quolibet anno cum comitatu sex Matronarum ingredi, aliis vero in Ducatu succedentibus tribus vicibus quolibet anno, & cum tribus Matronis, servata in reliquis forma aliarum clausularum, quæ in simi-

similibus Brevibus pro ingressu in Monasterium solent apponi in *Magdulunen.* 22. *Aprilis* 1719. pag.184.

Indulgentiis, & Privilegiis Archiconfraternitatis aggregantis gaudet Confraternitas aggregata, *in Novarien. Aggregationis* 24. *Septembris* 1718. *ad I. Dub.* p.110. & 111.

Institutionem adCappellaniam concedendam esse ei, qui ad eam fuerat præsentatus, non obstante, quod de tempore præsentationis non esset Sacerdos, respondit Sacra Congregatio in *Romana Cappellaniæ* 4. *Februarii* 1719. *ad I. Dub.* p.154. & seq.

Interticium unum ex iis, quæ circa Cadaver deferuntur, exigere nequit Præpositus Sancti Georgei Terræ Urbisaliæ, ubi Funeribus intervenit, neque illud ei tradi debet ab Hæredibus Defuncti, in *Maceraten. Iurium Parochialium* 17. *Iunii* 1719. *ad III. Dub.* pag.208.

Irregularem non esse eum, qui natus est a Parentibus Hæreticis, si Parentes Fidem Catholicam amplexi sint, rescripsit Sac. Congregatio in *Romana* 21. *Maii* 1718. *ad II. Dub.* pag.60. 61. & 62.

Irregularem non esse eum, qui in infantili ætate Baptismum ab Hæretico recepit, respondit Sacra Congregatio in *Romana* 21. *Maii* 1718. *ad I. Dub.* pag.60. & 61.

Irregularitatem contraxisse, qui contra Fures clamavit, & isti capti fuerunt capite damnati, respondit Sacra Congregatio in *Casalen. Irregularitatis* 24. *Septembris* 1718. pag.117. 118. & 119.

Jubilatio est elargienda illis, qui in una, eademque Ecclesia per totum tempus inservierunt, sed partim tamquam Clerici Beneficiati, partim tamquam Beneficiati, partim tamquam Canonici, vel partim tamquam Coadjutores, & partim tamquam Principales, & Titulares, in *Dubia Iubilationum* 17. *Decemb.* 1718. *ad II. dubium*, pag.144.

Jubilatio indulgenda est Canonicis, & Beneficiatis, qui spatio 40. annorum Ecclesiis inservierunt, si dicto tempore cum debitis licentiis, & indultis abfuerint ab Ecclesiis, vel ex causa infirmitatis, vel pro suæ Ecclesiæ servitio, vel cum Indultis absendi pro diebus, & horis, *dubia Iubilationum* 17. Dec. 1718. *ad I. dub.* p.144.

Jubilatio cum quæreretur, num esset concedenda illis, qui inservierunt spatio annorum 40., non obstante parvo numero aliorum, qui remanent addicti Ecclesiæ servitio, & quis esset parvus numerus Inservientium, Sacra Congregatio respondit: *Dabitur resolutio in casibus particularibus: dubia Iubilationum* 17. *Dec.* 1718. *ad III. dub.* pag.144.

Jubilatio non est concedenda illis, qui inservierunt spatio 40. annorum, sed partim in una Ecclesia, partim in alia, aut tamquam Canonici in ambabus, aut tamquam Beneficiati in una, & Canonici in alia, *dubia Iubilationum* 17. *Decembris* 1718. *ad II. dub.* pag.144.

Jubilatio non est concedenda Canonicis, & Beneficiatis, qui spatio 40. annorum Ecclesiis inservierunt, sed dicto temporis spatio abfuerunt ab Ecclesiis studiorum causa, vel habentes Indulta absendi absolute, durante Officio, *dubia Iubilationum* 17. *Dec.* 1718. *ad I. dub.* pag.144.

Jubilatus non tenetur residere, *dubia Iubilationum* 17. *Decembris* 1718. *ad V. dubium.* pag.144.

Jubilatus, non obstante Jubilationis Indulto, cogi potest ad inserviendum, si Divinus cultus detrimentum patiatur, *dubia Iubilationum* 17. *Decembris* 1718. *ad IV. dubium.* pag.144.

Jubilatus Canonicus, licet Choro non interfit, patticipat de punctaturis, & fallentiis aliorum Canonicorum non inservientium, in *Aquipenden. Indulti* 1. *Aprilis* 1719. *ad I. dub.* pag.174. & 175.

Judicium Episcopi fuisse irrationabile circa collationem Parochialis, responsum fuit in *Uxentina Paroch.* 11. *Maii* 1720. p.316.

De Jure patronatus constare, dummodo intra terminum trium mensium persolvantur ab Universitate annualitates huc usque decurs, & dummodo intra eumdem terminum fiat reintegratio in forma valida assignamenti usque ab initio facti, elapsoque termino, & non adimpletis dictis conditionibus cessare jus patronatus respondit Sacra Congregatio, in *Amalphitana Præposituræ* 24 *Februarii* 1720. pag.279.

Juris patronatus ex Privilegio competentis confirmatio denegata fuit, in *Aquen.* 8. *Iulii* 1719. pag.211.

Jurisdictio Ordinaria in Monasterio Conceptionis B. V. Civitatis Albanen. competit Eminentissimo Protectori, delegata vero Eminentissimo Episcopo, in *Albanen.* 8. *Iunii* 1720. pag.122.

Jurisdictio Ordinaria in Monasterio S. Mariæ Angelorum Civitatis Prænestinæ competit Eminentissimo Protectori, delegata vero Eminentissimo Episcopo, in *Prænestina Iurisdictionis* 8. *Iunii* 1720. pag.322.

Jurisdictio Ordinaria non potest ab Archiepiscopo Firmano exerceri contra Personam, & Canonicos Collegiatæ Ecclesiæ S. Victoriæ subjectæ Abbatiæ Farfen. in casu contractuum, & delictorum factorum, & commissorum extra septa dictæ Collegiatæ in *Firmana Jurisdictionis* 13. *Aprilis* 1720. pag 301.

Jurisdictioni, & directioni Episcopi non subjacent Beneficia erecta in Altaribus Parochialium Abbatiæ S. Laurentii in Dogliolo, in *Nullius seu S. Severini Iurisdictionis* 4. *Februari* 1719. *ad IV. Dub.* p.154.

L

LEgati subministratio cum disceptaretur, *an., & pro qua summa facienda esset* rescriptum fuit *Dilata, & examinentur* formiter Testes Romæ existentes, & interim per modum provisionis, & sine præjudicio

dicio Jurium ambarum partium submini-
strentur Oratoribus scuta 30. pro expensis
examinis, & alia scuta 30. pro alimentis,
in *Romana seù Januen. Legati* 7. *Maii*
1718. pag.48.
Legati pro Dotali subsidio relicti suspensio per
sexennium fuit denegata Capitulo Cathe-
dralis Ecclesiæ Reatis, in *Reatina Legati*
2. *Decembris* 1719. pag.262,
Legati applicationi favore Seminarii locum
esse, respondit Sacra Congregatio in *S. Se-
verini Applicationis Logati* 13. *Aprilis*
1720. pag.302.
Legati Missarum sunt capaces Fratres Mino-
res Observantes, in *Brundusina Adimple-
menti* 26. *Augusti* 1719. *ad I. Dub* p.228.
Ex Legato Marchionis Vincentij submini-
stranda esse Xavèrio scuta octo quolibet
mense, & Franciscum, & Pantaleonem
esse educandos in Seminario, submini stratis
expensis arbitrio Eminentissimi Pro Præfe-
cti, respondit Sacra Congregatio in *Roma-
na, seù januen. Legati* 3. *Sep embris*
1718. pag.103.
Legatum Missarum esse temporaneum, non
autem perpetuum, respondit Sacra Con-
gregatio in *Romana Legati* 18. *Novembris*
1719. pag.253.
Legatum, seu onus celebrationis Missarum
nequit hæres ab Altari S. Francisci de Paula
ad Ecclesiam Collegiatam transferre, in
Brundusina Adimplementi 26. *Augusti*
1719. *ad II. Dub.* pag.228.
Legatum in mensirua præstatione scutorum
decem solvendum esse Ioanni Antonio, re-
spondit Sacra Congregatio in *Romana, seu
Januen. Legati* 19. *Aprilis* 1718. pag.43.,
& seqq.
Legata Missarum tàm perpetuarum, quàm
Manualium comprehendi in Indulto, seu
Brevi Apostolico, respondit Sacra Congre-
gatio in *Elboren. D clarationis Indulti* 21.
Januarii 1719. *ad I. Dub.* pag.149.
Legatorum applicationi in scutis tribus quo-
libet mense locum non esse, resolutum fuit
in *Romana, seù Ianuen. Applicationis
Legatorum* 27. *Aprilis* 1720. pag.312.
Legatorum solutionem, pendente multiplico
super dotibus, non esse suspendendam, sed
eadem Legata, pendente, & adhuc non
completo pro dotibus multiplico, persol-
venda esse, respondit Sacra Congregatio,
in *Romana Legatorum* 13. *Augusti*
1718. pag.94.
Licentia Episcopi requiritur ad hoc, ut Con-
fraternitas possit Sacramentum Eucharistiæ
exponere infra annum publicæ venerationi
in Cappella Sanctissimi Rosarii, nec satis est
licentia, & consensus Parochi, in *Regien.*
5. *Augusti* 1719. *ad IV. Dub.* pag.219.
Literas dimissorias Archiepiscopi Hydruntini,
non autem Episcopi Ugentini à Clerico
Francisco Grassi obtinendas esse ad effectũ
recipiendi Sacros Ordines, præstito tamen
juramento ad tramites Bullæ *Speculatores*,
respondit Sacra Congregatio in *Ugentina,
seù Hydruntina Ordinationis* 1. *Aprilis*
1719. pag.174.
Literas dimissorias non posse concedi a Capi-
tulo Basilicæ S. Petri, etiamsi potiretur
Territorio separato, resolutum fuit in
*Nullius, seù Brittinorien., & Polica-
stren.* 21. *Ianuarii* 1719. pag.150.
Literas dimissoriales, & testimoniales dan-
das esse ab Eminentissimo Urbis Vicario ad
normam Taxæ Urbis, respondit Sacra Con.
gregatio in *Romana, seù Sypontina* 23.
Iulii 1718. *ad II. Dub.* pag.90. & 91
Literæ dimissoriales Archiepiscop. Hydrunti-
ni, vel Episcopi Ugentini an essent necessa-
riæ, ut Clericus Franciscus Crassi posset
ad Ordines promoveri, cum disputatum
fuerit, dilata fuit resolutio, & demanda-
tum, ut coadjuvarentur probatione per
Instrumenta emptionis, & venditionis,
in *Ugentina, seu Hydruntina Ordinatio-
nis* 23. *Iulii* 1718. pag.89. & 90.
Loca omnia, ad quæ mittuntur Concionator-
res à P. Generali Ordinis non sunt conside-
randa, & connumeranda inter principa-
liores Italiæ Civitates ad effectum asse-
quendi Magisterium, in *Ordinis S. Augu-
stini Magisterii* 16. *Decembris* 1719. *ad
II. Dubium.* pag.266.

M

AD Magisterium arbitrio P. Generalis ad-
mittendi sunt PP. Regentes, qui ex-
pleverunt quinquennium, & Concionato-
res, transacto decennio, in *Ordinis S. Au-
gustini Magisterii* 16. *Decembris* 1719. *ad
I. Dub.* pag.266.
Mansionarius tenetur residere; & interesse
Choro, licèt reperiatur addictus servitio
Ducis, vel alterius Baronis, aliàs ne-
que de Distributionibus, neque de aliis qui-
buscumque emolumentis participat, in *Co-
men. Distributionum* 9. *Maii* 1719. *ad III.
IV. & VI. Dub.* pag.191.
Mansionarius, si negligat residere, & Choro
interesse, amittit distributiones, quæ aliis
accrescunt juxtà Fundatoris depositionem,
in *Comen. Distributionum* 9. *Maii* 1719.
ad VII. Dub. pag.191,
Mansionarii duo fundati per Jacobum Gal-
lium debent residere Choro, cæterisque
Ecclesiasticis functionibus interesse instar
aliorum Mansionariorum, in *Comen. Di-
stributionum* 9. *Maii* 1719. *ad II Du-
bium.* pag. 91.
Manutentio, & reaptamentum Parochialis
Ecclesiæ spectat ad Parochum, non autem
ad Comunitatem, in *Anximana Restaura-
tionis Ecclesiæ* 26. *Aug.* 1719. pag.228.
Matricitatem veram, & propriam Ecclesiæ
non satis probatam fuisse, neque de ea sa-
tis constare, responsum fuit in *Derthonen.
Iurium Parochialium* 3. *Decembris* 1718.
ad I. Dub. pag.132.
Matricitatem impropriam, seu superiorita-
tem Ecclesiæ super alia Ecclesia fuisse pro-
batam, & de ea constare, respondit Sacra
Congregatio in *Derthonen Iurium Paro-
chialium* 3. *Dec.* 1718. *ad I. Dub.* pag.132.

Matrimonii denunciationes non sunt necessariæ in loco originis, in *Vercellen. 9. Maii* 1719. *ad I. Dub.* pag. 102.

Matrimonii dissolutio, cum peteretur ex capite impotentiæ, rescriptum fuit: *Dilata, & fiat experimentum triennalis cohabitationis, vel alterius breviorit temporis arbitrio Sacræ Congregationis, & ad mentem* in *Ariminen. Nullitatis Matrimonii* 16. *Martii* 1720. pag. 185.

Matrimonium, quod invalidum prætendebatur ob vim, & metum Mulieri incussum, fuit declaratum validum, & de illius nullitate non constare, in *Frisingen.* 7. *Maii* 1718. pag. 48.

Matrimonium cum prætenderetur invalidum ex metu illato, metum non satis probatum fuisse, nec de invaliditate satis constare, responsum fuit in *Astен. Nullitatis Matrimonii* 12. *Febr.* 1718. pag. 15.

Matrimonium cum prætenderetur invalidum, de ejus invaliditate non constare responsum fuit in *Novaren. Matrimonii* 24 *Februarii* 1720. pag. 281.

Matrimonium esse validum, respondit Sacra Congregatio in *Pistorien. Matrimonii* 22. *Aprilis* 1719. *ad I. Dub.* pag. 181.

Matrimonium esse validum, sed illicitum, respondit Sacra Congregatio in *Canarien.* 9. *Aprilis* 1718. pag. 42.

Matrimonium esse validum, & de illius nullitate non constare, respondit Sacra Congregatio in *Neapolitana Matrimonii* 17. *Iunii* 1719. pag. 207.

Matrimonium non esse invalidum, respondit Sacra Congregatio in *Laurinen. Matrimonii* 16. *Novembr.* 1720. pag. 393.

Matrimonium esse invalidum, & de ejus validitate non constare, respondit Sac. Congregatio in *Neapolitana Nullitatis Professionis* 21. *Ianuarii* 1719. *ad II. Dub.* pag 149.

Matrimonium primum esse nullum, & secundum validum, respondit Sacra Congregatio in *Panormitana Nullitatis Matrimonii* 8. *Iunii* 1720. *ad I.*, *& II. Dub.* pag. 324.

Matrimonium primum non esse instituendum, nec dandam esse licentiam contrahendi secundum, sed causam proponi debere, citata prima Uxore, responsum fuit in *Abulen Matrimonii* 9. *Aprilis* 1718. *ad I. Dub.* pag. 42.

Matrimonium cum prætenderetur invalidum, Sacra Congregatio jussit, assertos Conjuges separari, & interim coadjuvari probationes juxta instructionem, in *Panormitana Nullitatis Matrimonii* 18. *Novembris* 1719. pag. 253.

Matrimonium ut validum, vel nullum declararetur, coadjuvandas esse probationes, citato Promotore Fiscali, & Parte, resolutum fuit in *Bituntina Matrimonii* 15. *Ianuarii* 1718. pag. 3,

Matrimonium contractum inter Thæresiam Urbano, & Januarium Vitum Francisci cum prætenderetur invalidum ex impedimento criminis, declaratum fuit sustineri, in *Bituntina Matrimonii* 2. *Iulii* 1718. p. 68.

Ministros Rev. Fabricæ S. Petri audiendos esse, antequam definiatur controversia eorum interesse concernens, rescripsit Sacra Congregatio in *Elboren. declarationis Indulti* 21. *Maii* 1718. pag. 59., & 60.

Missam prima hora noctis Nativitatis Domini celebrari non esse permittendum, in *Veneta* 13. *Iulii* 1720. pag. 345.

Missam unam, non autem duas esse a Fratribus celebrandas, rescripsit Sacra Congregatio in *Romana Legati* 3. *Septembris* 1718. pag. 105.

Missam unam, non autem duas teneri celebrare Fratres Prædicatores SS. Xisti, & Clementis, resolvit Sacra Congregatio in *Romana Legati* 23. *Iulii* 1718. pag. 86.

Missam non teneri Cappellanum pro Suffragio Animæ Testatoris applicare, sed solum eam celebrare, respondit Sacra Congregatio in *Mantuana Applicationis Sacrificii* 19. *Novembris* 1718. pag. 127.

Missam celebrare teneri Fratres Min. Observ. in Ecclesia S. Dionysii ad formam Instrumenti anni 1633., respondit Sacra Congregatio in *Iustinopolitana Missarum* 18. *Novembris* 1719. pag. 225.

Missam pro Populo diebus Dominicis, & Festis applicare teneri Cappellanos Curatos amovibiliter a Capitulo deputatos pro exercitio Curæ animarum, rescripsit Sacra Congregatio in *Ferrarien.* 18. *Martii* 1718. *ad V. Dub.* pag. 170.

Missam applicari debere a Patribus Congregationis Somaschæ, respondit Sac. Congr. in *Alexandrina* 18. *Martii* 1719. p. 169.

Missam Parochialem debere a Parocho etiam diebus ferialibus Quadragesimæ, quibus habentur Conciones, hora Populo commoda celebrari, sed non applicari, respondit Sacra Congregatio in *Comen Missæ Parochialis* 11. *Maii* 1720. *ad IV. Dubium.* pag. 321.

Missam Parochialem ultra Conventualem debere a Parocho diebus festis hora congrua Populo celebrari, & pro eodem Populo applicari, respondit Sacra Congregatio in *Comen. Missæ Parochialis, & Conventualis* 11. *Maii* 1720. *ad III. Dub.* pag. 121.

Missam Parochialem per alium celebrare, & pro Populo applicare tenetur Parochus diebus Festis, quibus Missam Conventualem celebrare debet; diebus verò ferialibus Quadragesimæ, quibus Conciones habentur, tenetur celebrare, non autem applicare, in *Comen. Missa Parochialis* 11. *Maii* 1720. *ad V. Dub.* pag. 321.

Missam Conventualem debere in Collegiata quolibet die cantari, & in solemnioribus ab Episcopo designandis debere celebrari cum assistentia Diaconi, & Subdiaconi, declaravit Sacra Congregatio in *Verulana Visitationis Sacrorum liminum* 21. *Ianuarii* 1719. *ad II. Dub.* pag. 149.

Missam Conventualem in Cathedrali cantandam esse omnibus diebus Dominicis, & aliis Festis de præcepto cum Diacono, & Subdiacono & non esse permittendum, quod ea celebretur sine dictis Ministris, re-

reſcripſit Sacra Congregatio in *Verulana Viſitationit ſacrorum liminum* 21. *Ianuarii* 1719. *ad I. Dub.* pag. 149.

Miſſam Conventualem debere pro Benefactoribus, & Fundatoribus applicari per Capitulum, & Canonicos Collegiatæ, reſpondit Sacra Congregatio in *Comen. Miſſæ Parochialis, & Conventualis* 11. *Maii* 1720. *ad I. Dub.* pag. 321.

Miſſam Conventualem celebrari non debere a Canonicis nuncupatis Eccleſiæ Sanctæ Mariæ Terræ Mottæ, reſpondit Sacra Congregatio in *Montis Faliſci Miſſæ Conventualis* 12. *Februarii* 1718. pag. 15.

Miſſam Conventualem tenetur pro Benefactoribus tam Archipresbyter, quam Canonici Collegiatę applicare, in *Regien.* 5. *Auguſti* 17. 9. *ad XI. Dub.* pag. 219.

Miſſam Conventualem canere, Fontem benedicere, aliaſque peragere Eccleſiaſticas functiones die Sabathi Sancti ſpectare privativè ad Eccleſiam Archipresbyteralem Vetiani ſuperioris, reſpondit Sac. Congregatio, in *Lunen. Sarzanen. Præheminentiarum* 23. *Iulii* 1718. pag. 86.

Miſſam ſolemnem, quæ juxtà Turnum celebranda eſſet a Canonico coadjuto, non eſſe celebrandam a Coadjutore, ſed a Canonico in ordine Canonicorum ſuccedente, reſpondit Sac. Congregatio in *Æſina Præheminentiæ* 1. *Aprilis* 1719. pag. 176,

Miſſæ Conventualis eleemoſyna eſt eam celebrantibus perſolvenda in *Ferriaren.* 18. *Martii* 1719. *ad II. Dub.* pag 170.

Miſſæ, quæ a Cappellanis a Capitulo pro exercitio Curæ Animarum deputatis celebratur, eleemoſynam ab eodem Capitulo eſſe perſolvendam, reſpondit Sacra Congregatio in *Ferrarien.* 18. *Martii* 1719. *ad VI. Dub,* pag. 170.

Miſſæ Conventualis eleemoſyna detrahi, & ſolvi debet ex Maſſa Diſtributionum quotidianarum, in *Ferrarien.* 18. *Martii* 1719. *ad III. Dub.* pag 170.

Miſſæ Parochialis eleemoſyna perſolvenda Cappellanis per Capitulum deputatis pro exercitio Curæ Animarum debet detrahi a Maſſa Diſtributionum, in *Ferrarien.* 8. *Martii* 1719. *ad VII. Dub.* pag 170.

Miſſæ plànæ onus durare ultra ſpatium centum annorum, tranſactoque dicto termino, non remanere extinctum, reſolvit Sac. Congreg. in *Bononien.* 17. *Decemb.* 1718. p. 141.

Miſſæ quotidianæ celebrationem pro Anima Ægidii Urſini de Vivariis intermittendam eſſe, quouſque fructus Locorum Montium pro hujuſmodi celebratione aſſignatorum per eorum continuum inveſtimentum in alia Loca Montium in totum aſcendant ad annua ſcuta ſexaginta, reſolutum fuit in *Romana ſuſpenſionis oneris, & reintegrationis eleemoſyna Miſſarum* 21. *Martii* 1718. *ad I. Dub.* pag. 58.

Miſſarum onus poteſt hæres adimplere, creando cenſus, & eos aſſignando cum authoritate Epiſcopi pro onere Miſſarum, in *Brunduſina adimplementi* 26. *Aug.* 1719. *ad III. Dub.* pag. 228.

Miſſarum onus eſſe temporaneum, & pro una vice, non autem perpetuum, reſpondit Sacra Congregatio in *Romana Legati* 18. *Novembris* 1719. pag. 253.

Miſſarum onus antequam acceptetur, ſi reductio poſtuletur, ea concedi ſolet ad rationem perpetuæ, in *Civitatis Caſtelli reductionis* 15. *Ianuarii* 1718. pag. 6.

Miſſarum onera eſſe repartienda inter antiquos, & novos Canonicos, reſpondit Sacra Congregatio, in *Cremonen. Erectionis Collegiatæ* 7. *Decembris* 1720. pag. 402.

Miſſarum, & Anniverſariorum onera ſibi injuncta nequit Confraternitas Sanctiſſimi Roſarii, annuente, & permittente Archipresbytero, & Parocho Collegiatæ, adimplere, mediantibus Presbyteris exteris ſibi beneviſis, ſed tenetur uti Miniſterio Canonicorum Collegiatæ, in *Regien. 5. Auguſti* 1719. *ad I. Dub.* pag. 219.

Miſſarum tàm lectarum, quàm cantatarum eleemoſyna ſolvi debet juxta morem Regionis, in *Regien. 5. Auguſti* 1719. *ad III. Dub.* pag. 219.

Miſſarum translationem non eſſe concedendam, reſpondit Sacra Congregatio in *Regien. 5. Auguſti* 1719. pag. 221.

Miſſarum Legatum, ſeu onus celebrationis nequit Hæres ab Altari S. Franciſci de Paula ad Eccleſiam Collegiatam transferre, in *Brunduſina adimplementi* 26. *Auguſti* 1719. *ad II. Dub.* pag. 228.

Miſſarum tàm perpetuarum, quàm Manualium Legata comprehendi in Indulto, ſeu Apoſtolico Brevi, reſpondit Sacra Congregatio in *Elboren. declarationis Indulti* 21. *Ianuarii* 1719. *ad I. Dub.* pag. 149.

Miſſarum Legati ſunt capaces Fratres Minores Obſervantiæ in *Brunduſina adimplementi* 26. *Auguſti* 1719. *ad I. Dub.* pag. 228.

Miſſarum ſolemnium celebrationem in Oratorio, ſive pro Vivis, ſive pro Defunctis etiam poſt Miſſam Parochialem poteſt Parochus impedire, niſi accedat Epiſcopi licentia, in *Novarien. Aggregationis* 24. *Septembris* 1719. *ad IV. Dub.* pag 110., 111.

Miſſarum celebrationem in Altari Sanctiſſimi Roſarii nequeunt Confrarres impedire Canonicis, etiam permittente Parocho, in *Regien. 5. Auguſti* 1719. *ad IX. Dub.* pag. 219.

Miſſarum celebrationem in Eccleſia Confraternitatis debere a Patriarcha permitti, donèc alitèr a S. Congregatione proviſum fuerit, reſcriptum fuit in *Ulixbonen. Translationis Onerum* 15. *Januarii* 1718. p. 2.

Miſſarum reductioni locum eſſe, deleta Miſſa ſolemni, & deleto Officio Mortuorum, reſpondit Sacra Congregatio in *Fanen. Reductionis Miſſarum* 27. *Aprilis* 1720. pag. 311.

Miſſarum reductioni locum eſſe, reſpondit Sacra Congregatio, in *Regien. 5. Auguſti* 1719. pag. 221.

Miſſarum reductioni locum eſſe, ſuppoſito, quod nullus inveniatur Sacerdos, qui velit

Missam quotidianam celebrare pro annua eleemosyna librarum 300. a Testatore præscripta, in *Mediolanen. Reductionis Missarum 9 Aprilis* 1718. pag.42.

Missarum reductioni an locus esset, sive potius hæres supplere teneretur, cum disceptatum fuerit, Sacra Congregatio præcepit exhiberi Testamentum, in *Mediolanen. Oneris Missarum 2. Iulii* 1718. p.81. & 82.

Missarum reductioni an esset locus cum fuerit disceptatum, Sacra Congregatio rescripsit - *Pro transmissione consuetæ instructionis & Ordinarius ad tramites ejusdem conficiat reductionem, quam ad Sacram Congregationem pro approbatione transmittere teneatur una cum reformatione, & ad mentem in Bracharen. Reductionis Missarum 24. Septembris* 1718. pag.120.

Missarum reductioni ad manualem, neque unioni Cappellaniarum ad unam tantum quotidianam locum non esse, resolutum fuit in *Farraonen. Reductionis Missarum 7. Maii* 1718. *ad I. Dub.* pag.50.

Missas, & Officia Comunitatis licet Præposito alternatim cum Plebano celebrare, in *Maceraten. Iurium Parochialium 17. Iunii* 1719. *ad IX. Dub.* pag.208.

Missas celebrandas esse in Ecclesia Fratrum Cappuccinorum, & non alibi, rescriptum fuit in *Farraonen. Reductionis Missarum 7. Maii* 1718. *ad II. Dub.* pag.50. & 51.

Missæ Conventuales non applicatæ, cum disceptatum fuerit, an essent applicandæ, responsum fuit - *Ad mentem*. in *Comen. Missæ Parochialis, & Conventualis 11. Maii* 1720. *ad II. Dub.* pag.321.

Missæ Conventuales debent a Dignitatibus, Canonicis, Mansionariis, & Cappellanis Capituli applicari pro Benefactoribus, in *Ferrarien. 18. Martii* 1719. *ad I. Dub.* pag. 170.

Missæ Parochiales a Parocho omissæ debent applicari, in *Comen. Missæ Parochialis, & Conventualis 11. Maii* 1720. *ad VI. Dub.* pag.321.

Missis cantatis celebrandis in eodem Altari possunt Canonici assistere, non recedendo ab eorum Choro, in *Regien. 5. Augusti* 1719. *ad II. Dub.* pag.219.

Monasterium Monialium ingredi posse Ducissam Carolottam per sex vices quolibet anno cum comitatu sex Matronarum, alias verò in Ducatu succedentes tribus vicibus quolibet anno, & cum tribus Matronis, servata in reliquis forma aliarum clausurarum, quæ in similibus Brevibus pro ingressu in Monasterium solent apponi, indultum fuit in *Magalaunen. 22. Aprilis* 1719. pag.184.

Moniali indultum fuit mutare dispositionem ab ea factam, dum erat in Novitiatu, prævia tamen renunciatione facienda per Patrem Præpositum Generalem, in *Toletana 7. Maii* 1718. pag.53. 54. & 55.

Monialium Monasterium ingredi posse Ducissam Carolottam per sex vices quolibet anno cum comitatu sex Matronarum, alias vero in Ducatu succedentes tribus vicibus quolibet anno, & cum tribus Matronis, servata in reliquis formâ aliarum Clausurarum, quæ in similibus Brevibus pro ingressu in Monasterium solent apponi, indultum fuit, in *Magdalunen. 22. Aprilis* 1719. pag. 184.

Monialium exemptarum, & Prælatis Regularibus subjectarum Confessarii possunt eas etiam extrà mortis periculum a casibus Episcopo reservatis, præterquam quoad casus, quos Episcopus sibi reservavit, in materia clarè spectante ad jurisdictionem delegatam absolvere in *Colonien. 16. Novembris* 1720. *ad II. Dub.* pag.391.

Mozzettæ, & Rocchetti usus concessionem expediendam esse per Datariam, & locum esse erectioni Collegiatæ juxta numerum petitum Canonicorum, respondit S. Congregatio, in *Syracusana Erectionis Collegiatæ 24. Februarii* 1720. pag.278.

N

Nominationem factam in personam Nicolai Bartolini non esse exequendam, sed esse manutenendum Durellū in possessione ejusdem Cappellaniæ, donec vixerit, in *Asina Cappellaniæ 26. Augusti* 1719. *ad II. Dub.* pag.230.

O

Oblationum, vel eleemosynarū in Oratorio collectarum nequit Parochus administrationem exercere, vel clavem capsulæ pro illis recipiendis expositæ retinere, in *Novarien. Aggregationis 24. Septembris* 1718. *ad VII. Dub.* pag.110.

De Oblationibus a Fidelibus exteris, & non Parochianis Oratorio Rurali B. M.V. relictis nulli Parocho portio debetur, in *Tarantasien. 22. Aprilis* 1719. *ad I. Dub.* pag.181.

Obligatio Confraternitatis annuatim tradendi Parocho certam quantitatem olei declarata fuit valida, in *Terræ Lauri, seù Firmana Discessus Confraternitatis 27. Aprilis* 1720. *ad III. Dub.* pag.313.

Oleum Sanctum recipiendi ab Ordinario jus competit Ecclesiæ Collegiatæ, & consignandi Parochis facultatem habet, arbitrio tamen ejusdem Ordinarii in *Derthonen. Iurium Parochialium 3. Decembris* 1718. *ad IV. Dub.* pag.132.

Oratorii erectioni locum esse in Collegio, ut in eo valeant Missæ quolibet die, & etiam Festis Solemnibus celebrari, & Sacramenta administrari Convictoribus, Discipulis, atque Domesticis in Collegio actu degentibus, & illi inservientibus, excepta communione Paschali, respondit Sacra Congregatio, in *Sutrina Oratorii 11. Iunii* 1718. pag.70. & 71.

Oratorium potest etiam dissentiente Parocho ampliari. & in formam publicæ Ecclesiæ redigi ex Oblationibus ei relictis, in *Tarantasien. 22. Apr. 1719. ad II. Dub.* p.181.

Ordinàri postea Cappellanus ad titulum Cappellaniæ, superaddito ex Bonis patrimonialibus alio annuo reditu scutorum decem, in *Tudertina Cappellaniæ* 12. *Martii* 1718. *ad II. Dub.* pag.26.

Ordinationem spectare ad Episcopum Vici Æquen cum testimonialibus Eminentissimi Archiepiscopi Neapolitani, decisum fuit in *Neapolitana, seu Vici Æquen. Ordinationis* 12. *Martii* 1718. pag.26.

Ordinatum licitè non fuisse Sacerdotem Renatum de Massa, respondit Sacra Congregatio in *Neapolitana, seù Surrentina Ordinationis* 21. *Maii* 1718. pag.8.

Ordinatum licitè non fuisse prima Tonsura, minoribus, & majoribus Ordinibus Franciscum, respondit Sacra Congregatio, in *Romana, seu Tusculana* 27. *Aprilis* 1720. pag.318.

Ordines minores, si adsit consuetudo immemorabilis, possunt conferri feria sexta post Prandium ante diem Sabbathi Quatuor Temporum in *Portalegren.* 13. *Aprilis* 1720. pag.297.

Expedit tamen, ut Episcopus in collatione dictorum Ordinum se conformet Pontificali Romano tit. de Minoribus Ordinibus. *ibid.*

Ordines Minores cum prima Tonsura, an licitè suscepisset Augustinus ab Episcopo Maselubren, an initiandus esset Sacris Ordinibus ab Episcopo Caven., cum quæsitum fuerit, prodiit Rescriptum - *Dilata, & transmittatur Processiculus Testium ab Episcopo Massæ Lubren., & Testes, qui fecerunt attestationes extrajudiciales coram examinentur formiter ab Episcopo Caven. in Caven., seù Massæ Lubren.* 16. *Decembris* 1719. *ad I. & II. Dub.* pag.266.

Ordines Sacri suscipi possunt ad titulum Mansionariæ unà cum supplemento ex Bonis patrimonialibus, in *Romana, seù Syponti na* 23. *Iulii* 1718. *ad I. Dub.* p.90. & 91.

Ordines Sacros ut valeat conferre Episcopus S. Crucis de la Sierra in Civitate Sancti Laurentii della Branca eis, quos necessarios judicaverit, licet nec Beneficium nec Pensionem, nec Patrimonium obtineant, indultum fuit eidem Episcopo, in *S. Crucis de la Sierra in Indiis Occidentalibus* 8. *Iulii* 1719. pag.215.

Ordines a Clerico Francisco Grassi recipiendos esse cum litteris dimissoriis Archiepiscopi Hydruntini, non autem Episcopi Ugentini, præstito tamen juramento ad tramites Bullæ *Speculatores*, respondit Sacra Congregatio in *Ugentina, seu Hydruntina Ordinationis* 1 *Aprilis* 1719. p.147.

Ordines suscipiendo ab Episcopo Uxentino, Marcum Antonium Marci oriundum Iemini censuras non incurisse, censuit Sacra Congregatio in *Uxentina, seu Neritonen. Ordinationis* 17 *Julii* 1719. pag 207.

Organa, & Campanas Collegiatæ pulsari facere nequit Confraternitas de licentia Archipresbyteri, sed Canonicorum consensus ad id requiritur, in *Regien.* 5. *Augusti* 1719. *ad VIII. Dub.* pag.219.

P

PAnnum, & Sudariolum anteà solitum cum Cadavere afferri, & ab Hæredibus Parocho consignari Sacra Congregatio mandavit amplius non afferri, nec ab Hæredibus consignari Parocho, in *Tudertinæ Funerum* 13. *Augusti* 1718. pag.98. & 99.

Parocho etiam permittente Confraternitati Crucem propriam erigere, non eam tamen potest Confraternitas in Processionibus deferre, in *Regien.* 5. *Augusti* 1719. *ad VII. Dub.* pag.219.

Parocho competit privativè Jus benedicendi Sponsas, in *Derthonen. Iurium Parochialium* 3. *Decemb.* 1718. *ad VII. Dub.* p.132.

Parocho S. Laurentii Terræ Urbisaliæ debetur præcedentia in processionibus, quæ ab ipso fiunt, etiamsi interveniat Præpositus S. Georgei ejusdem Terræ, cui præcedentiam competere in sola Processione secunda Rogationum, respondit Sac. Congregatio, in *Maceraten. Jurium Parochialium* 17. *Iunii* 1719. *ad VI. Dub.* pag.208.

Parocho absente, nequit Vice Parochus, qui non est Ecclesiæ Beneficiatus ejus vices in omnibus supplere, & sedere in ejus Stalle cum Stola, exceptis functionibus Parochialibus; in *Melevitana Divinorum Officiorum* 15. *Januarii* 1718. *ad VIII. Dubium.* pag.4., & 5.

Parocho non amplius, ut antea consuetum erat, consignanda esse ab Hæredibus pannum, vel Sudariolum, præcepit Sacra Congregatio, in *Tudertina Funerum* 13. *Augusti* 1718. pag.96., & 99.

Parocho nulla debetur portio de oblationibus a Fidelibus exteris, & non Parochianis Oratorio Rurali B. M. V. relictis, in *Tarantasien.* 22. *Aprilis* 1719. *ad I. Dubium.* pag.181.

Parocho renuente Pauperum defunctorum vel Occisorum cadavera tumulare, potest Confraternitas mortis ea sepelire, & Parochialis Ecclesiæ januam per vim aperire, in *Novarien. Aggregationis* 24. *Septembris* 1718. *ad V. Dub.* pag.110. & 111.

Parocho debetur Quarta funeralis pro Cadaveribus, quæ tumulantur in Ecclesia Fratrum Minorum Conventualium, in *Spoletana Quartæ Funeralis* 13. *Aprilis* 1720. *ad I. Dub.* pag.297.

Parochus Defuncti nequit convocari a Capitulo Collegiatæ in propria Ecclesia occasione Funerum, nec tale jus eidem Capitulo competit, in *Derthonen. Iurium Parochialium* 3. *Decembris* 1718. *ad VIII. Dubium.* pag.132.

Parochus pro Cadaveribus, quæ tumulantur in Ecclesia Parochiali præstare debet Fratribus Minoribus Conventualibus Quartam Funeralem, in *Spoletana Quartæ Funeralis* 13. *Apr* 1720. *ad II. Dub.* pag.297.

Parochus, si est paratus ad sepelienda Cadavera Pauperum defunctorum, seu Occisorum nequit Confraternitas mortis ea sepelire,

in *Novarien. Aggregationis* 24. *Septembris* 1718. *ad X. Dub.* pag.110., & 111.

Parochus nequit se ingerere in distributione subsidii dotalis dari soliti quolibet anno a Confraternitate, in *Novarien. Aggregationis* 24. *Septembris* 1718. *ad VII. Dubium.* pag.110., & 111.

Parochus nequit se ingerere in administratione oblationum', vel eleemosynarum in Oratorio collectarum, vel capsulæ pro illis recipiendis expositæ clavem retinere, in *Novarien. Aggregationis* 24. *Septembris* 1718. *ad VII.* pag.110.

Parochus, qui debet Choro, aliisque Functionibus tamquam unus exBeneficiatis interesse, si sit impeditus ratione curæ, & eis non intersit, non habetur pro præsente ad effectum lucrandi distributiones quotidianas, in *Melvitana Divinorum Officiorum* 15. *Januarii* 1718. *ad VII. Dub.* pag.4., & 5.

Parochus obtinet Jus Præcedentiæ in functionibus explendis in Ecclesiis intra limites Plebaniæ existentibus, in *Maceraten. Jurium Parochialium* 17. *Junii* 1719. *ad VII. Dub.* pag.208.

Parochus in functionibus, in quibus tamquam unus ex Beneficiatis intervenit, debet semper habere primam Sedem, & Stallum, in *Melevitana Divinorum Officiorum* 15. *Januarii* 1718. *ad V. Dub.* pag.4. & 5.

Parochus Defuncti, accedenre ad funus Capitulo Collegiatæ, non præcedit Archipresbytero ejusdem Collegiatæ, in *Derthonen. Iurium Parochialium* 3. *Decembris* 1718. *ad X. Dub.* pag.132.

Parochus diebus Festis, quibus tenetur Missam Conventualem celebrare, tenetur per aliam Missam Parochialem celebrare, & pro Populo applicare, diebus verò ferialibus Quadragesimæ, quibus conciones habentur, debet celebrare, non autem applicare, in *Comen. Missæ Parochialis* 11. *Maii* 1720. *ad V. Dub.* pag.321.

Parochus applicare debet Missas Parochiales, quas omisit, in *Comen. Missæ Parochialis & Conventualis* 11. *Maii* 1720. *ad VI. Dub.* pag.321.

Parochus debet Missam Parochialem ultra Conventualem diebus festis hora congrua Populo celebrare, & pro eodem Populo applicare, in *Comen. Missa Parochialis, & Conventualis* 11. *Maii* 1720. *ad II. Dubium.* pag.321.

Parochus debet etiam diebus ferialibus Quadragesimæ, quibus habentur Conciones, celebrare horâ Populo commoda Missam Parochialem, sed eam non tenetur applicare, iu *Comen. Missa Parochialis* 11. *Maii* 1720. *ad IV. Dub.* pag.321.

Parochus potest impedire Missarum solemnium celebrationem in Oratorio sivè pro Vivis, sivè pro Defunctis etiam post Missam Parochialem, nisi accedat licentia Episcopi, in *Novarien. Aggregationis* 24. *Septembris ad IV. Dubium.* pag.110., & 111.

Parochus tenetur manutenere, & reaptare Ecclesiam Parochialem', non autem Communitas', in *Auximana Restaurationis Ecclesiæ* 26. *Augusti* 1719. pag.228.

Parochi Ecclesiæ inferioris tenentur die Sabbathi Sancti accedere ad Ecclesiam Collegiatam, & præstare per se, vel mediantibus eorum Deputatis assistentiam benedictioni Fontis, & Cerei, in *Derthonen. Iurium Parochialium* 3. *Decembris* 1718. *ad III. Dub.* pag.32.

Parochi inferiores tenentur die Sabbathi Sancti ad Ecclesiam Archipresbyteralem accedere, & benedictioni Fontis, aliisque Ecclesiasticis functionibus assistere, & renuentes id præstare cogendi sunt Juris remediis, *Lunen. Sarzanen. Praeminentiarum* 23. *Julii* 1718. pag 86.

Parochi Ecclesiarum inferiorum nequeunt pulsare die Sabbathi Sancti Campanas ante signum Collegiatæ, & Ecclesiæ Superioris, in *Derthonen Jurium Parochialium* 3. *Decembris* 1718. *ad IV. Dub.* pag.132.

Parochi Ecclesiarum inferiorum nequeunt discooperire Crucem Feria Sexta Hebdomadæ Sanctæ antè Collegiatam Ecclesiam, in *Derthonen. Jurium Parochialium* 3. *Decembris* 1718. *ad V. Dub.* pag.132.

Parochis non debetur Quarta funeralis de candelis, intortitiis, ac de omnibus aliis, quæ offeruntur die humationis Cadaverũ, sed servari debet solitum, in *Spoletana Quartæ Funeralis* 30. *Septembris* 1719. *ad I. Dub.* pag.240.

Parochos convocandi in propria Ecclesia occasione Funerum, & Processionum, ius competit Capitulo Collegiatæ Ecclesiæ, in *Derthonen. Jurium Parochialium* 3. *Decembris* 1718. *ad VIII. Dub.* pag.132.

Parochialis Ecclesiæ manutentio, & reaptamentum spectat ad Parochum, non autem ad Communitatem, in *Auximana Restaurationis Ecclesiæ* 26. *Aug.* 1719. p.228.

Parochialis translationem non sustineri, & factam revocari debere; resolvit Sacra Congregatio in *Parmen. Translationis Parochiæ* 2. *Decembris* 1719. pag.255.

Parochialia emolumenta debent' a Thesaurario aliis duobus Parochis contribui, in *Castellanaten. Visitationis Sacrorum Liminum* 9. *Maii* 1719. *ad III. Dub.* p.195.

Parochialium Ecclesiarum Abbatiæ S. Laurentii in Dogliolo, cum quæreretur, ad quem collatio spectaret, Sacra Congregatio rescripsit *Dilata, & videatur particulariter de unaquaque Ecclesia, in Nullius, seu S. Severini Jurisdictionis* 4. *Februarii* 1719. *ad I. Dub.* pag.154.

Parochiæ possessioni non esse reintegrandos PP. Minores Conventuales, quibus antiquitus Ecclesia cum omni jure Parochiali donata fuerat, respondit Sacra Congregatio in *Firmana Reintegrationis* 2. *Julii* 1718. pag.82.

Parochiæ dismembrationi locum non esse, respondit Sacra Congregatio in *Sedunen.* 11. *Junii* 1718. pag.74. & 75.

Parochianorum Plebaniæ S. Laurentii Terræ Urbisaliæ Cadavera associare, ac funeri-

bus

bus intervenire non licet Præposito S. Georgei, ubi non fuerit vocatus, vel a Plebano, vel a Familiaribus, seu Hæredibus Defuncti, in *Maceraten. Jurium Parochialium* 17. *Junii* 1719. *ad II. Dub.* p. 208.

Pensionem retinendi indultum, non obstante Officio Custodiæ Corporis Pontificii Equitum levis armaturæ, denegatum fuit, in *Romana Indulti* 7. *Decembris* 1720. *ad II. Dub.* pag. 339.

Pensionis retentioni obstat Officium custodiæ Corporis Pontificii Equitum levis armaturæ, in *Romana Indulti* 7. *Decembris* 1720. *ad I. Dub.* pag. 399.

Pœnam suspensionis a Divinis inflictam ab Ordinario Beneficiatis occupantibus primam Sedem, & Stallum in Choro, in quo sedere debet Parochus tamquam unus ex Beneficiatis, non sustineri, sed mitiorem esse debere, resolutum fuit in *Melevitana Divinorum Officiorum* 15. *Januarii* 1718. *ad VI. Dub.* pag. 4. & 5.

Præbendæ partim, & partim distributionibus quotidianis destinatus censetur redditus annuus per Testatorem relictus pro Mansionariis, in *Comen. Distributionum* 9. *Maii* 1719. *ad II. Dub.* pag. 191.

Præcedentia non debetur Præposito Ecclesiæ Segnensis adversùs Archidiaconum ejusdem Cathedralis, in *Segnen. Præcedentiarum* 9. *Aprilis* 1718. pag. 43.

Præcedentia in Functionibus explendis in Ecclesiis existentibus intra limites Plebaniæ debetur Plebano, in *Maceraten. Jurium Parochialium* 17. *Junii* 1719. *ad VIII. Dubium.* pag. 208.

Præcedentiam competere Præposito S. Georgei Terræ Urbisaliæ in sola Processione secunda Rogationum, licet fiat a Plebano, in aliis verò Processionibus eidem Præposito licere tantum intervenire, sed Plebano præcedentiam deberi, respondit Sacra Congregatio in *Maceraten. Jurium Parochialium* 17. *Junii* 1719. *ad V. Dub.* pag. 208.

Præcedentiæ Jus quoad Parochum Defuncti competit Archipresbytero Collegiatæ, accedente ejusdem Collegiatæ Capitulo ad funus, in *Derthonen. Jurium Parochialium* 3. *Decemb.* 1718. *ad X. Dub.* p. 13.

Præposito S. Georgei Terræ Urbisaliæ licere alternative cum Plebano retinere in ejus domo Concionatorem tempore Quadragesimæ, respondit Sacra Congregatio in *Maceraten. Jurium Parochialium* 17 *Junii* 1719. *ad VIII. Dub.* pag. 208.

Præposito S. Georgii Terræ Urbisaliæ, ubi intervenit Funeribus, nequit competere exactio unius intorticii ex iis, quæ circa Cadaver deferuntur, neque illud ei tradi debet ab Hæredibus Defuncti, in *Maceraten. Jurium Parochialium* 17. *Junii* 1719. *ad III. Dub.* pag. 208.

Præpositura ad Scalas Sanctas est incompatibilis cum Episcopatu, in *Romana Præpositura* 1. *Aprilis* 1719. pag. 176.

Presbytero, qui morbo paralitico laborat, non esse impertiendam facultatem celebrandi Missam cum assistentia alterius Sacerdotis, censuit Sac. Congreg. in *Civitatis Castellana* 21. *Maii* 1718. p. 64. & 65.

Præsentationem esse admittendam, respondit Sacra Congregatio in *Mantuana* 24. *Februarii* 1720. pag. 280.

Præsentationem, seu nominationem factam favore Nicolai Leandri Paterni sustineri, respondit Sacra Congregatio in *Narnien. Juris patronatus* 9. *Maii* 1719. pag. 191.

Præsentationem, seu nominationem Concionatoris in loco Castri S. Marcelli spectare ad Priorem Ecclesiæ Cathedralis Æsinæ, & non ad Communitatem, resolutum fuit in *Æsina Juris eligendi Concionatorem* 16. *Martii* 1720. *ad I. Dub.* pag. 284.

Præsentato ad Cappellaniam concedendam esse institutionem ad eamdem, non obstante, quod de tempore præsentationis non esset Sacerdos, respondit Sacra Congregatio in *Romana Cappellaniæ* 4. *Febr.* 1719. *ad I. Dub.* pag. 154. & seq.

Privationis Canonicatus Sententiam non sustineri, respondit Sac. Congregatio in *Romana Canonicatus* 3. *Decembris* 1718. *ad I. Dub.* pag. 134., & seq.

Processionem secundam Rogationum facere licere Præposito S. Georgei Terræ Urbisaliæ, & aliis Processionibus intervenire, quæ fiunt a Plebano, ita tamen, ut præcedentia competat Præposito sola in Processione secunda Rogationum, in aliis vero Plebano, respondit Sacra Congregatio in *Maceraten. Jurium Parochialium* 17. *Junii* 1719. *ad V. Dub.* pag. 208.

Processiones facere licet Confraternitati intra ambitum Oratorii non autem extra illud absque licentia Parochi, per cujus Parochiam tranſeundum est, nisi accedat Episcopi licentia, in *Novarien. Aggregationis* 24. *Septembris* 1718. *ad V. Dubium.* pag. 110., & 111.

Processiones facere intra, vel extra Ecclesiam nequeunt Confratres etiam annuente, & permittente Archipresbytero, dummodo non agatur de provisionibus ex Instituto, in quibus sufficit, quod Canonici sint invitati, in *Regien.* 5. *Augusti* 1759. *ad V. Dub.* pag. 219.

Processionum via determinanda est a præfecto Chori, intervenient Capitulo, in *Regien.* 5. *Augusti* 1719. *ad VI.* pag. 219.

Professio, ut valide ratificetur, requiritur consensus Vocalium, qui debet a Papa suppleri, in *Sicula* 18. *Novembris* 1719. *ad II. Dub.* pag. 249.

Professio, ut valide ratificetur, requiritur novus Vocalium consensus, in *Sicula* 18. *Novembris* 1719. *ad I. Dub.* pag. 249.

Professio an esset invalida, & de ejus nullitate constaret, cum disceptatum fuerit, Sacra Congregatio rescripsit - *Ad mentem* - in *Toletana, seu Matriten. Nullitatis Professioni* 13. *Augusti* 1718. p. 94. & 95.

Professionem non esse validam, respondit Sac. Congregatio in *Lugdunen. Nullitatis Professionis* 7. *Septembris* 1720. pag. 374.

Professionis nullitas cum peteretur declarari, dilata fuit resolutio, & injunctum, ut

coa-

coadjuventur probationes juxta instructionem in *Carnoten. nullitatis professionis* 23. *Iulii* 1718. pag.87.

De Professionis nullitate cum disceptaretur rescriptum fuit -- *Dilata, & examinentur Testes formiter juxta instructionem* in *Romana nullitatis professionis* 16. *Martii* 1720. pag.289.

Professionis validitàs cum in dubium revocata fuisset, prodiit rescriptum -- *non constare de nullitate Professionis* -, in *Neapolitana nullitatis professionis* 2. *Julii* 1718. pag.78.

Punctaturarum reparationem faciendam esse ad tramites Decreti R.P.D. Blasii respondit Sac. Congr. in *Hortana punctaturarum* 24. *Sept.* 1718. p.119.& seq.

Punctaturas, & fallentias aliorum Canonicorum non inservientium lucrantur etiam Canonici jubilati licet Choro non intersint, in *Aquipenden. indulti* 1. *Aprilis* 1729. *ad I. dub.* pag.174.& 175.

Q

QUarta funeralis debetur Parocho pro cadaveribus, quæ tumulantur in Ecclesia Fratrum Min. Conventualium, in *Spoletana quartæ funeralis* 13. *Aprilis* 1720. *ad I. dub.* p.297.

Quarta funeralis debetur Parocho Fratribus Min. Conventualibus pro Cadaveribus, quæ tumulantur in Ecclesia Parochiali, in *Spoletana quartæ funeralis* 13. Ap. 1720. *ad II. dub.* pag 297.

Quarta funeralis non debetur Parochis de Candelis, intorcitiis, ac de omnibus aliis, quæ offeruntur die humationis Cadaverum, sed servari debet solitum, in *Spoletana quartæ funeralis* 30. *Sept.* 1719.

Quarta funeralis comprehendit frumentum. & ceram, quæ accenditur, & extinguitur extra Ecclesiam Fratrum, non autem pannum, & sudariolum, quod antea consueverat cum Cadavere afferri, & ab hæredibus Parocho consignari, in *Tudertina funerum* 13. *Aug.* 1718. p.98. & 99.

Quartam funeralem non deberi, respondit Sac. Congregatio in *Fanen. quartæ funeralis* 9. *Maii* 1719. *ad II. dub.* p.195.

Quartam funeralem solvere debent Fratres Augustiniani, in *Astен. jurium Parochialium* 13. *Februarii* 1718. p. 5.

Quæstuatio pro suffragio Animarum purgantium fieri solita potest ab Episcopo injungi alicui personæ in *S. Marci* 13. *Apr.* 1720. *ad III. dub.* p.296.

Quæstuatores deputandos esse juxta Decretum Episcopi, respondit Sac. Congr., in *Maceraten. jurium Parochialium* 17. *Junii* 1719. *ad X. dub.* p.208.

R

RAtionem reddendam esse Episcopo de redditibus, quibus est aliquod onus annexum, secus vero de redditibus, qui libere inter Presbyteros dividuntur, respondit Sacra Congregatio in *Aliphana redditionis rationis* 17. *Decembris* 1718. *ad I. dubium.* pag.141.

Reductio Missarum, antequam eorum onus acceptetur, concedi solet ad rationem perpetuæ, in *Civitatis Castelli Reductionis* 15. *Januarii* 1718. pag.6.

Reductionem fructuum Census sine Beneplacito Apostolico peractam quoad præteritum non esse revalidandam, censuit Sacra Congregatio in *Senogallien. censuum* 2. *Junii* 1718. *ad II. dub.* pag.79.

Reductionem fructuum census Beneplacito Apostolico destitutam quoad futurum revalidandam esse arbitrio Episcopi, respondit Sac. Congr. in *Senogallien. censuum* 2. *Julii* 1718. *ad II. dub.* pag.79.

Reductionem fructuum census sine Beneplacito Apostolico irritam esse, rescripsit Sacra Congregatio in *Senogallien. censuum* 2. *Iulii* 1718. *ad I. dub.* p.79.

Reductioni Missarum locum esse, respondit Sacra Congregatio in *Regien.* 5. *Augusti* 1719. pag.221.

Reductioni Missarum locum esse, suppositò, quod nullus inveniatur Sacerdos, qui velit Missam quotidianam celebrare pro annua eleemosyna librarum 300. a Testatore præscripta, respondit Sacra Congregatio in *Mediolanen. reductionis Missarum* 9. *Aprilis* 1728. pag.42.

Reductioni locum esse, respondit Sac. Congregatio in *Mediolanen. oneris Missarum* 1. *Aprilis* 1719. p.275.

Reductioni Missarum locum esse, deleta Missa solemni, & deleto Officio Mortuorum, respondit Sacra Congregatio in *Fanen. Reductionis Missarum* 27. *Aprilis* 1720. pag.311.

Reductioni ad Manualem locum esse, rescripsit Sac. Congregatio quoad quædam Legata Missarum, quo vero ad alia, censuit locum non esse petitæ reductioni, in *Cremen. Reductionis Missarum* 4. *Februarii* 1710. p.156. & seq.

Reductioni locum non esse, sed servandam esse dispositionem Cardinalis Ancherii, Respondit Sacra Congregatio in *Romana* 4. *Martii* 1719. p.162.

Reductioni locum non esse, responsum fuit in *Veneta reductionis Missarum* 4. *Februarii* 1719. p.157. & seq.

Reductioni factæ ab Episcopo locum non esse, & eam esse cassandam, resolvit Sac. Congregatio in *Astен. beneplaciti* 19. *Novembris* 1718. p.128., 129., & 130.

Reductioni locum non esse sed servandam esse dispositionem Testatoris, censuit Sac. Congregatio in *Romana* 19. *Novembris* 1718. pag 125. & 126.

Reductioni Missarum an locus esset, sive potius hæres supplere teneretur, cum disceptatum fuerit, Sac. Congr. præcepit, exhiberi testamentum in *Mediolanen. oneris Missarum* 2. *Julii* 1718. p.81. & 82.

Reductioni, cum quæreretur, num esset locus, Sacra Congregatio rescripsit - *Dilata*

lata, & ſcribatur Eminentiſſimo Epiſcopo, ut exprimat tempus, quo reditus inveſtimenti decreſcere cæperunt, & quo eleemoſyna Miſſæ fuit aucta, & an Confraternitas habeat Bona Legatis, aut oneribus obligata, & non habeat argenta - in *Bergomen.* 3. *Decembris* 1718. p.136.

Reductioni Miſſarum, an eſſet locus, cum diſceptatum fuerit Sac. Congr. reſcripſit - *Pro tranſmiſſione conſuetæ inſtructionis, & Ordinarius ad tramites ejuſdem conficiat reductionem, quam ad Sacram Congregationem pro approbatione tranſmittere teneatur cum informatione, & ad mentem* in *Bracharen. reductionis Miſſarum* 24. *Septembris* 1718. p.110.

Reductionis inſtrumentum exhibendum eſſe, antequam reductio cenſuum facta a Loco Pio valida, aut irrita declaretur, reſcriptum fuit in *Senogallien.* 15. *Ianuarii* 1718. pag.5. & 6.

Reductiones fructuum cenſus ſuſtinere, præſtita fidejuſſione ad formam reſolutionis Congregationis Confratrum de anno 1685. reſpondit Sacra Congregatio in *Romana cenſus* 11. *Maii* 1720. p.320.

Reddere rationem, cogente Epiſcopo, tenentur Deputati, & Gubernatores Cappellæ de pecunia ad eos perventa ex redditibus legatis eidem Cappellæ, nec non ex Gabellis, & aliis Bonis d. Cappellæ aſſignatis per Conſilium Civitatis, in *Cajetana* 2. *Iulii* 1718. *ad III. dub.* p.79. 80. & 81.

Redditus annuus per Teſtatorem relictus pro Manſionariis deſtinatus cenſetur partim pro Præbenda, & partim pro diſtributionibus quotidianis, in *Comen. diſtributionum* 9. *Maii* 1719. *ad II. dub.* p.191.

Regulares Confeſſarii non tenentur intereſſe conferentiis caſuum conſcientiæ, in *Aquipendii viſit. ſacrorum liminum* 12. *Februarii* 1718. p.29.

Religioſi ejectionem fieri debere, ſervatis ſervandis, a Superiore Regulari una cum Ordinario, reſponſum fuit in *Burgen.* 13. *Aprilis* 1720. pag.299.

Reſidentiæ onus non habere Canonicos Eccleſiæ Collegiatæ Oppidi Lù nominatos per Familiam de Bellardinis, reſolvit Sacra Congreg. in *Caſalen. reſidentiæ* 18. *Martii* 1719. pag.169.

Reſidere tenetur Manſionarius, & Choro intereſſe, licet reperiatur additus ſervitio Ducis, vel alterius Baronis, alias neque de diſtributionibus, neque de aliis quibuſcumque emolumentis participat, in *Comen. diſtributionum* 8. *Maii* 1719. *ad III. IV. V. & VI. dub.* p.191.

Reſidere, & Choro intereſſe ſi negligat Manſionarius, amittit diſtributiones, quæ aliis accreſcunt juxta Fundatoris diſpoſitionem, in *Comen. diſtributionum* 9. *Maii* 1719. *ad VIII. dub.* pag.191.

Reſidere, & Choro, cæteriſque Eccleſiaſticis functionibus intereſſe tenentur duo Manſionarii fundati per Jacobum Gallium inſtar aliorum Manſionariorum, in *Comen. diſtributionum* 9. *Maii* 1719. *ad I. dub.* p.191.

Reſtitutio in integrum, conceſſa fuit in *Sagonen. nullitatis Profeſſionis* 13. *Aprilis* 1720. pag.297.

Reſtitutio in integrum, denegata fuit in *Neocaſtren. reſtitutionis in integrum* 7. *Decembris* 1720. pag.404.

Reſtitutio in integrum denegata fuit in *Briocen.* 22. *Junii* 1720. pag.333.

Reſtitutio in integrum ut concedatur, vel denegetur, coadjuvandas eſſe probationes, reſponſum fuit in *Neapolitana reſtitutionis in integrum* 12. *Martii* 1712. p.27.

Reſtitutionem in integrum non eſſe concedendam, reſpondit Sac. Congr., in *Virdunen. reſtitutionis in integrum* 24. *Februarii* 1720. p.279.

Reſtitutioni in integrum locum non eſſe, reſpondit Sacra Congregatio in *Biſuntina reſtitutionis in integrum* 12. *Februarii* 1718. pag.15.

Reſtitutioni in integrum locum non eſſe reſponſum fuit in *Biſuntina reſtitutionis in integrum* 12. *Martii* 1718. p.26.

Reſtitutioni in integrum locum non eſſe, reſpondit Sac. Congr. in *Comen. nullitatis Profeſſionis* 13. *Ian.* 1720. p.17.

Reſtitutioni in integrum adverſus Profeſſionem non eſſe locum, reſpondit Sac. Congr. in *Feſulana reſtitutionis in integrum* 25. *Ianuarii* 1719. pag.11.

Reſtitutioni in integrum adverſus emiſſam Profeſſionem locum non eſſe, reſcripſit Sacra Congr. in *Biſuntina reſtitutionis in integrum* 21. *Ianuarii* 1719. p.150.

Reſtitutioni in integrum, cum quæreretur, num eſſet locus, Sac. Congregatio reſcripſit -- *Dilata, & coadjuventur probationes. & Epiſcopus procedat, prout de jure, contra Laurentium Fratrem Oratoris, in Sagonen. nullitatis Profeſſionis* 4. *Februarii* 1719. p.155.

Reſtitutioni in integrum cum quæreretur, num eſſet locus, reſcriptum fuit - *Dilata, & coadjuventur probationes, & interim Epiſcopus procedat ad formam Concilii contra Parentes -- In Neocaſtren. reſtitutionis in integrum* 7. *Maii* 1718. p.49.

Reſtitutio in integrum cum petita fuerit, Sacra Congregatio, reſcripſit - *Dilata, & audiatur Procurator Generalis Ordinis, & ſcribatur Eminentiſſimo Archiepiſcopo Ianuen. pro Informatione, an Conventus, de quo in præſenti, eſſet tempore Profeſſionis emiſſæ ab Oratore deſtinatus pro Novitiatu,* in *Ianuen. nullitatis Profeſſionis* 2. *Decembris* 1719. p.257.

Reſtitutio in integrum cum peteretur, reſcriptum fuit - *Ordinario, qui procedas prout de jure - in Ceveten. reſtitutionis in integrum* 16. *Martii* 1720. p.289.

Rocchetti, & Mozzettæ uſus conceſſionem expediendam eſſe per Datariam, & locum eſſe erectioni Collegiatæ juxta numerum petitum Canonicorum, reſpondit Sacra Congregatio in *Syracuſana erectionis Collegiatæ* 24. *Februarii* 1720. p.218.

S

SAcramenti expositio in forma 40. horarum nequit fieri in Cathedrali feria quinta Hebdomadæ Sanctæ, in *Verulana visitationis sacrorum liminum* 21. *Ianuarii* 1719. *ad IV. dub.* p.149.

Sacramenti expositionem fieri debere qualibet prima Dominica Mensis in Altari Confraternitatis, & non in Altari majori Ecclesiæ S. Pauli, & Episcopum prohibere debere, ne sequantur inconvenientia, respondit Sacra Congregatio in *Melevitana expositionis Sanctissimi Sacramenti* 4. *Februarii* 1719. p.156.

Sacramentum Eucharistiæ nequit Confraternitas infra annum publicæ venerationi exponere in Cappella Rosarii de licentia, & consensu Parochi, sed requiritur Episcopi licentia, in *Regien.* 5. *Augusti* 1719. *ad IV. dub.* p.219.

Sacramentum Eucharistiæ retineri posse in Oratorio Confraternitatis, respondit Sacra Congregatio in *Novarien aggregationis* 24. *Septemb.* 1718. *ad II. dub.* p.110. & 111.

Sacramenta in ultima infirmitate ab Ecclesia Collegiata, non autem a Parocho Domicilii recipere teneri Canonicum Collegiatæ habitantem in domo sita intra fines alterius Parochiæ, respondit Sac. Congr. in *Derthonen. jurium Parochialium* 3. *Decembris* 1718. *ad XV dub* p.132.

Sacrista debet saltem esse Clericus, in *S Marci* 13. *Aprilis* 1720. *ad* IV. *dub.* p.296.

Seminario tenentur taxam solvere Parochi Beneficiati, Confraternitates, cæteteque omnes comprehensi in Taxa, & cogendi sunt pro terminis decursis, & decurrendis, quacumque appellatione suspensiva, & quibuscumque inhibitionibus Urbis non obstantibus, in *Interamnen. taxæ Seminarii* 2. *Maii* 1720. p.38.

Sententiam privationis Canonicatus non sustineri, respondit Sacra Congregatio in *Romana Canonicatu.* 3. *Decembrit* 1718. *ad I. dub.* pag.134. & seqq.

Sententiam non sustineri ex defectu citationis & transportationis Actorum, respondit Sacra Congregatio in *Lucana Præposituræ* 16. *Decembris* 1719. p.264.

Sequestra facta a Parocho pro confectione Olei a Confraternitate tradendi non esse revocanda, respondit Sac. Congregatio in *Terræ Lauri, seu Firmana discessus Confraternitatis* 27. *Apr.* 1720. *ad IV. dubium.* p.313.

Sepelire nequit Confraternitas mortis Cadavera Pauperum defunctorum, vel occisorum, si Parochus ad ea sepelienda paratus est, in *Novarien. aggregationis* 24. *Septemb.* 1718. *ad X. dub.* p.110., & 111.

Sepelire potest Confraternitas mortis Pauperum defunctorum, vel occisorum Cadavera, renuente Parocho ea tumulare, immo potest Ecclesiæ Parochialis januam per vim aperire, in *Novarien. aggregationis* 24. *Septembris* 1717. *ad X. dub.* p.110. & 111.

Sepelliendum esse Canonicum Collegiatæ in eadem Collegiata, dummodo ibi adiit Canonicorum Sepulchrum, licet in alia Parochia domicilium haberet, respondit Sacra Congregatio, in *Derthonen. jurium Parochialium* 3. *Decembris* 1718. *ad XVI. dub.* pag.132.

Sepulturæ erectionem factam pro tota alicujus familia sustineri, responsum fuit. in *Fanen. sepulturæ, & quartæ funeralis* 9. *Maii* 1719. *ad I. dub.* pag.195.

Servitium Chori præstandum esse per Hebdomadam, respondit Sacra Congregatio in S. *Marci* 13. *Aprilis* 1720. *ad VII. dubium.* pag.296.

De Simonia non constare, sed donationem fuisse illicitam, respondit Sac. Congregatio in *Neapolitana prætensæ Simoniæ* 26. *Augusti* 1719. *ad I. dub.* pag.230.

Sponsalia esse valida, sed non esse servanda, si ab altero ex Sponsis Professio emittatur, respondit Sacra Congregatio in *Tudertinæ* 9. *Maii* 1719. p.191.

Sponsos benedicere privative spectat ad Parochos, in *Derthonen. jurium Parochialium* 3. *Dec.* 1718. *ad VII. dub.* p.132.

Stolam deferre in Processionibus, & funeribus non competere Archipresbytero Collegiatæ privative quoad alios Parochos, respondit Sac. Congregatio in *Derthonen. jurium Parochialium* 3. *Decembris* 1718. *ad XI. dub.* pag.132.

Stolam in Processionibus deferre tantum potest in Oratorio, non autem extra illud Cappellanus Confraternitatis, in *Novarien. aggregationis* 24. *Sept.* 1718. *ad VI. dub.* pag 110., & 111.

Stolam, & Superpelliceum deferre sine licentia Parochi licere Archipresbytero Collegiatæ Ecclesiæ in actu benedictionis in articulo mortis dandæ Infirmis, ad quos accessit, respondit Sac. Congr. in *Derthonen. jurium Parochialium* 3. *Decemb.* 1718. *ad XIV. dub.* p.132.

Subsidium dotale, cum peteretur a Puella prælative quoad alias Puellas, & sine lege Bussoli, rescriptum fuit - *Diiata, & coadiuventur probationes super consanguinitate in Romana subsidii dotalis* 16. *Martii* 1720. p.281.

Subsidium dotale non esse tradendum Eleonoræ Catharinæ Fundati prælative quoad alias Puellas, & absque lege Bussoli, respondit Sac. Congr. in *Romana subsidii dotalis* 13. *Aprilis* 1720. p.206.

Subsidia dotalia distribuenda Puellis Orphanis non debere tradi Puellis, quæ non sunt Orphanæ, licet sint Consanguineæ Testatoris, resolvit Sacra Congregatio in *Messanen. subsidiorum dotalium* 19. *Novembris* 1718. pag.124.

Sudariolum, & pannum antea solitum cum cadavere afferri, & ab Hæredibus Parocho consignari, Sacra Congr. mandavit amplius non afferri, nec ab Hæredibus consignari Parocho, *in Tudertina funerum* 13. *Augusti* 1718. p.98. & 99.

Supellectilia, Statuas argenteas, aliaque argenta

genta ad Cappellam S. Eraſmi, pro cujus ornatu a triginta annis citra ſemper intervenerunt, necnon pecunias exactas. & exigendas ex Gabellis, & aliis bonis dictæ Cappellæ aſſignatis per Conſilium Civitatis, pertinere, eorum vero cuſtodiam ſpectare ad Deputatos, reſolvit Sac. Congregatio in *Cajetana* 2. *Iulii* 1718. *ad II. dub.* pag. 79. 80. & 81.

Suſpenſionem a Divinis ab Epiſcopo contra Procuratores Capituli inflictam non ſuſtineri, reſpondit Sacra Congregatio in *Sulmonen.* 2. *Dec.* 1719. pag. 254.

Suſpenſionis pœna ab eo incurſa, qui Ordines ſine Dimiſſoriis proprii Epiſcopi ſuſcepit tollenda eſt per Apoſtolicam diſpenſationem, non obſtante, quod Ordinarii conſenſus deficiat, *in Romana* 21. *Maii* 1718. *ad V. dub.* p. 60. 61. & 62.

Suſpenſus remanet ab executione Ordinum ſuſceptorum is, qui illos ſine Dimiſſoriis proprii Epiſcopi ſuſcepit, *in Romana* 21. *Maii* 1718. *ad IV. dub.* p 60. 61. & 62.

Syndicos Fratrum Ordinis S. Franciſci non poſſe procedere ad venditionem Mobilium, aliarumque rerum, niſi, prævia Edictorum affixione, & venditio fiat majori Oblatori, in *Ordinis S. Franciſci* 18. *Martii* 1719. pag. 172. & 173.

T

TAxam Seminario ſolvere tenentur Parochi, Beneficiati, Confraternitates, cæteriique omnes comprehenſi in taxa, & cogendi ſunt pro terminis decurſis, & decurrendis, quacumque appellatione ſuſpenſiva, & quibuſcumque inhibitionibus Urbis non obſtantibus, in *Interamnen. taxæ Seminarii* 11. *Maii* 1720. p. 381.

Teſtes ſuper puritate ſanguinis non debere a Collegiali, qui in Collegium S. Clementis Civitatis Bononiæ ſit recipiendus examinari, reſolutum fuit in *Bononien.* 21. *Maii* 1718. pag. 66. 67. & 68.

Theſaurario competere, & non in beneficium Cathedralis Eccleſiæ cedere debere ceram, quæ in Feſto Purificationis pro publica diſtributione ſupereſt, reſponſum fuit in *Caſtellaneten. viſitationis ſacrorum liminum* 9. *Maii* 1719. *ad II. dub.* p. 195.

Theſaurarium teneri curam Animarum, ſicut alios Parochos, exercere, reſpondit Sacra Congregatio in *Caſtellaneten. viſitationis ſacrorum liminum* 9. *Maii* 1719. *ad III. dub.* pag 95.

Theſaurarium teneri ſubminiſtrare omnia neceſſaria pro ſonitu campanarum, reſpondit Sacra Congregatio in *Caſtellaneten. viſitationis ſacrorum liminum* 9. *Maii* 1719. *ad I. dub.* pag. 195.

Tonſura poteſt conferri feria ſexta poſt prandium ante diem Sabbathi Quatuor temporum, præſertim ſi extet immemorabilis conſuetudo, in *Portalegren.* 13. *Aprilis* 1720. p. 297.

Tonſuratum haud licite eſſe Hyacinthum, & prævia relaxatione ſuſpenſionis eſſe capacem Beneficii, reſponſum fuit in *Aquilana* 7. *Septembris* 1720. p. 373.

Tranſactionem non ſuſtineri, reſpondit Sac. Congreg. in *Fanen.* 18. *Martii* 1719. *ad I. dub.* p 169.

Tranſactionem non eſſe confirmandam, reſpondit Sac. Congr. *in Aſten. beneplaciti* 19. *Novemb.* 1718. p. 28. 29. & 30.

Translatio Legati, ſeu oneris celebrationis Miſſarum nequit ab hærede fieri in Altari S. Franciſci de Paula ad Eccleſiam Collegiatam, in *Brunduſina adimplementi* 26. *Aug.* 1719. *ad II. dub.* p. 228.

Translationem Miſſarum non eſſe concedendam, reſpondit Sac. Congr. in *Regien.* 5. *Auguſti* 1719. p. 221.

Translationem Parochialis non ſuſtineri, ſed revocandam eſſe reſpondit Sac. Congr. in *Parmen. translationis Parochiæ* 2. *Decembris* 1719. pag. 255.

V

VIA Proceſſionum determinanda eſt a Præſecto Chori, interveniente Capitulo, in *Regien.* 5. *Auguſti* 1719. *ad VI. dubium.* pag 219.

Vicarii Generalis munus fuit demandatum Joanni Mariæ Giuranna, ut illud nomine Sacræ Congregationis exerceret, donec lis ſuper Vicarii electione definiretur, in *Umbriaticen. electionis Vicarii Capitularis* 26. *Martii* 1718. pag. 33.

Vicarium Generalem Eccleſiæ Toletanæ non eſſe a ſuo munere removendum, reſpondit Sacra Congregatio in *Toletana Ordinationum* 11. *Iunii* 1718. pag. 72.

Viſitare Eccleſiam S. Joannis ad Templum Epiſcopo non licere, reſpondit Sac. Congregatio in *Aſculana viſitationis* 2. *Martii* 1719. pag. 162.

Viſitationem Sacrorum liminum debere ab Epiſcopo Carpentoratenſi de quadriennio in quadriennium fieri, reſcripſit Sac. Congregatio in *Carpentoraten.* 19. *Februarii* 1718. p. 22. & 23.

Viſitationi, & directioni Epiſcopi non ſubjacent Confraternitates Laicales erectæ in Altaribus Eccleſiarum Parochialium Abbatiæ S. Laurentii in Dogliolo, in *Nullius, ſeu S. Severini juriſdictionis* 4. *Februarii* 1719. *ad III. dub.* p. 114.

Unionem Eccleſiæ S. Joannis in Statua eſſe confirmandam, reſpondit Sac. Congregatio in *Reatina unionis Eccleſiæ* 8. *Julii* 1719. pag. 212.

FINIS.

BX 1935 A36 t.1
Catholic Church. Congregatio Concilii
Thesaurus resolutionum Sacrae Congregationis Concilii

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

UTL AT DOWNSVIEW
D RANGE BAY SHLF POS ITEM C
39 15 14 19 09 008 5